

මහ රහතුන් වැඩි මහ ඩස්සේ

සතර අපායෙන් මිදෙමු 1
කොටසින් පසු ලිපි

(2012-12-02 සිට 2014-01-26 තෙක් ලිපි පමණි)

ථේ සටහන් තැබූ නිකායුත් වහන්සේගේ ප්‍රණායාත්‍රථෝදනාව

ථාගේ ගුරුදේවයාණන් වහන්සේ වහ

අති ගෞරවණීය

දොඩව්පහල වන්දුණි

චහනායක ස්වාමීන් වහන්සේවද

කලපාණවිත්‍රාභාවයෙන් උපකාර කළාවු

සියථව ගෞරවණීය ස්වාමීන් වහන්සේලාවද

නිදුක් නිරෝගී සුවපත්භාවය පිණිසත්

ථේ ජීවිතයේදිම

වතුරාභස සත්‍ය ධර්මයත් අවබෝධය පිණිසත්

ථෙම ධර්මදාතමය කැසලය ගෞරවිතා!

වහරහතූන්

වැඩි වඟ ඔස්සේ

මේ ලිපිය ලියූ ස්වාමීන්
 වහන්සේ මේ වන විට පිංවත් බබ
 ගැන අනුකම්පාවෙන් දැවී දෙපුමි
 පවත්වන්නාහ. එදා උත්වහන්සේ
 මේ පිං බිමේ ගැඹුරු වන ගැබක
 අලි, කොටි, වළපුන් මැද එක විහාරිව
 දැවී යූව විඳිමින් සිටියදී
 අප ගැන අනුකම්පාවෙන් මේ
 සටහන් තැබූහ.මේ සෝර කටුක
 සංසාරයේ බිය දැක, මේ
 ආත්මයේදීම සැසර දුකින් එතෙරවීම
 අදිටන් කරගනිමින් සෘජුව ගිවත්
 මහෙහි ගමන් කළ උත්වහන්සේ
 ලබා අපි මගවල ගැන කියන්නට තරම්
 මම සමතෙක් නොවෙමි. එහෙත්
 උත්වහන්සේ වැඩිය යුතු බවුත් වඩන
 උතුමකු බව කියන්නට මම නොපැකිලෙමි.
 එදා, තම අවබෝධය මෙන්ම
 අත්දැකීම්ද උත්වහන්සේ සතු වූ
 කුඩා පොත් හතරක සංස්කරණය
 නොකළ සටහන් ලෙසින් මා අතට
 පත් කළ උත්වහන්සේ වනයේ නොපෙනෙන
 අතට වැඩියහ. ඉතික්ඛිති කිහිපවරක් උත්වහන්සේ
 හමුවීමට මා භාග්‍යවන්නා විය.
 එහිදී තැවතත් සටහන් කිහිපයක් මා
 අතට පත්විය. ඒ සියලු සටහන්
 කෙතරම් දැරියැකිද? ගැඹුරුද?
 ආශ්චර්යමත්ද?ගිවත් මගට පිළිපත් ගිහිපැවිදි
 උභය පාර්ශ්වයන්ට මෙය අගනා පූජාවක්
 වනු ඇතැයි මගේ පුහුදුන් සිත කියයි.
 මේ සියල්ල බබ වෙත ඉදිරිපත් වුවද ඒවා ලියූ
 උත්වහන්සේගේ නාමය හෙළි නොකරන
 සේ කරන ලද අයදුමක්ද විය.
 කාලයා විසින් උත්වහන්සේව
 හෙළිකරනු ඇතත් ඒ මුල් පොරොන්දුව
 මම අදටද රකිමි.මා ලද ඒ
 අභියෝග අගනා දැවී පැයුර පමණක්
 ලිපි මාලාවක් ලෙස බබ අතට ගනු මැනවි!

හේ ගෞරව කළුන නොගත නොදැරිය
 නිසල, හේ අත්තනා, නොදිනි
 අපරාධය නොදිනි
 අත්තනා, නොදිනි
 නිසල, හේ අත්තනා
 නිසල, හේ අත්තනා
 නිසල, හේ අත්තනා
 නිසල, හේ අත්තනා

නම් නම්, නම්, නම්
 නම්, නම්, නම්, නම්
 නම්, නම්, නම්, නම්
 නම්, නම්, නම්, නම්
 නම්, නම්, නම්, නම්
 නම්, නම්, නම්, නම්
 නම්, නම්, නම්, නම්
 නම්, නම්, නම්, නම්
 නම්, නම්, නම්, නම්

මම වෙනුවෙන් මෙම සටහන් තැබූ හික්මුත් වහන්සේ විසින් ලියුවකි.

පටුන

1. මේ දුකම කියන දහමක්ද ? දුකෙන් මිදෙන දහමක්ද?
2. දුක සැප පෙරළෙන සංස්කාර
3. මට අවශ්‍ය වූයේ බුදුරජාණන් වහන්සේව තෘප්තිමත් කිරීම පමණි
4. මේ අවුරුද්දේ ඔබත් මෙතැනට එන්න
5. මේ මුළු ලෝකයම ඔහුට කමටහනක් වූ මෙවලමකි
6. අහෝ! තිරිසන් අපාය
7. ඔබ ඔය සුරතල්කරන්නේ සතර අපායයි
8. මේ දුකදැයි සිහියෙන් බලන්න
9. ආදීනව නොපෙනෙන ආශ්වාදයද ආදරය?
10. මරණ බියෙන් තොර මරණයක් උදෙසා
11. ගුරුකමේ රහ
12. ප්‍රේතානුස්සතියද? දේවතානුස්සතියද?
13. තවත් පුතුන් කුමට පතන්
14. පොඩි කමට කළත් 'පව' පොඩි නැත පුතුනේ
15. ප්‍රඥාවේ පහන් සිළෙන් රැයෙහි අඳුර දුරුකරන්න
16. ශීලය සැබැවින්ම කුමක් උදෙසාද?
17. වන්දනාවක සැහවුණු රහස
18. මේ අකුසලයට පොළී වෙන ලෝකයයි
19. පොඩි දෙයක් ආහාරයට ගන්න - ලොකු දෙයක් දන්දෙන්න
20. පව පහුරුගාමීන් නොසිට කුසල නිධිය මතුකරගන්න
21. ඔබ ඔය ඊර්ෂ්‍යා කරන්නේ සංස්කාරවලට බව දැනගන්න
22. ඔබ විනෝදය ලෙස දකින්නේ තෘෂ්ණාවේ ගින්දරයි !
23. තොරණින් එහා වෙසක් අදහසක්
24. ඔබේ හෂ්මාවශේෂ පූජනීයත්වයට පත්කරන්න
25. අහසට පොළොවට දෙස්දී කුමකට?
26. ඔබේ ඔය මහන්සිය හිස් අතින් මැරෙන්නද?
27. අතිශයෝක්තිය සක්කාය දිට්ඨියේ ළහම ඥාතියෙක්
28. ස්ථාවර සාමයක් උදෙසා...
29. ඇයි ඔබ පිංවන්ත නැතිද?
30. මිතුරන් උදෙසා නිරයට වැටෙන අදක්‍ෂයෙක් නොවන්න
31. අතහැරීමක ආරම්භය සහ අල්ලාගැනීමක අවසානය(දඹරන් දෙවියා 1)
32. ක්‍රෝධයේ කළු පැහැය සහ ශීලයේ රත්පැහැය(දඹරන් දෙවියා 2)
33. කළණ මිතුරුබවේ - අගය නිමක් නොවේ
34. මේ බිහිසුනු සිර දඬුවමින් නිදහස් නොවුනහොත්....
35. වෙරළ ගසේ උපාදානය
36. ආරක්ෂාවීමේ අරුත...
37. උතුරේ ත්‍රස්තවාදයට වඩා භයානක ත්‍රස්තවාදයක් ඔබ ඉදිරියේ ඇත
38. ඔය කඩුල්ල පැනගන්න ඇයි බැරි

- 39.ලෝකය අයිති කාටද?
- 40.විද්‍යාවෙන් නොපෙනෙන ප්‍රඥාවේ විද්‍යාව
- 41.සැපයෙන් එහා ගිය නිදහස්වීමක හිමිකරුවෙකි ඔබ
- 42.එලය ගැන දුක්වීම පසෙක තබා හේතුව ගැන සොයන්න
- 43.පඬුර බෙල්ලේ බැඳගන්න ශීලයේ කොඩිය අතට ගන්න
- 44.ඔබේ තරුණ ලස්සන රුව කවුද රැගෙන ගියේ...
- 45.බලාගෙනයි! දුකට පාර කියන ඒජන්තවරු එමටයි...

- 46.බුදු රජුන්ගෙන් පාර නෑසූ අවාසනාවන්තිය - I
- 47.බුදු රජුන්ගෙන් පාර නෑසූ අවාසනාවන්තිය - II
- 48.බුදුරජුන්ගෙන් පාර නෑසූ අවාසනාවන්තිය III

49.මස් මාංශ අනුභවය

- i.බෞද්ධ පිංචතුන්ගේ 'ජනප්‍රිය පැනය
- ii.මෙමත්‍රිය අනුභවකර මස් මාංශ නොකෑමෙන් පලක් වේද?
- iii.මස් මාළුවල නොවෙයි කෙළෙස්වල පිළි ගඳෙන් මිඳෙන්න...
- iv.මස් මාංශ අනුභව කරන කුස සුසානයක් නම්
- v.මංශයට ඇලී, මාංශයට ගැටී තවත් මස් ගොඩක් දරාගෙනම ඉපදෙමුද?

50.භාවනාවට පෙර...

- i.භාවනාවට පෙර
- ii.අතීත ශක්තීන් අවබෝධයෙන් ආයෝජනයට ගන්න
- iii.සිත තැන්පත් නොවීමත් භාවනාවට ආයෝජනයක් කරගන්න
- iv.දකින්න! ශීලයෙන් භාවනාවට දෙන ජවය
- v. අකුසලය යටපත් කරන්නඅමනුෂ්‍යයා අනිත්‍ය ලෙස දකින්න

මේ දූකම කියන දහමක්ද ?

දූකෙන් මිදෙන දහමක්ද?

ධර්මයට අනුව පිංවත් ඔබ නිවැරදිවෙන්න. ධර්මය පිංවත් ඔබට නිරතුරුවම කපාකරන්නේ වඩාත් සැපයකට බවට ඔසවා තබන්න. ඒ ශීලය, දානය, ශ්‍රද්ධාව නැමැති සැපයේ උපාදානය ඔස්සේ ක්‍රමානුකූලව ඔබව 'පංච උපාදානස්කන්ධයේ අනිත්‍යභාවය දැකීම' කියන අවබෝධයට යොමු කිරීම පිණිසයි. සද්ධර්මය කොතැනින් ගත්තත් හේතුඵල ධර්මයන්මයි සකස්කර දෙන්නේ. ඔබ තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාව, ශීලය, දානය නැමැති ධර්මතාවයන් ඔබේ ජීවිතය තුළින් අවංකවම ක්‍රියාත්මක කරනකොට එම හේතූන්ගේ ශක්තිමත්භාවය විසින්ම පංච උපාදානස්කන්ධයේ අනිත්‍යභාවය ඔබ තුළින් වැඩෙනවා. පිංවත් ඔබ සියල්ලටම පෙර පංච උපාදානස්කන්ධයේ අනිත්‍යභාවය වැඩීමට යන්න එපා. මෙය මාර්ගයක්. එහි මුල මැද අග වශයෙන් ක්‍රමානුකූලව පෙරට යා යුතුයි. ඔබ ඉක්මන් වුණොත් ධර්මය කෙරෙහි කලකිරීම්. එසේ නැතහොත් නොයෙක් දෘෂ්ටි මතවාදවල සිරකරුවෙක් වෙයි. ඔබ සැප ලබන්නට කැමැතිනම් මුළුමනින්ම 'සැපය' කියන කාරණය හොඳින් සිහිනුවණින් හඳුනාගන්න. විශේෂයෙන් තරුණ පිංවතුන් පිංවතියන් මොකක්ද 'සැපය' කියලා උපාදානය කරගෙන සිටින්නේ. ඔබ ඔය 'සැපය' යැයි අල්ලාගෙන සිටින්නේ ලෝකයේ සැබෑම සැපය සමග සසඳා බලනකොට ඉතාමත් ප්රාථමික සැපයක්. ලෝකයේ සත්වයා අත්විඳින සැබෑම සැපය යම්දවසක ඔය ඇස්වලින් දැක්කොත් ඔබ සිතාපි සැබැවින්ම ඔබ ඇස් ඇති අන්ධයෙක් කියලා. පිංවත් ඔබ උදාහරණයකට මේ මනුෂ්‍ය ලෝකයේ ජීවත්වෙන හොඳම රූප සුන්දරිය ගන්නකෝ. රූපවාහිනී කැමරා සිය ගණනකින් ලෝකයාට පෙන්වන ඇයගේ සුරූපී රූපය ගන්නකෝ. පිංවතුනි, දිව්‍ය ලෝකවල ඉන්නේ දෙවියන් දිව්‍යාංගනාවන් විතරක් නෙමෙයි. දිව්‍ය නිරිසන් සතුනුත් ඉන්නවා. දිව්‍යලෝකයේ උපත ලද දිව්‍ය අජාතීය අශ්වයන් සිටිනවා. හික්සුවක් සමාධියෙන් පසුවන විට දිව්‍ය තලයක දිව්‍ය අජාතීය අශ්ව විමානයක් දර්ශනය වෙනවා. දිව්‍ය අජාතීය අශ්වයන් හතරදෙනෙක් එහි සිටියා. එම දිව්‍ය අශ්වයකුගේ උස අඩි 7ක් පමණ ඇති. දිව්‍ය අශ්වයාගේ වර්ණය තනිකරම මනුෂ්‍ය ලෝකයේ සිටින මොනරකුගේ වෛවර්ණ පැහැයට සමානයයි. කොළ, නිල් පැහැයන්ගෙන් අලංකෘතයි. ඔබ සිතන්න, මොනර පිල් කළඹ විසිපහක් පමණ එකතු කරලා මිටියක් බැන්දා කියලා. අන්න ඒ ප්‍රමාණයේ, හැඩයේ වල්ගයක් දිව්‍ය අශ්වයාට තිබෙනවා. එම වලිගය මුලින් පිට උඩ අතට නෙරලා තමයි පහළට වැටෙන ස්වභාවයෙන් තිබෙන්නේ. එය බොහොම ගාම්භීර පෞරුෂයක් තිබෙන වල්ග පිහිටීමක්. එම දිව්‍ය අශ්වයාගේ පිට උඩ කොඳු නාරටිය දිගටම අඩියක් පමණ දිග රෝම මොනර පිල් පැහැයට පහතට වැටී තිබෙනවා. මෙම අශ්වයින් ආයුෂ, වර්ණ, සැප බලයෙන් අනූන දිව්‍ය අශ්වයන්. පිංවතුනේ හික්සුව සමග විරසක වෙන්න එපා³/₄ පිංවත් ඔබට ධර්ම මාර්ගයේ සැබෑ සැපය ගැන කියන්නයි මෙය සටහන් කරන්නේ. පිංවත් ඔබ සැපැයි කියා අල්ලාගන්නා රූප සුන්දරියගේ රූපශ්‍රීයට වඩා අසිරිමත්

සුන්දරත්වයක්. ඒ දිව්‍ය අජාතීය අශ්වයා තුළත් තිබේ නම්..... මේ දිව්‍ය ලෝකයේ තිරිසන් සතෙක් ගැනයි කථා කළේ. දිව්‍ය ලෝකයේ තිරිසන් දිව්‍ය සත්වයාත් මනුෂ්‍ය ලෝකයේ අපට වඩා රූපශ්‍රීයෙන් ඉහළින් සිටිනවා. ඒත් පිංවත් ඔබ ලැජ්ජාවෙන්න එපා. ඔබත් සැබැවින්ම පිංවත්. ඔබට ඔය රූපය ලැබුණේ පෙර පින නිසාමයි. නමුත් ඔබ ඔය රූපයෙන් මත්තොව් ධර්මය සිතන්න දක්‍ෂ වෙන්න. 'අර දිව්‍ය අශ්වයා මට වඩා ලස්සනයි' කියලා. එතකොට ඔබට පුළුවන්, නිතරම කිලුටු වෙන, නිතරම සෝදන, මේ රූපය ගැන කලකිරිලා, සැබැවින්ම කාලයකට කිලුටු නොවෙන, වඩාත් ලස්සන දිව්‍ය රූපයක් කෙරෙහි උපදානය සකස් කරගන්න. අවංකවම ඔබට එහෙම අවශ්‍යනම් ඔබේ රූපයේ ජරා, ව්‍යාධි, මරණ වසාදමන රූපලාවන්‍යාගාරයෙන්, බාබර් සාප්පුවෙන් මිදිලා ශ්‍රද්ධා, ශීල, දානය නැමැති සැබැවින්ම ඔබව වර්ණවත් කරන මාර්ගයේ මුල් අදියරට එන්න. එතැනදී තරුණ ගිහි පිංවතුන්ලාට බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරන සැබෑ සෑපය කෙරෙහි විශ්වාසයක්, දැකීමක් ඇති වෙනවා. තමා සිටින්නේ මූලාවක බව දැනෙනවා. ඒ කියන්නේ ශ්‍රද්ධාවේ බීජය ඔබ තුළ සකස් වෙනවා. මුළින්ම හිමින් සිරුවේ ඔතනට එන්න. ශ්‍රද්ධාව තමයි මෙලොව ශ්‍රේෂ්ඨතම ධනය. ඒ ශ්‍රේෂ්ඨ ධනයේ හිමිකාරිත්වය ලබාගන්න.

එවිට නිතැතින්ම හේතුවල ධර්මයන්ට අනුව සෑප ලැබීමේ සැබෑම මාර්ගය ඔබ සොයාගෙන යාවි.

පිංවත් ඔබට සැබෑ සෑපය ගැන අවබෝධයක් ලැබීම පිණිස, එය ධර්ම මාර්ගය පටන් ගැනීමේ ගමනට අයෝමය ශක්තියක්වීම පිණිස, මේ ලෝක ධාතුව තුළ වෙසෙන වර්ණයෙන්, සෑපයෙන්, බලයෙන්, රූපයෙන් ආඨාස කාන්තාව ගැන සඳහනක් තබනවා. මේ රූපශ්‍රීයෙන් බබලන නත් විසිතුරු මුතු, මැණික්, රන් ආභරණවල වටිනාකම දකිනවිට පිංවත් ඔබට සිතේවි ඔබේ ඔය ඩෙනිම් කලිසම, කොන්ඩ මෝස්තරය, ඉම්ටේෂන් කරාබු, මාල වළලු, රනින් සෑදූ ආභරණ මොනතරම් අඩු ලංසුවේ නොවටිනා දේවල් ද කියලා. ඔබ සෑපයි කියලා විශ්වාස කරන සෑපයත්, ලස්සනත්, ලොව්තුරා ධර්මය තුළින් ගිහිපිංවතුන්ලා ඔසවා තබන සැබෑ සෑපයත් අතර පරතරය ඔබ හොඳින් අත්දකින්න. ඔබ ඉහත ඇඳුම් ආභරණ අයිතිකරගන්න මොනතරම් රැකිරක්ෂා ව්‍යාපාර කරලා මුදල් හම්බකරගන්න දුක්විඳින්න ඕනද? පවුමක රන්මාලයක් ගන්න වර්තමානයේ තරුණයකුට, තරුණියෙකුට මොනතරම් ශ්‍රමය වගුරවන්න ඕනෙද? ඊට අවශ්‍ය මුදල් හම්බකරගන්න, වර්තමාන සමාජයේ ඒවා ආරක්‍ෂා කරගන්න මොනතරම් වෙහෙසක් ගන්න ඕනෙද? රන් මාලයක් දමාගෙන අද බියකින් තොරව මහපාරක යන්න පුළුවන්ද? ඔබ සෑපය කියලා කියන්නේ ඔය කරදර පීඩා රැසක් රැඳුණු දුකට නේද?

නමුත් ධර්මයේ ගිහි පිංවතුන්ලාට දේශනා කරන සෑපය තුළ ඇති ශ්‍රේෂ්ඨම ලෝකික සෑපය ලබන කාන්තාව මනුෂ්‍ය කාන්තාවක් නොව දිව්‍ය කාන්තාවකි. ඇය අත් කවුරුත් නොව මුළු

දිව්‍යතලයන්ටම අධිපති ශක්‍ර දෙවියන්ගේ අගබිසව සුප්‍රමිපති දිව්‍යාංගනාවයි. ඇය වැනි අසිරිමත් සැපයෙන් ආභාස දිව්‍යාංගනාවක් දිව්‍යතලයක තවත් සිටිය නොහැකිය. මේ සුප්‍රමිපති දිව්‍යාංගනාව සමාධියේ ඇසින් දුටු හික්‍ෂුවක් ඇයගේ රූපශ්‍රීය පහත ආකාරයට දක්වන ලදී.

හික්‍ෂුවට සමාධියෙන් ඇය දර්ශනය වෙද්දී ඇය අඩි 6ක් පමණ උස දිව්‍යාංගනාවකි. ඉන්ද්‍රියානු නාට්‍යාංගනාවක් සාරිය අඳින ආකාරයේ මෝස්තරයට සාරියක් ඇය පැළ දගෙන සිටියාය. එම සාරිය නිල්, කොළ, දම්, අළු පැහැයෙන් යුත් වර්ණවලින් මිශ්‍රව දිලිසෙන ස්වභාවයේ සාරියකි. වැලමිට අසලට අත දිග ඉහත වර්ණවලින් සමන්විත හැට්ටයක් ඇය ඇඳ සිටියාය. මෙම සාරියේ සහ හැට්ටයේ එකම තැන ඉහත වර්ණ මිශ්‍රවීමකින් දැකිය හැකිය. සාරියත් හැට්ටයත් අතරින් ශරීරය බාහිරට කොතැනකවත් නිරාවරණය වී නොමැත. ඇය සාරියට උඩින් අඟල් හතරක් පමණ පළල බඳපටියක් පැළඳගෙන ඇත. බඳපටියේ ඉදිරිපස දිදුලන මැණිකකින් සාදන ලද රවුම් හැඩයේ ආභරණයකි. බඳ පටිය වටේටද මුතුමැණික් ඔබ්බවා ඇත. ඇයගේ හිසකෙස් වැටිය දණහිස දක්වා දිගය. එය හොඳින් ගොතා පහළට දමා තිබිණ. හිසේ, උසින් අඩු ඔටුන්නකි. එය අතේ පළඳින ජෙරස් මුද්දේ හැඩයට තැනූ සුදු මැණික් එබ්බවු ඔටුන්නකි. ඇගේ ගෙල මාල හතක්, දහයක් අතර ගණනක් ඇත. මේ සෑම මාලයක්ම ඇයගේ කලවා ප්‍රදේශයට දිගය. මේ සෑම මාලයක්ම ඉහත සියුම් මුතුමැණික් සහ රනින් ගෙන්තම් කර ඇත. මේ මාල සියල්ල අතර එක සුවිශේෂ වූ මාලයක් ඇත. එය එතුමියගේ නාඛ්‍ය ප්‍රදේශයට දිගැති මාලයකි. එහි අග සුදු පැහැති දොඩම් ගෙඩියක ප්‍රමාණයේ මැණිකකි. එම මැණිකෙන් වොට් 100 ක ප්‍රමාණයේ බල්බයකින් නිකුත් වන ආලෝකධාරාවක් නිකුත් වේ. කොටින්ම ඇය දිප්තිමත් දැල්වෙන බල්බයක් ගෙල එල්ලාගත් දිව්‍යාංගනාවක් සේය. නමුත් එම ආලෝකය විහිදෙන්නේ ඇගේ ගෙල බැඳි මාලයක ඇති සුදු පැහැති මැණිකකිනි. ඇය මේසා ආභරණින් රූපශ්‍රීයෙන් අග රැජිනක් වුවද ඇය නිරහංකාර තැන්පත් ගති ඇති පෞරුෂයෙන් පිරිහිය දිව්‍යාංගනාවකි. සමහර දිව්‍යාංගනාවන්ගේ ඇති කෙළිලොල් බව, රූපශ්‍රීයේ ඇති රිද්මය, ලාලිත්‍යය වැනි දහකාර වර්ත ලක්‍ෂණ ඇයට නැත. ඇය තැන්පත් මහේශාඛ්‍ය දෙවි දුවකි.

පිංවත් ඔබ ඉහත සටහන පිළිගත්තද නොපිළිගත්තද එය මේ ලෝකයේ ධර්මය තුළින් ගිහිපිංවතුන්ලාට ලැබිය හැකි සැබෑම සැපය පිළිබඳව මනස අවදිකරවන අත්දැකීමකි. හික්‍ෂුව පිංවත් ඔබට එසේ සඳහන් කළද මේ නිමේෂයේත් ඒ සුන්දර සුප්‍රමිපති දෙවි දුවගේ රූපය හික්‍ෂුව දකින්නේ ඇට සැකිල්ලක් කොටය. ධර්මයේ සැබෑ අර්ථය එතැනය. එහෙත් පිංවත් ඔබ කලබල විය යුතු නැත. මේ අතිසුන්දර දිව්‍යාංගනාවට ඉහත සශ්‍රීකභාවය ලැබුණේ මහන්සිවෙලා රැකිරුණා, ව්‍යාපාර කරලා නොවේ. අම්මා, තාත්තා, ස්වාමිපුරුෂයාගේ දැවැද්දට නොවේ. මේ සියලු සම්පත් ඇයට ලැබුණේ ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ ගිහි පිංවතුන්ලාට ඇහිල්ල දිගුකර පෙන්වන ධර්ම මාර්ගයේ ගමන් කිරීම තුළිනි. ශ්‍රද්ධාව,

ශීලය, දානය, දේවතානුස්සතිය ඉහත සෑපය ඔබට පෙන්වන මාර්ගයයි. පිංවත් ඔබ ඉන් බැහැරව බොරුවට මොනතරම් දඟලනවාද තුට්ටුදෙකේ සෑපයක් සොයන්න.

බලන්නකෝ මොනතරම් අසිරිමත් සෑපයකටද බුදුරජාණන් වහන්සේ ඔබලාට පාර පෙන්වන්නේ. ඇයි අපි 'ධර්මය දුක ගැන, මරණය ගැන, අනිත්‍ය ගැන පමණක්මයි කියන්නේ' කියලා ධර්මයෙන් ඇතට යන්නේ. ධර්මය කෙරෙහි කලකිරෙන්නේ. පිංවත් ඔබ සෑපය හැටියට දකින අවුරුදු 10 ක පමණ නවයොවුන් තරුණ කාලයක් තිබී ජරා, ව්‍යාධි, මරණයන්ට පත්වන ඔය "දුක" ලස්සන රූපය කෙරෙහි ඇති කැමැත්තෙන් මිදී "සෑප" ලස්සන රූපයක හිමිකාරිත්වය ලබාගැනීමට ඔබත් කැමතිවෙන්න මුලින්ම.

එක පිංවත් පවුලක මහත්මයෙක් හිඤ්චගෙන් ඇසුවා 'භාමුදුරුවනේ අපි ශීලය ගැනම සිතමින්, අනිත්‍ය සංඥාව දකිමින්ම ජීවත් වුණොත් අපේ දරු පවුලට සහ කලදසාව, ඒ ගොල්ලන්ගේ අනාගතය අඳුරු වෙනවා නේද කියලා. බලන්න ඒ මහත්මයා ධර්මය මොනතරම් වැරදි අන්තයකින් ද අල්ලාගෙන ඉන්නෙ කියලා. තමන් ජීවත්වීමට නොදන්නාකමින් ඇතිවන ආදීනව ධර්මයේ ගිණුමට බැරකරනවා. ශ්‍රද්ධාව අඩුකම, විවිකිච්චාවෙන් සිතුවිලි. පිරිලා, පංචනිවරණයන්ගෙන් සිත වැඩිලා. ඒ මහත්මයා ශීලය ගැන අනිත්‍යය ගැන කතා කළත්, අවම වශයෙන් ශීලය තුළවත් ඔහු නැතිය කියන එක ඉහත කාරණයන්ගෙන් පැහැදිලි වෙනවා. සෑම පවුලකටම ආදායමක් වියදමක් කියන කාරණයක් තිබෙනවා. කොතෙක් ආදායම් ලැබුවත් වියදම ඊට වැඩිනම් ජීවන ප්‍රශ්න ඇතිවීම අනිවාර්යයි. මෙය ධර්මයේ වරදක්, ශීලයේ, අනිත්‍ය සංඥාවේ වරදක් නොවේ. එම මහත්මයා ලැබීමේ තරමට වියදම් කිරීමට නොදන්නා කමේ වරදයි. නමුත් අශ්‍රද්ධාව නිසා එම වරද පටවන්නේත් ධර්මයට. මුළියන්ම පිංවත් ඔබ අවංක වෙන්න, ධර්මයෙන් තොරව ජීවත් වෙමින් ඔබ විඳින දුක නුවනින් දකින්න. දුක දකින කෙනායි සෑප ඇති මාර්ගයට අවතීර්ණ වෙන්නේ. දුකය කියමින් ධර්මයට ඔබ ද්වේශ කළොත්, සැක කළොත් ඔබට අහිමිවන්නේ සැබෑම සෑපයයි.

අවංකව ධර්ම මාර්ගයේ ගමන් කරන කිසිම කෙනෙකුට 'මට වැරදුනාය' කියලා කියන්න තැනක් නැහැ. අතීත අකුසල් සංස්කාර හේතුවෙන් යම් තැනකදී වැරදුනොත් එය හේතුඵල ධර්මයන්ට අනුව ජයග්‍රාහීව ජීවිතයට ගලපාගන්නවා. මෙය තමයි ශ්‍රද්ධාව නැමති පරම ධනයේ ලක්ෂණය. මෙන්න මේ ධනයේ හිමිකාරිත්වය මුලින්ම ඔබට ලබාගැනීම සඳහාමයි මේ සටහන තැබුවේ. මේ ධනයේ හිමිකාරිත්වය මුලින්ම ඔබ අයිතිකරගන්න. එවිට රුපියල්, ශත ඔබේ ජීවිතයේ දෙවැනි තැනට වැටෙවි. ශ්‍රද්ධාව ඇති පුද්ගලයාට ජීවිතය කියන කාරණයේදීත් මරණය කියන කාරණයේදීත් ජයග්‍රාහී අවසානයක්මයි ලැබෙන්නේ. එම නිසා බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ධර්මය දුක ගැන කථාකරන දහමක් නොව දුක අහිබවා සෑප අයිතිකරගන්නා දහමක්. අවශ්‍යනම් දුකත් සෑපත් දෙකින්ම මිදියන දහමක්.

දුක සැප පෙරළෙන සංස්කාර

වැස්ස බොහෝම හයියෙන් වහිනවා. තුන් බිත්ති කුටියේ ඉදිරිපස එල්ලා ඇති පැරණි සිව්වර අතරින් මිදුමත්, වහලයේ කුමේරය අතරින් වැහි බිඳුන් කුටියට වැටෙනවා. පරිසරය මිදුමින් වැසිලා. හැබැයි සුළඟ තවම නැහැ. වෙලාව පස්වරු 5.30 යි. දියසිරාව නිසා කුටියේ බිම සිමෙන්තිය තෙත්වෙලා. පාවහන්වලින් තොර නිර්වස්ත්‍ර දෙපා, තෙතබරිත සිමෙන්ති පොළොවේ ගැටෙන විට සිතලක් දැනෙනවා. මේ වැස්ස, සිතල, දියසිරාව, මිදුම හරිම අසරණයි. සරණක් ඇති ජීවිතයක් ඉදිරියේ මේවා කුමක් නම් පීඩාවක් කරන්නද.....

ලන්තැරුම් එළියෙන් ලෑලි ඇඳ මත වාඩිවී මේ සටහන තබනකොට හිඤ්චගේ සිත පුදුමාකාර සැනසීමකින් පිරිලා. මේ ටික සටහන් වුණේ වැස්ස නිසා. ඒ නිසාම හිඤ්ච වැස්සට ආශීර්වාද කරනවා. හිඤ්චට මතකය තේර තේරී ගාලාවල එක් රහතන් වහන්සේ නමක් උදාන වාක්‍යයක් ප්‍රකාශ කරනවා 'වැස්ස' ඔබ ඇති තරම් වහින්න. ගොරවා ගොරවා වහින්න. වැස්සට බැහැ මාව අපහසුවට පත්කරන්න. මම කුටිය හොඳින් සෙවිලි කරලයි තිබෙන්නේ' කියලා. වැස්සට ගුලිවෙලා, වකුටුවෙලා වැස්සට බැණ බැණ ඉන්නවා වෙනුවට උන්වහන්සේ වැස්සට ආශීර්වාද කළා. අපි වැස්සට කොච්චර කිව්වත් වහින්න එපා කියලා වැස්ස එය අහන්නේ නැහැ. වැස්සට ඇතිවන තුරාවට එය වහිනවා. වැස්ස වහිනතාක් පරිසරය, කුටිය හිරිකිඬෙන්, මිදුමෙන්, දියසිරාවෙන් ආක්‍රමණය කරනවා.

මේ වැස්සට තෙමුණොත් වැඩිම වුණොත් උණක්, සෙම්ප්‍රතිශ්‍යාවක් හැදෙයි. ඊට වඩා හැදෙන ලෙඩක් නැහැ. කොත්තමල්ලි ටිකක් තම්බලා වළඳලා, බටහිර බෙහෙත් පෙත්තක්, කරලක් වළඳලා එය සනීප වෙලා යාවී. නමුත් ඇස නිසා ඇති වන කෙළෙස් වැස්සට, කණ නිසා ඇති වෙන කෙළෙස් වැස්සට නාසය, දිව, මනස, කය නිසා ඇතිවන කෙළෙස් වැස්සට පිංවත් ඔබ තෙමුණොත් මෙලොව, පරලොව දෙකේදීම අපි දුකට වැටෙනවා. අර අතීත රහතන් වහන්සේ සිංහනාද කරන්නේ 'මගේ කුටිය හොඳින් සෙවිලි කරලයි තිබෙන්නේ. වැස්ස ඇති තරම් වහින්න' කියලා.

ආධ්‍යාත්මික රූපයත්, භාහිර රූපයත්, විඥානයත් මේ කාරණා තුන එකතුවන එස්සය ළඟදීම උන්වහන්සේ අනිත්‍යය දකිනවා. එස්සය අනිත්‍යයයි කියලා අවබෝධයෙන් දකින තැනදී විඳීමක් සකස්වෙන්නේ නැහැ. ඉන් මෙහා අපි සැවොම එස්සය නිත්‍ය වශයෙන් ගෙන පංච උපාදානස්කන්ධය සකස්කරගන්නවා. ඒ කෙළෙස් වැස්සට තෙමෙනවා. විඳීම කියන සෙවිලි නොකළ වහලය අපිව බරපතළ ආකාරයට කෙළෙස්වලින් තෙමෙනවා. මෙහි ඵලය තමයි සංස්කාරයන්ගේ බලවත් රෝගාතුරභාවය. සංස්කාර හේතුවෙන් භටගන්නා රෝගාබාධ බෙහෙත්පෙති, කරල්, සිරස් වළඳලා නම් සනීපකරගන්න බැහැ. කල්ප ගණන් මිථ්‍යාදෘෂ්ඨිකභාවය, දුප්පත් බව, කුසගින්න, විරූපි බව, ගින්නදර, ගිනි අඟුරු, ලෝදිය මත මදි නැතිව දුක් අනුභව කරලයි අවසන් වෙන්නේ. දුකත් සැපත් දෙකම සංස්කාරයන්ගේ ඵලයක්

මයි. එම නිසා දුක, සැප දෙකම අපි සම සිතින් පිළිගත යුතුයි. අපි සුදානම් සැප සතුටින් පිළිගෙන, දුක අසතුටින් ප්‍රතික්ෂේප කිරීමට නම් අපට කවදාකවත් ධර්මය කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාවට පැමිණෙන්නට බැහැ. අනිත්‍ය සංඥාවන්ගෙන් සෙවිලි නොකරන ලද ඇස නිසාමයි, කණ නිසාමයි, නාසය නිසාමයි, දිව නිසාමයි, කය නිසාමයි, මනස නිසාමයි දුකත් සැපත් දෙකම අපට උරුමකර දෙන්නේ. අතීතයේ වැඩ සිටිය රහතන්වහන්සේ 'වැස්ස ඇතිතාක් වහින්න. මාගේ කුටිය හොඳින් සෙවිලි කරලයි තිබෙන්නේ' කියලා සිංහනාද කරන්නේ, උන්වහන්සේගේ කුටියට වැසිදිය නොවැටෙන නිසා නොව මිදුම, සීතල නොඑන නිසාම නොව උන්වහන්සේ 'දැක්කාය' කියන තැනදීම, 'ඇසුනාය' කියන තැනදීම 'දැනුනාය' කියන තැනදීම එස්සය අනිත්‍ය වශයෙන් දැකීම පිණිස අවබෝධයෙන් සම්පූර්ණ උත්තමයකු නිසාය. 'මම' කියන පුද්ගලයා හේතුඵල ධර්මයන්ගෙන් සකස් වූ ඵලයක් ලෙස අවබෝධ කරගනිද්දී, හේතූන් නිසා සකස් වූ ඵලයක් තුළ සත්වයෙක්, පුද්ගලයෙක් වශයෙන් අර්ථයක් නොපෙනෙද්දී කුමක් නිසා, කවරුන් උදෙසා තෘෂ්ණාවක් සකස්වෙන්නද?

පිංවත් ඔබ දැස් හොඳින් විවර කර බලන්න. ඇස, කණ, නාසය, දිව, කය, මනස යන ආයතන නිසා සකස් වූ කෙළෙස් වැස්සට තෙමුණු සත්වයන්ගේ ලෝකයයි ඔබ ඉදිරියේ දර්ශනය වන්නේ. ධාරානිපාත වර්ෂාවක් ගහකොළ පෙරළා, ඇල දොළ ගංගා දෙගොඩ තලා, පස්කඳු නායගොස් මහා විනාශක් කරන්නා සේ ඇස නිසා සකස් වූ කෙළෙස්වල බරපතළභාවය නිසාම මොනතරම් දුක් ගොඩක් සත්වයා විඳිනවාද. අපි එක මොහොතක්වත් ඇස, කන, නාසය, දිව, කය, මනස නිසා වන දුක් ගැන මෙනෙහි කරනවාද, කපාකරනවාද. ඇස, කණ, නාසය, දිව, කය, මනස නිසා කෙළෙස් වැස්සට හසු වූණ අයමයි ඔය සිරගෙවල්වල, රෝහල්වල, යුධ භූමිවල, ගිහිගෙවල්වල, මගතොටේ අපට මුණගැසෙන්නේ. ස්වභාවධර්මයේ වැස්සෙන් නොතෙමෙන්න අපි උපක්‍රම යෙදුවාට, තෘෂ්ණාවේ කෙළෙස් වැස්සෙන් අප නිරතුරුවම තෙමෙනවා. අපි ලෙඩවෙනවා. නොදැනුවත්කම නිසාම අසාධ්‍ය රෝගීන් බවට පත්වෙනවා. එහෙම රෝගීන්ට බෙහෙත් කියන්නෙත් තවත් අසාධ්‍ය රෝගියෙක්මයි. ඒ නිසා රෝගියා සහ වෛද්‍යවරයා දෙදෙනාම හුඟක් වෙලාවට විනාශය කරාම පියවර තබනවා.

එක තාත්තා කෙනෙක් සිටියා, ඒ තාත්තා දරුවන්ට බොහොම ආදරෙයි. ඔහු රජයේ සේවකයෙක්. මොහු ශීලය ගැන එතරම් තැකුව කෙනෙක් නෙවෙයි. මාරයා විසින් සමාජය තුළ එලා ඇති තරගකාරීත්වය නැමැති දැලට හසුවෙලා සිටි අයෙක් මොහු. යමක් අයිති කර ගැනීමට යන ගමනේදී මොහු බොහෝම වේගවත්. කොටින්ම මොහුට දවසේ පැය 24ම වුණත් කටයුතු සඳහා ප්‍රමාණවත් මදි. මොහු තමන්ගේ දරුවෙක් වෙනුවෙන් බොහොම මහන්සියෙන් නිවසක් හැදුවා. නිවසේ වැඩකටයුතු අඩක් නිමාකර තිබියදී මොහු මියයනවා. අපි දන්න ස්වාමීන් වහන්සේ නමක් සමාධිය තුළින් අරමුණු කර බලනවා මොහු මරණින් මතු

කොතැනක ඉපදිලා සිටිනවාද කියලා. එවිට එම ස්වාමීන්වහන්සේට අරමුණුවෙනවා මුල් ගලක් දැනින් අල්ලාගෙන සිටි බහිරව ස්වභාවයේ ප්‍රේතයෙක්. ඔහු එරමිනියාගොතාගෙන, මුල්ගල බදාගෙන ඉන්නවා වගෙයි දර්ශනය වෙලා තිබෙන්නේ. අපි හහිරවයා යනුවෙන් හඳුන්වන සත්වයෙක්.

මේ කාරණයේදී හික්කු ව හඳුනාගෙන ඇත්තේ, වැඩ අවසන් නොවූ නිවසේ උපාදානය නිසා ඉහත උපත සකස්කරගත් බවයි. දැන් ඉතින් මුල්ගල මගේ කොටගෙන බහිරව ලෝකයේ ජීවත්වෙනවා. මේ මුල්ගල නිශ්චිත වශයෙන් එම නිවසේම මුල්ගල ද කියන්න හික්කු ව දන්නේ නැහැ. බලන්න, නිවස නැමැති රූපය නිසා සකස් වූ තෘෂ්ණාව හේතුවෙන් ඇතිවූ කෙළෙස් වැස්සට හසුව ඔහුව ගසාගෙන ගොස් ඊළඟ හවයේ ප්‍රතිසන්ධිය සකස්කර දුන්නැත. 'උපාදාන පච්ඡයාරි හවෝ'..... ඔබ ඉදිරියේ ඇති භයානකම අනතුරු නුවණින් හඳුනා නොගත්තොත් ඔබට දුකම උරුමකර දෙන ධර්මතාවය. මේ මහත්මයා මනසේ සකස්වූ කෙළෙස් වැස්සට හසුවීම නිසා සකස්කරගත් දුක කල්ප ගණනාවක් විය හැකියි නේද? වර්තමාන සමාජයේ ජීවත්වෙන හුඟ දෙනෙකුට තමන්ගේ කටයුතුවලට දවසේ පැය 24ත් මදි. ඒ මදිබව නිසාම සමහරු රාත්‍රියේ නින්දෙන් ගණන් හදනවා. දරුවන්ට, බිරිඳට ආදරය කරනවා. මාරයා විසින් එලන ලද තරගකාරීත්වයේ දැලට හසුවී දුවන්නන් වාලේ දුවන වර්යාවෙන් මිදෙන්න. විවේකීව කෙළෙස් වැස්ස ගැන සිතන්න. සමාජය වේගයෙන් ලෞකික වශයෙන් සංවර්ධනය වෙනවා. විසිතුරුභාවයෙන්, ගෘහනිර්මාණ ශිල්පයෙන් එකිනෙක අහිබවා දැකුම්කළු නිවාස ඉදිවෙනවා. ඔබගේ සුන්දර නිවස යම් සේ දැකුම්කළුද, විසිතුරුද බුදුරජාණන්වහන්සේ දේශනා කරනවා ඔබගේ සිත ඊටත් වඩා විසිතුරුයි කියලා. මොකද ඔබ තුළ ඇති තෘෂ්ණාවේ දිග පළල නිසාමයි ඔය වැනි විසිතුරු නිවසක් නිර්මාණය වුණේ කියලා. ඉහත වැකිය සටහන් කරනකොටම හික්කු වට හිනාවක් ඇති වුණා. හික්කු ව මේ වෙලාවේ වැඩ සිටින කුටිය කැලයේ ඇති මැටිගැසූ කුඩා පැළක්. රජගෙදර ඉන්න රජතුමාට වඩා නික්ලේෂී සැනසිල්ලක් හික්කු ව මේ මොහොතේ අත්විඳිනවා. තෘෂ්ණාව ක්‍ෂය වුණ තැන නිස්සරණය, සැහැල්ලුව මිස දුක සැප එහි කොයිතැන්ද?

වැස්ස, සුළඟ, සිතල මිදුම එනවා. යනවා. ඒත් ඒ කිසිවකින් පීඩා විඳින්න පුද්ගලයෙක් මෙතැන නැහැ. එස්ස පච්ඡයා වේදනා..... එස්සය නිසා සකස් වූ විඳීමත්, එස්සයත්, විඳීමත් අනිත්‍යධර්මයන්මයි. මොන තරම් සරළ සමීකරණයක්ද. විසිතුරුභාවය වැඩිවන්න වැඩිවන්න, තෘෂ්ණාව වැඩිවන බව ඔබ තේරුම්ගන්න ඕනා. තෘෂ්ණාව වැඩිවන්න වැඩිවන්න දුකයි වැඩිවන්නේ. දුක කියන්නේ අවිද්‍යාව නිසා අපිට

රැස්වෙන්නාවූ සංස්කාරයි. සංස්කාරයන් නිදහසේ භුක්තිවිඳීමට අභය භූමියක් වෙමිනුයි ලෝකය පවතින්නේ. කුසල් සහ අකුසල් සංස්කාරයන්ට බාධාකරන්න කෙනෙක් ලෝකයේ නැහැ.

මට අවශ්‍ය වූයේ

බුදුරජාණන් වහන්සේව තෘප්තිමත් කිරීම පමණි

සම්මා සම්බුද්ධ ශාසනයක 'ශුෂ්ක විදර්ශක' කියලා රහතන්වහන්සේලා වැඩසිටිනවා. අතීතයේ වැඩසිටියාවූ චක්කුපාල මහරහතන් වහන්සේ එවැනි ශුෂ්ක විදර්ශක රහතන්වහන්සේ නමක්. සම්මා සම්බුද්ධ ශාසනයක අවසාන කාලවකවානුවලදී චතුරාර්යසත්‍යය අවබෝධය කරන රහතන්වහන්සේලා මෙවැනි ශුෂ්ක විදර්ශක ගණයට වැටීම ස්වභාවයක්. මෙවැනි අයට බුදුරජාණන්වහන්සේගේ, මහරහතන්වහන්සේලාගේ ඇසුර, දර්ශනය ලැබීමක් නැහැ. ශුෂ්ක විදර්ශක රහතන්වහන්සේ යනු මූලිකයෙන් තෙරුවන් කෙරෙහි අවල ග්‍රද්ධාවට පැමිණ, ආර්යඅෂ්ටාංගික මාර්ගය, සිය මාර්ගය කරගනිමින්, ලෝකය කෙරෙහි, නාමරූපධර්මයන් කෙරෙහි දැඩි කලකිරීම් සකස් කරගෙන තම ජීවිත අත්දැකීම් තුළින්ම, ස්වෝත්සාහයෙන්ම ජීවිත පරිත්‍යාගයෙන් නිවීමේ මාර්ගයේ සිටින කෙනෙක්. ලෝකය කෙරෙහි ඔහුගේ කලකිරීම කොතරම්ද කියනවානම් මොහු ජීවිතය අතහරිනවා චතුරාර්යසත්‍යය අවබෝධය උදෙසා. මොහුගේ අරමුණ ඉලක්කය නිවීම, අවබෝධය පමණක්මයි. ජීවිතය කෙරෙහි ඇල්මක් නැහැ. ධර්මය කෙරෙහි විශ්වාසය තියුණුයි. මොහු අවංකවම සුදානම් ජීවිතය මරණයට දමා, මැරෙන මොහොතේ හෝ ලබන අවබෝධය තුළ ලෝකයෙන් නිවියන්න. තෙරුවන් කෙරෙහි අවල ග්‍රද්ධාව නිසාම මොහු තුළ මේ විශ්වාසය සකස්වෙලයි තියෙන්නේ. එයත් ධර්මතාවයක්. ජීවිතයට ආශාවකුත් නැහැ. මරණයට කැමත්තකුත් නැහැ. ජීවිතයත් මරණයත් දෙකම අතහැරුණු තැන නිවීම කියන අවබෝධය සකස් වෙනවාය කියන දැඩි විශ්වාසය තිබෙනවා. ජීවිතය අතහැරල තිබෙන්නේ මරණයට. ජීවිතය බැසගෙන තිබෙන්නේ මරණයට. නිවීමේ අරමුණ එතරම් ප්‍රබලයි. ශුෂ්ක විදර්ශකට අවසාන මොහොතේදී මරණය පෙනෙනවා. නමුත් අඛණ්ඩ රේණුවක තරම්වත් මරණයට බියක් නැහැ. මෙතැනදී ද්වන්ධ සටනක් පවතින්නේ ලෝකය සහ අවබෝධය අතර. ඒ කියන්නේ මාරයා සහ නිවීම අතර. මාරයා ලෝකය දෙසට අදිනවා. ශුෂ්ක විදර්ශක, නිවීම දෙසට හඹාගෙන යනවා. මේ නිහඬ ද්වන්ධ සටනින් මරණය අතහැරී ඔහු අවබෝධය සාක්ෂාත් කරගන්නවා. චක්කුපාල මහරහතන්වහන්සේ තමාගේ දැස් දෙක අත්ධවෙන බව හොඳටම දැන දැන නිවීම උදෙසා දැස් දෙකම අතහරිනවා. වීර්ය සකස් වෙනවා. අධිෂ්ඨාණය තීව්‍රකරමින් නාමරූප ධර්ම විනිවිද දකිමින් මෙහෙයුම ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ. ශුෂ්ක විදර්ශක රහතන්වහන්සේ නිවන් අවබෝධය උදෙසා ජීවිතය අතහැරියත්, මරණය පෙනී පෙනී නිවීම දෙසටම යනවා. අවසන් මොහොතේ උන්වහන්සේ තුළ පුද්ගල සංඥාව භීතමවෙලා සියුම් තුල්පටක් වන් දෙයකින් ලෝකයට බැඳිලා තිබෙන්නේ. ඒ මෝහය නැමති තුල්පටින්.... උන්වහන්සේ තුළ මෝදුවූ ඡන්දය, වීර්යය, විත්තය විනිවිද දැකීම නිසාම චතුරාර්යසත්‍ය අවබෝධය සාක්ෂාත් කරගන්නවා. ඒ අවබෝධය ලබන මොහොතේම ශුෂ්ක විදර්ශක රහතන්වහන්සේ බලාපොරොත්තු රහිතවම නැවත ජීවිතයට ගොඩවෙනවා. අවබෝධයයි ජීවිතයයි දෙකම ලැබිලා.

මරණයට අතහැරපු ජීවිතය ශුෂ්ක විදර්ශක රහතන්වහන්සේට නැවත ලැබෙන්නේ සංස්කාරයන්ගේ බලවත්භාවය නිසා. මාරයා මෙතැනදී දැඩි වෙහෙසක් ගන්නවා 'ශුෂ්ක විදර්ශක' ධර්මාවබෝධය ලබනවාත් සමගම මරණයට තල්ලු කර දමන්න. මොකද මාරයා දන්නවා මොහු ජීවත් වුණොත් තමන් අවබෝධ කරගත් ධර්මය ලෝකයාට දේශනා කරයි කියලා. එය මාරයාට දැඩි තර්ජනයක්. නමුත් මාරයාගේ අභියෝගය එතනදීත් පරාජය වෙන්නේ ශුෂ්ක විදර්ශක රහතන්වහන්සේගේ අතීත සංස්කාරයන්ගේ බලවත්භාවය නිසා. කුසල් සහ අකුසල් සංස්කාරයන්ගේ බලවත්භාවයට මාරයා එතැනදී නැවත පරාජය වෙනවා. කොන්ඩඤ්ඤ මහරහතන් වහන්සේ අතීත සම්මා සම්බුද්ධ ශාසනයකදී ඇතිකරගත් උපාදානයක් තිබුණා. 'ගෞතම සම්මා සම්බුද්ධ ශාසනයේ මුල්ම මහරහත් වහන්සේ මම වෙනවා'ය කියලා. අනෙකුත් සෑම භික්ෂු, භික්ෂුණී, උපාසක, උපාසිකා සිව්වනක් පිරිසම එවැනි අතීත උපාදානයන් සකස් කරගෙන ඊට අදාළ කුසල්ධර්මයන් වඩවාගෙන තමයි ගෞතම සම්මාසම්බුද්ධ ශාසනයට බැසගත්තේ. ඒ වගේම ශුෂ්ක විදර්ශක රහතන් වහන්සේ කියන්නේත් අතීත ශාසනයක ඉපදිලා, එම ශාසනය අතුරුදන්වීමට ආසන්න කාලයක දැඩි ලෙස වීර්ය වඩා ශුෂ්ක විදර්ශක රහතන්වහන්සේ නමක් බවට පත්වූ රහතන් වහන්සේ නමක් එහිදී දැක 'මමත් අනාගත සම්මා සම්බුද්ධ ශාසනයකදී ශුෂ්ක විදර්ශක රහතන්වහන්සේ නමක් වෙනවා'ය කියන උපාදානය ඇති කරගෙන ඊට අදාළ කුසල් පරිපූර්ණ කරගෙන පැමිණි අයෙක්. එම නිසා තමාගේම දැඩි වීර්යයෙන් ශුෂ්ක විදර්ශක රහතන් වහන්සේනමක් බවට පත්වුවද, උන්වහන්සේලා තුළ අතීත ශක්තිමත් කුසල් සහ අකුසල් සංස්කාර සැඟවී තිබෙනවා. වක්ඛුපාල මහරහතන්වහන්සේ විසින් මරණයට දැමූ එතුමන්ගේ ජීවිතය, අවබෝධයට පත්වීමත් සමගින්ම මරණයට යා නොදී නැවත ලබාදෙන්නේ කුසල් සංස්කාර විසිනුයි. නමුත් උන්වහන්සේගේ දැස් දෙක අත්ධ්‍යාවයට පත්කරගත්තේ අකුසල් සංස්කාර විසින්. දෙයාකාරයක් වන සංස්කාර උන්වහන්සේට විපාකයන් සලස්වලා දුන්නේ එහෙමයි.

සංස්කාරයන්ගේ විපාකයන්ට එරෙහිව යන්න මාරයාටත් නොහැකි බව ඉහත කාරණයෙන් පැහැදිළි වෙනවා. නමුත් සංස්කාර රැස්කර ගැනීමට ඔබට උපකාරී වෙන්නේත් මාරයාම බව ඔබ සිහිතබා ගත යුතුයි. මාරයා අකමැත්තෙන් හෝ කුසල් සංස්කාර රැස්කරගැනීමට ඔබට උපකාර කරන්නේ ඔබව ලෝකය තුළ සිරකර තබාගැනීමට මිස, හවයෙන් එතෙරවීමට අවස්ථාව ලබාදීමට නොවේ. රහතන්වහන්සේ යනු මාරයාට අභියෝග කළ උත්තමයෙක් වන්නේ මාර ධර්මය, මාර සැඩපහර විනාශකර දමා, මුලාකර දමා සම්මාසම්බුද්ධ විෂයට අවතීර්ණ වන හෙයිනි. මාරයාගේ සැපය නැමති මුලාව උපයෝගී කරගෙන පෙරලා මාරයාවම පරාජය කිරීමයි. දුකත්, සැපත් නැමති මාරයා විසින්ම පෝෂණය කළ ධර්මතාවයන් දෙක, මුලාවෙන් තොරව නිවැරදිව හඳුනාගෙන දුකත්, සැපත් උපයෝගී කරගෙන දුකෙන්, සැපෙන්, උපේක්ෂාවෙන් මිදී නිවීම සාක්ෂාත් කරගැනීම දක්ෂයාගේ දක්ෂභාවයමයි.

මහත්මයෙක් ධර්ම සාකච්ඡාවක් කරන අතරතුර ප්‍රශ්නයක් යොමු කළා. 'ස්වාමීන්වහන්සේ රෝහලේ වාට්ටුවල සමහර රෝගීන් සිටිනවා දින ගණනාවක් වේදනාවෙන් පණ අදින. ආහාරයක් නැහැ. නාසයට, මුඛයට, මුත්‍රාමාර්ගයට බටදමලා. සමහරු මහා හයිසෙන් කෙදිරිගානවා. හිතාගන්න බැරි දුකක් මේ රෝගීන් විඳින්නේ. මෙවැනි රෝගීන් නිසා තම ඥාතීන් මහාදුකක් විඳිනවා. මෙවැනි රෝගියෙක් දැක්කහම වෛද්‍යවරයෙක් වශයෙන් මට හිතෙනවා අනේ මේ රෝගියා මැරුනොත් හොඳයි කියලා. ස්වාමීන්වහන්සේ, මෙහෙම සිතෙන එක මට පවක්ද' කියලා. දින ගණනාවක් රෝහල් ඇඳක දුක්විඳින රෝගියෙක් දැකලා අපි සිතනවා නම් මේ මනුෂ්‍යයා මැරෙන එක හොඳයි කියලා, එහෙම සිතන්නේත් එම රෝගියා කෙරෙහි ඇති අනුකම්පාව කරුණාව නිසා. ඒ අනුකම්පාව කියන්නේ දැඩිලෙස මෝහය මුසුවූ අනුකම්පාවක්. පිංවත් ඔබ ධර්මානුකූලව ඒ ජීවිතය දෙස බලන්නේ නැහැ. මේ රෝගියා දින ගණනාවක් පණ අදිමින් මේ ගෙවන්නේ තමා විසින් අතීතයේ කළ අකුසල් සංස්කාරයන්ගේ ඵලයයි. ද්වේශය සකස්කර ගනිමින්, අනුතගේ සැපයට ඊර්ෂාකරමින්, සත්ව හිංසාවත් කරමින්, දෙමාපියන්ට ඇපලපස්ථාන නොකරමින්, රෝගීන්ට පීඩාකරමින් අතීත ජීවිතයේ තමා විසින්ම සතුටෙන් සිතාසෙමින් කළ අකුසල් විපාකයන් තමයි ඔය රෝගී පුද්ගලයා ඇඳ මත වේදනාවෙන් අත්විඳින්නේ. ඔහු විසින්ම කරගත් දෙයයි ඔහු අත්විඳින්නේ. ඔහු කිසිම අසාධාරණයක් නැහැ. 'අනේ පව' කියන්න දෙයක් නැහැ. ධර්මානුකූලව බලනවිට ලෝකයේ සර්ව සාධාරණවූ විපාකයක් ඔහු විඳින්නේ. පිංවත් ඔබ සිතනවා නම් එය අසාධාරණයක් කියලා, ධර්මයෙන් බාහිරවයි ඔබ සිතන්නේ. අකුසල් සංස්කාරයන්ගේ බියකරු බව, විෂම බව, අපුල බව, දුක්ත බව මෙවැනි රෝගීන් තුළින් දකින්නට ඔබ දක්ෂවෙන්න. හැකිතාක් එවැනි රෝගීන්ට උපස්ථාන, උපකාර කරන ගමන් ඔබට එවැනි උපතක් එපායැයි කලකිරීම සකස්කරගන්න. එම රෝගියාට ගෙවීමට අකුසලයක් ඇත්නම් එය සති ගණනාවක් හෝ විවේකීව ඔහුට ගෙවාදමා මියයන්න ඉඩපහසුකම් සලසන්න. සෑම තප්පරයකදීම පිංවත් ඔබ මේ දුක්ත සංස්කාර කෙරෙහි කලකිරීම සකස්කර ගන්න.

වර්තමාන ලෝකයේ සාකච්ඡාවට බඳුන් වෙනවා, දැඩි දුක්විඳින රෝගීන්ට මාරාන්තික ඖෂධ එන්නත් කර ඉක්මනින් මරණයට පත්කිරීම සම්බන්ධව. මෙමත්‍රිය වේවා, ද්වේශය වේවා, කුමන හේතුවක් මුල්කරගෙන හෝ මරණාසන්නව දුක්විඳින රෝගියෙකුට බලෙන් මාරාන්තික ඖෂධ එන්නත් කර අස්වාභාවික ලෙස මරණයට පත්කිරීමට මනුෂ්‍ය ඝාතනයක්මයි. රෝගියා දුක්විඳින්නේ ඔහු විසින්කරගත් අතීත අකුසලයක් නිසාමයි. ඔබ ඔය උත්සහ ගන්නේ 'අකුසලයට' මාරාන්තික බෙහෙතක් එන්නත් කර මරා දැමීමටය. අකුසල් සංස්කාරයෝ මරාදැමීමට ඔබට නොහැකිය. ඔබ එය සිදුකළ හොත් මනුෂ්‍ය ඝාතන අකුසලය විසින් ඔබට විපාකය සලස්වනු ඇත.

ලොව්තුරා ධර්මයට අනුව රූපය යනු මාරයාය. ඒ කියන්නේ රෝගියා ලෙස ඇදේ සිටින්නේ මාරයා යැයි දකින්න. අනුකම්පාව මෙම ත්‍රිය නැමති මාරධර්ම උපයෝගී කරගෙන මාරයා ඔය උත්සහ කරන්නේ ඔබගේ දුක්ගොඩ වැඩිකිරීමටයි. කෙනෙක් අකුසලයේ යොදවා එහි විපාක ලෙස ඔහු දුක්විඳින විට, ඔහු ඒ අකුසල් සංස්කාර ගෙවීමේ විපාකය තුළින් තවත් පිරිසක් අකුසලයේ යෙදවීම මාරයාගේ සිරිතයි. මාරයාගේ මේ දෙපිටකාට්ටු ක්‍රියාවලිය නුවනින් හඳුනාගන්න. මේ විෂම සංස්කාර කෙරෙහි කලකිරීම ඇති කරගන්න. ඔබේ ඇසට හමුවන සෑම සත්ව රූපයක්ම සංස්කාරයන්ගේ ඵලයක් බව දකින්න. සංස්කාරයන්ගෙන් තොර ලෝකයක්, ලෝකයෙන් තොර සංස්කාරයක් නැති බව දකින්න. එවිට ඔබට පෙනේවි මාරයාත් සංස්කාරත් එකම කාසියේ දෙපැත්ත බව.

මේ සංස්කාර අප තුළින් සකස් වෙන්නේ අවිද්‍යාව නිසාමයි. චතුරාර්යසත්‍යය නොදැනීම... ලෝකය සැපයක් හැටියට ගැනීම... මෙහි ඵලය තමයි සක්කායදිට්ඨිය, මමත්වයේ දැඩිභාවය.

පිංචත් ඔබට වසන්වෙමින් ඔබ තුළම සැඟවී සිටින භයානක සතුරෙක් සිටිනවා. ඔබ කොහොම බැලුවත් ඔබ තුළ මේ සතුරා සිටිනවාය කියලා හඳුනාගන්න බැහැ. මේ සතුරා තුළිනුයි ඔබ ලෝකය දකින්නේ. එම නිසා ඔබෙන් සතුරා වසන්වෙලයි සිටින්නේ. මේ වසන්වීම මොනතරම් සියුම් ද කියනවා නම් ඔබත් සතුරාත් දෙදෙනෙකු නම් ඔබම වශයෙන්මයි ඔබට පෙනෙන්නේ. පිංචත් ඔබ දක්ෂණම් මේ සතුරා ඔබෙන් වෙන්කර හඳුනාගන්න පුළුවන්. හඳුනාගන්න පුළුවන් විතරක් නොවෙයි, මොහුව ජීවිතයෙන් නෙරපාදමන්නත් ඔබට පුළුවන්. ඒ සඳහා ඔබ කල්‍යාණ මිත්‍ර ආශ්‍රය, සද්ධර්ම ශ්‍රවණය කියන කාරණා ජීවිතයට එකතුකරගත යුතුයි. මෙතනදී තමයි තමා තුළ මෙවැනි සතුරෙක් සිටින බව ඔබ දකින්නේ. පිංචත් ඔබ ඔබත් සතුරාවත් වෙන්කර හඳුනාගන්න. මේ සතුරා තමයි සක්කායදිට්ඨිය. සක්කායදිට්ඨිය නැමති සතුරා පිංචත් ඔබට අතදිගහැර සංස්කාර රැස්කරගැනීමට උපකාරී වෙනවා.

දැන් විශ්වවිද්‍යාලවල, පාසල්වල ළමයි අපට මුණගැහුණම අහන්නේ 'ස්වාමීන්වහන්ස, පංතියේ අනෙක් ළමයින් හොඳින් පාඩම් කරනවිට වැඩියෙන් ලකුණු ගන්නවිට මට හරි ඊර්ශ්‍යාවක් ඇතිවෙනවා. මේක මගේ අධ්‍යාපන කටයුතුවලටත් බාධාවක් වෙනවා. මේකට මොකද කරන්නේ' කියලා. පාසල් විශේෂීම් තරඟකාරීත්වය නිසා දරුවන්ගේ ජීවිත සක්කායදිට්ඨියෙන් පිරෙනවා. මේ මමත්වයේ දැඩිභාවය සකස් වෙන්නේ රැකියාව, විවාහය, අවසන් ඉලක්කය කරගෙනයි. අම්මා තාත්තාත් දරුවන්ගේ සක්කායදිට්ඨියට පොහොර දමනවා. දරුවන්ට පොහොර දමන්නේ තමන් තුළත් අස්වැන්නට කැමත්ත තිබෙන නිසා. මොකක්ද මේ සමාජය බලාපොරොත්තුවන අස්වැන්න? ලෝභ, ද්වේෂ, මෝහ අකුසල මූලයන්.

මේ සටහන ලියන හික්කුටත් ගිහි ජීවිතයක් තිබුණා. මගේ ළමා, තරුණ කාලයේ මගේ අම්මා තාත්තා බලාපොරොත්තු වුණේ ඉහත අස්වැන්නමයි. ඒත් අම්මා තාත්තා කියපු දෙය මම නම් කළේ නැහැ. දෙමාපියන් මෙහෙම කීවේ අවංකවම අපිට ඇති ආදරය නිසා. දෙමාපියන් සැප හැටියට දකින්නේ ඔතැනයි. ඒ පිංවතුන්ට ඉන්ඵහාට ධර්මානුකූල දැක්මක් තිබුණේ නැහැ. නමුත් මොකක්දෝ සංස්කාර කුසල් ශක්තියක් නිසා දෙමාපියන්ට නැති ඉවක් ජීවිතය ගැන මට තිබුණා. දෙමාපියන් ඒ ගැන අතෘප්තියෙන් හිටියේ. ඒත් මට අවශ්‍ය වුණේ දෙමාපියන්ගේ මෝහය තෘප්තිමත් කිරීම නෙමෙයි. බුදුරජාණන් වහන්සේ තෘප්තිමත් කිරීම පමණයි මට අවශ්‍ය වුයේ. බුදුරජාණන් වහන්සේ උදෙසා යමක් අතහරින්න පිංවත් ඔබ බියවෙන්න ඵ්‍යා. මොකද අතහරින්න යමක් ඔබට තිබෙනවා නම් ඒ දෙය ඔබට ලැබුණේ සද්ධර්මය නිසාමයි. ඒ නිසා පිංවත් ඔබට ලැබුණු දෙය සද්ධර්මය උදෙසාම අතහැර, හවයේ මෙනෙක් නොලද ඵකම දෙය අයිතිකරගන්න. ජීවිතයේ ඉතිරිව ඇති කෙටි කාලය, සතර අපායෙන් ඵතෙර වීම සඳහා කැපකර, අකුසල් සංස්කාර හේතුවෙන් සකස් වන කල්ප ගණනාවක අතිශය දුක්, විනාශකාරී ස්වභාවයන් නුවනින් මෙනෙහිකර, වලක්වා ගැනීමට දක්ෂවන්න. ජීවිතයේ හිස් බව දකිමින්ම ජීවත්වන්න. සිහිනුවන තිබෙන අම්මා තාත්තා දෙපලක් තම දරුවාගේ අධ්‍යාපනය උදෙසා වැයකරන වසර 15 ක පමණ කාලය ඵම දරුවාට සතර අපායෙන් මිදීමේ ධර්මතාවයන් ප්‍රගුණ කිරීම උදෙසා කැප කළහොත් ඔබේ දරුවාට ඔබ සැබෑම කළ‍යාණ මිත්‍රයෙක් වනවා. ඵම දරුවා ලෝකයාගෙන්, ප්‍රශ්න, දුක් , කම්කටොලුවලින් පීඩාවත් ලබන දරුවෙක් නොව, දෙව්බඹුන්ගෙන් වැදුම් පිදුම් ලබන දරුවෙක් වෙනවා. මව් කිරෙහි වන්දිය ගෙවූ දරුවෙක් වෙනවා. ඵපමණක් නොව උපරිම හව හතකට ජාතිය සීමාකරගත් මාර්ගඵලලාභී දෙවියෙක් දිව්‍යාංගනාවක් වෙනවා. මාර්ගඵලලාභී දෙවියන් දිව්‍යාංගනාවන්ගේ ඇසුර ලබන පිංවතෙක් වෙනවා. පිංවත් දෙමාපියන් දරුවන් යොමු කිරීමට බලාපොරොත්තුවන දුක දෙසත්, ධර්මයේ පෙන්වාදෙන සැබෑම සැපය දෙසත් නුවණින් බලන්න. දරුවන් මේ විශම, දුෂ්ශීල, අන්තරාකාරී සමාජයේ අතරමං කරන්න ඵ්‍යා. පිංවත් ඔබේ දරුවා සැබෑම පිංවත් දරුවෙක් නිසයි මේ මොහොතේ ඔබේ කුසෙන් ධර්මය සන්දිට්ඨිකව තිබෙන මේ බිමට බැසගත්තේ. දරුවා ලැබූ ඒ උතුම් අවස්ථාවේදී දරුවාට නොමග නොව, ධර්මයේ සැබෑම මග කියාදී, බුදුසම්ප්‍රත් තම රාහුල පුතනුවන්ට මග පෙන් වූයේ යම් දිශාවකට ද, පිංවත් ඔබත් ඔබේ දරුවාට දුකෙන් තොර සැපයෙන්ම සපිරුණු දිශාව පෙන්වා දෙන්න. ඵතැනදී ඔබ සැබෑ බෞද්ධ අම්මා කෙනෙක්, තාත්තා කෙනෙක් වෙන්නේ....

මේ අවුරුද්දේ ඔබත් මෙතැනට එන්න

'පිංවත් ඔබත් මෙතැනට එන්න' කියලා කියපුවාහම ඔබට හිතෙන්න පුළුවන් කොතැනටද මේ එන්න කියන්නෙ කියලා. හික්කුළු ඔබට මේ එන්න කියන්නේ ලෝකයේ සුන්දරම තැනට. මෙතන ඔබේ තැනකුත් නොවේ. ඔබේ නොවන තැනකුත් නොවේ. මේ මොහොතේ විවේකය ලබන තැනයි. හෙට මෙතැනින් නික්ම යායුතුයි. ආපසු හැරී බැලීමක් නැත. හෙට තැන නැවුම් වුවත් විවේකයේ වෙනසක් නම් නැත. තැනත් නොතැනත් දෙතැනම ධර්මයේ ස්වභාවයෙන්මයි තිබෙන්නේ. ඔබට එන්න කියලා ආරාධනා කරන්නේ මෙතැනට.

මෙතැන පුද්ගලයෙක් සිටිනවා. ඔහු ලෝකය සමග තැවරිලා නැහැ. ලෝකයට මුහුදෙලා නැහැ. ලෝකයේ නොතැවරුනු මේ සුන්දර මිනිස්සු ජීවත්වන්නේ සම්මා සම්බුද්ධ ශාසනයක, මේ සුන්දර ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගයේ අර්ථය තුළ පමණක්මය. වචනයේ පරිසමාප්ත අර්ථයෙන්ම නිදහස තිබෙන තැනක් මෙතැන. 'නිදහස් කියලා කීවේ සීමා, මායිම්, වැටකඩුලු, පිඹුරුපත්වලින් කොටුකරගත් නිදහසක් නොවේ. ගොඩගසාගත් වස්තුව, දේපල, ඥාතීන් 'මගේ' කරගත් තෘෂ්ණාවෙන් බැඳුණු නිදහස ද නොවේ. මේ සියල්ල කෙරෙහි ඇලීම්, ගැටීම්, උපේක්ෂාවන් අවබෝධයෙන් අතහැරී නිදහසයි.

මෙහෙම සටහන් තබපුවහම ඔබට බිය සිතෙන්න පුළුවන්, හික්කුළු මේ ඔබට එන්න කියන්නේ මොකුත්ම නැති මුඩු තැනකටද කියලා. එහෙම හිතන්න එපා. මෙතැන ඉරත් තිබෙනවා. හඳත් තිබෙනවා. ආලෝකය අඳුරත් තිබෙනවා. අම්මා, තාත්තා ඉන්නවා. කැපකරු, දායක පිරිස් ඉන්නවා. නැත්තේ මේවා කෙරෙහි ඇති තෘෂ්ණාව පමණක්මය. එනිසා සියල්ල අහිමිවනවාය කියලා, පිංවත් ඔබ බියවෙන්න එපා. අහිමිවෙන්නේ දුකට හේතුවන තෘෂ්ණාව පමණයි. බලන්නකෝ, ලෝකය තිබියදී තෘෂ්ණාව දියවෙලා. තෘෂ්ණාව කියන එකම කරුණෙනුයි ලෝකයට බැඳුනේ. 'නිදහස් කියලා කීවේ මෙතැනයි. ලෝකය තිබෙනවා. බැඳීම් නැහැ. ඇස තිබෙනවා. ඇස නිසා බැඳීම් නැහැ. ඔබම සිතන්නකෝ ඒ සිත මොන තරම් විවේකී, නිස්කලංක සිතක්ද? ඒකයි පිංවත් ඔබටත් අරාධනා කළේ, 'මෙතැනට එන්න' කියලා.

ලස්සන මාර්ගයක් තිබෙනවා. මෙතැනට එන එක තමයි මේ ලෝකේ සුන්දරම මාර්ගය. සැපයටම හේතුවන මාර්ගය. විවේකය දිසාවට, සරලභාවයේ දිශාවට, නිවීමේ දිශාවට ඔබව රැගෙන යන මාර්ගය. ඒ උතුම් මාර්ගය ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගයමයි. වැලි, කළුගල්, සිමෙන්ති, කොන්ක්‍රීට් වලින් මිදුණු, ලෙයින් මසින් සෑදුණු ජීවිතයට අර්ථය ගෙනෙන මාර්ගයයි. මේ මාර්ගය දිගේ ඔබත් පෙරට එන්න. එතැනදී ඔබ මුළින්ම දකින්නේ 'දුක'

කියන කාරණයයි. 'දුක' කියන කාරණය මතින් ඔබ ගමන්කරන විට, ඔබ දකිනවා දුකට හේතුව තෘෂ්ණාව කියන කාරණයයි කියලා. තෘෂ්ණාව නැති කළොත් දුක නැතිවෙනවාය කියන කාරණය තමයි ඔබේ ගමනේ ආරම්භය. පිංවත් ඔබ මෙතැනට එනකොට දාන, ශීල, භාවනා මාර්ගය ජීවිතයේ කොටසක් කරගත්ත අයෙක්. මේ ආරම්භයත් සමග ඔබ දුකෙන් මිදෙන දිශාවටමයි ගමන් කරන්නේ. තමා කවරුන් උදෙසාවත් ව්‍යාපාදය, කේන්තිය, ද්වේශය සකස්කරගන්නේ නැහැ. එයා දකිනවා ව්‍යාපාදය තමාටත්, අනුන්ටත් දුක පිණිසයි පවතින්නේ කියලා. තමාගේ කේන්තියවත් තමාට අයිති නැතිකොට එයා කවදාකවත් අනුන්ගේ කේන්තියක් තමාගේ කරගන්න යන්නේ නැහැ. ඒ නිසා ඔහු නිරතුරුවම මනසින් සිදුවන මනෝකර්ම ගැන අවධියෙනුයි සිටින්නේ. අනුතට ව්‍යාපාදය කිරීම තමා, තමාට කරගන්නා දරුණු පළිගැනීමක් බව ඔහු දකිනවා. ව්‍යාපාදයට ඔහු බියවෙනවා. සතර අපාය ව්‍යාපාදයේ ප්‍රතිඵලයක් බව ඔහු දකිනවා. ව්‍යාපාදය, ද්වේශය කියන අකුසල මූලයන් නිසාම මෙතෙක් නිවන් මාර්ගය දුරස්ථ බව ඔහු දකිනවා. තමා තුළින් ඇති කරගන්නා වූ ව්‍යාපාදය තමාවම ප්‍රමාදභාවයට පත්කරනවා.

ඒ නිසාම තමා කාටවත් හිංසාවක් කරන්න යන්නේ නැහැ. තමන් දකිනවා හිංසාවක් කළොත් තමාත් අනුනුත් දුකට වැටෙනවා කියලා. හිංසාවට තමන් අකමැතිසේම සියලු සත්වයෝත් හිංසාවට ප්‍රිය නොවන බව ඔහු දකිනවා. තෙරුවන් ගුණයන් ගැනමයි ඔහු මෙනෙහි කරන්නේ. අසද්ධාව කියන්නේ තමා තමාට කරගන්නා ලොකුම හිංසාවයි කියලා ඔහු දකිනවා. එම නිසාම තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාව තව තවත් අර්ථවත් කරගෙන එය අවල ශ්‍රද්ධාවක් බවට බලගන්වාගෙන මුලින්ම තමා තමාට මෙත්‍රී කරගන්නවා.

නෙක්කම්මයටමයි සිත යොමුවන්නේ. ලෝභ සිතක් පැමිණියොත්, ද්වේශ සිතක්, මෝහ සිතක් පැමිණියොත් එහි ආදීනව දැකලා ඒවා අතහැර දමනවා. ලෝභය, අලෝභය බවට පරිවර්තනය කරගන්න ඔහු දැන් දක්‍ෂයි. ද්වේශය මෙත්‍රියක් බවටත්, මෝහය අමෝහය බවටත් පරිවර්තනය කරගන්න ඔහු තුළ දක්‍ෂතාවය තිබෙනවා. එයා දකිනවා මේ ජීවිතය තමාට අයිති නැතිනම්, එය උදෙසා කුමකට අකුසල් රැස්කරගන්නවාද කියලා. තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාව නිසාම, මොහු සැබෑම සැපය නෙක්කම්මය බව දකිනවා. සැබෑම සැපයට ඇති කැමැත්ත නිසාම, සැපයට බාධාකරන සක්බායදිට්ඨි, විචිකිච්ජා, සීලබ්බතපරාමාස කියන බැඳීම් සිදෙන දිශාවටමයි ජීවිතය අර්ථවත් කරගන්නේ. මෙතැනයි නෙක්කම්මයේ සැබෑම ආරම්භය. ඔහු දක්‍ෂයි "මම" කියන දුක්ගොඩ බිම්තබා පටිච්චසමුප්පන්නව ජීවිතය දෙස බලන්න. තව ඉදිරියට එනවිට කාම, රාග, පටිස, මෝහ කියන කාරණාත් ඔහුට බිම් තබන්න සිද්ධවෙනවා. නෙක්කම්මයේ සැබෑම අර්ථය ශක්තිමත් වන්නේ පංච උපාදනස්කන්ධයේ අනිත්‍ය දැකීම අවබෝධය තුළින්ම බව ඔහු දැන් දන්නවා.

මේ වන විට වචනය බොහෝම සංවරයි එයාගේ. එයා දන්නවා වගකීමකින් තොර එක

වචනයක් හවගමනේ මහා විනාශයක් කරනවා කියලා. දුකක් අත්කරදෙනවා කියලා. සෑම වචනයක්ම මුචින් පිටකරන්නේ දැඩි විනයකින්. බොරුව ඔහුගේ තහනම් වචනයක්. එයා අනුනට ප්‍රිය වචනයෙන්මයි කපාකරන්නේ. ඒවයේ විෂ නැහැ, මංමුලාකිරීම් නැහැ. වචනය ඔහු උපයෝගීකර ගන්නේ ශීලයේ, දානයේ, භාවනාවේ ආනිශංශ ගැන කපා කිරීමටයි. යහපතක්මයි ඔහු මුචින් ප්‍රකාශකරන්නේ. නිවන් මාර්ගයට අදාළ ධර්මයක්මයි ඔහු සිතන්නේ. එයා කවදාකවත් ලෝකය, පංචඋපාදනස්කන්ධය සැපය කියන බොරුව කියන්නෙ නැහැ. එයා බාහිර, අධ්‍යාත්මික රූපය තුළ සැප තිබෙනවාය කියන බොරුව කියන්නෙ නැහැ. අපි මේ ජීවිතයේදී කියන ලොකුම බොරුව තමයි 'ලෝකය සැපය' කියන බොරුව. ඔහු එය කවදාකවත් කියන්නේ නැහැ. තෙරුවන්ගේ අගුණයක් ඔහු කියන්නේ නැහැ. කර්මය කර්මඵලයන්ගේ විශ්වාසය ගැනමයි ඔහු කපාකරන්නේ. මව් පිය ගුණයන් ඔහු නිරතුරුවම සිතනවා. අනුනට කියනවා.

කයෙන් සිදුවන වැරදි එයා කරන්නේ නැහැ. ප්‍රාණාගාතය, සොරකම, වැරදි කාමසේවනය, සුරාපානය ජීවිතයට අපුල දේවල්. ජීවිතයට දුගඳ දේවල් හැටියටයි දකින්නේ. එයා මේ විෂමාවාරවලින් මිදෙනවා පමණක් නොවේ අනුනටත් ඒවායේ ආදීනව කියනවා වගේම ඒවායේ යෙදෙන මනුෂ්‍යයින්ගෙන් දුරස් වෙනවා. පවට ඔහු බයයි. එයා කයෙන් යහපත් ක්‍රියාවක්මයි සිදුකරන්නේ. මේ වයසට යන ලෙඩ වෙන, මැරෙන කය නිසා අකුසල් සිදුකරගන්නේ නැහැ. සද්ධර්ම ශ්‍රවණය, දානය, ශීලය, භාවනාව උදෙසාමයි කය ප්‍රයෝජනයට ගන්නේ. එයා අනුනගේ ජීවිතවලට හානි නොකරනවා වගේම තමාගේ ජීවිතයටත් හානිකරගන්නෙ නැහැ. එයා දන්නවා සංස්කාර නිසාමයි සත්වයා මැරෙමින් උපදිමින් ගමන්කරන්නේ කියලා. එයා මුලින්ම සක්කායදිට්ඨි, විචිකිච්චා, ශීලබ්බතපරාමාස සංයෝජන ධර්මයන් දුරුකරලා ජීවිත හතකට උපත සීමාකරගන්නවා.

එයා අත්සතු දෙයක් මගේ කරගන්නේ නැහැ. මේ ඇස මගේ නොවේ. ඒ නිසා එයා ඇස මගේ කරගන්නේ නැහැ. මේ රූපය මගේ නොවේ. ඒ නිසා රූපය මගේ කරගන්නේ නැහැ. මේ මනස මගේ නොවේ ඒ නිසා මනසේ ඇති වෙන සිතුවිලි මගේ කරගන්නෙ නැහැ. ඇස නිසා සකස්වෙන එස්ස, වේදනා, සංඥා, සංසාර, විඤ්ඤාණ තමාට අයත් නොවන දේවල් බවයි දකින්නෙ. අත්සතු දෙය තමාගේ කරගෙන දුක්විඳින්නෙ නැහැ. ඒවාට බැඳී යන්නෙ නැහැ. ඒවායෙන් මත්භාවයට පත්වෙන්නෙ නැහැ. එයා හොඳින් දන්නවා ජීවිතය මත්කරන දේවල් මොනවද කියලා. සත්වයා නිරතුරුවම රාග, ද්වේෂ, මෝහ ධර්මයන්ගෙන් මත්වෙනවා. මේ මත්වීම නිසා සත්වයා කල්ප ගණන් දුකට පත්වෙනවා. එක සිතුවිල්ලක් නිසා දුකෙන්මයි මත්වෙන්නේ. ඒ නිසා එයා නිහතමානී වෙනවා. මාන්තයට පත්වෙන්නෙ නැහැ. එයා මිදුල අතුගුවත් එය අතුගාන්නේ තමාගේ සිතේ ඇති කුණු අතුගානවා කියන අදහසින්. එයා වැසිකිළියත් සේදුවත් එය සෝදන්නේ තමාගේ සිතේ රාග, ද්වේෂ, මෝහ සිතුවිලි සෝදාහරිනවා කියන අදහසින්. පිරිසිදුභාවයට එයා හරි ප්‍රියයි. යමෙක් ජීවත්වෙන

පරිසරය අපිරිසිදු නම් එයින් පෙනෙන්නේ ඔහුගේ සිතේ ඇති පිරිසිදුභාවයයි. බාහිර පරිසරය පිරිසිදු වෙන්න පිරිසිදු වෙන්න තමාගේ සිතත් පිරිසිදු වෙනවා, තැන්පත් වෙනවා. මේ හේතුව නිසාම නිහතමානීභාවය ඇතිවෙනවා. නිහතමානී කෙනා රාග, ද්වේෂ, මෝහ ධර්මයන්ගෙන් මත්වෙන්නෙ නැහැ. ඔහු තාවකාලික සැපයක් උදෙසා දීර්ඝකාලීන දුකකට පාර පෙන්වන මෝහය දුරුකරමින් යන කෙනෙක්. කයෙන් සිදුවන ප්‍රාණඝාත, අදත්තාදාන, කාමය වරදවා හැසිරීම, සුරාපානය තුළින් දිවිහිමියෙන් වෙන්වන ඔහු දන්නවා ලෝභ, ද්වේෂ, මෝහ නිසාමයි අකුසලයෙන් සත්වයා මත්වෙන්නෙ කියලා. ඒ නිසාමයි පරපණත්, තමපණත් නසන්නේ දුක්දෙන්නේ කියලා. දුක පිණිස හේතුවෙන අන්සතු වස්තුව වගේම දුකදෙන සක්කායදිට්ඨිය, විචිකිච්ඡාව, සිලබ්බතපරාමාස සංයෝජන ධර්මයන් මගේ කරගෙන ජීවත්වෙන්නෙ කියලා. ඒ නිසා මොහු යහපත් සිහිය මත්කරන්නාවූ කයෙන් සිදුවන සියලු වැරදිවලින් මිදෙනවා.

පිංවත් ඔබ මිලහට සම්මා ආජීවයෙහි යෙදෙනවා. වැරදි වෙළෙඳාම් වලින් යැපෙන්නෙ නැහැ. මස් මාංශ, සුරාව, වස - විස, වෙඩිබෙහෙත්, මනුෂ්‍යයන් ඇතුළු සතුන් වෙළෙඳාම මිච්චා වෙළෙඳාම හැටියට ගැනෙනවා. ඔබ ශක්තිමත්ව මේ මාර්ගයේ ගමන් කරන විට ඔබ කවදාකවත් තමා විකුණන්නෙත් නැති තමා විකිනෙන්නෙත් නැති තත්වයට පත්වෙන්න ඕනේ. වෙළෙඳ භාණ්ඩයක ස්වභාවයෙන් ඔබ මිදෙන්න ඕනේ. සෑම විටම තමාගේ ජීවිතය ගලපාගන්නේ ධර්ම විනයත් සමගයි. මේ සඳහා ඔබට උපකාරීවෙන්නේ ශීලයයි. ගිහිපිංවතුන්ලාට නම් පංචශීලය ශක්තිමත්භාවයට පත්වෙන්න ඕනේ. සාමනේර ස්වාමීන් වහන්සේ නමකට දස ශීලයත් සේයා 75ත් තම උතුම් ශීලය වශයෙන් ආරක්ෂා කර ගන්න ඕනේ. උපසම්පදා ස්වාමීන්වහන්සේ නමකට ප්‍රාතිමෝක්ෂ ශීලය තම ශීලය වෙනවා. විනය කාරණා අප නිවර්දිව දැනගෙන සිටිය යුතුයි. එසේ නොවුනහොත් අපිත් විකුණන විකිණෙන කෙනෙක් බවටයි පත්වෙන්නේ. ප්‍රාතිමෝක්ෂ ශීලය තුළින්මයි අපිව මේ අවදානමෙන් මුදවා දෙන්නේ. ශීලය ගිලිහී ගිය තැනදි අපි වැරදි ආජීවයන්ට යොමුවෙනවා. සෑම විටම අපේ ඉලක්කය ගැන අවධානය යොමුවිය යුතුයි. එසේ නොවුන තැන කාම, භව, දිට්ඨි, ශීල, උපාදනවල සිරකරුවන් වෙන්න පුළුවන්. මේවා නිවන් මග සොයා යන පිංවතුන්ට මිච්ඡාආජීවයක්මයි. ශීලය ඔබට පහසු බවක්මයි, සරල බවක්මයි ඇති කරන්නේ.

මේ මුළු ලෝකයම ඔහුට කමටහනක් වූ මෙවලමකි

හික්ෂුවට මතකයි, හික්ෂුව උපසම්පදා විනය කර්මයට සහභාගීවී පැමිණි පසු ආරණ්‍යයේ වැඩ සිටි සාමනේර හිමිනමක් විමසුවා 'ඔබ වහන්සේ ඊයේ උපසම්පදා වුණානේ. දැන් ඔබ වහන්සේ ලොක්කෙක් නේද?' කියලා. ඒ දරුවා උපසම්පදාව කියන අර්ථය දුටු විනයයි ඒ ප්‍රකාශකළේ. ඒ මොහොතේ හික්ෂුව කිව්වේ 'දරුවෝ, උපසම්පදා පිංකමෙන් පස්සේ මම තව කුඩා වුණා' ය කියලයි. සරළ වුණාය කියලයි. නිහතමානී වුණාය කියලයි. උපසම්පදා විනය කර්මයෙන් පස්සේ මට වෙච්චි දෙයයි මම ප්‍රකාශ කළේ. ඒත්, ඒ දරුවා ඒක තේරුම් ගත්තේ නැහැ. ශීලය තුළට යන්න යන්න ඔහු නිවෙනවා. එය ශීලයේ ආශ්වර්යයක්. සිද්ධපද රකිතවාය කියන්නේ ජීවිතයට පහසුවක්මයි. හික්ෂුව මේ මොහොතේ ඉන්න සරළ භාවය ශීලයේ එලයක්. මෙතනට එන කෙනා අවබෝධයෙන් දන්නවා තමා තුළ විකුණන්නවත්, විකිණෙන්නවත් දෙයක් නොමැති බව. අපි විකුණන්නේ ලෝභ, ද්වේෂ. මෝහ අකුසල් මූලයන් තුළින් ගොඩගසාගත් 'මගේ කුණුගොඩ'මයි. එහෙම කුණුගොඩක් නැති තැන ඔහු නිදහස් පිංවතෙක්.

පිංවත් ඔබ සම්මා වායාමෝ කියන යහපත් ව්‍යායාමයක යෙදෙන කෙනෙක් වෙනවා. යහපත් ව්‍යායාමය කියන්නේ කුසල් ධර්මයන් දියුණුකරගැනීමත්, අකුසල් දුරුකර ගැනීමත් කියන කාරණයයි. අකුසල් ප්‍රභාතය කරන පිංවතා කුසලය තුළටමයි ජීවිතය රැගෙන යන්නේ. එයා කුසල් අකුසල් හොඳින් හඳුනනවා. ඒ දෙකේ ඵලවිපාකයන් හොඳින් හඳුනනවා. දැන් මොහු දිට්ඨමමච්ඡේදනීයව කුසලයේ ඵලයන් භුක්තිවිඳින කෙනෙක්. ජීවිතයට සැනසිල්ල ලැබෙන්න ලැබෙන්න තව තවත් කුසලය දිශාවටමයි ඔහු ඇදීයන්නේ. මොහු ලෝකය තකන්නේ නැහැ. සන්දිට්ඨස්ථිතව ධර්මයේ ගුණයන් අත්විඳිනවා. මොහු ආපසු හැරීබලන්නේ යමක් ඉගෙනගැනීමට පමණක්මයි. පසුතැවීමට නොවේ. මොහු බොහෝම ක්‍රියාශීලීයි. හැබැයි අධිවේගී නැහැ. ශීලය විසින් මොහුව තැන්පත්කොට තිබෙන්නේ. ඔබ දැන් දන්නවා කුසල් අකුසල් දෙකම සංස්කාරයන් බව. සංස්කාරයන්ගේ ස්වභාවය අනිත්‍ය බව. මේ දැක්ම නිසාම ඔබ උත්සාහගන්නවා කුසල් අකුසල් දෙකෙන්ම මිදෙන්නට. ඔබ කල්පනා කරනවා කුමක් නිසාද කුසල් අකුසල් සිද්ධවෙන්නේ කියලා. රූපය කෙරෙහි ඇති ඡන්දරාගය නිසාමයි අපි කුසල් අකුසල් සිදුකරන්නේ. එයා නුවනින් මෙනෙහි කරනවා රූපයේ අනිත්‍යබව. දැන් එයා ව්‍යායාමයක යෙදෙන්නේ දුක පිණිස හේතුවන දේවල් අයිතිකරගන්න නොවේ. දුකෙන් මිදෙන දිශාවටයි ඔහු යොමුවී සිටින්නේ. ඔහු තෘෂ්ණාව ඉලක්ක කරගෙන, පංචඋපාදානස්කන්ධයේ අනිත්‍යභාවය දකින්නයි උත්සාහගන්නේ. එතනමයි එයාගේ සම්මා වායාමය. කුසල්, අකුසල් වල ඵලය භවයමයි කියලා ඔහුට දැන් පෙනෙනවා. ඔහු සිත, කය, වචනය මෙහෙයවන්නේ ධර්මය තුළින් යමක් ඉගෙනගැනීමේ දිශාවටමයි. රූපය කාමය සඳහා නොව, ක්‍රීඩාව සඳහා නොව අවබෝධය සඳහාය කියන කාරණය ඔහු දකිනවා.

ඔහු තුළ සම්මා සතිය යහපත් සිහිය ඇතිවෙනවා. මොහු හොඳ නරක තෝරාබේරා ගන්නවා. ධර්මය අධර්මය හඳුනා ගන්නවා. විනයට අනුව ඇවත දැක ඒවා පිරිසිදුකර ගන්නවා. මග නොමග තේරුම් ගන්නවා. නවාතැන් පොළවල් නැති නිවන් මාර්ගය දැන් ඔහු හොඳින් හඳුනනවා. එයා දන්නවා 'බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි' කියන සරණාගමනයේ ඇති අර්ථය. එයා බුදුරජාණන් වහන්සේ තුළින් බුදුරජාණන් වහන්සේගේ රූපය නෙමෙයි දකින්නේ, උතුම් සම්මා සම්බුද්ධ ඤාණයයි. එයා දන්නවා ධර්මයේ අර්ථය අනිත්‍යයි කියලා. සංසරත්නය කියන්නේ විමුක්ති ඤාණදර්ශනවල ඵලයයි කියලා. එයා කවදාකවත් පොත්ත සොයාගෙන යන්නේ නැහැ. එයා සොයාගෙන යන්නේ අරටුවයි. එයා දැන් අරටුව හඳුනනවා. කාම රූපී, අරූපී භවාත්‍රයන් පිළිබඳ මුළාවන් දැන් ඔහුගෙන් ඉවත්වෙලා. ඔහු ඒ සඳහා සක්කාය දිට්ඨිය, විච්ඡිව්ඡාව, සීලබ්බත පරාමාස ධර්මයන් ජීවිතයෙන් සියුම්කර දමනවා, නුවනින් මෙනෙහි කරමින්. ඔහු නිවැරදිව දන්නවා ඔහු ඉදිරියේ කාම, රාග, පටිස පළිබෝධයනුත් තිබෙනවා කියලා. කළ්‍යාණ මිත්‍ර ඇසුර ලබමින් මොහු ස්වයංක්‍රීයව ධර්මයේ ශක්තියෙන්ම ඉදිරියට යන්නේ. මොහුට හදිසියක් නැහැ, මොහු දන්නවා ඉක්මන්කාර බවත් සිතිවිල්ලක් කියලා. ඒ සිතුවිල්ලත් අනිත්‍ය වශයෙන් දකිද්දී ඔහු දකින්නේ ධර්මයේ අර්ථයයි කියලා. වාද විවාද සිත ඇතුළේ තිබෙනවා. ඒවා විසඳෙන්නේ ධර්මානුකූලව, නිවැරදි දිසාවටමයි. මොහු ආපසු හැරෙන්නේ නැහැ. සම්මා සතියේ සැබෑම ආශ්වර්ය ඒකයි. ඔබ මේ මොහොතේ මොන දේවල් අයිතිකරගෙන සිටියත් අවසානයේ ඒවා මතක සටහන් පමණක්මයි. ඒ මතක සටහන් හේතුවෙන් තවත් උපතකටයි ඔබ බැසගන්නේ කියලා ඔහු දන්නවා. මොහු කය දකින්නේ සතර මහා ධාතූන් වශයෙන්, දෙතිස් කුණුපයන් වශයෙන්, ආයතන වශයෙන්, පංචඋපාදානස්කන්ධ වශයෙන්. මොහු වේදනාව දකින්නේ ඇලීම්, ගැටීම්, උපේක්ෂාවන් හැටියට. විදීම නැතිතැන මතස විසිතුරුයි. එහි සණ රූප සටහන් නැහැ. රූප සටහන් ඇඳුනද ඒවා ඉතා ඉක්මනින් මැකීයන සටහන්. එහෙයින් එතැන ගැටලු නැහැ. ගැටලු ඇත්තේ තෘෂ්ණාවේ තීන්ත විසින් රූප සණ කර අදින තැනදීය. තෘෂ්ණාවේ තීන්ත දියවුන තැනදී සණ විත්‍රයක් නැත. එහෙයින් සිත නිරතුරුවම ප්‍රභාෂ්වරයි. ඒ ප්‍රභාෂ්වර සිතින් ඔහු දැන් ලෝකය බලන්නේ. මේ මුළු ලෝකයම ඔහුට කමටහනක් වූ මෙවලමකි. එම සිත ඔබ මඩේ ඔබාගත්තද එහි මඩ තැවරී නැත. තැවරෙන ස්වභාවයෙන් යුත් තෘෂ්ණාවේ ලාටු එහි නැත. දායක මහත්මයෙක් මහත්මියක් මොනතරම් ලෙන්ගතුකම් පෑවද, පිංවත් ඔවුන් සහ බැඳීමක් නැත. මන්ද බැඳීම ඇතිකරන්නාවූ තෘෂ්ණාවේ මැවුම්කාරියව මරාදමා ඇති හෙයිනි. දැන් ඔබ ලෝකයට ණයකාරයෙකු නොවේ.

මුල් අදියරේදී ඔහු දුකට හේතුවන සක්කාය දිට්ඨිය, විච්ඡිව්ඡාව, සීලබ්බත පරාමාස යන සංයෝජන ධර්මයනුත්, දෙවැනුව කාම, රාග, පටිස මෝහ ධර්මයනුත් හොඳින් හඳුනන අයෙකි. මොහු දැන් එක දෙයක් කරමින් තව දෙයක් හිතන අයෙක් නොවේ. එක දෙයක් කරමින් තව දෙයක් කපාකරන අයෙක් නොවේ. කළ යුත්ත නොකළ යුත්ත වටහාගෙන

කරන අයෙකි. තමාගේ අරමුණු මොහු තමා විසින්ම පාවා නොගනී. මොහුගේ ගමන ප්‍රසන්නය. ධර්මයේ හැඩතල පෙන්නන්නෙකි. සිතුවිලි විවේකීභාවයට පත්වුවෙකි. මොහු ඇවතක් වුවහොත් වහ වහා නිවැරදිවනවා, දුසිල්වතුන් මග හැර යනවා, නපුරු අවදානම් තැන් මග හැර යනවා, ශීලයට ඇති කැමැත්ත නිසාම..... ලෝකයක් තනිවුනාය කියලා මොහු තකන්නෙ නැහැ. මොකද නැතිවෙන්න කෙනෙක් මෙතන නැහැ. ස්ථිරව රැඳෙන්න පුළුවන් කෙනෙකුත් ලෝකයේ නැහැ. සිව්පසය පරිහරණයේදී මොහු මන්දගාමීයි. ඔහු දන්නවා වේගය තමාව ගොදුරක් කරගනීවි කියලා. ලාභ සත්කාර සර්පයෙක් වශයෙන් දකින්නේ. උවමනා එපාකම් ගොඩාක් ගොඩගසා ගන්නේ නැහැ. ලද දෙයින් සතුටුවෙනවා. ඉන්ද්‍රිය සංවරය ඉතා දියුණුයි. උදේ, දවල්, රාත්‍රී වශයෙන් මොහු කාලය දකින්නෙ නැහැ. මොහු දන්නවා මේ මොහොත උතුම්ම මොහොතයි කියලා. එය ගෙවී යනවා ලැබුවාවූ මොහොත ප්‍රයෝජනයට ගන්නවාය කියලා. මොහු ලෝකයාගෙන් සම්මාන ගෞරව බලාපොරොත්තු වෙන්නෙ නැහැ. ඔහු දන්නවා නිකෙලෙස් ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සම්මාන ගෞරවයට තමන් පාත්‍රවී ඇති බව. ඔහු සංකීර්ණව ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ අභිභවාගිය අයෙක්. නිරතුරුවම ලෝකය වසන කරන දුක කියන කාරණයේ අර්ථය හෙළිකරගත් කෙනෙක් වෙනවා.

සමාධිමත් භාවයේ ආරම්භය ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසයේ දිග භාවය, කෙටි භාවය, විචාර විතක්ක, ප්‍රීතිය සැපය පසුකරමින් සිත උපේක්ෂාව කියන ඇලීම් ගැටීම් වලින් තොර ස්වභාවයට පත්වෙනවා. උපේක්ෂාව කියන තැන බොහෝම සුන්දර පැහැදිලි නම්‍යශීලී තැනක්. විදර්ශනාව දෙසට හිත මෙහෙයවීමට අවශ්‍යනම් දැන් සිත සුදානම්. ඔහු මුලින්ම තමා උපේක්ෂාව දක්වා පැමිණි ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසයේ දිග, කෙටි භාවය, විචාර විතර්ක, ප්‍රීතිය සැපය අනිත්‍යවූ හැටි විදර්ශනාවෙන් දකිනවා. ඔහු ඒවාට ඇති ඇලීමෙන් මිදෙනවා. සෑම රූපයක්ම අභියස අනිත්‍ය සංඥාව ඉස්මතුවෙනවා සිත තුළින්ම. කැමත්තයි අතහැරෙන්නේ අවබෝධයයි ලබන්නේ. සතර මහා ධාතුවේ සැබෑම වේගය, විඤ්ඤාණ ධාතුවේ සැබෑම වේගය ඔහු තම අවබෝධ පථයට හසුකර ගන්නවා. සිත උපේක්ෂාව කියන නම්‍යශීලී තැනදී අවශ්‍යනම් මොහු චුතුපපාතඥානය, පුර්වේ නිවාසානුස්සති ඥානය, දිව්‍ය චක්ඛු ඥානය, දිව්‍ය ශ්‍රෝත ඥානය ඔස්සේ සිත රැගෙන යනවා. මස් ඇසෙන් නොදැක්ක ලෝකය සමාධියේ ඇසෙන් දකිනවා. සිත රළු බවට පත්කරන පංචනිවරණයන්ගේ ග්‍රහණයෙන් මිදුන සිත ප්‍රභාෂ්වරයි. ආලෝකය තුළිනුයි මොහු ලෝකය දකින්නේ. සම්මා සමාධිය ලෝකයේ බොරුව නිශේධ කර සත්‍යාවබෝධය අත්දැකීම් තුළින්ම ඔබට පසක්කර දෙනවා. එවිට ඔබ තුළ පැටලිලි ස්වභාවයන් නැත. ඔබ ඇත්ත ඇතිහැටියෙන් දකී. සම්මා සමාධියේ අසිරිමත් ස්වභාවයක් මෙහි සටහන් තබමි.

එක්තරා භික්ෂුවක් සමාධියෙන් පසුවෙන විට මීට වසර දෙදහස් පන්සියයකට පෙරාතුව ජීවමානව වැඩසිටි ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ මොහොතේ සමාධියෙන් දර්ශනයකර ගෙන ඇත. ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ පිරිනිවන්පා අවසානය. නමුත් මේ

හික්ෂුව ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දකින්නේ පුර්වෙනිවාසානුස්සති ඥානය තුළින්ය. එම හික්ෂුව මීට වසර දෙදහස් පන්සියයකට පෙර කාලයේ දඹදිවදී බුදුරජාණන් වහන්සේ ජීවමානව දැක තිබෙන්න පුළුවන්. එසේත් නැතිනම් ශ්‍රී ලංකාවට වැඩමකළ අවස්ථාවක බුදුරජාණන් වහන්සේ ජීවමානව දැක තිබෙන්න පුළුවන්. එසේත් නැතිනම් දිව්‍ය තලයක දෙවියෙක් ලෙස ඉපිද සිටි බුදුරජාණන් වහන්සේව ජීවමානව දැක තිබෙන්නට ඇත. ඒ අතීත දර්ශණය පුර්වෙනිවාසානුස්සති ඥානය ඔස්සේ අරමුණු නොකරම ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ එම හික්ෂුවට දර්ශනය වී ඇත.

ලෝකයේ ඇත්ත ඇතිසැටියෙන් පෙන්වීම සම්මා සමාධියේ ස්වභාවයයි. ඒ ඇත්ත ඉදිරියේ කුමන රූපයක් දුටුවද එම රූපය දිනයෙන් මනසින් මැකීයන්නේ අනිත්‍ය සංඥාව ඉස්මතු වීමත් සමගින්මය. ශාස්තෘන් වහන්සේගේ රූපය ඉදිරියේ වුවද විඳීම නිරුද්ධ වී ගොස්ය. සම්මා සමාධිය ඔබව ලෝකයෙන් එතෙර කරන දැක්මයි. අනිත්‍යයේ සියුම් වේගය ප්‍රඥාවේ දැලට හසුකරගන්නා දැක්මයි.

හික්ෂුව පිංවත් ඔබටත් එන්න කියලා ආරාධනා කරන්නේ මෙතැනට. අතුරු නවාතැන්පලවල් වල නැවතී සිටිනවාට වඩා මෙතැන මොන තරම් ආරක්ෂාකාරී තැනක්ද.

පුද්ගලයෙක් සිටිනවා ඔහු ලෝකය සමග තැවරී නැහැ. ලෝකය සමග මුහුටෙලා නැහැ. ලෝකය කියලා කීවේ නාමරූප ධර්මයන්ට. ලෝකයට නොතැවරුන, ඔබටත් මටත් පාර කියන මේ සුන්දර මිනිසා ජීවත්වන්නේ සම්මා සම්බුද්ධ ශාසනයක. මේ සුන්දර ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගයේ ඵලය තුළ පමණක්මයි.

දැන් වේලාව සවස 5,00 පමණ ඇති. කුරුල්ලන්ගේ හඬ බොහෝම වේගවත්. මේ කුටිය අවට කැලෑරොදේ කුරුල්ලන් සියගනනක් සිටිනවා. විවිධ වර්ග වල, හැඩවල, වර්ණවලට අයිති. මේ කුරුල්ලන් නගන විවිධ ශබ්ද කිවිබිවිය හරිම මිහිරියි. ඒ මිහිරි පක්ෂි වර්යාවන් තරඹන්න ඔබ හරිම කැමතියි. සමහරවිට එය ඔබේ විනෝදාංශයක්. නමුත් මේ කුරුල්ලන්ගේ මිහිරි නාදය හික්ෂුවට ඇසෙන්නේ අදෝනාවක් වගේ. නිකං අදෝනාවක් නෙවේ. තිරිසන් අපා දුකේ අදෝනාවක් වගෙයි. ඔය කුරුල්ලෝ අතුපතර රිංග රිංගා සොයන්නේ ගස්වල සිටින පණුවන්, දලඹුවන්, කෘමීන්. ඒවා ඔවුනගේ රසවත්ම ආහාරයයි. ඔය ලස්සන පාට පාට සුන්දර එක කුරුල්ලෙක් දිනකට අවමවශයෙන් පණුවන් පනස් දෙනෙක් පමණ ගිලදමනවා. ප්‍රාණසාත අකුසලයේ තෝතැන්නක් පක්ෂි ජීවිතය. පණුවන් හොටෙන් අල්ලාගෙන එම හොටෙන් දෙතුන් වරක් අතු වලට තට්ටු කරනවා පණුවා මැරෙන්න. පණුවා මැරුණ පසුයි එය ගිලදමන්නේ. එම පක්ෂියා තුළ සත්ව ඝාතන, සත්ව හිංසා කියන චේතනා සියල්ල සකස්වෙලා තිබෙන්නේ. කර්මය කර්මඵල විශ්වාසය තමයි නැත්තේ පක්ෂියා තුළ. මේ පක්ෂීන් කියන්නේ අකුසල් නිධි. එම පක්ෂීන් මිය යන වේලාවේ එම පක්ෂීන්ට මතක් වෙන්නේ පණුවන්ගේ රසය ඒ උපාදානයට අනුව එම පක්ෂියා මරණින්

මතු පණු කුලයක, දලඹු, කෘමි කුලයකයි උපත ලබන්නේ බොහෝවිට. එසේ වුණහොත් එයා කර්ම ඵලය කුරුල්ලකුටම ගොදුරු වෙන්න පුළුවන්. බලන්න සුන්දර කුරුළු ජීවිතයක් තුළ මොනතරම් අසුන්දර කථාවක් සැඟවිලා තිබෙනවාද කියල. මෙවන් සුන්දර කුරුළු ගීතයක් තුළ මොනතරම් අමිහිරි අදෝනාවක් සැඟවී තිබෙනවාද කියල. මෙවැනි අසුන්දර, අමිහිරි කුරුළු ලෝකය විනෝදාංශයක් කරගත්ත අපි විනෝදාංශයක් කරගන්නේ මෝහයයි. කමටහනක් කරගත යුතුදෙය විනෝදාංශයක් කරගන්නවා. මෝහය විනෝදාංශයක් කරගත්තාටු ලෝකයාට අමෝහයේ සැබෑම මග විවර කරදෙන්නේද උතුම් ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගයමය. සත්තු මරන මිනිස්සුන්ව පිළිකුල් කරන අපි සත්තු මරන කුරුල්ලන්ව විනෝදාංශයක් කරගන්නවා. පක්ෂීන් යනු අපායේ යන කුරුල්ලන්ය. මන්ද ඒ සතුන් ඒ තරමටම ආහාරය සඳහා ප්‍රණයානය සිද්ධකරගන්නවා. ඇසට පෙනෙන දෙයින් එහාට දකින්න. ඒ දැක්ම ප්‍රඥාවයි.

අහෝ! තිරිසන් අපාය

පිංවත් ඔබේ දැස් ඉදිරියේ ජීවත්වන තිරිසන් සතුන් සතර අපායේ කොටස් කරුවන්. සතර අපායෙන් එකක් තමයි තිරිසන් ලෝකය. තිරිසන් ලෝකය සත්වයාට බොහෝම දුක්දෙන ස්ථානයක්. මේ සෑම තිරිසන් සතෙකුම පෙර භවයක මනුෂ්‍ය ජීවිතයක් ගතකර සිදු කරගත් කාය, වච්ඡි, මනෝ අකුසලයන් හේතුවෙන් තිරිසන් ලෝකයට වැටුනු අය. මරණ බිය, කාමය, චෛරය, කුසගින්න තිරිසන් සතුන්ගේ ජීවිතයයි. පෙර මනුෂ්‍යයින්ව ඉපිද අනුනට දුන් මරණ භිය, ජීවිත භිය, අනුනගේ ආයුෂ, වර්ණය, සැපය, බලය උදුරාගැනීම වැලැක්වීම මගහැරීම හේතුවෙන් අත්වූ කර්ම විපාකයන්ය. ශීලයක් ආරක්‍ෂා නොකිරීමේ, දන් නොදීමේ, මෙමුත්‍රී බුදුගුණ භාවනාවක් නොවැඩීමේ විපාකයේ ස්වභාවය තිරිසන් ලෝකයේ ඉපිද අනුනට අහිමි කළ දෙයම තමන්ටද ඒ ආකාරයෙන්ම අහිමිව එකම දුක සිත්සේ විඳීමට සිදුවීමය. තිරිසන් ජීවිතයේදී මේ සතුන් යම් තාවකාලික සැපයක්, ආශ්වාදයක්, ආහාරය නිසා කාමය නිසා ලැබුද මොවුන් එය බුක්ති විඳීමේදීම එම සැපය නිසා සකස් වෙන්නේද බරපතල අකුසලයකි. සංසාරික වශයෙන් දුකේ සංවර්ධනයකි. ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ සතර අපායේ දුක දීර්ඝ බව දේශනා කර වදාළේ ඉහත හේතුව නිසාය.

හික්‍ෂුව මෙහි සටහන් කරන්නේ ඉහත තිරිසන් ලෝකයේ කථාවක් නොවේ. ඊට හාත් පසින්ම වෙනස් සතර අපායටම අයිති ප්‍රේත තිරිසන් ලෝකයේ කථාවකි. ප්‍රේත තිරිසන් ලෝකයද සත්වයා අනන්ත දුක් විඳින ස්ථානයකි. තිරිසන් සතුන් ලෙස ජීවත් වන සතුන් මරණින් මතු ප්‍රේත සතුන් ලෙස ඉපදීමට හේතු කිහිපයක් හික්‍ෂුව අනුමාන කරයි.

විශේෂයෙන් එයට බලපාන්නේ තම කණ්ඩායම, රැල කෙරෙහි ඇති ඡන්ද රාගයයි තෘෂ්ණාවයි. ඒ නිසා සකස්වූ උපාධානයයි. දෙවැනි හේතුව තමාට අහාර, කරුණාව, ආරක්‍ෂාව දක්වන තම ස්වාමියා කෙරෙහි ඇති ඡන්ද රාගයයි, තෘෂ්ණාවයි. ස්වාමියා යනු සතුන් ඇති දැඩි කරන මනුෂ්‍යයාය. කැලයේ ජීවත්වන සතුන් මුල් හේතුව නිසා මරණින් මතු ප්‍රේත සතුන් ලෙස ප්‍රේත ලෝකයේ උපත ලබන අතර මිනිසුන් ඇසුරේ වැඩෙන සතුන් දෙවැනි හේතුව නිසා ප්‍රේත සතුන් ලෙස එම ලෝකයේ උපත ලබනු ඇත.

හික්‍ෂුව එක්තරා ආරණ්‍යයක වැඩසිටියදී එම ආරණ්‍යයේ බළලුන් නව දෙනෙක් දාන ශාලාව ආශ්‍රිතව ඇති දැඩිවෙමින් සිටියහ. දැස් අන්ධ සතුන් කිහිපදෙනෙක් ද මේ අතර විය. මේ සෑම සතෙක්ම සිටියේ නායක ස්වාමීන් වහන්සේගේ කරුණාව, මෙමුත්‍රී විඳිමින්ය. බළලුන් ප්‍රියකරන ආහාර සුලභව තිබිණි. හැබයි සමහර දිනවල බළලුන්ගේ මුත්‍රා සහිත පාපිසි, ඇතිරිලි සේදීමට මෙහිදී සිදුවිය. මෙම බළලුන්ගේ හොඳ ගතිගුණ වැඩිපුර තිබිණි. ස්වාමීන් වහන්සේලා හැර මේ සතුනට වෙනත් රැකවරණයක් නොතිබිණි. ගෞරවණීය උපසම්පදා ස්වාමීන් වහන්සේලාගේ විනය සම්බන්ධ ගැටලුද මෙහිදී ඇති නොවුණා නොවේ.

දිනක් හිමිදිරි උදෑසන පහට පමණ හිඤ්ඤා තම කුටියේ සිට දාන ශාලාවේ "වත" කිරීමට දාන ශාලාවට පැමිණෙනවිට දාන ශාලාවේ පිටත ආලින්දයේ සවිකර තිබූ වතුරකරාමය සහිත බේසමේ තැටිය මත අඩියක් පමණ උසැති අළු පැහැති බළලෙක් සිටගෙන සිටියේය. හිඤ්ඤා මුලින් හිතුවේ මේ ආරණ්‍යයේ සිටින බළලෙක් කියලාය. හිඤ්ඤා ජල බේසමට කිට්ටුවන විට බළලා අතුරුදන් විය. අතුරුදන් වීමත් සමග මොහු ප්‍රේත බළලෙක් ලෙස හිඤ්ඤා හඳුනාගත්තාය. මේ ප්‍රේත බළලා කවරෙක්ද යන්න හිඤ්ඤාට අනුමාන කළ හැකි තොරතුරක් පසුව ලැබිණි.

මෙම ආරණ්‍යයේ ඇති දැඩිවෙන බළලුන් නව දෙනාගේ රැල්ලේ මීට පෙර බොහෝම සුරතල් බළලෙක් සිට ඇත. එම බළලා ගෞරවණීය ලොකු ස්වාමීන් වහන්සේගේ පසුපස නිතරම පැමිණෙන උන්වහන්සේගෙන් නොමදව කරුණාව ලද සතෙකි. මේ බළලා මීට පෙර මියගොස් තිබිණි. මේ බළලා මියගිය අවස්ථාවේ නායක ස්වාමීන් වහන්සේගේ සත්ව කරුණාව නිසාම උන්වහන්සේගේ නෙතට කදුළු මතු කිරීමට සමත්වී ඇත. පසුව බළලා ගෞරවණීය ආකාරයට වළඳමා තිබිණි. හිඤ්ඤා අනුමාන කරන්නේ එම මිය ගිය බළලා තම ස්වාමියා, රැළ, ස්ථානය කෙරෙහි ඇතිකරගත් ඡන්ද රාගය තෘෂ්ණාව නිසා එම ස්ථානයම උපාදානය කර ගෙන ප්‍රේත බළලෙක් ලෙස උපත ලබන්නට ඇතිබවයි. මේ ප්‍රේත බළලා කවුරුවත් ඇසින් නොදැක්කාට මේ මොහොතේද එම ආරණ්‍යයේ මේසය මත තිබෙන ආහාර ඉව කරමින් ජීවත්වන අනෙක් බළලුන් සමග ගැවෙසෙමින් අතීතයේදී වගේම නායක ස්වාමීන් වහන්සේ ළඟ දැවටෙමින් සිටිනු ඇත. එහෙත් එය දකින කෙනෙක් නැත. යම් දිනයක ගෞරවණීය ස්වාමීන් වහන්සේ සමාධිය වඩා නොපෙනෙන ලෝකය ප්‍රඥා ඇසෙන් දුටුවොත් ජීවිතයේ කිසිම දිනයක තිරිසන් සතෙකුට ලෙන්ගතු නොවනු ඇත. මන්ද එම ලෙන්ගතු බව මතුභවයක එම තිරිසන් සතුනට ප්‍රේත ලෝකයට වැටීමට පාර පෙන්වන නිසාය. එම අසරණ සතුන් තම ස්වාමියා කෙරෙහි තිබෙන ඡන්දරාගය නිසා තම ස්වාමියා සහ ස්ථානයේ වසගයේම ප්‍රේත සතෙකුට ඉපදෙනු ඇත.

ඉහත බළලා සේම වනවාසීව වැඩ සිටින විට ප්‍රේත බල්ලන්, මීහරකුන්, මුවන්, වළිකුකුළන්, ගම් කුකුළන් හිඤ්ඤාට දර්ශනයවී ඇත. ඉහත සතුන් අතරින් අනුවේදනීය ප්‍රේත සතෙකු ගැන සටහනක් පිංවත් ඔබට ඉහත කරුණු සනාථ කරගැනීම සඳහා තබමි. මේ ප්‍රේතසතා හිඤ්ඤාට දර්ශනය වූ අතිශය දුක්ත ජීවිතයක් ගතකරන ප්‍රේත අලියෙකි. හිඤ්ඤා රුහුණු පුරවරයේ කැලැබද ආරණ්‍යයක වැඩසිටින විට රාත්‍රී සමාධියත් පසුවෙද්දී මෙම ආරණ්‍යයේ විශාල ගල් පර්වතය යට පිහිටි බුදුමැදුර ඉදිරියෙන් මෙම ප්‍රේත අලියා බොහෝම සෙමින් ගුප්ත, අලස ස්වභාවයෙන් ගමන් කරනවා හිඤ්ඤාට දර්ශනය විය. මෙම ප්‍රේත අලියා කලු පැහැති සමාන්‍ය අලින්ට වඩා උසින් අඩු පළල් ස්වභාවයක් ගන්නා අලියෙකුගේ ස්වරූපයට සමාන රූපයකි. මෙසේ ප්‍රේත අලියා විනාඩි දෙකක් පමණ ඉදිරියට ගමන් කරමින් නොපෙනී ගියේය. මේ සිද්ධිය මෙතනින් නිමාවිය. නැවත සතියකට පමණ පසුව රාත්‍රියේ හිඤ්ඤා සමාධියෙන්

පසුවන විට භික්ෂුවට මෙවැනි දර්ශනයක් දක්නට ලැබිණි. මෙම ආරණ්‍යයේ ජලය පිරි තිබෙන නිතර වල්අලින් ස්නානය කරන වැවක් තිබේ. මෙම වැවේ වල් අලි දෙදෙනෙක් හොඳ හැටියට සතුටුවෙමින් වතුර විදිමින් ස්නානය කරමින් සිටියහ. ඉහත ජීවමාන අලිය දෙදෙනා ජලයේ සතුටුවෙමින් සිටින මොහොතේ පෙර සඳහන් කල ප්‍රේත අලියාද විහාරය පැත්තෙන් සෙමින් සෙමින් පැමිණ ජීවමාන අලි දෙදෙනා ජල ක්‍රීඩා කරන වැවට බැස්සේය. ගුප්ත ස්වභාවයෙන් පැමිණි ප්‍රේත අලියා හැඩරුවෙන් භික්ෂුව පැහැදිලිව ප්‍රේත අලියා හඳුනා ගත්තේය. ප්‍රේත අලියා වැවට බැස්සේ ජීවමාන අලින් දෙදෙනාසේ සතුටුවෙමින් ජලයේ ස්නානය කිරීමටය. එහෙත් අභාග්‍යයකි කර්මයේ විපාකදීම ඒ මොහොතේ ඇරඹිණි. ප්‍රේත අලියා වැවට බැස ජලයේ පෙරළීමට නිදාගැනීමට, උත්සහ කරන විටම එය වැලකිණි. ප්‍රේත අලියා ජලයේ සිටගෙනය. ප්‍රේත අලියා මහත් වේදනාවකින් වමනය කිරීමට පටන් ගත්තේය. මොහු වමනය කරන්නේ දැඩි වේදනාවකින්, අපහසු තාවයකින්ය. කුස හකුලවමින් මහත් වේදනාවකින් වමනය කරයි. වමනය කලූ පැහැතිය, හරියට වතුර පිල්ලකින් ජලය වැක්කෙරෙනව වගේ දැඩි ලෙස වමනය කරයි. කලූ පැහැති වමනය භික්ෂුව හඳුනාගත්තේ ලේ වමනය ලෙසයි. දැඩි අපහසුවකින් ලේ වමනය කළ ප්‍රේත අලියා දිය නැමට වාසනාව නොමැතිව වැවෙන් ගොඩට සෙමින් සෙමින් වේදනාවෙන් පැමිණ නොපෙනී ගියේය. මේ සිද්ධිදාමය ප්‍රේත අලියාගේ දින වර්ෂාව විය යුතුය. පෙර කරන ලද කර්මයක් නිසා මෙම ප්‍රේත අලියාට සමහරවිට කල්ප ගණනාවක් මොලෙසින් තමා කැමති දෙයක් ස්පර්ෂ කිරීමට යැමේදී මේ ආකාරයෙන් ලේ වමනය ගොස් ශරීරය වේදනාවට පත්ව එම ආස්වාදය ලැබීමේ හැකියාව අකුසල් කර්ම බලය නිසා අභිමිච්ඡාසි භික්ෂුව අනුමාන කරයි. ඉහත අවස්ථාවේදීද ප්‍රේත අලියා බොහෝම කැමත්තෙන් වැවට බැස්සේ ජීවමාන වල් අලි දෙදෙනා වැව් ජලයේ සතුටුවන සතුට තමන්ද විදීමටය. එහෙත් එය බේදවාචකයක් විය.

අපි බලමු අනුමාන වශයෙන් මොන වගේ අකුසලයක් මේ සතා අතින් වෙන්න ඇතිද කියලා. ඊට පෙර මේ ප්‍රේත අලියා කවුරුන්ද කියල හොයල බලමු. මේ ආරණ්‍යය නිරතර වල් අලින් ගැවසෙන ස්ථානයක්. මෙහි එක අලියෙක් ඉඳල තිබෙනවා බොහෝම කාලයක් නායක භාමුදුරුවන්ට බොහෝම කීකරුව ගෙදරක හුරතලයට හදන බල්ලෙක් යම්සේ තම ස්වාමියාට කීකරුද ස්වාමියාගේ අණ පිළිපදිද එයට සමාන ආකාරයෙන් මෙම වල් අලියා නායක ස්වාමීන් වහන්සේට කීකරුව සිට ඇත. මෙම කීකරු භාවය ඇතිකරගෙන ඇත්තේ වල් අලියා ප්‍රියකරන රසවත් ආහාර දීම නිසාය. මෙසේ සිටින අතර තුර භික්ෂුව අසා තිබූ පරිදි අසල වන ලැහැබකදී එම වල් අලියා අත්වැරදීමකින් සිදුවූ වෙඩි ප්‍රහාරයකින් මියගොස් ඇත. අලියා මියයන මොහොතේ රැලෙන් සහ තම වර්ගයාගෙන් මිදී සිටි මෙම වල් අලියාට නායක ස්වාමීන් වහන්සේත් මෙම ආරණ්‍යයත් හැර වෙන කුමක් සිහිවෙයිද තම රැලෙනුත් කැලැවෙනුත් මිදිලා තමාත් ආරණ්‍යයේ සාමාජිකයෙක් ලෙස ජීවත් වූ මෙම අලියාට මැරෙන මොහොතේ ස්ථානය සහ නායක ස්වාමීන් වහන්සේ ගැන ඇතිවූ ඡන්ද රාගය තෘෂ්ණාව නිසා එහිම ප්‍රේත අලියෙක් ලෙස උපත ලබන්නට ඇතැයි භික්ෂුව අනුමාන කරයි. දැන් මේ ප්‍රේත අලියා මියයාමට පෙර වල් අලියෙකු ලෙස හැසුරුණ ආකාරයෙන්ම ප්‍රේත අලියෙකු ලෙස

ආරණ්‍යය භූමියේ නිරතුරුවම ගැවෙසෙමින් තම ප්‍රේත ජීවිතය ගතකරනු ඇත.

පෙර වල් අලියෙක් ලෙස ජීවත්වීමේදී හික්කුන්ගේ පරිහරණය සඳහා වැව් ජලය බොරකිරීම, අපවිත්‍ර කිරීම, උපාසක උපාසිකාවන්ට ජලය පරිහරණය වැලක්වීම, බිය ගැන්වීම වැනි හේතූන් නිසා මෙම කර්ම විපාකය විදීමට සිදුවූවා විය හැකිය. මන්ද මේ වල් අලියා නිසා බියට පත්වූ පිංවත් වන්දනාකරුවන් බොහෝ විය හැකිය.

දෙවැනිව බලමු ප්‍රේත අලියා විඳින දැඩිම කර්ම විපාකය ලේ වමන දැමීම ගැන. මෙය සාමාන්‍ය ලේ වමනයක් නොවේ. ගොජ ගොජ ගාමින් දමන ලේ වමනයකි. මෙවැනි කර්ම විපාකයක් විදීමට හේතුවූ කාරණය වශයෙන් හික්කු ව අනුමාන කරන්නේ සාංඝික දේවල් මේ වල් අලියා කෑමය. හික්කු මෙයින් අදහස් කරනුයේ ආරණ්‍යය භූමියේ ඇති ගහ කොළ නොවෙයි. පාලි වාක්‍ය ප්රකාශ කර දායකයින් මහත් සද්ධාවෙන් මහා සංඝරත්නයට පූජා කරන ලද දානයයි. මේ වල් අලියා කාලයක් නායක ස්වාමීන් වහන්සේ ඇතුළු පිංවත් ගිහි කැපකරුවන්ගේ සුරතලා වෙමින් ආරණ්‍යයේ වැඩ සිටින සංඝයා උදෙසා පූජාකළ ආහාරයන්ගෙන් දිනපතා නිරතුරුවම සංග්‍රහ ලැබූ සතෙකි. ඉහත කාලය තුළ සංඝරත්නය උදෙසා දායකයින් පූජාකළ ආහාරපාන කොතෙක් මෙම සතාට දෙන්නට ඇතිද? ස්වාමීන් වහන්සේලාගේ දානයට තිබෙන පළතුරු, කැවිලි, මේ සතාට ආහාරයට දීම නිසා සංඝරත්නයට ඒවා වැළඳීමේ අවස්ථාව අහිමිවෙන්නට ඇතිද?

සංඝරත්නය යනු මෙලොව උතුම්ම පිරිසයි. එක්තරා අවස්ථාවක ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශණා කරන්නේ බුදුරජාණන් වහන්සේ අරමුණුකර කරන පූජාවට වඩා මහා සංඝරත්නය අරමුණුකර ගෙන කරන පූජාව මහත්ඵල මහානිශංශ අත්වන බවයි. ඒ නිසා ගෝතමීය මේ විවරය මහා සංඝරත්නය අරමුණු කරගෙනම පූජා කරගන්නය කියලා මහා ප්‍රජාපතී කිරි මැණියන්ට මහා සංඝරත්නයේ බල කදම්බය ගැන සිංහනාද කරනවා. මහා සංඝරත්නය යනු මේ ජාති, ජරා, ව්‍යධි, මරණ වලින් ගහන මේ ලෝකයෙන් එතෙරවූ පිරිසක්මය. නොඑසේනම් එම මාර්ගයේ ජයග්‍රහණය කරා ගමන් කරන පිරිසක්මය. උන්වහන්සේලා ලෝකධාතුවම අනිත්‍යයේ වේගයෙන් සියුම්කර ප්‍රඥාවෙන් තම දෝතට ගත් පිරිසක්මය. මේ පයවි ධාතුව අනිත්‍යයේ වේගයෙන් සියුම් කර අයෝමය පයවි ධාතුවට අහියෝග කළ පිරිසක්මය. එවන් මහා බලාපොරොත්තුවකින් පරිපූර්ණ සංඝරත්නය අරමුණු කොට ඉමහත් සද්ධාවෙන් යුතුව පාලි වාක්‍ය ප්‍රකාශ කරමින් සාංඝික වශයෙන් පූජා කරන ආහාරපාන මහා සංඝරත්නයේ අවශ්‍යතා සපුරාගැනීමට පෙරාතුව තිරිසන් සතුනට ආහාරයට දීම එම අභිංසක සතුනට කරන අසාධාරණයක් වනවා නිසැකය.

මෙහිදී ඔබට මෙවැනි ප්‍රශ්නයක් මතුවීමට ඉඩ ඇත. තමා කන්නේ සාංඝික දෙයක් බව වල් අලියාට වේතනාවක් නොමැති නිසා අකුසලයක් වන්නේ කෙසේද කියල. එය මෙසේ අප තේරුම් ගත යුතුය. අලියා දාන ශාලාව ඉදිරියට එන්නේ දානයට සංඥාව දෙන ගෙඩියේ

හඬට. එම සතා එන්නේ "හාමුදුරුවෝ වළඳන දේවල් මටත් දෙන්න" කියන චේතනාව එම සතා තුළ ඇති නිසාය. මෙහිදී කර්මය කර්මඵලය වැටහීමක් නොමැති තිරිසන් සතා අසරණයෙකි. එම අභිංසක සතුන් එම අසරණභාවයෙන් මුදවාලීමට අප දක්ෂ විය යුතුය. අපි අදක්ෂ වුවහොත් අසරණ සතුන් සසර අනන්ත දුක්වලට මුහුණ දෙනු ඇත. එසේ නම් අප ඔවුනට දක්වා ඇත්තේ කරුණාවේ නාමයෙන් අකාරුණික බවකි. ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ පාරිලෝයයි වනයේදී පාරිලෝයයි ඇතාගෙන් උපස්ථානයක් ලබා එම ඇතාට සුගතියකට යෑමට අවස්ථාව සලසා සැබෑම සත්ව කරුණාව දැක්වූවා මිස ඇතාට ආහාරපාන ලබාදී උපස්ථානය කිරීමට ගොස් එම සතාට දුගතියට යෑමට කරුණු කාරණා සකස්කර දුන්නේ නැත. සැබෑම සත්ව කරුණාව කුමක්ද යන්න බොහෝම නිරවුල්ව ලෝකයාට ආදර්ශයෙන් ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ පෙන්වා වදාලහ. මෙම ආදර්ශය වඩාත්ම වටින්නේ නිවන් මග වඩනා පිංවතුන්ටමය. එසේ නොවුණහොත් සසර කළ අකුසල් නිසා දන් නොදීම, ශීලයක් ආරක්ෂා නොකිරීම, මෙමත්‍රිය නොවැඩීම වැනි එම අකුසල් නිසා සතර අපායට වැටුණු සතුන් නිසා ඔබ ඔබේ සතර අපායෙන් මිදීමට ඇති අවස්ථාව අහිමිකර ගන්නවා ඇත.

මෙහිදී විශේෂයෙන් ගිහි පිංවතුන්ට අවධාරණය කරන්නේ පිංවත් ඔබ අසරණ සතුනට දක්වන කරුණාව මෙමත්‍රිය දක්වන්න එපාය කියල නොවේ. අසරණ සතුනට ආහාරපාන රුකවරණය සැලසීම පිං වැඩෙන තමා තුළ මෙමත්‍රිය වැඩෙන ක්‍රියාවක්. එහෙත් මෙම සතුන් ඔබ ඔබේ කරනොගන්න. ඔබේ දූව පුතා කරනොගන්න. ඔබේ නිදන කාමරයේ, සාලයේ, ඔබොක්කුවේ සුරතලා කරනොගන්න. මෙවැනි බැඳීම් හේතුවෙන් එම සතුන් මියයාමට පසුව ප්‍රේත සතුන් ලෙස ඔබේ නිදන කාමරය, නිවස, ඔබොක්කුව උපාදානයකරගෙන නැවත ඉපදෙනු ඇත. මේ වන විටත් ඔබ සීමාව ඉක්මවා සුරතලයට සැදුව සතුන් මිය ගොස් ප්‍රේත සතුන් ලෙස ඔබගේ නිවසේ හැසිරෙනවා ඇත. සයනයේ නිදනවා ඇත. ඔබොක්කුවේ නිදනවා ඇත. ඔබේ කෑම මේසයේ ආහාර දිව ගානවා ඇත. එහෙත් ඔබ මේ කිසිවක් නොදනී නොදකී. මන්ද ඔබ දකින්නේ දැසින් පෙනෙන ලෝකය පමණක් නිසාය. ඉහත ප්‍රේත අලියා විඳින දුක තවත් සතෙකුට නොදීමට අපි වගබලාගතයුතු වෙමු. ඔබ මෙහෙම සිතන්න ලෝකයේ ආගම් තිබෙනවා ඒවා අදහන පිරිස් යාඥාකරමින් සතුටු සිතින් අභිංසක සතුන් ආගමික පූජා උදෙසා මස් සඳහා, සුඛ කටයුතු සඳහා මරණවා. ඒ අය යාඥාකරමින්, සතුටුසිතින් එම සතුන් මැරුවාය කියලා ඔවුනට පුළුවන්ද එම ප්‍රණයාන අකුසලයෙන් මිදෙන්න. එහි කර්ම විපාකයන්ගෙන් මිදෙන්න. නොදන්නා කම කර්ම විපාකයන්ගෙන් මිදීමට හේතුවක් නොවේ. නොදන්නා කම යනු අවිද්‍යාවයි. අවිද්‍යාවේ අවසාන ඵලය ශෝක, පරිදේව, දුඛා, දෝමනස්සයන්මය. කවුරුත් වුවද දුගතියක උපත ලැබූ විට තමා කරා ඇදී එන්නේ කරන ලද අකුසල් විපාකයන්ටම බව අප සිහිතබාගත යුතුය. ඉහත ප්‍රේත අලියා ද එහි ජීවමාන සංකේතයකි.

ඔබ ඔය සුරතල් කරන්නේ සතර අපායයි

තාම ලෙන්ගතුභාවයෙන් සතුන් ඇති කිරීමෙන් සිදුවන භායනක අනතුර නම් ජලහීනිකාවත්, මැලේරියා, බරවා, වැනි රෝගවත් නොවේ. ඒවා වෛද්‍ය ප්‍රතිකාර ගැනීමෙන් සුවපත් විය හැකිය. සතුන් ඇති කිරීමෙන් සිදුවන්නා වූ භයානකම අනතුර ගැන ඔබ අවධානයෙන් සිටිය යුතුය.

ඔබ සිතන්න ඔබ ඉතා ආදරයෙන් ඇති දැඩි කරපු සතෙක් මියයනවා. මියගිහිත් ඔබ ඇසුරේම ප්‍රේත සතෙක් ලෙස උපදිනවා ඔබ නොදන්නවාට මේ ප්‍රේත සතා ඔබ ඇසුරේම ඔබේ නිවසේම ඉඩමේම ජීවත්වෙනවා. මෙවැනි අවස්ථාවකදී ඔබ ද වයසට යැම නිසා වෙනත් රෝගී තත්ත්වයක් නිසා හදිසි අනතුරක් නිසා මරණීය තත්ත්වයට පත්වෙනවා. අපිට කියන්න බැහැ අපි කොහොම කොයි මොහොතේ මැරෙයිද කියලා. සමහරු ඉන්නවා හොඳින් ජීවත්වෙලා මැරෙන මොහොතේ අසිහියෙන්, වේදනාවෙන් මියයනවා. මෙවැනි අවස්ථාවක තමාගේ මානසික තත්ත්වය බිඳ වැටිලයි තිබෙන්නේ. එවැනි විටක තමා අභිබවා ඔය අමනුෂ්‍ය බලවේග ඉස්මතු වෙනවා. ඒ අය මනුෂ්‍යයාගේ දුර්වල මනෝභාවයට පෙනී සිටිනවා. මෙවැනි අවස්ථාවක ඔබට ඔය ප්‍රේත සුරතල් සතාව දර්ශනය වුවහොත් ඔබ සුරතල් කළ, ආදරය කළ එම සතා කෙරෙහි ඡන්ද රාගය ඇතිවී තමාත් එම ප්‍රේත සතාගේ ලෝකයේ ඉපදීම සිදුවිය හැකියි. ජීවිතයේදී කාය, වච්ඡා, මනෝ කුසල කර්මයන් පුරුදු පුහුණු කර නොතිබුණ හොත් අපි මැරෙන මොහොතේ අධ්‍යාත්මිකව වැටිල අසරණවෙන විට අපි ඉදිරියට එන ඕනෑම ප්‍රිය රූපයක් අල්ලාගන්නවා, උපාදානය කර ගන්නවා. අපි ද එහිම බැසගන්නවා. තෙරුවන් කෙරෙහි සද්ධාව නොමැති නිසා, සද්ධර්මය ශ්‍රවණය නොකිරීම නිසා කල්‍යාණමිත්‍ර සේවනය නොකළ නිසා සතර අපාය මොකක්ද කියලාවත් මේ අය දන්නේ නැහැ. තමා ඉදිරියේ පෙනී සිටින ප්‍රේත සුරතලා, ජීවමානව සිටි සුරතලා වශයෙනුයි මේ අය හඳුනාගන්නේ. අවසානයේ ස්වාමියා ප්‍රේතයෙක් ලෙසත් ඔහුගේ ප්‍රේත ලෝකයේ සුරතලා ප්‍රේත සතාත් බොහෝම සමීපව ප්‍රේත ලෝකයේ ජීවත්වෙනවා.

සතුන් කෙරෙහි තෘෂ්ණාව ඇතිකරගත් පිංවතුන් තමාත්, එම අසරණ සතුන්වත් දුකෙන් දුකට පත්කරනවා. ඉහත ස්වභාවයන් අවබෝධකරගෙන සතුන් ඇති කිරීම දෙපාර්ශ්වයටම යහපත් වෙනවා. එසේ නොවුන හොත් සතර අපාය තව තව පිරීම හැර වෙනත් විකල්පයක් නැහැ. ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේද හික්කුන් වහන්සේලාට තම පාත්‍රය සෝදා ඉතිරිවන ඉඳුල් වතුරටික පවා සතුන් නොමැති ජලයේ පා කර හරින්න යැයි අනුදැන වදාළේ, සතුන් ඇති දැඩි කිරීමට නොහැකි ආකාරයට විනය නීති පැනවුවේ ගිහි පැවිදි සැමටම ඉහත සතුන් පලිබෝධයක් වන නිසාමය. අද සතෙකුට කෑමට යමක් දැමීමෙන් එම සතා නැවත ඔබ සොයා එනු ඇත. මෙය නැවත නැවත සිදුවීමේදී සතා ඔබේ හිතවතා, සුරතලා වීම අනිවාර්යය. සතාගේ හිතවත්භාවය නිසා, අසරණ භාවය නිසා ඔබ එම සතාට ආහාර

ලබාදෙයි. මෙහිදී සිදුවන්නේ තෘෂ්ණාව මත ඇති වන ගනුදෙනුවකි. එම ගනුදෙනු ඔබව මුලාකරනු විනා සත්‍යවබෝධය සඳහා නම් උපකාර නොකරයි. ප්‍රේත අලියාගේ ඉරණම සම්බන්ධයෙන් ඉහත සටහන තැබුවේ හික්කුළු එය ගලපාගත් ආකාරයටය. ඔබට එය වැරදි යැයි හැඟේ නම් පිංවත් ඔබට කැමති ආකාරයට එය ගලපාගත හැකිය. පිංවත් ඔබ කෙසේ ගලපාගත්ත ද සීමාව ඉක්මවා ගිය සතුන් කෙරෙහි බැඳීම ඔබේ සුරතලාගේ දුක පිණිසම හේතුවේ. සුරතලා කොහොමත් සිටින්නේ සතර අපායේය. එහෙත් ඔබ උතුම් මනුෂ්‍ය ජීවිතයකය. මේ දෙක ඔබ පටලවා නොගතයුතුය. තමාවත් තමාට අයිති නැතිකොට සතර අපායේ සතෙකු තමාගේ කරගැනීමට යෑම අනතුරුදායක බව මෙනෙහි කරන්න. ඔබේ සෙවනේ වැඩෙන සුරතලා කුමන සතෙකු වුවද එම සතා පෙර ජාතියක මනුෂ්‍යයෙක් බව හොඳින් සිහිකරන්න. එම මනුෂ්‍යයා තිරිසන් සත්වයෙක් ලෙස සතර අපායට වැටුණේ පෙර මනුෂ්‍ය ජීවිතයේදී තිරිසන් සත්ව සංඥා වැඩූ නිසා වීම එක හේතුවක් විය හැකිය. මනුෂ්‍ය ජීවිතය ප්‍රපාතයට හෙලන මෙවැනි හේතූන්ගෙන් ඔබ අත්මිදෙන්න. තිරිසන් සත්වලෝකය විවිධත්වයෙන් පිරී ඇත. මේ විවිධත්වය යනු එම සතුන් ගෙවන කර්ම සහ කර්ම විපාකයන්ගේ ස්වභාවයයි. මෙහි පර්යේෂණ කිරීමට, ඇති දැඩි කිරීමට, සුරතල් කිරීමට දෙයක් නොමැත. ඔබ සුරතල් කරන්නේ නම් ඒ ඔබ සුරතල් කරන්නේ සතර අපායේ කර්ම විපාකයකි. ඔබ දක්ෂයෙක් වන්නේ සතර අපායේ දුක තිරිසන් සත්වලෝකයේ දුක දැක එය කමටහනක් කර ගෙන සතර අපායෙන් එතෙර වීමෙන්ය. එසේ නොකොට සතර අපාය සුරතල් කිරීමෙන් නොවේ.

මේ දුකදැයි සිහියෙන් බලන්න

වනගත ආරණ්‍යවල හුදකලා වනවාසී කුටිවල වැඩසිටින ස්වාමීන් වහන්සේලා ගත කරන්නේ සමහරවිට දුෂ්කර ජීවිතයකි. මෙය සටහන් තබන වේලාවේ හිඤ්ච වැඩසිටින්නේ රුහුණු ප්‍රදේශයේ වනගත ආරණ්‍යයකය. මේ වන විට මාස කිහිපයකින් මෙහෙට වැසි නැහැ. පරිභෝජනයට ගන්න තිබෙන වැව් දෙකම හිඳිලා. ඒ හිඳිගිය වැවේ ඇති සුළු වතුර ප්‍රමාණයේ අලින් නානවා, සත්තු වතුර බොනවා, කිඹුල්ලුන් බැසගෙන ඉන්නවා. ලුණු ගතිය වැඩිනිසා මාළුන් මැරිල උඩ පාවෙනවා. ඒ කියන්නේ දිනෙන් දින හිඳෙන සීමිත ජල ප්‍රමාණයට අපවිත්‍ර දෑ මිශ්‍රවෙනව වැඩියි. මෙම ජලය තමයි 'පිල්ටර්' කරල සැවොම වළඳන්නේ. ඒ උනත් මේ ජලය පිරිසිදුයි. අපුලක් දැනෙන්නේ නැහැ. සමහර වියළි කලාපයේ ආරණ්‍යවල ජලය හිඟ නිසා ශාරීරික අවශ්‍යතා සඳහාද ජලය සොයා ගන්නේ ගල් වලකින්, පොකුණකින්. බොහෝම තෘප්තියකින් තමයි පිංවත් ස්වාමීන් වහන්සේලා මෙහෙම, අවම පහසුකම් වලින් තොරව තම නිවීමේ ප්‍රතිපදාවේ යෙදෙන්නේ. අපේ පිංවත් දායක මහත්වරුන් මෙවැනි හිඤ්චන්ගෙන් අසන ප්‍රශ්නයක් තමයි 'ඔබ වහන්සේලා කැලයට වෙලා දුක්විඳින්නේ ඇයි' කියලා. හිඤ්චට තේරෙන්නෙ නැහැ ඇයි ඒ පිංවතුන් මෙහෙම අහන්නේ කියලා. කැලේ ජීවත්වන විට සතියකට වරක් තමයි හිස රැවුල බාන්නේ. හිඤ්ච දරා සිටින්නේ දුඹුරු පාට චීවරය. වියළි පරිසරය නිසා ශරීරයේ වියළි ස්වභාවයක් තමයි දරන්නේ. මේ ස්වභාවයන් දැක්කම ගිහි පිංවතුන් සිතනවා හිඤ්ච වහන්සේලා දුක්විඳිනවා කියල.

එක් අවස්ථාවක හිඤ්චට මතකයි මිනිස් වාසයෙන් හුඟාක් ඇත ආරණ්‍යයක වැඩසිටියදී කුටියේ සිට දානයට පිංඬපාත ශාලාවට කැලය මැදින් වඩින විට වන්දනාවේ පැමිණි නඩයක පිංවත් වයස අවුරුදු දොළහක් පමණ දැරියක් පාත්‍රය එල්ලාගෙන පැමිණෙන හිඤ්ච දැකලා තමන්ගේ මවගෙන් අහනවා 'මොකෙද්ද අම්මේ ඒ කියලා' ඒ කියන්නේ 'අමුතු සතෙක්' හැටියට තමයි ඒ පිංවත් දැරිය හිඤ්චව දැක්කේ. ඒ කථාව ඇසෙද්දී මට හරි නිරාමිස සතුටක් දැනුණා. මට හිතනවා හිඤ්ච මේ ලෝකයට අයිති නැති කෙනෙක්ය කියලා. හිඤ්ච මේ ලෝකයේ හැමෝටම වඩා වෙනස් කෙනෙක්ය කියලා. කොයිහැටි වෙනත් ඔබ කවදාකවත් හිඤ්ච වහන්සේ නමකගෙන් එහෙම අසන්න එපා. එහෙම සිතන්න එපා. මොකද එය මේ ලෝකයේ තිබෙන ලොකුම මුසාවාදය වෙනවා. මෙය සටහන් තබන හිඤ්ච මොනම කටුක පරිසරයකදීත් කවදාකවත් කැලයේ අසතුවන් ඉඳලා නැහැ. පිංවත් වනවාසී ස්වාමීන් වහන්සේලා බොහෝම තෘප්තියකින්, නිදහසකින්, හුදකලාවකින් තමයි කැලයේ නිවන් මග වඩන්නේ. දුකක් කොතැනද මේ හුදකලාව තුළ. මෙතනදි පිංවත් ගිහිපිංවතුන් පටලවාගෙන තිබෙන්නේ දුක සහ සැපයේ ස්වභාවය. තමන් ගෙවල්, දොරවල්, ඉඩකඩම්, දරුමල්ලන්, ඥාතීන්, නිලතල, තනතුරු වැනි මහා දුක් ගොඩකට මැදිවෙලා. මේ සියල්ලෙන්ම මිදි නිදහස්ව නිස්සරණ ජීවිත ගත කරන හිඤ්ච වහන්සේලාගෙන් පිංවතුන් අසනවා 'ඇයි දුක් විඳින්නේ?' කියලා. අපි කිසිම දුකක් විඳින්නේ නැහැ. බොහෝම සැනසිල්ලේ තමයි මෙහි

ජීවත් වෙන්නේ. අතහැරීම තුළ හිඤ්ඤාත් වහන්සේලා ලබන සැපය, සංහිදීම පිංවත් ඔබලාට සිතාගන්නවත් සමහරවිට බැරිවෙයි. ඔබත් ජීවිතයේ බැඳීම් අඩු අයෙක්නම් ඔබට මේ සැපය දැනී ඇත. එසේ නොවුන අය හිඤ්ඤාත් වහන්සේලා කෙරෙහි ආදරයෙන් ඉහත ප්‍රශ්නය අහන්නේ.

හැබැයි මෙයත් සටහන් කරන්න ඕනේ. වනවාසීව ආරණ්‍යාගතව වැඩසිටියත් යමක් කෙරෙහි තෘෂ්ණාවක් ඇතිකරගෙනනම් ජීවත්වෙන්නේ ඒ ජීවිතවලටද සැපයක් නැහැ. දුක තමයි තිබෙන්නේ. මොකද කැලයේ පරිසරයට, වනසතුනට, ඇළදොලට, පුරාවස්තු වලට තණ්හාවෙන් මේවාට ඇලීල මේවා සොයන්න, ගවේෂණය කරන්න, ආරක්‍ෂා කරන්න වෙහෙසෙන ස්වාමීන් වහන්සේලාත් වැඩ සිටින්න පුළුවන්. හැබැයි සැබෑ ආර්යඅෂ්ටාංගික මාර්ගය තුළ ගමන් කරන ස්වාමීන් වහන්සේලාට කිසිම දුකක් වනවාසී ජීවිතය තුළ නැහැ.

ගිහි පිංවතුන් නිතරම තම වසභයේ තබාගත නොහැකි ඇසත්, කනත්, නාසයත්, දිවත්, මනසත්, කයත් මගේ කරගෙන ඒවාට ආහාර සොයන්න වෙහෙසෙනවා. ඔබට දැනෙන්නේ නැහැ ඇසත් ඇසට දෙන ආහාරත් අනිත්‍යබව. අනෙක් ආයතන පහත් එසේමයි. ඒවාට ලබාදෙන ආහාරත් අනිත්‍යවන දේවල්මයි. මේ නිසාම ඔබ නැවත නැවතත් වෙහෙසෙනවා මේවායේ කුස ගින්න නිවන්න. මේ ගින්දර අවුළුවන්නේ අධ්‍යාත්මික බාහිර රූප දෙකත් විඤ්ඤාණයත් හේතුවෙන් සකස්වෙන එස්සය නිසාමයි. මේ එස්සය වුනේ ගින්දරත් පිදුරුත් බව නොදැන ඔබ එස්සය හේතුවෙන් සකස්වුන වේදනාව මගේ කරගන්නවා. නමුත් ඔබ මගේ කරගෙන තිබෙන්නේ ගිනි ගොඩක්. ඔබ ඒ ගිනි ගොඩවල් නිසාම වර්තමානයේ තැවෙනවා, දුම්දමනවා, රත්වෙනවා, ගිනිගන්නවා. වර්තමානය කියලා සටහන් කරනවිටම ඒ සදහන්කළ වර්තමානය අතීතයට ගොස් ඉවරයි. මේ අත්දකින්නේ රූපය අනිත්‍යභාවයට පත්වෙන වේගයයි. මේ වේගය පංචඋපාදානස්කන්ධයටම පොදුයි. මේ අනිත්‍ය ස්වභාවයේ යථාර්ථය තමයි වනවාසී හිඤ්ඤාත් අත්දකින්නේ. මෙයින් අදහස් වෙන්නේ නැහැ වනවාසී හිඤ්ඤාත්වහන්සේලා අන්ධ, ගොළු, බිහිරියි කියලා. උන්වහන්සේලා ආශ්වාදයේ කෙටිබව දැකලා, ආදීනවයේ දිගුබව විශර්ඛව දැකලා කාමයේ නිස්සරණයමයි සොයන්නේ. රූපයේ නිස්සරණයමයි සොයන්නේ. මෙතන තියෙන්නේ පලායාම නොවේ. මගහැරීම නොවේ. අවබෝධයෙන් අතහැරීමයි. අතහැරීමෙන් නිදහස්වීමයි.

මේ මොහොතේ හිඤ්ඤාව අත්දැකීමට ලැබුණු සිද්ධියක් මතක්වුණා. දිනක් හිඤ්ඤාව කැලයේ කුටියක සිට පිණ්ඩපාතය සොයා ගමට වඩින්නට පිටත්වුණා. හිමිදිරියේ කුටියෙන් එළියට බහිනවිට වැසිවසින ලකුණක් පෙනෙන්නට තිබුණේ නැහැ. දැන් හිඤ්ඤාව කුටියෙන් එළියට බැහැල කිලෝමීටර් දෙකක් පමණ ඇවිදින් තිබෙනවා පිණ්ඩපාතය සොයන්න. කිලෝමීටර් කාලක් යන්න හම්බවුනේ නැහැ කැලය මැදදිම මහා වැස්සක් වසින්න පටන් ගත්තා. ලැබුණු

අභියෝගයේදී හික්කු ව අධිෂ්ඨානයක් ඇතිකරගන්නා අතෝරා වැස්සක් වැස්සද වැස්සෙන් මිදීමට සෙවනකට නොයනවා කියලා. දැන් වැස්සෙන් සිවුර, ශරීරය, පාත්‍රනවිකය හොඳටම තෙමිලා. ගෙවල් කිහිපයකට වැඩමකරලා අවශ්‍ය ආහාර සොයාගන්නා. සමහර දායක පිංවතුන් ඇසුවා හාමුදුරුවනේ කුඩයක් දෙන්නද කියලා. සමහරු කුඩයක් ඉහලලම දෙන්න උත්සහ කළා. හික්කු ව ජරකාශ කළා මහත්මයෝ එළියට බසිනවිට වැසි වසියි කියලා සිතුවේ නැති නිසා කුඩය ගෙනාවේ නැහැ. දැන් ඉතින් හොඳටම තෙමිල නිසා කුඩයක් අවශ්‍ය නැහැ. මෙහෙමම කුටියට වඩිනවාය කියල. ඒත් ඒ සද්ධාවන්ත පිංවතුන්ට එය ලොකු දුකක් වුනා. ඒ මොහොතේ වැස්සට තෙමී සිටි හික්කු ව දුටුවානම් ඔබ සිතන්නේ අතේ මේ හාමුදුරුවෝ වුවමනාවෙන් දුක්විඳිනව කියල. ගෞරවණීය, වන්දනීය නායක ස්වාමීන් වහන්සේලා පවා සමහරවිට ප්‍රකාශ කරනවා කැලේට යන්නේ දුක්විඳින්නද කියලා. කැලේ වනවාසි ජීවිත දුකක් නොවන්නේ කොහොමද කියල හික්කු ව ඔබට පහදා දෙන්නම්. ඔබ දන්නවද බලාපොරොත්තු නොවූ ආකාරයට කඩාවැටුණු මහ වැස්සෙ තෙමී තෙමී තෙත බරිත වෙලා වඩින හික්කු ව මොනතරම් සන්හිඳීමකින්ද වඩින්නේ කියලා. ඔබට දැන් ප්‍රශ්නයක් මතුවෙන්න පුළුවන් හික්කු වට මොළේ අමාරුවක්ද කියලා. ඇයි හාමුදුරුවෝ කියනවා වැස්සෙ හොඳටම තෙමිල වඩින්නේ සංහිඳීමකින් සැපයකින් කියලා. සත්‍යකින්ම එය ලෝකයේ ශ්‍රේෂ්ඨම සැපයක් ආර්යයන් වහන්සේලා පමණක්. අත්විඳින සංහිඳීමක්. ලෝකයට හොරා ලබන සංහිඳීමක් සැපයක්. නමුත් දෙවියන්, බ්‍රහ්මයන් පමණක් දකිනා සැපයක්. ඔබ දන්නවාද හික්කු ව එම සංහිඳීම සැපය ලබන්නේ කොහොමද කියලා. මහා වැස්සේ තෙතබරිත වෙව්ව ශරීරය සිවුර බාහිරින් පෙනුනද හික්කු වට ශරීරයේ එක රෝම කූපයකටවත් ශීතලක් දැනුනේ නැහැ. දැනෙන්නේ නැහැ. හික්කු වට වහිනවද තෙමිලද කියල තේරුමක් නැහැ. ඇයි දන්නවද ලොව්තුරා සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනාකර වදාල ප්‍රතිප්‍රදාවේ ආශ්වර්ය ප්‍රාතිහාර්යන් නිසා. හික්කු ව කුටියෙන් පිටවෙලා වැස්ස පටන්ගත් මොහොතේම තේජෝ මනසිකාරයට සමවැදිලයි වැඩියේ. හික්කු ව මුළු ශරීරයේම තේජෝ ධාතුවේ ක්‍රියාකාරීත්වය සිතෙන් වැඩිකරගන්නවා. හරියට දැඩි ලෙස උණෙන් පෙලෙන අයෙක් වගේ ශරීරය එවිට උණුසුම් වෙනවා. මේ උණුසුමට වැස්ස කෙසේනම් දුකක් දෙන්නද? මෙවැනි විටක වැස්ස නවත්වන්න කාටවත් බැහැ. එය ලෝක ස්වභාවයක්. ලෝක ස්වභාවයන් වළක්වන්න නිවන් මග වඩන්නන්ට බැහැ. නමුත් එම ස්වභාවයන් අවබෝධයෙන් හඳුනාගෙන ඒවායේ නොඇලී නොගැටී ඉන්න හික්කු වට පුළුවන් වෙන්න ඕනේ. ආර්යයන් වහන්සේ කියන්නේ වැස්සත් උෂ්ණත්වයත් ජයගත්ත කෙනෙක්. ලොව බලසම්පන්න පයව්, ආපෝ, තේජෝ, වායෝ ධාතූන් විනිවිද දුටු කෙනෙක්. උන්වහන්සේලා දන්නවා සතරමහා ධාතුව තමන්ට අවශ්‍ය ආකාරයට ගලපාගන්න, පෙරලාගන්න. ඇයි සතරමහා ධාතුවේ ස්වභාවය අවබෝධකර අවසන් නිසා. නිරතුරුවම වෙනස්භාවයට පත්වෙන සතරමහා ධාතූන් ප්‍රඥාව අවබෝධය හමුවේ අසරණයෙක්මය.

දැන් ඔබ මෙය ඔබේ ජීවිතයට ගලපාගන්න. වනවාසි හික්කුන් දුක්විඳින පිරිසක් නොවේය කියල දැනගන්න. සැබෑ බුදුපුතුවට පුළුවන් අවශ්‍ය අවස්ථාවක තේජෝ ධාතුවේ

ක්‍රියාකාරීත්වය සිතින් වැඩිකර ශරීරය උණුසුම් කරන්න, ශරීරය ගිනි තබාගන්න, ශරීරය අළු දුවලි හැටියට දකින්න. මුළු ලෝකයම තේජෝ ධාතුවෙන් ගිනිඅවුළුවා මුළු විශ්වයම, දස දිශාවම ගිනිගොඩක්, අළු ගොඩක් ලෙස දකින්න. අනෙක් ධාතූන්ද ඉහත ආකාරයට අවශ්‍ය අවස්ථාවේදී ක්‍රියාකාරීත්වය අඩු වැඩි කිරීමේ ශක්තිය ආර්යන් වහන්සේට තිබෙනවා. එම නිසා පිංවත් ඔබ නොදැනුවත්භාවය නිසා වනවාසී, ආරණ්‍යවාසී භික්ෂූන් දුක්විඳිනවාය කියනවානම් එය ලෝකයේ තිබෙන ලොකුම මුසාවාදය වනු ඇත. එම නිසා ඔබට වඩා දසමයකින් හරි ශීල, සමාධි, ප්‍රඥා මාර්ගයේ ඉදිරියෙන් සිටින පන්සල් වේවා ආරණ්‍යය වේවා පැවිදි උතුමෙකුට සහතික දීමට ඔබ ඉක්මන් නොවන්න. එය ඔබලාගේ සැපය පිණිසම හේතුවෙනවා ඇත. පිංවත් ඔබලාද කළයුත්තේ සතරමහා ධාතුවේ ස්වභාවය අවබෝධයෙන් හඳුනාගෙන අධික ශීතලද දැඩි රශ්මියක් බවට පත්කළහැකි සෂු දැඩි ස්වභාවය දියරයක් බවට පත්කළහැකි ඇතිවෙමින් නැතිවෙන සිතේ හැකියාවන් දියුණුකළ ප්‍රඥාවෙන් හඳුනා ගැනීමය.

මාර්ගය ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනාකර ඇත. එම ධර්මය අත්දැකීමට අපි සැවොම පිංකර ඇත්තෙමු. මග වැඩු ගුරුවරයෙකුගේ, කළ්‍යාණ මිත්‍රයෙකුගේ ඇසුරකින් තොරව ඉහත ස්වභාවයන් ඔබ අත්දැකීමට ගියොත් කායික මානසික රෝගියෙක් වීමේ ඉඩකඩ වර්තමාන සමාජයේ ඉතා වැඩිබව සිහිතබාගන්න. ඉහත සටහන තබන භික්ෂුවද කුඩයක් පාවිච්චි නොකර වැස්සේ වැඩිය මුල්ම අවස්ථාව මෙන්ම අවසාන අවස්ථාවද එයම බව හොඳින් මතක තබාගන්න. ඊට හේතුව වුදයේද කුටියෙන් පිටවන මොහොතේ වැසි ලකුණු නොතිබුණු නිසාය. යම් හෙයකින් වැසි ලකුණු තිබුනානම් භික්ෂුව අනිවාර්යෙන්ම කුඩය සමගයි වඩින්නේ. මොකද මේ ආශ්වර්යමත් ප්‍රතිපදාවන් අවබෝධය ලබා අතහැරදැමීම සඳහා මිස ලෝකයාගෙන් ලකුණු ලබාගැනීමට නොවන නිසාය. තමා කවුද යනු අවබෝධයෙන් හඳුනාගත් පසු තමා තමාටද අතහැරෙනු ඇත. මන්ද තමා තුළද ඇත්තේ හේතුවල ධර්මයන්ගෙන් සකස්වූවක් මිස සත්වයෙක් ඔහු නොදකින නිසාය. සෑම බුදුපුතෙකුම පන්සලක වැඩසිටියද, ආරණ්‍යවාසීව වැඩසිටියද තෘෂ්ණාවෙන්, චන්ද රාගයෙන් යමක් අල්ලා නොගෙන ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගයේ ගමන් කරන්නේ නම් උන්වහන්සේ ලබන්නේ සංහිදීමක්මය, සැපයක්මය.

ආදීනව නොපෙනෙන ආශ්වාදයද ආදරය?

තවත් වැලන්ටයින් දිනයක් අත ළඟය. මෝහයට මෝස්තර දමා 'ආදරය' යැයි ආටෝපයක් සරුවට සමාජගත කරන්නේය. සරු දේ නිසරු වශයෙනුත් නිසරු දේ සරු වශයෙනුත් ගත් අභිංසක තාරුණ්‍යය මුලාවෙන් මුලාවට පත්වන්නේය. සැබෑ සැනසීම වෙනුවට කාමයේ ආශ්වාදය තුළ වැනසීමට පාර කපන්නේය. පරිහානියෙන් පරිහානියට යන ලෝකයේ ඒ 'නන්නත්තාර' රැල්ල නැවතීම (හේතු එල අනුව) අපට නොහැකිවුවද, සරු දේ සරු වශයෙන් ගලපාගැනීමටත් නිසරු දේ නිසරු ලෙසින් බැහැර කිරීමත් පහසුවක් වනු පිණිස ආදරය ගැන සඳහන් මේ සටහන මෙම සතියේ ඔබට පිදීමට අපි තීරණය කළෙමු.

තාරුණ්‍යය කියන්නේ බොහෝම සුන්දර තැනක්. ලස්සන, කඩවසම්, ලාලිතය, රිද්මය, ප්‍රභාෂ්වරඛව තාරුණ්‍යයත් එක්ක ජීවිතයට එකතුවෙන ධර්මතාවයත්. ශරීරය තුළ කුළුණුලේ නිපදවන හෝමෝන ක්‍රියාකාරීත්වය නිසා සතරමහා ධාතුව හොඳින් දීප්තිමත්ව හැඩවැඩ වෙන කාලයක් මේ තාරුණ්‍යය. ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශණා කරනවා 'මහණෙනි, රූපයේ ආශ්වාදයක් තිබෙනවා. මම රූපයේ ආශ්වාදයක් නැහැ කියන්නේ නැහැ' කියලා.

රූපයේ ආශ්වාදය තමයි නව යොවුන් දරුවෙකුගේ, දැරිවියකුගේ රූපයේ ලාලිතය, හැඩය, ප්‍රභාෂ්වරඛව. මෙතන ආශ්වාදයක් තිබෙනවා. ඒ නිසාමයි සත්වයා මේ තාරුණ්‍යයෙන් යුත් රූපයට බැඳීයන්නේ. ඒ රූපය තුළ බැසගන්නේ. මෙන්න මේ රූපයේ ආශ්වාදයට මත්වෙන අපි රූපයේ ආශ්වාදය වගේම රූපයේ ආදීනවයකුත් තිබෙන බව අමතක කරනවා. බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශණා කරනවා රූපයේ ආදීනවය තමයි ඔය ප්‍රභාෂ්වර කාන්තිමත් රූපය ක්‍රමාණුකූලව වයෝවාද්ධතාවයට පත්වීම කියලා.

වයස හැට පිරිණු විට රූපය වැහැරී මහල්ලෙක් මැහැල්ලක් බවට පත්වෙනවා. රූපයේ ආශ්වාදය කියන්නේ බොහෝම කෙටිකාලයක් පවතින දෙයක්. නමුත් එහි ආදීනව බොහෝම දිගයි. තාරුණ්‍යය නිසා අපි ඇතිකරගන්නා රාග, ද්වේෂ, මෝහ සිතුවිලි නිසා ආදීනවය කියන කාරණය කල්ප ගණනාවක් දිග වෙන්න පුළුවන්.

තාරුණ්‍යය සමග අත්වැල්බැඳගන්න ධර්මතාවයක් තමයි ආදරය. තාරුණ්‍යයත් ආදරයත් එකතුවෙව්ව තැනදී ආශ්වාදයෙන් මත්වීම නිසාම ආදීනවය දැකීමේ හැකියාව අන්ධවෙනවා. මේ අන්ධතාවය නිසා ඇතිකරගන්නා අනතුරු හේතුවෙන් අභිමිකරගත් ජීවිත, විනාශකරගත් ජීවිත කොපමණද?

තම ජීවිත තුළ රාග, ද්වේශ, මෝහ අකුසල මූලයන් ශක්තිමත් කරගන්න සමාජයක් අපි

ඉදිරියේ තිබෙනවා. මෙය ධර්මයේ කැඩපතක්. ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශණා කරනවා ක්‍රමාණුකූලව මනුෂ්‍යයාගේ ආයුෂ්‍ය පිරිහීමට පත්වෙනවා කියලා. ඒ කියන්නේ අනාගතයේදී මනුෂ්‍යයාගේ පරමායුෂ්‍ය අවුරුදු 10 ක් බවට පත්වෙනවා කියලා. එම කාලයේදී වයස අවුරුදු 05 වනවිට මනුෂ්‍යයෙක් විවාහ වෙනවා. වයස අවුරුදු 07 වන විට දරු මුණුපුරන් ලබල මැරිල යනවා. මොකද පරමායුෂ්‍ය වසර 10 යි. මෙන්න මේ තැනට ලෝකය දැන් යමින් පවතිනවා. අපි මේ රටේ ලෝකෙ සිද්ධවෙන සිද්ධිමි දෙස කම්මුලට අත තබාගෙන බලා සිටින්නේ අදහාගන්න බැරුව වගේ. ඒත් මේ අරුමයක් නෙවෙයි. සම්මා සම්බුද්ධ මුවින් දේශණා කළ ලෝකයේ ගමන් මාර්ගයම තමයි.

මනුෂ්‍යයාගේ ආයුෂ්‍ය කෙටිවෙන්න, කෙටිවෙන්න වර්තමානයේ මනුෂ්‍ය වර්ගාවන්ද කෙටි වෙනවා. අද කාලයේ දරුවෙක් වයස අවුරුදු 7, 8 වනවිට වැඩිවියට පත්වෙනවා. ඒ කියන්නේ ලාබාල වයසේදීම දරුවන් වැඩිහිටියන් බවට පත්වෙනවා. ලාබාල වයසේදීම වැඩිහිටිභාවයට අදාල මානුෂික අවශ්‍යතාවයන්ට ඒ අය බැඳී යනවා. ළමා වයසේදීම විරුද්ධ ලිංගිකයන් සමග ආදරයට හා ඒ හා සමාන බැඳීම්වලට ඇදීයනවා. දරුවෙක් තුළින් වැඩිහිටියෙක් මෙන්ම, එහි අනෙක් පැත්ත හැටියට වැඩිහිටියෙක් තුළින් තරුණයෙක් දැකීමට ඔබට සිද්ධවෙයි. මේවා ආයුෂ්‍ය පිරිහීමක් සමග ඇතිවෙන හේතුවල ධර්මයන්. මෙය වැඩිහිටි පරපුරට එක්තරා අභියෝගයක් වෙන්න පුළුවන්. නමුත් සම්බුදු ධර්මයට අනුව ගලපා බලනවිට මෙතන කිසිම අභියෝගයක් නැහැ. ලෝකය යායුතු ගමන හැඩවැඩ වෙමින් යනවා. නමුත් මේ ගමන දැකලා සතුටුවෙන්නට ඔබට බැහැ. ඔබ කුමන වෙහෙසක් ගත්තද මේ ගමන නවත්වන්නත් ඔබට බැහැ. මේවා හේතුවල ධර්මයන්ය.

මීට වසර දෙදහස් පන්සියයකට පෙර අවුරුදු 160 ක් ආයු වැළ» බක්කුල මහරහතන් වහන්සේ වැඩසිටියා. ඒත් ඒවා දුර්ලභ පාරමි ශක්තීන් නිසා සකස්වූ ඵලයන්. එදා මනුෂ්‍යයාගේ පරමායුෂ්‍ය පැවතියේ අවුරුදු 120 යි. නමුත් මේ මොහොතේ වසර දෙදහස් පන්සියයක් ගෙවූ තැනදී මනුෂ්‍යයාගේ පරමායුෂ්‍ය අවුරුදු 65ක් දක්වා පමණ අඩුවෙලා. ඒ කියන්නේ මනුෂ්‍යයෙකුගේ ආයුෂ්‍ය අඩකට සමාන ප්‍රමාණයකින් අඩුවෙලා. ඒ සා ආයුෂ්‍යයක් අඩුවන්නට ගතවූ කාලය ලෝකය අස්වාභාවිකත්වය කාර්මීකරණය දෝරගලා ගිය යුගයක් නොවෙයි. සරල ස්වභාවිකත්වය තුළ ලෝකය පැවති කාලයක්. නමුත් ඔබ වර්තමානය අනාගතය තුළ දකින්නේ අතිශය අස්වාභාවික කාර්මීකරණය දෝරගලා ගිය ලෝකයක්. රසකාරක, කෘමිනාශක, වල්නාශක.... මත රැදුණු ලෝකයක්. ඒ හේතුව නිසාම මනුෂ්‍යයාගේ ආයුෂ්‍ය අතීතයට වඩා මහාවේගයකින් හීනවෙනවා. වර්තමාන ලෝකය ගමන් කරන දැඩි කාර්මීකරණය, කෘතිම ආහාරකරණය දෙස බලනවිට තව වසර එක්දහස් පන්සියයක් ගිය තැනදී මනුෂ්‍යයාගේ පරමායුෂ්‍ය අවුරුදු 10 කියන තැනට පත්වීමේ හැකියාව කාටවත්ම බැහැර කරන්න බැහැ. මොකද ගෙවීගිය වසර දෙදහස් පන්සියයට වඩා අතිශය ව්‍යාකූල එක්දහස් පන්සියයක් ඉදිරියේ එළඹෙන්නේ.

අපි තරුණ කාලයේදී ආදරය කියන හැඟීමක් අප තුළ සකස් වුනේ අවුරුදු 20 පසුවුණාට පසුව. ඒත් අපි ආදරය ගැන කතාකරන්න බය වුණා ලැ-ජා වුණා. නමුත් වර්තමානයේ අවුරුදු 15 වනවිට ආදරය කරල ආදරයෙන් පරාජයවෙලා මුහුදට, ගඟට පැනල, වසබිල ජීවිත නැති කරගන්න කොතෙක් තරුණ ජීවිත මේ සමාජයේ ඇතිද? තමාට වූ ආසාධාරණය වසාගෙන ජීවත්වන වර්ත සමාජයේ කොතෙක් ඇතිද? මේවායේ ගණන් හිලව් වැඩිවීමක් මිස අඩුවීමක් සිතීම විනිවිදයකි.

ලෝකය යමක් සුන්දරයි කියල දැක්කහම අපි ඒ සුන්දරත්වයට රැවටෙනවා. ඔබ සිතන්නේ ඒ සුන්දරත්වය ලෝකයට අයිති දෙයක් කියලා. ඒ සුන්දරත්වය ලෝකයට අයිති දෙයක් නොව ඔබ තුළින්ම එම රූපය කෙරෙහි ඔබ සකස් කරගන්නාවූ ඡන්ද රාශිය නිසාම ඔබ තුළ සකස්කරගත් සිතුවිලි සමුදායකි. මෙන්න මෙතනදී ඔබ රැවටීමට ලක්වෙනවා. මොකද අනුන් නිසා ඔබ තුළින්ම සකස්කරගත් හොඳයි කියන මිම්මක්, සීමාවක් තුළ සිට ලෝකයාට පුද්ගලයාට බැඳියනවා. රූපය නිසා තෘෂ්ණාවෙන් බැඳුණ සිතට පුද්ගලාකාර හැකියාවක් තිබෙනවා ඇදුමකින් වසා තිබෙන කසළ ගොඩක් රත්රං ගොඩක් කරලා දකින්න. මනුෂ්‍යයාගේ ආයුෂ්‍ය පිරිහෙන්න පිරිහෙන්න මනුෂ්‍යයා සුදානම් නැහැ තමාගේ ආයුෂ්‍ය අඩුවෙනවාය යන්න පිළිගන්න. එය සද්ධර්මය කෙරෙහි ඇති දුරස්ථභාවය නිසාම සිදුවන්නක්. එවැනි අය යමෙක් අවුරුදු 50 - 60 ක් ජීවත්වෙලා මැරුනොත් එම මරණයට කියන්නේ අකල් මරණයක්, හදිසි මරණයක් කියලා. ධර්මයේ යථාර්ථය, සංස්කාරධර්මයන්ගේ ක්‍රියාකාරීත්වය පිළිගන්න සුදානම් නැහැ. තවත් පැත්තකින් මනුෂ්‍යයාගේ ආයුෂ්‍ය පිරිහෙනවාය කියන කාරණය පිළිගන්න සුදානම් නැති නිසා අවුරුදු 50 - 60 දී ආදරය සොයන කාමය සොයන වැඩිහිටියන්ගේ සමාජයක් බිහිවෙනවා. මොකද මේ අය දකින්නේ තවම පරමායුෂ්‍ය අවුරුදු 120 ක් පමණය කියලා. මේ අය අවුරුදු 65 න් මියයාමේ බලාපොරොත්තුවෙන් නොවේ සැලසුම් සකස් කරන්නේ. මරණය ජීවිතයෙන් ගොඩාක් ඇතට දමනවා. ඒ කියන්නේ ධර්මයෙන් ඇතට යනවා. පුළුවන් තරම් මරණය ජීවිතය කිට්ටුවට ගන්න. එවිට ඔබ ධර්මයට සමීප වෙනවා. කෙතෙක් ධර්මයෙන් හොඳටම දුරස් වුණොත් ඔහු හිතන්නේ නැහැ තමන් මැරෙනවාය කියලා. මරණය ගැන හිතන්න බය කෙනා ඉබේම ධර්මයෙන් ඇතට යනවා. බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශණා කළ ධර්මය තුළ සිට ලෝකය දකින්න.

මරණ බියෙන් තොර මරණයක් උදෙසා

වර්තමානයේ කුමක්ද ලෝකය තුළ සිද්ධ වෙන්නේ? සිදුවෙමින් පවතින අපි අකමැති දේවල් නැවත්විය නොහැකිද? එසේත් නොමැතිනම් මේ ලෝකධර්මතාවයන්ද?

තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාව සකස්කර ගන්න. එතකොට ඔබ බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ධර්මයෙන් බැහැරවෙන්නෙ නැහැ. ඔබ ලෝකය දැකල කම්පාවෙන්නෙ නැහැ. ඉපදීම තිබුණ නම් දුක තිබෙනවා. ඒ දුක නේද අපි අත්විඳින්නේ. මනුෂ්‍යයා තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාවෙන් ශීලයෙන් ඒවායේ අර්ථයෙන් ඇත්වෙනවිට ඒ හේතුවෙනුයි ආයුෂ්‍ය පිරිහීමට පත්වෙන්නේ. එහෙමනම් අපි පිළිගන්න ඕනේ අපි තුළින් ඉහත අර්ථයන් අර්ථවත්ව ක්‍රියාත්මක නොවන බව. සමාජය තුළින් ඇසෙන්නාවූ ආදරයේ විරාහවේ හඬ, ළමා තරුණ පිරිස් සීමාවන් ඉක්මවා වර්යාවන්ට යොමුවීමේ හඬ, වැඩිහිටියන් මෝස්තරකරණයන්ට යොමුවීමේ ප්‍රවනතාවය යනු ආයුෂ්‍ය පිරිහීමත් සමග ලෝකය තුළ ඇති වන විකෘතිය. මේවා හේතුවල ධර්මයන්ය. හේතුව ලෝකයා ධර්මයෙන් ඇත්වීමයි. ශීලයට වටිනාකමක් නොදෙන ජනතාවක් බිහිවීමයි.

මෙය බෞද්ධ ජනතාවට පමණක් වන අනතුරක් නොවේ. දුෂ්ශීලභාවය නිසා මුළු ලෝකයාම මුහුණ දෙන අනතුරකි. දැන් අපිට මේ ධර්මතාවයන්

නිවැරදිකරගන්න බැහැ. මිනිසා විසින් සිදුකරන අකුසල් බහුල බැවින් ඒවා විපාක දීමට සුදුසු ලෝකයක් අපි ඉදිරිපිට ඇති වෙන්නේ. කිරිසප්පයාගේ පටන් මනුෂ්‍යයා කයින්, වචනයෙන්, මනසින් සිදුකරගන්නාවූ අකුසල් කන්දරාව කොතෙක්ද? දරුවෙක් දරුගැබේ සිටියදීත්, දරුවා ළදරු පාසලට, පාසලට යැමේදීත්, දරුවා රැකියාවට, විවාහයට, විවාහයෙන් අනතුරුව දරුමුණුපුරන් බලාගැනීම දක්වා ලෝභ, ද්වේශ, මෝහ කියන අකුසලයන් කොතෙක් ඔබ අතින් සිද්ධවෙනවාද? සමාජය තුළ තිබෙන තරගකාරීත්වය නිසාම දරුවෙක් නිසා දෙමාපියන්ට, දෙමාපියන් නිසා දරුවෙක්ට සැනසෙන්න පුළුවන් ලෝකයක් ඉදිරියේදී බිහිවෙයිද? මෙය අසුබවාදීව සෘණාත්මකව ලෝකය දකිනවා නොවේ. මෝහයෙන් තොරව සතියෙන් සිතියෙන් ලෝකය දැකීමේ ක්‍රමයයි මෙහි සටහන් කරන්නේ.

සමහර පිංවතුන්ලා දුක විඳිනවා. ඒත් දුක හෙළිකරගන්න, විවෘතකර දකින්න කැමති නැහැ. ඊට එකම හේතුව අකුසල් විපාකවල බලවත් භාවයයි. අනතුරෙන් මිදෙන දිශාවට යන්න ඉඩදෙන්නෙ නැහැ. අනතුරුවලට කැමැත්තෙන් බැසගන්නවා. රටේ ලෝකයේ සිදුවෙන සිදුවීම් දැකලා බිය ඇතිකරගන්න. එතනදී තමයි ඔබ දුක දැක්කා, දුක හඳුනාගන්නා වෙන්නේ. දුක දුකක් බව හඳුනා නොගෙන අපිට බැහැ දුකෙන් මිදෙන දිශාවට යන්න. එක

තප්පරයක්වත් සතුටුවෙලා බලන්න පුළුවන් ලෝකයක් නොවේ අපි ඉදිරිපිට තිබෙන්නේ. කෙටි ආශ්වාද සතුටු සිතින් පිළිගත්තොත් දීර්ඝවූ ආදීනවයන් පසුපසින් එන බව දකින්න. වර්තමානයට වඩා අනාගත ලෝකය විනාශකාරී ලෝකයක් වෙනවා. මිනිසා ශීලයෙන් පිරිහෙන්න පිරිහෙන්න විවේකීව යමක් සිතීමේ ශක්තිය මනුෂ්‍යයාට නැතිව යනවා. පිංවත් ඔබ කලබලනොවී විවේකයෙන් ලෝකය දකින්න. කලබලකාරී බව සහ ඉක්මන්කාරී බව ආශ්වාදයේම නිවුන් දරුවෝය. ඔවුන් හුරුබුහුටිය, දහකාරය. එහෙත් ආදීනවය අපෙන් වසන්කර දුකෙන් අපිව මුලාවට පත්කරයි.

නිස්සරණය අතේ දුරින් තිබියදීම විවේකීව, සිහිබුද්ධියෙන්, ඉවසීමෙන් එම කෙටිදුර පියමං නොකොට කෙළෙස් පිරිණු ලෝකයාගෙන්, මාරයාගෙන් ලකුණු ප්‍රසංශා බලාපොරොත්තුවෙන් අපි ගිහිපීචනයේදීද, පැවිදිපීචනයේදීද, පැවිදිවෙද්දීද ඉක්මන්කාරී වූනොත් ධර්මවිනය ඉක්මවා කටයුතු කළොත් එය කාමයන් උදෙසා ආශ්වාදයක් වනවා විනා නිස්සරණය උදෙසා මාර්ගයක් නම් නොවන්නේය. අපි වීරවරයන් වියයුත්තේ තරගය අවසානයේදීය. තරගය ආරම්භයේදීම වීරයන් වීමට ගියහොත් ඒ 'අධිබලාපොරොත්තු' සහ නොඉවසීම විසින්ම අපගේ ලැබියහැකි ජයග්‍රහණයන් සහ දක්ෂතාවයන් මරාදමනු ඇත.

සැබවින්ම ඔබලා දක්ෂයන්ය. අදක්ෂයන්ට එම දක්ෂභාවය විනාශකර දැමීමට ඉඩ නොදීමට පිංවත් ඔබතුමන්ලා වගබලා ගත යුතුය. අදක්ෂයාද දක්ෂයෙක් බවට පත්කරගත හැක්කේ එවැනි ආදර්ශයන්ගෙන්ය. අපතුළ දක්ෂභාවය සැඟවී තිබුණිද අප සියල්ලෝම මුලාවූ සත්වයන්ය. අපි අතර ඇති එකම වෙනස මුලාවේ අඩු වැඩිභාවය පමණි. එහෙයින් කිසිවෙකුටවත් වරද පැටවීම නොකළ යුතුය. වැරදි කරන ලෝකය කැඩපතක් කරගෙන ඔබ ඔබේ වැරදි හඳුනාගෙන නිවැරදි වියයුතුය. ලෝකය විවේකීව නිවැරදිව හඳුනාගතහොත් ඔබ ලෝකයට

රැවටෙන්නේ නැත. එතෙක් ඔබ ලෝකය රවට්ටන්නේය. අවසානයේ අප සියල්ලෝම රුවටී ඇත්තෙමු.

ඔබ නිරතුරුවම සිතත් එක්ක කථාකරන්න. සිතත් එක්ක තර්ක කරන්න. කුමක් ගැනද කථාකරන්නේ දුක ගැන, දුකෙන් මිදීම ගැන.

සැපය ඔබෙන් දුරස්කරන සැබෑම සතුරා තෘෂ්ණාව හඳුනාගන්න. කාමයන්ට කැමති සිත ආශ්වාදයම සොයන සිත සතුරෙක් ලෙස දකින්න. ඇසෙන් ලෝකය ඇත්කරන්න. කනෙන් ලෝකය ඇත්කරන්න. මනසින් සිතුවිලි ඇත්කරන්න. මේ ඔබෙන් ඇත් වූයේ තෘෂ්ණාවයි. ඔබව වීරයෙක් කරන තෘෂ්ණාව ඇත්කරන්න. එවිට ඔබට පුළුවන් නිහතමානීත්වයේ පිහිටෙන් පීඩාවකින් තොරව ලෝකය ඉදිරියේ දෙකේ කොළයට වැටෙන්න. දැන් තමයි මොනම තරගයක් වුව ඇරඹීමට හොඳම වෙලාව. හැබැයි මෙතනදී කතාකරන්නේ භවයෙන්

එතෙරවීමේ තරගය ගැන. තෘෂ්ණාවෙන් බැඳීයන කල, ආශ්වාදය උදෙසාම ඇඳීයන සිත හොඳින් හඳුනාගන්න. එවිට අපිට පුළුවන් වීරයෙක් නොවී ජයග්‍රහකයෙක් වෙන්න. එතෙක් අපි ජයග්‍රහණයක් නොලැබූ වීරයන් වනු ඇත.

ඉක්මන් නොවී පිංවත් ඔබ ළඟ දකින්න. ඉක්මන් තීරණ දුකෙන් දුකටමයි අපිව පත්කරන්නේ. රූපයන් කෙරෙහි ඇතිකරගන්නා තෘෂ්ණාවේ තරමට අවිචේකය වැඩිවෙනවා. මොහොතක් විවේකීව සිතන්න ඔබ ඔබට අනුකම්පා කරගන්න. ඔබ මේ හම්බ කරන්නේ කාටද? ඔබ මේ වෙහෙසෙන්නේ කවුරුන් උදෙසාද? හෙට උදේට ඔබට කුමක්වෙයිද කියන සහතිකය තිබෙනවාද? සංස්කාර හේතුවෙන් සකස්වුණා වූ විඤ්ඤාණය නැමති 'කොක්කේ' එල්ලා ඇති රූපයක් මේක. සංස්කාර හේතුවෙන්ම කොක්ක ප්‍රතික්‍රියා දැක්වූව තැනදී රූපය වැටෙන්නේ මහ පොළවට. ඊට වඩාදෙයක් මෙතැන නැහැ. මෙහෙම සිතීම ජීවිතයෙන් පලායෑමක් නොවේ. පලායන ජීවිතය සැබෑම අරමුණක් උදෙසා පෙලගැස්වීමකි. මේ ගැන සිතන්න විවේකී මනසක් තිබෙන්න අවශ්‍යයි.

සිත විචේකයට කැමති නැහැ. අනිත්‍ය අරමුණක්, ධර්ම අරමුණක් මෙනෙහිකරන්න සිත මැලිකරනවා. ඒ නිසයි ගිහිපැවිදි අපි ගොඩක් වගකීම් කරපින්නාගත්තේ. පන්සලකට ගියත් ආරණ්‍යයකට ගියත් සිල්සමාදන් වෙන්න ගියත් එතන යමක් හදන්න යමක් කරන්න තමයි වඩාත් කැමති. මේවා වැරදි කියලා කියනවා නොවේ. මීටත් වඩා නිවැරදි දෙයක් ධර්මය තුළ තිබෙනවාය කියන කාරණයයි මේ අවධාරණය කරන්නේ. සිත විචේකයට අකමැති වෙන්නේ පංචනීවරණයන්ට සිත කැමති නිසා. පංචනීවරණයන්මයි ලෝකයේ යථාර්තය ඔබෙන් වසන්කර තබන්නේ. මේ සතුරාගේ ස්වභාවය ඔබව මුලාවට පත්කිරීමයි. පෞරුෂත්වය හේතුවෙන්, විශේෂ කුසලතා හේතුවෙන් සමහරවිට මේ මොකුත්ම නොමැතිව තමා තුළ අධිවිශ්වාසයක්, මාන්ත්‍යයක් ගොඩනගාගන්නවා. කාමච්ඡන්දයන් අපිට උපකාරකරනවා අලුත් සැලසුම් ක්‍රමවේදයන් උපක්‍රම තුළින් ඔබව දැනුවත් කරන්න. මේවා ක්‍රියාත්මක භාවයට පත්කිරීමට යැමේදී ඇති වන ජය පරාජයන්හිදී තමයි ඔබ පීඩාවට පත්වෙන්නේ. දැන් ඔබ අවිචේකී මනුෂ්‍යයෙක්. ඒ අවදානම තුළ සිටිමින්ම ධර්ම දේශනා අහනවා. පිංකම්කරනවා. භාවනාකරනවා. නමුත් ඒවායේ ප්‍රතිඵල ධනාත්මක නැහැ. නමුත් ඔබ කැමති නැහැ පිළිගන්න ඔබ දුර්වලයි කියලා. ඔබ කැමති කාමච්ඡන්දයන් තුළින්ම තෘප්තිමත්වන පරාසයක් තුළ ධර්මයන් ජීවිතයට එකතුකරගන්න. මෙතනදී අපි රැවටීමට ලක්වෙනවා. මොනදෙයක් ගැන අතීතයේ වර්තමානයේ සිතුවද ඒ හැම සිතුවිල්ලක්ම හිස්දෙයක් පමණක්මයි. සංස්කාරගොඩක් තවත් සංස්කාර ගොඩවල් නිසා තව තවත් සංස්කාර රැස්කරගන්නවා. සෑම විතර්කයක්ම හවගමන දිග්කරගන්නවා.

අවිද්‍යාව විසින් ගොඩනගාදුන් සම්මුති ලෝකය ඇස, කන, නාසය, දිව, මනස, කය සමගයි බැඳී පවතින්නේ. ඇස, කන යනු හිස්දෙයක්ය යන්න අපි දකින්න දක්‍ෂ වුවහොත් ඇසෙන් දකින සම්මුති ලෝකය හිස්දෙයක්ය යන්න ඔබ අවබෝධකරගන්නවා. ඇසෙන් ලෝකය

බැහැර කරමින් එතකොට ඇස ඇසේ ස්වභාවයෙන් පවතීවි. කනෙන් ලෝකය බැහැර කරන්න. එවිට කන කනේ ස්වභාවයෙන් පවතීවි. නාසය, දිව, මනස, කයෙන් ලෝකය බැහැර කරන්න. එවිට ඒවා ඒවායේ ස්වභාවයෙන් පවතීවි. දැන් ඔබ ලෝකයෙන් මිදුන මනුෂ්‍යයෙක්. මෙතන තමයි නිදහස්ම තැන. ලෝකයාට බැඳීයනවිටයි දුකට ඔබ බැඳීයන්නේ. මේතැන අවබෝධයෙන් දකින්නයි ඔබ අප්‍රමාණව වෙහෙසෙන්නේ. නමුත් මේ පුංචි දෙය මහමෙරක්වගේ දැනෙන්නේ තෘෂ්ණාව කියන එකම කාරණය නිසාමයි. මෙන්න මේ තෘෂ්ණාව නිසාමයි දරුවන් සිතන්නේ තමන් වැඩිහිටියන්ය කියලා. වැඩිහිටියන් සිතන්නේ තවම තමන් තරුණයි කියලා. රූපය කෙරෙහි ඡන්ද රාගය නිසාම ජීවිතවලට වැඩි වටිනාකමක් අධිකක්සේරුවක් දෙනවා. මේ අධිවටිනාකම ජීවිතයට ලබාදෙන කිසිවෙකුටත් සුවපහසු මරණයකටනම් යන්න බැහැ. මොකද ඔහු මේ ජීවිතය මැරෙනවාය කියල දකින්න සිතන්න කැමති නැහැ. මරණය කියන්නේ අපි කතාකරනවා, සිතාගෙනවා වගේ ලෙහෙසි පහසු දෙයක්, විනෝදකාමී දෙයක් නොවෙයි. ශීලයෙන් අපි පරිපූර්ණ නැතිනම් මරණය කාටත් මරණ දන්ඩනයක් බවට පත්වෙනවා. මරණය කියන්නේ තමන් මගේ කොට අල්ලාගත් සියල්ල අත්හැරදැමීමට සිදුවන අවස්ථාවක්. මාර සිත ඔබට හවයේ වැඩිදුකක් කරා ඇදදැමීමට අකුසල් සිත් මතුකර දක්වනවිට ශීලයෙන් පරිපූර්ණ කෙනාමයි එම මාර අකුසල් සිත් යටපත්කර සුගතියට අවශ්‍ය කුසල් සිත් මතුකර ගැනීමට දක්‍ෂ වෙන්නේ.

මනුෂ්‍යයෙකුගේ අවසාන මොහොත බොහෝම සංකීර්ණ අවස්ථාවක්. මරණයට ඔබ සූදානම්වී නොසිටියොත් ඔබ අසරණ භාවයට පත්වෙනවා.

දායක මහත්මයෙක් සුනාමි අවස්ථාවේදී මුහුණදුන් සිද්ධියක් මෙහි සඳහන් වෙනවා. මෙම දායක මහත්මයා වෙද මහත්මයෙක්. මොහු පන්සල් යන දානය පුජාකරන බෞද්ධ මහත්මයෙක්. වර්තමාන සමාජය 'බෞද්ධයා' කියල සඳහන් කරන තැන හිටපු මහත්මයෙක්. සුනාමි අවස්ථාවේදී සුනාමියට හසුවී විනාශ වූ දුම්රියේ සිටි මගියෙක්. දුම්රිය මුහුදු වතුරෙන් පිරිලා මොහු වතුරේ ගිලුන වෙලාවේ මොහුට එකපාරටම සිතුවිලි සකස්වෙලා තිබෙන්නේ ධර්මය බොරැයි කියලා. බුදුරජාණන් වහන්සේගේ සරණක් නැහැය කියලා. බලන්න මරණීය අභියෝගය ඉදිරියේදී ධර්මයත් ප්‍රතික්‍ෂේප කළා. මේකට තමයි අමුලිකා සද්ධාව කියන්නේ. ජීවිතය ඉදිරියේ අභියෝගයක සෙවනැල්ල, මරණයේ සෙවනැල්ල වැටෙනවිට ධර්මයත් බුදුරජාණන් වහන්සේවත් ප්‍රතික්‍ෂේප කරනවා. මෝහය මුසු ශ්‍රද්ධාව, මුල් ශක්තිමත් නොවූ සද්ධාව අභියෝග ඉදිරියේ වෙනස්වෙනවා. ඒකයි බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනාකරන්නේ ශ්‍රද්ධාව කියන කාරණය මේ ලෝකයේ ශ්‍රේෂ්ඨම ධනයයි කියලා. තෙරුවන් කෙරෙහි ගුණයන් දැන පැහැදෙන ආකාරවතී ශ්‍රද්ධාව කවදාකවත් ඔබව මුලාකරන්නේ නැහැ. ඔබ තුළින් වෙනස් වෙන්නෙ නැහැ. එම පිංවත් වෙද මහත්මයා කියනවා දෙවැනි රළපහරට ඔහුව යටවුන වෙලාවේ අතීතයේ සිදුවූ සුදුවීම් වේගයෙන් සිතට ගලාගෙන පැමිණියා කියලා. අතීතයේ තමා සමග රන්බුටුන මිනිස්සු තමා කරගත් ලොහ, ද්වේශ, මෝහ අකුසල් මැටි පෙනෙන්නට පටන් අරගෙන. බලන්න පළමුව මුහුදු රළට යටවුන වෙලාවේ එම අභියෝගය

ඉදිරියේ ශ්‍රද්ධාව අහිමිකරගත්තා. දෙවැනි රළපහරෙදි ශ්‍රද්ධාව අහිමිකරගැනීම නිසාම සකස්වූ මිත්‍යාදෘෂ්ටිකභාවය නිසාම අකුසල් සිත්, ලෝභ, ද්වේශ, මෝහ සිත් සකස්වෙන්න පටන් ගත්තා. නමුත් මොකක්දදෝ වාසනාවකට එම වෙදමහත්මයා ජීවිතය බේරාගත්තා. ඔහුම කියනවා ඒ වෙලාවේ මගේ ජීවිතය නැතිවුනා නම් මහාදුකකටයි තමා ඇදවැටෙන්නෙ කියලා. වර්තමානයේ මේ වෙදමහත්මයා අමුලිකා සද්ධාවෙන්, ආකාරවතී සද්ධාවෙන් වෙනස හොඳින් හඳුනාගත් මහත්මයෙක්. නමුත් අතීතයේ ඔහුට තිබී තිබුණේ තෙරුවන්ගේ ගුණයන් හොඳින් දැන ඇතිකරගත් ආකාරවතී සද්ධාවනොව අමුලිකාසද්ධාවයි. මේ ගැන පිංවත් ඔබ හොඳින් අවධානය යොමුකරන්න. තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාව තුළ නොපිහිටියොත් මිත්‍යාදෘෂ්ටික භාවයමයි උරුමවෙන්නේ.

එම නිසා තමා තමාවම රවටාගැනීමේ සංසාරබිය දැකලා, ලෝකය පත්වීගෙන එන විකෘතිභාවය දැකලා එම වාසනයෙන් මිදීම උදෙසාම තෙරුවන්ගේ ගුණයන් ඥාණයන් හොඳින් දැන පැහැදීමෙන් ඇතිකරගන්නා සද්ධාවයි පිංවත් ඔබව සැපයට ඔසවා තබන්නේ. මහාවේගයකින් මනුෂ්‍ය ආයුෂ හීනභාවයට පත්වෙමින් විකෘතිභාවයෙන් යුත් පරිසරයක් ලෝකය තුළ ගොඩනැගෙන මෙවන් මොහොතක තරුණ වැඩිහිටි සැවොම ශ්‍රද්ධර්මය තුළින්ම ජීවිතයට සැනසීම සොයන්න උනන්දු වුවොත් කෙටි ආශ්වාදයක් උදෙසා අත්විඳින දීර්ඝ කාලීන ආදීනවයන් වෙනුවට කාමයන්ගේ නිස්සරණය දෙසටම පියවර තැබීමට ඔබට හැකිවනු ඇත. මරණ බියෙන් තොර මරණයක හිමිකරුවෙක් වියහැකිය. එසේ නොවුනහොත් ඔබේ මරණයද මරණ දඩුවමක්ම වනු ඇත. රජයන්හි අවිහිංසක ප්‍රතිපත්තීන් නිසා මරණීය දණ්ඩනය රටේ නීති පද්ධතියෙන් ඉවත්කළද ඔබ වැරදිකරනවානම් ධර්මයේ නීතිය තුළින් මරණය දඩුවමක්ම වනු ඇත. මරණයට බිය ඇතිකරගන්න. බියෙන් තොර මරණයක් උදෙසා සද්ධර්මය ජීවිතයකර ගන්න. වර්තමාන සමාජයේ මිනිසුන් මැරෙන මොහොතේ සමහරු අසිහියෙන් මැරෙන්නේ. තවත් සමහරු අකාරුණිකව මැරෙන්නේ. තවත් සමහරු කයිකව, මානසිකව මහා පීඩාවන්ට පත්වෙමින් මැරෙන්නේ. පිංවත් ඔබ මේවා කමටහනක් කරගන්න. හඩමින් මෙලොවට බිහිවුන ඔබට පුළුවන්නම් සිනාසෙමින් සාදුකාරදෙමින් මියයන්න. හේතුඵලධර්මයන් නිසා ඔබ ඊළඟට ලබන ජීවිතය සතුටෙන්, සිනාසෙමින්මයි, සාදුකාරදෙමින්මයි උපත ලබන්නේ. මන්ද ඔබ මව්කුසකට බැසගැනීමෙන් තොරවම ඕපපාතිකව සශ්‍රීක දෙවියන් අතර මාර්ගඵලලාභී දෙවියන් අතරම උපත ලබන හෙයිනි. දණ්ඩනයෙන් තොර මරණයක් උදෙසාත්, හැරීමෙන්තොර උපතක් උදෙසාත් පිංවත් ඔබ වහා වහා සද්ධර්මය තුළට පෙලගැසෙන්න.

ගුරුකමේ රහ

කලෙක භික්ෂුව මනුෂ්‍ය වාසයෙන් මදක් ඇතින් වැසි වනාන්තර ලක්ෂණ සහිත වූ කුඩා ආරණ්‍යයක වැඩ සිටියා. මෙම කුඩා ආරණ්‍යයේ මාස 15 කින් කිසිවෙක් වැඩ ඉදල නැහැ. පාළුවට ගිහින් තිබුණ ස්ථානයක්. ඉහත කාලය තුළ එක ස්වාමීන්වහන්සේ නමක් සති දෙකක් පමණ වැඩ ඉදලා ඉවත්ව ගිහින් තිබෙනවා. මීට මාස පහළවකට පෙරාතුව මෙහි තනිවම වැඩසිටි වයෝවෘද්ධ ස්වාමීන් වහන්සේ අපවත්වීම නිසයි මේ ආරණ්‍යය පාළුවට ගිහින් තිබෙන්නේ. අපවත්වීමට පෙර උන්වහන්සේ වසර දහනවයක් හුදකලාව මෙහි වැඩ ඉදලා තිබෙනවා, නේවාසික කැපකරුවෙක්වත් නොමැතිව. කැලයේ සැබෑම ආරණ්‍යය ලක්ෂණ සහිත හුදකලාව රජයන, කුඩුල්ලන් ගහන පරිසරයක මෙම ආරණ්‍යය පිහිටියත් එහි දීර්ඝ කාලයක් වැඩසිටිය ස්වාමීන් වහන්සේ ගුරුකම්, යන්ත්‍ර මන්ත්‍ර, තෙල් බෙහෙත් මේවා තමයි කරලා තිබෙන්නේ. භික්ෂුවකට අගෞරව කරනවා නොවේ. යම් පිංවතෙක් එහෙම හිතනවානම් මට සමාව අවසර ලැබෙන්න ඕනේ. මෙවැනි ඔබට පාඩමකට ගත හැකි සිද්ධියක් ඔබ හමුවේ තබන්නේ ඔබගේ යහපත පිණිසයි. ජීවතුන් අතර නොමැති කිසිවෙකුට අගෞරව කිරීමට නොවේ. මෙවැනි සිදුවීම් වසන් කළහොත් එය ජීවත්ව සිටින අයට කරන අගෞරවයක් වනවා ඇත.

මෙම භික්ෂුවට මාසික සලාක දානය ගමේ දායක පවුල් උදේම ආරණ්‍යයට ගෙන ගිහින් පුජා කරලා තිබෙනවා. බොහෝම දුරබැහැරව සිට යන්ත්‍ර මන්ත්‍ර ගුරුකම් සඳහා ජනතාව මෙහි පැමිණ තිබෙනවා. වසර දහනවයක් තුළ මේ භික්ෂුව මෙහි තනිවම වැඩ ඉදලා තිබෙන්නේ, කිසිවෙකුට මෙම භික්ෂුව සමග දීර්ඝව කටයුතු කිරීමට නොහැකි කේන්ති යන ස්වභාවයක් තිබෙන නිසා. මේ හේතුවෙන් ශිෂ්‍යයෙක් කැපකරුවෙක් ඉදලා නැහැ. මෙහෙම කටයුතු කරලා තමයි අපවත්වෙලා තිබෙන්නේ. අපවත් වුණාට පස්සේ දායක පිරිස කුඩා කුටියේ අල්මාරිය විවෘත කරලා තිබෙනවා. එහි පාවිච්චි නොකළ සිවුරු 46 ක් තිබිලා තිබෙනවා. කල් ඉකුත් වෙච්ච බිස්කට් පැකට්, තේ කොළ පැකට් තිබිල තිබෙනවා. ඉහත සියල්ලෙන් කියවෙන්නේ ක්‍රෝධය, වෛරය සහිත ලෝභී චරිතයක ස්වභාවය තිබුණ බවයි. දැන් ඉතින් ඔය කතාව ඔතනින් ඉවරයි. මේ කථාවේ දෙවැනි කොටස පටන් ගන්නේ එම භික්ෂුව අපවත්වී අවුරුද්දයි මාස තුනකට පසුව පාළුවට ගිය ආරණ්‍යයට භික්ෂුව වැඩම කළාට පසුවයි.

භික්ෂුව මේ ආරණ්‍යයට පැමිණ තුන්වන දිනයේදී රාත්‍රී 10.00 ට පමණ සමාධියෙන් පසුවෙනවිට භික්ෂුව ඉදිරියේ බියකරු උල් නිකටක් සහිත විරූපි සිහින් දිග උල් දත් සහිත ප්‍රේතයෙක් දිස්විය. මේ ප්‍රේතයා වියරුවෙන් දැඩි වේගයෙන් දත්මිටිකමින් රොදුලෙස බලමින් භික්ෂුව ඉදිරියේ සිටියේය. දත් මිටි කන ප්‍රේතයා දුටු විට "දරුවෝ ඔබ කරලා තිබෙන පව මදිවටද තවත් පව කරගහන්නේ. යන්න පුතේ යන්න" කියලා භික්ෂුව ආමන්ත්‍රණය කළා. ප්‍රේතයා නොපෙනී ගියා. විනාඩි තුනක් පමණ ප්‍රේතයා දත්මිටි කමින් සිටියා. මෙතනින් මේ

සිද්ධිය ඉවරයි. තවත් සතියකින් පමණ රාත්‍රියක මේ ප්‍රේතයා නැවත දර්ශනය වුණා. හැබැයි පෙර දැක්මේදී තිබූ රෝද දත්මිටි කෑම, බියකරු පෙනුම නැතිව උල් දත් සහිත මුඛය අයාගෙන හිඤ්ච දෙස බලාසිට විනාඩි දෙකකින් පමණ නොපෙනී ගියා. පෙර සතියේ දැක්කට වඩා ප්‍රේතයා සන්සුන් වී ඇති ස්වභාවයක් දුටුවා. මේ සිද්ධියත් මෙතනින් ඉවරයි.

තවත් දින කිහිපයක් ගතවන විට රාත්‍රියේ හිඤ්ච සමාධියෙන් පසුවන විට හිඤ්ච ඉදිරියට අඩි හයක් පමණ උස හැඩි දැඩි කළුම කළු ප්‍රේතයෙක් පෙනී සිටියා. මේ ප්‍රේතයා කර රවුම් දනහිස දක්වා දිග පැරණි ඉස්කෝල මහත්වරු අදින ආර්යසිංහල ඇඳුමක් සුදු සරමක් සමග පැළඳගෙන සිටියේ. මොහු ප්‍රතාපවත් ප්‍රේතයෙක්. ස්වරූපයෙන් හරියට උස මහත, කළු පැරණි ගුරුමහත්මයෙක් වගේමයි. ඇස්දෙක හරි ලොකුයි. ඇසිපිය ගහන්නේ නැහැ. මොහු ඇස් ලොකු කරමින් උරහිස් දෙක මාරුවෙන් මාරුවට උස් පහත් කරමින් බෙල්ල දෙපැත්තට සොලවමින් නිතර ගැස්සෙන ස්වභාවයෙන් හිඤ්ච දෙස බලා සිටියා. මේ ප්‍රේතයාගේ ස්වභාවය අනුව මන්ද බුද්ධික ප්‍රේතයෙක්. ප්‍රේතයාගේ සෑම ඉරියව්වකම මන්දබුද්ධික ස්වභාවය තිබුණා. අසරණ බැහැපත් ස්වභාවයක් දැක්වුවා. හිඤ්ච මේ ප්‍රේතයාට පිං දුන්නා. විනාඩි තුනක් පමණ දර්ශනය වී ප්‍රේතයා නොපෙනී ගියා. මේ සිද්ධියත් මෙතනින් ඉවරවුණා.

දැන් හිඤ්චට ප්‍රශ්නයක්, අවස්ථා තුනකදී දර්ශනය වූ මේ ප්‍රේතයන් දෙදෙනා කවුද කියන එක. මේ වනවිට හිඤ්ච දැනසිටියේ නැහැ, වසර 19ක් මෙහි වැඩ සිට අපවත්වූ හිඤ්ච පිළිබඳව. එම හිඤ්ච කොහොම කෙනෙක්ද? ඇවතුම් පැවතුම් කෙසේද? කියලා. මොකද මේ ගමේ අය මේ ආරණ්‍යයට පැමිණියේ නැහැ. මිනිසුන් තුළ ද අමනුෂ්‍ය බියක් තිබෙන බව හිඤ්චට දැනුණා. මෙහෙම වැඩසිටිනකොට දිනක් ගමේ තරුණයන් දෙදෙනෙක් හිඤ්ච ගමට පිණිඩපානය වැඩීමට පෙර හිමිදිරියේම දානය රැගෙන කුටියට පැමිණියා. එම තරුණයන් දෙදෙනා ප්‍රකාශ කළ, මෙම ආරණ්‍යයේ වසර 19ක් වැඩසිටි හිඤ්චගේ තොරතුරු තමයි මේ කතාවේ මූලික සටහන් කළේ. වසර 19 ක්, කේන්ති යන ස්වභාවයෙන් ගුරුකම්, වෙදකම් කළ, ලෝභී ස්වභාවයක් තිබූ, අපවත්වූ හිඤ්චගේ තොරතුරු එම තරුණයන් දෙදෙනා සඳහන් කරනවිට, හිඤ්චව නිසැකයෙන්ම සිතුවා, ඉහත සටහන් කළ පරිදි දත්මිටි කමින්, රෝද ලෙස දර්ශනය වූ ප්‍රේතයා වෙත කවිරුවත් නොව, ක්‍රෝධය වැඩූ, මෙම ස්ථානය තණ්හාවෙන් උපාදානය කරගත් ඒ අපවත්වූ හිඤ්චම බව.

හිභි පිංවතුන්ගේ උපස්ථාන ලබමින්, සිව්පසය ලබමින්, ගුරුකම් - වෙදකම් කරමින්, නිරතුරුවම කේන්තියන ස්වභාවයේ අයෙක් වූ මේ හිඤ්ච මරණින් මතු, එහිම නැවත ප්‍රේතයෙක් ලෙස උපත ලබා ඇතැයි හිඤ්ච අනුමාන කළා. මොහු වැනි වියරු ස්වභාවයේ ප්‍රේතයෙක් මෙහි සිටින නිසාමයි, මේ ස්ථානය අවුරුද්දයි මාස 3ක් පාළුවට ගොස් තිබුණේ. මෙය සටහන් තබන හිඤ්ච ඉදිරියට ද, මේ ප්‍රේතයා රෝද ස්වභාවයෙන් පැමිණියේ හිඤ්ච බියගැන්වීමට විය හැකිය. එය ප්‍රේතයාගේ උපාදානයේ බලවත්බවයි. අසරණකමයි.

තමා වසර 19ක් 'මගේ' කොටගෙන, ගහකොළ වඩාගෙන, ඔසු උයන් තනාගෙන, තණ්හාවෙන් ද ක්‍රෝධය සහිතව ද ගත කළ ජීවිතය නිසා සහ ඒ සියල්ල කෙරෙහි පැවැති ජන්දරාගය නිසා ඉහත වියරු ප්‍රේත උපත සිදුවූවා විය හැකිය.

දෙවැනිව භික්ෂුව ඉදිරියට පැමිණි රෝදු භාවය අඩු දමනය වූ ප්‍රේතයා මේ වියරු ස්වභාවයෙන් මිදුනේ වියරු ස්වභාවයෙන් යුත් ප්‍රථම දර්ශනයේ දුටු ප්‍රේතයාට සහ අපවත් වූ භික්ෂුවට පිං නිරතුරුවම අනුමෝදන් කළ නිසා විය යුතුය. ඉහත වියරු ප්‍රේතයා දර්ශනය වුවාට පසුව භික්ෂුව එම ප්‍රේතයා කෙරෙහි අනුකම්පාවෙන් තම දුක්ත ප්‍රේත ආත්මයෙන් යම් සහනයක් ලබාගැනීම සඳහා, ප්‍රේත ජීවිතය ඉන් ඉහළ තැනකට ගෙන ඒම සඳහා නිරතුරුවම පිං අනුමෝදන් කළේය. මෙම ආරණ්‍යය පිහිටි ගම්මානය තේ දළු නෙළුන, වගා කරන ජනතාව බහුල ගමකි. කවදාකවත් දානයක් දීමට අපහසු පිරිස් මෙහි සිටියහ. මෙවැනි පිණිඬපාත ගමනකදී භික්ෂුව තුළ ඇතිවන මෛත්‍රිය ශක්තිය අති ප්‍රබලය. ගිහි පිංවතුන්ගේද සද්ධාව ද අධිකය. මේ දෙකම එකතුවීමෙන් රැස්වෙන පිත කුටියට ගිය විගස අපවත්වූ භික්ෂුව සහ වියරු ප්‍රේතයා අරමුණු කරගෙන අනුමෝදන් කළේය. අවුරුද්දයි මාස තුනක් පාළුවට ගිය මෙම ආරණ්‍යයට අමනුෂ්‍ය පීඩාවක් ඇතොත් එම අමනුෂ්‍යයින් සතුටු කර සංසයාගේ පරිහරණයට සුදුසු ස්ථානයක් බවට පත්වීමට භික්ෂුව මෙසේ ක්‍රියා කළේය. 'භික්ෂුව වඩන සැබෑ මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව දෙස බලන්න. භික්ෂුවගේ අත්හැරීමේ ශක්තිය දෙස බලන්න. ඒවා දකිමින් ඔබද ඔය නපුරු රෝදු ගති අත්හරින්න. මේ පිං දැක සතුටු වෙන්න' මේ ප්‍රේතයා මනුෂ්‍ය ජීවිතයේදී පිං ගැන කුසල් ගැන දන්න අයෙක්. නමුත් ඒවා යටපත් වෙලා ක්‍රෝධය, වෛරය වගේම ස්ථානය පිළිබඳ තණ්හාව නිසාම. ගුරුකම් කිරීම නිසා ඇතිවන පළිගැනීමේ ස්වභාවය නිසාම මේ දරුණු ප්‍රේත තත්ත්වයට වැටෙන්න ඇත්තේ. නමුත් දිගටම භික්ෂුව එහි නේවාසිකව වැඩසිටිමින් භික්ෂුවගේ සරල මෛත්‍රී සහගත ඇවතුම් පැවතුම් දකින විට, පිං දෙන විට ප්‍රේතයාට තමා අතීතයේ වඩපු යහපත් දේවල් මතු වෙන්න ඇති. ඒ නිසාමයි ප්‍රේතයා අදියර දෙකකදී උසස් භාවයන් ලබාගත්තේ.

දැන් අපි බලමු තුන්වැනිව සුදු ආරියසිංහල ඇඳුමක් ඇඳපු, කලු, උස මහත ප්‍රේතයා කවුද කියලා අනුමාන වශයෙන්. මුලින්ම දර්ශනය වූ රෝදු ප්‍රේතයා දෙවැනි වර බොහෝම දමනය වූ ස්වභාවයෙන් දර්ශනය වුණා. භික්ෂුව නැවත නැවත පිං දීම නිසා ප්‍රේත ස්වභාවය අදියරෙන් අදියර උසස්වී පිනෙන් ඉහළ ප්‍රේතයෙක් ලෙස සශ්‍රීකභාවය ලැබුවා. මේ සශ්‍රීක බව ලැබුව ප්‍රේතයා තමයි තුන් වන වරට දර්ශනය වූ ආරියසිංහල ඇඳුම දමාගත් දැන් අපි බලමු තුන් වැනිව සුදු ආරිය සිංහල ඇඳුමක් ඇඳපු, කළු, උස මහත ප්‍රේතයා කවුද කියලා, අනුමාන වශයෙන්. මුලින්ම දර්ශනය වූ රෝදු ප්‍රේතයා දෙවන වර බොහෝම දමනය වූ ස්වභාවයෙන් දර්ශනය වුණා. භික්ෂුව නැවත නැවත පිංදීම නිසා ප්‍රේත ස්වභාවය අදියරෙන් අදියර උසස් වී පිනෙන් ඉහළ ප්‍රේතයෙක් ලෙස සශ්‍රීකභාවය ලැබුවා. මේ සශ්‍රීක බව ලැබුව ප්‍රේතයා තමයි

තුන්වන වරට දර්ශනය වූ ආරිය සිංහල අඳුම දමාගත් මන්දබුද්ධික ප්‍රේතයා. මේ තුන් ආකාරයෙන් වරින් වර දර්ශනය වූයේ අන් කවුරුත් නොව වසර දහනවයක් ආරණ්‍යයේ සිට අපවත් වූ භික්ෂුව බවට අනුමාන කරනවා.

ඉහත සිද්ධිය හරහා මතුවන මේ කථාව ඔබට ගොඩාක් වටිනවා. ඇයි මේ ප්‍රේතයා පිංගුනීමෙන් පසුවත් මන්දබුද්ධික ප්‍රේතයෙක් වුණේ කියලා. ඇයි මේ ප්‍රේතයා තද කළු පැහැති ශරීරයක් ලැබුවේ කියලා. අපවත් වූ භික්ෂුව නිතර ගුරුකම් කිරීම නිසාත් ස්වභාවයෙන් පිහිටි කේන්ති යන ස්වභාවය නිසාත් ඇති වූණ වෛරී බව, ක්‍රෝධය නිසාමයි. එහි අකුසල් විපාක නිසයි මේ කළු පැහැය ලැබෙන්නේ. මේ වඩපු ක්‍රෝධය නිසාමයි මුල් අවස්ථාවේදී කිසිදු බියකින්, චකිතයකින් තොරව භික්ෂුව ඉදිරියට දත්මිටි කමින් වියරුවෙන් පැමිණෙන්නා ශක්තිය ලැබුණේ.

ප්‍රේතයා මන්දබුද්ධික ප්‍රේතයෙක් වුණේ ඇයි? මේ කථාවේ ඔබට වැදගත්ම පාඩම ඇත්තේ මෙතනය. මේ ටික කියන්නයි මේ සටහන ඔබට ලිව්වේ. මියගිය භික්ෂුව වසර දහනවයක් පුරාවට කළේ ගුරුකම්, යන්ත්‍ර මන්ත්‍ර, වෙදකම් වැනි ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ තිරිසින (තිරිසන්) ධර්මයන් ලෙස ප්‍රතික්ෂේප කළ දේවල්මයි. මොහු මේවා කළේ උපසම්ප්‍රදා භික්ෂුවක් ලෙස දායකයන් සද්ධාවෙන් දෙන සිව්පසය ලබමින්. මෙම අකුසල කර්මයේ විපාකය හැටියටයි මන්දබුද්ධික ප්‍රේත ස්වභාවය ලබන්නේ.

සමාජය දෙස හොඳින් දැක්මැර බලන්න. මොනතරම් යන්ත්‍ර මන්ත්‍ර, ගුරුකම් ගිහි පැවිදි දෙපාර්ශ්වයම කරනවද? මිනිසුන් අතරට මේ බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් එපා කියන ලද තිරිසින ධර්මයන් පතුරවා හරිනවාද? ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ යමක් එපා යයි දේශනා කළානම් ඒ දේශනා කළේ හේතුවක් ඇතිවය. එයින් ඇතිවන ඵලය ගැන අවබෝධයෙන්ම දත් හෙයින්. ප්‍රඥාවේ ආලෝකය වසා අවිද්‍යාවේ අඳුරෙන් ජනනාව අන්ධ කිරීම හේතුවෙන් මර්ණින් මතු ලැබෙන ඵලය නම් මනුෂ්‍ය, ප්‍රේත, තිරිසන් ජීවිතයක් ලැබුවත් මන්දබුද්ධිකව ඉපදීමයි.

ඉහත මන්දබුද්ධික ප්‍රේතයාද තම ප්‍රේත ජීවිතය උසස් තත්ත්වයට පත්වුවද මන්දබුද්ධික ස්වභාවයක් ලැබුවේ අතීතයේ කළ ගුරුකම් යන්ත්‍ර මන්ත්‍රවල කර්ම විපාකයක් නිසා වීමට හොඳටම ඉඩකඩ ඇත. ප්‍රශ්නය ඇත්තේ මෙතැනය. මොහු තමා විසින් කළ අකුසල කර්මයන්ට දුක් විඳීම සාධාරණය. මොහු නිසා තව කීදාහක් මෙම තිරිසින ධර්මයන් විශ්වාස කර ඒවා සරණගොස් ඇතිද? තමා මරණින් මතු මන්දබුද්ධික ජීවිතයක් ලබනවා සේම අනුනටද එම ස්වභාවය හිමිකර දීම අවාසනාවකි. වර්තමාන සමාජයේ වෛද්‍ය විද්‍යාව කොතෙක් දියුණු වුවද මන්දබුද්ධික දරුඋපත් වැඩිය. මෙවැනි දරුවන් නිසා දෙමාපියන් විඳින වේදනාවන්, සමාජ පීඩනය අති විශාලය.

ඉහත සටහන කියවන ඔබට එය විශ්වාස නම් ඔබ කෙරෙහි අනුන් කෙරෙහි අනුකම්පාවෙන් මෙම තිරශ්චීන ධර්මයන්ගෙන් ඇත්වෙන්න. ඒවා විශ්වාස නොකරන්න. එකම විශ්වාසය, සරණ, තෙරුවන් කෙරෙහි ඇතිකරගන්න. ඉන් තොර විශ්වාසයක් ඇතැයි නොසිතන්න. අදුනක, අංජනමක, ගුරුකමක, කොඩිවිනයක, ජීවංකළ තෙලක සරණයැම යනු මතුභවයක ඔබ කැමැත්තෙන්ම මන්දබුද්ධික ජීවිතයක් ලැබීම බව හොඳින් වටහාගන්න. ඔබේම කැමැත්තෙන් ඔබ මන්ද බුද්ධියෙක් නොවීමට ඉහත තිරශ්චීන ධර්මයන්ට ඔබම වැට්බඳින්න. ඔබ ප්‍රශ්න පීඩා දුක් කම්කටොලු වලින් දැවෙනම් තෙරුවන් කෙරෙහි විශ්වාසය තබමින් නිරතුරුවම ශීලයක පිහිටා එය ආරක්‍ෂා කරමින් දන්දෙමින් ලෝකයට මෙමත්‍රිය වඩන්න. ඔබේ ජීවිතයේ ප්‍රශ්න ගැටලු වැඩිවන්න වැඩිවන්න ඉහත ධර්ම ප්‍රතිප්‍රදාවේ වැඩි වැඩියෙන් යෙදෙන්න. අකුසලය පැරදවිය හැක්කේ කුසලයෙන්ම බව සිතන්න. කුසල්ගොඩ වැඩිකරගෙන අකුසල් බෙලහීන කරගන්න. තමා දුක්විඳින්නේ තමාම සංසාරයේ කරන ලද 'හපන්කම්' නිසා බව සිතන්න. ප්‍රතිඵලය දුක නම් දුකට අයිති දෙය නොකරන්න.

සාස්තර කියනු ලැබේ, යන්ත්‍ර මන්ත්‍ර, ගුරුකම්, අංජනම්, කොඩිවින, වශිගුරුකම් බෝධිගසාගෙන ඔබ එනතුරු ආදායම සොයාගැනීමට බලා සිටින "මන්දබුද්ධියෙන් නිපදවන්නන්ට" ඔබ නොධවටෙන්න. යමෙක් මේ වන විටත් තමාගේ පවුලේ අයෙක් මන්දබුද්ධික ස්වභාවයෙන් පෙළේ නම් ඒ අයගේ සුවය පතා මේ තිරශ්චීන ධර්මයන් පසුපස නොයන්න. තමාට මෙවැනි මන්දබුද්ධික භාවයක් ලැබුණේ පෙර භවවල මෙවැනි තිරශ්චීන ධර්මයන් පසුපස යැම නිසා බව සිතන්න. සුදුසුකම් ලත් වෛද්‍ය ප්‍රතිකාර සහ පිංඳහම්වලම යෙදෙන්න. මෙසේ යෙදෙමින් තමා අතින් අතීත භවයන්හිදී කරන ලද ඉහත වැරදි ක්‍රියාවන්ට තමාම තමාගෙන් සමාව ගන්න. ඒවා කෙරෙහි ඇලීමට ගැටීමට නොයන්න. ඒවායේ ස්වභාවයෙන් ඒවාට ලෝකයේ පැවතීමට ඉඩහරින්න. ඔබ ඔබේ ස්වභාවයෙන් ජීවත් වෙන්න. ප්‍රඥාවේ ආලෝකය වාසා දමන අවිද්‍යාවේ සිතුවිලිවලින් මිදෙන්න. ප්‍රඥාවේ ආලෝකය ලැබෙන සම්බුදු වදන්ම ජීවිතයට ලංකරගන්න. ලෝකයට නොඇලී නොගැටී ලෝකයෙන් එතෙරවන්න. තණ්හාව, වෛරය, ක්‍රෝධය, ඔබ තුළින් වැඩෙන්නේ නම් මිළඟට ඔබ ලබන උපත ද තණ්හාවට, ක්‍රෝධයට, වෛරයටම අයිති උපතක් බව හොඳින් මෙනෙහි කරන්න. ඉහත රෝද්‍ර ප්‍රේතයා ඔබ දේව දූතයෙක් කරගන්න දක්‍ෂ වෙන්න.

ප්‍රේතානුස්සතියද? දේවතානුස්සතියද?

වර්තමානයේ මනුෂ්‍යයාගේ ආයුෂ්‍ය ප්‍රමාණය අවුරුදු 75 පමණ වෙනවා. මේ කෙටි ආයුකාලය මනුෂ්‍යයෙක් ගෙවන්නේ මුලින්ම තමන්ගේ දෙමාපියන්ගේ ගෙදර. ආවාහ විවාහ වුණාට පස්සේ තමන්ගේ ගෙදරක. වැඩිමහලු වියට පත්වුනාම තමන්ගේ දරුවන්ගේ ගෙදරක. සමහරු ජීවිත කාලයම අනුනට අයිති කුලී ගෙදරක ජීවත්වෙනවා. තවත් සමහරු මහලු නිවාසයක්, වැඩිහිටි නිවාසයක් තම අවසාන කාලයේදී නිවස කර ගන්නවා. මේ කොතැනක ජීවත් වුවද පිංවතුනි ඔබ මනුෂ්‍ය ජීවිතය වසර 75ක් වැනි කෙටි කාලයක් තමයි ගත කරන්නේ. මේ කාලය කෙටිය කිව්වේ දිවා, බුන්ම සතර අපාය සමග සසඳලා. ඉහත ලෝකවල ආයුෂ්‍ය බලන විට මනුෂ්‍යයාගේ ආයුෂ්‍ය හරිම අල්පයි. මේ මොහොතේ ලෝකයේ දියුණු අති නවීන විද්‍යාගාරවල විද්‍යාඥයින් බොහෝම වෙහෙසෙනවා මනුෂ්‍යයාගේ ආයු කාලය වැඩිකර ගැනීමට ක්‍රමවේදයක් සොයාගැනීමට වැඩිපුර වසර පහක් දහයක් මනුෂ්‍ය ආයුෂ්‍ය වැඩිකර දෙන්න. එහෙත් අවාසනාව කියන්නේ මේ විද්‍යාඥයින්ට සිතාගන්නවත් බැරි විදිහට ළමා, තරුණ, වැඩිහිටි මනුෂ්‍යයන් සිය ගණනින්, දසදහස් ගණනින් මාරාන්තික රෝග, ස්වාභාවික විපත් වරින් වර මතුවෙමින් අසරණ ලෙස මරාදමනවා.

මේ වරින් වර මතුවෙන ස්වාභාවික විපත් වසංගත රෝග හමුවේ ඉහත විද්‍යාඥයින් හරිම අසරණයි. මේ අසරණභාවයට ඔවුන් පත්වෙන්නේ පතපොතේ දැනුමෙන් සියල්ල දැනගත්තත් ධර්මය නොදකින නිසාමය. මේ අයගේ ඇති අවිද්‍යාවේ පුළුල් දැනීම සම්භාරය නිසා හිතනවා මනුෂ්‍යයෙක් යනු ජීව විද්‍යාත්මකව ඇතිවුන සත්වයෙක් පමණක් කියලා. ඉන් එහා කර්මයක්, කර්මඵලය ගැන, හේතුඵල ධර්මයක් ගැන ඒ අයට දැනුමක් නැහැ. ඒ නිසා මේ අය නිරතුරුවම උත්සාහගන්නවා තමා උපදානය කරගත් තම දැනුම උපයෝගීකරගෙන ඇතිකරගත් මමත්වයේ දැඩිභාවය නිසාම මිනිහාගේ ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ පාලනය කරන්න. මේ උත්සාහය නිරර්ථක උත්සාහයක්.

හැබැයි මනුෂ්‍යයින් හැටියට අපිට සතුටුවෙන්න පුළුවන්. මන්ද, සතර අපායේ සත්වයා විදින දුක, වේදනාව, කටුක බව සමග සස¹ බලන කොට මනුෂ්‍යයා යනු සැපවිදින පිරිසක්මය. අනාථ කඳවුරක කැඳ උගුරක් පමණක් ලැබී ජීවත් වන මනුෂ්‍යයාද විදින්නේ සැපයක්මය. අවිද්‍යාවේ ක්‍රමවේදයන් විසින් පුහුණුකරන ලද ඉහත විද්‍යාඥයින් ආචාර්ය, මහාචාර්ය මහත්වරුන් සත්වයා සතර අපායේ විදින දුක් වේදනා දකින්නේ නම්, අවිද්‍යාව නිසා සතර අපායේ තමා උපදින බව දන්නේ නම් ඔය පර්යේෂණ සියල්ල නවතා දමා සතර අපායෙන් මිදීමේ ආර්ය පර්යේෂණයේ යෙදෙනවා නියතය.

හික්කු ව ඉහත සටහන් කළේ පසුගිය වස් කාලයේදී හික්කු ව වැඩ සිටිය රුහුණු ප්‍රදේශයේ කැලැබද ආරණ්‍යය භූමියේදී හික්කු වට දර්ශනය වූ ප්‍රේත සන්නිපාතයක් ගැන ඔබව දැනුවත්

කිරීමටය. හික්කවගේ හික්ක ජීවිතයේදීම වැඩිම ප්‍රේමයින් ප්‍රමාණයක් දර්ශනය වූන කාලය මෙයයි. මෙය කෙටි මනුෂ්‍ය ජීවිතය තුළින් ලබන ප්‍රේම ජීවිතයේ දීර්ඝ බව කියන කථාවක්. හික්කව සමාධියෙන් පසුවන විට ප්‍රේමයින් සියය, දෙසියය දර්ශනය වූනා. මේ සෑම ප්‍රේමයෙක්ම ඉතාමත් විකෘති ප්‍රේමයින්. එක්කෙනකුට එක්කෙනෙක් විකෘතියි. විකෘති මුහුණු, විකෘති හිස් ප්‍රේම ලෝකයේ අත්විඳින ආදීනවයන්ගේ විවිධත්වය හොඳින් දකින්න පුළුවන්. මේ හැම ප්‍රේමයෙක්ම උඩු කයට ඇඳුමක් නැතිවයි සිටියේ. යටි කය වසාගෙන සිටියෙන් කෙටි සරොම් කැබැල්ලකින්. පිනක් දහමක්. දැකල, ලැබිල, නැති එවැනි සංඥා නුහුරු ඒ නිසාම අනන්ත දුක්විඳින විකෘති, අවිචාරවත් ප්‍රේම සන්නිපාතයක්. මේ ප්‍රේමයන්ගේ පිං මද අසරණභාවය දැකලා මේ අය අරමුණු කරලා පිං අනුමෝදන් කළා.

හික්කව සොයා බැලුවා මේ තරම් අසරණ ප්‍රේම සන්නිපාතයක් එම ප්‍රදේශයේ සිටින්නේ ඇයි කියලා. මේ අවස්ථාවේ කල්‍යාණමිත්‍ර ස්වාමීන්වහන්සේ නමකගෙන් පහත තොරතුරු දැන ගන්නට ලැබුනා. මේ යාල වනෝද්‍යානය ආශ්‍රිත ප්‍රදේශ අතීතයේ සශ්‍රීක ගොවිබිම් සහිත ජනාකීර්ණ ජනාවාස සහිත ප්‍රදේශයක්. බැමිනිතිසාසාය පැමිණි වෙලාවේ මේවායේ ජීවත්වූ ජනතාව. ඒ දුෂ්ට බමුණා විසින් ඒ අයගේ ගොවිබිම් කුරිරු ලෙස විනාශ කරලා ජනතාව අමු අමුවේ සාතනයකර තිබෙනවා. ඉන්පසුව මෙම ප්‍රදේශ කැලයට ගිහිල්ලා. මේ අවාසනාවන්ත ලෙස මැරිවිව මිනිස්සුන්ට පිනක් අනුමෝදන් කරන්න කෙනෙක් ඉතුරුවෙලා නැහැ. තමන්ගේ ගොවිබිම්, දූවා දරුවන් කෙරෙහි ඇතිකරගත් ඡන්දරාගය, ආක්‍රමණිකයන් කෙරෙහි ඇතිකරගත් වෛරය, කොටුබඩ සමග අවසන් හුස්ම හෙලා තිබෙනවා. ඔබම හිතන්නකෝ, තමන්ගේ නිජභූමියේ ගොවිතැන් කරගෙන ජීවත්වූන ගම්වැසියන් ආක්‍රමණිකයන් සියල්ල විනාශකරදමා ගිනිබත් කරනවිට හදවතේ ඇතිවන වෛරය, කොටුබඩ, තෘෂ්ණාවේ ගිනිදල ගෙවල් දොරවල් හවබෝග ගිනිගෙන නැගෙන ගිනිදලවලට වඩා ප්‍රබලයි නේද? ගම්බිම් කෙත්වතු දවා අළු කළ ගින්න මොහොතකින් නිවී ගියද ඒ අය මැරෙන මොහොතේ හදවතේ අවුළුවාගත් වෛරයේ, ක්‍රෝධයේ ගින්න තවමත් නොකඩවාම ඒ අයව පීඩාවට පත්කරනවා. නිවී යන ගින්නක් උදෙසා බුරු බුරා නැගෙන දුක්ගින්නක් 'මගේ' කරගන්නවා. ඉහත අවාසනාවන්ත ප්‍රේමයින් ලෙස උපත ලබා තිබෙන්නේ අතීතයේ මේ ගම් බිම්වල ජීවත්වූන මිනිස්සු කියලා හික්කව අනුමාන කරනවා. ආහාර, ඇඳුම් අහේනිය නිසා ඉණ දවටාගත් සරම් කැබැල්ල පිටින්ම ප්‍රේම ලෝකයේ උපදින්න ඇත්තේ ඒ නිසා විය යුතුය. කැලයේ දඩයමේ යන, මීවද, ඔෂධ සොයන්න කැලේට වදින මිනිස්සු නොයෙක් හේතූන්ගෙන් මියයනවා. මෙවැනි මිනිස්සුද මැරෙන්නේ වෛරයෙන් බියෙන් නිසා විකෘති ස්වභාවයන් පිහිටන්න පුළුවන්. හික්කවට දර්ශනය වූ ප්‍රේමලෝකයේ ප්‍රේමයින්ගෙන් ඉතාමත් අපුලම ප්‍රේමයින් මේ ප්‍රේම සන්නිපාතයතුළ සිටියා. එය විකෘතියේ ලෝකයක්. එක ප්‍රේමයෙක් හික්කව ඉදිරියේ වැඩි වෙලාවක් දර්ශනය වුණා. හික්කව ඔහුගෙන් ඇසුවාම ඔබ කවුද කියලා මේ ප්‍රේමයා ගොතගසන ස්වභාවයෙන් වචන පිටකරන්න උත්සාහ කළා. හික්කවට තේරුණේ 'කථාකරන්න බැහැ' කියනවා වගේ. එහෙම කියන විටම දැක්කේ එම ප්‍රේමයාගේ උඩුතොල

සහ යටිතොල කට වටේම කුණුවෙලා හරියට හොරිදාල වගේ කට කුණුවෙව්ව ප්‍රේතයෙක්. මේ ප්‍රේතයාට කවුරුත් බෙහෙත් කරන්නද? කවුරුත් සුවදුක් විචාරන්නද? කටකුණුවෙව්ව වේදනාව විඳිමින් කර්ම විපාක ගෙවනවා.

වචනය සංවර කර නොගත් නිසා මුසාවාද, පිසුනාවාව, පරුෂවචන, සම්ප්‍රලාප භාවිතාකළ නිසා අනුතට දුන් දුක තමන් ප්‍රේත ලෝකයේ විඳිනවා. මේ කථාව කියවලා ඔබ දැන් හිතන්න ඕනේ මේ ප්‍රේතයා විඳින දුක ගැන නොවේ. ඒ ගැන හිතලා වැඩක් නැහැ. ඔහුව ගොඩගන්න ඔබට බැහැ. තමා කැමැත්තෙන්ම සකස් කරගත් හේතූන් නිසා ලැබුණු ඵලය තමා ප්‍රේතයා විඳින්නේ. මේ දුක අහල ඔබ කල්පනාකරන්න ඕනේ ඔබේ වචනයත් සංවරද කියලා. සමහර පිංවතුන්ගේ දිව හරියට දැලිපිහියක් වගේ. සමාජයේ සෑම ක්ෂේත්‍රයකම තමාගේ පැවතීම, බලය, ආත්මගරුත්වය උදෙසා මේ දැලිපිහියෙන් මොනතරම් අහිංසක ජීවිත රිදවනවද? රැවටීමට ලක්කරනවාද? විශේෂයෙන් දේශපාලනයේදී එහෙම.....

සමහර දිනවල හිඤ්ච උදේට පිණිසපාතේ වඩිනවිට ගෙවල්වල ක්‍රියාත්මක කර ඇති රේඩියෝවේ බොහෝම වේගවත්ව අදහස් ප්‍රකාශ කරනවා ඇසෙනවා. ඒ හඬවල්වල ඇති තියුණු, වේගවත්, ප්‍රහාරාත්මක බව ඇසෙනවිට එම හඬවල් අයිති අයිතිකරුවන් මොනතරම් දේවල් ඡන්දරාගයෙන් අයිතිකරගෙන තිබෙනවාද? තව අයිති කරගැනීමට බලාපොරොත්තු වෙනවාද? ඒවා රැකගැනීමට උත්සාහ ගන්නවාද කියලා පෙනෙනවා. ඔබ අනුන්ව හඳුන්න යන්න එපා. මේ අවිචාරවත් දුක්දෙන ප්‍රේතලෝකය ගැන සිතලා බිය ඇතිකරගන්න. ඔබ තනි තනිවම නිවැරදිවෙන්න. ඔබේ කටින් පිටවෙන වචනයකින් තව කෙනෙක්ව රිදවන්නේ, මුලාකරන්නේ නැහැය කියලා. එම විශ්වාසය තුළ ජීවත්වන්න. එවිට ඔබ ඔබටම ලියාගන්නා සහතිකයක් ඔබ ළඟ තිබෙනවා. කට කුණුවෙව්ව ප්‍රේත උපතක් ඔබ නොලබනවා කියලා. මේ ආරණ්‍යයේදී දර්ශනය වූ ප්‍රේතයින් අතර තව විශේෂ ප්‍රේත පිරිසක් සිටියා. ඒ හිඤ්ච සහ හිඤ්චි ස්වරූපයේ ප්‍රේතයන්. මේ අය අතර විදේශීය ජාතික හිඤ්ච හිඤ්චි ප්‍රේතයන් සිටියා. දර්ශනය වූන එක ප්‍රේත හිඤ්චියක් හිස සම්පූර්ණයෙන්ම මුඩුකර සිටියේ. නමුත් හරියට හිස මැද හිසකෙස් රොදක් ඉතිරිකර තිබෙනවා. එක අතකට මීට මොලවා ගන්න පුළුවන් ප්‍රමාණයේ එම කෙස් රොද ගොතලා තිබෙන්නේ. සිව් රු කොටට පෙරවූ ප්‍රේත හිඤ්චියන් විදේශීය අය බව හොඳින් හඳුනාගත්තා. මේ ප්‍රේත හිඤ්චි හිඤ්චියන් විකෘති දේහයන් සහිත අය නොවේ. මේ අයට විකෘති ශාරීරික ලක්ෂණ නොලැබුනේ යමක් කෙරෙහි ඇති කරගත් ඡන්ද රාගය නිසා ප්‍රේත ලෝකයට බැසගත්තත් තමන් විසින් කරන ලද පුද පූජාවල කුසල් විපාකයන් ක්‍රියාත්මක වීම නිසා විකෘති ස්වභාවයෙන් තොර ජෛත්‍ර ස්වභාවයක් ලැබෙන්න ඇතැයි හිඤ්ච අනුමාන කරනවා. මේ හිඤ්චි ප්‍රේතයින් හරිම කඩිසරයි. ඒකෙන්ම පෙනෙනවා මොවුන් යමක් නිත්‍යභාවයෙන් ගෙන එය අයිති කරගැනීමට අධික්‍රියාත්මක භාවයෙන් කටයුතු කර ඇති බව.

ඉහත ආරණ්‍ය පුරාවිද්‍යාත්මක සාධක අනුව ප්‍රකාශ වෙනවා අතීතයේ විදේශීය හික්කු හික්කුණින්ගේ අධ්‍යාපනයට කැපවී තිබූ බව. ඔබට ජෙනවා නේද ගිහි පැවිදි හේදයකින් තොරව දේශීය විදේශීය හේදයකින් තොරව අපි ගිහින් පදිංචිවෙන ස්ථානයක් තමයි කියලා ප්‍රේත ලෝකය. විදේශීය රටවලින් ඇවිල්ලත් මහණකම නොවේ කරල තිබෙන්නේ. බුද්ධානුස්සතිය, ධම්මානුස්සතිය, සංඝානුස්සතිය, නොවේ වඩල තිබෙන්නේ 'ප්‍රේතානුස්සතිය' යි. මොවුන් අතහැරීම නොවේ කරල තිබෙන්නේ. මොවුන් මේ අල්ලාගෙන ඉන්නේ කුමක්ද? ආරණ්‍යයද, පන්සලද, ඉඩකඩමිද, සිව්පසයද, පූජාවස්තුද මේවා නොවේ. මේවාට වර්තමානයේ අයිතිකරුවන් සිටිනවා, බලධාරීන් සිටිනවා. එසේ නම් මොවුන් මේ වසර එක්දාහස් තුන්සියක් වැනි අතීතයක සිට මගේ කර අල්ලාගෙන බොහෝම කඩිසරකමින් ප්‍රේත ලෝකයේ ජීවත්වන්නේ රූපය කෙරෙහි තමා තුළ ඇති වූ ඡන්දරාගයයි. රූපය කෙරෙහි ඇති ඇල්මයි. රූපයට ඇති විදීම ආත්මයක් කරගෙන විවරයක් දරාගෙන ප්‍රේත ලෝකයේ ජීවත්වෙනවා. මේ අයට වෙහෙස බවක් පෙනෙන්නේ නැහැ. මෙතැනින් මීදෙන්න අවශ්‍ය බවක් පෙනෙන්නෙ නැහැ. ඒක හරියට මේ වගේ දෙයක්. පිටකොටුවේ යාවක අම්මා කෙනෙක් ඉන්නවා. තම කුඩා දරුවන් සමග ජීවත්වන්නේ සිභා කාලා. නිදාගන්නේ කඩ පිලක. ධනය තිබෙන මහත්මයෙක් ඇවිල්ලා මේ යාවක අම්මාගෙන් දරුවා හදාගන්න ඉල්ලනවා. පාසල් යවල හොඳට උගන්වන්නම්, අනාගතය බාර ගන්නම් කියලා. ඒත් ඒ යාවක අම්මා දරුවා දෙන්නේ නැහැ. ඒ යාවක අම්මා දන්නේ නැහැ දරුවා දුක්ය විදින්නේ කියලා. ඒ යාවක අම්මාගෙයි දරුවාගෙයි කර්ම ශක්තිය සැපය කර අල්ලාගත් උපාදනය. ප්‍රේත හික්කුණින්ගේ ස්වභාවයත් එසේමයි. ප්‍රේත ලෝකයේ උපතක් යනු කර්ම විපාකය නිසා සකස්වන ඔබගේ කැමැත්තයි. එය හරියට මත් වතුර පානය කර කාමයේ වරදවා හැසිරීම නිසා මාරාන්තික රෝගයන්ගෙන් විනාශවන ජීවිත වගේ ඔවුන් සැපයක් කර අල්ලා ගන්නේ දුකක්ය. කෙටි ආශ්වාදයත් දීර්ඝ ආදීනවය යන දෙකම තමාම විදිය යුතුය. කෙටි ආශ්වාදයට ඇති ඡන්දරාගයද ඔබට දීර්ඝ ආදීනවය වසන් කරයි. මත්වතුර කෙරෙහි තෘෂ්ණාව ඇතිකරගත හොත් ඔබේ විනාශයත්, ඹෘෂධිය පානයක් කෙරෙහි ඔබ තෘෂ්ණාව ඇති කරගත හොත් ඔබේ සැපයත් ඇතිකරයි. විනාශයත් සැපයත් දෙකම ඇතිකර ඇත්තේ තෘෂ්ණාව විසින්මය. මේ හේතුඵල ධර්මයන් ඔබේ ජීවිතයට ගලපා ගැනීමට ඔබට හැකියාව ලැබෙන්නේ ධර්මයේ හැසිරීම තුළින්මය. ප්‍රේත ලෝකයේ විකෘති දුක් බව, විවිධත්වය යැයි කියන්නේ මනුෂ්‍යයා විසින් කරගන්නා කාය, වච්, මනෝ කර්මවල විවිධත්වයයි. එහි එලයයි. ප්‍රේත ලෝකයේ දුක යනු ඔබගේ අකුසල් කර්මයන්ගේ ප්‍රතිඵලයයි. එය හරියට කණ්ණාඩිය ඉදිරියට ගොස් ඔබ දකින ඔබගේම රූපය වගේය. ඔබ ඔබටම වගකිව යුතුය. ඔබ බියවිය යුත්තේ ප්‍රේත ලෝකයේ උපතකට නොවේ. ප්‍රේත ලෝකයේ උපතකට හේතුවන අකුසල කර්මයන් සිදුකිරීමටය. ඔබ අතින් එවැනි අකුසල කර්මයක් සිදුනොවේ නම් ඔබ සතර අපායෙන්ම නිදහස්වීමේ සුදුසුකම ලබයි. එය ඔබට ලොවතුරා බුදුසම්ප්‍රේත ලබාදෙන සහතිකයයි. මනුෂ්‍යලෝකයේදී ඔබ කාමයන් තුළින් කෙටි ආශ්වාදයක් හෝ ලබන නමුත් බහුතරයක් ප්‍රේතයින්ට මේ කෙටි ආශ්වාදයද අහිමිය. යම් හෝ කෙටි ආශ්වාදයක් ලැබුණද

එය ඒඩ්ස් රෝගියෙක් සමග කාමයේ වරදවා හැසිරුණු අයෙක් ලබන සැපය වගේය. ඒ කෙටි ආශ්වාදය උදෙසා මුළු ජීවිත කාලයත්, පරලොවත් එහි ආදීනවයන්ගෙන් වන්දි ලැබිය යුතුය. ආශ්වාදය ලැබුවේ විනාඩි 05 කාලයක් වීමට පුළුවන. එහි ආදීනවය කල්ප ගණනාවක් දීර්ඝවීමට පුළුවන. මේ කෙටි සැපය සහ දීර්ඝ ආදීනවය අවිද්‍යාව නිසාම ඔබ ස්වකැමැත්තෙන්ම තෝරාගත්තෙකි.

ඔබම කල්පනාකර බලන්න ඉහත සිදුවීම් ඔස්සේ පසුගිය වසර 40ක පමණ කාලය තුළදී උතුරු නැගෙනහිර යුද කලාපවල ඝාතනය වන ලද සෑම ජාතියකම මිනිසුන් ප්‍රමාණය දෙස බලන විට මොන තරම් අසරණ ප්‍රේතයින්, ප්‍රේතියන්, යක්‍ෂයන් ඔය ප්‍රදේශවල දුක්විදිනවා ඇතිද? සරණක් පිහිටක් නොමැතිව ද්වේෂය, වෛරය තව තවත් වඩමින්.... ජීවත්ව සිටින මනුෂ්‍යයින් ඉන්න වෛරය, ද්වේෂයට වඩා මියගිය නොපෙනෙන ලෝකයේ සත්වයින්ගේ වෛරය, ද්වේෂය අධිකය. මන්ද ඔවුන්ගේ වෛරය, ද්වේෂය ඇවිලෙනවා මිස නිවීමට අවශ්‍ය සාධක සතර අපායේ නොමැති නිසාය. ඔවුනගේ දහම අධර්මයයි. ඔවුන් දන්නා ගුණධර්මයක් නැත. ජීවත්ව සිටින මිනිසුන් සුභ මුදිත කරනවා වගේම නොපෙනෙන ලෝකයේ සිටින වෛරය, ද්වේෂය වඩන සත්වයින්ද සුවපත්කිරීම වැඩදායකය. හැබැයි මේවා ඉවරයක් කළ නොහැකි වැඩය. හොඳම දෙය හැකි උපරිම ශක්තිය යොදා ඔබ සතර අපායෙන් මිදීමය. එහෙත් සෑම විටම ඔබ තෝරාගන්නේ මෙහි කන පිටය. තමා තමාට මෙමත්‍රිය කරගන්නේ නැතිව අනුනට මෙමත්‍රිය කරගන්නට යාමය. ඔබගේ ඇස ප්‍රකෘති ස්වභාවයෙන් තිබුණත් ඇසේ සුදු වර්ධනය වෙලා නම් ඇස පෙනෙන්නේ නැත. ධර්මය ලෝකයේ පැවතුන ද ඔබ ධර්මයේ සරණ නොයන්නේ නම් එයත් සුදු වසාගත් ඔබේ ප්‍රකෘති ඇස් දෙක වගේය. අපි එයට අවිද්‍යාවේ අන්ධභාවයයි කියමු. එහෙත් ඔබ ජාති අන්ධයෙක් නොවන බව තරයේ සිහිතබා ගත යුතුය. සතිය නමැති සැත්කමේ කතුරින් අවිද්‍යාවේ සුදු ඉවත් කර සද්ධාව නැමති කාවයක් ඇසට පැලඳුවහොත් ඔබට නැවතත් විද්‍යාවේ ආලෝකය දෙසට ගමන් කිරීමට හැකිවනු ඇත. එහෙත් එයද නැවත මැරෙන ඇසක් බව ඔබ දැනගත යුතුය.

දැන් ඔබට වැටහෙනවා ඇති හිඤ්ච මේ සටහන මුලදී සඳහන් කළ අවුරුදු හැත්තෑපහක් ජීවත්වන මනුෂ්‍යයාට වසර පහකින්, දහයකින් තම ආයුෂ්‍ය දීර්ඝකරගැනීමට විද්‍යාඥයින් මොන පර්යේෂණ සිදු කළ ද ලෝකයා කළ යුතු වඩාත්ම වටිනාම පර්යේෂණය නම් සතර අපායෙන් මිදීමේ පර්යේෂණය කියල. එසේ නොවුනහොත් මිනිසා වැඩිපුර ජීවත්වන සෑම තප්පරයකදීම ඔහු විසින් රැස්කරගන්නේ සතර අපායට යාමට අවශ්‍ය සාධකමයි. නවීන විද්‍යාවේ නාමයෙන් කෙරෙන අවිද්‍යාවේ ක්‍රමවේදයන් මනුෂ්‍යයා දුක දෙසටම ඇද දමනවා. සතර අපායටම ගාල් කරනවා.

නවීන විද්‍යාව කියන්නේ, තාක්‍ෂණය කියන්නේ සතර අපායට පිරිස් බලය සපයන

නියෝජිතයෝ. ඒජන්තවරු. හැබැයි අවසානයේදී මේ නියෝජිතයෝත්, සේවාදායකයෝත් සතර අපායේම ගාල්වෙනවා. සේවාදායකයෝ ප්‍රේත ලෝකයේ සරොම් කැබැල්ලක් හරි දවටගෙන ඉන්න විට ඒජන්තවරු නිර්වස්ත්‍රව ප්‍රේත ජීවිත ගතකරනවා. සේවාදායකයෝ තිරිසන් ලෝකයේ කිඹුලෙක්ව ඉපදෙනවිට ඒජන්තවරු කිඹුලා ජීවත්වන ජලාශයේම මාළු වෙලා ඉපදිලා කිඹුලාට ගොදුරු වෙනවා. මොකද කර්ම විපාක ඔය මනුෂ්‍යලෝකයේ වගේ සන්තෝෂමක්, අල්ලසක් දීල වෙනස්කරගන්න බැරි නිසා. එහෙයින් කයින් ක්‍රියාවක් කිරීමට පෙර, වචනයක් ප්‍රකාශ කිරීමට පෙර, මනසින් සිතුවිල්ලක් සිතීමට පෙර සතර අපායේ දූක ගැන මොහොතක් මෙනෙහි කරන්න. එවිට එම ක්‍රියාව නිවැරදි කරගන්න ඔබට පුළුවන්.

නිවැරදිකරගන්නා සෑම ක්‍රියාවක් පාසාම ඔබ පියවර තබන්නේ සතර අපායට විරුද්ධ දිශාවටය. ඒ දිව්‍ය මනුෂ්‍ය බ්‍රහ්ම සුගතීන් දෙසටය.

අපි හොඳින් කාලා, හොඳින් ඉගෙනගෙන, හොඳින් ජීවත්වෙලා හොඳින් මැරිල යමු. මෙය වර්තමාන සමාජයේ ජනප්‍රිය සුන්දර සටන් පාඨයක්. සටන් පාඨයක් යනු මුළාවු සත්වයා තම මෝහයේ ස්වභාවය ලෝකයාට හඬගැමය. සටන් පාඨය සුන්දර වුවද ධර්මයෙන් තොරව ජීවත්වන ඉහත පිරිස් ඇත්තෙන්ම හොඳින් හම්බකරලා, හොඳින් කාලබිල, හොඳින් ජීවත් වුණත් ඔබ හොඳින් නිරීක්ෂණය කරලා බලන්න මේ කවුරුවත්ම හොඳින් මැරෙන්නෙත්ම නැහැ. අනෙක් සියල්ල අවංකවම හොඳින් කෙරිලා. හැබැයි ප්‍රශ්නය හොඳින් මැරෙන්නේ නම් නැහැ. අන්න දූකට බයට පත්වෙලා. ලෙඩ, රෝග, ව්‍යාධීන් හැදිලා. සිහි මුළා වෙලා. තමාට තමාව කරදරයක් පීඩාවක් බවට පත්වෙලා තමයි මේ අය මිය යන්නේ. මෙහෙම මැරිලා නැවත උපදින තැන ගැන මොනවා කලාකරන්නද? නමුත් ලොව්තුරා බුදුසම්ප්‍රදාය දේශනාකරනවා යමෙක් ශීලයෙන් පරිපූර්ණ නම් එම පිංවතා සිහිමුළාවෙන් තොරවයි මිය යන්නේ කියල. එයා ජීවත්ව සිටියදීම තමා උපදින සුගතිභූමි දකිනවා. සතුටුවෙනවා. සාධුකාර දෙනවා. මේවා සටන් පාඨ නොවේ. හේතුඵල ධර්මයේ හේතුව ඵලය පැහැදිලියි විවෘතයි. ලෝකයා තෙරුවන් කෙරෙහි සද්ධාවෙන්, ශීලයෙන්, කර්මය කර්ම ඵල විශ්වාසයන්ගෙන් ඇත්වෙන්න ඇත්වෙන්න ලෝකයේ මිනිස් ජනගහණය ශීඝ්‍රයෙන් වැඩිවෙනවා. මෙහි සුවිශේෂී ලක්ෂණය තමයි ලෝක ජනගහණය ඉහළ යන විට ථෙරවාදී බෞද්ධ ජනතාවගේ සංඛ්‍යාව ශීඝ්‍රයෙන් පහළ බසිනවා. ඒ කියන්නේ වැඩිවන හැම උපතක්ම සිදුවන්නේ හින්දු, මුස්ලිම්, ක්‍රිස්තියානි, මහායාන ධර්මය අවිද්‍යාව ධර්මය කරගත්ත මව්කුසක් තුළින්. මෙලෙස බිහිවන ලෝකයා නිරතුරුවම රාග, ද්වේෂ, මෝහයෙන් වෙලාගත් කායික, මානසික, ස්වාභාවික ව්‍යසනයන්ගෙන් පීඩාවිදින, ඉන්ද්‍රියන් පිනවීමට වෙහෙසෙන ජනතාවක් වෙනවා. ඒක ලෝක ධර්මතාවයක්. ලෝකය නිරතුරුවම සකස්වෙන්නේ දූක දෙසට. සත්වයා විසින් අවිද්‍යාව නිසා අකුසල් කිරීම වැඩි වන තරමට ඒවා විපාක දීමට සුදුසු ලෝකයක් ඉදිරියේ බිහිවන්නේ. මේ ගමන අවබෝධ කර ගන්නේ සම්මා සම්බුදු රජාණන්

වහන්සේ නමක්මයි. උන්වහන්සේ පිරිනිවී ශාසනය දුර්වලව යන විට මාරපාක්ෂික ධර්ම, ලෝකය ඩැහැගන්නවා. මේ මොහොතේ සිදුවෙමින් පවතින්නේ මේ ක්‍රියාදාමයයි. මේ මොහොතේ ක්‍රිස්තියානි, මුස්ලිම්, හින්දු, මහායාන ආගම්වල විශාල ප්‍රචාරාත්මක ගුණාත්මකභාවයක් බාහිරින් පෙනෙන්නට තිබුණද එම ගුණාත්මකභාවය මායාවක්. ථෙරවාදී බුදුදහමට සහ එහි ඉගැන්වීම්වලට මුහුණ දීම සඳහා ඇතිකරගත් ආරක්ෂක ක්‍රමවේදයක්. අනාගතයේදී නිවන අරමුණුකරගත් සැබෑ ථෙරවාදී බුදු දහම ධර්ම චිනය දෙක මාරපාක්ෂික ධර්මවලට යට වී යන විට ඉහත ආගම්වල ගුණාත්මක භාවයද පිරිහීයනවා. මොකද ඒ පිංවතුන්ට තරග කිරීමට, අභියෝගයක් එල්ල වීමට නිවන අරමුණු කරගත් මනාව හේතුඵල ධර්මයන් අනුව දේශනා කර වදාළ ධර්මයක් ලෝකයේ නොමැති නිසා. ථෙරවාදී බුදුදහම ලෝකයේ පවතින නිසයි අන්‍ය ආගම්වල ගුණාත්මකභාවයක් සඳහා ඒ අය ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ. ඉදිරි ලෝකයේ ස්වභාවය නුවනින් දැක ඔබද ලෝකයෙන් එතෙර වීමට අවශ්‍ය සාධක ජීවිතය තුළින් පරිපූර්ණ කරගන්න. තෙරුවන් කෙරෙහි සද්ධාව, ශීලය, දන්දීම ජීවිතයේ කොටසක් කරගන්න. ඔබේ දූවා, පුතා, බිරිඳ, ගේදොර ඔබ ඔබේ ජීවිතයේ කොටසක් කරගෙන ජීවත්වනවා වගේම ඒවායේ සුබසාධනය උදෙසා වෙහෙසෙනවා වගේම එම කටයුතුද අලස නොවී ඉටුකරමින් ඉහත තෙරුවන් කෙරෙහි සද්ධාව, ශීලය, දන්දීම ඔබේ ජීවිතයේ කොටසක් කරගෙන ජීවත්වන්න. අතීතයේ කළ පිංකම් නිරතුරුවම සෑම රාත්‍රියකම මෙනෙහි කරන්න. එම පිංකම් ආරක්ෂා කරගත්තා වූ ශීලයන් දුන්නාවූ දානයන් පිළිබඳ මතකයන් නිරතුරුවම අලුත් කරගන්න. ඔබ සිදුකළ පිංකම් අමතකවයාමට ඉඩ නොදෙන්න. ජීවිතය තුළින් දේවානුස්සතිය වඩන්න. ඔබ මේ ගමන් කරන්නේ සතර අපායෙන් මිදෙන දිශාවට බව සිහි කරන්න.

තවත් පුතුන් කුමට පතන්

හික්කුඩ හමුවීමට පැමිණි තරුණ තාත්තා කෙනෙක් හික්කුඩගෙන් බොහෝම සංවේදී ප්‍රශ්නයක් ඇහුවා. 'හාමුදුරුවනේ මම කුඩා දරුවෙක් ඉන්න තාත්ත කෙනෙක් දරුවාගේ වයස අවුරුදු 4යි. මේ පුංචි දරුවා හරිම දහකාරයි. එයා එක වෙලාවකට සන්ඩුකරනවා. තව වෙලාවක සෙල්ලම් කරනවා. තවත් සමහර වෙලාවට අම්මා සමග ගාලා කියමින් බුදුරජාණන් වහන්සේ වන්දනා කරනවා. මේ දරුවා සෙල්ලම් කරන වෙලාවට නිතරම මම භාවා, මම මුවා, මම අලියා ආදී වශයෙන් සතුන් අනුකරණය කරමින් සෙල්ලම් කරනවා, හැසිරෙනවා' මේ මහත්මයා අහනවා මගේ දරුවා සතුන් අනුකරණය කරමින් සෙල්ලම් කිරීමට ප්‍රියවීම හේතුවෙන් මගේ දරුවාට යම් ප්‍රශ්නයක් වේවිද කියලා. මේ මහත්මයාට තිබෙන ප්‍රශ්නය තමයි යම් හෙයකින් දරුවා මියගියහොත් එම දරුවා භාවෙක්, මුවෙක් වෙලා උපත ලබයිද කියන කාරණය. මේ හේතුව නිසා දරුවාගේ අම්මා දරුවා මම භාවෙක් , මම මුවෙක් කියලා සෙල්ලම් කරනවිට 'නැහැ මගේ පුතා දෙවියෙක්, දිව්‍යාංගනාවක්' කියලා දරුවාගේ මනෝභාවය වෙනත් දිශාවකට යොමු කරනවලු. තම දෑතේ නැළවෙන කුඩා බිළිදා තුළින් අනාගත වෛද්‍යවරයෙක්, ඉංජිනේරුවරයෙක්, පරම්පරාවේ ගැලවුම් කරුවෙක් බලාපොරොත්තුවන අම්මලා තාත්තලා අතර ඉහත අම්මා තාත්තා සුවිශේෂී වෙනවා.

පිංවත් ඔබ භාවෙක් කියන තැනින් මුදවලා දෙවියෙක් කියන තැනයි සිත පිහිටුවන්න උත්සහ කරන්නේ. ඒ කියන්නේ අනතුරකින් මුදවලා තවත් තවත් අනතුරකටයි ඔසවා තබන්නේ. හික්කුඩ දන්නා තරමින් මෙවැනි දෙමාපියන්ට දාව උපදින දහකාර හුරුබුහුටි ළදරුවෙක් තමන් ප්‍රියකරන සත්ව සංඥාවක් සකස්වෙලා මියගියත් එම දරුවා කවදාකවත් තිරිසන් ලෝකයේ භාවෙක්, මුවෙක් වෙලා උපත සකස් වෙන්නෙ නැහැ. දිව්‍ය ලෝකයේ උපත දිව්‍ය භාවෙක්, මුවෙක්, අශ්වයෙක් ලෙස උපතක් සකස්වීමට තමයි ඉඩකඩ වැඩිපුර තිබෙන්නේ. දිව්‍යලෝකයේ වැඩසිටින්නේ දෙවියන් පමණක් නොවෙයි. ඒ ආකාරයේ දිව්‍යමය සතුන්ද සිටිනවා.

ඉහත ප්‍රශ්නයේ වඩා වැදගත් දේ වනුයේ දරුවාට පෙර මව්පියන් මියගිය හොත් මව්පියන්ගේ අවසාන සිත තෘෂ්ණාව නිසා කුමක් උපාදානයකොටගෙන සකස්වෙයිද කියන එකයි. මොකද පිංවත් මව්පිය දෙපල දරුවා අනිත්‍යයයි කියලා දකිනවා වගේම දරුවාගේ අනාගත සුරක්ෂිතභාවයක් ගැනත් සිතනවා. එතනදී බාහිරට ප්‍රකට නොවන උපාදානයක් ඇතුළතින්

පෙනෙනවා. මෙන්ම මේ ප්‍රකට නොවී සැඟවී තිබෙන උපාදානය මතුකරගන්න දක්ෂවෙන් අවශ්‍යයි. මෙවැනි පිංවත් දෙමාපියන් 'දරුවා මගේ' ය කියන තැන ඉඳගෙනයි දරුවා සුගතියට ඔසවා තබන්න උත්සහ ගන්නේ.

මෙතැනදී ඔබ දරුවා පටිච්චසමුපන්නව ගන්න. අවිද්‍යා පච්චයා සංඛාරා, සංඛාර පච්චයා විඤ්ඤාණා, විඤ්ඤාණ පච්චයා නාමරූපා.....

සුරතල් දරුවා තුළින් හේතුඵල ධර්මයන් දකින්න. මෙතැනදී ඔබ නියත වශයෙන් දකිනවා හේතූන් නිසා සකස්වුන, ඔබට අයිති නැති දරුවාව. බිරිඳ ස්වාමීපුරුෂයා මතක් වෙන විටත් එම රූප පටිච්ච සමුප්පාදය තුළම විසුරුවා දකින්න. සත්වයෙක් පුද්ගලයෙක් නැති හේතුඵල ධර්මයක් දකිනවිට 'මමය මගේය' යන දෘෂ්ටියෙන් ඔබ බැහැරට යනවා. එසේ නොවන තාක්කල් ඔබ එම අනතුර තුළ සිටිමින්මයි අනතුරෙන් මිදෙන්න උත්සහ ගන්නේ. ඒ නිසා එම පිංවත් දෙපල මේ මොහොතේ තම දරුවාට දිව්‍ය සංඥාවක් සකස්කොට දීම අනතුර තුළ සිටිමින්ම අනතුරෙන් මිදීමේ මාර්ගය සෙවීමක් වෙනවා. ඒ නිසා පටිච්ච සමුප්පන්නව දරුවාගේ ජීවිතය දකින්න. දරුවා මට අයිති නැති බව දකිමින් දරුවාට අවශ්‍ය යහපත් මාර්ගය කියලා දෙන්න. නීතිපතා මල්කඩන්න, බුදුපහන පත්තුකරන්න, බුදුසමීදුන් වන්දනා කරන්න, වැඩිහිටියන්ට ගරුකරන්න නිරතුරුවම දරුවාව හවුල් කරගන්න. දෙමාපියන් ධර්ම මාර්ගය තුළ දරුවන්ට ආදර්ශමත් වෙන්න. ළමාවියේ දහකාරකම් උපේක්ෂාවෙන් දකිමින් අනතුරුදායක භාවයන් නුවනින් මෙනෙහිකරමින්, ලැබුණු දරුවා මේ හව ගමනේ අවසාන දරුවා කරගන්න. මේ ස්වාමී පුරුෂයා මේ හව ගමනේ අවසාන ස්වාමීපුරුෂයා කරගන්න. බිරිඳ මේ හව ගමනේ අවසාන බිරිඳ කරගන්න. දරුවාව කමටහනක් කරගෙන දරුවන්ගෙන් මිදෙන්න. දැඩි චිත්තයක් ඇතිකරගන්න 'හව ගමනේ අවසාන දරුවායි මා මේ දරන්නේ' කියලා.

දෙමාපියන්ට අප්‍රමාණ සසර දුක සකස් කරදෙන ලොකුම කාම වස්තුව වන දරුවා කෙරෙහි තෘෂ්ණාව හීනව ගිය කල ඔබ සමීපවනුයේ ලෝකයෙන් මිදීයන දිශාවටයි. දරුවා සමාජයට යහපත් දරුවෙක් වශයෙන් හදින ගමන් ධර්මාවබෝධය සඳහා දරුවාද උපකාරයක් කරගන්න. ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දරුවාට කියන්නේ දේවදූතයෙක් කියලා. ඒ කියන්නේ ඔබට හවයෙන් මිදීයන්න පාර කියන දේවදූතයෙක්. හවයෙන් මිදීයන්න පාර කියන්න ආපු දේවදූතයෙක්ව ඔබ ඔබව හවයට බැඳ තබන වරපටක් බවට පත්කරගන්නවා.

හික්ෂුවට කුඩා දරුවෙක් දැක්කාම එම දරුවා තුළින් දුක් කන්දක් පෙනෙනවා. හවයේ ගොඩාක් ඇතදුරක් පෙනෙනවා. දරුවාගේ කෙළිලොල්භාවය තුළ සැඟවී ඇති අනතුරමයි පෙනෙන්නේ. තමන්ගේ දහකාර දරුවා සත්ව සංඥාවන් සකස් කරගෙන සෙල්ලම් කරනවිට එම දරුවා මියගියහොත්, හාවෙක්, මුවෙක් වෙලා උපදිපිදි කියන කාරණය හිතන්න පුළුවන්

දක්ෂ දෙමාපියන්ට ඉහත කාරණා ජීවිතයට එකතුකර ගන්න අපහසුවක් නැහැ. මොකද ඔබ ධර්මය තුළ සිටින නිසාමයි තම දරුවාවත් ධර්මය තුළින් දකින්නේ. පිංවත් ඔබ දරුවා කෙරෙහි ධර්මානුකූලව දකිනවිට ඉන් සකස් වෙන කුසල් ශක්තිය ඔබව ධර්මාවබෝධය දෙසටත් එම කුසල්ශක්තිය හේතුවෙන් දරුවාට දීර්ඝායුෂත් අනිවාර්යයෙන්ම හිමිවෙනවා. සැබවින්ම ඔබලා දක්ෂ දෙමාපියන්. මෙවැනි සමහර දෙමාපියන් හැමවිටම උත්සහකරන්නේ දරුවා පැවිදි කරලා දෙමාපියන් සැනසෙන්නයි. සැනසෙනවාය කියන කාරණයේදී අපි වඩවා ගන්නේ තෘෂ්ණාවමයි. හැමවිටම ආශ්වාදය නොව, ජීවිතයක යථාර්ථයම ධර්මානුකූලව දකින්න. එතැනදී තමයි ශාසනයක අර්ථය ජීවිතයට එකතු කර ගන්නා වෙන්නේ. මගේ පුතා මේ උතුම් ශාසනයේ පැවිදි උතුමන් වහන්සේ නමක් හැටියට දකිනවාට වඩා එම පුතාවම පටිච්චසමුප්පාද ධර්මය තුළ විසුරුවා දකින්න දක්ෂ වුණොත් ඔබගේ පුතා තුළින්ම ධර්මය දැකීමේ ශක්තිය ඔබට තිබෙනවා.

හික්ෂුවක් සමාධියෙන් වැඩසිටින විට දිව්‍යතලයක වැඩසිටින අජාතීය අශ්ව පැටියෙක් දර්ශනය වෙනවා. අඩි තුනක් පමණ උසැති මෙම දිව්‍ය අශ්ව පැටියා කොළ සහ නිල් පැහැයෙන් යුත් වර්ණයෙන් යුක්තයි. හරියටම මොනරෙක්ගේ වර්ණය. කොඳුනාරටිය දෙපසට නෙරාගිය දිගැති රෝම, රෝමවලින් පිරිගිය වලිගය.....බොහෝම දර්ශනීය දිව්‍ය අශ්ව පැටියෙක්. මේ සටහන ලියනවිට මේ දිව්‍ය අශ්ව පැටියා පෙර ජීවිතයේ 'අශ්වයා ගෝත් ටික් ටික් ටික්' කියන ළමා උපාදානය දරාගෙන මියගිය දරුවෙක් වෙන්න පුළුවන්. හික්ෂුව ස්ථිරව ඒබව කියන්න දන්නෙ නැහැ. නමුත් 'උපාදාන පච්චයා භවෝ' කියන ධර්මතාවය විසින් සත්වයා මෙවැනි උපත්වල සිරකරනවා. මේ කිසිවක් අපිට හිතල ඉවර කරන්න බැහැ. අවබෝධයෙන්මයි අවසන් කර ගතයුත්තේ. තමන්ගේ දරුවා තමන්ට අයිති නැහැය කියලා දකින තැනදී තමා තමාට අයිතිය කියන තැනක් සකස් වෙනවා. පටිච්චසමුප්පාද ධර්මයමයි මේ අවුල අපිට නිරවුල් කර දෙන්නේ.

පොඩි කමට කළත් 'පව' පොඩි නැත පුතුනේ

වයස අවුරුදු 15ක පමණ පිරිමි දරුවෙක් හික්කවගෙන් විමසුවා 'හාමුදුරුවනේ මම මෙමුත් හාවනාව, බුදුගුණ හාවනාව පුරුදු පුහුණු කරනවා. මට අනිත්‍යහාවනාව ගැන කියල දෙන්න' කියලා. ඒ වෙලාවේ හික්කව එම දරුවාගෙන් ඇසුවේ 'ඔබ පැවිදිවීමේ අදහසක් තිබෙනවාද?' කියල. එවැනි අදහසක් නොමැති බව ප්‍රකාශ කළ නිසා හික්කව එම දරුවාට මතක් කළේ 'ඔබ අනිත්‍ය සංඥාව වඩන්න යන්න එපා. එය ඔබේ අධ්‍යාපන කටයුතුවලට බාධාවක් වෙයි' කියල. අනිත්‍ය සංඥාව හාවනාවක් ලෙද වඩන සිතක නිරතුරුවම කලකිරීම් සකස් වෙනවා. එවැනි කලකිරීමක් සකස් වුණොත් එය ඔබේ අධ්‍යාපන කටයුතුවලටත් බාධාවක් වේවි. ඒ නිසාම දෙමාපියයන් දුකට පත් වේවි. එම නිසා නීතිපතා පංචශීලය ආරාක්‍ෂා කර ගනිමින් මෙමුත් හාවනාව, බුදුගුණ හාවනාව වඩමින් ගෙදර වැඩිහිටියන් සමග බුදුරජාණන් වහන්සේ වන්දනා කරන්න. වැඩිහිටියන්ට ගරු කිරීමට පෙළඹෙන්න. මේ කාරණා තුළින් තෙරුවන් කෙරෙහි සද්ධාව සකස්කර ගන්න. මේ මාර්ගය හොඳම ප්‍රමාණවත් ඔබගේ වයසේ තරමට.

ඉහත කාරණාවන් සුව සේ ඔබගේ ජීවිතය තුළින් වැඩෙන විට අවශ්‍ය වෙලාවේදී අනිත්‍ය සංඥාවන් මතුවෙලා ඒවි. අපි මෙහෙම අනාගතය ගැන බලාපොරොත්තු ඇතිකර ගත්තත් බලාපොරොත්තු කියන්නේ මායාවක්මයි. සියල්ල අනිත්‍යවන නිසාමයි අපි සිහිනුවනින් ජීවිතය පරිහරණය කළ යුත්තේ. එසේ නොවුණහොත් ධර්මයත්, අධ්‍යාපනයත් යන දෙකම අපගෙන් බිඳ වැටෙන්න පුළුවන්. ඒ නිසාම මේ දෙමාපියන්ද අසරණභාවයට පත් වෙන්න පුළුවන්.

ඉහත ගුණදම් සමග තෙරුවන් කෙරෙහි සද්ධාව ඇති කරගෙන සංසුන් මනසක් පිංවත් ළමා ඔබ ඇති කර ගතහොත් එතැන ඉඳන් ඔබට පුළුවන් ගුරුවරුන්ට, දෙමාපියන්ට, අකීකරු සිතක් සකස්වෙන විට, අධ්‍යාපන කටයුතුවලට අලස කම්මැලි සිතක් සකස් වෙනවිට, සිත අනිත්‍ය වශයෙන් දකිමින් එහි ආදීනව දකිමින් අතහරින්න. එවිට ඔබ තුළින් ගුණාත්මක දරුවෙකුත්, තමාට ගැලපෙන පරිදි අනිත්‍ය සංඥාවන් ජීවිතයට එකතු කරගත්තා වෙනවා.

ළමා ජීවිතය කියන්නේ කුසල් නිධියක්. මේ කුසල් නිධිය ගැන ළමයින්ට හැඟීමක් නැහැ. ඒ නිසාම දරුවන් ළමා කාලයේදී අප්‍රමාණ අකුසල් සිද්ධ කර ගන්නවා. මේ ළමා කුසල් නිධිය දෙමාපියන් ගුරුවරුන්ට ගරුකිරීම, සැලකීම නිසාම තව තවත් ශක්තිමත් කරගන්න දරුවන්ට අවස්ථාව තිබියදී නොදැනුවත්භාවය නිසාම දරුවන් ළමා කාලයේදී ගොඩාක් අකුසල් සිද්ධ

කර ගන්නවා. වර්තමානයේ නොදැනුවත්භාවය නිසාම දරුවන් දෙමාපියන්ට මානසික පීඩාවන් ඇති කරනවා.

වර්තමානයේ ගුරුවරයා කියන්නේ දරුවන්ගේ ප්‍රාණ ඇපයට යටත් පිරිසක් වගේ. හොඳ තරක කියල දෙන්න පුළුවන් කමක් නැහැ. දෙමාපියන්ගේ ගුරුවරුන්ගේ සිත රිදවන එක තරම් අකුසලයක් තවත් නැහැ. දරුවන් නිසා මානසික පීඩාවට පත් අම්මලා, තාත්තලා කොතෙක් අපිට මුණගැසිල තිබෙනවාද?

රාහුල පුංචි භාමුදුරුවෝ හැමදාම උදයට වැලි දෝතක් අතට අරගෙන එය උඩ දමලා පුර්ථනාවක් ඇතිකර ගන්නවා "අද දවසේ මේ වැලිකැට ප්‍රමාණයට මට අවවාද අනුශාසනා ලැබේවා" කියලා. පුංචි සිතක සකස් වුණ ලොකු ගුණයක් අප දැක්කේ අතීත භවයන්හිදී මහා පාරමී ශක්තියක් වඩවාගෙන පැමිණි දරුවෙක්ගෙන්. ඒ දරුවායි රාහුල මහෝත්මයන් වහන්සේ. එවැනි පිංවත් දරුවන් පහල වෙන්නේ කාලය, ද්විපය, දේශය, කුලය, මව කියන කාරණා ගුණාත්මකව පවතින සුදුසුම කාලයක. එම නිසා පිංවත් ළමා ඔබ සිතන්න ඔබේ ඔබත් මේ ජීවිතේ මව කුසට බැස ගත්තේ, උපත සකස්කර ගත්තේ, සුදුසු කාලය බලලාය කියන කාරණය. මොකද තවමත් මේ කාලයයි, ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේගේ. තවමත් මේ ද්විපයයි, සද්ධර්මය සුරක්ෂිතව පවතින. තවමත් මේ දේශයයි උතුම් මහ සංඝරත්නය ජීවමානව වැඩසිටින. තවමත් මේ කාලයයි ලෞකික සම්මාදිට්ඨිය සකස් කරගත් මව කුසක මව පදවිය ලැබීමට.....

පෙර ජීවිතයේ සුගතියේ සිට සුදුසු කාලය බැලීමෙන්ම ලැබූ උපතක් මේක.

ළමා කාලය කියන්නේ, වැඩිවියට පත්වීමෙන් පසු විපාක පිණිස සකස්වෙන, අකුසල් ගොඩක් සිද්ධවෙන කාලය. අම්මා, තාත්තා, ගුණවත් ගුරුවරුන්ගේ, ගුණවත්භාවය නිසාමයි ඒ අකුසල් දරුවන්ට සිද්ධවෙන්නේ. දෙමාපිය ගුරුවරුන්ගේ ගුණයන් ඒ තරමටම ශෝඛණයයි. ළමා කාලයේදී අපට උගන්වනු ගුරුවරු පන්ති කාමරයේදී අධ්‍යාපන කටයුතු අතපසු කළහම ගහපු වේවැල් පාරවල් මේ මොහොතේ මතකයට නැගෙන විට ඒ ගුරුවරුන් උදෙසා ගරුත්වයක්මයි සිත තුළ සකස් වෙන්නේ. මේ සටහන් කරන සෑම අකුරක්ම ගුරුවරයාගෙනුයි ඉපදුනේ. ගමේ පන්සලේ ලොකු ස්වාමීන් වහන්සේ ළගට ගිහිල්ලා මුලින්ම අකුරු කරන්නට 'අ, ආ' ඉගෙන ගන්න දවසේ අම්මා, තාත්තලා කොතෙක් නම් බලාපොරොත්තු දරුවන් තුළින් ඇතිකර ගන්නවාද? තමන්ගේ දරුවා රෝහලේ ඇදක් මත සැත්කමක් කිරීම හේතුවෙන් ජීවිතයත් මරණයත් අතර සටනක යෙදෙනවිට මේ දරුවාගේ තාත්තා පුතුට සම්පවෙලා කියනවා 'පුතේ ඔබ වෙනුවෙන් අපායට යන්න වුණත් මම

ලැහැස්තියි' කියලා. දරුවා කෙරෙහි ඇති ලෙන්ගතුභාවය නිසාම මේ තාත්තාට අපායේ ඇති ගිනි රස්නය අමතකව ගියා. ගින්දර යෝධිය අමතක කරන්න පුළුවන් ශක්තියක් දරුවන් වෙනුවෙන් අම්මා, තාත්තා තුළ තිබෙනවා. මේ අයෝමය ශක්තියට අකීකරුභාවයෙන් ළමා ඔබ අභියෝග කරන්න නරකයි. ළමා කාලයේ අපි අතින් සිදුවෙන වැරදි හඳුනා ගැනීමට අපහසුයි. බරපතළ බවක් නොහඟවාම ඒවා අපිට මගහැරී යනවා. මේ අකුසල් විපාක පිණිස සකස් වෙන්නේ දරුවා වැඩිවියට පත්වුණාට පස්සේ.

ඉහත කාරණය නුවනින් විමසලා දරුවන් තමන් තුළ දෙමාපියන්ට, ගුරුවරුන්ට අකීකරු සිතක් පහළ වනවිට එය අනිත්‍ය වශයෙන් දැකලා එම සිත අතහැර දැමීමට දක්ෂතම්, ඔබ ඔබේ ළමා ජීවිතය අකුසලයන්ගෙන් ඇත් කර ගත් ජීවිතයක් බවට පත්කර ගන්නා වෙනවා. මේ සටහන ලියන්නේ පාසල් දරුවෙක් ඇසුව ප්‍රශ්නයකට පිළිතුරක් වශයෙන්. එම නිසා දරුවන්ගේ ජීවිතයට අදාළවයි මේ පිළිතුර. වැඩිහිටියන් මේ පිළිතුර තමන්ගේ ජීවිතයට ගලපා ගන්න එපා. දරුවෙක් තුළින් අපි මුලින්ම උත්සහ ගත යුත්තේ ඔහුට ලෞකික සම්මාදිට්ඨිය සකස්කර ගැනීමට අවශ්‍ය මාර්ගය සකස්කර දෙන්න. අපිට දරුවාට කියන්න බැහැ ජාති, ජරා, ව්‍යධි, මරණ ගැන පංචඋපාදානස්කන්ධයේ අනිත්‍යභාවය ගැන. ඉහත කාරණාවලටයි දුකයි කියලා කියන්නේ කියලා. මොකද එව්වර දුරක් හිතන්න එම දරුවන්ගේ ඉන්ද්‍රිය ධර්මයන් වැඩිලා නැහැ. එම දරුවාගේ ඉන්ද්‍රිය ධර්මයන් ක්‍රමානුකූලව දියුණු කරගන්න අපි උපක්‍රමශීලී වෙන්න අවශ්‍යයි. එවිටයි අපිට පුළුවන් වෙන්නේ දරුවා තරුණ වියට පත්වෙන විට ලෞකික සම්මා දිට්ඨිය සකස්කර ගත් දරුවෙක් බවට පත්කර ගන්න. මෙතනදී දරුවා අධ්‍යාපන කටයුතු වෙනුවෙන් උදාසීන අලසභාවයක් ඇතිකර ගතහොත් එයයි 'දුක' ලෙසින් තේරුම් ගතයුතු කරුණ. අධ්‍යාපනය අඩාල වුණොත් අනාගතයේදී යහපත් පුරවැසියෙක් ශක්තිමත් ආර්ථිකයක් සහිත ජීවිතයක් අහිමි වෙනවා. දෙවනුව දකින්න මේ 'දුක' කුමක් නිසාද සකස් වෙන්නේ කියලා. දෙමාපියන්ට ගුරුවරුන්ට අකීකරුභාවය නිසාමයි. එහෙනම් ඔබ ඉහත දුකෙන් මිදෙන්න මේ අකීකරුභාවයෙන් මිදෙන්න ඕනේ. ඒ සඳහා ඔබ ගමන් කළ යුත්තේ දෙමාපියන් ගුරුවරුන් කෙරෙහි කීකරුභාවය ඇති කර ගනිමින්. නිරතුරුවම උදේට තේරුමක් ඇතිව පංචශීලය සමාදන් වෙමින් එම ශිල්පද ආරක්ෂා කර ගනිමින්. සවසට නිතිපතා දෙමාපියන් සමග ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේට මල් පහන් පුජා කරමින්, වන්දනා කරමින් තෙරුවන් කෙරෙහි සද්ධාව සකස් කරගන්නා මාර්ගය තුළ ඔබ ගමන් කරන්න ඕනේ. පාසලේ, පංසලේ පිංකම්වලට ක්‍රියාත්මකව දායක වෙන්න ඕනේ. පුළුවන් ආකාරයට මෙමුත්‍රී භාවනාව, බුදුගුණ භාවනාව ජීවිතයට එකතු කරගන්න ඕනේ. ඉහත කාරණා පිංවත් ළමා ඔබට පහසු ආකාරයට ජීවිතයට ළංකර ගතහොත් ඔබ තරුණ වියට පත් වනවිට ධර්මයේ අවබෝධාත්මක දිශාවකට අවශ්‍ය ඉන්ද්‍රිය ධර්මයන් ඔබ තුළ වැඩිලයි පවතින්නේ.

ලෝකික සම්මා දිට්ඨිය සකස්කරගැනීමට අවශ්‍ය තෙරුවන් කෙරෙහි විශ්වාසය, කර්මය කර්ම ඵල කෙරෙහි විශ්වාසය, දානයේ ශීලයේ ආනිශංස පිළිබඳ විශ්වාසය, අම්මා තාත්තාගේ ගුණය පිළිබඳ විශ්වාසය, මරණින් මතු උපදිනවාය කියන විශ්වාසය ඔබ තුළ සකස්වෙනවා. ධර්ම මාර්ගය තුළ ගමන් කිරීමෙන් දෙමාපියන්ට, ගුරුවරුන්ට කීකරුභාවයත්, කීකරුභාවය නිසාම ගුණාත්මක අධ්‍යාපනයකුත්, මේ සියල්ල හේතුවෙන් ලෝකික සම්මාදිට්ඨිය සකස්කරගත් ගුණාත්මක වැඩිහිටියෙක් බවටත් ඔබ පත්වෙනවා.

මෙතැන ඉඳන් ඔබට පුළුවන් ඔබට අවශ්‍ය ආකාරයට ධර්ම මාර්ගයේ පෙරට යන්න. ඉහත මාර්ගයේ හික්මීමෙන් ඔබ පෙරට පැමිණියොත් පමණයි තරුණ ජීවිතයේදීම චතුරාර්ය සත්‍යය ධර්මයේ සැබෑම අර්ථය ඔබ ඔබේ ජීවිතයට එකතු කරගන්න දක්‍ෂ වෙන්න. එසේ නොවුණහොත් පින, පව හඳුනන්නේ නැති අනාගත ලෝකයේ සමාපිකයෙක් වෙන්න ඔබටත් සිදුවේවි.

ප්‍රඥාවේ පහත් සිලෙන් රැයෙහි අඳුර දුරුකරන්න

හික්කවක් ධර්ම සාකච්ඡාවක් රාත්‍රියේ පවත්වනවිට එක මහත්මයෙක් නිතර නිතර ඔරලෝසුව දෙස බැලුවා. එම පිංවත් මහත්මයාගේ හැසිරීම තුළින් හික්කව අදහස් කළේ 'දැන් පරක්කු වුණා' කියන කාරණයයි. දැන් එම මහත්මයාට අවශ්‍ය ගෙදර ගිහින් නිදාගන්න. මේ වගේ රාත්‍රීන් ලක්ෂ කීයක් අපේ ජීවිත සමග ගෙවී යන්න ඇතිද? ගෙවීගිය සෑම රාත්‍රියක්ම අවසන් වූයේ එළිවීමෙන්ය. නින්ද පමණක්මයි රාත්‍රියේ අර්ථය වුණේ. දවල් සහ රාත්‍රී කියන්නේ අපි සාදාගත් සම්මුතීන් දෙකක් පමණයි. ධර්මවබෝධයට දවල්ද, රාත්‍රියද කියලා වෙනසක් නැහැ. ධර්මවබෝධය ලැබූ උතුමන් වහන්සේලා ධර්මය අවබෝධ කරගන්නේ හුඟාක්ම ඉර පැයීමට ප්‍රථම අළුයම් කාලයේදී. ඒ කියන්නේ සංකීර්ණ වූ දවාලට වඩා රාත්‍රියේ අවසන් යාමය ධර්මාවබෝධයට හිතකර නිසාමයි.

මාරයා නොයෙක් කාම සිතුවිලිවලින් ඔබේ රාත්‍රිය පුරවා තිබෙන්නේ. කාමයේ දොරගුළු විවරකර ගැනීමට රාත්‍රියට අතවනන ඔබ, ධර්මයට හිතකර රාත්‍රියක් හැමදාමත් මාරයාට පාවා දෙනවා. රාත්‍රිය සුන්දර වෙන්නේ ඇස නිදිනොගන්වා කෙලෙස් නිදිගැන්වීමට ඔබ දක්ෂ වුවහොත් පමණි. කෙලෙස් නිදිගැන්වූ රාත්‍රියක සිතක ඇතිවන අපුරු ධර්මයේ රටා නින්දේ හිස් අර්ථය අහිබවා ගිය, ලෝකයේ හිස් අර්ථය පිළිබඳ සිතුවිලි වලින් ඔබව අවදි කරවනවා.

හික්කවගේ හික්ක ජීවිතයේ සුන්දරම මොහොත එක්තරා රාත්‍රියක් කීවොත් එය නිවැරදියි. හික්කවකගේ ගිහි ජීවිතයේ ගෙවාදැමූ සමහර රාත්‍රීන් හරිම තුවවයි. ඒවා මාරයාටම අයිති රාත්‍රී කාලයන්. මාරයාට අයිති රාත්‍රීන් කමටහන් කරගෙනයි හික්කව මාරයාගෙන් රාත්‍රිය උදුරාගන්නේ. කාමයන්ගේ නිරූපිත භෞයන සුපුරුදු අවිචාරවත් රාත්‍රියක, කාමයන් සකස්කර දෙන සිතේ නිරූපිත හෙළි කරගැනීමට, ඒ අතීත අත්දැකීම් ගොඩාක් උපකාරීවුණා. රාත්‍රියක ඇති නිහඬියාව තුළ සැඟවී ඇති ධර්මයේ රසය, නිදි නොලබා අවදිභාවය තුළින්මයි ඔබ මතුකරගත යුත්තේ. එවැනි සුන්දර රාත්‍රියක් 'නිදිමතයි' කියලා හික්කව එදා අතහැරියානම් නින්ද විසින්ම මේ සටහන ලියන සුන්දර රාත්‍රියත් ගොරව ගොරවා නිදන රාත්‍රියක් බවට පත්වෙනවා. රාත්‍රියේ නිහඬියාව ගොරහැඩි නින්දකට යට නොකර පිබිදුනාවූ මනසකින් නින්දේ ආදීනව දකින්න. දීර්ඝ නින්ද ඔබට කර ඇති විනාශය සුළුපටු නොවන බව ඔබට පෙනෙනු ඇත.

නොනිදා පහත් කරන රාත්‍රියකමයි ඔබත් මමත් කවදාහරි ධර්මය අවබෝධ කරගන්නේ. ඒ නිසා නින්දට දෙන වටිනාකම නොනින්දට දී නොනිදන රාත්‍රියක පිංවත් ඔබ ධර්මය අවබෝධ කරගන්න. හික්කව මේ සටහන ලියනවිට වේලාව රාත්‍රී 1.30 යි. බදුල්ල කොළඹ මාර්ගයේ ගමන් කරනා බසයක් වේගයෙන් යනවා ඇතින් ඇසෙනවා. මේ මොහොතේ බසයේ රියදුරු

මහතා හැර අන් සියලුදෙනාම නින්දේ පසුවෙනවා ඇති. රියදුරු මහතාටත් නින්ද ගියොත් කුමක් වේවිද? නින්ද නිසා ඔබ විතරක් නොවේ සියල්ලන්ම විනාශයටයි ප්‍රමාදයටයි පත්වෙන්නේ. මේ නිදිගත් රාත්‍රියේදී සුන්දර වූද, අසුන්දර වූද, බියජනක වූද සිහින ඔබ දකිනු ඇත. එම සිහින නිසාම දිවා කාලයේදී ඔබ ලැබුවාට වඩා වැඩි සතුටක් ලබනු ඇත. නමුත් ඔබ මේ දකින්නේ එළිවෙන සිහිනයකි. ඒත් පිංවත් ඔබ මේ රාත්‍රියේදී සමාධිමත් සිතක් සකස් කර ගෙන අවදියෙන් පසුවුනානම් ලෝකයේ සුන්දර අසුන්දර දේ ඔබට සමාධියෙන් පෙනෙනු ඇත. සුන්දර වූ දෙමාපියන්ද අසුන්දර වූ අමනුෂ්‍යයින්ද ඔබට පෙනී නොපෙනී යනු ඇත. ඔබ මේ දකින්නේ එළිවෙන සිහිනයක් නොව නින්දට වටිනාකමක් දෙන ලෝකයාට නොපෙනෙන යථාර්ථයයි.

සමනල වැව ජලාශය දෙසින් හමා එන සිහින් සුළං රැළි නින්දකට අවශ්‍ය සියලු පහසුකම් සැපයුවත් පංචනිවරණ යටපත්ව ගිය සිත නින්දකට මැලිකමක් දක්වනවා. නොනිදා පහන් කරන්න කීවාම ඔබ වැරදි අර්ථයෙන් ගන්න එපා. සෑම මනුෂ්‍යයෙකුටම නින්ද අවශ්‍යයි. නමුත් එය දීර්ඝ ගොරහැඩි නින්දක් නොව උපරිම පැය පහකට සීමාවිය යුතු නින්දක්. රාත්‍රිය නොනිදා සිටීම මානසික රෝගීන්ගේද ලක්ෂණයක්. එහෙයින් ඔබ ප්‍රවේශම් විය යුතුයි. අත්‍යාවශ්‍ය කෙටි නින්දකට ඔබේ ජීවිතයේ ඉඩ ලබාදෙන්න. එසේ නොවුනහොත් ඔබ මානසික රෝගියෙක් විය හැකිය. ඔබ සිතන සෑම සිතුවිල්ලක් තුළම විඤ්ඤාණය බැසගෙන ඇත. විඤ්ඤාණය නැමති මැජික්කරුවා උපාසක, උපාසිකා කියන රූපයක් නිර්මාණය කරනු ඇත. ධර්මයේ අර්ථය සෑම විටම අන්තයට නොගිය මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව තුළට ගොනුවී ඇත. එහෙත් ඔබ ධර්මය අවබෝධ කරගන්නා රාත්‍රිය නම් නොනිදා පහන් කරනු ඇත. එය ඔබ නිදිගත් හවගමනේ නොනිදා පහන් කළ අර්ථවත්ම රාත්‍රිය වනු ඇත. මේ කරුණු ඔබට සටහන් කරන්නේ ඔබ තුළ වීර්යක් ඇතිකරගනිමින් ධර්ම මාර්ගයේ පෙරට යන්න අවශ්‍ය ශක්තිය ලබාදීමටය. අතීතයේ වැඩසිටි රහතන් වහන්සේලාගෙන් සමහරක් රහතන් වහන්සේලා අවුරුදු පහක දහයක කාලයක් කවදාකවත් නිදාගෙන නැහැ. වෛද්‍ය මතයන් අනුව නම් වර්තමානයේ ඉහත කරුණු ප්‍රතික්ෂේප වෙන්නත් පුළුවන්. ජීවිතයට අවශ්‍ය සැබෑම නින්ද, සැබෑම විවේකය ජීවිතයට ලැබෙන්නේ සමාධිමත් සිතෙන්මයි.

දහවල් කාලයට හිඤ්ඤාව වැඩසිටින කුටිය ඉදිරිපිට සමනලවැව ජලාශය හොඳින් පෙනෙනවා. ජලාශයේ ජලය හුඟාක් අඩුවෙලා. ජලය ගලායාමක් නැහැ. එකතැන නතරවෙලා. මේ රාත්‍රියේ හිඤ්ඤාවගේ සිතත් ඒ වගේමයි. සිතුවිලිවල ගලායාමක් නැහැ. සිතුවිල්ලක් සකස් වුණොත් එය ධර්ම මනසිකාරයක්මයි. පංචනිවරණයි සිතුවිලි. ඉදිරියට තල්ලුකරන්නේ. පංචනිවරණ යටපත් වූ සිතට ගලායන්න තල්ලුවක් ලැබෙන්නේ නැහැ. පංචනිවරණයි සිත හවයට තල්ලුකරන්නේ. දීර්ඝ සුවදායක නින්දක් ඔබ බලාපොරොත්තුවන්නේ හෙට දවසට වඩාත් වැඩි වටිනාකමක් අයිතිකර දෙන්නටයි. ඔබ නිදාගන්නේද තෘෂ්ණාව කරේ තබාගෙනය.මෙවන් මොහොතක ඔබ නිදිපැදුරේදී මියගිය හොත් උපාදානය සකස්වෙන්නේ

හෙට දවසේ යොදාගත් වැඩරාජකාරීන්ටමය. බලාපොරොත්තු සහගත නින්දේ ඇති නොවටිනා කම දකිමින් අතීත, අනාගත, වර්තමාන පංච උපාදානස්කන්ධයේ අනිත්‍යබව දකිමින්ම ලබන නින්ද සුවදායිම නින්ද බව ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශණා කරනවා. එහෙයින් සෑම රාත්‍රියකම සිත බලාපොරොත්තුවලින් හිස්කර නිදාගැනීමට පුහුණුවන්න. නාසය අගට සිත යොමුකරමින් ආශ්වාසය ප්‍රශ්වාසය දකිමින්ම නින්දට යන්න. ධර්ම මාර්ගයේ ගමන් කරන යෝගාවචර පිංවත් ඔබට ටීනමිද්දය පහවගිය නොනින්දේ වටිනාකම හොඳින් වැටහිලා ඇති.

රාත්‍රිය ගැන කතාකරන විට රාත්‍රිය ආලෝකවත් කරන පහන් ආලෝක 28 ක් අටවිසි බුදුරජාණන් වහන්සේලා වෙනුවෙන් හික්ෂුව වැඩසිටින කුටියට පෙනෙන නොපෙනෙන මානයේ පත්තුවෙනවා. මේ සුන්දර මොහොතේ අටවිසි බුදුරජාණන් වහන්සේලා උදෙසා දවසේ 24 පැයේම පහන් ආලෝක 28ක් දල්වන අපි අතීතයේ වැඩසිටියාවූ ලක්ෂ ගණනාවක් වූ බුදුරජාණන් වහන්සේලා උදෙසා පහන් ආලෝක දැල්වීමට ගියහොත් එය කෙසේනම් අවසන් කරන්නද? සංසාරයක් පුරාවට බුදුරජාණන් වහන්සේලා උදෙසා අපි දැල්වූ පහන් ආලෝකයන් එක පිඩක්කොට ගතහොත් එය සූර්යාගේ ආලෝකය පරාද කරනු ඇත. සූර්යාගේ ආලෝකය අහිබවා යාමට සමත් ආලෝක පූජාවන් සංසාරයක් පුරාවට අතීත බුදුරජාණන් වහන්සේලා උදෙසා පූජාකර ඇති අපි මේ මොහොතේ බුදුරජාණන් වහන්සේලා උදෙසා පූජාකර ඇති අපි මේ මොහොතේ බුදුරජාණන් වහන්සේ උදෙසා දල්වන පහන් ආලෝකය සඳ හිරු නොමැති කළුවර රැසක නිව්ගිය හොත් අපට අන්ධකාරයේ අතපත ගැමට සිදුවනු ඇත. එයින් අදහස් වන්නේ දැල්වූ සෑම පහන් වැටියක්ම නිව් ගොස් ඇතිය යන්නයි. එසේනම් පිංවත් ඔබ දැන් මෙතනින් නවතින්න. ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ ඔබ ඉදිරියේ තබා ඇති මාර්ගය පිළිගන්න. සියලු සංස්කාරයෝ අනිත්‍යයයි කියන සම්බුදු වදනම ඔබේ ජීවිතය තුළින් අර්ථයක් දෙමින් සංස්කාරයන්ගේ ශක්තිය සංස්කාර නිරෝධය උදෙසාම ප්‍රයෝජනයට ගන්න. සුදත්ත සිටුතුමා තම මිතුරාගෙන් බුදුරජාණන් වහන්සේ යාබද නගරයක වැඩසිටිනවාය කියන වචනය ඇසුන සැනින් සඳ, හිරු නොමැති රැසක ආලෝක කිරීමට සමත් සිතේ ප්‍රභාෂ්වර භාවය තුළින් ආලෝකය උපදවාගෙන සන අන්ධකාර රාත්‍රියක් ආලෝකමත් කළ ආකාරයට පංචනිවරණ යටපත් වූ සිතෙන් කෙලෙස් අඳුර විනිවිද යන ප්‍රඥාවේ ආලෝකය තමා තුළින්ම නිපදවා ගැනීමට දක්ෂවෙන්න. අතීත සංසාරයක් පුරාවට බුදුරජාණන් වහන්සේලා උදෙසා ඔබ දැල්වූ පහන් ආලෝකයන්ගේ සංස්කාර ශක්තිය ඔබගේ භවයට කැමති සිතට බයේ සැඟවී ඔබ තුළ බලාසිටින්නේ මෝදුවී විපාකදීමට සුදුසු පරිසරයක් ඔබ තුළ ඔබ ගොඩනගා ගන්නා තුරුය. ප්‍රමාදය ඇත්තේ ඔබ තුළමය. මේ ප්‍රමාදයෙන් ඔබට අප්‍රමාදී භාවයට පත්කරන්නේ ශ්‍රද්ධාවත්, විරියත්, හිරිඔතප් කියන කාරණා පමණක්මය. අපි මේ මොහොතේ ප්‍රමාදයට පත්වුනොත් අනාගතයේ ඇතිවන අබුද්ධෝත්පාද කාලවලදී ඔබ මනුෂ්‍ය ලෝකයේ සිටියද, දිව්‍ය ලෝකයේ සිටියද තෙරුවන් කියන වචනය එහි අර්ථය අතුරුදහන් වනු ඇත. එදාට අපට සිදුවනුයේ මිත්‍යාදෘෂ්ටික ධර්මයන්ට පහන් පත්තු කිරීමටය. අතීතයේ අබුද්ධෝත්පාද කාලවල අපි ගත

කළ මෙවැනි මිත්‍යාදෘෂ්ටි භාවයන්ද ඒවායේ ආභාෂයන්ද මෙතෙක් අපිට ධර්මය අවබෝධ කරගැනීමේ මාර්ගයෙන් බැහැරව තැබීමට හේතුවනවාද වියහැකිය. මේ සියල්ල තුළින් අපි දැකිය යුත්තේ භවයේ අනතුරුදායක බවයි. තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාවෙන් තෙරුවන් උදෙසා ඔබ ජීවිතය අතහරින්න බියවෙන්න එපා. ජීවිතය මරණයට දමන්න. ඒ කියන්නේ ඔබ කෙලෙස් සිද්ධි දමන්න. ජීවිතය බැඳී තිබෙන්නේ තෘෂ්ණාව නිසාමයි. ඔතන තමයි අවබෝධයේ මග සැහවී තිබෙන තැන. ඔය තැන ඔබ පහදා ගත යුතුමයි. ඔබ තවමත් බුදුරජාණන් වහන්සේ උදෙසා ජීවිතය අතහැරීමට සූදානම් නැතිනම් එහි තේරුම ඔබ තවම බුදුරජාණන් වහන්සේ කවුද කියන කාරණය තවම අවබෝධකරගෙන නැහැ. ඔබ තුළ බියක් තිබෙනවා, සැකයක් තිබෙනවා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශණා කළ ධර්ම මාර්ගය කෙරෙහි. කොටින්ම තවම සූදානම් මදිය කියන විවිකිච්චාව තිබෙනවා. මේ කුමන ආකාරයේ සිතුවිල්ලක් සකස් වුවද එය සිතක් පමණක්ම බව දකින්න. ඊයේ දවසේ ඔබට කේන්තියක් ඇතිවුනානම් මේ මොහොතේ එම සිත තිබෙනවාද? එම සිත දැන් ඔබට අයිති නැහැ. කේන්ති සිත අනිත්‍ය වී ගියා. නමුත් ඉන් සකස් වුන අකුසලය ඔබට විපාක පිණිස ඔබ පසුපසින්ම එනවා. කේන්තිය ඔබට අයිති නැති වුණාට එහි අකුසල විපාකය ඔබට අයිතියි. අනිත්‍යවන දේවල් නිත්‍යභාවයෙන් ගැනීම නිසාම භවගාමී සංස්කාරවලින් අපිව පිරෙනවා. සංස්කාරයන්ගේ බර දරාගන්න බැරි විඤ්ඤාණය නිරතුරුවම වේගවත් භාවයෙන් ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ. සිතක් හඳුනාගන්න පෙරාතුව තව තව සිතුවිලි සකස් වෙනවා. මෙතනදි අප උදාසීන වෙනවා. වැල යන අතට මැස්ස ගහනවා වගේ සිතට අයාලේ යන්න ඉඩදෙනවා. දැන් සිත භවයට තෝතැන්නක්. පිංවත් ඔබ ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ උදෙසා දල්වන සෑම පහන් ආලෝකයක් තුළින්ම බුදුරජාණන් වහන්සේගේ රූපකාය නොව බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශණා කර වදාල ධර්මය දකින්න දක්‍ෂ වෙන්න. පහතේ ආලෝකයට ඔබ බැඳුනොත් ඔබ ඒ බැඳෙන්නේ භවයටය. එම පහතේ ආලෝකය අනිත්‍ය යන දැක්ම ඔබ තුළ ඇතිකරගතහොත් දැල්වුනාවූ පහන් ආලෝකය තුළින් ඔබ දකින්නේ ධර්මයයි. ආමිස පුජාවන් පැවත්වීමට කැමත්තක් දක්වන සියලු පිංවතුන්ලා බුදුරජාණන් වහන්සේ උදෙසා කරන ආමිස පුජාවන් තුළින් අනිත්‍ය සංඥා මතුකර ගැනීමට දක්‍ෂ වෙන්න.

ශීලය සැබැවින්ම කුමක් උදෙසාද?

ශීලය කියන්නේ බොහෝම ආකර්ෂණීය දෙයක්. සිත සිත සම්පත් ලැබෙන දෙයක්. එය ශීලයේ දිට්ඨදම්මවේදනීය කුසල් විපාකය.

නමුත් ශීලය තුළින් ඇති වන හික්මීමක් තිබෙනවා. ඒ හික්මීම පෝෂණය වෙලා තිබෙන්නේ නෙක්ඛම්මය තුළින්. මේ නෙක්ඛම්ම සිත විසින්, ශීල්පද ආරක්ෂා කරගැනීම නිසා දායක පිරිස්වලින් ලැබෙන සිව්පසය විනයානුකූලව පාලනයට යටත්කර ගන්නවා. එම හික්මීම නිසාම හික්මුන් දක්ෂවෙනවා ශීලය, සමාධිය උදෙසාම තමා තුළින් පෙළගස්වා ගැනීමට. එම දක්ෂභාවය නැතිකෙනා ශීලයේ දිට්ඨදම්මවේදනීය කුසල් විපාකයන් ලැබෙනවිට ශීලය නිසාම ශීලයෙන් පිරිහෙනවා. ශීලයේ උතුම් හරයන් ආරක්ෂාකරගෙන ජීවත්වෙන ගෞරවණීය ස්වාමීන්වහන්සේලා පන්සල ආරණ්‍යය හේදයකින් තොරව අප්‍රමාණ සංඛ්‍යාවක් මේ පින්බිමේ වැඩසිටිනවා. එය අපි කාටත් සැනසීමක්. ශීලයෙන් පරිපූර්ණ හික්මු දක්ෂවෙන්න ඕනේ. මුළු ලෝකයම තමාට ලැබුණත් තමාගේ ප්‍රමාණය මොකක්ද කියලා දැනගන්න. අපගේ ප්‍රමාණය තමයි සතර රියන ප්‍රමාණය. මේ මොහොතේ හික්මු වැඩසිටින පැදුරේ ප්‍රමාණය මගේ ප්‍රමාණය කියලයි හික්මු සිතන්නේ. සුබෝපහෝගී භාවයන් අපට ලැබෙන්නේ පින් නිසා. ජීවිතය තුළින් රකින ශීලයේ ආනිසංස නිසා. කොටින්ම මේවා සංස්කාර. සංස්කාරවල ස්වභාවය අනිත්‍යයි. අනිත්‍යවන දේවල් අපිට ලැබෙනවිට අපි ඒවාට බැඳුණොත් දුකටයි අපි බැඳෙන්නේ.

පින්වත් ඔබ මෙහෙම සිතන්න පුළුවන්. ලෝකයාගෙන් ලැබෙන සුබෝපහෝගී බව අපි පරිහරණය කළාට අපි මේවාට ඇලෙන්නේ නැහැනේ කියලා. අවංකවම ඔබ නොඇලෙන කෙනෙක් වෙන්න පුළුවන්. ඔබ එවැනි සුවිශේෂී පුද්ගලයෙක් නම් ඔබ ධර්මයට පරමාදර්ශී පුද්ගලයෙක් වෙන්න ඕනේ. එවැනි පරමාදර්ශී පුද්ගලයෙක් කවදාකවත් තමා ප්‍රමාදයට පත්නොවුණොත්, තමා අනුගමනය කිරීමෙන් අනුන්ද ප්‍රමාදයට පත්වේය යන්න සිතමින් ඉන් බැහැර වෙනවා. මෙතැනදී තමන්ගේ පහසු විවහරණයන් අන්‍යයන් කෙරෙහි ආදර්ශවත් භාවයන් දෙකම සිදුවෙනවා. මහාකාශ්‍යප මහරහතන් වහන්සේ ගතකළ උතුම් වර්යාවන් තුළින් ඉහත ආදර්ශයන් අපේ ජීවිතවලට හොඳින් ගළපාගන්න පුළුවන්. ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ වර්ණනා කරනවා මහාකාශ්‍යප මහරහතන් වහන්සේවම ආදර්ශයට ගන්න කියලා.

ශාසනික පිරිහීම් මැද ධර්ම විනය දෙක දරාගෙන සිටින්නාටමයි මහා සංසරත්තය කියන්නේ. මන්ද උන්වහන්සේලා ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ ඉක්මවා යන්නේ නැහැ. ලෝකයා කෙරෙහි හුදු කරුණාව, අනුකම්පාව, මෛත්‍රිය හේතුවෙන් බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශණාකර වදාළ ධර්ම විනය මාර්ගයෙන් බැහැරට යනවානම් ඒ මොහොතේදීම අපි ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේගේ මහා කරුණා ගුණය අභියෝගයට ලක් කරනවා.

අපි අනුකම්පාව වශයෙන් දකින්නේ මෝහය මුසු අනුකම්පාව. ඉන් කෙරෙන්නේ පුද්ගලයා දුකට ඇද දැමීමක්මයි. බුදුරජාණන් වහන්සේලාගේ මහා කරුණාව සත්වයා දුකෙන් බැහැරට ගැනීමයි. ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේලාගේ මහාකරුණාව නිසාම වැරදි කරන්නා එක වරම ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේ නැහැ. විනය කාරණා තුළින් නැවත නැවත පිරිසිදු භාවයට පත්වෙන්න අවස්ථාව ලබාදෙනවා. වැරදි කරන ස්වභාවයෙන් යුත් සිතකුයි අපි වැරදි නොකරන ස්වභාවයකට පත්කරගන්න උත්සාහ ගන්නේ. එතැනදී වැරදි ස්වභාවිකයි. නමුත් වැරද්ද වැරද්ද වශයෙන් දකිමින් නිවැරදිවීමට අවශ්‍ය උවමනාව අප තුළ තිබිය යුතුයි.

ගෞතම සම්මා සම්බුද්ධ ශාසනයේ අග්‍ර දායිකාව වන විශාඛා උපාසිකාවගේ හෙළිකිරීම් නිසා හික්කු, හික්කුණින්ට විනය කාරණා කීපයක්ෂම බුදුරජාණන් වහන්සේ පනවා තිබෙනවා. මේ හෙළිකිරීම් ඇය සිදුකළේ ශාසනය කෙරෙහි සැබෑම ගරුත්වය නිසා. මේ සියල්ල තෙරුවන් කෙරෙහි අවල ග්‍රද්ධාව සකස්වූන සන්නානවල ලක්ෂණයක්මයි.

මේ ලෝකයෙන් ප්‍රාතිමෝක්ෂ ශීලය සම්පූර්ණයෙන්ම අතුරුදහන්ව යන්නේ තෙරුවන් කෙරෙහි ග්‍රද්ධාව ඇතිකරගත් අවසාන උපසම්පදා ස්වාමීන්වහන්සේ අපවත්වන මොහොතේයි. ඉන් පසු ලෝකයේ ඇත්තේ ශීලය ප්‍රතික්ෂේප කළ අර්ථයෙන් ගිලිහුණු බුදුදහමකි. සැබෑ ධර්මය අතුරුදන්ව ගොස්ය. චතුරාර්ය සත්‍ය ධර්මයේ මුල්ම ආර්ය සත්‍යය වන දුක වෙනුවට 'ලෝකය සැපය, එම සැප සුවසේ විඳින්න. තරගකාරී ලෝකයේ ඔබත් හොඳ තරගකරුවකු වන්න. අවසානයේ මැරීලා නිවන් දකින්න' කියන ධර්මයක් එවිට ඔබට ඇසෙනු ඇත. අපි මේ ගාට ගාට යන්නේ ඔය තැනටය. අතීත සම්මා සම්බුද්ධ ශාසන දහස් ගණනක් අතුරුදහන් කරවීමට අපිත් හවුල් වෙලා ඇති. ඒත් මේ ගෞතම සම්මා සම්බුද්ධ ශාසනයට එක දිනයක් හෝ වැඩිපුර ආයුෂ ලබාදීමට මම සිල්වත් වෙනවාය කියන අධිෂ්ඨානය අපි එකිනෙකා ඇතිකරගතහොත් ඒ කුසලයෙන්ම තෙරුවන් කෙරෙහි අවල ග්‍රද්ධාවට ඔබ සමීපවෙනු ඇත. තුන් ලෝකයටම අමිහිරි පණිවිඩයක් වන 'ශාසන අතුරුදන්වීම' තව තවත් ඇතට තල්ලුකරදමමින් උතුම් සිල්වත් ජීවිත ගතකරන උපසම්පදා ස්වාමීන් වහන්සේලා දහස් ගණනක් මේ මොහොතේ මේ උතුම් දේශයේත් ලෝකය තුළත් වැඩසිටිනවා. මෙතැනින්මයි ශාසනයේ අර්ථය සුරැකිව පවතින්නේ.

ගිහි පින්වත් මහත්මයෙක් හික්කුළුවකගෙන් විමසුවා හාමුදුරුවනේ ශීලයෙන් තොරව ධර්මය දැකීමේ හෝ ධර්මය අවබෝධ කරගැනීමේ හැකියාව තිබෙනවා ද කියල. යම් පින්වතෙක් ප්‍රකාශ කරනවානම් ශීලයෙන් තොරව ධර්මය දැකීමේ හැකියාවක් තිබෙනවාය කියල එය මිත්‍යාදෘෂ්ටියක්. ඔහු හෝ ඇය නිවන් මාර්ගය වන ආර්යඅශ්ටාංගික මාර්ගයයි ඒ ප්‍රතික්ෂේප කරන්නේ. ආර්ය අශ්ටාංගික මාර්ගය ප්‍රතික්ෂේප කළ සැනින් ඔහු හෝ ඇය බුදුරජාණන් වහන්සේත්, උන්වහන්සේ දේශනා කර වදාළ ධර්මයත් යන දෙකම ප්‍රතික්ෂේප කරනවා. ආර්ය අශ්ටාංගික මාර්ගයේදී කාරණා 3 ක්ම උතුම් ශීලය උදෙසා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා. ඒ කාරණා නම් සම්මා වාචා, සම්මා කම්මන්ත, සම්මා ආජීව කියන අංග තුනයි. මේ තුනෙන් තොරව ආර්ය අශ්ටාංගික මාර්ගයක් නැහැ. ශීලය තුළින්මයි සමාධිමත් සිතක් සකස්කර දෙන්නේ. සමාධිමත් සිතමයි ඔබව ප්‍රඥාව දෙසට යොමුකරන්නේ.

ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ ජීවමානව වැඩසිටින කාලයේදී එක් ගාථාවක් ඇසූ පමණින් ධර්මය අවබෝධකරගත් උතුමන් සිටියා. ඒ ගෞතම සම්මා සම්බුද්ධ ශාසනයම ඉලක්කකර පැමිණි උතුමන්. ඒ අය තම අතීත භවයන්හිදී ශීලය සම්පූර්ණ කරගෙනයි පැමිණ තිබුණේ. චරිතමානයේදී අපි එහෙම නොවෙයි. අතීත භවයන්හිදී වීර්යය මදභාවය නිසාම, ලෝකික සැපයන් උදෙසාමයි ශීලය ආරක්ෂාකරගෙන තිබෙන්නේ. ඒ නිසා ඒවා කුසල් සංස්කාර හැටියට විපාක දීලා අවසන් වෙලා. එම නිසා වෙනත් අර්ථයන් තුළින් නෙමෙයි, තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාවත්, ශීලයත් තුළින්මයි ඔබ නිවීමේ මාර්ගය අර්ථවත් කරගත යුත්තේ. ආර්ය අශ්ටාංගික මාර්ගයේ ප්‍රඥාව වැඩීම උදෙසාම ගැනෙන සම්මා සංකප්ප අංගය පෝෂණය වන්නේද, වැඩෙන්නේද, ශීලය තුළින්මයි. ශීලයෙන් තොරව අව්‍යාපාද, අවිහිංසා, නෙක්ඛම්ම සංකප්පයක් ගැන සිතීම විහිළුවකි. මේ නෙක්ඛම්ම සිතමයි, පිංවත් ඔබට අතීත ශීලයන්ගේ ශක්තිය, අනිත්‍ය බව අවබෝධකර දෙන්නේ.

ශීලය නැමැති සංස්කාර ධර්මයේ අනිත්‍යභාවය අවබෝධ කරගැනීමට පිංවත් ඔබට මේ මොහොතේ උපකාර වන්නේද ශීලයයි. මේ උතුම් ශීලය තුළින්මයි ශීලයේද අනිත්‍යභාවය ඔබට පසක් කරදෙන නෙක්ඛම්ම සිත සකස්වෙන්නේ. ඒ නිසාම ශීලය කියන කාරණය, දස කුසල් කියන කාරණය දක්වාම ඉදිරියට ගෙනයාමට පිංවත් ඔබ දක්ෂවෙන්න ඕනේ. ශීලයෙන් තොරව ලබන සමාධිය මිච්ඡා සමාධියක්මයි. එය ඔබව ආර්ය අශ්ටාංගික මාර්ගයෙන් බැහැර කරනවා. ශීලය තුළින් විකසිතවූ සම්මා සමාධියමයි නිවීමේ මාර්ගයේ අර්ථය වෙන්නේ.

වන්දනාවක සැහවුණු රහස

තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාව සකස්කරගත් ජීවිතයක් ගිහි වේවා පැවිදි වේවා කවදාවත් අසරණවෙන්නේ නැහැ. ඔහු ශක්තිමත් පෞරුෂත්වයක් ඇතිකරගන්න කෙනෙක් වෙනවා. මොකද ඔහු ධර්මය තුළින් බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ගුණයත් ඥාණයත් දැක්ක කෙනෙක්. මේ ලෝකධාතුව තුළ ඇති අයෝමය ශක්තිය සරණගිය කෙනෙක්. ඔහුට පෙනෙන්නේ සුගතියමයි. දුගතිය ඔහුට පෙනෙන්නේ නැහැ. ඔහු කපාකරන්නේ ධර්මයමයි. අධර්මයක් කපාකරන්නේ නැහැ. තෙරුවන්ගේ අයෝමය ශක්තිය සරණගිය පිංවතා, පිංවතිය අනුනගේ මුහුණ බලමින් කාගෙන් මට සරණක් පිහිටක් ලැබෙයිද සොයමින් නොයන බව බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා. තමාගේ පෞරුෂත්වයෙන් බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ශක්තිය පසුපසින් ඔහු නැගී සිටිනවා. නිරතුරුව සුගතිය දකිමින් ජීවත්වන නිසා මොහුට බියක් දැනෙන්නේ නැහැ. තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාවෙන් බැහැරව ගිය කාට වුවද බිය සකස් වෙනවා. එහෙම කෙනාමයි දකින දකින මනුෂ්‍යයාගේ දකින දකින දේව රූපයන්ගේ මුහුණ බලමින් කාගෙන් මට පිහිටක් ලැබෙයිද සොයමින් පිහිට සොයා යන්නේ. පිංවත් කළ්‍යාණ මිත්‍රයෙක් ඇසුරු කරමින් ධර්මය දෙස බලමින් ජීවත් වෙන්න. මෙතනදී ධර්මය කියන්නේ රූප, වේදනා, සංඥා, සංඛාර, විඤ්ඤාණ ධර්මතාවයන්ගේ අනිත්‍යභාවයයි. කාගේ මුහුණ බැලුවත් ඔබට පෙනෙන්නේ ඔව්වරයි. ඔබ තුළ සකස් වෙන්නේද ඔව්වරයි. ඒ නිසා අනුනගේ මුහුණ බැලීම නවතා දමා අනුනගේ මුහුණ බලන්න කියල අණ කරන ඔබේ සිත දෙස බලන්න. එවිට ඔබට දැනේවි තමාගේ මුහුණවත් ඔබට අයිති නැති බව. එහෙම එකේ අනුනගේ මුහුණ බලලා මොනවා අයිති කරගන්නද? හික්කු ව මේ මොහොතේ වැඩසිටින කුටියේ නුදුරුගමේ උපාසිකාවක් සිටිනවා. ඇය වයෝවෘද්ධ කාන්තාවක් ඇය තමයි ගමේ පන්සලේ ප්‍රධාන උපාසිකාව. පසළොස්වක පොහොය දවසට සිල්සමාදන් වුණා. පිරිසට මුද්‍රිත කොළවල ඇති බුදුගුණ භාවනාව ශබ්ද නගල කියාදෙන්නේ ඇයමයි. පසුගිය දිනයක ඇය දැඩි ලෙස රෝගාතුරවෙලා රෝහලේ නවත්තලා. රෝහලේදී ඇයට ගොඩාක් අසාධ්‍ය වෙලා ඇයට හුස්ම ගැනීමේ අපහසුව ඇති වෙලා. ඇය හිතලා තිබෙන්නේ ඇය මැරෙන්නයි යන්නේ කියල. ඒ තරමට ඇය අසාධ්‍යවෙලා. නමුත් කොහොමහරි ඇය මිය ගියේ නැහැ. නියමිත දිනයේදී හික්කු ව ඇයගේ නිවසට පිංචපාතයට වඩිනවිට ඇය කියනවා භාමුදුරුවනේ මැරෙනවාය කියන කාරණය මේ තරම් වේදනාත්මක දෙයක් කියල තමා හිතුවේ නැහැය කියලා. මැරෙන්න යන වෙලාවේ තමන්ට ආපු බය මට කියාගන්න බැහැය කියල. ඇයට එම අසාධ්‍ය අවස්ථාවේදී තමා කරපු පිංකමක් මතක්වෙලා නැහැ. ලෞකික බැඳීම්මයි මතකයට ඇවිත් තිබෙන්නේ. ඒවා දමල යන්න බැහැය කියන බියමයි සකස්වෙලා තිබෙන්නේ. බලන්න ඇය ගමේ පන්සලේ ප්‍රධාන උපාසිකාව. අනුනට බුදුගුණ කියාදන්නත් තමා අමුලිකා ශ්‍රද්ධාව තුළයි ඉඳල තිබෙන්නේ. ඒ කියන්නේ කොළයක් බලාගෙන බුදුගුණ ප්‍රකාශ කළත් බුදුරජාණන් වහන්සේගේ, ධර්මරත්නයේ, සංසරත්නයේ සැබෑ ගුණයත්, ඥාණයත් කෙරෙහි විශ්වාසය සකස්වෙලා නැහැ. ඒ නිසාම ශීලයෙන් පරිපූර්ණත්වයට පත්වෙලා නැහැ. මේ

හේතු දෙක නිසාමයි මරණ වෙලාවේ බිය සකස්වෙන්නේ. පිංවත් ඔබ අනුනගේ මුහුණ බලමින් යන්න එපා. තෙරුවන්ගේ ගුණයන් දෙස බලමින් ඉන් සකස්කොටගන්නා ශක්තියෙන් මරණ බිය පරාජයකර දමන්න. මරණ බිය ඔබෙන් බැහැර කරන්නේ දොස්තර මහත්තයාවත් ඖෂධවත් නොව තෙරුවන් කෙරෙහි ඇතිකරගත් ශ්‍රද්ධාව විසින්මයි.

හික්කුච වැඩසිටිය කුටියේ සිට ගමට වඩින බොරළු සහිත ගුරුපාරේ වඩිනවිට පාපැදි දෙකකින් තරුණ යුවලක් හික්කුච සොයා පැමිණියා. එම දෙපළ මීට කිලෝමීටර් 7ක් පමණ එහා ගමක බව ප්‍රකාශ කළා. දැඩි අවරශ්මියෙන් සහ තෙහෙට්ටුවෙන් පීඩා විදිමින් සිටි මේ දෙපළ මාර්ගය අසල ඇති දියකඩිත්තකින් දැන් දෙපා දෝවනය කරගෙන වහ වහා පැමිණ බොරළු පොළව මත පසහ පිහිටුවා දීර්ඝ ගාථා පෙළක් කියමින් හික්කුචට වන්දනා කළා. එය එසේ මෙසේ වන්දනාවක් නොව. හදවතින්ම කළ වන්දනාවකි. අවංකව හික්කුච ඔවුන් ප්‍රකාශ කළ ගාථා පෙළ කට පාඩමින් කියන්න දන්නේ නැහැ. මහ අවිකාශ්‍යයක් බොරළු ගුරු පාර මත නළල බිම තබා පසහ පිහිටුවා එම තරුණ දෙපළ වන්දනා කරනවිට හික්කුච සිතුවේ මොවුන් දෙදෙනා මොනතරම් ගෞරවයෙන්ද මේ වන්දනා කරන්නේ කියලා. මොවුන් දෙදෙනා හික්කුච කෙරෙහි යම් විශ්වාසයක් පෙරදැරිවයි මේ වන්දනා කරන්නේ. ඔවුන් විශ්වාස කරන්නාවූ ඒ ගුණය හික්කුච තුළ නොතිබ්බානම් ඒ වන්දනාව ලබන විටම හික්කුචගේ හිස පුපුරා වි කියල හික්කුචට සිතුවා. අපි සිතමු ඒ දෙපළ විශ්වාස කළා හික්කුච ශීලයෙන් පරිපූර්ණ කෙනෙක් කියල. එහෙම සිතල ඒ අය කරන ගෞරවණීය වන්දනාව ලබන හික්කුච ශීලයෙන් පරිපූර්ණ නැතිනම් ඒ ගෞරවණීය වන්දනාව ඉදිරියේ හික්කුචගේ හිස පුපුරා යාවි. මෙතනදි හික්කුචගේ හිස පුපුරනවාය කියන්නේ හිස කැලි කැලිවලට කැඩී යනවා නොවේ හිස මානසික වශයෙන් අවුලෙන් අවුලටම පත්වෙනවා. ඊටපස්සේ තමා කරන්නේ මොනවාද කියල තමා දන්නේ නැහැ. කතා කළ යුතු දෙය කතා කරන්නේ නැහැ. කතා නොකළ යුතු දෙය කතා කරනවා. කොටින්ම ඔහු මානසිකව අවුල් භාවයට පත් වෙනවා. පිප්පලි කියන බමුණු තරුණයා සියතින්ම සිවුරු පොරවාගෙන බුදුරජාණන් වහන්සේ වැඩ සිටින ස්ථානය සොයාගෙන යනවා. ඔහුට ඇතින් පෙනෙනවා බුදුරජාණන් වහන්සේ වැඩසිටිනවා. මින් පෙර බුදුරජාණන් වහන්සේ දැක නොතිබුණ පිප්පලි තරුණයා තමා සොයන උතුම් ශාස්තෘන් වහන්සේ ප්‍රථම දැක්මෙන්ම හඳුනා ගන්නවා. ඒ හඳුනාගත් මොහොතේ පටන් බුදුරජාණන් වහන්සේ උදෙසාම මගේ පැවිද්ද වේවා කියල සියතින් පැවිදි භාවයට පත්වී සිටි තරුණයා බිම දිගාවි දොහොත් මුදුන් තබා මහපොළව මත පසහ පිහිටුවා වන්දනා කරමින්මයි බුදුරජාණන් සම්පයට පැමිණෙන්නේ. එසේ පැමිණ පිප්පලි තරුණයා බුදුරජාණන් වහන්සේට දක්වන ගෞරවය දැකපු බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා පිප්පලි තරුණයා කරන ලද ගෞරවණීය වන්දනාව මා සම්මා සම්බුද්ධත්වය අවබෝධ නොකොට ලැබුවානම් මගේ හිස සත් කඩකට පුපුරා යාවි කියල. යම් හික්කුචක් තමා තුළින් ඇතිකර ගත්තාවූ ගුණයන් එම ගුණයන් උදෙසා ගිහි පිංවතුන් විශ්වාසයෙන් කරන්නාවූ වන්දනාවන් පූජනීය දෙයක්. ඒ වගේමයි අපි මේ කාරණා දෙක වරදවා ගතහොත් එය ඒ තරමටම හයානක දෙයක් වෙනවා. අපිට වන්දනා කරන පිංවතුන් බලාපොරොත්තුවන ගුණයන් අපි

ලහ නොමැතිනම් වැළුම් ලබාගැනීමේදී අපි පරිස්සම් වෙන් නොගනී. අපි හැකි තාක් ශීලයෙන් ගස්කිමක් වෙමින් සුදානම් විය යුතුයි. ලෝකයාගෙන් ලබන ගෞරවණීය වන්දනාවන් දරාගැනීමේ ගස්කිය ඇතිකර ගැනීමට. එසේ නොවුණහොත් අපේ හිස අවුල්වෙයි. එවැනි ගෞරවණීය වන්දනාවක් ලබන මොහොතේදීවත් දස දිසාවට මෙත්‍රීය පතුරුවමින් ඒ අයට ආශීර්වාද කරන්න අපි දක්ෂවෙමු. එවිට අපට පුළුවන් අවදානමින් යම් පමණකට මිඳෙන්න. වන්දනා කිරීමත්, වැළුම් ලබාගැනීමත් ඒ තරම් ලෙහෙසි පහසු කටයුත්තක් නොවන බව නුවණින් මෙනෙහි කරමු. ඒ වගේමයි සමහර පිංවතුන්ලා සිටිනවා සිටගෙන වදිනවා, තවත් සමහර පිංවතුන්ලා සිටිනවා දෙකට නැවිලා වදිනවා. ස්වාමීන් වහන්සේ නමකට නොවැදම සිටිනවාට වඩා එහෙම වන්දනා කරන එකත් හොඳයි. නමුත් මේ සියලු කාරණා සිද්ධවෙන්නේ තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාව තවම සකස් නොවීමේ හේතුවයි. නමුත් වර්තමානයේ ගොඩාක් පිංවතුන්ලා ස්වාමීන් වහන්සේලාට පසහ පිහිටුවලා වන්දනා කරනවා. පිංවතුන්ලා ඒ වන්දනා කරන්නේ ඔබ තුළ ඇතිකරගත් උතුම් ගුණයන්ටමයි. ඔබ ඔබටම කරගන්නා කළ්‍යාණමිත්‍ර භාවයක් එම වන්දනාවන් තුළ සැඟවිලා තිබෙනවා.

මේ අකුසලයට පොළී වෙන ලෝකයයි

ගමක ජීවත්වන මැදි වයසේ මහත්මයෙක් හික්කු ව මුණගැසීමට පැමිණ දුක්ගැනවිල්ලක් ඉදිරිපත් කළා. 'භාමුදුරුවනේ මගේ බිරිඳට මාව රුස්සන්නේ නැහැ. මම කියන දෙය අහන්නේ නැහැ. මේ ගැන කල්පනාකරලාම දැන් මගේ මතක හිටීමේ ශක්තියත් අඩුවෙලයි තියෙන්නේ' කියලා. හික්කු ව බලාපොරොත්තු වුණේ මේ මහත්මයා හික්කු ව හමුවීමට පැමිණියේ ධර්ම කාරණයක් දැනගන්නය කියලා. නමුත් ඉදිරිපත් කළේ පවුල් ප්‍රශ්නයක්. දායක මහත්මයා මේ ප්‍රශ්නය ඉදිරිපත් කරලා ඒ තුළින් සැනසීමක් ලැබීමටයි බලාපොරොත්තු වුණේ. මෙවැනි අවස්ථාවක විනය කාරණා ගැන සිතල ඔහු ප්‍රතික්ෂේප කිරීමට අපිට බැහැ. හික්කු වක් සැමවිටම දායක පිංවතෙක් සතුටු කරන්න ඕනේ ධර්මය තුළින්මයි. ධර්මයෙන් බාහිරව කෙනෙක් සතුටු කිරීමේ අයිතියක් හික්කු වකට නැහැ. මෙය සටහන් තබන හික්කු වට මතකයි කුඩා කාලයේදී මගේ අම්මා-තාත්තා ගේ ඇතුළේ, වචනවලින් සන්ඩුවෙනවා. එහෙම වෙලාවට පුංචි අපිට හරි බයක් දැනෙනවා. නමුත් ටික වෙලාවකින් දෙදෙනා යාළුවෙලා. ඒ අතීතයේ ඇතිවුනා වූ දෙන්න දෙමහල්ලන්ගේ සන්ඩුවල ස්වභාවය. නමුත් වර්තමානය මීට වඩා හුභාක් වෙනස්. උගත් නුගත් භේදයකින් තොරව දුප්පත්, පොහොසත් භේදයකින් තොරව පවුල් ජීවිතවල සමීපභාවය දුරස්ථවෙලා. වරෙක පිංවත් මහත්මයෙක් හික්කු වට ප්‍රකාශ කරනවා 'මට හොඳටම අසනීප වුණා. ඒත් බිරිඳ මොකද කියලවත් ඇසුවේ නැහැ. මම තනිවම ගිහින් බෙහෙත් අරගෙන පැමිණියා. දැන් සනීපයි. ඒත් බිරිඳ තවම දන්නේ නැහැ මම අසනීපයෙන් සිටි බවක්වත්. එය ඇය දැන සිටියත් දන්න බවක් හඟවන්නෙත් නැහැ' කියලා.

සමහර පිංවතුන්ලා ගිනියම් වූ පවුල් ජීවිත උරුම කරගන්නේ සද්ධර්මයෙන් ඇත්වීම නිසාමයි. ශීලය තුළින්මයි ඔබේ සිතේ ඇතිවන කෙලෙස් ගිනි නිවා දමන්නේ. මෙතනදි ඉක්මගියාවූ මනෝකර්ම කියන කාරණය ගැන අවධානය යොමුකරන්න ඕනේ. මනෝකර්ම කියන්නේ ලෝභ, ද්වේෂ, මෝහ කියන කාරණාවන්. මනසින් සිදුවන මේ අකුසල් තුන නිසාමයි මේ කෙලෙස් ගිනි ඇවිලෙන්නේ. ලෝකය තුළින් කවදාකවත් පිංවත් ඔබට මේ ප්‍රශ්නවලට විසඳුම් ලැබෙන්නේ නැහැ. මුළු මහත් සමාජයම අර්බුදයකට යවලා. එම අර්බුදයන් තුළින් මතුවන සමාජ සංකීර්ණතා නැවත නැවත ආදායම් උපදවන මාර්ග බවට පත් කරගන්න සමාජයක් තුළයි ඔබ ජීවත්වෙන්නේ. මේක තමයි ධර්මයෙන් තොර ආර්ථිකයක දියුණුව කියන්නේ. දෙන්නා දෙමහල්ලෝ රණ්ඩු කරන විට අඩුම වශයෙන් දෙදෙනාගෙන් එක්කෙනෙකුට වස කුප්පියක් හරි විකුණලා ආර්ථිකය දිවවීමටයි ලෝකය බලාපොරොත්තු වන්නේ. සමාජය තුළ මෙම බිඳවැටීම් සිදුනොවනවා නම් ආර්ථිකය තුළ නව ආදායම් මාර්ග ඇතිවෙන්නේ නැහැ. එම නිසා සමාජය හැමවිටම ඔබලාට අත දිගු කරන්නේ ප්‍රශ්න ඇතිවන දිශාවටයි. අපි සමාජයෙන් පලාගියේ විසිතුරු ලෙසින් පෙනෙන මෙම ලෝකය හෙළිකරගැනීම නිසාමයි. මනුෂ්‍යයා තුළ විසිතුරුභාවය ඇතිකරවන්නේද

තෘෂ්ණාවෙන් බරින වූ මනුෂ්‍යයා තුළම සකස් වෙන පංචඋපාදානස්කන්ධය නිසාමයි. එම ලෝකයාට ඉදිකටුකුඩක තරම්වත් බැඳෙන්න අප නැවත කැමති නැහැ. ආර්ථිකය විසින්ම අපව රණ්ඩු කරන පරිසරයකට යොමුකරලා අපිටම වස විකුණලා. අපටම ආයුධ විකුණනවා. අපේම ගුණකථන කියලා දියුණුව මනින ලෝකයක් තුළයි පිංවත් ඔබ ජීවත්වෙන්නේ. වාසනාවට බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ධර්මය තවමත් ජීවමානව තිබෙනවා. මිතුරු වෙසින් සිටින කුරිරු ලෝකයේ වෙස්මුහුණ අපිට හඳුනාගන්න. ලෝකය කවදාකවත් මේ මොහොතේ පවතින තත්වයට වඩා හොඳවෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසා පිංවත් ඔබ ලෝකය තුළින් විසඳුම් බලාපොරොත්තු වෙන්න එපා. විසඳුම් අනාගතයට භාර කරන්න එපා. පිංවත් ඔබ ධර්මයේ කැඩපතින් ලෝකය හඳුනාගන්න. එතැනයි ප්‍රශ්නයට ස්ථිර විසඳුම තිබෙන්නේ. ඔබේ ස්වාමිපුරුෂයා, බිරිඳ ඔබට අකීකරු නම් ඔබ තවතවත් ඔහුට හෝ ඇයට සමීපවෙන්න. ඔබ අනෙකාට සමීපවෙන්න සමීපවෙන්න අනෙකා තවත් ඇත් වෙනවා නම් ඔබ තව තවත් සමීපවෙන්න. අනෙකා ඔබට බැන්නොත්, පහරක් ගැසුවොත්, ඒත් ඔබ තව තවත් ඒ තැනැත්තා හෝ තැනැත්තියට සමීපවෙන්න. ඔබ ආත්ම ගරුත්වය ගැන සිතන්න එපා. මොකද ඔබ සමීපවෙන්නේ ඔබගේ බිරිඳට, ස්වාමිපුරුෂයාට නොවේ ධර්මයටයි. මෙවැනි තැනකදී ඔබව අනෙකාගෙන්^a දුරස්කරන්නේ මමත්වයේ දැඩිභාවයයි. සැමියා බිරිඳට සමීප වුණාය කියලා ඔබලාට ලැබෙන සුගතියක් නැහැ. ඔහුගේ හෝ ඇයගේ අකීකරුභාවය උපයෝගී කරගෙන පිංවත් ඔබ ධර්මයට සමීපවෙන්න. ඔබලාගේ පවුල් ජීවිතවල අර්බුද මතුවෙනවා නම් ඒවා ඔබලා විසින්ම අතීතයේ කරන ලද අකුසල් සංස්කාරවල ප්‍රතිඵලයන්මයි. අතීත භවයන්හිදී අනුනගේ පවුල් ජීවිත අවුල් කරලා, සැකයේ බීජයන් ඇති කරලා, රීර්ෂ්‍යා කරලා, එකිනෙකාගේ යුතුකම් පැහැර හැරලා ඇතිකරගත් අකුසල්වල හේතුවෙන්මයි මේ අර්බුද මතුවී එන්නේ. වර්තමාන සමාජ පරිසරය තුළින් එම අකුසල් තව තවත් අකුසල් වැඩෙන දිශාවටමයි යොමුකරන්නේ.

මමත්වයේ දැඩිභාවය නිසාමයි අකුසල් විපාක දෙන අවස්ථාවන්හිදී අපි දැඩිව ගැටෙන්නේ. සිහි නුවණින් ධර්මානුකූලව ඔබ එය තේරුම්ගත යුතුයි. ඔබ විසින්ම කරගන්නා ලද අතීත අකුසල් සංස්කාර හේතුවෙන් ඔබලා දුක්විදින විට ඒවා තව තවත් අකුසල් බවට පත්කර නොගැනීමට ඔබලා දක්ෂ විය යුතුය. එම නිසා ඔබ ආත්මාර්ථකාමීවන්න නැවත බිරිඳක්, ස්වාමි පුරුෂයෙක්, විවාහයක් එපාය කියන අධිෂ්ඨානයට එන්න. එම අධිෂ්ඨානය සපල කරගැනීම සඳහා මේ ජීවිතයේ බැඳුන බිරිඳට ස්වාමිපුරුෂයාට මොනතරම් බාධක මාධ්‍යයේ වුවද තව තවත් සමීපව යුතුකම් ඉටුකරන්න. මනුෂ්‍යයා සිල්පද වලට වටිනාකමක් නොදෙන අනාගත සමාජයේදී විවාහයක් යනු ගිනි ගොඩක්ම වනු ඇත. මේ ගිනි නිවීමට ඔබට නොහැකිය. මන්ද මේවා සංස්කාර ධර්මයන්ය. මනුෂ්‍යයා අකුසල් කිරීම වැඩිවන්න වැඩිවන්න එම අකුසල් විපාකදීමට සුදුසු ලෝකයකුයි අප ඉදිරියේ බිහිවෙන්නේ. මනුෂ්‍යයා කාමය වරදවා හැසිරීම වැඩි වන්න, එහි අකුසල් විපාක දෙන ලෝකයයි කඳුළු, අදෝනා අපවාර මැදින් මේ කළ එළි බසින්නේ. ඔබට මේ මොහොතේ ලැබී ඇති ස්වාමිපුරුෂයා, බිරිඳ

ඔබට ලැබිය යුතුම කෙනාමය. කිසිදු අසාධාරණයක් ඔබට සිදුවී නොමැත. එය හොඳ වුවද නරක වුවද එය ඔබේ ලැබීමයි. මේ ලැබීම ඔබට සකස් කරදෙන්නේ අතීත කුසල, අකුසල් සංස්කාරයන් විසින්මය. ලැබුණ දෙයට නොගැටෙන්න. ගැටෙන සිත හඳුනාගන්න. ගැටෙන සිතක් යනු අකුසල් සංස්කාරයක්ම බව දකිමින් කුසල් සංස්කාරයන්ම ජීවිතයට එකතු කරගන්න.

බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා රූපය කියන්නේ මාරයාය කියලා. එසේ නම් ඔබ ඉදිරියේ ඇති රූපය කාගේ වුවද එම රූපය මාරයාමය. මාරයා නිරතුරුවම උත්සාහ ගන්නේ ඔබට අකුසල් රැස්කර දීමටය. ඔබ ප්‍රවේශම් විය යුතුය. මාරයා පරාජය කළ හැක්කේ රූපය සමග ගැටීමෙන් නොව රූපය අවබෝධ කර ගැනීමෙන්මයි. ගැටෙන තාක්, සණ්ඩු වෙනතාක් අපි ගැටෙන්නේ සණ්ඩුවෙන්ම මාරයා සමගය. මාරයාගේ බලවත්භාවය හමුවේ මාරයා සමග ගැටීමට යැම අනුවණකමකි. මාරයා ගැටීම නැමැති දෙයට බොහෝම කැමතිය. මන්ද, මාරයාගේ ලෝකයේ ප්‍රාග්ධනය අකුසලයම වන හෙයිනි. එහෙයින් ඔබට ලැබුණ බිරිඳ ගැටීම උදෙසා නොව අවබෝධය උදෙසාම පරිහරණය කරන්න. ඔහු හෝ ඇය කේන්ති ගත්විට ඔබ සිනාසෙමින් අධිෂ්ඨානශීලීව පෙරට යන්න.

සිටු ගෙදරට මස් සපයන මස් වැද්දකුගේ හැඩදැඩි රූපයට කාමයෙන් බැඳී මස්වැද්දා සමග කැලයට පලාගිය සෝවන් එලයට පත් සිටු දියණියක් එම වැද්දාට සුවච කීකරු බිරිඳක්ව ඔහුගේ සියලු කටයුතු නොපිරිහෙලා ඉටුකරමින් ඔහුත් සමග දරුමල්ලන් හදාගෙන ජීවත්වෙමින්, අවසානයේදී ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේගේ මහාකරුණා ගුණයෙන් වැද්දාත් දරු තිදෙනාත් සෝවන්එලය අවබෝධ කරගත් කථාවක් මේ අවස්ථාවේදී හිඤ්චගේ මතකයට එනවා. අපේ ජීවිත ගිනි ගන්නා සියලුම අවුල් වියවුල් ගැටීම් ඇතිවෙන්නේ අප තුළ ඇති සක්කායදිට්ඨිය නිසාමය. අප කොතෙක් නිවැරදි පාර්ශ්වයන් වීමට උත්සාහ ගත්තද ගැටීම සකස්වෙන්නේ මමත්වයේ ඇති දැඩිභාවය නිසාමය. ඉහත සිටුදියණිය මමත්වයේ දැඩිභාවය නැති කළ තැනත්තියක් නිසා ගැටීමකින් තොරව මස්වැද්දාත් සමග සමගියෙන් පවුල් ජීවිතයක් ගත කිරීමට ශක්තිය ලැබිණ. ඇයගේ එම ධර්ම ශක්තිය නිසාම අවසානයේ පවුලේ සියලුදෙනාම ධර්මය දැකීමෙන් සැනසීමට පත්විය. මස්වැද්දාත් දරුවනුත් ශීලයේ පරිපූර්ණත්වයට පත්විය. සක්කාය දිට්ඨිය සිදුණු තැන, දැන් ඔබ මාරයාව හඳුනාගෙන ඇත. දැන් ඔබ මාරයාගේ උගුල්වලට අසුවන්නේ නැත. දැන් ඔබ ගමන් කරන්නේ හඳුනාගත් මාරයා අවබෝධ කරගන්නා දිශාවටය.

පවුල් ප්‍රශ්න ගැන සිහිපත් කිරීමේදී ප්‍රශ්නයට පෙරාතුවත් ප්‍රශ්නයට පසුවත් ඇතිවන ප්‍රධාන අනතුර තමයි කාමයේ වරදවා හැසිරීම. මේ අනතුරේ භයානක බව දැකලමයි සමගියෙන් අපි ජීවත් වෙන්න ඕනේ. කාමයේ වරදවා හැසිරීම අප්‍රමාණ දුක් විපාක වශයෙන් ගෙන දෙන අකුසලයක්. වර්තමාන සමාජය මේ සිල් පදයට දෙන වටිනාකම ගොඩාක්ම අඩුවෙලා. ශිල්පයට දෙන වටිනාකම අඩුවෙන්න අඩුවෙන්න එහි දිට්ඨිමත්ම වේදනීය අකුසල් විපාක

සමාජය තුළින් හොඳටම පෙනෙනවා. වැරදි කාම සිතුවිල්ලක් සකස්වෙන මොහොතේම ඇස් අන්ධවෙනවා, කන් නැසීයනවා, මනස වේගවත් වෙනවා. දැන් මෙතන ඉන්නේ සිතුවිලි වේගවත් වෙච්ච ජාති අන්ධයෙක්. ඔහුට හරිවැරද්ද පෙනෙන්නේ නැහැ. හොඳ නරක ඇහෙන්නේ නැහැ.

අතීතයේ වැඩසිටිය ඉසිදාසී මහරහත් හික්කුණින් වහන්සේ ආත්ම භාව හතක් පුරාවට කාමයේ වරදවා හැසිරීමේ වරද නිසා ගිනිගත් භවගමනේ ගිනියම් වූ දුක්පීඩාවන් පුර්වේනිවානුස්සති ඥානායෙන් දැකලා ප්‍රකාශ කරනවා. උතුම්ආරිහත් උත්තමාවියකගේ මේ සිංහනාදය, කර්මය-කර්මඵල විශ්වාසයෙන් බැහැරව ගිය වර්තමාන සමාජයට කාමයේ වරදවා හැසිරීම විනෝදාංශයක් කරගත් සමාජයට වටිනා පාඩමක් වේවි. ඉසිදාසී රහත් තෙරණින් වහන්සේ ප්‍රකාශ කරනවා මීට ආත්මභාව හයකට පෙරාතුව මම පිරිමියෙක්. මේ පිරිමිභාවය උපයෝගීකරගෙන කාමය වරදවා හැසිරීම නිසා මරණින් පසු කල්පයක් නිරයේ පැසුනා. නිරයෙන් චූතවෙලා එළිවිවියෙකුගේ කුසේ පිරිමි එළපැටවකුවෙලා උපත ලැබුවා. මේ එළපිටියේදී මම මියගියේ පුරුෂලිංගය කුණුවෙලා. මම නැවත වැදිරියකගේ කුස, වදුරු පැටවකුවෙලා ඉපදුනා. මම පුංචි කාලයේම රැල්ලේ නායක වදුරා මගේ පුරුෂලිංගය හපල කඩාගැනීම නිසාම දුකට පත්වී මරණයට පත්වුණා. ඊළඟට මම එළදෙනකුගේ කුසේ වසුපැටවෙක් වෙලා උපත ලැබුවා. වසුපැටවා තරුණ වයසට පැමිණෙන විට ලිංග බිඳේදරණයට ලක්වුණා. ඒ ආත්ම භාවයේදී මම මියගියේ පුරුෂලිංගය පණුවන් ගසලා. මෙම වසු කුලයෙන් අනතුරුව මම මනුෂ්‍ය අම්මා කෙනකුගේ කුස ජාති නපුංසකයෙක්ව ඉපදුනා. ඉන් පසු භවයේ මම කාන්තාවක්ව ඉපදුනා. එතනදීත් මම මගේම ස්වාමීපුරුෂයාගේ දෙවැනි බිරිඳට ඊර්ෂ්‍යා කළා. ඒ හේතුවෙන් මේ ජීවිතයේදීත් මාව ස්වාමීපුරුෂයන් දෙදෙනෙක්ම ප්‍රතික්ෂේප කළා. බලන්න කාමය වරදවා හැසිරීම නම් වරද මොනතරම් නම් දුක් කන්දරාවක් අත්කරලා දෙනවාද? ඕනෑම පිරිමියෙක් කාන්තාවක් බවට පත්කිරීමේ ශක්තිය කාමය වරදවා හැසිරීම කියන වරද තුළ සැඟවී තිබෙනවා. වර්තමාන ලෝකයේ පිරිමි ජනගහනය පරදවා කාන්තා ජනගහනය ඉහළ යන්නේ ඉහත හේතුඵල ධර්මය නිසාමයි.

ලෝකය දෙස හොඳින් දැස් හැර බලන්න. ඒ ඔබ දකින්නේ බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කර වදාළ ධර්මයයි. මේ කැලෑවල වැඩසිටින විට අපට පෙනෙනවා, වදුරු රංචුවල නායක වදුරා තම රැල්ලේ වැදිරියකට පිරිමි පැටවෙක් ඉපදුනොත් එම පිරිමි පැටවා මරාදැමීම උදෙසා මොනතරම් වෙහෙසක් ගන්නවාද කියල. කාමය උදෙසාම නායක වදුරා අකුසලයන් රැස්කර ගන්නාවිට වදුරු පැටියා කාමය වරදවා කළ අකුසලයක විපාකය ගෙවනවා. ලෝකය පුරා පැතිරියන සමාජරෝග ගත්තත් ඒඩ්ස් වැනි හයානක රෝග ගත්තත් මේවා කාමය වරදවා හැසිරීමේ දිට්ඨධම්මවේදනීය විපාකයි. ලෝකයා දුශ්ශීල වෙන්න දුශ්ශීල වෙන්න අනාගත ලෝකයේ උණ, සෙම්ප්‍රතිශ්‍යාව, තරමට ඒඩ්ස් රෝගය පැතිරිලා යාවි. මහාවේගයකින් පවුල් සබඳතා බිඳවැටී යයි. මේ අපි දකින්නේ සංස්කාරයන්ගේ ස්වභාවයයි. පිංවත් ඔබ දැක ඇති ඒඩ්ස් රෝගීන්ට දාව, සමාජ රෝගීන්ට දාව උපදින කුඩා දරුවන්. අපි ඒ මරණයත් සමග

සටන් කරන දරුවන් දකින විට අනේ අපොයි කියලා කම්මුලට අත ගසා ගන්නවා. මේ දරුවා එවැනි අන්තරාකාරී රෝගී මව් කුසක උපත ලැබුවේ ඔහු පෙර ජීවිතවල කරන ලද කාමය වරදවා හැසිරීම නිසාමයි. කාමය වරදවා හැසිරීම වැඩිවීම නිසාම කාන්තා පක්ෂයේ ගහනය සහ ජාති නපුංසකයන්ගේ ගහනයද වර්ධනය වනු ඇත. වැරදි කාම සිතක් සකස්වෙන මොහොතේදීම නිවැරදි කර්මය කර්මඵලය විශ්වාසයෙන් ඔබ තුළ ඇතිකරගන්න. හික්කු ව මේ සටහන තබන විට මන්දෝත්සහගත බවක් ඇතිවෙනවා. ලෝකය නිවැරදි කරන්න අපට බැහැ. ලෝකය දිහා බලල අපි නිවැරදි වෙන්න ඕනේ. කාමය වරදවා හැසිරීම සම්බන්ධව හික්කු වට ගිහි ජීවිතයේ ගොඩාක් අත්දැකීම් තිබෙනවා. ඒ නිසා හික්කු ව අත්දැකීමෙන්ම දන්නවා එය මොනතරම් අවදානම් කාර්යයක්ද කියන එක. මෙතැනදි කාමය වරදවා හැසිරීම කියා කියූ ඒ කාමයන් තුළින්මයි කාමයේ නිරෝධය දෙසට පාර සොයාගත්තේ. මේ මොහොතේ හික්කු ව ඒ අතීතය සිහියට නගාගැනීමට යනවිට හික්කු වට පෙනෙන්නේ මැකිගිය අතීතයක්. ජීවිතය තුළින් කළා වූ කුසල් හෝ අකුසල් සංස්කාර මනසින් මැකිලා ගිහිත්. එම නිසාම හික්කු වට බියක් කියල දෙයක් සකස්වෙන්නේ නැහැ අතීතය ගැන සිතලා. අතීතයක්, අනාගතයක්, වර්තමානයක් නැහැ. විපාක පිණිස සකස්වෙන අතීත සංස්කාර ලෝගුවක්නම් තිබෙනවා. ඒකට තමයි ජීවිතය කියන්නේ. සංස්කාර නැමති ඉන්ධන වලිනුයි ජීවිතය දුවන්නේ. ඉන්ධන ඉතිරිව තිබෙන තාක් කල් ජීවිතය දුවාවි. එතෙක් දිරායාම පමණක්මයි ජීවිතයට බැඳිලා තිබෙන්නේ.

වරක ශරීරයේ පඨවිය ඉදිමෙනවා. එම ඉදිමීමට ආපෝ, තේජෝ, වායෝ ධාතුනුත් සහෝදරත්වයෙන් උපකාරීවෙනවා. මේ හතර දෙනා බොහෝම සහෝදරත්වයෙන් ජීවත්වෙන්නේ. සතරමහා ධාතුවත් හරියටම ධර්මයෙන් ඇත් වෙච්ච මනුස්සයෙක් වගේ නිතර කිපෙනවා. කිපීම නිසාම රතුවෙනවා, පුපුරනවා අවසානයේදී කුණු සැරව ඕජාව ලෙස ගලා යනවා. අවසානයේ අලුත් හැඩයකින් අලුත් වටිනාකමකින් සතරමහා ධාතුවටම එකතුවෙනවා.

පොඩි දෙයක් ආහාරයට ගන්න

ලොකු දෙයක් දන්දෙන්න

හික්කු ව සොයා පැමිණි එක් තරුණ මහත්මයෙක්, තමා තාවකාලිකව පැවිද්ද ලැබීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා, එය සුදුසුද කියලා විමසුවා. හික්කු ව ප්‍රකාශ කළේ මේ ශාසනය තුළ 'තාවකාලික පැවිද්ද' කියලා දෙයක් නොමැති බවයි. තෙරුවන් කෙරෙහි සද්ධාවේ හීනභාවය නිසාම සකස්වෙන විනය කාරණා ප්‍රතික්ෂේප කිරීමේ දුර්වලතාවය හේතුවෙන් මෙවැනි දේවල් සමාජයේ සිදුවෙනවා වෙන්න පුළුවන්. නමුත් තෙරුවන් කෙරෙහි සද්ධාවට පැමිණි කෙනා කවදාකවත් ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ උතුම් රහතන් වහන්සේලා දැරූ කසාවත් වීචරය තාවකාලික අරමුණකින් දරන්නෙ නැහැ. එය මහා පාපකාරී ක්‍රියාවක්. කෙනෙක් තාවකාලිකව පැවිද්ද ලබන්නේ සතියකින් එසේත් නැතිනම් මාසයකින් නැවත ගෙදර යාමේ බලාපොරොත්තුවෙන්. නැවත ඥාතීන් සමග බිරිඳ දරුවන් සමග කාමලෝකය අත්විඳින මනෝභාවයෙන්. ඔහු එම කාම සම්පත් දින කීපයකට පමණයි පැත්තකින් තබලා තිබෙන්නේ. ඒත් ඒවා සිතෙන් තිබෙන්නේ තමා ළඟමයි. මෙවැනි කෙනෙක් මහා සංසරත්තය පෙරවූ උතුම් වීචරයක් දැරීම වීචරයට දක්වන්නාවූ අගෞරවයක්මයි. එවැනි අගෞරවයක් දක්වන කෙනෙකුට කවදාකවත් සංසරත්තයේ ගුණයන්, ඥානයන් පිළිබඳ සද්ධාව සකස්කරගන්න බැහැ. මොකද ඔහු සංඝයා දකින්නේ අඩු තක්සේරුවකින්. එම නිසා ඔබ තුළ සද්ධාව හීනභාවයට පත්වෙන්නාවූ තාවකාලික පැවිදි දිවියකට යන්න එපාය කියල හික්කු ව ඔහුට මතක් කළා.

වැදගත් දෙය කුමක් වුවත් සමාජය තුළ ඕනෑතරම් මෙවැනි දේවල් සිදුවෙවි. ඒකට තමයි ධර්මය කියන්නේ. ධර්මය තිබෙන්නේ ගැටෙන්න නොවේ. එම නිසා සමාජය තුළ ඕනෑම දෙයක් සිදුවෙන්න දෙන්න. ඒවා නිවැරදි කරන්න ඔබ යන්න එපා. ඔබ නිවැරදි වෙන්න. එම නිවැරදිභාවය තුළින් සද්ධාව සකස් කරගන්න. තම තමන් තනිවම ගැලවෙන්න තිබෙන අවස්ථාවක් මේක. අත්වැල් බැඳගෙන ගියොත් ප්‍රමාදී භාවයටයි පත්වෙන්නේ. පිංවත් ඔබට අවශ්‍ය නම් ගිහි බැඳීම් වලින් තාවකාලිකව ඉවත්වෙලා ශීලයක් තුළ ජීවත්වෙන්න සුදුසු ගුරුවරයෙක් යටතේ සුදුවන හෝ සුදුසු පැහැයක් දරාගත් දසශීලයේ පිහිටන්න. එවිට ඔබට පුළුවන් අවශ්‍ය අවස්ථාවකදී ශීලයන් පවාරනය කරලා නැවත සුදුසු ජීවිතයකට පැමිණෙන්න. ඒ ආකාරයට කටයුතු කළොත් ඔබ තුළ වැඩෙන තෙරුවන් කෙරෙහි සද්ධාවට හානියක් වෙන්නේ නැහැ.

අතීතයේ වැඩසිටියාවූ අති උතුම් මහරහතන් වහන්සේලා දැරූ උතුම් අරිහත් ධජයට අගෞරවයක් නම් කරන්න එපා. වීචරයට පූජනීයත්වයක් ලබාදෙන්නේ කාමය බිමින් තැබූ සිරුරක්මයි, කාමය බිමින් තැබීමට වෙර වඩන සිරුරක්මයි විනයානුකූලව සැකසූ වීචරයක් දැරීමට සුදුසු වන්නේ. උතුම් වීචරයට අගෞරවයක් කළොත් සංසාරයේ හුඟාක් ඇතට යන

තුරාවට උතුම් පැවිදි ජීවිතයක් ලැබීමේ වාසනාව අහිමිවේ. සම්මාසම්බුද්ධ ශාසනයක පැවිද්ද කියන්නේ බොහෝම දුර්ලභ දෙයක්, පැවිදිවීම දුර්ලභ දෙයක් බවට පත්වෙන්නේ. එම නිසා ගිහි ජීවිත ගතකරන පිංවතුන්ලා උතුම් වීරයට ලබාදියයුතු ගෞරවය උතුම්කොට සලකන්න ඕන.

එක දායක මහත්මයෙක් හික්කුටගෙන් විමසුවා ස්වාමීන් වහන්ස තනිවම වියදම් කර දෙන දානයද හවුලේ පුජාකර දෙන දානයද ආනිසංස වැඩි කියලා. මෙහිදී අපි සිතන්න අවශ්‍යයි දන්දීමේ මූලිකම පරමාර්ථය තෘෂ්ණාව අඩුකරගැනීම බව. දානයන් තුළින් අප දන්දිය යුත්තේ අප තුළ ඇති දුකට හේතුවෙන තෘෂ්ණාවයි. තනිවම පුජාකරන දානයන්ට වඩා හවුලේ පුජාකරන දානවලින් තෘෂ්ණාව කියන කාරණයෙන් ඔබ තවත් බැහැරවෙනවා. නමුත් හවුලේ දෙන දානය පුජා කිරීමේදී අපේ පිංවතුන් මේ කාරණය දැනගත යුතුයි. ඒ දානයේ අර්ථයන් සමඵල කරගැනීමට.

ඔබ සිතන්න කෙනෙක් දානයක් පුජාකරනවා පෞද්ගලිකවම. එම දානය සඳහා ඔහුට රු 500 ක් වැය වෙනවා. මොහුට සිතෙනවා මින්පස්සේ පිරිසක් හවුල් කරගෙන දානය පුජාකරනවා කියලා. මේ පිංවත් මහත්මයා තම හිතවතුන් තුන්දෙනෙක් දානයට හවුල්කර ගන්නවා. මේ හවුල්වෙන පිංවතුන් තුන්දෙනා රුපියල් 100 බැගින් රුපියල් 300ක් දෙනවා. ඉතිරි රුපියල් 200 ඉහත දානය හිමි මහත්මයා යොදලා දානය පුජකරනවා. තනි පුද්ගලයා දානය පුජා කරන විට වැය කළේ රුපියල් 500 යි. පුද්ගලයන් හතරදෙනෙක් එකතුවෙලා දානය පුජා කරන විටත් වැය කළේ රුපියල් 500යි. මෙතනදී මොකද සිද්ධ වුණේ. දානය හිමි මහත්මයා රුපියල් 300 ක් ඉතිරි කරගත්තා පමණයි. මේ ආකාරයට පුජා කරන දානය හවුලේ පුජා කරන දානයක් වෙන්නේ නැහැ. එය අර්ථවත් හවුලේ පුජාකරන දානයක් බවට පත්වෙන්නේ දානය හිමි පිංවත් මහත්මයා රුපියල් 500 ම දානයට යොදවනවා නම්. හවුලට එකතුවෙන පිංවතුන් තුන් දෙනාගේ රුපියල් 300 ත් එයට එකතුවෙනවා නම්. එවිට දානයට රුපියල් 800 ක්ම වැය කරනවා. එතකොට එය පිරි ඉතිරිගිය දානයක්. එම දානයයි හවුල් දානයේ ආනිසංස පක්‍ෂය වැඩිකර දෙන්නේ. එසේ නොවුණහොත් හවුල් දානයේ නාමයෙන් අපි ඇති කරගන්නේ තෘෂ්ණාවමයි.

දානය ගැන සටහන් කරනවිට ලුණු ඇඹුල් නිසා දුක්වෙන මහත්මයෙක් ගැන මතක් වුණා. හික්කුට වැඩසිටිය කුටියක කැපකරු මහත්මයෙක් හික්කුට උදේම ගිලන්පස වැළඳුවාට පස්සේ සහ දානය වැළඳුවාට පස්සේ ඇවිත් අහනවා 'හාමුදුරුවනේ ගිලන්පසට සිනි ඇතිද? වැඩිද? දානයට ලුණු වැඩිද? කියලා. මේ සුපුරුදු දින වර්‍යාව දින කිහිපයක්ම සිදුවුණා. හික්කුටත් තේරුණා ගිලන්පසවල සිනි හුඟක් වැඩි බවකුත්. ඒත් හික්කුට ඒ ගැන තැකීමක් කළේ නැහැ. කැපකරු මහත්මයා නැවත දිනපතා එම විමසීම කරන නිසා 'ඇයි මහත්තයෝ නිතරම සිනි ලුණු වැඩිද අඩුද කියල අහන්නේ' කියලා.

එකකොට එම දායක මහත්මයා කියනවා 'ස්වාමීන්වහන්ස, අපි දානයේ ලුණු ඇඹුල් බලන්නේ නැහැ. එහෙම බැලුවොත් පව් සිද්ධවෙනවා' කියලා. ඒ මහත්මයා පුරුදුවෙලා තියෙන්නේ මහා සංඝරත්නය කෙරෙහි ඇති ගෞරවය වැඩි භාවය නිසාම ලුණු ඇඹුල් නොබලන්න. ඒ වෙලාවේ හිඤ්ච ප්‍රකාශ කළා ඔබ ගෞරවයෙන් පූජාකරන දානයේ ලුණු ඇඹුල් අඩු වැඩි වුණොත් කොහොමද ස්වාමීන් වහන්සේලා දානය වළඳන්නේ. ඔබ ඔය ඇති කරගෙන තියෙන ගෞරවය මෝහය මුසු ගෞරවයක්. පිංවත් ඔබ දානයේ ලුණු සිති ගැන හැමදාම හාමුදුරුවන්ගෙන් විමසන්නේ ඔබ තුළ සැකයක් ඇති නිසා. එම නිසා පිංවත් ඔබ බුද්ධිමත් වෙන්න, ලොව්තුරු බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරන්නේ චේතනාවයි කර්මයට මුල්වන්නේ කියලා. ඔබ දානයට පිළියෙල කරන ආහාරවල ලුණු සිති රස බලන්නේ ඔබ ආහාරයට ඇති කැමැත්ත නිසාවත්, ඔබගේ කුසට ආහාරයක් පිණිසවත් නොවේ. ස්වාමීන්වහන්සේලාට දානය වැළඳීමට පහසුව ලබාදීම පිණිසයි. එවැනි චේතනාවකින් ඔබ දානය පිළියෙල කරන වෙලාවට අවශ්‍ය නම් ලුණු ඇඹුල් බැලීමෙන් ඔබ තුළ ඇතිවෙන්නේ මෙමුත්‍රී සිතක්මයි. සංඝරත්නය කෙරෙහි ගෞරවයක්මයි. එය කවදාකවත් ඔබට අකුසලයක් වෙන්නේ නැහැ. මෙවැනි පුංචි කාරණා ඔබ සිහිනුවණින් විසඳාගතයුතු වෙනවා. මොකද ආහාරය කියන්නේ දුකක්ම නිසා.

අපි ආහාර ගන්න ගමන්, ගන්නා වූ ආහාරය අවබෝධ කරගැනීමටත් උත්සාහ ගන්න ඕනේ. ආහාරය අවබෝධ කර ගැනීමෙන්ම ඔබට සම්මා දිට්ඨියට පත්වීමට හැකි බව සාරිපුත්ත මහ රහතන් වහන්සේ දේශනා කරනවා. ආහාරයට ඇලීම හේතුවෙන් ආහාරවලම බිහිවන ගුල්ලෙක්, ආමාශගත පණුවෙක් වීමේ අවදානමද තියෙනවා. එහෙයින් ආහාරය ප්‍රයෝජනයට ගතයුත්තේ තෘෂ්ණාව හීනකර ගැනීම සඳහාමය. එසේ තිබියදී ලුණු ඇඹුල් නොබැලීම වැනි කාරණයක් උතුම් ධර්මකාරණයක් වශයෙන් අල්ලාගෙන සිටීමේදී ධර්මයේ සැබෑ අර්ථයන්ගෙන් ඇත්වීම පමණක්මයි සිද්ධ වෙන්නේ. ලුණු ඇඹුල් බැලීමෙන්ම විවිකිච්ඡාවෙන් මිදෙන්න. විවිකිච්ඡාව නැති වූ සිතකමයි ධර්මයක් වැඩෙන්නේ.

දන්දීම තුළින් ඔබට එහි ආනිසංස ලෙසින් ලැබෙන්නේ ආයුෂ, වර්ණය, සැපය, බලයයි. ඔබ මෙතැනදී දඤ්ච වෙන්න ඕනේ ඉහත ශක්තිය ශ්‍රද්ධා, චීර්යය, සති, සමාධි ප්‍රඥා කියන ඉන්ද්‍රිය ධර්මයන් ශක්තිමත් කරගැනීම උදෙසාම ප්‍රයෝජනයට ගන්නට. දානය ගැන කථාකරලා ශ්‍රද්ධාදී ඉන්ද්‍රිය ධර්මයන් කියන තැනටයි නැවත පැමිණියේ. එහෙම නම් දානය කියන්නේ සතර අපායෙන් මිදීමේ මාර්ගයට ශක්තිමත් සාධකයක්මයි. බතක් දන් දීමෙන් ලබන ශක්තියෙනුයි ඔබ කවදාහරි සිතක් දන් දෙන්න ශක්තිය ලබන්නේ. එහෙයින් තෘෂ්ණාව හීනවන දිශාවටම දානයේ අර්ථයන් ප්‍රයෝජනයට ගන්න දඤ්ච වෙන්න.

ලොව්තුරා බුදුරජාණන්වහන්සේ දේශනා කරනවා, ත්‍යාගයට දුෂ්කර දේ දන්දෙන

තැනැත්තා, මනාප දේ ලබාගනී කියලා. උතුම් දේ දෙනුයේ උතුම් දේ ලබාගනී, අග්‍ර දේ දෙනුයේ අග්‍ර දේ ලබාගනී, ශ්‍රේෂ්ඨ දේ දෙනුයේ ශ්‍රේෂ්ඨ දේම ලබාගනී කියලා. ලෞකික සැප සම්පත් බලාපොරොත්තුව දන් දෙන්නා සිතූ සිතූ සම්පත් ලබාගන්නා අතර එම ලෞකික සැපසම්පත් වල අනිත්‍යභාවය නුවණින් මෙනෙහි කිරීමට දක්ෂ තැනැත්තා දානය තුළින්ම සතර අපායෙන් මිදීමද සාක්ෂාත් කරගනී.

තෘෂ්ණාව හේතුවෙන්ම සකස්වෙන ආහාරය නිසා මනුෂ්‍යයා තුළ සකස්වන පංචඋපාදානස්කන්ධයේ අනතුරුදායක බව දැකලයි බුදුරජාණන්වහන්සේ දේශනා කරන්නේ පුත්‍ර මාංශය අනුභව කරනවා යන හැඟීමෙන් ආහාරය පරිභරණය කරන්න කියලා. දීර්ඝ කාන්තාර ගමනකදී මංමුළාවට පත්ව ආහාර, ජලය නැතිවී කාන්තාරය මැද අතරමංවුවහොත්, ජීවත්වීම උදෙසාම තමාගේ එකම දරුවාගේ මාංශය එම දෙමාපියන් අනුභව කරන්නේ යම් අප්‍රියභාවයකින්ද, යම් අකමැත්තකින්ද තම ජීවිතයේ සැපය, මදය, ජවය පිණිස නොවන්නේද ජීවිතය බේරාගෙන කාන්තාරයෙන් පිටවීම සඳහාමය.

ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරන ඉහත කාරණයේදී ආහාරය තුළ සැඟවී ඇති අනතුරුදායක බව හොඳින් පෙනෙනවා. නමුත් වර්තමාන සමාජය තුළ ආහාර කෙරෙහි ඇති 'සුන්දරත්වය' වැඩි වෙන්න, වැඩිවෙන්න සමාජය ඉහත අනතුරු තුළමයි ගමන් කරන්නේ. ආහාරය ඇතිවන්නේත් තෘෂ්ණාව නිසාමය. ඒ කියන්නේ ආහාරයේ අර්ථය දුකය කියන කාරණයයි. දුකට හේතුවෙන ආහාරය අප ප්‍රයෝජනයට ගතයුත්තේ දුකෙන් මිදීමේ මාර්ගය උදෙසාමයි.

පිංවත් ඔබ පොඩි දෙයක් ආහාරයට ගන්න. ලොකු දෙයක් දන් දෙන්න. එවිට ඔබේ ගතත් සිතත් දෙකම පිරේවි. ඒ මතුකොටගත් පිරුණු සිතමයි, ඒ සිතුවිලි පරම්පරාවමයි සතර අපායෙන් මිදීම උදෙසාම ශක්තිමත් කරගත යුත්තේ.

පව පහුරුගාමීන් නොසිට කුසල නිධිය මතුකරගන්න

මේ සටහන තබන වේලාවේ හික්කුට මතක් වෙනවා හික්කුට ගිහිකාලයේ ගමේ පුරාණ විහාරයේ වැඩසිටි අපවත්වී වදාළ ගෞරවනීය නායක ස්වාමීන් වහන්සේව. උන්වහන්සේ සෑම වසරකට වරක්ම තම කුටිය හිස්කරනවා. එය සිද්ධකරන්නේ වාර්ෂිකව පැවැත්වෙන දානමය පිංකමට. කුටියේ ඉතිරිව තිබූ සෑම පිරිකරක්ම පිංකමට වඩින ස්වාමීන් වහන්සේලාට පූජා කරනවා. මට මතකයි ඒ ක්‍රියාව තුළින් උන්වහන්සේ පිංකමට පස්සේ ලොකු ආශ්වාදයක් ලබනවා. ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනාකර වදාළ විනය කාරණාවලට යටත්ව සිටිමින් තමන්ට ලැබෙන අතිරික්ත සිව්පසය ඒවා හිඟපාඩු ස්වාමීන්වහන්සේලාට බෙදා දීම විනය කාරණා ආරක්ෂා කරගැනීමෙන් අපිට ගොඩාක් උපකාරීවෙනවා. නායක ස්වාමීන් වහන්සේ මට කියලා තිබෙනවා රැස්කොට තබාගැනීමට වඩා බෙදා දීමෙන් මහා සෑපයක්, නිදහසක් ජීවිතයට ලැබෙනවා කියලා.

පැවිදිවීමට පෙරාතුව වසර පහක් පමණ මම ගමේ පුරාණ විහාරස්ථානයේ දායක සභාවේ සභාපතිවරයා හැටියට කටයුතු කළා. ඒ කාලයේ නායක ස්වාමීන් වහන්සේ මා කෙරෙහි ලොකු විශ්වාසයක් ඇතිකරගත්තා. ඒ නිසාම පන්සල උපයෝගීකරගෙන මහා පිංකම් රාශියක් සිදුකරගත්තා. ඉන් එක් ගෞරවනීය පිංකමක් තමයි ලොකු පිංකමක් සිදුකරලා කුඩා සාමනේර ස්වාමීන් වහන්සේලා එකළොස් නමක් පැවිදි කිරීමේ පිංකම. මේ වේලාවේ උන්වහන්සේලාගෙන් කී නමක් පැවිදි භාවය තුළ ඉන්නවාද කියන්න හික්කුට දන්නේ නැහැ. නමුත් එම පිංකම තුළින් ලැබුණා වූ කුසලය මට ලැබුණාය කියන විශ්වාසය මා තුළ තිබෙනවා. ලෝකය උපයෝගී කරගෙන ලැබුණු අවස්ථාව ප්‍රයෝජනයට ගෙන මගේම නිදහස් පාර සොයාගෙන ගියා. මෙතන තමයි ඔබ හඳුනාගත යුතු දක්ෂභාව තිබෙන්නේ.

මේ කාලයේදී මට මතකයි වයස අවුරුදු අසූවක් පමණ වූ වයෝවෘද්ධ නායක ස්වාමීන් වහන්සේ දැඩිලෙස ගිලන් වූ අවස්ථාවක්. ගිහියෙක් හැටියට හරියටම අවුරුද්දක කාලයක් දවසක් හැර දවසක් සබන්ගාල ඇඟ අතුල්ලල උන්වහන්සේව නාවල තිබෙනවා. ඒ සෑම දිනකම උන්වහන්සේ සිවුරු අඳන සෝදල තිබෙනවා. උන්වහන්සේට දානය වැළඳීමට දැන් වෙච්චන අවස්ථාවන්හිදී උන්වහන්සේට මා සියතින් දන් වළඳවල තිබෙනවා. අවශ්‍ය ප්‍රතිකාර සඳහා වෛද්‍ය මහත්වරුන් ළඟට රැගෙන ගොස් තිබෙනවා. නමුත් මේ මොහොතේ උන්වහන්සේ මොන ලෝකෙක කවරුන් වශයෙන් ඉන්නවාද කියන්න හික්කුට දන්නේ නැහැ. නමුත් උන්වහන්සේට උපස්ථානය කිරීම තුළින් රැස්වුණාවූ කුසලය හික්කුට ලැබුණාය කියන විශ්වාසය වර්තමානයේ හික්කුට තිබෙනවා. වයෝවෘද්ධ නායක ස්වාමීන්වහන්සේ පුංචි දරුවෙක් වගේ උන්වහන්සේව නාවන්න එන තුරු තම උස ආසනයේ වාඩිවී ජනේලයේ කවුළුවෙන් බලාසිටින දර්ශනය මට තාම මතකයි. උන්වහන්සේගේ ඒ බැල්ම තුළ ආදරය,

රැකවරණය, ආරක්ෂාව, කරුණාව ගැබ්වෙලා තිබුණා. එහි දිට්ඨදම්මවේදනීය කුසලය නිසාම ඒ හැම දෙයක්ම හික්කුවට මේ මොහොතේ ලෝකයෙන් ලැබෙනවා. ලෝකයේ ශ්‍රේෂ්ඨම ආයෝජනයට ජීවිතය යොදවල එහි ප්‍රතිලාභයන් ලබන කෙනෙක් හික්කුව. හික්කුවට මතකය ජීවිතයේ එක්තරා රාත්‍රියකදී විහාරස්ථානයේ අධිෂ්ඨාන පූජාවක් සංවිධානය කළා. සුප්‍රසිද්ධ ගෞරවනීය ස්වාමීන් වහන්සේ නමක් පිංකමට වැඩමකළේ. පන්දහසක් පමණ ගිහිපිංවතුන්ලා මේ පිංකමට සහභාගි වුණා. රාත්‍රි 8.00 විහාරස්ථානයේ සියලුම විදුලි ආලෝකයන් නිවියනවිට පන්දහසක් පමණ ගිහිපිංවතුන්ලාගේ දෑතේ පහන් හෝ ඉටිපන්දමක් දැල්වුණා. සනාත්ධකාර රාත්‍රියක් පහන් ආලෝක පහන් දහසකින් ආලෝකවත් වෙනවිට එම පිංකම සංවිධානය කරපු මම හිස් දැතින් පන්දහසක් පහන් ආලෝක දෙස බලාසිටියා පමණක්මයි කළේ. මේ පිංකම නිසාම ශිල්පීන් පන්දහසක් පමණ පිංවතුන්ලාගේ හදවත් තුළ ඇතිවුණ අධිෂ්ඨාන ශක්තිය මා ලෝකයාට හොරෙන් තනිවම අනුමෝදන් වුණා. වෙහෙස මහන්සි වී පිංකම් සංවිධානය කර අනුන් පිංකම් වල යොදවා ඒ අයට සොරා මා මගේ කුසල් පක්ෂය ශක්තිමත් කරගත්තා. පිංකම් හුදු ආශ්වාදයක් කරගත්තේ නැහැ. අතීතයේ දැල්වූ පහන් ආලෝක පහන් දහසක් මොහොතකින් නිව්ගියත් නිව්ගිය පහන් ආලෝක දෙස බලමින් මා ඇතිකරගත්තා වූ අතීතයේ බීජය ප්‍රඥාවේ ආලෝකයක් බවට පත්වී තවමත් නොනිමී හික්කුව තුළ දැල්වෙනවා. පන්සලේ වේවා ආරණ්‍යයේ වේවා ගිහිගෙදර වේවා ඕනෑතරම් කුසල්නිධි තිබෙනවා සැහවිලා. මේවා සොයාගෙන ගිහිල්ලා සුවසේ හරාගන්න. ලෙඩෙක්, මහල්ලෙක්, පිංකමක් දෙස ඔබ නොබලා යනවා කියන්නේ කුසල් නිධියක් මගහැර යනවා කියන කාරණයයි. වසරක් ඵරමිණිය ගොතාගෙන කායානුපස්සනා භාවනාව වැඩුවත් නොලැබෙන අවබෝධයක් දිනක් ලෙඩෙක්, මහල්ලෙකුට උපස්ථාන කිරීමෙන් ලැබීමට හැකි බව හික්කුව අත්දැකීමෙන් දන්නවා. නමුත් එකිනෙකාගේ ඉන්ද්‍රිය ධර්මයන්ගේ ස්වභාවය අනුව මෙය වෙනස් වෙන්න පුළුවන්. කායානුපස්සනාව කියන කාරණය, අසුභය කියන කාරණය හික්කුව වඩාත්ම අත්දැක්කේ ගිහි ජීවිතයේදී රෝගීන්ට උපස්ථාන කිරීම තුළින්මයි. අවබෝධයම අරමුණු කරගත් අවංක චෙතනාවෙන් රෝගීන්ට උපස්ථානය කිරීමේදී කවදාකවත් රෝගියාගේ අගුවි, මුත්‍ර වල ගෙක් අපුලක් දැනුනේ නැහැ. කුසලයේ ශක්තිය විසින් අගුවි, මුත්‍රා වල දුගත් නිශේධ කරනවා. මේ සටහන අවසන් කරනවිට මේ දෙයත් සඳහන් කරන්න ඕන. තරුණ කාලයේ ආවේගශීලීභාවයන් නිසාම ස්වාමීන් වහන්සේ සමග ගැටුමුත් එකක් දෙකක් ඇතිකරගෙන තිබෙනවා. ඒවායේ අකුසල් විපාකත් සමහරවිටදී ඉදිරියේදී විපාක දෙන්න පුළුවන්.

හික්කුව මේ මොහොතේ වැඩ සිටින කුටිය අසල නිතර ගැවසුණ, නමුත් හුඟ දවසක් පේන්නේ නැතිව සිටි වළිකිකිළි අම්මලා දෙන්නෙක් ආයෙමත් රංචුව සමග කුටිය සමීපයට එන්න පටන් අරගෙන. වෙනදාට නැති කිවි, බිවි ගාන හඬ ඇසිල බලනවිට එක වළිකිකිළි අම්මා කෙනෙකුට කුඩා පැටව් හතර දෙනයි. අනෙක් වළිකිකිළි අම්මාට පැටව් එක්කෙනයි. අලුත් සාමාජිකයෝ පස් දෙනෙක් වළිකුකුල් රැනට එකතුවෙලා. මේ පස්දෙනාම ගැහැනු සත්තු. වළිකුකුළන්ගේත් පිරිමි ගහනය අඩුවෙනවා වගේ. ඒ අයගේත් කාමයේ වරදවා හැසිරීමේ

ක්‍රියාවන් වැඩිවෙලා ඇති. පුංචි පැටව් හතරදෙනෙක් ඉන්න වළිකිකිළි අම්මලා වෙනදාට වඩා බෝහෝම කඩිසරයි. වේගයෙන් පොළව පහරුගාමින් ආහාර සොයනවා. වෙනදාට තමාට පමණයි කෑම සොයන්න වෙහෙසුණේ. දැන් පස්දෙනකුට කෑම සොයන්න ඕනේ. කෑම සොයන ගමන්ම පැටව්ගේ ආරක්‍ෂාවත් බලන්න ඕනි. ඒ නිසා වළිකිකිළි අම්මා තියුණු අවධානයකින් නිතර පසුවෙන්නේ. වෙනදා තරම් හිඤ්ච සම්පයට එන්නේත් නැහැ. ඒ තරමට ඇය පැටව්ගේ ආරක්‍ෂාව පිළිබඳ අරමුණු කෙරෙහි අවධානයෙන් පසුවෙන්නේ. ඒ තියුණු අවධානයත් හරියට ශීලයෙන් තොරව සකස්වෙන මිථ්‍යා සමාධියක් වගේ. දුක ආරක්‍ෂා කරගැනීම උදෙසායි. ඒ තියුණු අවධානය හේතුවෙන්නේ. වළිකිකිළි අම්මා වගේම පැටවුණුත් බොහෝම උපක්‍රමශීලීයි. පුංචි හෝ අනතුරක ඉවක් දැනුන සැණින් මේ වළිකිකිළි පැටවුන් වේගයෙන් සැඟවෙනවා.

කාමච්ඡන්දයන්ට යටවූ මනුෂ්‍ය සිත් නිරතුරුවම සැඟවිලා තිබෙන්නේ. ඔබට සමහරවිට පෙනෙනවා ඇති සිත කාමයන්ටමයි දුවන්නේ. බොහෝම අකීකරුයි. ධර්ම මනසිකාරයට කැමතිම නැහැ. මේ සැඟවුණා වූ සිත මතුකරගැනීමට ධර්මච්ඡය බොජ්ජංගය වඩන්න කියල බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා. ඒ කියන්නේ සිත ධර්ම මාර්ගය සඳහා උපක්‍රමශීලීව සැඟවුණවිට සද්ධර්මයක් ශ්‍රවණය කරන්න. ධර්ම සාකච්ඡාවක යෙදෙන්න. ධර්ම පොතක් කියවන්න. තෙරුවන් වන්දනාවක යෙදෙන්න. එවිට යටපත්ව ගිය සිත ධර්ම මාර්ගය තුළට ධර්මය කෙරෙහි කැමත්ත තුළට යොමුවේවි. ඒ මෝදුවන සිතුවිල්ල තුළින් චිරය, ප්‍රීතිය, පස්සද්ධිය, සකස්කර දේවි. දැන් ඔබට පුළුවන් සමාධි, උපේක්‍ෂා ධර්මයන්ට ක්‍රමාණුකූලව සිත යොමුකරන්න.

සිත අකීකරු වන විට ඔබ උපක්‍රමශීලී වන්න. ධර්ම මනසිකාරයක්ම සිත තුළින් මතුකොට ගන්න දක්‍ෂ වෙන්න. ඇසට ප්‍රිය, හුරුබුහුටි දකින ඕනෑම කෙනෙක් ආදරය කරන වළිකිකිළි අම්මාගේ ජීවිතය තුළ සැඟවුණ අනතුරත් පිංවත් ඔබ නුවණින් මෙනෙහි කරන්න. වළිකිකිළි අම්මා වේගවත්ය කියන්නේ ඇය වේගයෙන් සංස්කාර රැස්කර ගන්නවාය කියන කාරණයයි. සෑම නිමේෂයකම ඇය තුළ රැස්වෙන්නේ ලෝභ, ද්වේෂ, මෝහ අකුසලයන්මයි. ඇය සෑම නිමේෂයකම අනාගතභවය සඳහා අප්‍රමාණ අකුසල් ප්‍රමාණයක් රැස්කරගන්නවා. ඇය කවදානම් ගැලවෙන්නද? වළිකිකිළි අම්මාගේ පවටම උපන් දරුවො පස්දෙනෙක්. කාමයන් උදෙසා කාමයම රැස්කරමින් භවයේ වේදනාත්මකව නිරයේ දුකට සියතින්ම පාර සකස් කර ගන්නවා. මනුෂ්‍යයන් වන අපත් අනාගතයේදීත් වනවදුලුවල සංචාරය කර වළිකුකුළන්ගේ සුන්දරත්වය දැක සතුටුවේවි. සුන්දර ඡායාරූප සිහිවටන ලෙස ගනිවි. අවසානයේදී අපි දෙගොල්ලන්ම එකම තැනයි ඉන්නේ. පෙනෙන සුන්දරත්වය තුළින් හුදු ආශ්වාදයම නොව අවබෝධය ලබන්න.

ඔබ ඔය ඊර්ෂ්‍යා කරන්නේ සංස්කාරවලට බව දැනගන්න

ඊර්ෂ්‍යාව කියන වචනය සටහන් තබනකොටම එහි තරමක පැටලිලි ස්වභාවයක් තියෙනවා. ඒ පැටලැවිල්ල වගේමයි ඊර්ෂ්‍යාව කියන වචනයේ අර්ථය අපව හවගමනේදී පටලවන්නේ. මමය කියලා ගන්න දෘෂ්ටියේ දැඩිභාවය නිසාම, ලෝකයා අපව ඉක්මවා යනවාට අපි කැමති නැහැ. හැකියාවෙන්, දැනුමෙන්, රූපයෙන්, වත්පොහොසත්කම්වලින්, ගරුසත්කාරවලින්, එකිනෙකා පරයා යනකොට එතැන සකස්වෙන්නේ ඊර්ෂ්‍යාව කියන ධර්මතාවයයි. සංස්කාර කියන ධර්මතාවයේ අර්ථය නොවැටහෙන්න, නොවැටහෙන්න මනුෂ්‍යයා ඊර්ෂ්‍යාව දෙසටමයි ගමන් කරන්නේ.

මේ ලෝකයේ එක සුන්දර කාන්තාවක් ජීවත්වෙනවා, ඇයගේ ශරීරයේ සුන්දරත්වය, ලාලිත්‍යය, රිද්මය, හැඩය, වර්ණය මේ මොහොතේ අතිශය වමන්කාරජනකයි. ඒ රූපය නිසාම ඇය ලෝකයේ ජනප්‍රිය කාන්තාවක්. ඇය මේ රූපයෙන් ලෝකයාව හැඟීම්වලින් අන්දමන්ද කරනවා. ඇය අන්‍යාගමික කාන්තාවක්. ඇයගේ මේ අසිරිමත් රූපය නිසාම ඇයට ඊර්ෂ්‍යා කරන අය අප්‍රමාණව ඇති.

ඒ අසිරිමත් රූපය නිසාම වර්තමානයේ ඇය සතර අපාය දෙසටමයි මාර්ගය සකස්කරගන්නේ. එක් හිඤ්චක් උතුම් සමාධියේදී අරමුණුකර බලනවා, ඉහත රූමත් කාන්තාව පෙර ජීවිතයේදී කුමන අයුරේ ජීවිතයක් ගතකරපු කෙනෙක්ද කියලා.

එවිට එම හිඤ්චට අරමුණුවෙලා තියෙන්නේ වයස අවුරුදු 40ක පමණ පැහැපැත් කාන්තාවක්. ඇය තැඹිලි පැහැති රෙදි පටියකින් බැඳගත් තනපටයක් සහ ඉනේ සිට පහතට අඳිනලද තැඹිලි පැහැති රෙදිකඩකින් සැරසී ඉඳලා තිබෙන්නේ. ඇයගේ ස්වරූපයෙන් හිඤ්ච ඇයව හඳුනාගෙන තිබෙන්නේ දේවදාසියක් ලෙසිනුයි.

ඉන්ද්‍රියානු සමාජයේ දෙවියන් උදෙසාම කැපවූ, ජීවිතය පූජා කළ කාන්තාවන් සිටියා. ඒ අයගේ මුළු ජීවිතයම ගෙවුණේ තමන් අදහන දෙවියන් වෙනුවෙන්, එම දෙවියන්ට පූජෝපහාර පැවැත්වීම උදෙසායි. ඇය මුළු ජීවිතය තුළදීම කරන්නේ දෙවියන්ව මලින් සැරසීමට මල් මාලා ගොතන එක. දේව මන්දිර පිරිසිදු කරන කාර්යය. සුවඳහමන මුරුතැන්බත් පිසින කාර්යය. සුවඳ දුමෙන් දේවමන්දිර සුවඳවත් කරන කාර්යය. දෙවියන් උදෙසාම ජීවිතය පූජා කරන්නී... ඇය දේවදාසියක්. තමා අදහන ආගමට අනුව දෙවියන්ට මලින් පූජා පැවැත්වීම නිසාම එහි විපාකයක් හැටියට මේ ජීවිතයේදී අබෞද්ධ පවුලක වුණත්, සුරූපී උපතක් සකස්කොටගත්තා. මේ ජීවිතයේදී ඇයට නිල් මහනෙල් මලක් වැනි

ගරීරයක්, ඇස් දෙකක් ලැබුණේ ඇය ගිය ජීවිතයේදී දෙවියන්ට පූජා කළ මල්වල අසිරියෙන්මයි. එහෙමනම් ඇයගේ රූපයට අපි ඊර්ෂ්‍යා කරලා වැඩක් නැහැ. ඒවා හේතුවල ධර්මයන්. නමුත් එතැන තිබෙන්නේ මිත්‍යාදෘෂ්ටික ජීවිතයක්.

ඇයගේ සුන්දර ජීවිතය දකිනකොට අපට පෙනෙන්නේ ඔබ දක්ෂනම් ඔබ පූජා කරන මලකින් මොන තරම් අසිරියක් ලබන්න පුළුවන්ද කියලා. නමුත් මල් පූජා කරමින් දෙවියන්ට සුවදින් පූජෝපහාරයන් පැවැත්වීමෙන් ලබාගත් අසිරිමත් රූපය නිසාම, එම රූපයේ ආශ්වාදය නිසාම, ඇය දැන් අකුසල් වැඩෙන මාර්ගයකමයි ගමන්කරන්නේ. ඉහත කරුණ ඔබට සටහන් කළේ ඊර්ෂ්‍යාව කියන කාරණයේ ඇති අර්ථ විරහිතබව ඔබට දැන ගන්නයි. ඔබ ඔය ඊර්ෂ්‍යා කරන්නේ අනුන්ගේ කුසල් සංස්කාරධර්මයන්ටයි. අනුන් පොහොසත් වෙන්නේ, බලවත් වෙන්නේ, රුමත්, උගත් වෙන්නේ ඒ අය පෙර ජීවිතයේ රැස්කරගත් කුසල් සංස්කාරධර්මයන් අනුවමයි. යමෙක් යමෙකුගේ සංස්කාරවලට ඊර්ෂ්‍යාකරනවා කියන්නේ ධර්මයට ඊර්ෂ්‍යා කරනවාය කියන කාරණයයි. ධර්මයට යමෙක් ඊර්ෂ්‍යා කරනවානම් ඔහු තමාගේම හිස කළුගලක ගසාගන්නා අඥාන පුද්ගලයෙක් වෙනවා. පිංවත් ඔබ කළුගලක ඔලුව ගසාගත්තොත් මොකද වෙන්නේ? මුහුණ ලේ පැහැ වෙනවා, දත් එළියට පනිනවා. මුහුණ ඉදිමිලා විකෘති වෙනවා. මේ සියල්ල ඊර්ෂ්‍යාවේ එළයයි.

වරක් හික්කුළු උතුම් සමාධියේ පසුවෙන කොට රාත්‍රී කාලයේදී, තම ජීවිතයේ පළමු වරට යක්ෂණයක් දර්ශනය වෙනවා. ඇය මිත්‍යාදෘෂ්ටික යක්ෂණයක්. ඇගේ බෙල්ලෙන් උඩ කොටස විතරයි දර්ශනය වෙලා තියෙන්නේ. ඇයගේ ස්වරූපය මොනතරම් හියකරු ද කියනවානම් එම යක්ෂණයගේ කට දෙපැත්තෙන් එළියට නෙරපු අහල් තුනක පමණ දළ කැබැලි දෙකකුත් ඇයට තිබිලා තියෙනවා. රත්පැහැ ගැන්වුණු පුපුරණ මුහුණක් ඇයට තියෙන්නේ. හරියටම තමාගේ හිස තමාම කළුගලක ගසාගන්නා වැනි මුහුණක්. එම හියකරු යක්ෂණය දකිනකොට, හික්කුළු එම යක්ෂණය තුළින් දැකලා තිබෙනතේ ද්වේෂය, ඊර්ෂ්‍යාව ජීවිතය කරගත් කාන්තාවක්. පිංවත් ඔබ සිතන්න ඔබ තුළින් ඊර්ෂ්‍යාව සකස්වෙනවා නම් ඔබ තුළින් ඔබ යක්ෂයෙක්, යක්ෂණයක් දකින්න දක්ෂවෙන්න. මොකද මේ කාලකණ්ණ ධර්මයන්මයි මේ යක්ෂණයට ඒ දුක උරුමකරදුන්නේ. මේ යක්ෂණයගේ දළ දෙකෙන් කියන්නේ ඊර්ෂ්‍යාවේ තියුණුවාවය. යක්ෂණයගේ ජීවිතයේ අකුසල් බලවත්භාවය නිසාම ඇයගේ යක්ෂ ජීවිතයට ආයුෂ, වර්ණය, සැපය, බලය වැඩිවෙලා. ඒ වැඩිවීම හේතුවෙන් තව තවත් දුක වැඩිවීමටමයි. ඒ නිසා පිංවත් ඔබ ඊර්ෂ්‍යා කරන්න එපා. ඊර්ෂ්‍යාව තුළින් යක්ෂයෙක් දකින්න.

සමහර ගම්මානවල පිඬුසිභාවභිතකොට මොන තරම් දුප්පත් මනුෂ්‍යයෝ ජීවත්වෙනවද කියලා පෙනෙනවා. ඉළක් සෙවිලි කළ කුඩා වර්විච් බිත්ති හතර තුළ පාන්, විස්කෝතුවකින්, කැඳ උගුරකින්, වෙල පිරිමහගන්න කුඩා කිරිදරුවන්, අම්මලා දකිනකොට 'අනේ පුතේ, මේ

ජීවිතයෙහි අනුනට රීර්ණා කරන්න එපා'ය කියලා කියන්න හික්කුවට හිතෙනවා. ඒත් බියක් දැනෙනවා, අනේ මේ දරුවන්ට එහෙම කීවොත්, හික්කුව කෙරෙහි ද්වේශයක් ඇතිකරගෙන තව අකුසල් රැස්කරගනියි කියලා. අනුනට රීර්ණා කරන මනුෂ්‍යයා නැවත මනුෂ්‍ය ජීවිතයක් ලැබුවොත් ඔහු අල්පභෝගී සම්පත් ඇති, අල්පේශාබ්‍ය දුර්වර්ණ ජීවිතයක් ලබන බව ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා. බලන්න රීර්ණාව තුළ මොනතරම් අවදානමක් ද සැඟවිලා තියෙන්නේ. යමෙක් අනුනට රීර්ණා කරන්නේ නම්, ඔහු රීර්ණා කරන්නේ තමාගේම සැපයට බව හොඳින් සිතන්න. ඔබ අවබෝධයෙන්ම රීර්ණාවෙන් මිඳෙන්න. එවිට ඔබ උපේක්ෂාව තුළට පැමිණෙව්. දැන් ඔබට පුළුවන් මෙෙත්‍රියට සිත යොමුකරන්න. රීර්ණාවත්, මෙෙත්‍රියත් කියන්නේ එක සිතිවිල්ලක් අතර ඇති පරතරය පමණයි. ඒ තරම් සරල තැනක් ඔබ මගහරිනවා. මේ එක සිතිවිල්ලක පරතරය ඔබව සුගතියේ සිට දුගතියට ඇද දැමීමට හොඳටෝම ප්‍රමාණවත් වෙනවා. වර්තමාන අධ්‍යාපන ක්ෂේත්‍රය තුළ ඇති තරගාකාරීත්වය නිසා කුඩා වයසේදීම දරුවන් තුළ රීර්ණාවේ බීජයන් ඇතිවෙනවා. ඒ අනාගත සමාජයේ ව්‍යාකූලබව කියන්නාවූ බොහොම අනතුරුදායක ප්‍රවනතාවයක්.

බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා ගිය ජීවිතයේ මහණ බමුණන්ගෙන් කුසලය, අකුසලය ගැන, කළයුත්ත නොකළයුත්ත ගැන නොඇසීමේ හේතුව නිසාම මේ ජීවිතයෙහි අකුරු ශාස්ත්‍රයේ අදක්ෂභාවයට පැමිණෙනවාය කියලා. පුද්ගලයකු අතින් ඉහත කාරණා සිදුනොවන්නේ මාන්තය නිසාමයි. එමනිසා නිහතමානීව උත්සහය තුළින් ඔබ අධ්‍යාපන කටයුතු කළහොත් ඔබට අනුනට රීර්ණා කරන්න අවශ්‍ය වෙන්නේ නැහැ. ඔබට ලැබිය යුත්ත ලැබෙව්. තෙරුවන් කෙරෙහි විවිකිච්ඡාවෙන් බැහැරවෙන මොහොත දක්වාම ඔබ තුළ රීර්ණාව සකස්වෙනවා. මොකද ධර්මානුකූලව ලෝකය දකින්න තවම ඔබ ධර්මය කෙරෙහි සැකයෙන් බැහැරනොවී ඇති නිසා.

ඔබ සක්කාය දිට්ඨිය තුළිනුයි ලෝකය දකින්න උත්සහ ගන්නේ. මෙතැනදී ඔබට ලැබෙන එලය ලෝභ, ද්වේෂ, මෝහ අකුසලයන්මයි. සද්ධර්මයේ අසමර්ථයන්ගෙන් ලෝකය බැහැරවෙන්න, බැහැරවෙන්න මාරයාගේ අධිපත්‍යයයි ලෝකයේ පැතිරෙන්නේ. ඒ සද්ධර්මයෙන් බැහැරවූ අනාගත ලෝකයට අවශ්‍ය මාර සමාජය තමයි වර්තමානයේ හරිබරි ගැහෙමින් මේ සකස් වෙන්නේ.

පිංවත් ඔබ සද්ධර්මය තුළින් අනාගතයේ බිහිවෙන මේ විෂම ලෝකය හඳුනාගන්න. මාරයාගේ විෂම සැලසුම් පරාජයකර ඔබ ලොවතුරා බුදුරජාණන්ගේ මහා කරුණා ගුණයේ සෙවනට එන්න.

ඔබ විනෝදය ලෙස දකින්නේ තෘෂ්ණාවේ ගින්දරයි !

බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා 'පිංවත් අනුරුද්ධ, බුදුරජාණන් වහන්සේ දහම් දෙසන්නේ ජනතාව විශ්මයට පත්කරන්නවත්, ජනතාව සුරතල් කරන්නවත්, ලාභ සත්කාර ලබන්නටවත්, මා ගැන මෙසේ යැයි හඳුනාගැනීමටවත් නොවේ. ශ්‍රාවකයින්ගේ මෙලොව, පරලොව යහපත උදෙසාමයි' කියලා. බුදුරජාණන්වහන්සේගේ මහා කරුණාව යොමුවන්නේ සත්වයාගේ මෙලොව පරලොව ඉලක්කකොට පමණක්මයි. මේ සා අසිරිමත් රැකවරණයක් වූ ලොව්තුරා බුදුරජාණන්වහන්සේගේ මහා කරුණාගුණයේ රැකවරණය දරුවෙක් උදෙසා, බිරිඳක්, ස්වාමීපුරුෂයෙක්, තනතුරක්, දේපලක් උදෙසා මගහරිනවානම් එම අනුවණකමේ විපාකයන් ඔබට අනාගතයේදී අවුරුදු ලක්ෂ ගණනාවක් ගෙවන්නට සිදුවේවි.

පිංවත් ඔබට අයිති නැති දරුවෙක්, බිරිඳක්, ස්වාමීපුරුෂයෙක් උදෙසා ඔබට අයිති සද්ධර්මයේ රැකවරණය අහිමි කරගන්න එපා. මේ කෙටි මනුෂ්‍ය ජීවිතය, අතිදීර්ඝ දුකෙන් මිදීම උදෙසාම ප්‍රයෝජනයට ගන්න. බුදුරජාණන්වහන්සේ සාරසංඛ කල්ප ලක්ෂ ගණනාවක් දස පාරමීධර්ම පිරුවේ පිංවත් ඔබ උදෙසාමයි. ඇස් ගලව ගලවා දන්දුන්නේ, මහා සාගරයේ ජලය පරදවා යන තරමට රුධිරය දන්දුන්නේ, මහ පොළොවේ පස් පරදවන තරමට ශරීර මාංශ දන්දුන්නේ පිංවත් ඔබ උදෙසාමයි. හය අවුරුද්දක් දුෂ්කරක්‍රියා කෙරුවේ ඔබ උදෙසාමයි. නමුත් පිංවත් ඔබට ඇස්, මස්, ලේ දන්දෙන්න අවශ්‍යම නැහැ. රූපය කෙරෙහි ඇති තෘෂ්ණාව නිසා ඔබ තුළ සකස්වෙන ලෝභ, ද්වේෂ, මෝහ අකුසලයන් පමණක් ඔබ දන්දෙන්න. එවිට අප බෝධිසත්වයාණෝ ඔබ වෙනුවෙන් දන් දුන් ඇස්, මස්, රුධිරය වෙනුවෙන් ඔබ කෘතගුණ දැක්වූවා වෙනවා. ඔබට ලැබුණ මේ උතුම් අවස්ථාවේදී එවන් අසිරිමත් ශාස්තෘන්වහන්සේනමකට ණයකාරයෙක් නම් වෙන්න එපා.

මාරයා සැඟවී බලා සිටිනවා, ඔබට දරුවාගේ සුරතල් පෙත්වලා, බිරිඳගේ, සැමියාගේ ආදරය පෙත්වලා, මෙවරත් ඔබව බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ණයකාරයෙක් කරවන්නට.

බැංකුවට ඔබ ණය වුණොත් දේපල රාජසන්නක කරාවී, බුදුරජාණන් වහන්සේට ඔබ ණය වුණොත් හවයේ සැපයම මාරසන්නක වෙනවා. දුකින් බැහැරට මගපෙන්වූ ඒ උතුම් ශාස්තෘන්වරයාණන් වහන්සේට පිංවත් ඔබ නිරතුරුවම ඔබේ ජීවිතය තුළින් අලෝභ, අද්වේශ, අමෝහ සුවඳ කුසුම් පුෂාකරන්න. බුදුරජාණන් වහන්සේ ඒ මල් සුවඳ නිරතුරුවම වර්ෂනා කළා. 'මේ ලෝකයේ කිසිම මනුෂ්‍යයකුට, දෙවියකුට, බ්‍රහ්මයකුට විඳින්නට තබා සිතන්නවත් බැරි අප්‍රමාණ වූ දුක් කන්දරාවක් සය අවුරුද්දක් පුරා මම දුෂ්කරක්‍රියා කළ කාලයේදී වින්දා' කියලා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා.

මේ හැම දුක්ගැහැටක්ම උන්වහන්සේ කැමැත්තෙන්ම දරාගත්තේ පිංවත් ඔබ මේ මොහොතේ ලබන සද්ධර්මයේ සැනසිල්ල ඔබට ලබාදීමටයි. එවන් අසිරිමත් ශාස්තෘන්වහන්සේ නමක් වෙනුවෙන් නිරතුරුවම පිංවත් ඔබ තුළ අලෝභ, අද්වේෂ, අමෝහ සිතිවිලි ඇතිකරගෙන බුදුරජාණන් වහන්සේගේ රූපකාය සිතෙන් මවාගෙන ඒ පවිත්‍ර සිත බුදුරජාණන් වහන්සේට පූජා කරන්න. බුදුරජාණන් වහන්සේගේ උතුම් ගුණයන්, ඥානයන්ට නිරතුරුවම ඔබ මනසින් සමීපවෙන්න. එවිට පිංවත් ඔබ තුළ බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි අයෝමය විශ්වාසයක් සකස් වෙවි.

භික්ෂුවට මතකයි අතීතයේ එක්තරා දවසක උදෑසන සුදු සරමක් සුදු කම්සයක් බැගයක දමාගෙන උදෑසන 5ට බසයේ නැගලා, කිසිම ඥාතියෙක් හිතවතෙක් ගෙන් තොරව භික්ෂුව පැවිදිවීම සඳහා උපන් නිවසින් පිටව ගිය ආකාරය. එදා පටන් මේ මොහොත දක්වා භික්ෂුවට අයෝමය ශක්තිය වුණේ බුදුරජාණන් වහන්සේමයි. ස්ථීර වාසස්ථානයක් නොමැතිව තැන්තැන්වල ආරණ්‍යවල හුදෙකලා කුටිවලට ගිය ගමනේදී සමහර පිංවතුන්ලා භික්ෂුව හැඳින්වුවේ 'අභිගුණ්ඨක භික්ෂුව' කියලා. මගේම කණට ඇසිලා තියෙනවා පිංවතුන්ලා එහෙම කියනවා. මා හඳුනාගත්තා ඒ කථාකරන්නේ මාරයාය කියලා. බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාව තුළින් ඒ වෙලාවේ භික්ෂුව මාරයාව හඳුනාගෙනයි තිබුණේ. මාරයාට අවශ්‍ය වුණේ 'අභිගුණ්ඨක භාමුදුරුවෝ' කියන නම පටබැඳලා මා තුළ ලැජ්ජාව සකස් කරලා ආරණ්‍යයක, පන්සලක ස්ථීර නිත්‍ය පදිංචිකරුවෙක් කරන්න. උතුම් පැවිද්ද ලැබීමට පෙරාතුවම මාරයාගේ එම අවකාශය මම බලාපොරොත්තුවුණා. භික්ෂුවට, ස්ථීර නිත්‍ය තැනක් නැති 'අභිගුණ්ඨක භාමුදුරුවෝ' කියනකොට මට සතුටක් ඇතිවුණා. භික්ෂුව කල්පනා කළේ, සාරිපුත්ත මහෝත්තමයාණන් වහන්සේ, මහා කාශ්‍යප මහෝත්තමයාණන් වහන්සේටත් ස්ථීර, නිත්‍ය තැනක් තිබුණේ නැහැ නේද කියලා. ඒ කියන්නේ උන්වහන්සේලාත් 'අභිගුණ්ඨක' ජීවිත ගතකළේ. ඒ උතුම් ජීවිතය මටත් ලැබීම භාග්‍යයක්කොටයි භික්ෂුව සැලකුවේ. ඒ 'අභිගුණ්ඨක භික්ෂුව' කියන නාමය භික්ෂුවට ලැබුණු ගෞරව නාමයක් ලෙසයි භික්ෂුව මේ මොහොතේත් දකින්නේ. ඒ ගතකළ අභිගුණ්ඨකභාවයමයි මේ සටහන් ලියන්න අවශ්‍ය අවබෝධය ලබාදුන්නේ. මොකද භික්ෂුවට පැවිදිවෙන්න පෙරාතුව කවදාකවත් බුදුරජාණන්වහන්සේ දේශනාකොට වදාළ සූත්‍ර පොතක් කියවා තිබුණේ නැහැ. කවදාවත් භාවනා පංතියකට ගිහින් තිබුණේ නැහැ. ජීවිතේ කවදාවත් දහම් පාසලකට ගිහින් තිබුණේ නැහැ. භික්ෂුව ගිහිකාලයේ අධ්‍යාපනය ලැබුවේ ක්‍රිස්තියානි පාසලක. එහි බුදුදහම ඉගැන්වුවේ 7 වැනි ශ්‍රේණියෙන් පසුවයි. මෙවැනි පසුබිමක් තුළ 'අභිගුණ්ඨක භාමුදුරුවෝ' කියන අර්ථයේම ඵලයයි මේ භික්ෂුව. අභිගුණ්ඨක කියන වචනයේ අර්ථය මෙතැනදී භික්ෂුව දකින්නේ 'අතහැරීම' කියන අර්ථයෙන්. ඔබ අතහැරිය යුත්තේ රූපය කෙරෙහි ඇති තෘෂ්ණාව පමණක්මයි. එතැනදී ඔබට මුළු සද්ධර්මයේම රැකවරණය ලැබෙනවා. සද්ධර්මයේ රැකවරණය ලබාගත් තැනැත්තාට මිනිස්, දෙව්, බ්‍රහ්මාණ්ඩය තුන්

ලෝකයේම ගරු බුහුමන් ලැබෙනවා. 'ඔබ සියල්ල අතහරින්න. එවිට ඔබට සියල්ල ලැබෙයි' කියන අර්ථය හික්කුට නිරතුරුවම කියන්නේ ඉහත අත්දැකීම නිසාමයි.

හික්කුටට ඉහත ශක්තිය ලබාදුන්නේ, සසර පිළිබඳ ඇතිකරගත් බිය විසින්මයි. මේ බිය සකස් කර දුන්නේ තෙරුවන් කෙරෙහි ඇතිකරගත් ශ්‍රද්ධාවයි.

සමාජය තුළ පිංවතුන්ලා විනෝදවෙනකොට, සෙල්ලම් කරන විට හික්කුටට හරි බයක් දැනෙනවා, ඔබලා පිළිබඳව. විනෝදවෙන්න සෙල්ලම් කරන්න පුළුවන් ලෝකයක් නොවෙයි මේක. ලෝකය නිරතුරුවම ගිනිගන්නවා තෘෂ්ණාවෙන්. තෘෂ්ණාවේ ගින්දරයි ඔබ විනෝදය, සෙල්ලම හැටියට දකින්නේ. නොදන්නාකම නිසාම ගින්දරත්, විනෝදයත් සෙල්ලමක් කොටගනිද්දී පිච්චිමට අදාළ සංස්කාරයන් අනාගත විපාකයන් පිණිස සකස්වෙනවා. පරිස්සමෙන් විනෝදවෙන්න. තෘෂ්ණාව කියන්නේ ගින්දරක්. අනුනගේ විනෝදය, සෙල්ලම ඔබ ගින්දරක් ලෙස දකිමින් ඒ ගිනි නිවන දිශාවට යොමුවෙන්න.

ඔබේ හෂ්මාවශේෂ පූජනීයත්වයට පත්කරන්න

පිංචන් මහත්මයෙක් හික්කුටගෙන් විමසුවා 'හාමුදුරුවනේ කුසලය සහ පින කියන්නේ එකම කාරණයක්ද?' කියලා. මෙය පිංචතුන්ලා නිතර ස්වාමීන්වහන්සේලාගෙන් විමසන ප්‍රශ්නයක්. සාරිපුත්ත මහෝත්තමයාණන්^a වහන්සේ දේශනා කරනවා, කුසලය කියලා කියන්නේ කාරණා 10 කට කියලා. එම කාරණා දහය තමයි සතුන් මැරීමෙන් වැළකීම, සොරකම් කිරීමෙන් වැළකීම, කාමය වරදවා හැසිරීමෙන් වැළකීම, බොරුකීමෙන්, පිසුනාවාවා, පරුෂාවාවා, සම්ප්‍රජ්ජලාපා කීමෙන් වැළකීම, අනභිධ්‍යාව, අව්‍යාපාදය, සම්මා දිට්ඨිය යනු කුසලය කියලා. ඉහත කාරණා 10 ට තමයි සාරිපුත්ත මහෝත්තමයාණන් වහන්සේ කුසලය කියලා කියන්නේ.

කුසල් මූලයන් හැටියට සාරිපුත්ත මහරහතන් වහන්සේ දේශනා කරනවා අලෝභ, අදෝෂ, අමෝහය කියලා. මේ කාරණා දහය පිංචන් ඔබට මේ ආකාරයට ගන්නත් පුළුවන්. ඒ කයෙන් සිදුවෙන්නා වූ කුසල් 3 යි, වචනයෙන් සිදුවෙන්නා වූ කුසල් හතරයි, මනසින් සිදුවෙන්නා වූ කුසල් තුනයි කියලා. ඉහත කාරණා 10 ට තමයි කුසල් කියලා කියන්නේ.

එතකොට පින කියලා කියන්නේ කුමකටද? බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා පින යනු යහපත්, සිත්කළු, මන වඩන සැපයට කියන තවත් නමක්ය කියලා. එහෙමනම් පින කියන්නේ සැපයට කියන්නා වූ තවත් නමක්. දැන් පිංචන් ඔබට කුසලය කියන වචනයේ අර්ථයත්, පින කියන වචනයේ අර්ථයත් හොඳින් පැහැදිලියි. පින කියන කාරණයත්, කුසලය කියන කාරණයත් අර්ථයන් දෙකක්. නමුත් මේ කාරණා දෙක හේතුඵල අනුව එකට සම්බන්ධ වෙනවා. ඒක වෙන්නේ මෙහෙමයි. යමෙක් කුසල් ධර්මයන් ජීවිතය තුළින් වඩනකොට, ඔහු තුළ සැපය, ඒ කියන්නේ පින ඇතිවෙනවා. යම් පිංචතෙක් සැපයෙන් ජීවත්වෙනවානම් ඔහු ජීවත්වෙන්නේ කුසල් ධර්මයන් ජීවිතය තුළින් සිදුකරගන්නා නිසාමයි. පිංචන් ඔබ ධර්මානුකූලව සැපයෙන් ජීවත්වෙනවාය යන්නෙන් කියවෙන්නේ ඔබ තුළ කුසලයත්, පිනත් දෙකම තිබෙනවාය කියන කාරණයයි. පිංචතුන් වචන වල අර්ථයන් පසුපස හඹායෑම හැකිතාක් අඩුකර අනිත්‍ය ධර්මය තුළින්ම විතර්ක සකස්කොට දෙන සිත දෙස බලන්න දැක් වෙන්න. එවිට ඔබට පෙනේවි ඔබ පිළිතුර තුළ සිටිමින්ම පිළිතුරු සොයන බව.

පිංචන් මනුෂ්‍යයෙක් හික්කුටගෙන් විමසුවා 'ස්වාමීන්වහන්ස, මනුෂ්‍යයන් විසින් පූජෝපහාර පවත්වන ධාතුන්වහන්සේලා සෘද්ධියෙන් වඩින්නේ කොහොමද කියලා. පිංචන් ඔබ ධර්මරත්නය පිළිබඳව අවල ශ්‍රද්ධාවක් ඇතිකර ගැනීමට අවශ්‍යනම් මෙවැනි කාරණාවන් පිළිබඳව ධර්මානුකූල අර්ථය දැනගතයුතු වෙනවා. එසේ නොවුණහොත් මෝහය මුසු, අමූලිකා ශ්‍රද්ධාවයි අප තුළ වැඩෙන්නේ.

ධාතුන්වහන්සේ නමක් කියන්නේ අතීතයේ වැඩසිටි උතුම් ආර්යයන් වහන්සේලාගේ ශරීරයේ කොටසකට. එය දන්ත ධාතුන් වහන්සේ නමක් වෙන්න පුළුවන්, නැතිනම් ශරීරයේ වෙනත් අස්ථි කැබැල්ලක් වෙන්නත් පුළුවන්. අස්ථි කැබැල්ලක්, දතක් කියලා කියන්නේ සතරමහා ධාතුවෙන් සැදුණු දෙයක්. මේ උතුම් ආර්යයන් වහන්සේලා කියන්නේ, රූපයේ ආධිපත්‍යය පතුරුවාගෙන සිටින සතරමහා ධාතුව තම අවබෝධ ඥානයෙන් විනිවිද දැක්ක කෙනෙක්. සත්වයා ලෝකයට බැඳ තබන පංච උපාදානස්කන්ධයේ මුල්ම උපාදානස්කන්ධය වන රූප උපාදානස්කන්ධය අවබෝධ කරගත් තැනැත්තාමයි රූපය කෙරෙහි ඇති තෘෂ්ණාවෙන් මිදෙන්නේ. රූපය නැමැති සතරමහා ධාතුව අවබෝධ කර ගත්තාවූ රහතන්වහන්සේ ඒ අවබෝධය ලබාගන්නේ නාමරූප ධර්මයන් උපයෝගී කරගෙනමය. රහතන් වහන්සේ පිරිනිවියන මොහොතේ විඤ්ඤාන ධාතුව රහතන් වහන්සේ තුළින්ම පිරිනිවී ගියත්, මෙලොව ඉතිරිවූ නොවූ ශරීරය හෙවත් සතරමහා ධාතුව පූජනීයත්වයට පත්වෙනවා. සතරමහා ධාතුව අවබෝධ කරගත් නිසාමයි උන්වහන්සේගේ රූපය පූජනීයත්වයට පත්වෙන්නේ. එම නිසාම ධාතුන් වහන්සේලාට පූජෝපහාර දක්වන්න කියන කාරණය බුදුරජාණන්වහන්සේ දේශනා කරනවා.

මේ කිසිම ධාතුන්වහන්සේ නමකට සෘද්ධිමත්භාවයක් ඇතිකරගෙන තැනින් තැනට වැඩම කරන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. ධාතුන්වහන්සේ නමකට සෘද්ධිමත්භාවයක් ඇතිවීමට නම් ධාතුන්වහන්සේ තුළ පංච උපාදානස්කන්ධයක් සකස්වෙන්න අවශ්‍යයි. පංච උපාදානස්කන්ධයක් සකස්වෙන්න නම් සංස්කාර හේතුවෙන් සකස් වුණ විඤ්ඤානය ධාතුන්වහන්සේලා තුළ බැසගෙන තිබෙන්න ඕනේ. ඒ හේතුවෙන්ම නාමරූප ධර්ම සකස්වෙන්න ඕනේ. ආයතන හය පිහිටන්න ඕනේ. මේ කිසිවක් සකස් නොවන ධාතුන්වහන්සේ නමක් කෙසේ නම් සෘද්ධියෙන් වඩින්නද? එය කවදාකවත් ධර්මානුකූලව සිදුවන දෙයක් නොවෙයි. ඒ අපි අමුලිකා ශ්‍රද්ධාව නිසාම ධර්මයේ සැබෑ අර්ථයෙන් දුරස්ථ ලෝකය දකින නිසාම ඇතිකරගන්න අදහසක්.

නමුත් පිංචතුන්ලා අපිට නිතර ප්‍රකාශ කරනවා. තම තමන්ගේ පූජනීය ස්ථාන වලට ධාතුන්වහන්සේලා වැඩියා කියලා. 'ගිය සතියේ ධාතුන්වහන්සේලා දෙනමයි වැඩසිටියේ. අද බලනකොට ධාතුකරඬුවේ ධාතුන්වහන්සේලා හත්නමක් වැඩ සිටියා' කියලා. ඒ කියන්නේ ධාතුන්වහන්සේලා පස්නමක් වැඩිවෙලා. ඒ කියන්නේ මෙතැන" සිද්ධවෙන්නේ ධාතුන්වහන්සේලා සෘද්ධියෙන් වැඩීමක් නෙමෙයි. සමාදෘෂ්ඨික දෙව්වරු විසින් සුදුසු පූජනීය ස්ථානවලට ධාතුන්වහන්සේලා රැගෙන යනවා. අතීතයේ වැඩසිටියාවූ සාරිපුත්ත මහරහතන් වහන්සේගේ පටන් ඒ උතුම් ආර්යයන් වහන්සේලාගේ අවවාද අනුශාසනා ලැබූ, ශිෂ්‍යභාවය ලැබූ නමුත් නිවන් අවබෝධ කරගැනීමට නොහැකිවූ ලක්‍ෂ ගණනාවක් ගිහි පැවිදි පිංචතුන්ලා මේ මොහොතේ සශ්‍රික දිව්‍යතලවල මහේශාඛ්‍ය දෙව්වරු ලෙස වැඩසිටිනවා. ඒ දෙව්වරු තමන් සතු දිව්‍යවක්කු තුළින් තමන්ගේ ගුරුවරයාගේ පූජනීය ධාතුන්වහන්සේලා

වැඩසිටින්නේ කොහේද යන්න දන්නවා. තම සත්පුරුෂ ගුරුවරයාට ඇති ගෞරවය නිසාම එම ගුරුවරයාගේ පූජනීය ධාතූන්වහන්සේලාට අවශ්‍ය පුජෝපහාරයන් නොලැබෙනවා නම්, එම දුසිල්වතුන් සිටින ස්ථානවල වැඩසිටිනවා නම් දෙව්වරු තම දිව්‍යවක්කුවලින් එය දැකලා සුදුසු පූජනීය ස්ථානවලට, සිල්වතුන් අතරට එම ධාතූන්වහන්සේලා රැගෙන ගොස් තබනවා. මහේශාඛ්‍ය දෙව්වරු තම අතීත කළ්‍යාණ මිත්‍රයන් වහන්සේලාට දක්වන ගෞරවය තමයි පිංවත් ඔබ 'ධාතූන්වහන්සේලා සෘද්ධියෙන් වඩිනවා'ය යනුවෙන් දකින්නේ. ඉහත කාරණයෙන්ම පිංවත් ඔබ දැනගන්න ඕනා, උතුම් ධාතූන්වහන්සේලාට පුජෝපහාර දක්වන්න කියලා බුදුරජාණන්වහන්සේ දේශනාකර වදාළ කරුණට දෙව්වරු වර්තමානයේත් මොනතරම් ගරුකරනවාද කියන දෙය.

මේ මොහොතේ සමාසාදායීක දෙව්වරු උතුම් ධාතූන්වහන්සේලාට ගරුසත්කාර කරමින් පිංවත් ඔබලාට දෙන පණිවුඩයක් තිබෙනවා. ඒ උතුම් පණිවුඩය ඔබට හඳුනාගන්න පුළුවන්කම ලැබෙන්නේ අකාරවතී ශ්‍රද්ධාව කියන තෙරුවන්ගේ ගුණයන්, ඥානයන් අර්ථයෙන් දැක ඇතිකරගන්නා වූ ශ්‍රද්ධාව තුළින්මයි. මෝහය මුසු අමූලිකා ශ්‍රද්ධාවෙන් නම් නොවෙයි. පිංවත් දෙවියන් ඔබට කියන පණිවුඩය තමයි, සම්මා සම්බුද්ධ ශාසනය ජීවමානව පවතින මේ මොහොතේ මහපොළොවට පස්වෙන, ගින්නදරට අලුවෙන, පිංවත් ඔබගේ ඔය ශරීරයේ ඇටකටු, ධාතූන්වහන්සේලා බවට පත්කර පූජනීයත්වයට පත්කරගන්න කියන කාරණය. ධාතූන්වහන්සේ තුළින් ඔබ දැකිය යුතු අර්ථය ඔතැනයි තිබෙන්නේ. පිංවත් ඔබටත් පුළුවන් ඔය ශරීරයේ තිබෙන සෑම ඇට කැබැල්ලක්ම පූජනීයත්වයට පත්කරගන්න. උතුම් ධාතූන්වහන්සේ නමක් බවට පත්කරගන්න. එය කරගත හැක්කේ උතුම් ධාතූන්වහන්සේලා වන්දනාකරන ගමන්ම, ඉන් ඔබ්බට ගොස් ධාතූන්වහන්සේත් අනිත්‍යයේ එලයක්ය, ධාතූන්වහන්සේත් අනිත්‍යභාවයට පත්වෙන සතරමහා ධාතු කොටසක්ය කියන කාරණය අවබෝධ කරගැනීමට දක්‍ෂ වීමෙන්ය. එම අවබෝධය ලැබීමට නම් පිංවත් ඔබ පළමුවෙන්ම පංච උපාදානස්කන්ධයක් සකස් නොවෙන, රූපයක් පමණක් වන උතුම් ධාතූන්වහන්සේලාට සෘද්ධියක් ඇති නොවන බව ධර්මානුකූලව තේරුම්ගත යුතුව ඇත. පිංවත් ඔබත් ධර්මාවබෝධයෙන් සැනසෙන්න. එවිට ආයාසයෙන් තොරවම, ඔබේ ධාතූන්වහන්සේලාත් පූජනීයත්වයට පත්වේවි. එතෙක් අපේ හෂ්මාවශේෂයන්ට ලෝකය බියක්මයි දක්වන්නේ. ඒවාට ගරුකරන්නේ ජේතයන් යක්‍ෂයන් පමණක්මය. පිංවත් ඔබ සතර අපායෙන් මිදීමෙන්මයි, තම හෂ්මාවශේෂ පූජනීයත්වයට පත්කර ගැනීමේ මාර්ගයට අවතීර්ණ වෙන්නේ. එම නිසා පිංවත් ඔබ බොහෝම සිහිනුවනින් යුතුව අමූලිකා ශ්‍රද්ධාවෙන්, ආකාරවතී ශ්‍රද්ධාවෙන් වෙනස කළාණමිත්‍ර ආශ්‍රය තුළින්ම හඳුනාගෙන, ශීලයෙන් පරිපූර්ණවෙමින්, නිරතුරුවම අනිත්‍ය සංඥාවන් තුළින් ජීවිතය දකිමින් නිවැරදි මාර්ගය තුළම අවබෝධය කරායන්න. ඉක්මන් කෙටි මිථ්‍යාවන් පසුපස යන්න නම් එපා.

බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා මනුෂ්‍යයා අධිමාන්‍යය නිසාත්, මෝහය නිසාත්,

සිහිමුලාවීම නිසාත්, මාර්ගඵලයන් ප්‍රකාශ කරනවා කියලා. බුදුරජාණන්වහන්සේගේ කාලයේ සුනක්ඛත්ත වැනි පැවිදි අය පවා බලවුන, හරක් වුන, රකින නිර්වස්ත්‍ර මිත්‍ය දෘෂ්ඨිකයන්ව රහතන් වහන්සේලා හැටියට දැක්කා. අනාගත සමාජය තුළ ශාසන විකෘතීන් සකස්වීම සඳහා මාර්ගඵල උන්මාදය කියන කාරණය බොහොම වේගයෙන් පැතිරයන්න පුළුවන්. මෙය ධර්මතාවක්. ඒ ඇසෙන හඬ ශාසනයේ අර්ථයන් අතුරුදන්වීමේ කාලය ළඟාවන බව පිංවත් ඔබට කරන අනතුරු හැඟවීමක්. මේ සියලු අභියෝගයන් ධර්මානුකූලව දකිමින් බුදුරජාණන්වහන්සේ දේශනාකර වදාළ ධර්ම මාර්ගය තුළින්ම ගමන්කොට ධර්මය දකින්න. ඔබ අර්ථවත්ව ධර්මමාර්ගය තුළ ගමන් කිරීමේදී පිංවත් ඔබ තුළින් ක්‍රමානුකූලව මමත්වයේ දැඩිභාවය නැතිවියාවි. මාන්තය දියවෙන ප්‍රමාණයට නිහතමානී බව ඔබගේ ජීවිතය තුළ ඇති වෙවි. දැන් ඔබ ලෝකය ඉදිරියේ ප්‍රදර්ශකයෙක් නොවේ, අවබෝධයෙන්ම එම සිත අනිත්‍ය බව දැකීමට හැකි දක්ෂ චිරයවන්නයෙක්.

අහසට පොළොවට දෙස්දී කුමකට?

වෙලාව පෙරවරු 8.00යි. හික්කුට පිණ්ඩපාතය වැඩම කරලා පෙරලා කුටියට පැමිණි මොහොත. අහස හොඳටෝම කළුකරලා තිබුණේ. දැන් වහිනවා. එක දිගටම මාස 2ක් මෙම ප්‍රදේශයේ දැඩි පැවිල්ල තිබුණේ. ඒත් වැව් ජලයෙන් ගම්වාසීන් කුඹුරු අස්වද්දලා දැන් අස්වැන්න නෙළන කාලය. කුටියේ කැපකරු මහත්මයාත් මතක් කළා ඉදිරියේ අස්වැන්න නෙළන නිසා දින 10 ක් පමණ කුටියට නොපැමිණෙන බව. ඒත් මේ උදෑසන වහිනකොට හික්කුටට සිහිපත් වුණා ඒ අය මොනතරම් මානසික පීඩා විඳිනවා ඇතිද කියලා. පසුගිය දිනවල වැසි නැතිව තිබ්ලා අස්වැන්න නෙළන අවස්ථාවේ වහිනකොට මීට පෙරත් ගොවි මහත්වරුන් බොහොම වේදනාවෙන් හික්කුටට ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා 'හාමුදුරුවෙන් අපි බොහොම පිංකම් කළත්, මහත්සිවෙලා, ණය වෙලා ගොවිතැන් කළත් අවසන් මොහොතේදී මෙවැනි බාධක සිද්ධවෙනවා' කියලා. ඉහත ප්‍රශ්නය හික්කුටට යොමු කරපු වෙලාවේ හික්කුට එම ගොවියාහට දුන් පිළිතුර මෙහි සටහන් කරනවා. මක්නිසාද, එවැනි ස්වාභාවික විපත්වලින් වේදනාවට පත්වෙන පිංවත් ඔබට මෙම කරුණු නුවනින් මෙනෙහි කිරීමට ශක්තියක් ලැබීම පිණිස...

අපි ගොඩාක් කැපවීම් කරලා, බලාපොරොත්තු ඇතිකරගෙන යමක් සිද්ධකරලා, ඒවායේ ප්‍රතිඵල වලින් ලබන සිහින මාලිගා මනසින් ගොඩනගලා, ස්වභාවධර්මය නිසා ඒවා විනාශ වී යනකොට, දුර්වල වෙනකොට අප්‍රමාණ වේදනාවට පත්වෙනවා. මානසික රෝගීන් බවට, සියදිවි නසාගන්නන් බවට පත්වෙනවා. ස්වභාවධර්මයේ සැබෑ මුහුණුවර ඔබ ඉදිරියේ ක්‍රියාත්මක වන විට ඔබ ඊට ඇලීම, ගැටීම හේතුවෙන් ඔබත් ස්වභාවධර්මයේම කොටස්කරුවෙක් බවට පත්වෙනවා. ස්වභාවධර්මයේ සැබෑම ස්වභාවය අනිත්‍යයයි. ඔබ දක්ෂවෙන් ඕනේ අනිත්‍යවන ධර්මතාවයන් සමග ගැටීමට නොයා අනිත්‍ය ස්වභාවය අවබෝධ කරගැනීමට. මෙවැනි ධර්මයන් සමග ගැටුණු ගොවි මහත්තයෙක් ලොවතුරා බුදුරජාණන්වහන්සේ වැඩ සිටි සමයේ ජීවත් වුණා. ඒ අවාසනාවන්ත ගොවි මහතාට බුදුරජාණන්වහන්සේගේ මහා කරුණා ගුණය නිසා වාසනාව උදාවුණා.

මේ ගොවි මහතාට බුදුරජාණන්වහන්සේ මුණ-නොගැසෙන්න, මේ මොහොතේත් ඔහු සතර අපායේ කොතැනක හෝ දුක්විඳින අවාසනාවන්තයෙක් වෙන්න ඉඩ තිබුණා. ඒත් භාග්‍යවතුන්වහන්සේ විසින් පිරිනැමූ භාග්‍යය නිසා මේ මොහොතේ මාර්ගඵල ලාභී දෙවියෙක් හැටියට දිව්‍ය සැප විඳිනවා ඇති. සමහර විට දිව්‍යතලයකදීම නිවන් අවබෝධකර පිරිනිවිසන්නත් ඇති.

ලොවතුරා බුදුසමීදුන් දිවැස් ඥානයෙන් දකිනවා, මේ බමුණාට සෝවාන් ඵලයට පත්වීමට වාසනාව තිබෙන බව. මේ මිථ්‍යා දෘෂ්ඨික බමුණාට එම ශක්තිය මෝදුකරදීමට

බුදුරජාණන්වහන්සේ කුඹුර සකස් කිරීමත්, අස්වැන්න නෙළීමත් අතර ගතවන කාලයම උපයෝගී කරගන්නවා. නගුල යොදා කුඹුර සාන අවස්ථාවේ, සී සාන අවස්ථාවේ, අස්වැන්න පැසෙන කාලයේ මේ කුඹුර මැදින් බුදුරජාණන්වහන්සේ වඩින ගමන් බමුණාගෙන් විමසනවා 'බමුණ, කුඹුර භානවා නේද? ' කියලා. 'සී සානවා නේද? ' කියලා. ඊට වැඩි යමක් කතා කරන්නේ නැහැ. බමුණත් එහෙමයි කියලා කෙටියෙන් පිළිතුරු දෙනවා. බුදුරජාණන්වහන්සේ මුල ඉඳලාම දන්නවා බමුණාට මේ ගොයමේ අස්වැන්න ස්වභාවධර්මය නිසාම නෙලාගන්න ලැබෙන්නේ නැහැ කියලා. නමුත් බමුණා මේ ටික දන්නේ නැහැ. අස්වැන්න ගැන බලාපොරොත්තු ගොඩනගාගෙන ඔහු වී අටුව පිරෙන විදිහ ගැන සිහින දකිමිනුයි හිටියේ. අස්වැන්න නෙළන දිනයට පෙර දින මහා වැසි කඩාවැටී ගොයම විනාශවී යනවා. එදා බුදුරජාණන්වහන්සේ වෙනදා වගේ කුඹුරට වැඩියේ නැහැ. බමුණාගේ නිවසටමයි වැඩියේ. බමුණා දැඩි මානසික පීඩනයකට පත්වී ගෙදර පැදුරේ ඇලවී හඬමින් සිටියා. වේදනාවෙන් මුසපත්වී සිටි බමුණා බුදුරජාණන්වහන්සේ දැකලා මොහොතින් පියවි සිහිය ලැබුවා. බමුණා මිථ්‍යාදෘෂ්ඨික වුණත් බලාපොරොත්තු කඩවීමේ වේදනාවෙන් බුදු සම්ප්‍රේෂණයට වෝදනා කළේ නැහැ. 'ඔබ වහන්සේ වරින්වර මගේ කුඹුර මැදින් වැඩියා. ඔබවහන්සේගේ ඇස්වහ කටවහ නිසයා මගේ ගොයම විනාශ වුණේ' කියලා. මොකද බොහෝ බොද්ධ පිංවතුන් අතර සිටිනවා, සිල්වත් ස්වාමීන්වහන්සේනමක් උදේ පාන්දරින් දැක්කහම, එය අසුබ දසුනක් ලෙස සලකන පිංවතුන්. මෙවැනි අය සමග බැලුවහම බමුණා මිථ්‍යාදෘෂ්ඨික වුවත් අතීතයේ පුහුණු කළ යහපත් ගුණයන් තිබුණා.

මේ අවස්ථාවේදී අපි ආශාවෙන් බැඳී සිටින සියලුම සංස්කාරයන්ගේ අනිත්‍යභාවය පැහැදිළි කරදී භාග්‍යවතුන්වහන්සේ විසින් බමුණාව සෝවාන් ඵලයේ පිහිටුවනවා. අධික වර්ෂාව නිසා ගොයමේ අස්වැන්න විනාශ වුණා. අපි හිතමු එතැන වී බුසල් දෙසියක් තිබුණා කියලා. ඒ වී ප්‍රමාණය මිල කරන්න පුළුවන් මෙපමණයි කියලා. නමුත් එම වටිනාකම මගේ කොට නිත්‍යභාවයෙන් අල්ලාගැනීම නිසා බමුණාට අයිති වුණේ දුක ශෝකයයි. සමහරවිට බුදුරජාණන්වහන්සේ බමුණාගේ ගෙදරට නොවැඩියානම්, බමුණාට පපුවේ අමාරුවක් හැදිලා මැරෙන්නත් තිබුණා. ඒ සියල්ල වෙන්න තිබුණේ අනිත්‍ය දේ නිත්‍යභාවයෙන් ගැනීම නිසාමයි. වී බුසල් දෙසිය පිළිබඳ තෘෂ්ණාව සකස් කර ගන්නාතාක් බමුණාට හිමිවුනේ දුකමයි. ඒ කෙරෙහි ඇති තෘෂ්ණාව අතහැරුණු මොහොතේ බමුණාට සක්විති රජකමටත් වඩා ශ්‍රේෂ්ඨ සෝවාන් ඵලය අවබෝධ කරගැනීමට හැකි වුණා. නිත්‍යභාවයෙන් යමක් අල්ලාගතහොත් දුකක්. එයම අවබෝධයෙන් අතහැරියහොත් ලෝකයේ ශ්‍රේෂ්ඨම සැපයක් උරුමවෙනවා. ඉහත සිද්ධිය අනුසාරයෙන් පිංවත් ඔබ සිතන්න, පිංවත් ඔබ මහන්සිවෙලා, ගොවිතැන් කරලා, අස්වැන්න නෙළන අවස්ථාව එනකොට එසේත් නැතිනම් වෙනත් ව්‍යාපාර කටයුත්තක්, සුබ කටයුත්තක් යෙදෙන අවස්ථාවක ඒවාට කාලගුණයෙන්, බාහිර හේතූන්ගෙන් බාධා පැමිණියොත් ඒවා නිසා පිංවත් ඔබ කරපු පිංකම් වලට, මුණගැසෙන ස්වාමීන්වහන්සේලාට දෝෂාරෝපනය කරන්න එපා. එම අකුසලයෙන් සංසාරයේ මීට වඩා

දරුණු බාධක ඔබ ඉදිරියට එන්න පුළුවන්. අපේ යමක් විනාශ වුණා නම්, අලාභ වුණා නම් ඊට වගකිව යුත්තේ අවිව, වැස්ස, සුළඟ නොවේ. ඒවාට බොහෝ සෙයින් හේතුවෙන්තේ අතීතයේ ඔබ විසින්ම කළා වූ අකුසල් සංස්කාරයි. ඒවායේ විපාක ස්වභාවධර්මය හරහා ඔබට ලැබෙන විට ඒවා අල්ලාගැනීමට නොගොස්, අතහැරදැමීමට උත්සහ ගන්න.

අතීත භවයන්හිදී වැස්සවලාහක දෙවියන් ලෙස ඉපදිලා, හිරුකිරණ උපාදානය කරගත් දෙවියන් ලෙස ඉපදිලා පංච කාමයන් විඳීම හේතුවෙන් අකලට වැසි වස්සවලා, නියං ඇති කරලා ලෝකය පීඩාවට පත්කරලා ඔබලා විසින්ම කරගත් අකුසල් ඔබලාට විපාක දෙනවා වෙන්න පුළුවන්. එසේත් නැතිනම් අතීත භවයන්හිදී ගංවතුර ආධාර වංචාකරලා, අසරණභාවයට පත්වූ අය පීඩාවට පත්කරලා ඒවයේ විපාකයන් නිසා මේ ජීවිතයේදී මේ විනාශයන් සිදුවෙනවා ඇති. මේවා හේතුවල ධර්මයන්. වැස්සෙන් විනාශයක් වුණොත් අපි දකින්නේ බෙංගාල බොක්කේ වායු අවපාතයක් කියන කාරණය. නියඟයක් ආවොත් කැළෑ විනාශ කළාය කියන කාරණය. හැමදාමත් ඔබ සිතන්නේ ඔය ටිකයි. බෙංගාල බොක්කේ වායු අවපාතය ගැන කොච්චර සිතුවත් එය අවසන් වෙන්නේ නැහැ. බෙංගාල බොක්ක තිබෙනතාක් වායු අවපාතයන් ඇතිවෙවි. මේවා හේතුවල ධර්මයන්. අපි ඒවා ගැන කථාකරාමි. ගංවතුරට නියඟයට ආධාර දේවි. පිංවත් ඔබ සිතන්න දක්ෂවෙන්න ඕනේ, වර්තමානයේදී පිංවත් ඔබ මිනිස් ඒවිතයක් ලැබුවත්, අතීත භවයන්හිදී ඔබ වැස්සවලාහක දෙවියන් ලෙස ඉපිද, වැසි වලාකුළු උපාදානය කරගෙන කල්ප ගණන් ජීවත්වූ පිරිසක් බව. අතීතයේ වැසි ඇති කරපු ඔබ, මේ මොහොතේ වැස්සට ගංවතුරට හේතු භෝග්‍යනවා. අතීතයේ අපි වලාකුළු වලට, හිරුකිරණට අධිගෘහිත දෙවියන් ලෙස ඉපදිලා, පංචනීවරන්ගේ ග්‍රහණයට යටවෙලා, පංචකාම සම්පත් විඳීම උදෙසා අකලට වැසි වස්සවලා, ඔබලාගේ ආශ්වාදය උදෙසා මනුෂ්‍යයාව පීඩාවට පත්කරලා සිදුකරගෙන ඇති විපාක නොදුන් අකුසල් කන්දරාව සමග සසඳා බලනකොට වර්තමානයේ අපි මේ තරමින්වත් ගංවතුරෙන්, නියඟයෙන් බේරී සිටීම ගැන සතුටුවෙන්න ඕනේ.

බෙංගාල බොක්කේ වායු අවපාතයෙන් එහාට හිතන්න පුළුවන් උතුම් ධර්මයක් බුදුරජාණන් වහන්සේ අපට උරුම කරදී තිබෙනවා. බුදුරජාණන්වහන්සේ එම බමුණාට හේතුවල ධර්මයන් ගලපා දීලා බමුණාට හිතන්න සැලැස්වුවා. විවේකිව. ගොඩක් දේවල් බමුණාට හිතන්න තිබුණේ නැහැ. රට, ජාතිය, ආගම, භද්‍රහන, ග්‍රහ අපල, කාලගුණ වාර්තා.... මේවා බැහැර කළා. බුදුරජාණන්වහන්සේගේ නික්ලේගී රූපකාය දකිනකොටම බමුණාගේ දුක උපදවන සිතුවිලි, වංචල කෙළෙස් සිතිවිලි යටපත් වුණා. විවේකී මනසින් බමුණා සිතන්නට ඇති. 'ගොයම ඇති වුණේ හේතුවක් නිසයි, වැස්ස ඇති වුණේ හේතුවක් නිසයි, මේ දුක ඇති වුණේ හේතුවක් නිසාමයි' කියලා. දුකට හේතු වුණේ අස්වැන්න කෙරෙහි ඇතිකරගත් තෘෂ්ණාවයි. තෘෂ්ණාව බැහැරකරලා, දුකෙන් මිදෙනවාය කියන කියන කාරණය මෙනෙහි කරන කොටම, බමුණාට වී බුසල් දෙසිය කෙරෙහි වටිනාකම ඇත්හැරෙන කොටම ගිහි

පිංචනෙකුට ලබාගත හැකි උතුම්ම වටිනාකමවන සෝවාන් ඵලය ලබාගත්තා. ගංවතුරත්, අස්වැන්න විනාශයත් දෙකම මොන තරම් දක්ෂ ආකාරයට මෙම බමුණා තම ජයග්‍රහණය සඳහා උපයෝගීකරගත්තාද. අවසානයේ බලනවිට ගංවතුර ගැලූවෙන්, අස්වැන්න විනාශ වුණෙන් බමුණාගේ පිනටමයි.

ඕනෑම අභියෝගයක් උතුම්ව ධර්මයේ ජයග්‍රහණයක් කරා මෙහෙයවීමේ මාර්ගය අපට ඉගැන්වුවේ ලොවතුරා බුදුරජාණන්වහන්සේයි. එමනිසා පිංචන් ඔබත් ඕනෑම විනාශයක් හේතුවල ධර්මයන් අනුව ගලපා බලන්න. ඔබට මේවායින් පීඩාවක් වුණොත්, ඔබේ පෙර පිනකටයි එය සිද්ධ වුණේ කියලා දකින්න දක්වෙන්න. විනාශය කෙරෙහි ඇතිවන ගැටීමෙන් දුක ඇතිකරගන්නවා වෙනුවට අවබෝධයෙන්ම දුකෙන් මිදෙන දිශාවටම යන්න. මොකද අවිච්ඡා, වැස්ස, සුළඟ, අවපාත, වායුපීඩන, භූමිකම්පා, සුනාමි.... මේවා සියල්ල ස්වභාවධර්මයේ ස්වභාවයන්මයි. මේ සියල්ලම සකස්වී ඇත්තේ නිරතුරුවම වෙනස් වන සතරමහා ධාතූන්ගෙන්මය. වෙනස්වන දෙයක් අල්ලාගැනීම දුකකි. දුක ඔබට සින්නක්කරව අයිති දෙයක් නොවේ. රූපය කෙරෙහි ඔබ ඇති කරගන්නාවූ තෘෂ්ණාවේ අඩුවැඩිභාවය මත දුක ඔබ තුළ ඇති වෙන ධර්මතාවයකි. ඉහත බමුණාට දුක සකස් කළේද, දුකෙන් මිදෙන්නට උපකාරී වූයේද වී බුසල් දෙසිය කෙරෙහි ඇතිකරගත් තෘෂ්ණාව සහ තෘෂ්ණාවෙන් බැහැරවීමයි. මෙතැනදී පිංචන් ඔබ අවධාරණය කරගත යුත්තේ දුක ඇති වූයේ බමුණා තුළය, දුකට හේතුව තෘෂ්ණාව ඇති වූයේ ද බමුණා තුළය, තෘෂ්ණාව නැති වූයේ ද බමුණා තුළය. ඒ සඳහා නෙක්බම්ම සංකල්පය ඇති වූයේ ද බමුණා තුළය යන්නයි.

චතුරාර්ය සත්‍ය ධර්මය නිරතුරුවම, ඔබේම ජීවිතය තුළින් ගලපා බලමින් අවබෝධයට පැමිණෙන්න උත්සහගන්න.

ඔබේ ඔය මහත්සිය හිස් අතින් මැරෙන්නද?

මේ ජීවන ගමනේදී ඔබේ ක්‍රියාකාරකම් පැහැදිලිව කොටස් දෙකකට බෙදාගන්න. එකක් ඔබගේ සැපය උදෙසා කරන ක්‍රියාවන්. අනෙක අනුන් උදෙසා කරන ක්‍රියාවන් හැටියට. මෙතැනදී අනුන් උදෙසා කරන ක්‍රියාවන් හැටියට ගැනෙන්නේ රැකියා, ව්‍යාපාර, ගොවිතැන්, පවුල් ජීවිතය සහ සමාජීය ජීවිතය සමග බැඳුණු සියලුම වගකීම්. මේ සියල්ල අනුන් උදෙසායි ඔබ කරන්නේ කියලා දකින්න.

ඔබ උදෙසා ඔබ සිදුකරගන්නා දේවල් මොනවාද? තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාවෙන්, කර්මය කර්මඵල කෙරෙහි විශ්වාසයෙන් ඔබ සිදුකරගන්නා සියලුම කුසල් ධර්මයන් ඔබ උදෙසා සිදුකර ගන්නා දේවල් හැටියට දකින්න. මේ වගකීම් දෙක නිරතුරුවම පිංවතුන්ලා පටලවාගන්නවා. මේ පටලවාගැනීම නිසාම ජීවිත කාලයම අනුන්ට සේවය කරලා තමා හිස් අතින් මියයනවා.

තමා තමාටවත් අයිති නැතිකොට අනුන් කෙසේ තමාට අයිතිවෙන්නද කියන ධර්මතාවය අවබෝධ කර ගැනීමට ඇති ඔබට, මෙලොව පරලොව සැබෑම සැපය උදාවනුයේ තම වගකීම පටලවා නොගැනීමෙන් පමණක්මය. සත්වයා අප්‍රමාණ දුක් විඳින සතර අපායන් අහිබවා, මේ උතුම් මනුෂ්‍ය ජීවිතය ඔබ ලැබුවේ පෙර ජීවිතයේ කරන ලද ව්‍යාපාර, ගොවිතැන්, රැකිරිකම් නිසා නොවේ. පෙර ජීවිතයේ සිදුකරගත් කුසල් සංස්කාරයන් නිසාමය. එහෙයින් එවන් මහඟු අවස්ථාවක් සලසාදීම පිළිබඳව පිංවත් ඔබ කෘතඥ සැලකිය යුත්තේ කුසල් ධර්මයන්ටමය.

'වෙලාව තිබුණොත් පංසල් යනවා' 'නිවාඩු තිබුණොත් සිල් සමාදන් වෙනවා' 'වැඩ ඉවර වුණොත් පිංකමට යනවා'.... වර්තමාන සමාජයේ මෙවැනි වචන භාවිතය ඉතාමත් වැඩි නේද? එහෙම ප්‍රකාශ කරන පිංවතාගේ කාර්යබහුල ජීවිතයට වර්තමාන සමාජයේ ලොකු වටිනාකමක් ලැබෙනවා. අපිට ඇහෙනවා සමාජයේදී කියනවා 'අහවලාට දැන් වගකීම් කටයුතු වැඩියි. ඒ නිසා පිංකමට එන්නේ නැහැ. සිල්ගන්න යන්නේ නැහැ. පංසලට එන්න වේලාවක් නැහැ' වැනි අදහස් ප්‍රකාශවෙනවා. මෙවැනි නොවටිනා වටිනාකම් ඔබ ඔබේ කරගත්තොත් වටිනා මනුෂ්‍ය ජීවිතය ඔබෙන් ගිලිහී යන බව ඔබ සිහි තබාගන්න ඕනේ. මෙවැනි අයට මැරෙන මොහොතේ මතකයට එන්නේ රැකියාව, ව්‍යාපාරය, ගොවිඬිම උපාදානයයි. ඊට පස්සේ ප්‍රේත ලෝකයේ ඉපදිලා උපාදානය කරගත් තැනම දිගින් දිගට ඉන්න පුළුවන්. හැබැයි මනුෂ්‍යයෙක් හැටියට නම් නෙමෙයි. ප්‍රේතයෙක් හැටියටයි.

පිංවත් ඔබට මේ කාරණය හොඳින් පැහැදිලිවෙන්න, හිඤ්චක් සමාධියෙන් පසුවන විට දර්ශනය වූ ප්‍රේත මහත්මයකුගේ කථා පුවතක් මෙහි සටහන් කරනවා.

මේ මහත්මයා හිටපු දේශපාලනඥයෙක්. සහජයෙන්ම උරුම බලකාමී ගති ලක්ෂණ මේ මහත්මයාට මනුෂ්‍ය ජීවිතයේදී තිබුණා. මේ මහත්මයා හදිස්සියේ මැරුණාට පස්සේ උපත සකස්වෙන්නේ ප්‍රේත ලෝකයේයි. ඒ පරදන්න රූප ජීවී ප්‍රේත ස්වභාවයක්. හොඳ ගක්තිමත් කළු පැහැති ශරීරයක්, සුදුපාට සරමක් කැහිපොට ගසා ඇඳලා, අත් සහිත සුදු මේස් බැනියමක් සරමට යටකර ඇඳලා.... බොහොම කඩිසර ප්‍රේතයෙක්. මොහු දැන් ප්‍රේත ලෝකයේ සැරිසරනවා. ඔහු හැසිරෙන ප්‍රදේශය ගැන කියන්න හිඤ්ච දන්නේ නැහැ. සමහර විට ඔහුගේම මැතිවරණ ආසනයේ වෙන්න පුළුවන්. හැබැයි මේ ප්‍රේත දේශපාලනඥයා දුකකින් නෙමෙයි ප්‍රේත ජීවිතය තුළ සිටින්නේ. මනුෂ්‍ය ජීවිතයේදී දේශපාලකයෙක් වශයෙන් ජනතා සේවයක් ලෙසින් කළාවූ 'දන්දීම' නිසා.

එම යහපත් ක්‍රියාවන් හේතුවෙන් මොහුට ආයුෂ, සැප, බලය වැඩි ප්‍රේත ජීවිතයක් ලැබීලා තියෙන්නේ. මනුෂ්‍ය ජීවිතයේදී තම දේශපාලන භූමිකාව යම් සේ සටන්කාමීව ගත කළද, එවැනි සටන්කාමීත්වයකින් 'මමයි වණ්ඩියා' කියන්න වාගේ ස්වභාවයකින් තමයි මොහුව හිඤ්චට දර්ශනය වී ඇත්තේ.

මේ කථා පුවතත් පැහැදිලිවෙනවා ඇති පිංකම් කිරීමට, කුසල් දහම් වැඩීමට, ශීලයක් සමාදන්වීමට විවේකයක්, වෙලාවක් නොතිබුණ කාර්යබහුල, අවිචේකී මහත්වරුන් ප්‍රේත ලෝකයේත් ගතකරන කාර්යබහුල ජීවිතයේ ස්වභාවය. මොහු ප්‍රේත ලෝකයේත් වණ්ඩියා වගේ දේශපාලනය කරන්නේ මනුෂ්‍යයන් සමඟ නෙවෙයි. ප්‍රේත ලෝකයේම සිටින දේශපාලන ප්‍රේතයින් සමඟයි. මනුෂ්‍ය ලෝකයේ වගේම ප්‍රේත ලෝකයේද සිටිනවා, දේශපාලනය උපාදානය කරගෙන මැරීලා නිල් පාට, කොළපාට, රතුපාට කමිස ඇඳගත් ප්‍රේතයින්. රැවුල කොණ්ඩය වවාගත් ප්‍රේතයින්.

ඔබ අහලා ඇති 'මම මැරුණත් නිල්, කොළ, රතු,.....' 'මාව කැපුවත් මගේ ලේ නිල්පාටයි, කොළ, රතු... පාටයි' වැනි දේශපාලනය උපාදානය කරගත් දේශපාලන සාමාජිකයින්. මෙවැනි අය තමයි මරණින් මතු, දේශපාලන ප්‍රේතයින් වශයෙන් උපත ලබන්නේ. මේ අය සමඟ තමයි දැන් ඉහත ප්‍රේත දේශපාලනඥයා දේශපාලනය කරන්නේ. මොහු දැන් තමාට විරුද්ධ අනික් පාටවල ප්‍රේතයින්ව තමන්ගේ මැතිවරණ බලසීමාවෙන් පන්නනවා ඇති. පහරදෙනවා, බියගන්වනවා ඇති. දැන් මොහු ගතකරන ප්‍රේත ජීවිතය තුළ අකුසල්මයි රැස්වෙන්නේ. ධර්මයක්, හොඳක්, තරකක්, ශීලයක් මොහු දන්නේ නැහැ. ඒ නිසා දුකෙන් දුකටම ඇදීයාම පමණයි සිද්ධවෙන්නේ. මේ කථාව කියවලා පිංවත් ඔබට සිතූණෙත් රතු ඉර වැදුණත් කමක් නැහැ, වැටුප් කැපුණත් කමක් නැහැ, නිවාඩු වැටුණත් කමක් නැහැ, ලොක්කා බැන්නත් කමක් නැහැ, ලබන පාර පැරදුනත් කමක් නැහැ මම මුල්තැන දෙන්නේ මගේ ධර්ම මාර්ගයටයි' කියලා. පිංකම් කිරීම කුසල් දහම් කිරීම යොදාගන්නේ අංක එකටයි කියලා. කැපෙන වැටුප මිල කරන්න පුළුවන් වූණත් ව්‍යාපාරයේ පාඩුව මිල කරන්න පුළුවන්

වුණත් මේවා කෙරෙහි තෘෂ්ණාවෙන් බැඳීලා සතර අපායට වැටුණොත් එම දුක ප්‍රමාණය කරන්න බැහැයි කියලා, එය ඔබ ලැබූ භාග්‍යයක්මයි.

තෙරුවන් කෙරෙහිම, ශීලය දානය කෙරෙහිම විශ්වාසය තබන්න. ඔබව සැබෑම සැපයට ඔසවා තබන රැකියාව, ව්‍යාපාරය, ගොවිතැන, දේශපාලනය වන්නේ කුසල් දහම් බවම දකින්න.

සමාජයේ ජීවත්වන කාර්යබහුල පිංවතුන්ලාට පසළොස්වක පොහොය දිනයට පංසලකට යන්න විවේකයක් නැහැ. නමුත් ඒ පිංවතාට කිව්වොත් රාජකාරි මට්ටමෙන් මාසයක් ඇමරිකාවට එන්නය කියලා, ඔහු සිය පවුලත් සමගම එහි යන්න හදන්නේ. ඒ නිසා මෙහි තිබෙන්නේ කාර්යබහුල බව නොවෙයි, කාමච්ඡන්දයන් කෙරෙහි ඇතිකරගත් දැඩි තෘෂ්ණාවයි. ඔය තෘෂ්ණාව තමයි ඊළඟ හවයේ උපතට අදාළ උපාදානය සකස් කර දෙන්නේ. මෙතැනදී දුප්පත්, පොහොසත් කියලා උපාදානයේ වෙනසක් නැහැ.

හික්කුළුවක් සමාධියෙන් පසුවෙනවිට අරමුණුවෙනවා හික්කුළුව වැඩසිටින කුටියට ආසන්නව තිබෙන කුඹුරු යායක්. එම කුඹුරුයාය තුළ අමුඩයක් හැඳගත් උස, සිහින්, වර්ණ සැප බලයෙන් හීන ප්‍රේතයින් දෙදෙනෙක් උදළු දෙකක් කරතබාගෙන සිටිනවා. අමුඩය ගසාගෙන සිටින නිසා මේ ගොවි ප්‍රේතයින් දෙදෙනා මීට පෙර පරම්පරාවේ සිට මියගිය දෙදෙනෙක් විය යුතුයි. සමහරවිට ඇඳුම් පැළඳුම් දත් නොදීම නිසා එහි අකුසල් විපාකය වීමටද පුළුවන්. මෙයත් තෘෂ්ණාව නිසා සකස් කරගත් ප්‍රේත ජීවිත දෙකක්. පෙරදී සඳහන් කළ කෝට්පති දේශපාලකයා වගේ නෙමෙයි, දුප්පත් ගොවි මහත්වරු දෙදෙනෙක්.

අපිට පෙනෙනවා ගම්මාන වල ජීවත්වන විට මිනිසුන් කාලසටහන් සකස්කරගෙනයි පිංකම් කරන්නේ. හේන කොටන කාලයට, අස්වැන්න නෙළන කාලයට ඒ පිංවතුන් පිංකම්, පන්සල, දානය, ස්වාමීන්වහන්සේ අමතක කරනවා. නොදන්නකම නිසාම දෙවැනි තැනටයි දමන්නේ. මුල් තැන අදාළ ගොවිතැන් කටයුත්තටයි දෙන්නේ. කිසිම තර්කයක් නැහැ, එම පිංවතුන් ගොවිතැන, එහි අස්වැන්න නිසයි ජීවත්වන්නේ කියන එකට. එයට මුල්තැන දෙන්න ඕනේ. නැතිනම් ඔවුනුත් අපිත් බඩගින්නේ. එහෙත් මෙතැනදී හික්කුළුව සඳහන් කරන්නේ ගොවිතැනට නෙමෙයි දිවා ලෝකයට යන්න ලැබුණත්, පිංකම් උදෙසා දිනකට, නැතිනම් මාසයකට වැයකරන කාලය අහිමි කරගන්න එපා. මොකද ඒ කෙටි කාලයයි ඔබ ඔබ වෙනුවෙන් යමක් කරගන්නාවූ කාලය බවට පත්වෙන්නේ. සැබෑම සැපය උදෙසා කරගන්නාවූ ආයෝජනය වෙන්නේ. එම නිසා කටයුතු සැලසුම් කරනකොට කුසල් දහම්වලට මුල්තැන දෙන්න. අනිත් කටයුතු වීර්යයෙන් යුතුව කුසලයට බාධාවක්, අඩුවක් නොවන සේ සිදුකරන්න.

දුකට හේතුවන වී බුසල් සියයක් වෙනුවෙන් ඔබට ලැබිය හැකි උතුම් දිව්‍ය සැපයක් අහිමි කරගන්න එපා. වී බුසල් සියයක් ඔබේ පරලොව සුගතියත් කියන කාරණා දෙකම සාර්ථක කරගන්න උත්සහ ගන්න. එසේ නොවී ඔබත් අංක එක ගොවිතැනට දුන්නොත් අදාළ ගොවි ප්‍රේතයින් දෙදෙනා මෙන් (වර්තමානයේ අමුඩ නැති නිසා) කොට කලිසම් ඇදගත් ප්‍රේතයින් ලෙස ඉපදීමට අවශ්‍ය උපාදානය, ඔබගේ තෘෂ්ණාව විසින් ඔබට සකස්කර දෙනු ඇත.

මේ හවයේ ඇති බියකරු බව නිසාමය බුදුරජාණන්වහන්සේ දේශනා කරන්නේ තම හිස ගිණිගත්තෙක් ඒ ගින්න නිවන්න වෙහෙසගන්නේ යම්සේද, මේ හව ගින්න නිවාදැමීමට එවැනි වෙහෙසක් ගන්න' කියලා. එම ගිනි නිවෙන මාර්ගයට අවතීර්ණ වෙන්න කියලා. එසේ නොවුනොත් වැස්සෙන්, නියඟයෙන්, සුළඟින් විනාශවෙන අස්වැන්න දෙස බලමින් පසුතැවෙමින්ද, අවසානයේ ප්‍රේත ලෝකයේදී ඔබගේ ගොවිබිමේ හිමිකරුවා වීමට ඔබට පුළුවන්. එමනිසා පිංවත් ඔබ ව්‍යාපාරයට, ගොවිතැනට, රැකියාවට, ඉඩකඩම්, දූ දරුවාට ඇති තෘෂ්ණාවට වඩා වැඩි කැමැත්තක් පිංකම් කෙරෙහි, කුසල් දහම් කෙරෙහි ඇතිකරගන්න. මොකද තෘෂ්ණාව හේතුවෙනුයි උපාදානය සකස්කර දෙන්නේ. උපාදානයයි ඊළඟ හවය සකස්කර දෙන්නේ.

අතිශයෝක්තිය සක්කාය දිට්ඨියේ ළඟම ඥාතියෙක්

තෘෂ්ණාව හේතුවෙන් උපාදානය ඇතිවෙනවා. පටිච්ඡ සමුප්පන්නව උපාදානයයි ඊළඟ භවය සකස් කර දෙන්නේ. ඉහත කාරණය මැනවින් තේරුම් ගන්න පුළුවන් සිද්ධියක් පහත සඳහන් කරනවා. අපි නිරතුරුවම පටිච්ඡසමුපාද ධර්මයේ අර්ථයන්ට පිටින් ගොස් අපේ ජීවිතය දකිනවා. ඔබ සිතා සිටිනවා ඒ දැක්ම ධර්මය එකහයි කියලා.

හික්ෂුව ධර්ම සාකච්ඡාවක් කරන අවස්ථාවක මැදිවියේ කාන්තාවක් බොහොම සතුටින් උදම්ඇනුවා ඇය මැරෙන්න බය නැහැ කියලා. 'භාමුදුරුවනේ, මම දැන් වුනත් මැරෙන්න බය නැහැ. මම ඕනෑ තරම් පිංකම් කරලා තිබෙන්නේ' කියලා. නමුත් හික්ෂුව ඇයගේ අදහස් තුළින් දැක්කා ඇය මොනතරම් පිංකම් කළා කීවත්, පංචඋපදානස්කන්ධයේ අනිත්‍යභාවය වඩලා නැහැ කියලා. මෙය සමාජයේ හුඟදෙනෙක් තුළ තිබෙන දුර්වලකමක්. තමන් කරන පිංකම් නිසාම පංචඋපදානස්කන්ධයේ නිත්‍යභාවය වැඩිකර ගන්නවා. තමා මැරෙන්න බය නැහැ කියලා කියපු මැදිවියේ පිංවත් කාන්තාවද, තමා කරන පිංකම් ගැන කියමින් තමයි හික්ෂුව ඉදිරියේ උදම් ඇනුවේ. ඇය කීවා 'මම නිතරම දන්දෙනවා, සිල් ආරක්ෂා කරනවා, සමාජ සේවය කරනවා' කියලා. ශීලය ගැන, දානය ගැන තෙරුවන් ගැන ඇය දැනගෙන සිටියත් දැනගත යුතුම දෙය, එනම් දුක සකස් කරන තෘෂ්ණාව ගැන ඇය දැනගෙන හිටියේ නැහැ.

තමා මැරෙන්න බය නැහැ, පිංකම් කරලා තිබෙනවා කියපු එම කාන්තාවගෙන් හික්ෂුව ඇසුවා 'ඔබට දරුවන් කී දෙනෙක් සිටිනවාද?' කියලා. ඇය කීවා තරුණ දුවෙක් සහ පුතෙක් සිටිනවාය කියලා. පුතා තවම පාසල් යනවා. ඇයගේ ස්වාමිපුරුෂයා මියගිහිනි. ඇය ව්‍යාපාරයක් කරමින් හොඳ ආර්ථික තත්ත්වයකින් ජීවත්වෙනවා. තම ව්‍යාපාරය වගේම දරුවන් උදෙසාද ඇය බොහොම වෙහෙස මහන්සි වෙනවා. දරුවන් දෙදෙනාට ඇය තමාගේ ජීවිතයටත් වඩා ආදරයි. මැරෙන්න බය නැහැ කියපු ඇයගෙන් හික්ෂුව මෙහෙම දෙයක් විමසුවා.

'මෙතැනට දැන් මහත්මයෙක් එනවා කියලා හිතන්න. ඒ මහත්මයා සත්‍යවාදී වචන කථා කරන මහත්තයෙක්. ඒ මහත්මයා ඔබට කියනවා මම ඔබව හෙට උදේම ඔබව ඇමරිකාවට එක්කරගෙන යනවා. එහිදී මනුෂ්‍යයකුට ලැබෙන උපරිම සැපසම්පත් දී මැරෙන තුරාවටම ඔබව රැකබලාගන්නවා. හැබැයි මට එහි රැගෙන යන්න හැකියාව තිබෙන්නේ ඔබව විතරයි. දරු දෙදෙනා රැගෙන යෑමට මට අවස්ථාවක් නැහැ. ඒ අයව තියලයි යන්න වෙන්නේ. මොහු අවංකවමයි මේ ප්‍රකාශය කරන්නේ'

හික්ෂුව ඇයගෙන් විමසුවා ඔබ ඔහු සමග හෙට උදේම ඇමරිකාවට යන්න කැමති වෙනවද? කියලා. ඇය ගත් කට්ටම කීවේ 'මගේ දරුවො දෙන්නා දාලා මම කොහේවත් යන්නේ නැහැ' කියලා. මෙන්න මෙතැන තමයි උපාදානය කියන්නේ. ඇය මුළින්ම උදම් ඇනුවා මම පිංකරනවා, දන්දෙනවා, සමාජ සේවය කරනවා, සිල් ආරක්ෂා කරනවා. මම ඕනෑ වෙලාවක මැරෙන්න බය නැහැ' කියලා. නමුත් ඒවා සියල්ල යටපත්වී තෘෂ්ණාවේ බලවත්භාවය නිසා දරුවන් ගැන උපාදානය ඉස්මතු වුණා. ඉහත සත්‍යවාදී මහත්මයා ඇයට අඬගසන්නේ ඇමරිකාවේ සුපිරි සැපසම්පත් සහිත ජීවිතයක් ලබාදෙන්න. ඇය එම සැපය අතහැර තමා සැපයක් කරගත්ත දරුවන් උපාදානය කරගත්තා. පිංවත් ඔබ සිතන්න ඇය මේ මොහොතේ අසනීපයකින්, අනතුරකින් ක්ෂණික මරණයකට පත්වුනොත් ඇය දක්ෂවෙයිද අවසන් මොහොතේ තමා කළ පිංකම් සිහියට නගාගෙන සුගතියක උපතකට යන්න. එය එසේනම් පිංකම් අමතකවී දරුවන් ගැන උපාදානය සකස්වෙයිද?

පිංවත් ඔබ මේ කාරණය ගැන හොඳින් සිහියට ගන්න. මහ පොළොවේ පස් වලට සාපේක්ෂව අතට ගත් පස් පිඩක ප්‍රමාණයයි නැවතත් සුගතියාමී ජීවිත ලබන්නේ කියලා බුදුරජාණන්වහන්සේ උපමාවක් සහිතව පෙන්නලා දෙනවා. මෙන්න මේ ප්‍රකාශය තුළ සැඟවුණු සත්‍යය ඔබ නුවණින් මෙනෙහි කළයුතු වෙනවා.

වර්තමාන සමාජයේ බහුතරයක් අප්‍රමාණ පිංකම් කළත්, එම පිංවතුන් තම දූ දරුවන්, දේපල, යානවාහන, නිලතල කෙරෙහි බැඳිලයි ජීවත්වෙන්නේ. දෘෂ්ඨ මතවාද වල කිමිදෙමින් ජීවත්වෙන්නේ. ඔබ සතර අපායෙන් මිදී නොමැතිනම්, අවම වශයෙන් ශීලයෙන්වත් පරිපූර්ණ නැතිනම් ඔබ මොනතරම් පිංකම් කර තිබුණත් ඔබ මියයන මොහොත හරිම භයානකයි. තීරණාත්මකයි. සැබැවින්ම මරණයේ භයානක කම ඇත්තේ සුනාමි, භූමිකම්පා, මිසයිල ප්‍රහාරයක නොවේ ඉහත සඳහන් ආකාරයේ අනවබෝධයයි භයානක. ඒ සඳහන් කළ කාන්තාව තමා මරණයට බය නැහැ කියලා උදම් ඇනුවත් ඊළඟ ජීවිතයේ දෙවියෙක් මනුෂ්‍යයෙක් වෙනවාය කියලා කීවත් එය කෙසේ නම් සිදුවෙන්නද? ඇය එසේ සිතාගෙන ඉන්න පුළුවන් නමුත් ක්ෂණික මරණයක් සිදුවුවහොත්, ඇයට තමන් කළ පිංකම් අමතකවී තෘෂ්ණාව වැඩි අරමුණ වන දරුවන් දෙපල මතකයට ඇවිත් පරදත්තරුපථී ජ්‍යෙෂ්ඨත්වයක් විමටයි සිදුවන්නේ. නමුත් ඇය සුගතියකට සිත පිහිටුවා ගැනීමට අවශ්‍ය තරම් පිං ජීවිතයෙන් රැස්කර තිබෙනවා. නමුත් වැඩි තෘෂ්ණාව සකස්වෙන්නේ සුගතිය කියන රූපයට නොවේ. දරුවන් දෙපල කියන රූපයටයි. මැරෙන මොහොතේ දිව්‍ය සංඥාවක් මතුවී දෙවියෙක් ඇවිත් ඇයට දිව්‍ය ලෝකයට එන්නයැයි අඬගැසුවද (ඇමරිකාවට ගොස් උපරිම සැසම්පත් පිරිනැමීමට කරන ආරාධනය ප්‍රතික්ෂේප කරන්නාක් මෙන්) ඇය අල්ලාගන්නේ දෙවියන් නොව දරු දෙදෙනයි. බලන්න නොදන්නාකම නිසා වන විනාශයක මහත. අපි 'දන්නවාය' කියා සිටීමෙන් වන අත්වැරද්ද, අපව කල්ප ගණනාවක් ඇද දමනවා. පිංවත් ඔබ ගැන ඔබ

අතිශෝක්තියෙන් සිතා සිටින්නේ නම් මොහොතක් නිහතමානී වෙන්න. මොකද අතිශෝක්තිය කියන්නේ සක්කාය දිට්ඨියේ ළඟම ඥාතියක්.

ඔබට පුළුවන් ඔබ සැබැවින්ම අවංක නම් ස්වයං පරීක්ෂණයක යෙදෙන්න. ඔබ භාවනාවක් කරන වේලාවක, රාත්‍රී නින්දට යන වේලාවක මොහොතකින් මනසින් මියයන්න. ඒ කියන්නේ මැරෙන්න. ඔබ සිතන්නේ මැරෙනවාය කියන කාරණය බෙහෝම ලෙහෙසි කටයුත්තක් කියලා. මරණය පහසු කටයුත්තක් වෙන්නේ ශීලයෙන් පරිපූර්ණ කෙනෙකුට විතරයි. ඉන් මෙහා මරණය අතිදුෂ්කර කාරණයක්. එය සිතහවෙනවා, අඬනවා වගේ සරල, ලෙහෙසි දෙයක් නොවෙයි. නමුත් ඔබ මෙතැනදී මියයන්නේ මනසින්. ඔබ සැබැවින්ම මියයෑමට පෙර මරණයේ ස්වභාවය අත්දැකිය යුතුයි. එම ස්වභාවය දිනපතා සිදුකිරීමෙන් එය ඔබට මරණානුස්සති භාවනාවක් බවටද පත්වේ. මනුෂ්‍යයා සෑම දෙයක්ම දන්නවා වුවද තමා මැරෙනා බව නොදන්නාකම නිසා, මැරී නැවත ඉපදෙන බව නොසිතනවාය කියන දෙයයි සමාජය දෙස බැලූ විට අපට පෙනෙන්නේ. එනිසා වරක් දෙවරක් ඔබ මනසින් මියයන්න. ඔබ අවංකවම සිතන්න තව මොහොතකින් ඔබ මියයාවී කියලා. එවිට ඔබට දැනෙනවා, මතකයට එනවා කුමන රූපයක් කෙරෙහිද ඔබේ තෘෂ්ණාව බලවත් කියලා. එය අමුදරුවන්, යානවාහන, දේපල, මතවාද, දෘෂ්ඨියක් වේවා එය නිවැරදිව හඳුනාගෙන ඒවායේ අනිත්‍යය නිරතුරුවම විදර්ශනාවට ලක්කරන්න.

ස්ථාවර සාමයක් උදෙසා...

සඳට යන්නට, අභහරු ලෝකයට යන්නට ඒවා අයිතිකර ගැනීමට, සුපිරි මධ්‍යස්ථාන පිහිටුවාගෙන අතින්වන රොකට් නිපදවන, දියුණු යැයි සම්මත ලෝකයාට ඒවාට ගොස් කංකුං මුගුණුවැන්න සිටුවීම පිණිස ගෙම්බන් වළුරන් ඇති කිරීම පිණිස පර්යේෂණ කරන ලෝකයාට, සඳක් හිරුත් ග්‍රහලෝකත්, මේ නාමරූප ධර්මයන් තුළින් අර්ථවත්කොට පෙන්වා වදාළ ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ධර්මය කෙසේ නම් හඳුනාගන්නද?

දියුණුවේ නාමයෙන් විනාශය සොයාගෙන යන ලෝකයක්, විනාශයෙන් අනතුරුව සාමය සොයාගෙන යන ලෝකයක් මිනිස් සිතේ සැබෑම 'සාමය' කෙසේ නම් හඳුනාගන්නද?

මිනිස් සිතේ සැබෑම සාමය වන කාමච්ඡන්ද, ව්‍යාපාද, ථිනමිද්ධ, උද්දච්ඡ කුකුච්ඡ, විචිකිච්ඡා යන පංච නිවරණ යටපත්වූ, මිදුනාවූ සිතේ ඇතිවන සැබෑ ලෙසින්ම අර්ථවත් 'ලෝක සාමය' කෙසේ නම් හඳුනාගන්නද?

පංචනිවරණයන් බහුලවූ සිත විසින්, අනිත්‍යවූ ලෝකය ග්‍රහණය කරගැනීමට ඔබව මෙහෙයවන විට, පංචනිවරණ යටපත්වූ සිත පිංවත් ඔබ හුදෙකලාවටම, නිවීම උදෙසාම, සැබෑම සාමය දෙසටම යොමු කරයි. පිංවත් ඔබ කෝටි ප්‍රකෝටි ගණන් මුදල් වියදම් කරගෙන, ලෝක සාමය උදෙසා, ලෝකයේ, රටේ, නගරයේ, ගමේ, නිවසේ සාමය උදෙසා ක්‍රියාකාරීවන අයෙක් නම්, ඒ කිසිදු වියදමකින් තොරව ලොවතුරා බුදුරජාණන්වහන්සේ වදාළ වටිනාකම ඉලක්කමෙන් කියා නිමකළ නොහැකි සාමයේ මග පිංවත් ඔබට විවෘත බව සිතන්න.

පංචනිවරණ යටපත්වූ සැබෑම සාමයේ සැපය අත්විඳින ඔබට ලෝකය දැනෙන්නේ, ලෝකය පෙනෙන්නේ සැබෑම සුන්දර තැනක් ලෙසටයි. පිංවත් ඔබ ලෝකයේ සුන්දරත්වය දකින්න මොනතරම් වෙහෙස ගන්නවද? දෙස් විදෙස් සංචාර, විනෝද ගමන්, වන්දනා ගමන්, ලෝකයේ සුන්දරත්වය සොයාගෙන යන ගමනේදී ඔබ සංචාරකයෙක් බවට පත්වෙනවා. නිකං සංචාරකයෙක් නොවේ. පිංවත් ඔබ අසුන්දර සංචාරකයෙක් බවට පත්වෙනවා. අසුන්දර සංචාරකයෙක් කියලා සටහන් කළේ ඔබ තවමත් සුන්දරත්වය සොයන නිසයි. ඔබ යමක් සොයන්නේ ඔබට එය නොලැබී ඇති නිසයි. ඔබ තවම සුන්දරත්වයෙන් තෘප්තිමත් නොවී ඇති නිසයි. නිරතුරුවම පංච නිවරණයන් වැඩෙන මාර්ග ඔස්සේම ලෝකයේ සුන්දරත්වය සොයා යන 'අසුන්දර මිනිසුන්' අපි.

අතීත භවගමනේදී ඔබත් මමත් සක්විති රජවෙලා, සක්විති රජුගේ ස්ත්‍රී රත්නය වෙලා

ඉපදිලා, අවුරුදු 84,000ක් එම සැප විඳලත්, පංචනීවරණ ධර්මයන් නිසාම, සුන්දරත්වයෙන් තෘප්තිමත් නොවූ පිරිසක් අපි. සක්විති රජකමෙහුත් තෘප්තිමත් නොවූ අපි වර්තමානයේ රුපියල් 20ක් වියදම්කොට ලොතරැයියක් මිලදීගෙන ලෝකයේ සුන්දරත්වය දකින්න සිහින මවනවා. තෘෂ්ණාවේ දිග පළල වන කාමච්ඡන්දයෙන් විසිරුණාවූ සිත ලෝකය තුළ අයාලේ යන්නට ඔබට බොහොම කෙටි, අධිවේගී කාපටි මාර්ග පෙන්වනවා. සතර අපාය නැමැති බිහිසුණු අනතුරු මුව අයා බලා සිටියදී ඔබ මේ අධිවේගී මාර්ගයේ ජීනමිද්ධයෙන් අඩ නින්දට වැටුණු දැසින් ගමන් කරනවා. බියක් දැනෙන්නේ නැහැ. සිත විසිරිලා කාමච්ඡන්දයෙන් අයිතිකරගැනීමේ දිශාවටමයි අවධානය යොමුවෙලා තිබෙන්නේ. මගතොට මුණගැසෙන සෑම රතු එළියකදීම ඔබට මොහොතක් නැවතී යන්න සිත සකස් වෙන්නේ නැහැ. ඒ කෙටි විරාමයේදීත් සිත ව්‍යාපාදයෙන් නළියනවා. මේ යන ගමනේදී ඔබට මග නොමග කියාදෙන සත්පුරුෂයෙක් මුණගැසෙන්න පුළුවන්. ඒ සත්පුරුෂයා දෙසත් ඔබ විවිකිච්ඡාවෙන් බලන්නේ ඔබ තුළ මහා යුද්ධයක්, හඳුනානොගත් යුද්ධයක් විසින් නොමග මග බවට පත්කර කියාදෙන දරුණු සතුරන් පස්දෙනෙක් ඔබ ඔබේ සැබෑම මිතුරන් කරගෙන කෙසේ නම් ඔබ සාමයේ සැබෑ අරමුණු ජයග්‍රහණය කරගන්නද? සැබෑම සාමයට එරෙහිවූ පංචනීවරණ නැමැති සතුරන් පස්දෙනා ඔබ ඔබේ මිතුරන් කරගෙන කෙසේනම් ඔබ සැබෑම සාමය අත්විඳින්නද?

පිංචතුනි, ලෝකය සැබෑම සුන්දරයි. මේ ඇස සැබෑවටම සුන්දරයි. තෘෂ්ණාවෙන් තොරව මේ ඇස දෙස බලද්දී මේ ඇසෙන් දකින රූපය සැබෑම සුන්දරයි. තෘෂ්ණාවෙන් තොරව රූපය දෙස බලද්දී මේ කණ සැබෑම සුන්දරයි. මේ කණ දෙස තෘෂ්ණාවෙන් තොරව බලද්දී මේ කණින් ඇසෙන ශබ්ද හරිම සුන්දරයි. මේ ශබ්ද තෘෂ්ණාවෙන් තොරව අසද්දී කොටින්ම මේ රූපය සුන්දරයි. තෘෂ්ණාවෙන් තොරව රූපය දකිද්දී තෘෂ්ණාවෙන් තොරව දකින රූපය කමටහනක්මයි. ලෝකයේ යථාර්ථය දැකීමට හේතුවූ මෙවලමක්මයි. මේ ඇස කමටහනකට විෂය වූ රූපයක්මයි මේ ඇස, ඇසෙන් දුටු රූපය. මේ ඇස නිසාමයි ලෝකය දැක්කේ. මේ කණ නිසාමයි ලෝකය ඇසුනේ. මේ නාසය, දිව, මනස, කය නිසාමයි ලෝකය දැනුණේ. ලෝකය දකින, ලෝකය ඇසුණ, ලෝකය දැනුණ නිසාමයි ලෝකයෙන් මිදෙන දිශාවට අපව යොමුවුනේ. ලෝකයේ අනිත්‍ය, දුක්ඛ, අනාත්ම ස්වභාවයම අවබෝධකොට ගැනීමට හැකි වුණොත් එම අවබෝධය කරා යෑමට උපකාරීවූ මෙවලම් කෙසේනම් අසුන්දරයි කියන්නද?

සතර මහා ධාතුවෙන් සැදුණු, නිරතුරුවම වෙනස් වන, අසුන්දර වූ රූපය අවබෝධයේ සැබෑම සුන්දරත්වය දෙසට යොමුකරගන්න. තෘෂ්ණාවෙන් තොරව රූපය දකින්න. එවිට රූපය සැබෑම සුන්දරයි. තෘෂ්ණාවෙන් තොරව ඔබ රූපය දැක්කොත් රූපය කෙරෙහි ඇලීමක්, ගැටීමක්, උපේක්ෂාවක් ඔබ තුළ ඇති නොවේවි. රූපය, රූපයේ ස්වභාවයෙන්ම වන අනිත්‍ය ස්වභාවයෙන්ම පවතීවි. ඒ අනිත්‍ය ස්වභාවය නැවත නැවත දකිමින් ලෝකයේ ඇත්ත

දකිනා, තෘෂ්ණාවේ බර බිම තැබූ සැබෑ සුන්දර මිනිසෙක් වෙන්න. ඒ සුන්දර මිනිසුන්ට දැන් ලෝකය දුකක් නොව, දුක අවබෝධ කරගැනීමට විෂයවූ කමටහනකි. මෙවලමකි.

පිංවත් ඔබ සැමවිටම රූපය විවෘතව දකින්න. ටිකක් නොවේ, භාගයට නෙමෙයි, විවෘතවම රූපයේ රසය, හැඩය, වර්ණය, ස්පර්ශය විඳින්න. අසිහියෙන් නොවේ, සිහිමුලාවෙන් නොවේ. රූපයේ ආශ්වාදය තුළින්ම ගිහි පිංවතුන්ලා රූපයේ ආදීනවය ප්‍රකට කරගන්න. පිංවත් ඔබ රූපය ඉදිරියේ උපක්‍රමශීලී වන්න. යම් රූපයක් විවෘතව, විනිවිද, විදර්ශනාවෙන් නොදකින නිසාමයි එම රූපය කෙරෙහි නැවත, නැවත කෙළෙස් සකස් වෙන්නේ. මොනම රූපයක්වත් බාගෙට දකින්න එපා. එය විවෘතව අත්විඳලා එම රූපයේ නිසරු බව, විඳීමේ නිසරු බව අවබෝධ කරගන්න. නිසරු රූපය කෙරෙහි, විඳීම කෙරෙහි ඔබ ඇතිකර ගන්නා තෘෂ්ණාවේ නිසරු බව වටහාගන්න.

තෘෂ්ණාවෙන් ගිනිගත් ඇස ප්‍රඥාවේ සිසිල්ධියෙන් නිව්යනකොට ඇස නිසා සකස්වෙන එස්ස, වේදනා, සංඥා, සංඛාර, විඤ්ඤාණ ගිනි නිවී යන විට, ඇස ඔබට තවත් රූපයක් පමණක්ම වනු ඇති. ඇස ඇත. තෘෂ්ණාව නැත. තෘෂ්ණාවේ ගිනිය නිවූන ඇස තවත් බාහිර රූපයන් නිසා කෙසේ ගිනියගන්නද? මිනිස් සිතක සැබෑම සාමය, ලෝක සාමය ඇත්තේ මෙතැනයි.

මේ ගින්න නොනිමෙන තාක්කල් සාමය යනු යුද්ධයට පෙර ඇතිවන නිහඬතාවයක් පමණක් වනු ඇත.

පිංවත් ඔබගේම රූපය තුළින් ධර්මය මතුකොට ගැනීමට හැකියාව තිබියදී ඔබ ඒ හැකියාව, තෘෂ්ණාව විසින් වසාදමලා, සතර සතිපට්ඨාන ධර්මය පොත්වලින් සොයනවා. පොත් විවෘත කිරීමට පෙරාතුව ඔබේම ශරීරය ඔබට විවෘතකර ගන්න. ඔබේ ජීවිතය සරලභාවයට පත්කර ගන්න. ඔබ විසින් ගොඩනගා ගන්නා කෘත්‍රිමභාවය තුළ බරත්, ජීවිතයේ සරලභාවය තුළ සැහැල්ලුවත් මුළින්ම අත්දකින්න. කෘතිමභාවයේ බර යනු කෙළෙස්වල බරම බව දකින්න. සරලභාවයේ සැහැල්ලුව යනු නික්ලේශී බවම බව දකින්න. කෙළෙස් යනු අකුසල්මය. කෘත්‍රිමභාවයේ බරත්, කෙළෙස්වල බරත් දෙකටම මැදිවී ධර්මයෙන් බැහැරව යන මාර්ගයෙන් බැහැරව යන මාර්ගය ඔබේ ජීවිතයෙන් වසා දමන්න.

අපි මේ යන ගමනේදී ලෝකය තුළදී තරගකාරීව නැගීසිටීමට, කැපී පෙනීමට සිතුවිලි සමග මහා යුද්ධයක් තේද නිරතුරුවම කරන්නේ. කුසල් අකුසල් මනසිකාරවලින් සන්නද්ධව යුද භූමිය තුළ ඔබ සටන්වදිනවා තේද? නිත්‍ය වූ ජයක්, පරාජයක් නැති ස්ථිර වූ දුකක් පමණක් ඇති රූපය අයිතිකොට ගැනීමේ යුද්ධය සැබෑම සාමයක් ඇතිකරගැනීමේ මාර්ගයට ඔබත් එන්න. මේ සැබෑ සාමයට එන ඔබට මුළු ලෝකයම අනතුරට ලක්වුවද ඔබ තුළ ඇති සාමයට

අනතුරක් නොවනු ඇත. මුළු ලෝකයම විනාශවුවත් ඔබට නොසැලෙන සාමයක් ලබාදුන්නේ ඇමරිකාවත්, රුසියාවත්, චීනයත් නොව ලොව්තුරු බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ධර්මයයි. ලෝකය, ලෝකයා බොහෝම අවදානම් ගමනකයි යන්නේ. ඒ නිසා අනුන්ගේ දැන් අත්හැර බුදුරජාණන්වහන්සේ සරණ කරගෙන පිංවත් ඔබ තුළ සැබෑ සාමය ඇතිකරගන්න. ඔබ කාමච්ඡන්දයන් දඳුලන මිථ්‍යා සමාධියෙන් බැහැරව, සම්මා සමාධියටම පැමිණෙන්න.

ඇයි ඔබ පිංවත්ත නැතිද?

අද පසලොස්වක පොහොය දවසක්. පිණ්ඩපාතය බෙදන වයෝවාඩ මව්වරු කිහිප දෙනෙක් පැමිණියා වන්දනා කරන්න. මින් එක් අම්මා කෙනෙක් අපි දන්න බොහොම සත්පුරුෂ ස්වාමීන්වහන්සේ නමකගේ අම්මා කෙනෙක්. මේ අම්මලා දැන් නළලේ තබාගෙන බොහොම හැඟීම්බරව ප්‍රකාශ කළේ 'අපේ හාමුදුරුවනේ ඔබවහන්සේලා දැකීමත් මහා පිනක්' ය කියලා. ඒ වෙලාවේ හිඤ්ච එම මැණිවරුන්ට ප්‍රකාශ කළේ 'මැණිවරු සිතනවා නම් මා දැකීම පිනක්ය කියලා, මා කියනවා ඔබලා වැනි මැණිවරු දැකීමත් පිනක්ය කියලා. මොකද අපිව ලෝකයට බිහිකළේ, හොඳ නරක කියලා දුන්නේ අම්මලා, තාත්තලා නිසා. 'බුද්ධං සරණං ගච්ඡාමි' කියලා බුදුරජාණන්වහන්සේගේ සරණ මුළින්ම පිහිටෙව්වේ මව්වරු, පියවරු. ඒ නිසා මැණිවරුනි අනුන්ගේ පින ගැන සිතනවා වගේම වඩාත් වටිනවා තමා කවුද කියන කාරණය සිහිපත් කරගැනීම. අපි හැමෝම අතින් ගිළිහෙන කාරණයක් මේක. ඔබේ වටිනාකම ඔබ සිතන්නේ නැහැ. අනුන් මත්තෙමයි යැපෙන්න හදන්නේ. මේ හැම අම්මා කෙනෙක්ම, මේ හැම තාත්තා කෙනෙක්ම අතීත බුද්ධ ශාසන වලදී තම මව්කුසවල් වලින් බිහිකරපු දරුවෝ රහතන් වහන්සේලා, අරහත් හිඤ්ඤාණීන් වහන්සේලා වෙලා තිබෙනවා. එවැනි ආශ්චර්යමත් පිනැති දරුවෝ බිහිකරපු අම්මලා වුණු අවස්ථාවලදීත් ඔබලා සිතුවේ දරුවාගේ ආශ්චර්යය පමණයි.

ඒ රහතන්වහන්සේලා සාර්ධියෙන් වඩිනකොට 'අනේ මගේ පුතා, දුව' කියලාමයි සාධුකාර දුන්නේ. ඔබට එදාත් සිතුවේ නැහැ එවන් උතුම් දරුවන් බිහිකරපු ඔබ මොනතරම් වාසනාවන්තද, පිංවත්තද කියලා. දරුවන්ව කර මත තබාගෙන බර ඇද්දා මිසක්, බර දරාගත් ඔබගේ ශක්තිය ගැන හැම මොහොතකම ඔබට අමතක වුණා.

මේ මොහොතේත් ඔබ කරන්නේ එයමයි.

එමනිසා එවැනි උතුම් දුවරු, පුතනුවන් ලබන්නනට පිංකළ මැණිවරුනි, ඔබේ පුතාගේ, දුවගේ ආශ්චර්යයන් දකිනවා වගේම, ඔබට අමතකව ඇති ඔබේ පිංවත් බවත් දකින්න. එහෙම නොවුනොත් දරුවන් ලෝකයෙන් එතෙරට යාවී. ඔබලා මෙවරත් අසරණ වෙවි.

තම ඥාතිවර්ගයා තුළ අර්ථවත්ව චීවරයක් දරාගැනීමට පිනැති දරුවෙක් උපදින්නේ හේතුඵල ධර්මයක් නිසාමයි. එම ඵලය අර්ථවත්ව නෙළාගන්න ඥාති සමූහයාම දක්ෂවෙන්න ඕනා. දරුවා කෙරෙහි ඇති ඡන්දරාගය වැඩිවෙනකොට, දරුවා වෙනුවෙන් මැරෙන්න, නිරයට යන්න සූදානම් තාත්තලා අම්මලා ඉන්නවා. දුරදිග නොබලා, ඉක්මනට ගන්න තීරණ ඉක්මනින්ම අපව දුකට කැඳවාගෙන යනවා. දරුවා තරම් කාම වස්තුවක් තවත් මේ ලෝකය

තුළ නැහැ. සිදුහත් කුමාරයා එදින උපන් හුරුබුහුටි, පිනැති රාහුල කුමාරයාගේ ශරීරයවත් ස්පර්ශ නොකර ගිහිගෙදරින් නික්ම ගියේ දරුවා කියන කාම වස්තුවේ අනතුරුදායක බව දන්නා නිසාමයි. බැඳුනොත් ගැලවෙන්න බැරි බව දන්නා නිසාමයි. එම නිසා දරුවා කියන කාම වස්තුව අපි බොහොම පරෙස්සමින් පරිහරණය කරන්න ඕනේ. මොකද එය ගින්දරටත් වඩා අනතුරුදායක නිසා.

දරුවන් කෙරෙහි අපි ඇතිකරගත් ඡන්ද රාගය නිසා සසර මොනතරම් අපි සතර අපායන්හී දුක්විඳින්න ඇතිද? මනුෂ්‍ය අම්මාත්, තිරිසන් සත්ව අම්මාත් කියන කාරණයේදී ආදරයේ වෙනසක් නැහැ. බලවත් අකුසල් හේතුවෙන් තම දරුවන් මරාදමන මනුෂ්‍ය අම්මලා වගේම, තිරිසන් සත්ව අම්මලාත් ඉන්නවා. බුදුරජාණන්වහන්සේ දේශනා කරනවා අම්මා කෙනෙක් තම දරුවන් වෙනුවෙන් සංසාරයේ හෙළපු කඳුළු මහා සාගරයේ ජලයටත් වඩා වැඩිය කියලා. මේ සා කඳුළු සාගරයක් දරුවන් වෙනුවෙන් හෙළලා මේ උතුම් ජීවිතයේදී එම කඳුළු සාගරයට තවත් කඳුළු බාල්දි හත අටක් එකතු කරලා ඔබ මියගියහොත් එය අවාසනාවක්මයි.

පිංවත් ඔබට පුළුවන්කම තිබෙනවා මේ කඳුළු සාගරයම මේ ජීවිතයේදීම සින්දන්න. එය කළ හැක්කේ දරුවන් කෙරෙහි තව තව ඡන්දරාගය සකස් කරගැනීමෙන් නොවේ. දරුවා කියන කාම වස්තුවේ අනිත්‍ය බව, දුක්ඛ, අනාත්ම බව අවබෝධ කරගැනීමෙන්.

පිංවත් මැණියනි, මේ මොහොතේ මා හිඤ්චක්, ඔබ දායිකාවක්. මේ මොහොතේ අපේ හමුවීම එසේ වුවත් අතීත සංසාරයේ කොතෙක් නම් මේ සටහන් ලියන හිඤ්ච ඔබට පුතෙක් වෙලා ඇතිද? ඔබේ සහෝදරයෙක්, ඔබේ ස්වාමීපුරුෂයා වෙලා ඉන්න ඇතිද? ඔබේ මුණුපුරෙක්, ගුරුවරයෙක් වෙලා ඉන්න ඇතිද? ඔබ වැදිරියක් වෙලා, ඒ වැදිරියගේ පැටවා මම වෙලා, මොනතරම් ඔබේ ශරීරයේ මා එල්ලාගෙන අත්තෙන් අත්තට පනින්නට ඇතිද? ඔබ බැළලියක් වෙලා මම එම බැළලියගේ පැටවා වෙලා මොන තරම් ඔබ මාව කටින් එල්ලාගෙන තැන් තැන්වල ආරක්‍ෂාවට සහවන්න ඇතිද? ඔබ කිකිළියක් වෙලා මම ඔබේ පැටවා වෙලා ඔබ මොන තරම් නම් පණුවන් ඇහිද ඇහිදා මට කවන්නට ඇතිද? ඔබ එළඳෙනෙක් වෙලා මම ඔබගේ වසුපැටවා වෙලා ඔබ මට තනබුරුලු වලින් මොනතරම් කිරි පොවන්නට ඇතිද? ඔබ කිඹුලියක් වෙලා, මම ඔබේ කිඹුල් පැටවා වෙලා පුංචි කාලයේදීම ඔබ මාව කී වතාවක් නම් මරාගෙන කන්න ඇතිද? ඔබ ප්‍රේතියක් වෙලා, එම ප්‍රේතියගේ දරුවා මම වෙලා ඔබ මට මොනතරම් සෙම් සොටු කවන්න ඇතිද? සෑම අම්මා කෙනෙක්ම තාත්තා කෙනෙක්ම මෙය තම ජීවිතයට ගලපා දකින්න.

යථාර්ථය මෙයනම් ඔබට සිතෙන්නේ නැතිද දරුවා කියන කාම වස්තුවේ ඇති අනතුරුදායකබව.

අපි දෙගොල්ලෝ ගනුදෙනුවක් කරන්නේ. දරුවන් නිසා මව්පියන් දුකට වැටෙනවා. ඊළඟට දරුවන් දෙමාපියන් වෙලා තම දරුවන් උදෙසා දුකට වැටෙනවා. නිමාවක්, සීමාවක්, විරාමයක් නැවතීමක් නැහැ.

ඔබේත් මගේත් ඇස් වහලා දුක ගලාගෙන යනවා.

අපි සුදානම් අපේම දැසින් ගලාගෙන ගිය කඳුළු සාගරය මත කිමිදි කිමිදි අනතුරු අමතක කර ආශ්වාදයම සොයන්න.

හිතන්න මව්කුසක ඇති අපුලභාවය. තවත් ගර්භාෂ කුටියකට රිංගා නොගන්න බවට ඔබ ඔබට සපථ වෙන්න. ජීවත්ව සිටින දෙමාපියන්ට, දරුවන්ට යුතුකම් නොපිරිහෙලා ඉටුකරමින් නැවත මව්කුසක් එපාය කියන දිශාවටම ගමන් කරන්න.

දරුවන්ට දෙමාපියන් කියන්නේත් හොඳ කමටහනක්. දරුවන්ට පුළුවන් මනසින් අනාගතයට යන්න. තමනුත් අනාගතයේදී විවාහ වෙනවා, දරුමුණුපුරන් හඳනවා, වයසට යනවා... මේ දුක මටත් උරුමයි කියලා. දෙමාපියන්ට පුළුවන් අතීතයට මනසින් යන්න. අපිත් මේ දරුවන්ගේ වයසේ සිටියා දැන් සියල්ල අනිත්‍යවෙලා අපේ දුක, අපේ කඳුළු, අපේ ශ්‍රමයෙන්මයි දරුවන් ලොකුමහත් වුණේ. අපේ ශක්තිය ක්‍ෂයවෙලා යනකොට දරුවෝ ඒ ශක්තියෙන් ලොකුමහත් වෙනවා.

ඔබට පුළුවන්නම් එහෙම දකින්න, සංසාරයක් පුරාවට ඔබට අම්මා, තාත්තා වූ සියල්ලන්ටම යුතුකම් ඉටුකළ දරුවෙක් වෙනවා ඔබ.

දුකට කැමති අය දුක දෙසටම ගියාවේ. දුකට අකමැති ඔබට පුළුවන්, මුළු ලෝකයම එකම දිශාවකට ගියත් ඔබ තනියම ලෝකයේ සැබෑම සැපය ඇති දිශාවට යන්න. මේ යන ගමනේදී මුළු ලෝකයෙන්ම ඔබ කොන්වුවත්, ඔබ බයවෙන්න සැලෙන්න එපා. කවරු නැති වුණත් ඔබ ළඟ ලොව්තුරා බුදුරජාණන්වහන්සේ සිටිනවාය කියන විශ්වාසය ඇතිකරගන්න. මුළු ලෝකයම අත්හැරලා ඔබ බුදුරජාණන්වහන්සේගේ ගොඩට එන්න. මුළු ලෝකයම ඔබේ කරට අතදාගෙන සිටියත් වැඩක් නැහැ, බුදුරජාණන්වහන්සේ ඔබ ළඟ නැතිනම්. ඔබ අනාථයන් අතර තවත් අනාථයෙක් පමණයි. අනාථයින් අතර ඔබ සනාථ පුද්ගලයෙක් වෙන්න. අපි හැම වෙලාවේම ලෝකයට බයයි. සමාජයට බයයි. ඒ අපේ අසරණභාවයට හේතුව බුදුරජාණන් වහන්සේ සරණ නොකරගන්නා නිසයි, ධර්මයේ ශක්තිය හඳුනා නොගත් නිසයි.

මේ සටහන් ලියන හික්කුළු යම් දවසක ලොව්තුරා බුදුරජාණන්වහන්සේ සරණ කරගත්තද, එදා

පටන් ලෝකය කියන දෙය තඹ දොයිතුවකටවත් තැකුවේ නැහැ. 'බුදුරජාණන්වහන්සේ' කියන අයෝමය විශ්වාසය හමුවේ ලෝකය කියන්නේ හුදු මායාවක්, රැවටීමක්, අසරණභාවයක් කියන කාරණයමයි දැනුනේ. හෙටක් කියන කාරණය දැනුනේ නැහැ. රැයක් දවාලක් කියන කාරණය දැනුනේ නැහැ. මේ ඉහළට ගන්නා හුස්ම ගන්නා හුස්ම පොදු පහළට ගන්නා මොහොතේ මැරෙයි කියන කාරණයයි දැක්කේ.

මේවා භේතුඵල ධර්මයන්. උතුම් ධර්මයේ ආශ්චර්යයෙන් ගොඩනැගෙන ඵලයක්. මේ සහ ශක්තිමත් ධර්ම මාර්ගයක් තිබෙනකොට ඇයි අපි අසරණවෙන්නේ, ලෝකය බදාගෙන.

මිතුරන් උදෙසා නිරයට වැටෙන අදක්ෂයෙක් නොවන්න

උදේට පංච ශීලය සමාදන්වෙන පිංචන් මහත්මයා, හවසට මහල්ගෙදර ගිහින් අරක්කු බොනවා. අරක්කු බීචේ ඇයි කියලා ඇහුවහම 'යාච්චෝ තරහ වෙයි කියලා බීවා' කියනවා. බලන්න මෝහයේ විශාලත්වය. පංචශීලයවත් සමාදන් නොවූ මිතුරන්ගේ මිතුරුකම උදෙසා, ඔබ වෙනුවෙන්ම සාරසංඛ කල්ප ලක්ෂයක් ඇස්, ඉස්, මස්, ලේ දන්දෙමින් කැපකිරීම් කළ බුදුරජාණන්වහන්සේට පිටුපානවා. බුදුරජාණන්වහන්සේගේ සරණ අහිමි කරගන්නවා. අනේ ඔබ අසරණයි, බයයි, කැරදියි...

ඔබට වටින්නේ ඔබව දුකින් මුදවාගැනීම උදෙසා ඒ සා කැපකිරීම් කළ බුදුරජාණන්වහන්සේද, නැතිනම් මිතුරන්ද?

හිතවතාටත්, ඥාතියාටත් වඩා පහළ තැනක ඔබ බුදුරජාණන්වහන්සේව තැබුවහොත්, ඒ මොහොතේම ඔබේ සිත පිහිටන්නේ සතර අපායේයි. මිතුරන් උදෙසා නිරයට වැටෙන අදක්ෂයෙක් වෙන්න එපා. ඔබ සැබෑ ලෙසින්ම තෙරුවන් සරණගිය පිංචනෙක් නම්, ඔබ තුළ ආත්ම ශක්තියක් සකස්වෙන්න ඔබේ සමාජය තුළ දුස්ශීලභාවය ඉදිරියේ සිල්වත්ව නැගී සිටින්න.

සෑම මොහොතකම සිතන්න බුදුරජාණන්වහන්සේ ඔබ දෙස බලා සිටිනවාය කියලා. එවිට පිංචන් ඔබට පුළුවන් මිතුරන් සියයක් ඉදිරියේ වුවත් ඔබේ ශීලයට අනතුරක් වෙනවා නම් එම තැනින් ඉවත්ව යන්න. එවිට යාච්චෝ ඔබට බැන්නත්, පිංචන් දෙවියන් ඔබට සාධුකාරදේවි. ධර්ම මාර්ගය තුළ ඔබ තව තවත් ශක්තිමත් වෙවි. අසරණයන්ගෙන් මිදී සරණක් ලැබූ අය අතරට යන කෙනෙක් වෙවි.

සමාජය අනතුරුදායක නම්, ශිල්පද ඔබ ඔබේ සැබෑ මිතුරා බවට පත්කරගන්න. එවිට සිතේ සංසිදීමක් ඇතිවෙවි. එම සංසිදුන සිත ඔබ ඉදිරියේ ඇති බියකරු යථාර්ථය හොඳින් ග්‍රහණය කරදේවි. එවිටයි ඔබට පුළුවන් ලෝකයට ආදරය කරන සැබෑම ආදරවන්තයෙක් වන්න. ආදරය කියන වචනයට සමාජය ගොඩාක් අර්ථයන් දෙනවා. ලෝකය කියන කාරණය ගනිද්දින්, 'ලෝකය දුකය' කියන කාරණය ගනිද්දින් සමාජය ආදරයට දෙන අර්ථකථන වැරදි නැහැ. ඒ නිසා ඒවා ලෝකයේ ස්වභාවයේම තිබුණාවේ. ඒවා වෙනස් කරන්න අපි කාටවත් බැහැ. ඒවා දුකට අයිති ලෝකයේ ස්වභාවයයි. එම නිසා අනාගතයේදී තව ඕනෑතරම් ට-මහල් ඉදිවෙවි. එක්ටැම්ගෙවල් ඉදිවෙවි. ජීවිත පූජාවන් සිදුවෙවි. සිහිමුළාවන්ට පත්වෙවි. මුසාබස් වලට තරුණ තරුණියන් විකිණෙවි. කාමයේ ආදීනවය, නිස්සරණය නොහඳුනන්නේ ලෝකයේ ආශ්වාදයේ කෙටිවූ දුක් කඳුළු සහ සතුටු කඳුළු මහා සාගරයේ දිය

පරයා යන තරමට දැස් වලින් වැගිරෙව්. දුකටත් සැපයටත් එකම කඳුළු හෙළන මුලාවේ ලෝකය, තව තව සුන්දර අර්ථකථනයන් ආදරය ගැන සමාජයට සපයාවි. ඒ අය ආදරවන්තයන්ගේ වීරයන්, වීරවරියන් වේවි. එම වීරයන්, වීරවරියන්ම තම ජීවිතයේ අවසන් කාලයේ, අසරණභාවයෙන්, අනුනගේ ආදරය ඉල්ලා ජීවත්වෙයි. සමාජයේ කොයි තරාතිරමේ සිටියත් ඔතැනට තමයි අපි යන්නේ. ආදරයේ නාමයෙන් අපි බොරුවක්මයි කරන්නේ. ඔබට ආදරය නොකරන ඔබ, අනුනට කෙසේ ආදරය කරන්නද? ඔබ ළඟත් නැති දෙයක් ඔබ කෙසේ නම් අනුනට දෙන්නද? නැති බව නොදන්නාකම නිසාම, ඇති බව සිතමින් තමනුත්, අනුනුත් දුකට වැටීමයි අවසානයේ සිදුවන්නේ.

එවන් දුකට ලෝකයකුයි අප ඉදිරියේ තිබෙන්නේ. තමා තමාට ආදරය කරනවා කියන්නේ ආත්මාර්ථකාමීව තමාගේ ගොඩ ලොකු කරගන්නවා කියන කාරණය නොවෙයි. මුළින්ම තමා සුරක්ෂිතභාවයට පත්වෙනවා. කුමක්ද මේ ලෝකයේ තිබෙන සැබෑම සුරක්ෂිතභාවය. තෙරුවන් සරණේ පිහිටලා, ශීලයක් සමාදන්වීම තරම් සුරක්ෂිතභාවයක් පිංවත් ඔබට හමුවන්නේ නැහැ. මෙතැනදි ගිහි පිංවතුන්ලා දස කුසල්ම ජීවිතයට එකතුකරගන්න දක්ෂ වෙන්න ඕනේ. කයෙන්, වචනයෙන් වන අකුසල් වගේම මනසින් අකුසල් වන ලෝභ, ද්වේශ, මෝහ කියන කාරණා ගැන අවධානයෙන් ඉන්න ඕනේ.

ලොවතුරා බුදුරාණන්වහන්සේ මහා සිහනාද සූත්‍රයේදී දේශනා කරනවා, දුස්ශීලභාවය නිසා අනාගතයේදී මනුෂ්‍යයාගේ ආයුෂ ක්‍රමානුකූලව කෙටි වෙමින් පරමායුෂ වසර 10 ක් වන බව. එදාට මනුෂ්‍යයා තුළ මාග සංඥාවන් මතු වෙලා, මිනිසෙක් තවත් මිනිසෙක්ව දකින්නේ මුඛවක් හැටියට කියලා. මේ මාග සංඥාවන් නිසා මිනිසා තියුණු අවි ආයුධ වලින් එකිනෙකා මරාගන්නවා කියලා.

ලෝකය යම් දවසක මේ තැනට යා යුතුමයි. ඒ නිසාමයි ලෝභ, ද්වේශ, මෝහ කියන කාරණා ලෝකයට අයිති ධර්මතාවයන් වෙන්නේ. ඒවා ලෝකය තුළ තිබිය යුතුයි. ඒවා නැති කරන්න ඔබට මට බැහැ. මේ විෂම ධර්මතාවය තේරුම්ගෙන පිංවත් ඔබ ලෝකයාගේ ලෝභය තුළ ඔබගේ 'අලෝභය' දකින්න. ලෝකයාගේ ද්වේශය තුළ ඔබගේ මෛත්‍රිය දකින්න. ලෝකයාගේ මෝහය තුළ ඔබගේ අමෝහය දකින්න. වැරදි කරන ලෝකය තුළ 'ටිකක් නිවැරදි' කෙනෙක් වෙන්න උත්සහ ගන්න එපා. වඩාත් නිවැරදි කෙනා වෙන්න උත්සහ ගන්න. මෙතැනයි ලොවතුරා ධර්මය තිබෙන්නේ. දුස්ශීලභාවය විසින් යම් දවසක මිනිසාගේ ආයුෂ වසර දහයක් දක්වා අල්ප කරනවා වගේම, ශීල්වත්භාවය නිසා නැවත ක්‍රමානුකූලව, ශීලයේ ශක්තියෙන් මනුෂ්‍යයා සකස් වෙමින් අවුරුදු 80,000 ක් පරමායුෂ ඇති මිනිසුන්ගේ ලෝකයක් ක්‍රමානුකූලව බිහිවෙනවා කියලා ඉහත සූත්‍රයේදී බුදුරජාණන්වහන්සේ දේශනා කරනවා. බලන්න දුස්ශීලභාවයත්, ශීලයත් අතර අතර තිබෙන පරතරය. පිංවත් ඔබ, ආදරයත්, අනාදරයත් අතර තිබෙන පරතරය වශයෙන්ද මෙය දකින්න

පුළුවන්. පරතරය මේ සා විශාල වුවද, මේ යථාර්ථය අවබෝධයක් කරගැනීම සඳහා ගොඩාක් දේවල් කිරීමට අවශ්‍ය නැහැ. එක සිතිවිල්ලයි වෙනස් කරගත යුත්තේ. රූපය සැපය කියලා ගන්නාවූ මිට්‍යා සිතුවිල්ල. වේදනාව, සංඥාව, සංස්කාර, විඤ්ඤාණය සැපය, නිත්‍යය, ආත්මීයය කියලා ගන්නා වූ මිට්‍යා සිතුවිල්ල වෙනස් කරගැනීම පමණයි ඔබ කළ යුත්තේ. පිංවත් ඔබ මේ කාරණා පහට බැඳෙන්නේ තෘෂ්ණාව නිසාමයි. 'තෘෂ්ණාව' කියන එකම කාරණය ගැන නුවණින් සිතුවත් ඔබට පුළුවන් මාර්ගයක් පාදාගන්න. මෙන්න මේ මාර්ගය පාදාගන්න ශීලය මහෝපකාරී වෙනවා.

ඔබ සමාදන්ව ආරක්‍ෂා කරන සෑම ශිල්පයක් පාසාම ඔබ කැමති දෙයක් ඔබට අතහැරෙනවා. ඔබ දක්‍ෂවෙන් ඕන ශීලය විසින් ලබාදුන් දක්‍ෂභාවය වඩාත් අර්ථවත් කරලා අලෝභ, අදේශ, අමෝහ කියන යථාර්ථයන් තුළින් ඔබ රැස්කරගත් කුසල් සංස්කාර ආරක්‍ෂා කරගන්න. ඒ අවස්ථාව පිංවත් ඔබට ලබාදෙන්නේ අනිත්‍ය සංඥාවන් ජීවිතය තුළින් දැකීමෙන්. මෙතැනදී පිංවත් ඔබට සැබෑම සාමයත්, සැබෑම ආදරයත් ලෝකයාට දැක්වීමට හැකිවෙයි. තමන් ආදරය නාමයෙන් කරන්නේ ලෝභ, ද්වේෂ, මෝහය තිවර කරගැනීමනම් පිංවත් ඔබ කාට ආදරය කළත් එතැන සකස් වෙන්නේ තෘෂ්ණාවමයි.

තෘෂ්ණාවෙන් බැඳුන දෙය ඔබෙන් ඇත්වෙනවිට එතැන සකස් වෙන්නේ ද්වේෂයයි. තමන්ට අයිති නැති දෙයක් කෙරෙහි තෘෂ්ණාවෙන් බැඳෙන්නේ මෝහය නිසාමයි. අවසානයේදී ආදරයේ නාමයෙන් ඔබ කරන්නේ අනාදරයයි. එම නිසා පිංවත් ඔබ ලෝකයාට ආදරය කිරීමට පෙර දසකුසල් ධර්මයන් පිංවත් ඔබේ ජීවිතයේ සහකරු, සහකාරිය කරගන්න. පිංවත් ඔබට දැනෙවි සශ්‍රීක දිව්‍යතලයක දෙවියෙක් දිව්‍යංගනාවක් ඔබ ළඟ සිටිනවා වගේ. විසිතුරුභාවයත්, පිවිතුරු භාවයත්, විශ්වාසයත් ඔබට ඇතිවෙයි. ඔබට තනිකමක් දැනෙන්නේ නැහැ. බියක් සකස් වෙන්නේ නැහැ. 'මා අසරණයි' කියන හැඟීමක් ඇතිවෙන්නේ නැහැ. ශීලයේ ශක්තිය නිසාම සමාධිමත් සිතුවිලි ඇතිවෙයි. ඒ සමාධිමත් සිතුවිලි ආදරයෙන් අනාදරයෙන් අතර වෙනස ඔබට අත්දැකීමෙන් පසක්කරදේවි. දස කුසල් ඔබේ ජීවිතයේ සහකරු සහකාරිය කරගැනීමට ඔබ දක්‍ෂ වුවහොත් ඔහු ඇය ඔබට පාවඩ එලනුයේ සුගතිය දෙසටමයි. පිංවත් ඔබ මේ යන ගමනේදී බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශණාකරවදාළ ධර්මයම මාර්ගය කරගන්න. බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශණාකරවදාළ සබ්භාග්‍රව සූත්‍රය, අනාපාන සති සූත්‍රය, සතර සතිපට්ඨාන සූත්‍රය තුළ හව නිරෝධයට අවශ්‍ය කරුණු කාරණා අන්තර්ගතව තිබෙනවා. මහාසිහනාද සූත්‍රය, සප්තසූර්යගමන සූත්‍රය ජීවිතයට එකතුකර ගැනීමෙන් අනාගත සංසාර බිය හොඳින් ඔබට ඇතිකරගන්න පුළුවන්. ඉහත සූත්‍ර පහ කියවන්න කියල විශේෂයෙන් සඳහන් කළේ අනෙක් සූත්‍ර වැදගත් නැහැය කියල නොවේ. සෑම සම්බුදු වදනක්ම එක හා සමානව වැදගත්. නමුත් කාර්යබහුල ලෝකයේ ඔබට සියලුම සම්බුදුවදන් මේ සූත්‍ර පහ තුළ කැටිවී තිබෙනවාය කියල හික්‍ෂවට හිතෙනවා. එය වැදගත් සමාවෙන්. සාරිපුත්ත මහරහතන් වහන්සේටත් වැරදුන තැන් බුදුරජාණන් වහන්සේ නිවැරදි කළා.

සාරිපුත්ත මහරහතුන් වහන්සේට වැරදුනානම් අපි කවුරුන්ද? එම නිසා අපි අපි ගැන අධිකක්සේරුවකට එන්න හොඳ නැහැ. සෑම විටම නොදන්නා භාවය දැන ගැනීමෙන්මයි අපිට දන්නා භාවයට පැමිණිය හැක්කේ. එහෙම වුණොත් පමණයි දන්නාභාවයට පැමිණ නොදන්නාභාවයෙන් ලෝකය තුළ ජීවත් වෙන්න හැකි වෙන්නේ. මෙන්න මෙතනටයි අපි හැමෝම එන්න උත්සහ ගන්න ඕනේ.

අතහැරීමක ආරම්භය සහ අල්ලාගැනීමක අවසානය (දඹරන් දෙවියා 1)

හික්ෂුව බොහෝම කලාණ මිත්‍රභාවයෙන් ඇසුරු කරන ස්වාමීන්වහන්සේ නමකගේ සහෝදර ස්වාමීන්වහන්සේ නමක් තරුණ වයසේ පැවිදිවෙලා ඉතා සිල්වත් පැවිදි ජීවිතයක් ගතකරමින් වැඩ සිටියා. උන්වහන්සේ පසුගිය වසර හතරක පමණ කාලය තුළදී වැඩ සිටියේ දකුණු පළාතේ හුදකලාව කුඩා ආරණ්‍යයක. හික්ෂුවට කවදාකවත් උන්වහන්සේව මුණගැහිල නැහැ. උන්වහන්සේ තුන්සිව්වරත් පාත්‍රයත් පමණක්මයි දැරුවේ. හික්ෂුවට වරක් දැනගන්න ලැබුණා උන්වහන්සේ එක් අදනයක් පමණයි පාවිච්චි කරන්නේ ඒ එකම අදනය ඇදගෙන පැත් පහසුවෙලා, ඒ අදනය වෙලාගෙන තමයි නැවත පරිහරණය කරන්නේ කියලා.

උන්වහන්සේ දෙවැනි අදනයක් හෝ නානකඩයක් පාවිච්චි කරන්නේ නැහැ. මෙම පිංවත් ස්වාමීන්වහන්සේගේ අතහැරීම උන්වහන්සේ රකින ධුතාංගයක් වශයෙනුයි උන්වහන්සේ අර්ථ දක්වන්නේ. මේ අතහැරීම හික්ෂුව විවේචනය කරන්නේ නැහැ. පසසන්නෙන් නැහැ. මොකද යම් ස්වාමීන්වහන්සේ නමක් සීමාව ඉක්මවලා අත්‍යවශ්‍යම දෙය හිස්කරන්න, අතහරින්න යනවානම් එහෙම කළයුතුයි සිතනවා නම් ඒ ගැන දෙවරක් සිතා බැලිය යුතුයි. එසේ නොමැති නම් ගුරුවරයෙකුගෙන් කලාණ මිත්‍රයෙකුගෙන් ගුරුහරුකම් ගත යුතුයි. ධුතාංගයක් රැකීමේදී අපි දන්නවා එය ධුතාංගයක් බවට පත්වෙන්නේ එහි ස්වභාවය තමා පමණක් දැනගැනීමෙන් පමණය කියලා. හික්ෂුන් වහන්සේගේ තුන්සිව්වරට නානකඩය අයිතිනොවුණත් පිංවත් ස්වාමීන්වහන්සේ නමකට නානකඩයක් අතහැරීමට සිතෙනවා නම් එය අතහැරීමට වඩා අල්ලා ගැනීමක්. කුමක් අල්ලා ගැනීමක්ද? 'මම', 'මගේ ශීලය', 'මගේ අතහැරීම'....

ඉතා කුඩා නානකඩය අතහැරලා විශාල දෙයක් අල්ලා ගන්නවා. මේවා තමන් යම් යම් තැන්වල නවාතැන් ගන්නා සියුම් කෙලෙස් ධර්මයන්. මෙය සටහන් කරන හික්ෂුවද හැමදාමත් තුන් සිව්වරට අමතරව නානකඩයක් පාවිච්චි කරනවා. කුඩා දෙයක් අතහැරීමේ වේගයෙන් එන මහාදෙයක් අල්ලාගැනීමේ ස්වභාවය මෙම සිද්ධීන්ගෙන් අපි අවබෝධ කරගත යුතුයි.

ඉහතින් සඳහන් කළ හික්ෂුවගේ අදහසයි. නමුත් එම පිංවත් හික්ෂුවගේ අදහස මීට වඩා වෙනස් වෙන්න පුළුවන්. උන්වහන්සේට ගෞරව කරමින් පහත සටහන තබන්නේ.

මෙතැනදී හික්ෂුව කීමට උත්සාහ දරන්නේ නානකඩය අතහැරීම ගැන නොවේ. එවැනි අතහැරීමක් කිරීමට ටේබල්යක්, වීර්යයක්, කැපකිරීමක් කිරීමට හැකියාව ඇති, ඉතා හොඳින් ශීලය ආරක්ෂාකරගත් මේ පිංවත් තරුණ ස්වාමීන්වහන්සේ, ඔය අතහැරීමත්, රැකගත් ශීලයත්

තණ්හාව, මාන්තය දෘෂ්ටිත්ට යටත්ව ක්‍රියාත්මක නොකළානම් එහි වටිනාකම ගැනයි. තමා තුළ අධිෂ්ඨානයෙන් ගොඩනගාගත් ශීලයේ ශක්තිය, දිරායන නානකඩය මෙන්ම ඒ නානකඩය දවටා ගන්නා ශරීරයේ අනිත්‍යභාවයත්, නානකඩයත් අතහරින්නයැයි අණකරන සිතේ අනිත්‍යබවත් දුටුවානම් නැවත සසරේ නානකඩයක් දවටාගැනීමට අවශ්‍ය නොවන ස්වභාවයකට යාමට පුළුවන්කම තිබුණා විය හැකියි.

මේ 'මම' කියන දෘෂ්ටිය නිසා හටගන්නා මාන්තයේ අහිංසක ස්වභාවයන්ය. බබාහිර කෙනකුට හඳුනාගැනීමට නොහැකි තරමට මේ ධර්මතාවයන් සියුම්ය. නිවීමේ අරමුණ ජයගැනීම උදෙසා ඔබ තුළ මෝදුවන තරුණ ජවය පිංවත් ඔබලාගේ සංසාරික පුරුදුය. මේ සුන්දර මනුෂ්‍ය ජීවිතය ලැබුවේ සම්මා සම්බුදු ශාසනය පිරිනිව්‍යාමට පෙරාතුව මේ ජීවිතයේදීම අවම වශයෙන් සතර අපායෙන් මිදී නිවන් මාර්ගයට අවතීර්ණවීම සඳහාමය. මෙය ඔබට ලැබෙන අවසාන අවස්ථාව වීමටද පුළුවන. එහෙයින් නිවීමේ මග උදෙසා ඔබේ තරුණ ජවය යෙදිය යුත්තේ මාර බලවේගයන්ගේ ග්‍රහණයෙන් මිදෙමින්ය. කළ්‍යාණමිත්‍ර ආශ්‍රය සමගින්මය.

මෙසේ හුදකලාව වැඩසිටි ස්වාමීන්වහන්සේ තම කුඩා ආරණ්‍යයේ වැඩසිටියදී දිනක් රාත්‍රී සයනය කර සැතපි හිමිදිරියේ අවදිවන විට සයනයේ අතුරා තිබූ කොට්ටය යටට ධාතූන් වහන්සේලා කීපතමක් වැඩම කර තිබුණි. මේ ධාතූන් වහන්සේලා වැඩම කිරීම නිසා මෙම ස්වාමීන් වහන්සේට තම කුඩා ආරණ්‍යයේ එම ධාතූන් වහන්සේලා නිධන් කර වෛත්‍යය රජායාණන් වහන්සේ නමක් ඉදිකිරීමට සිත පහළවිය. දායක පිරිසද ඊට බොහෝම සද්ධාවෙන් ඉදිරිපත් විය. පිංවත් ස්වාමීන්වහන්සේගේ සැතපෙන කොට්ටය යටට ධාතූන් වහන්සේලා වැඩමකිරීම නිසා දායකයින් තුළ ස්වාමීන් වහන්සේට ගෞරවය වැඩිවිය. ආරණ්‍ය පිහිටි වන මැද ගල් කුළ මතට බොහෝම මහන්සියෙන් ගල්, වැලි ගෙනැවිත් ගොඩ ගසා තිබුණි. වෛත්‍යයේ වැඩකටයුතු පහසුකර ගැනීම පිණිස ස්වාමීන් වහන්සේව පහසුවෙන් සම්බන්ධ කර ගැනීම සඳහා සහ ඉදිකිරීම් කටයුතු සම්බන්ධීකරණය කර ගැනීම සඳහා දායක පිරිස විසින් සෙලියුලර් දුරකථනයක්ද පූජාකරන ලදි. නානකඩයත් අත්හැර දමා සිටි පිංවත් ස්වාමීන්වහන්සේ මේ සියල්ල අකමැත්තෙන් පිළිගත්හ. තරුණ ස්වාමීන්සේද ගල් වැලි කර මත අදිමින් බොහෝම වෙහෙස මහන්සියෙන් කටයුතු කළහ. හුදකලාව ප්‍රියකළ, ධුතාංග වැඩු ස්වාමීන් වහන්සේගේ මේ වෙනස අහම්බයක් නොවේ. මන්දමාරයා අපිව එයාගේ දැලට හසුකරගැනීම සඳහා එයාගේ නවාතැන්පලවල්වල ශීලය, සමාධිය වැනි ඔටුනු පළඳවාගෙන නවත්වාගෙන සිටින්නේ සුදුසු වේලාවේදී ගොදුරු කරගැනීමටය.

ගුරු ඇසුරකින් තොරව නිවන් මග වැඩීම මාරයාට කරන ආශීර්වාදයක්මය. අපි වෙර වැඩිය යුත්තේ නිරතුරුවම ශීලය, සමාධිය නවාතැන්පලවල නොනැවතී ඒවා නිසා දායක පිරිස්වලින් ලැබෙන ධනාත්මක ප්‍රතිචාර අතහරිමින් සියල්ලම කමටහනක් කරගෙන ප්‍රඥාව දෙසට ගමනාන්තයට යාමටය.

වෛත්‍යයේ වැඩකටයුතුවලට පිංවත් ස්වාමීන්වහන්සේ දුරකථනය භාවිතාකිරීම නිසා එහි බැටරිය ආරෝපණය කරගැනීමට සිදුවිය. ආරණ්‍යයට විදුලි බලය නොතිබිණි. උන්වහන්සේ වැඩ සිටියේ ලන්තැරුම් එළියෙනි. දුරකථනයේ බැටරි 'වාෂ්'කර ගැනීමට ආරණ්‍ය අසලම පිහිටි නිවසට සවසට වැඩම කිරීමට උන්වහන්සේට සිදුවිය. එක්තරා දිනයක අදාළ නිවසේ සිට බැටරිය ආරෝපණය කරගෙන තම කුටියට වඩින විට සවස 6ට පමණ කැලෑ මාර්ගයේ අතරමග ස්ථානයකදී උන්වහන්සේට වල් අලියෙක් පහරදී තිබිණි. එය ඉතා දැඩි දරුණු පහරදීමකි. පහරදීමෙන් උන්වහන්සේ අපවත් වුණා. ඒ බව දායක පිරිස දැනගත්තේ පසුවදා උදෑසන 9.00 ට පමණය. ගම්මානයකට ඇතුළුවන්නට ගොස් ගම්වැසියන්ගේ පීඩාවට ලක්ව පලායමින් සිටියදී ස්වාමීන්වහන්සේව මුණගැසුනු, වියරුවැටි සිටි අලියා විසින් එතෙක් මුළු රැයක් පුරාම දැඩිලෙස පහරදීමට ලක්කර තිබූ දේහය කැලයේ ගල් කුලක් පාමුල තිබිණි. ඒ ශ්‍රී දේහය දැඩිලෙස කුඩුවී තැලී නරක්වී තිබිණි. දේහය එක් දිනක් හෝ තබාගැනීමට නොහැකි නිසා එදිනම සවස එම කුඩා ආරණ්‍යය භූමියේදීම අදාහනය කර තිබිණි.

උන්වහන්සේ අපවත්වීමට දින කිහිපයකට පෙර වෙහෙස මහන්සි වී වෛත්‍යය කර්මාන්තයට ඇද්ද වැලි, කලුගල් ඒ ඒ තැන්වල නිසොල්මන්ව තිබිණි. ශ්‍රී දේහය දැවී වා තලයට එකතු වූ අළු, දුටුලි එම වැලි ගොඩටම නැවත එකතු විය. වල්අලි ප්‍රහාරයේදී උන්වහන්සේගේ ශරීරයෙන් ගලාගිය රුධිරය පසට එකතු වී පසේම කොටසක් බවට පත්විය. සෙලියුලර් දුරකථනය අලිපාදයට පැහී කුඩුපට්ටම් වී පසේම කොටසක් බවට එකතු විය. ශ්‍රී දේහය දැවී ඉතිරි වූ හෂ්මාවශේෂ පාත්‍රයේ බහා මහ පොළවේ තැන්පත් විය. මේ සියල්ල දෙස සතියෙන්, සිහියෙන් බලන විට අපි දකින්නේ රූපයේ අනිත්‍යභාවයයි. අනිත්‍යභාවයේ වේගයයි.

ඉහතින් හික්කු ව සටහන් කළ තොරතුරු සියල්ලම හික්කු ව දැසින් නොදුටුණි නමුත් කළ‍්‍යාණමිත්‍ර ස්වාමීන් වහන්සේ එම ආදාහනයට වැඩම කර පැමිණි පසු උන්වහන්සේගෙන් දැනගත් සිද්ධීන් සමග ගලපා කළ සටහනකි. මේ පිංවත් ස්වාමීන් වහන්සේ අපවත්වීමෙන් පසු උන්වහන්සේ අපවත් වූ වේදනාත්මක ස්වභාවය සලකා නිතිපතා පිං අනුමෝදන් කිරීම සිදුවිය. උන්වහන්සේ වෙනුවෙන් දාන මාන පිංකම් සිදුවිය.

අපවත්වීම සිදු වී හරියටම දින හතකින් රාත්‍රියේ හික්කුවක් සමාධියෙන් පසුවෙන විට අඩි 10 පමණ උසැති මහා සද්ධන්ත ශරීරයක් ඇති මිනිස් රුවක් දර්ශනය විය. මේ ප්‍රේත මිනිසාගේ ශරීරයේ උඩුකයට ඇඳුමක් නොතිබිණි. මොහු ප්‍රේත ලෝකයේ උපත ලද ප්‍රේත ලෝකය අභිබවාගිය 'මහේශාකා' ප්‍රේත උපතකි. මේ මහේශාඛ්‍යාව නිසා මොහුට අනෙක් ප්‍රේතයින් අභිබවා යන විශාල ශරීරයක්, පෞරුෂත්වයක් ලැබී තිබිණි. මොහුට තිබුණේ කළු පැහැති ශරීරයකි. මේ අපූරු ප්‍රේත සද්ධන්තයාගේ දැස් දෙකින් සුදු පැහැති දීප්තිමත් ආලෝක දෙකක්

විහිදෙමින් තිබිණ. මොහු දර්ශනය වී විනාඩි දෙකකින් පමණ නොපෙනී ගියේය. ප්‍රේතයාගේ මහේශාඛාස සද්ධන්ත පෙනුමත්, දෑස් වලින් ආලෝකය විහිදෙන ස්වභාවයත් නිසා හිඤ්ච තුළ, මේ අලියා පහරදීමෙන් අපවත්වූ ස්වාමීන්වහන්සේගේ නැවැත උපතදැයි සැකයක් ඇතිවිය. එය සැක කිරීමක් පමණි. ඉහත ස්වභාවය නිසා හිඤ්ච ද නැවත නැවත පිංදීම සිදුකළේය. අපවත් වී හරියටම දින 11කින් උදේ පාන්දර පහට පමණ හිඤ්ච සමාධියෙන් පසුවන විට එම ස්වාමීන්වහන්සේව අරමුණු කළේය. ඒ මොහොතේම දිව්‍ය තලයක වැඩසිටින අපුරු සුන්දර දෙවියෙක් දර්ශනය විය. එම දෙවියා දිව්‍යභාවයෙන් සිටියේ ඵරමිනිය ගොතාගෙන සිටින ඉරියව්වෙනි. ඉතාමත් නිස්කලංකව වැඩ සිටියේය. ලස්සන හුරුබුහුටි නිකලැල් තරුණ පෙනුමක් දිස්විය. පිරිවර දෙවියන් හෝ දිව්‍යාංගනාවන් කිසිවක් නොදුටුවේය. එම දෙවියා දඹරන් පැහැති ඔටුන්නක් පැළඳ සිටියේය. එම ඔටුන්නේ හිස්ආවරණයේ කන් පෙනි දෙපස රවුම් ආකාරයට දඹ රන් පාටින් කැටයම් කළ රවුම් දෙකක් ඔටුන්නට සම්බන්ධවී තිබිණි. එම දෙවියාගේ ශරීරයේ උඩු කොටස සම්පූර්ණයෙන්ම දඹරන් පැහැයෙන් යුත් ආභරණ වලින් සැදි ඇඳුමකින් සැරසී තිබිණි. මෙය වෙස් නැට්ටුවන් උඩුකයට පළඳින ආභරණ සහිත සැටිය සේය. දෙවියාගේ ශරීරයේ වර්ණයද, පැළඳ සිටින ආභරණවල වර්ණයද දඹරන් පැහැතිය. ශරීරයත්, ආභරණත් වෙන් වශයෙන් ගත නොහැකිය. දඹරන් පැහැති ශරීරයේම ලියවන ලද ඇඳුම් ආභරණයන් සේය. දඹරන් පැහැය හැර වෙනත් පැහැයක් දෙවියා තුළ නොවීය. මේ දෙවියාට නමක් තබන්න යැයි යමෙක් හිඤ්චට කීවොත් දෙවියාට නම තබන්නේ 'දඹරන් දෙවියා' කියාය. දඹරන් කුට්ටියකින් ලියවන ලද දෙවියෙක් සේය.

දඹරන් දෙවියා 2

(ක්‍රෝධයේ කළු පැහැය සහ ශීලයේ රත්පැහැය)

හික්කවට පළමු අවස්ථාවේදී "දර්ශනය වූ සඳ්ධන්ත ප්‍රේත ස්වභාවයත්, දෙවැනිව දර්ශනය වූ සශ්‍රික දිව්‍ය ස්වභාවයත් කවුරුන්ද යන්න දැන් විමසා බලමු. හික්කව මේ කරුණ පහත විග්‍රහ කරනු ලබන්නේ අනුමානයන් වශයෙනි. එය පිළිගැනීම හෝ ප්‍රතික්ෂේප කිරීම ඔබට භාරය. අවශ්‍යවන්නේ ලෝකයේ ස්වභාවය ගැන ඔබ යමක් ඉගෙනගැනීමය.

අලි ප්‍රහාරයට ලක් වූ ස්වාමීන්වහන්සේ එම ප්‍රහාරයට ලක්ව ඇත්තේ සවස 6 ට පමණය. ඝණිකව ඇති වූ අලි ප්‍රහාරයේදී ස්වාමීන්වහන්සේ තුළ බිය, ක්‍රෝධය සහිත ගැටෙන සිතක් අවසාන වූනි සිත ලෙසින් සැකසෙන්නට ඇත. අලියා මෙම සිරුර පාපන්දුවකට ගසන්නාක් මෙන් හොඳයෙන් සහ පාදවලින් ගසමින් යම් දුරක් ගෙනගොස් ඇත. උන්වහන්සේ පළමු පහරදීමේදීම ඝණිකව අපවත් වී හෝ සිහි මුර්ජා වී නැත. පහරකමින් ක්‍රෝධය, බිය, වෛරය සිතෙන් අත්විඳිමින් සිට අපවත්වීම සිදුවී ඇතැයි හික්කව අනුමාන කරයි. මෙලෙස දීර්ඝ වේලාවක් දුක දරමින් සිදුවන වේදනාත්මක, බියජනක අපවත්වීමකදී උන්වහන්සේට තමා වැඩූ ශීලය ගැන මෙනෙහි කිරීමට සුදුසු සිහියක් වැඩී නොමැත. මේ හේතුවෙන් ගැටුණු සිතකින් අපවත් වූ උන්වහන්සේ ඉහත ප්‍රේත ලෝකය අභිබවා ගිය සඳ්ධන්ත ප්‍රේතයා ලෙස උපත ලබන්නට ඇතැයි හික්කව අනුමාන කරයි. සශ්‍රික දිව්‍ය ස්වභාවයක් ලබාගැනීමට තරම් කුසල් ජීවිතය තුළ රැස්කොටගෙන තිබුණද, අවසන අනපේක්ෂිත කුරිරු ප්‍රහාරය නිසා එම කුසල් යටපත් වී අකුසල් සිතක්ම සකස්වීම අරුමයක් නොවිය යුතුය. මේ අකුසල් සිතේ ස්වභාවයට ගැලපෙන ප්‍රේත ලෝකයේ උපතක් ලැබුවද, පැවිදි ජීවිතයේදී කළ කුසල් නිසා, ඒවායේ ශක්තිය නිසා ඇස් දෙකෙන් ආලෝකය විහිදෙන ස්වභාවයක් සහිත සශ්‍රික ප්‍රේත ජීවිතයක් ඇතිවිය. ප්‍රේතයාගේ ඇස්දෙකෙන් ආලෝකය විහිදෙන්නේ පෙර හික්ක ජීවිතයේ අනුනට දහම් දෙසීම, ප්‍රඥාව වඩවාගැනීමට උපකාර කිරීම වැනි ශක්තිමත් කුසල කර්මවල ආනිසංසයන් විපාක දීම හේතුවෙන් යැයි හික්කව විශ්වාස කරයි.

තමාට දුන් ශක්තිමත් පිං අනුමෝදන්වීම නිසා එම සශ්‍රික ප්‍රේත ස්වභාවයෙන් මිදී, එම ස්වාමීන්වහන්සේ කුරිරු ලෙස අපවත්වන අවස්ථාවේදී යටපත් වී ගිය කුසල් විපාකයන්ට ගැලපෙන සශ්‍රික දිව්‍ය ස්වභාවයක් ලබන්නට ඇත.

මෙම සශ්‍රික දිව්‍ය ස්වභාවය උන්වහන්සේ ලැබුවේ වැඩූ ශීලයේ ආනිසංස නිසාමය. මේ දඹරන් දෙවියා ශීලයේ උත්කෘෂ්ඨ ප්‍රතිඵලයකි. මේ සටහනේ මුලදී හික්කව සඳහන් කළ අයුරින්, තුන් සිවුර හැර නානකඩයක්වත් උන්වහන්සේ පරිහරණය නොකළේ තමන්ගේ උත්කෘෂ්ඨ ශීලය ධූතාංගයක් ලෙස ආරක්ෂා කර ගැනීමටය. මෙය සුන්දර දිව්‍ය ස්වභාවයක්

වුවද භවයේ නවාතැන්පලක්මය. ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ වලට තෝතැන්නකි. එහෙත් ලොවතුරා බුදුසම්ප්‍රදාය පිරිනිවීම සිදුවී වසර 2550 ක් ඉකුත්ව ගිය මෙවැනි කාලවකවානුවක තම භික්ෂු ජීවිතය මෙවන් සශ්‍රීක දිව්‍ය ස්වභාවයක් කරා මෙහෙයවීමට හැකිවීම මහා ජයග්‍රහණයකි. විජයග්‍රහණයකි. ගිහි පැවිදි සැවොම ආදර්ශයට ගතයුත්තකි. සිව්පසය රැස්කිරීම, ගොඩගසාගැනීම, අතහැරගැනීමට නොහැකිවීම හේතුවෙන් ලාභ සත්කාරවලට ගිජුවීම හේතුවෙන්, අපවත්වීමෙන් පසු භික්ෂු ජේතයන් ලෙස ජීවත්වන පිරිස් ආරණ්‍ය ආශ්‍රිතව භික්ෂුවට දර්ශනය වී ඇත. එහෙයින් ඉහත දඹරන් දෙවියා කාලයට අනුරූපීව ජයග්‍රාහී උපතකි. නමුත් ප්‍රශ්නය තිබෙන්නේ යම් හෙයකින් මුල් සද්දත්ත ජේත උපතින් මිදීමට නොහැකිවුවානම් සතර අපායේ දිගින් දිගටම රැඳී සිටීමට තරම් අවදානමක් සහිත තැනකට පත්වීමය. එහෙත් අනුමෝදන් කරන ලද කුසල්වල ශක්තිය නිසා සතර අපායේ උපතින් මිදින. කල්‍යාණ මිත්‍ර ඇසුරකින්, ගුරුවර ඇසුරකින් තොරව තමා තුළ පවතිනවා යැයි විශ්වාස කරන අධිඅවබෝධාත්මක තත්ත්වයන් ගැන වැරදි වැටහීම ඇතිකරගැනීම නිසා මෙවැනි තත්ත්වයන්ට තමන් පත්වීම ස්වාභාවිකය. හුදෙකලාව මෙන්ම, පැවිදි ජීවිතයේ ලැබෙන සැපත් දුකත් ඔබ ඇලීමට, ගැටීමට හෝ උපේක්ෂාවීමට යා යුතු නැත. ඔබ දැකිය යුත්තේ ඉහත ධර්මතාවල අස්ථිරභාවයයි.

වනවාසී, එකලා, හුදෙකලා ප්‍රතිපදාවට ඔබ යොමුවීම ඔබ දැඩි ලෙස කම්පාවට පත්වන සිද්ධියක්. වියරු වැටෙන ස්වභාවයක්. රූපයට ඇති ඇලීමත්, ගැටීමත්, උපේක්ෂාවත් මාර ධර්මයේ ශබ්දකෝෂයයි. ඔබ මෙතෙක් දේවභාෂිතයක් ලෙස රැක්කේ මාර ශබ්දකෝෂයේ අර්ථයයි. වනවාසී, නිවීමේ ප්‍රතිපදාව යනු ඉහත අර්ථයේ විරුද්ධාර්ථයයි. පිංවත් ඔබ එම අර්ථයට විරුද්ධව යනවිට මාරයාගේ කිපීම සාධාරණය. එහෙත් මාරයා කිපෙන්නේ මනුෂ්‍යයා කිපෙන ආකාරයට නොවේ. උපක්‍රමශීලීවය. මාරයා වැඩිපුර සිතාසෙන්නේ වැඩිපුර කිපුන වෙලාවටය. මෙය හඳුනාගැනීමට දුෂ්කර, අතිහ්‍යානක වර්ත ස්වභාවයකි. මෙහිදී ඔබ දුකද සැපද, තැනද නොතැනද, මෙමත්‍රියද වෛරයද පටලවාගනී. අර්ථයන් වෙනස්ව දකියි. පිංවත් ස්වාමීන්වහන්සේ සැතපෙන කොට්ටය යටට වැඩිය ධාතුන්වහන්සේලාද, වෛත්‍ය කර්මාන්තයද, සෙලියුලර් දුරකථනයද හුදෙකලාව වැඩසිටි වනවාසී ස්වාමීන්වහන්සේට මාරයා ලබාදුන් හව තෑගිය. මෙම හවතෑගි පාර්සල් එපා නොකියා ලබාගැනීම මාර ධර්මයේ ස්වභාවයයි. එපා කීමට ඔබට සිත නොදෙන්නේ මේවා පාර්සල් කර ඇති විසිතුරු දවටනයන් නිසාමය. දවටනය නිර්මාණය කරන්නේ මාර දුවරුන්ය. තණ්හා, රතී, රහා සුරූපී යුවතියන් තිදෙනාගේ ඇස්කොණින් ප්‍රකාශ වන කාමයේ, රූපයේ, ආශ්වාදයේ චින්දනයට ඔබ මුළාවනවා ඇත. මෙම තණ්හා, රතී, රහා මාර දුවරුන් තිදෙනා වරෙක නිළියන් සේද, වරෙක නාටිකාංගනාවන් සේද, තවත් වරෙක රෝගියෙක්, මිනිස් දුවක් ලෙසද ඔබ ඉදිරියට එනු ඇත. මේ වර්තයන් එම දුවරුන්ගේ ලැජ්ජා නැතිකමය. තණ්හාවට, රාගයට, රතියට ලැජ්ජාවක් නැති බව ඔබද හොඳින්ම දන්නා කරුණකි. ඔබ රූපය අවබෝධකරගන්නා තාක් කල් මාරදුවරුන්ගේ ග්‍රහණයෙන් ඔබට මිදීමට නොහැකිය.

යම් මොහොතක පිංවත් ඔබ රූපය අවබෝධකරගතහොත් මාර දුවරුන්ට වන්නේ ඔබ ඉදිරියෙන් පලා යෑමට පමණක්මය.

ඉහත අපවත් වූ පිංවත් ස්වාමීන්වහන්සේටද පසුකාලීනව සෙලියුලර් දුරකථනයක් පරිහරණයට ගැනීමට තරම් පරිසරයක් නිර්මාණය කළේ ඉහත මාර ධර්මයන්මය. එහෙත් උන්වහන්සේ තම ජීවිතය තුළින් ආරක්ෂාකරගත් ශීලයද තණ්හාව, මාන්තය විසින් ග්‍රහණයට ගන්නා ලද ස්වභාවයක් දක්නට තිබිණි. එහෙත් උන්වහන්සේගේ පරලොව සැපය සඳහා එම ශීලය කලාණම්‍ත්‍රයෙක් සේ උපකාර කළේ යැයි භික්ෂුව විශ්වාස කරයි.

මේ කථා පුවත මෙහි සටහන් කළේ පිංවත් ගිහි පැවිදි ඔබට, ශීලයේ අගය, ශීලයේ සාද්ධිමත්භාවය පැහැදිලිකර පෙන්වීමටය. ශීලය සාද්ධියක් වන්නේ එය ඔබව ලෝකික සැපයේ ඉහළටම ඔසවාතබන බැවිනි. ඔබත් සශ්‍රීක දිව්‍යතලයක දඹරන් කැටයමින් කළ සුන්දර දෙවියෙක් වීමට ජීවිතය තුළින් උතුම් ශීලයක් ආරක්ෂා කරගන්න. ආර්යකාන්ත ශීලයක් ලෙස එය ආරක්ෂාකරගන්න. සතර අපායෙන් මිදී ඔබ කැමති කාලයකදී නිව් සැනසී යන්න.

මේ කථාවේ සඳහන් එම සද්දන්ත ප්‍රේතයාට තද කළු පැහැති ශරීර වර්ණයක් ලැබී තිබුණේ කුරිරු අලි ප්‍රහාරයේදී ඇති වූ දැඩි ක්‍රෝධය නිසාම විය යුතුය. දිව්‍ය ස්වභාවයේදී එම දෙවියාට දඹරන් පැහැය ලැබුණේ යටපත්වී තිබූ ශීලයේ ආනිසංස නිසාම විය යුතුය. ක්‍රෝධයේ කළු පැහැයත්, ශීලයේ දඹරන් පැහැයත් පිංවත් ඔබට කියාදෙන පාඩම අතිවිශිෂ්ටය.

මේ කථාපුවත කියවා ඔබද ඔබ කැමති වර්ණය තෝරාගන්න. ඊට අනුරූපීව ජීවිතය ක්‍රියාත්මක කරන්න. ඔබ තුළ නිරතුරුවම රාග, ද්වේෂ, මෝහ වැඩෙන්නේ නම් ඒ තුළින් වැඩෙන්නේ ප්‍රේතානුස්සතියයි. ඔබ තුළින් දානය, ශීලය, මෛත්‍රිය නිරතුරුවම වැඩෙන්නේ නම් ඒ තුළින් වැඩෙන්නේ දේවානුස්සතියයි. ලොවතුරා බුදුරජාණන්වහන්සේ දේශනා කර වදාළ එම ධර්මය ඉහත ස්වාමීන්වහන්සේ අපවත්වීමෙන් පසු ලැබූ ජීවිත දෙකෙන් ඉතා නිවැරදිව අත්දැකීමට ඔබට හැකිය. එහෙයින් තෙරුවන් කෙරෙහි අවල ග්‍රද්ධාවෙන් යුතුව ලොවතුරා බුදුසම්ප්‍රේත දේශනා කර වදාළ සත්පුරුෂ ධර්මයන් ජීවිතය තුළින් වැඩීමට උත්සාහ ගන්න. වර්තමාන සමාජය තුළ පවතින දැඩි තරගකාරීත්වය, සංකීර්ණ බව නිසා අනපේක්ෂිත ආකාරයෙන් ඔබ මියගියද, ජීවිතය තුළදී ඔබ රැස්කරගත් දාන, ශීල, භාවනා වල ශක්තිය පින, කුසලය කුමන අභියෝගයක් හමුවේ වුවද ඔබට සසර පිහිටට පැමිණෙන බව, ඔබව අතහැර නොයන බව මේ සිද්ධියෙන් පැහැදිලිවනු ඇත. භව ගමන නිමාකරගන්නාතුරු ඔබට සසර පිහිටට සිටින එකම කලාණම්‍ත්‍ර තෙරුවන් සරණ විනා අන් කුමන සරණක්ද? පිහිටක්ද?

තෙරුවන් සරණ නැමැති පුණ්‍ය කෙතේ ඔබ දානය, ශීලය, මෛත්‍රියේ බීජයන් අඩු වැඩි

බවකින් තොරව වපුරාගතහොත් එහි නියත සශ්‍රික අස්වැන්න ආයුශ, වර්ණ, සැපය, බලය වනු ඇත. ඉහත කරුණු පැහැදිලිකරගෙන ඔබ ප්‍රඥාව වඩවාගත යුතුය. ලොව්තරු බුදුරජාණන්වහන්සේ තෙරුවන් කෙරෙහි සද්ධාව, දානය, ශීලය, මෛත්‍රිය නිරතුරුවම ජීවිතය තුළින් වඩන්න කියලයි දේශනා කර වදාළේ, ඉහත ධර්මතාවයන් ඔබට සතර අපායෙන් මිදීම සාක්ෂාත් කරදෙන ධර්මතාවයන් නිසාය. මුලින්ම ඔබ සතර අපායෙන් මිදෙන්න. ඒ සඳහා ඉහත ධර්මයන් ඔබේ ජීවිතයේ හවුල්කරුවා කරගන්න. කොටස්කරුවෙක් කරගන්න. තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාව, දානය, ශීලය, මෛත්‍රිය ජීවිතය තුළින් වඩන විට පිංවත් ගිහි පැවිදි ඔබ විශේෂයෙන් අවධානයෙන් ඉන්න ඕනේ. මාර ධර්මයන් පිළිබඳව තණ්හාව, මාන්තය, දිට්ඨිය සෑම විටම ඔබේ මේ පිරිසිදු ක්‍රියාවන් අපවිත්‍ර කරනවා. ඒවායේ ශක්තිය හීනකරනවා.

සක්කාය දිට්ඨිය නැමැති මමත්වයේ දැඩිභාවය මාර දුවරුන් ඔබට පලන්දන කටු ඔටුන්නක්. ඔබ මහත් උපාරුවෙන් එම කටු ඔටුන්න පළඳගෙන තමාවත් තමාටම අයිති නැති, නිරතුරුවම අනිත්‍යභාවයට ලෝකයක රජකම් කරනවා. ඉහත සඳහන් කළ අලි ප්‍රහාරයෙන් අපවත් වූ පිංවත් ස්වාමීන්වහන්සේ අපවත්වීමෙන් අනතුරුව සද්ධන්ත ප්‍රේත උපතකට වැටෙන්නේ උන්වහන්සේ සතර අපායෙන් නොමිදී සිටි නිසාය. දැඩි ලෙස ශීලයක් ආරක්ෂාකරගෙන ජීවත්වුවත් සතර අපායෙන් මිදීමේ මග හරස්කළේ තණ්හාව, මාන්තය, දිට්ඨිය නැමැති මාර සමීකරණයට උන්වහන්සේ නොදැනුවත්භාවයෙන් එකඟවී සිටි නිසාමයැයි හික්මව අනුමාන කරයි. එහෙත් පිංවත් ඔබ ශීල, සමාධි, ප්‍රඥා මාර්ගයේ ඉදිරියට ගියද, දාන ශීල භාවනා මාර්ගයේ ඉදිරියට ගියද ඔබ වෙහෙසවී ලබාගන්නා එහි ප්‍රතිඵලයන් කිලිටි කරන, හීන කරන, තණ්හාව මාන්තය දිට්ඨියේ සතරඅපායගාමී දුකටම අයිති පාප මිතුරන් ඔබ ඔබේ කලාප මිතුරන් කර නොගන්න. ඔබේ ජීවිතය තුළ ඔබ ඔවුනට අවස්ථාවක් නොදෙන්න. එවැනි සිතක් මතු වූ සැනින් එම සිත ඔබේ නොවේයැයි අතහැර දමන්න. එම සිත දුකට අයිති බව සිතන්න. සතර අපායට අයිති බව සිතන්න. පාපමිතුරන්ට ඔබේ ගෘහයේ නවාතැන් නොදෙන්න.

කළණ මිතුරුබවේ - අගය නිමක් නොවේ

මේ සටහන ලියන මොහොතේ හිඤ්ච වැඩ සිටින්නේ අගනුවරට ආසන්නව පිහිටි ආරණ්‍යයක. මේ ආරණ්‍ය බිමේ වඳුරන් 15 ක පමණ රංචුවක් සිටිනවා. සවස ඇඳිරි වැටිගෙන එනවිට හිඤ්ච දුටුවා, මේ වඳුරු රැළ රාත්‍රිය ගතකිරීම සඳහා තෝරාගෙන තිබුණේ, හිඤ්ච වැඩ සිටින කුටියට ඉහළින් තිබෙන විශාල ගස් කිහිපය. සවස ඇඳිරි වැටිගෙන එනවිටත්, මේ සතුන් කොළ කමිත් හැසිරෙන ශබ්දය ඇසුණා. දැන් රාත්‍රී 8 පමණ වෙලා. පැය දෙකක පමණ කාලයක සිට මෙහෙට හොඳටම වහිනවා. තද සුළඟත් සමග විදුලි කොටනවා. අහස වේගයෙන් ගොරවනවා. මේ සියලු සිදුවීම් සිදුවුවත්, ගසේ වඳුරන් සිටින බවක්වත් ඇසෙන්නට නැහැ. ඒ තරමටම මේ සිදුවීම් හමුවේ වඳුරන් නිහඬයි. පුංචි පැටව් බඩේ එල්ලාගත් වඳුරු අම්මලා මේ රංචුවේ සිටියා. සීතල නිසා, ගෙරවිල්ල නිසා පුංචි පැටවෙක්වත් කැගසන්නේ නැහැ. මේ සතුන් සතුටින් මේ දූක විඳිනවා වගෙයි. මනුෂ්‍ය දරුවෙක්, වැඩිහිටියෙක් මේ වහින වැස්සට, සීතලට, විදුලි කෙටිල්ලට හසුවුනොත් මොනතරම් එයට එරෙහිව ප්‍රතික්‍රියා දක්වයිද? ඒත් ඒ සතුනට ඒ දූක ගැන කිසිම හැඟීමක් නැහැ. ප්‍රතිචාරයක් නැහැ.

ඒ තරමටම මේ තිරිසන් සතුන්ට දූක පත්තියන් වෙලා.

දීර්ඝ කාලයක් සතර අපායේ ඉඳලා, ඒ සතුන්ට දූක හුරුයි. දූක සැපෙන් භාරගන්නවා. මේ තරම් ගොරවමින්, විදුලි කොටමින්, සුළඟ හමමින් වැසි වසිනවිටත් දූකක් නොදැනෙන මේ සතුනට සංසාරය කොතෙක් දුර වෙයිද?

ඒ සතුන් දූක කියන වචනයේ සැබෑ අර්ථය දන්නේ නැහැ. ඒ නිසාම කල්ප ගණනාවක් ගියද මේ සතුනට සුගතියේ සැප ඇති දිව්‍ය මනුෂ්‍ය උපතක් සිදුවන්නේ නැහැ. නමුත් මනුෂ්‍ය දරුවෙක්ට මේ ස්වභාවය නැහැ. වැස්සකදී, ශීතලකදී ඤාණිකව ප්‍රතිචාර දක්වනවා. ඒ අයට දූක දැනෙනවා. එහෙම දැනෙන්නේ දූක පිළිබඳව හැඟීමක් ඇති නිසා. මේ තිරිසන් සත්ත්ව ජීවිතත්, ඔබගේ උතුම් මනුෂ්‍ය ජීවිතයත් සංසන්දනය කරලා බලන්න. මනුෂ්‍යයා දූක හඳුනාගැනීමේ, අවබෝධකරගැනීමේ හැකියාව අතින් මොනතරම් ඉදිරියෙන්ද සිටින්නේ කියලා. සසර දූක ගැන වැටහීමක් ඇතිකරගත් නිසාමයි ඔබට මේ පුණ්‍යවත්ත මනුෂ්‍ය ජීවිත ලැබිලා තිබෙන්නේ. නමුත් හැම මනුෂ්‍යයාටමත් මේ හැකියාව ලැබී නොමැති බව අපි අත්දැකීම් තුළින්ම තේරුම්ගන්න ඕනේ. දිනක් හිඤ්ච හමුවට බොහොම සැපට හැදුණු, සුරතල් ලොකු තරුණ ඇල්සේෂන් බල්ලෙක් සමග පැමිණි තෝනා කෙනෙක් මෙහෙම ප්‍රශ්නයක් ඇසුවා. 'හමුදුරුවනේ මට ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. ඔබ වහන්සේගෙන් පිළිතුරක් බලාපොරොත්තුවෙනවා' කියලා. හිඤ්ච සිතුවා ධර්මය ගැන ප්‍රශ්නයක් වෙන්තඇතිය

කියලා. 'භාමුදුරුවනේ මේ මගේ සුරතල් බල්ලා ඊළඟ ආත්මයේදී මගේ දරුවෙක් කරගන්න මට ඕනේ. ඒක කරගන්නේ කොහොමද?' ප්‍රශ්නය ඇය ඇසුවේ කිසිම චකිතයකින් තොරවයි. ඇයට දියයුතු එකම පිළිතුර නම් 'ලබන ආත්මයේ මේ බල්ලා ඔබේ දරුවෙක් කරගන්න ඉඩක් නැහැ. හැබැයි ඊළඟ උපතේදී ඔබ සුනඛයකුගේ කුසේ බැල්ලි පැටවෙක්ව ඉපදෙන්න හොඳටම ඉඩ තිබෙනවා. මේ සුනඛ සංඥාව ඔබ සිතින් ඉවත් කර නොගත්තොත්.....' කියලා

බලන්න මේ බුද්ධෝත්පාද කාලයකදී ලැබූ මනුෂ්‍ය ජීවිතයත්, තිරිසන් යෝනියේ උපත ලද සතෙකුත් අතර තිබෙන පරතරය දකින්න දක්‍ෂ නැහැ. ඇය සමාජයේ ඉහළ තලයේ වන සමාජ තත්ත්වයක් හිමි කාන්තාවක්. තමා සසර කළ මහා පුණ්‍ය ශක්තියකින් ලබාගත් මේ මිනිසත්ඛව දක්‍ෂභාවයෙන් කළමනාකරණය කිරීමට ඇති නොහැකියාව නිසාමයි සත්ත්වයා සතර අපායට වැටෙන්නේ. මේ දක්‍ෂභාවය මතුකර දෙන්නේ කළාණුමිත්‍ර ආශ්‍රය මගින්මයි. වර්තමාන සමාජයේ අලුත්ම විලාසිතාව තමයි සමහර පිංවතුන් කළාණුමිත්‍රයින් ලෙස ඇසුරු කරන්නේ තිරිසන් සතුන් වීම. මනුෂ්‍යයන්ට වඩා තිරිසන් සතුන් හොඳ යැයි කියා තිරිසන් යෝනියේ සතුන් කළාණු මිත්‍රයන් ලෙස ඇසුරු කරයි.

කළාණු මිත්‍ර සතුන් ගැන කථා කිරීමේදී ගෙවල්වල ඇති කරන සුරතල් විසිතුරු මාළු ගැනද මතකය අවදි විය. ඔක්සිජන් නල ක්‍රියාත්මක වන මාළු ටැංකි නිවාස වලට විලාසිතාවක් සේ එකතුවී තිබේ. සමහරවිට ගෙදර පිහිටි කෘත්‍රීම මැද මිදුලේ ඇති පොකුණේ මාළු ඇති කරයි. ගෙදර පිංවත් නෝනා මහත්මයා මාළු ටැංකිය ඉදිරිපිට භාන්සි පුටුව තබාගෙන විවේකය ගතකරන්නේ මාළුන්ගේ හැසිරීමට දෙස බලමිනි. පිංවත් නෝනා මහත්වරු දවසේ වැඩි වේලාවක් මාළු ටැංකියේ වමන්කාරය නරඹයි. මෙය සමාජයේ පැතිරීගෙන යන අලුත් 'භාවනාවකි'. මේ භාවනාවට අපි 'මාළු ටැංකි භාවනාව' යැයි කියමු. මේ භාවනා කිරීම් නිසා අධික රුධිර පීඩනය, මානසික ව්‍යාධීන් අඩුවන බව වෛද්‍ය මතයක් ලෙස ඔවුන් දක්වයි. එය ඔවුන් තරයේ විශ්වාස කරයි. ඒ නිසාම විවේක කාලයේ 'මාළු ටැංකි භාවනාව' කරයි. සැබැවින්ම මෙය භාවනාවකි. ඒ කියන්නේ වැඩිමකි. නමුත් වැඩෙන්නේ තිරිසන් සත්ත්ව සංඥාවයි. මාළුන් පිළිබඳ කැමැත්තයි. ඡන්ද රාගයයි. ඒ කියන්නේ ඔබ නොදැනුවත්භාවයෙන් වඩන්නේ සතර අපායයි. එහි මාළු බිත්තරයක ප්‍රතිසන්ධියයි. දහස් ගණනින් වියදම් කරලා, විසිතුරු මාළු සුරතලයට හදලා, රුධිර පීඩනය, මානසික ව්‍යාධීන් අඩු කරගන්න ගිහිල්ලා ඔබ වැටෙන්නාවූ අගාධයක ගැඹුර කොපමණක්ද? මේ පිංවත් නෝනා මහත්වරුන්, තමන්ට නිරෝගීභාවයට පාර පෙන්වන, කළාණුමිත්‍රයින් වශයෙන් සලකන්නේ තිරිසන් යෝනියේ මාළුන්ය. එම කළාණුමිත්‍රයා තිරිසන් යෝනියට යෑමට ඔබට පාර කියාදෙනු නියතය. 'කළාණු මිත්‍රයා' යන්නෙහි අරුථ පවා අප නිවැරදිව හඳුනාගත යුතුව ඇත. කළාණුමිත්‍රයා යනු කල්ප සියගණනක් ඔබට දුක්දෙන, සතර

අපායෙන් ඔබව මුදාගැනීමට මාර්ගය පහදා දෙන උත්තමයාය. ඔහු අවිද්‍යාවේ අඳුරෙන් ඔබව දුරස්කොට, ප්‍රඥාවේ ආලෝකය දෙසට යොමුකරයි. මෙවැනි කළාණමිත්‍රයෙක් ඔබ සොයාගැනීමට නම්, මුළින්ම ඔබ ඔබට කළාණමිත්‍රයෙක් විය යුතුය. ඔබ ඔබට කළාණමිත්‍රයෙකු වන්නේ බාහිර කළාණමිත්‍රයකු ආශ්‍රය කිරීමට, සොයාගැනීමට පෙරාතුව එවැනි සත්පුරුෂ කළාණමිත්‍රයෙකු ඇසුරු කිරීම වලක්වන ඔබ තුළ ඇති මාන්ත්‍රය පරාජය කර නිහතමානීකම ඇතිකරගැනීම තුළින්ය. ඔබ තුළ ඇති අභංකාරකම, මාන්ත්‍රය පරාජය නොකොට, ඔබ නිහතමානී නොවුනහොත් සත්පුරුෂ කළාණමිත්‍රයින් සිය ගණනක් ඔබට මුණගැසුනද, ඔබ ඔබගේ මතවාද, දෘෂ්ඨිවල පැටලී තව තව අකුසල් රැස්කර ගන්නවා විනා, යහපත කරා ධර්ම මාර්ගයේ ගමන් නොකරයි.

සැබෑ කළාණමිත්‍රයා මතවාදයක, දෘෂ්ඨියක එල්ලීගත් අයකු නොවේ. ඔහු සම්මා සම්බුද්ධ ඥාණයෙන් අවබෝධකර වදාළ ශ්‍රී සද්ධර්මය, එකම මාර්ගය කරගත්තෙකි. එය දෘෂ්ඨි මතවාද නැති විවෘත ධර්මයකි. භික්ෂුවගේ භික්ෂු ජීවිතය තුළදී, මේ අභංකාරභාවය නිසා මොන තරම් ගිහි පැවිදි පිරිසක් අකුසල් කරගන්නවා දැකලා තිබෙනවාද. වචනයෙන් කියන්නට අකමැති අකුසල් කරගෙන සිටිනවාද. භික්ෂුව මේ මොහොතේ යම් අවබෝධාත්මක ස්වභාවයක සිටිනවා නම් එහි මුල්ම ගෞරවය හිමිවන්නේ භික්ෂුව තුළ ගොඩනගාගත් නිහතමානීකමටමයි. එම නිහතමානීකම භික්ෂුව ඇතිකරගත්තේ සද්ධර්ම ශ්‍රවණය නිසාමයි. ඒ තුළින් වැඩුනු තෙරුවන් කෙරෙහි වූ ශ්‍රද්ධාව නිසාමයි. සංසාරිකව වැඩු පුරුදු නිසාමයි. ඒ නිහතමානීකම භික්ෂුවට නොතිබුණානම් භික්ෂුව තවම සතරඅපායෙන්වත් මිදී නොමැති අසරණම ගිහියෙක්.

මුළින්ම භික්ෂුව, භික්ෂුවට සත්පුරුෂයෙක් වුණා. දෙවැනුව සත්පුරුෂ ආශ්‍රය සොයාගෙන ගියා. සාදු! සාදු! ඒ නිහතමානීභාවයට මාගේ නමස්කාරය වේවා!

තෙරුවන් නමස්කාරය කළාට අනතුරුව මා නමස්කාරය කරන්නේ ඒ නිහතමානීභාවයටමය. නමුත් ඔබ අදක්ෂනම් සංසාරික පුරුදු හිඟ නම් මේ ප්‍රතිපදාව තුළ වැඩෙන්නේ අභංකාරකමමය. මේ අවාසනාවන්තභාවයෙන් ඔබ වහ වහා මිදිය යුතුය.

මේ බිහිසුනු සිර දඬුවමින් නිදහස් නොවුනහොත්....

හික්කුළු ඉදිරියට පැමිණි එක් පිංවත් මහත්මයෙක්, තමා තුළ තෙරුවන් කෙරෙහි ඇති ශ්‍රද්ධාව ගැන විස්තරයක් ඉදිරිපත් කළා. 'භාමුදුරුවනේ මා තුළ ඇති ශ්‍රද්ධාව නිසා අලියෙක් ඉදිරියට වුණත් යන්න මට පුළුවන්' කියලා. තමා තුළ වඩවාගත් ශ්‍රද්ධාව මමත්වය, මාත්නය තුළින් මොනතරම් අපවිත්‍රභාවයට පත්කරගෙන තිබෙනවාද?

මෙය මෝහ මූලික ශ්‍රද්ධාවකි. ඔබ තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාව ඇතිකරගන්නේ අලි ඉදිරියට යෑමට නොවේ. අලියා ඉදිරියට යන්න කියලා අපව මෙහෙයවන සිත අනිත්‍ය වශයෙන් දැකීමට පුරුදුවීමටය. අලි ඉදිරියට යෑමට නම් ඔබ කළ යුත්තේ සත්වෝද්‍යානයට ගොස් ඇත්ගොව්වකු වීමට අදාළ පාඨමාලාවක් හැදෑරීමය. තෙරුවන් සරණ යන්නේ ධර්ම මාර්ගයේ ඉදිරියට යෑමටය. වීරයන් වීමට නොවේ. ඔබව වීරයෙක් කිරීමට හදන්නේ මාරයාමය. වීරත්වය ඔබට ආරෝපනය කර සක්කාය දිට්ඨිය පෝෂණය කිරීම මාරධර්මයයි. හික්කුළු එම පිංවත් මහත්මයාට කියා සිටියේ 'මහත්තයෝ, සිත නැවත ඔවුනි ප්‍රකාශයක් ප්‍රකාශ කරන්න හදනකොට, තමා තමාටම ටොක්කක් ඇනගන්න' කියායි. මෙය 'හරක් සිතක්' යැයි සිතන ලෙසයි. යම් හෙයකින් එම මහතා, ඔබ මෝහ මූලික ශ්‍රද්ධාව දරාගෙන වල් අලියෙක් ඉදිරියට ගියානම් එය ඔහුගේ විනාශය වීමටද ඉඩ තිබිණි. දැඩි වීරයෙක් ධර්ම මාර්ගයේ ඉදිරියටම යෑමට උත්සහ කරන පිංවතුන්ව, මාරයා එම ගමනින් ආපස්සට හරවන්නේ තත්භාව, මාත්නය, දිට්ඨිය කියන ධර්මතාවයන් හරහාමය.

ඔබ මේ හව ගමනින් නිදහස් වෙනවාට මාරයා අකමැතිය. මේ බව ඔබ හොඳින් තේරුම්ගෙන තත්භාව, මාත්නය, දිට්ඨිය කියන අසත්පුරුෂ ධර්මයන් පරාජයට පත්කළහොත්, ලෝකය නැමැති මාරයාගේ හිර ගෙදරින් නිදහස් වීමට ඔබට හැකිය. ඔබ ලබන එම නිදහස, ජීවිතාන්තය දක්වා ලැබූ සිර දඬුවමකින් නිදහස් වීමට වඩා ලක්ෂ වාරයක නිදහස්වීමකි. කල්ප සියක් කෝටි, ප්‍රකෝටි ගණනක සිට අතීතයේදී ගෙවන ලද, අනාගතයේදී ගෙවාදැමීමට නියමිත අති බිහිසුනු සිර දඬුවමකින් නිදහස්වීමක්ය.

විත්තිකරුවාත්, පැමිණිලිකරුවාත්, වැරදිකරුවාත්, විනිසුරුවරයාත්, විනිසුරුකරුවාත්, අළුගෝසුවාත්, ඔබම වූ ලොවක, නිදහස්වීම පසෙක තබා, බන්ධනාගාරගතව සිටීම සැපයක්කොට දකින, සිරකරුවකුගේ මනෝභාවයෙන් මිදීමට කාලයයි මේ. සම්මා සම්බුද්ධ මාර්ගයයි මේ. සිරකාර මනෝභාවය ඔබ තුළ ඇතිකරන්නේ තත්භාව, මාත්නය, දිට්ඨිය විසින්මය. මමත්වයේ දැඩිභාවය නිසාමය. ඔබට රිදුම්දෙන මේ හව තුවාලය, සුවපත් කරගැනීම සඳහා වෙහෙසෙන සෑම මොහොතකම, සුවපත්වෙමින් යන තුවාලය මත මාරයා

විසින් තත්භාව, මාන්තය, දිට්ඨිය නැමැති ඉහත විෂබ්ජ තබයි. තුවාලයේ වේදනාව මතට , මාර දුවරුන්ගේ සියුමැලි ඇඟිලි තුඩු වලින් ලැබෙන පහස, සැපය නිසාම ඔබ ඒ විෂබ්ජයන්ට කැමතිය. ප්‍රියය. මේ පහස, සැපය අනිත්‍ය වශයෙන් දැකීමට අප ප්‍රමාදවෙන්තේ විඳීමට ඇති ජන්දරාගය නිසාමය. තුවලයත්, වේදනාවත් ඔබගේමය. ප්‍රශ්නය වන්නේ එය ඔබ්බවවා ගන්නේ ඔබ විසින්ම වීමය. ඔබ්බවීම යනු කුණුවීමයි. මේ කුණුවූ අධ්‍යාත්මය අයිති සතර අපායටය.

හික්කු ව ඉහත සටහන සටහන් කළේ අදක්කුභාවය නිසා සතර අපායට වැටුණු මනුෂ්‍යයෙක් පිළිබඳ කරුණු සඳහන් කරන්නටය. එක්තරා මහත්මයෙක් සිටියා, ඔහු පදිංචිව සිටියේ ගම්පහ දිස්ත්‍රික්කයයි. ඔහු දක්ෂ පිහිනුම්කරුවෙක්. නිරතුරුවම ගැඹුරු දියේ පිහිනන්න දක්ෂයි. ඔහු ගැන දන්න කිසිවෙක් සිතන්න නැතුව ඇති මොහු කවදාකවත් දියේ ගිලී මිය යයි කියලා. අපි නොසිතන දේවල්, හේතුඵල ධර්මයන් නිසාම සිදුවන ලෝකයේ මේ මහත්මයා මුහුදේ පිහිනීමට ගොස් ජලයේ ගිලී මියයනවා. බලන්න ස්ථිර ශක්තිමත්භාවයෙන් ගන්නා වූ ලෝකය, 'මම' මොහොතින් බිඳී විසිර ගිය ස්වභාවය.

පිහිනුම් දක්ෂයෙක් කියන නොබිඳෙන විශ්වාසය, මොහොතකින් බිඳී ගියා. මොහුගේ කකුලේ කෙත්ඛ පෙරළීම හේතුවෙන්. මොහු ගොඩාක් පිං දහම් කරගත්ත අයෙක් නොවෙයි. විනෝදශීලීව ජීවත්වූ අයෙක්. මේ මරණය සිදුවෙලා මාස 4කට විතර පස්සේ මේ මියගිය මහත්මයා අරමුණුකොට සිටියදී හික්කු ව ඉදිරියට පාවෙන ස්වභාවයේ මිනිස් රුවක් පැමිණියා. මේ සත්වයාට තිබුණේ බොහෝම සියුම් කයක්. පොළොවෙන් මීටර 3ක් පමණ උසින් හික්කු ව ඔහුව දැක්කේ. පාවෙන ස්වභාවයේ සත්ත්වයෙක්. මිනිස් රුවක්. හරියට භූත ස්වභාවයක් වගේ. මේ මිනිස් කයක් සහිත සියුම් සත්ත්වයාගේ මුහුණේ ස්වභාවය ඔබට විස්තර කරනවා. ඔබ මෙහෙම සිතන්න. ඔබ යමෙකුගේ බෙල්ල මිරිකනවා. එතකොට ඔහුගේ මුත් ස්වභාවය ඔබට මතකද? ඇස් ලොකුවෙලා, උඩගිහිල්ලා, නළල රැළිවෙලා.... මරණය රැළුණු මුහුණක් නේද ඔබ දකින්නේ. මෙන්න මේ ස්වභාවයේ මරණහීය

රැළුණු, ඇස් ලොකුවී ගිය, නළල රැළිවැටුණු ස්වභාවයක් තමයි මේ භූත සත්වයාට තිබුණේ . මොහු තුෂ්නිම්භූතව සිටියේ හරියට හිරාන්න වෙලා වගේ. ඔබ එය මෙහෙම සිතන්නකෝ. මනුෂ්‍යයෙකුගේ හිසට පොල්ලකින් ගැසුවහොත් ඔහුට මොහොතක් යනතුරු සිතාගන්න බැහැ නේද මොකක්ද වුණේ කියලා. මෙවැනි ස්වභාවයකුයි මේ භූත සත්ත්වයා තුළ දිස්වුණේ. විනාඩි 2කින් පමණ එම භූත සත්ත්වයා දර්ශනයෙන් නොපෙනී ගියා.

හික්කු ව සමාධියෙන් පසුවෙන විට දුටුව එම භූත සත්ත්වයා ගැන තැබෙන පහත සටහන අනුමාන වශයෙනුයි ගලපා සටහන් කරන්නේ.

තමා තුළ තිබූ පිහිනීමේ හැකියාව නිසා දියේ ගිලී මියයන මොහොතේ මොහුට හිතාගන්නවත් බැරිවෙලා තිබෙනවා තමාට මොකද වුණේ කියලා. තමාගේ හැකියාවන් ගැන නිත්‍යභාවයෙන්, ස්ථිරභාවයෙන් මමත්වයේ දැඩිභාවයෙන් ගන්න අයට එම හැකියාවන් වරදිනවිට පරදිනවිට විශාල තැතිගැනීමක් හටගන්නවා. ජලය තුළ ජීවිතයත් මරණයත් අතර සටනක් කරන විට ශක්තිමත් කුසල් හෝ අකුසල් සිතක් පහල වන අවස්ථා අඩුයි. මොකද චේතනාව සකස් වෙන්නේ ජීවිතය බේරාගැනීමට අදාළව. මේ හේතුවෙන් මරණය තැතිගැන්ම සමගම අවසාන සිත සකස් වෙලා ඊළඟ ප්‍රතිසන්ධිය අල්ලාගන්නවා. මෙහිදී ශක්තිමත් කුසල් අකුසල් සිතක් සකස් නොවුන නිසා සිදුවන්නේ බොහොම සියුම් ස්වභාවයේ උපතක්. මැරෙන වෙලාවේ සකස්වූ තැතිගැන්මේ ස්වභාවයෙන්ම රුව ගුණ සහිත සිත් පරම්පරාවක් තමයි ඉදිරියට සකස් වෙන්නේ. මේ භූත සත්වයා හරියට හරියට තද නින්දේ සිට පිබිදුණු කෙනෙක් වගේ. තවම මොකුත් සිතාගන්න, අල්ලගන්න බැ ශක්තිමත්ව. මනුෂ්‍ය ජීවිතයේදී ධර්ම මාර්ගයේ ගමන් නොකිරීම මෙයට එකම හේතුව වෙනවා.

වෙරළ ගසේ උපදානය

ජලයේ ගිලී මියගිය මහත්මයාගේ ඥාතීන් හික්කවගෙන් විමසුවා කුමක්ද මේ සත්වයා ඉහත ස්වභාවයෙන් මුදවාගැනීමට කළයුත්තේ කියලා. අනුමාන වශයෙන් හික්කව ප්‍රකාශ කළා මහා සංඝරත්නය උදෙසා දානයක් දෙන්න, මරණයට කැපවූ සතුන් නිදහස් කරන්න කියලා. දානය දෙන්න කීවේ ඒ සත්වයාට ආයුෂ්‍ය, වර්ණය, සැපය, බලය ලබාදීමට. මරණයට කැපවූ සතෙක් නිදහස් කරන්න කීවේ එම සත්වයා මරණඛියෙන් තැනිගැනීමෙන් තවම ජීවත්වන නිසාය. සියක් නමකට අධික මහාසංඝරත්නයට සාංඝික දානයක් පුජාකරලා, මස්කඩයෙන් කුකුලෙක් නිදහස්කරලා අරමුණ වශයෙන් ඒ අය මතක තබාගත්තේ තම ඥාතියා ඉහත භූත ස්වභාවයෙන් මිදී සුගතියක් ලබාගනිත්වා කියලයි. මේ ආකාරයෙන් පිං අනුමෝදන් කළාට පසුව දිනක් හික්කව සමාධියෙන් පසුවෙන විට හික්කවට දර්ශණය වූයේ හොඳින් අතුවලින් පිරුණු ගසකි. එම ගසේ අතු අතරින් හික්කවට දර්ශණය නොවූ අයෙක් ප්‍රකාශ කළේ 'මම දැන් සිටින්නේ වෙරළ ගසේ' කියාය. දර්ශනය මෙතැනින් නිමාවිය. අදාළ ඥාතීන්ගෙන් හික්කව විමසුවා තම මියගිය ඥාතියාගේ නිවසේ වෙරළ ගසක් තිබෙනවාද කියලා. එවිට ඒ අය 'නැහැ' කියලා කිව්වා. එහෙමනම් ඔබලාගේ නිවසේ වෙරළ ගසක් තිබෙනවාද ඇහුවා. ඒ අය කීවා ගෙදර දොරකඩම වෙරළ ගසක් තිබෙනවාය කියලා.

බලන්න මේ සත්වයා උපදානය කරපු හැටි. ඉහත සඳහන් කළ භූත සත්වයා වෙනුවෙන් සියක් නමක් වූ මහාසංඝරත්නයට දානයක් පිළිගන්වලා, සතුන් නිදහස් කරලා සියලුම පිංකම් සිදු කළේ ඔහුගේ වැඩිමහල් සහෝදරයා. මේ මියගිය මහත්මයාගේ දරුවාත් දැන් සිටින්නේ මේ වැඩිමහල් සහෝදරයාගේ නිවසේ. මේ සහෝදරයින් දෙදෙනා බොහෝම ලෙන්ගතුව ජීවත්වුණ දෙදෙනෙක්. වැඩිමහල් සහෝදරයා බොහෝම සද්ධාවන්ත බෞද්ධයෙක්.

දියේ ගිලී මිය ගිය තම බාලසහෝදරයා මියගිය පසු මුලින්ම ලැබූ තැනි ගත් ස්වභාවයේ සියුම් භූත ස්වභාවයක සිටියත්, තම වැඩිමහල් සහෝදරයා සහ ඥාතීන් කරපු ශක්තිමත් පින නිසා එම භූත ස්වභාවයෙන් මිදුනා. තැනි ගැනීමෙන් මිදුනා. මරණ භිය පහව ගියා. එය හරියට තද නින්දෙන් අවදිවුන මනුෂ්‍යයෙක් මුහුණට වතුර ඉසගන්න වගේ. ඔහුට දැනෙන්න, දකින්න ලැබුන තමාව අරමුණු කර අනුමෝදන් කළ පින. එහෙත් මේ අවාසනාවන්ත සත්වයා ඤාණිකව ඔහුගේ කැමත්ත ඡන්ද රාගයෙන් අල්ලා ගත්තා. ඒ කැමැත්ත තමයි තමාට පිං අනුමෝදන් කිරීම සිදුකළ කුඩාකාලයේ සිට සහෝදරත්වයෙන් බැඳුණු මෙන්ම මියගිය ඔහුගේ දරුවාද ඒ මොහොතේ ජීවත්වූ තම වැඩිහිටි සහෝදරයාගේ නිවසේ ඉදිරිපිට දොරටුව යාබද වෙරළ ගස. අර ශක්තිමත් පින දැනෙද්දීම තෘෂ්නිමිභූත භූත ස්වභාවයෙන් මිදුනත්, ඔහු නැවත ප්‍රතිසන්ධියක් ලැබුවේ වෙරළ ගසේ. වෙරළ ගසේ අතු අතරින් මේ සත්වයා කටහඬ පමණයි ඉදිරිපත් කළේ. ඔහුගේ කයේ ස්වභාවය හික්කවට අරමුණු වූයේ නැහැ. ඔහු

රුක්දෙවියෙක්ද එසේත් නොමැතිනම් පරදත්ත රූප ජීවී වැනි ප්‍රේත කොට්ඨාශයකට අයත් කෙනෙක්ද කියන්න හිඤ්ච දන්නේ නැහැ.

මෙතැනදී සිදුවූ අවාසනාවන්ත සිදුවීම තමයි, මොහු පිං අනුමෝදන්ව සිටියදීත් ශක්තිමත් නොවූ තැනක් උපාදනයකර ගැනීම. ඊට එකම හේතුව ජීවත්ව සිටිය කාලය තුළදී දානය, ශීලය, තෙරුවන් කෙරෙහි සද්ධාව ජීවිතය තුළින් පුරුදු පුහුණු නොකිරීම. ඥාතීන් දරුවන් කෙරෙහි ඇතිකරගත් ඡන්දරාගය. මේ ඡන්ද රාගයද ඇතිවෙන්නේ දන් "මෙන් ජීවිතය තුළින් අතහැරීමේ ශක්තිය ඇති කරනොගැනීම නිසාය. මොහු මනුෂ්‍ය ජීවිතයේදී පුරුදු පුහුණු කරපු ශක්තිමත් ධර්මශක්තියක් තිබුණා නම් භූත ස්වභාවයෙන් මිදෙන මොහොතේ එම අතීත ධර්ම ශක්තිය මතුවී ශක්තිමත් මනුෂ්‍ය දිව්‍ය ස්වභාවයක් ලැබීමට ඉඩ තිබිණි යැයි හිඤ්ච අනුමාන කරයි.

මේ මොහොතේ මොහු කොහේ සිටිනවා දැයි හිඤ්ච නොදනී. නමුත් අදාළ ඥාතීන් හිඤ්චගෙන් විමසුවේ දැන් කුමක් කළයුතු දැයි කියලාය. 'දැන් මොනවා කරන්නද? මොහු වෙරළ ගසේ රැදිලා සිටින්නේ යමක් දැඩි ලෙස ඡන්ද රාගයෙන් අල්ලාගෙන. එම ඡන්ද රාගය තිබෙන තාක්කල් මොහු මෙතනින් ගලවා ගන්න බැහැ. මෙයා ගෙදර දොරටුව ඉදිරියේම ගසට වෙලා තම සහෝදරයා, දරුවා, ඥාතීන් බලමින්, දකිමින්, සතුටුවෙමින් ඇති. ඔබ කළ යුත්තේ මේ වෙරළ ගස මුල ආසනයක් හදලා, දිනපතා එම ආසනයමත ඉදගෙන මේ ඇස, කන, නාසය, දිව, මනස, කය අනිත්‍යයයි කියලා සජ්ජායනය කරන්න. නැවත නැවත මෙය ඇසෙන විට ඔහු සිතන්න ගනී මේ කියන්නේ මොකක්ද කියලා. අර්ථය, ශබ්දය, රසය ටික ටික දැනේවි. කුසල් සිතුවිලි මතුවේවි වෙනසක් සිදුවෙන්න පුළුවන් ඔතනින් පමණයි. 'හැබැයි මොනම හේතුවක් නිසාවත් තම ඥාතියා මෙවැනි ජීවිතයක් ලබා වෙරළ ගසේ සිටිනවා යැයි ගෙදර අනෙක් අයට කියන්න එපා' යැයි හිඤ්ච කිව්වා. එයට හේතුව ජීවත්ව සිටින අයට අමනුෂ්‍ය සංඥා වැඩෙන නිසාය. තම වැඩිහිටි සහෝදරයා තමාගේ අධ්‍යත්මික වර්ධනය උදෙසා වෙරළ ගස මුල දැනටත් අනිත්‍ය සජ්ජායනාව කරනවා ඇතැයි හිඤ්ච අනුමාන කරයි. එය මියගිය අයට සේම ජීවත්ව සිටින අයටද ආශීර්වාදයක් මිස දුක පිණිස හේතුවන දෙයක් නොවේ. ජීවත්ව සිටින තැනැත්තාටද එය සතර අපායෙන් මිදීම සඳහා හොඳ කමටහනකි. ඔබද මේ සටහන කියවා යම් කුසල් සිතක් ඇතිවුනා නම් එම පින එම ඥාතියාට අනුමෝදන් වේවායි සිතන්න. ඔහුට එය සුගතියක ඉපදීමට මහෝපකාරීවනු ඇත. මෙය කියවන නොකියවන පිංවත් ඔබද ධර්ම මාර්ගයේ ගමන් නොකිරීම නිසා මරණින් පසු අත්වන විපාක දැක නිරතුරුවම සතර අපායෙන් මිදීම අරමුණුකර තෙරුවන් කෙරෙහි අවල සද්ධාව, ශීලය, දානය ජීවිත තුළින් වඩන්න.

මගේ කර රැස්කරන්නාවූ සෑම දෙයකම අනිත්‍යය බව දකින්න. ඔබ මෙසේ සතියෙන් සිහියෙන් යුතුව ජීවත්වන්නේ නම් එසේ ජීවත්වන මොහොතක් පාසා විභවේ ආලෝකය ඔබ අත්විඳිනු ඇත.

ආරක්ෂාවීමේ අරුත...

ඔබ මොන තරාතිරමක කෙනෙක් වුවත්, ඔබගේ ආරක්ෂාව උදෙසා ඔබ මොනතරම් උනන්දු වෙනවාද? අපිට මගතොට ගමන් කරන සමහරවිටක පෙනෙනවා වේගයෙන් ධාවනය වන අධිවේගී වාහන. සන්නද්ධ හටයන්, නවීන අවිආයුධ... මේසා විශාල ආරක්ෂක ක්‍රම උපයෝගී කරගෙන ආරක්ෂාව සොයන ස්වභාවය.

තම ආරක්ෂාව උදෙසා, දරුපවුලේ, ව්‍යාපාරයේ, තනතුරේ ආරක්ෂාව උදෙසා මනුෂ්‍යයා දෙවියන් සරණ යනවා. ග්‍රහ තාරකා, ජෝතිෂ්‍යය, මිථ්‍යාදෘෂ්ටික දේශකයන් සරණයනවා. යමකින් පිහිටක් ලැබෙයි කියලා විශ්වාසයක් තිබෙනවා නම් මහා කළුගල් පර්වතයක් යටින් කෝටු කැබැල්ලක් ගහල හරි පිහිට බලාපොරොත්තු වෙනවා. මේ අංශයෙන් ඉතාමත් ප්‍රාථමික ඇදහිලි විශ්වාසයන් ඇතිව සමාජයේ සමහරු ක්‍රියාකරනවා. මේ ආරණ්‍යයේ පිහිටි කඳුගැටය මුදුනේ සිට ඇත පරිසරය දෙස රාත්‍රියේ බලනවිට සිය ගණනාවක් විදුලි ආලෝක ඇසට පෙනෙනවා. ඇත කඳුගැට සිසාරා දැල්වෙන මේ සෑම ආලෝකයක්ම දැල්වූ මිනිසුන් සොයන්නේ ආරක්ෂාවයි. සත්වයා කාමයට ඇති කැමැත්ත නිසා එය අත්විඳීමට ජීවත්වීම සඳහායි ආරක්ෂාව සොයන්නේ. වැඩි කලක් ජීවත්වෙන්න, වැඩිපුර ඇසට, කනට, නාසයට, දිවට, මනසට, කයට ආහාර- ආශ්වාදය අයිති කරදෙන්න.

මේ සැවොම ආරක්ෂා වෙන්නේ 'මම' පෝෂණය කිරීම සඳහාය. අනිත්‍යභාවයට පත්වෙන දෙයක් ආරක්ෂා කිරීමට අපි ගන්නා වූ වෙහෙස නිසා කවදාහරි දිනක අප දුකට පත්වන්නේය. අප පාරක තොටක ගමන් කිරීමේදී ජේනවා පිංවත් ඔබ යන වේගය. මේ වේගයේ තරමටම තමන්ගේ ජීවිතය තුළ බලපවත්වන තෘෂ්ණාව ද වේගවත්. ඇසට, කනට, නාසයට, දිවට, කයට, මනසට ආශ්වාදය අයිති කරගැනීමේ ස්වභාවය මනින මිනුම් දණ්ඩ තමයි මේ වේගය. ඒ නිසා ඔබ වේගවත් නම් ඔබට බොරු කරන්න බැහැ. ඔබ ගොඩාක් දේවල් රැකගන්න, ලබාගන්න, අයිති කරගන්න යන කෙනෙක්මයි. මේ වේගය පිංවත් ඔබට පුදුම ආශ්වාදයක් දනවනවා. 'අනික් අයට වඩා මම ඉහළින්' කියලා දැනෙනවා. මේ සැප තව තව විඳින්න, තව තව ඉහළට යන්න, තව තව ආරක්ෂා වෙන්න අවශ්‍යයි කියලා දැනෙනවා. මෙවැනි අදහස්වලින් ඔබ මත්වෙලයි ඉන්නේ. ආශ්වාදයේ සතුව මිස කාමයේ ආදීනවයන් හිතන්න ඔබලාට විවේකයක් නැහැ. මෙය මනුෂ්‍ය ස්වභාවයයි. මෙම මනුෂ්‍ය ස්වභාවය තුන් කාලයටම පොදුයි. ඒ නිසා ඉහත ස්වභාවයන් වෙනස් කරන්න සමතෙක් නැහැ. ඔබ නායකයෙක්, පාලකයෙක්, විධායකයෙක් වෙන්නේ, පෙර සංසාරිකව රැස්කළ පිං නිසාමයි. ඔබ පින් නිසා ඔය තැනට පත්වුවත්, පිනෙන් ලැබූ ජීවිතය, එහි සශ්‍රීකභාවය ඔබව විනාශය කරා රැගෙන යන්න පුළුවන්. ඉන් මිදෙන්න නම් ධර්මානුකූල ජීවිතයකට ඔබ යොමුවෙන්න වෙනවා.

ධර්මානුකූල ජීවිතයක් සඳහා පිංවත් ඔබ වගකීම්, ව්‍යාපාර, තනතුරු, අතහැරිය යුතු නැහැ. තමාට පැවරෙන වගකීම් නිවැරදිව ඉටුකරමින් තමා මෙලොව පරලොව දෙකෙහිදීම ආරක්‍ෂා වෙන්නේ කෙසේද කියලා සිතීම වැදගත් වෙනවා. එයට ඉතා ප්‍රත්‍යක්ෂ මාර්ගය ලොව්තුරා බුදුසම්ප්‍රදායේ දේශනා කර තිබෙනවා. යමෙක් තෙරුවන් කෙරෙහි අවල ග්‍රද්ධාව, ශීලය, දන්දීම, මෛත්‍රිය තම ජීවිතය තුළින් වැඩුවහොත් එයට වඩා ආරක්‍ෂාවක් මෙලොව, පරලොව වශයෙන් නැහැ කියලා. ඔබ නිරතුරුවම පළවෙනියා වීමට අයුතු ආකාරයෙන් උත්සහ නොගන්න. නිරතුරුවම ජයග්‍රාහකයෙක් වීමට උත්සහ ගන්න. එවිට ඔබ අතින් වන අකුසල් අඩුවෙනවා. ඔබ ධර්මය විශ්වාසකොට අවිචාරයෙන් පළවෙනියා වීමට උත්සහ නොකොට, ජයග්‍රාහකයෙක් පමණක් වීමට උත්සහ කළොත් කවදාහරි දවසක ධර්මය විසින් ඔබව පළවෙනි තැනට ඔසවා තබනවාමය. ඔබට ඒ තැන හිමි නම්, මේ ආකාරයෙන් ඔබ හික්මීමට නම්, අර්ථවත් ලෙස තෙරුවන් කෙරෙහි ග්‍රද්ධාවෙන් යුක්ත විය යුතුය. ශීලය, දන්දීම, මෛත්‍රිය ඔබ ජීවිතය තුළින් වැඩිය යුතුය. එවිට ඔබට එම ධර්මතාවයන් ඔබේ ආරක්‍ෂාව පිණිස හොඳම සහකරුවා කරගැනීමට ඔබ දක්‍ෂවනු ඇත.

ඔබ කවුරුත් වුවද, යම් තැනකදී ඔබ ආරක්‍ෂා වූවා නම්, අනතුරකින් බේරුණා නම්, ඒ ඔබ ආරක්‍ෂා වූයේ ඔබ වැඩු තෙරුවන් කෙරෙහි ග්‍රද්ධාව, දාන, ශීල, මෛත්‍රියේ ශක්තිය නිසාමය. නමුත් ඔබ සිතන්නේ ඔබ ආරක්‍ෂා වූයේ, අනතුරින් බේරුණේ තමාට යොදා සිටින ආරක්‍ෂක විධිවිධාන, එසේත් නැතිනම් වෙනත් බාහිර හේතුවක් නිසාය කියලා, එය සත්‍යයක් නොවේ. ඔබ දැකලා තිබෙනවා, අහලා තිබෙනවා විශාල ආරක්‍ෂක වළලු දමාගෙන සිටියත් එක මොහොතකින් බෝම්බකරුවෙක් මේ සියල්ල විනාශ කරගෙන තමනුත් විනාශ වෙනවා. ඒ කියන්නේ මොන තරම් ආරක්‍ෂක පවුරු තිබුණද ප්‍රහාරකයා උපක්‍රමශීලී නම්, මරාගෙන මැරෙන අයෙක් නම් ආරක්‍ෂක උපක්‍රම අසාර්ථක බවයි.

කෝටි ගණන් මුදල් වියදම් කර කරන ආරක්‍ෂක ක්‍රම අසාර්ථක නම් අපි බලමු ලොව සාර්ථකම ආරක්‍ෂාව ලබන්නේ කොහොමද කියලා. ඒ සඳහා ඔබ ඔබ තුළින් අවංකවම තෙරුවන් කෙරෙහි විශ්වාසය තබමින් දානය, ශීලය, මෛත්‍රිය ජීවිතයට පුරුදු කරගන්න වෙනවා. ඔබ නිරතුරුවම දන්දෙන කෙනෙක් නම්, ශීලයක පිහිටා එම ශීලය ආරක්‍ෂා කරන අයෙක් නම් සත්ත්වය කෙරෙහි මෙන් වඩන අයෙක් නම් ඔබේ ආරක්‍ෂාව ගැන ඔබ බිය වෙන්න අවශ්‍ය නැහැ. හැබැයි ඉතින් සංසාරිකව යම් අකුසල කර්මයක් විපාක දෙන්න තිබෙනවා නම් ඔබ එයට මුහුණදෙන්න වෙනවා. ඔබ දක්‍ෂ නම් එතැනදීත් ඔබට විපාකයන්ගේ ස්වභාවය හීන කිරීමට සමහරවිට ඔබට අවස්ථාව තිබෙනවා.

දැන් අපි බලමු දන්දීම, ශීලය, මෛත්‍රිය වඩන කෙනා ඒ තුළින් ආරක්‍ෂාව ලබන්නේ කොහොමද කියලා. ඔබ එය මේ විදිහට ගලපාගන්න අවශ්‍යයි. ඔබ දන්දෙනවා නම්, ශීලයක් ආරක්‍ෂා කරගන්නවා නම්, මෛත්‍රිය වඩනවා නම් නිරතුරුවම ඔබ කරන මේ පිංකම් දෙස

සමාදායීකරණ දෙවියන්, සමාදායීකරණ යක්ෂයන් බලාගෙන සිටිනවා. ඒ අය ඔබ කරන පිංකම් දැකලා සතුටුවෙනවා. එම පිං අනුමෝදන් වෙනවා. දිනපතා නැවත නැවත මෙය සිදුවනකොට ඉහත දිව්‍ය බලවේග, විශේෂයෙන්ම සමාදායීකරණ යක්ෂ බලවේග පිං අනුමෝදන්ව තම ශක්තිය ද වර්ධනය කරගන්නවා. සමාදායීකරණ යක්ෂ බලවේග යනු පෙර ජීවිතවල රට ජාතිය ආගම උපදානය කරගෙන මියගොස්, රට ජාතිය ආගම රැකීමට උපකාරීවන මනෝභාවයන් දරාගත් බලවේගයක් බඳු කොට්ඨාසයකි. මේ අය පෙර ජීවිතවලදී රට, ජාතිය, ආගම උදෙසා දිවි දෙවැනිකොට කැපවුණ, සටන් කළ ගිහි පැවිදි මනුෂ්‍යයන්ය. මේ අයද ඔබට ප්‍රිය වෙති. ඔවුන් ඔබට ප්‍රියවන්නේ ඔබ තෙරුවන් සරණ ගිය, දාන ශීල භාවනා මාර්ගය වඩන අයෙකු නිසාය. ඔබට නොපෙනුනාට දැන් මේ බලවේග නිරතුරුවම ඔබ පසුපසින් ගමන් කරයි. ඔබ නිවසේ සිටියද, කාර්යාලයේ සිටියද, වාහනයක ගමන් කළද, යුදබිම්ක සිටියද මේ බලවේග ඔබ වටා ඔබට නොපෙනෙන්නට සිටියි. ඔබත් සමග ගමන් කරයි. අවදානම් අවස්ථාවකදී මැදිහත්ව ඔබව අනතුරුවලින් ගලවාගනියි. මේ බලවේග, ඔබ වාහනයක ගමන් කරද්දී එම වාහනය තුළ ගමන් කරයි. බෝම්බකරුවෙක් වාහනයට පැත්තහොත් ඔහුගේ ඉලක්කය වරද්දයි. ඉලක්කය වරදවන පරිදි ඔහුව ඉක්මන් කරවයි. එක්කෝ ප්‍රමාද කරවයි. ඔබ නොදන්නවාට මෙම බලවේග සතුරා ඉලක්කය වැරද්දීමට ඔබගේ වාහනයේ ඇක්සලේටරයට බරදී වේගය වැඩිකරවයි. අනතුරින් ඔබ ගැලවෙයි. එහෙත් ආරක්ෂාවට සිටි අය, එසේත් නැතිනම් මහමග සිටි අය අනතුරට පත්වේ. සමාදායීකරණ දිව්‍ය යක්ෂ බලවේග මෙලෙස ඔබව ආරක්ෂා කරයි. මේ ආරක්ෂාව ඔබට ලැබුණේ ඔබ තෙරුවන් සරණගිය, දාන ශීල භාවනා මාර්ගය වඩන අයෙකු නිසාය. ඔබව ආරක්ෂා කළේ පිනට කැමති, පිං කරන අයට කැමැති රට, ජාතිය, ආගම උපදානය කරගත් සමාදායීකරණ දිව්‍ය යක්ෂ බලවේගය. ඒ නිසා ඔබත් රට, ජාතිය, ආගම උදෙසා ජීවිතය කැපකරන කෙනෙක් නම්, ලෝකයේ ඇති සැබෑම ආරක්ෂක ක්‍රමයෙන් ආරක්ෂා වෙන්න දක්ෂ වෙන්න. මේ ආරක්ෂක ක්‍රමයේ ඇති සුවිශේෂී ලක්ෂණය වන්නේ මින් ආරක්ෂාවන්නේ ඔබගේ මෙලොව ජීවිතය පමණක් නොව පරලොව ජීවිතය ද ඉන් ආරක්ෂා වන නිසාය. මරණින් මතුපිට සතර අපාය නමැති අණක් ගුණක් නොමැති ත්‍රස්තවාදයෙන් ද ඔබව ආරක්ෂා කරගැනීමට ඉහත ප්‍රතිපදාව හේතුවනු ඇත.

ඒ නිසා රට ජාතිය ආගම නාමයෙන් ඇසට, කනට, නාසයට, දිවට, කයට, මනසට ආහාර හොයන පිංවත් ඔබ රට ජාතියේ නාමයෙන් සැබෑ ලෙසම ධර්මයේ හික්මෙන්න. ධර්මය ඔබේ සැබෑ ආරක්ෂකයා බව හොඳින් සිහියේ තබාගන්න. සැබැවින්ම ඔබ තෙරුවන් සරණ ගිය අයෙක් නම්, රට ජාතිය සුරකින අයෙක් නම් මෙලොව සේම පරලොව ද ජයගැනීම ඔබගේ අරමුණ විය යුතුය.

උතුරේ ත්‍රස්තවාදයට වඩා හයානක ත්‍රස්තවාදයක් ඔබ ඉදිරියේ ඇත

තාවකාලිකව රට තුළ පැවති ත්‍රස්තවාදය පරාජය කිරීම හේතුවෙන් රට පුරා එල්ලා තිබූ බැනර්, තොරණ, පෝස්ටර්, දැන්වීම්, පිදු ගෞරව සම්මාන, පැවත්වූ ආචාර, ඇතිවූ සෝෂාව, පුපුරාගිය රතිඤ්ඤා හඬ, දෙස බැලීමේදී වසර 30 ක් තරම් කාලයක් සමස්ත ජනතාව පීඩාවට පත්කළ ත්‍රස්තවාදය පරාජයට පත්කිරීම හේතුවෙන් ජනතාව මෙපමණ සතුටක් ලැබුවානම්, ඔබට කල්ප ගණන් දුක, වේදනාව, මිලේච්ඡත්වය, අවිචාරය, ගින්දර, යොධිය සමග දුක්විඳීමට සැලැස්වූ අතීතයේ ඔබ විඳි සතර අපායේ ත්‍රස්තවාදය ඔබ පරාජය කළහොත් මොනතරම් සතුටක් ලබයිද?

වසර 35 ක පමණ කාලයක් පමණක් ඔබ විඳි මරණ බිය නැතිවීම හේතුවෙන් මේ තරම් සතුටුවෙනවා නම්, යුද්ධයේ දුක මේ තරම් කටුක ලෙස දැනී තිබුණා නම් ඒ සැබවින්ම ඔබ සතර අපායේ ඇති දුක ගැන නොදන්නා නිසාමයි.

උතුරේ යුද්ධයෙන් දිනන්න තරම්වත් උත්සාහයක් සතර අපායෙන් මිදීම සඳහා නොගන්නේ රටත්, ජාතියත්, සම්බුද්ධ ශාසනයත් ඔබේ ග්‍රහණයේ තබාගත හැකි දෙයක් බව නොදන්නා නිසාමයි. ඔබවචන් ඔබේ පාලනයේ තබාගත නොහැකිය. යුද්ධයක ජය පරාජය හැමදාම නිත්‍යභාවයේ තබාගත හැකි දෙයක්ද නොවේමය. මනුෂ්‍යයා තුළින්ම අවුළුවා ගන්නා යුද ගිනි මනුෂ්‍යයා විසින්ම නිවාදමයි. නිෂ්පාදකයාත් එම නිෂ්පාදනයෙන් දුකට පත්වන්නාත්, විනාශකරගන්නාත්, නිවා දමන්නාත් මනුෂ්‍යයාමය. මේවා උදෙසා ඔබලා රැස්කරගන්නා අකුසල් අපි පසුපසින් සෙවණැල්ලක් සේ විපාකදෙමින් පැමිණෙනවාමය. යුදබිමකදී ඔබට යම් අනතුරක් සිදුවුනොත් ඔබගේ උපකාරයට රජයක් ඇත, වෛද්‍යසේවා ඇත, නොයෙක් සමාජසේවා ආයතන ඇත. එහෙත් සතර අපායට වැටෙන සත්ත්වයාට ඒ දුක වේදනාව, කුසගින්න විඳීමට සිදුවන්නේ තනිවමය. කඳුළු පිසදැමීමට, ලේ පිසදැමීමට, බෙහෙත් දැමීමට, සුවදුක් විචාරීමට සතර අපායේ සත්ත්වයාට කිසිවෙක් නොමැත. හේ තනිවම අපාදුක් විඳිය යුතුය.

මනුෂ්‍ය ලෝකයේ ත්‍රස්තවාදයට වඩා සතර අපායේ ත්‍රස්තවාදය අති බිහිසුණුය, තියුණුය, අතිදීර්ඝය. ඔබ සැබෑ ජයග්‍රාහකයෙක් වන්නේ අනාගතයේ යම් දිනයක නැවත ඇතිවන යුද්ධයක් ජයගැනීමෙන් නොව නිරතුරුවම ඔබට අත වනන සතර අපායේ යුද්ධයෙන් ඔබ ජයගතහොත් පමණක්මය.

මනුෂ්‍යයා යුද්ධය කරද්දී මාරයා සාමයට අත වනයි. මනුෂ්‍යයා සාමය උදාකරගනිද්දී මාරයා

යුද්ධයට අත වනයි. යුද්ධයක් සාමයක් දෙකම මාරයාගේය. මේ දෙක අතර පරතරය මනුෂ්‍යයෙකුගේ සිතක් අනිත්‍යභාවයට පත්වී තව සිතක් හටගැනීමට ගන්නා කෙටි කාලයයි. ඒ කාලය තුළ ඔහු යුද ඇඳුම ගලවා සුදෝ සුදු ජාතික ඇඳුම ඇඟලාගනී. මේ ඇඳුම් දෙකම මාරයාගේමය. මාරයාගේ මේ විකට ඇඳුම් තරගවලින් මිදී සතර අපායේ ත්‍රස්ත්‍රවාදයෙන් මිදීමේ මග ලොවතුරා බුදුසම්ප්‍රදායක් බොහොම පැහැදිලිව දේශනා කර ඇත.

තෙරුවන් කෙරෙහි අවල ග්‍රද්ධාව, තෙරුවන් ගුණ අර්ථ වශයෙන් දැනගෙන එම ගුණයන් කෙරෙහි ඇතිකරගන්නා විශ්වාසය 'ජීවිතයේ එකම සැනසීම ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ' කියන විශ්වාසය. සසර දුකින් මිදීමේ එකම මාර්ගය ධර්මරත්නය කියන විශ්වාසය, සංසරත්නයේ අනන්තවූ ගුණයන් පිළිබඳ විශ්වාසය, තෙරුවන් කෙරෙහි ග්‍රද්ධාව තිබෙන කෙනා තමන්ගේ ජීවිතයට කුමන ප්‍රශ්නයක් කරදරයක් පැමිණියද තෙරුවන් කෙරෙහි විශ්වාසය පළදුකරගන්නේ නැහැ. ඔබ සිතන්න ඔබේ රුපියල් දාහක් නැතිවුණාය කියලා. එවිට ඔබ සිතනවා නම් 'මගේ රුපියල් දාහක් නැතිවුණේ මම තෙරුවන් සරණ ගොස් ඇති නිසාමයි. නැතිනම් රුපියල් දහදහන පාඩුවක් වෙන් නිවුණා' ය කියලා. 'මට තනතුර පමණක් අහිමිවුණේ තෙරුවන් සරණ යන නිසාමයි. නැතිනම් මට ජීවිතයත් අහිමිවෙන්න නිවුණා' ය කියලා. මේ ආකාරයෙන් ඔබගේ ජීවිතයට කුමන අභියෝගයක් පැමිණියද තෙරුවන් සරණ පිළිබඳ විශ්වාසය තමන්ගේ ජීවිතයේ එකම සරණ විශ්වාසය කරගන්න. ධර්මයේ සන්දිට්ඨික ගුණය පිළිබඳ නිරතුරුවම ඔබ විශ්වාසය තබන්න. ඊට එරෙහිව අදහස් ප්‍රකාශ නොකරන්න. මේ ජීවිතයේදීම ධර්මය අවබෝධ කරගැනීමට, සතර අපායෙන් මිදීමට නොහැකිය කියන මිථ්‍යා මතවලින් මිදෙන්න. ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ 'ධර්මය සන්දිට්ඨකයි' වශයෙන් දේශනාකර ඇති නිසා එම සන්දිට්ඨක ගුණය කෙරෙහි අවල විශ්වාසය තබා ධර්ම මාර්ගයේ පෙරට යන්න. බුදුරජාණන් වහන්සේගේ උතුම් දේශනා ඉක්මවා යෑමට, සැකයන් ඇතිකිරීමට ඉවහල්වන මාරපාක්ෂික සිතුවිලිවලින් ඔබ මිදෙන්න. මහා සංසරත්නය යනු ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගයේ චතුරාර්ය සත්‍යය අවබෝධ කරගැනීම උදෙසා ගමන් කරනා පිරිසක් බව දකින්න. මහාසංසරත්නයට උපදෙස් දීමට අවවාද අනුශාසනා කිරීමට පිංවත් ගිහි ඔබ උත්සාහ නොගන්න. නිරතුරුවම අතීතයේ වැඩසිටියාවූ ගුණයෙන් ඥානයෙන් පරිපූර්ණවූ මහා සංසරත්නයේ එම ගුණයන් ඥානයන් දකිමින් සිහිකරමින් වර්තමාන මහාසංසරත්නය කෙරෙහි විශ්වාසය ඇතිකරගන්න.

දෙවැනිව ඔබ ශීලය ආර්යකාන්ත ශීලයක් ලෙස ආරක්ෂාකරගන්න. තමා අතින් සිල්පදයක් බිඳුනොත් ඒ මොහොතේම එම සිල්පදය නිවැරදිකරගැනීම, ආර්යකාන්තශීලය ආරක්ෂා කරන පිංවතාගේ ලක්ෂණයක්. ඔහු තමා අතින් වූ වරද හෙළිකිරීමට මැළිවෙන්නේ නැහැ. ආර්යකාන්ත ශීලය රකින කෙනා තමාගේ ආත්ම ගරුත්වයට වඩා තමා සතර අපායෙන් මිදීමට කැමති වෙනවා. සිල්පදයක් බිඳදමා ලබන තාවකාලික අසත්පුරුෂ ආශ්වාදයට වඩා

සතර අපායට වැටුනොත් එහිදී ලබන දීර්ඝ විපාකයන් ගැන මෙනෙහි කරනවා. නිතරම ඔබේ ඇසට පෙනෙන තිරිසන් ලෝකයේ සතුන් විදින දුක මට නම් එපා යයි සිතනවා.

තෙවනුව ඔබ තනතුරු, නායකත්වය මේ ආදී වශයෙන් රැස්කොටගෙන ඇති "මගේ ගොඩ" මේවා මගේ වසභයේ තබාගත නොහැකි දේවල් බව සිතීමට පුරුදු විය යුතුයි. අතීතයේ මේ රටේ සිටි සෑම පාලකයෙක්ටම, නායකයෙක්ටම, විධායකයෙක්ටම එම තනතුරු අහිමි වූ ආකාරය, ජනතා ප්‍රතිචාරයන් හීනවී ගිය ආකාරය, රෝගවීම් දුක් විඳි මියගිය ආකාරය සිහිකිරීමට පුරුදු විය යුතුය. මේවායේ අනිත්‍ය ස්වභාවය දැකීමට උත්සාහ කළ යුතුය. දැන් ඔබට ප්‍රශ්නයක් මතුවනු ඇත 'භාමුදුරුවෝ කියන්නේ මේවා අතහරින්නද?' කියලා. නැත. සතර අපායේ ත්‍රස්තවාදයෙන් මිදීමට ඔබ කිසිවක් අතහැරිය යුතු නැත. තනතුරු, බිරිඳ, දරුවන් දේපළ අතහැරිය යුතු නැත. ඔබ වෙනදාට වඩා තෙරුවන් කෙරෙහි විශ්වාසයෙන් තම වගකීම් ඉටුකළ යුතුය. වෙනදාට වඩා වගකීම් යුතුකම් ඉටුකිරීමේදී ජවසම්පන්න විය යුතුය. ඔබ සමාජයේ ජීවත්වන උද්යෝගිමත්ම ජවසම්පන්නම පුද්ගලයා බවට පත්විය යුතුය. ඔබ තුළ ගොඩනැගෙන ආත්ම විශ්වාසය නිසා ඔබ ආත්මඅභිමානයකින් යුතුව කටයුතු කරනු ඇත. මෙය හුදෙක් මාන්ත්‍ය හෝ අභංකාරකමක් නොවේ. එය ධර්ම මාර්ගය වැඩිමේදී ඇතිවන නිහතමානී ආත්ම ශක්තියකි. මේ නිහතමානී බව මමත්වයේ දැඩිභාවය නැමති මහා කළුගල සිදුරු වී නැගෙන සියුම් ජලධාරාවන්ය. මේ සියුම් දිය දහර මහා ජල ප්‍රවාහයක් බවට ඔබට පත්කරගත හැක්කේ තමා, මගේ කරගෙන තිබෙන සියල්ල අනිත්‍ය බව දකිමින් ජීවත් වීමෙන්ය. දැන් ඔබට තේරෙනවා ඇති සතර අපායේ ත්‍රස්තවාදයෙන් මිදීමේ මාර්ගය, ඔය රටේ කරපු යුද්ධය ජයගැනීමට වඩා මොනතරම් පහසුද කියලා. මිනිස්සු මැරෙන්නේ නැහැ. අංගවිකල වෙන්නේ නැහැ. කෝටි ප්‍රකෝටි ගණන් මුදල් අවි ආයුධ වැටුප්වලට වියදම් වෙන්නේ නැහැ. බංකර් තනන්න, වාහන පරීක්ෂා කරන්න අවශ්‍ය වෙන්නේ නැහැ. වෛරය ක්‍රෝධය ඇතිවෙන්නේ නැහැ. මේ සියල්ල නැතිවෙද්දී ඔබ තුළ ඇතිවෙන එක දෙයක් තිබෙනවා. ඒ තමයි සතිය සහ සිහිය. සිහිබුද්ධියෙන් යුතුව ඔබ සැබෑ මග සැබෑ ජයග්‍රහණය තෝරාගන්න දක්ෂ වෙන්න.

ඔය කඩුල්ල පැනගන්න ඇයි බැරි?

අප මහා පීඩාවක් ලෙසින් ගත් උතුරේ පැවැති දශක තුනක ත්‍රස්තවාදයට වඩා සතර අපායේ කල්ප ගණන් පීඩා විඳින සතර අපායේ 'ත්‍රස්තවාදය' මොන තරම් භයානක වුවත් මිනිසුන් ඒ අතිභයානක තත්ත්වය ගැන නොසිතීම මහා අවාසනාවක්. සතර අපායෙන් මිදීමේ සැබෑ මග ධර්මය විසින් හොඳින් එළි පෙහෙළි කර පෙන්වා දී තිබියදීත් සතර අපායේ ත්‍රස්තවාදයෙන් නොමිදුනු අවාසනාවන්ත මහත්මයෙකුගේ නොපෙනෙන ලෝකයේ කථාවක් හිඤ්ච මෙහිදී සටහන් කරනවා. ඔබගේ හිතසුව පිණිස. සතර අපායේ මිදීමේ ඔබේ උත්සහයට ශක්තියක්, ධෛර්යයක් ලබාගැනීම උදෙසා.

දිනක් හිඤ්ච හොරොච්ඡනාන ප්‍රදේශයේ පෞරාණික වනගත ආරණ්‍යයක වැඩසිටියා. එක්තරා දිනක රාත්‍රියේ සමාධියෙන් පසුවෙද්දී, රටේ තනතුරක් දැරූ මහත්මයෙක් රෝගීව සිට මියගොස්, සතර අපායට අයිති ප්‍රේත ලෝකයේ ප්‍රේත ජීවිතයක උපත ලබා සිටින අයුරු දර්ශනය වුණා. මේ ප්‍රේත මහත්මයාගේ රූපය විකෘති ස්වභාවයක් තිබුණේ නැහැ. ඔහු මනුෂ්‍ය ලෝකයේ සිටියදී තිබූ රූපයේ ස්වභාවය සහිතවමයි ප්‍රේත ලෝකයේත් සිටියේ. ඔහු එහි දුක් විඳින බවක් බාහිරව පෙනුනේ නැහැ. ගුප්ත ස්වභාවයක් මුහුණේ තිබුණා. ඇඳුම්, ආහාර වලින් හිඟ බවක් පෙනුනේ නැහැ. විරූපී බවක්ද තිබුණේ නැහැ. මනුෂ්‍ය ලෝකයේ ජීවත්ව සිටියදී ගෙදරට අදින සරම සහ කම්සයක් සහිතවම තමයි ප්‍රේත ලෝකයේද සිටියේ. අපි මොහුට 'ප්‍රේත ඇමැතිවරයා' යැයි කියමු.

මේ ප්‍රේත ඇමැතිවරයා හිඤ්චට දර්ශනය වන විට, හොඳින් නඩත්තු කරන ලද ගෙම්පුලක් අයිතේ වූ කාණුවක තබා තිබූ, ලියෙන් තැනූ ඇඳි දෙකක් සහිත පුටුවක තමයි වාඩිවෙලා සිටියේ. හොඳින් සිහියට ගන්න. මෙය කුණු කාණුවක් නොවේ. තණකොල සහිත අලංකාර ගෙම්පුලේ කපන ලද කාණුවකි. කාණුව පතුල සමතලා ස්වභාවයක් නොගත් නිසා මේ පුටුව කිසිම අවස්ථාවක සමබරව තිබුණේ නැත. නිරතුරුවම පුටුවේ කකුල් හතරෙන් තුනක් පමණයි පොළොවේ ගැටී තිබුණේ. ඉතිරි කකුල පොළොවේ නොගැටෙන සමබර නොමැති ස්වභාවය නිසා ප්‍රේත ඇමැතිවරයා බරවෙන, බරවෙන පැත්තට පුටුව ඇලවෙයි. මොනම අවස්ථාවකවත් ප්‍රේත ඇමැතිතුමාට පුටුවේ සුවපහසුවෙන් හිඳගෙන සිටීමට අවස්ථාවක් නොමැත.

මෙසේ අපහසුවෙන් හිඳගෙන සිටින ප්‍රේත ඇමැතිවරයා අසළ පෝලීමකි. එහි ප්‍රේතයෝ සහ ප්‍රේතියෝ හත්දෙනෙක් පමණ තම වාරය එනතෙක් බලා සිටිති. ඔවුන් එකිනෙකා ප්‍රේත ඇමැති හමුවට ගොස් මොනවාදෝ කියයි. ප්‍රේත ඇමැතිවරයා මොනවාදෝ ලියයි. ඔහුගේ වැඩේම ලියන එකය. ඒ කියන්නේ ලියුම් දෙන එකය. මේ අවස්ථාවේදී මෙතැනට ප්‍රේතියන් දෙදෙනෙකු අලුතෙන් එක්වේ. එක් ප්‍රේතියක් වයස අවුරුදු 65 ක පමණ වයසක් පෙනෙන

සාරියක් ඇඳගත් තැනැත්තියකි. අනෙක් ප්‍රේතිය වයස අවුරුදු 30 ක පමණ පෙනුමක් ඇති, අනෙක් ප්‍රේතියගේ දියණිය වත් ස්වභාවයෙකිනුයි හිඤ්ච හඳුනාගත්තේ. මේ වයසක ප්‍රේතිය පෝලිමේ නොසිටම, ප්‍රේත ඇමැතිවරයා ළඟට පැමිණ මහා වේදනාත්මක අදෝනාවක් තබන්නට පටන් ගත්තා. ඇය තම ඇඟිලි වලින් තම දෑස් විවෘත කර මෙන්න මේ විදිහට අදෝනා තැබුවා. 'අනේ මම ලියුම අරගෙන නගර සභාවට ගියා කණ්ණාඩි කුට්ටම ගන්න. නගර සභාවෙන් කියනවා මගේ කට ගෙයි, ඒ නිසා කණ්ණාඩි දෙන්න බෑ කියලා. කණ්ණාඩි දෙන්න නම් කටේ ගඳ නැති කරගෙන එන්නයි කියලා. අනේ මගේ ඇස් අන්ධවීගෙන එනවා. මට කණ්ණාඩියක් ලබාදෙන්න' කියලා ප්‍රේතිය, ප්‍රේත ඇමැතිවරයා ඉදිරියේ දුක්ඛර, වේදනාත්මක ලෙසින් හඬා වැටෙනවා. ඔබ හිතන්නකෝ, ඔබේ දෑස් අන්ධවීගෙන එනවා නම් ඔබට මොනවාගේ දුකක්, වේදනාවක් දැනෙයිද? ඒ හිය තමයි ප්‍රේතියට තිබුණේ. ඇයගේ කථාවෙන් පෙනෙන්නේ ඇය ඊට පෙරත් ප්‍රේත ඇමැති ගාවට ඇවිත් ලියුම් අරන් ගිහින් තියෙනවා කණ්ණාඩි ගන්න. ඒත් කටගඳ නිසා ඇයට කණ්ණාඩි ලැබීලා නැහැ. මේ සිද්ධිය වෙනකොටත් ප්‍රේත මව සමග පැමිණි අවුරුදු 30 ක පමණ පෙනුමැති උස, කළු, හීන්දැරි ප්‍රේෂ්‍ය දුව පෝලිමේ සිටියා තම වාරය පැමිණෙන තුරු. ඇය හරිම ගුප්තයි. ඒ දර්ශනය එතැනින් නොපෙනී ගියා.

අපි දැන් කර්මය කර්මඵල වලට අනුව මේ සිද්ධිය ගලපා බලමු. මේ ගැලපීම හිඤ්ච කරන්නේ අනුමානයෙන්. ඔබ හිඤ්චගේ අනුමානය වැරදි යැයි දකිනවානම් ඔබේ අදහසට හිඤ්ච ඉඩදෙනවා.

මනුෂ්‍ය ලෝකයේ දරන ලද ඇමැති සැපයට ඇතිවූ තෘෂ්ණාව නිසා, සැප ලබන්න, සැප අයිතිකරගන්න තිබූ තෘෂ්ණාව නිසා, වින්ද සැපයෙන් නොසැහුන නිසා, මැරෙණ මොහොතේ ඒවා කෙරෙහි ඇතිකරගත් ඡන්දරාගය නිසා ඔහු කැමති කළ ආකාරයට ප්‍රේත ලෝකයේ ප්‍රේත ඇමැතියෙක් ලෙස උපත ලැබුවා. මේ ඇමැතිවරයා මනුෂ්‍ය ලෝකයේ ජීවත්ව සිටින විට ජනතාවට පරිත්‍යාගයෙන්, සමාජ සේවය - දන්දීම ආදිය කළ නිසා ප්‍රේත ලෝකයේ ආහාර, ඇඳුම් පැළඳුම් වලින් අඩුවක් නොමැතිව, විරූපී නොවූ ශරීරයක් සහිතව ඉපදුනා. විරූපී නොවූ ශරීරයක් ලැබීමට විශේෂ හේතුවක් මොහු ක්‍රෝධය වෛරය වැඩියෙන් වඩපු අයෙක් නොවීමයි. මොහු මනුෂ්‍ය ලෝකයේදී දන්දුන්නේ, සමාජ සේවය කළේ කර්මය කර්මඵල විශ්වාසයෙන් නොවේ. දේශපාලන ප්‍රයෝජනයන් සඳහායි. නිරතුරුවම හිතේ ක්‍රියාත්මක වුණේ තම දේශපාලන අනාගතය ශක්තිමත් කරගැනීමයි. කළ්‍යාණමිත්‍ර ඇසුරක් නොමැතිකම නිසා, සැප සඳහාම හේතු කරගැනීමට තිබූ දේවල් දුක සඳහාමයි ප්‍රාර්ථනා කළේ.

මේ ප්‍රේත ඇමැතිවරයාට ලස්සන ගෙම්දලක් තිබුණත්, ඔහුට උරුමවෙලා තිබුණේ කාණුවක තැබූ, සමබර නොවූ පුටුවක්. මොහුගේ ප්‍රේත ජීවිත කාලය පුරාම, මොහුට අර ලස්සන

ගෙවීයාලේ සමබර පුටුවක ඉඳගන්න ලැබෙන්නේ නැහැ. එය කර්ම විපාකයක්. කර්මය තමයි තමා ඇමැතිකම් දැරූ කාලයේ ගිහිපැවිදි ශිල්පවතුන්ට, ගුණවතුන්ට ගරු නොකිරීම, ඔවුන් පහළ අසුන්වල වඩිකොට තමා උස් අසුන්වල වාඩිවී සිටීම. ශිල්පවතුන් ගරු නොකර ඔවුන් ඉදිරියේ රාජ තේජසින් හැසිරීම ආදිය. හැබැයි මේ ඇමැතිවරයා එක වරදක් කරලා නැහැ. ඒ තමයි අනුනට, විරුද්ධවාදීන්ට අපහාස, අවමන්, වරිත සාතන කරලා නැහැ. එහෙම කරලා තිබුණානම්, ප්‍රේත ඇමැති පුටුව, පිහිටා තිබෙන කාණුව කුණු කාණුවක්, අසුවී කාණුවක් වෙන්න තිබුණායැයි හිඤ්ච අනුමාන කරනවා. වර්තමානයේ දේශපාලනයේ එල්ලකරගන්නා මඩ ප්‍රහාර, වරිත සාතන, අපහාස දෙස බැලීමේදී එවැනි දේ කිරීමට පෙර දෙවරක් හිතාබැලිය යුතුයි ඒවායේ විපාකයන් ගැන. ඒ නිසා පිංවත් ඔබලාගේ පෙර පිනට ලැබුණු ඔය නිල-බල, රාජ තේජස්, තමාට වඩා ගුණයන්, ශීලයන් වඩන ගිහි පැවිදි පිංවතුන් ඉදිරියේ පරෙස්සමින් පරිහරණය කරන්න වගබලා ගන්න. යම් හෙයකින් ඔය ප්‍රේත ඇමැති පුටුව කාණුවෙන් ඔසවා ඔය ලස්සන ගෙවීයාලේ තැබුවොත් කර්ම විපාකය නිසා පුටුව ගිනි ගැනීමටද හැකිය. ඒ නිසාමයි ඔය ප්‍රේත ඇමැති තම ප්‍රේත ජීවිතය පුරාම කාණුවක තැබූ සමබර නොවූ අසුනක හිමිකරුවෙක් වුණේ. මෙය හරියට මුත්‍රා අශුවී ගොඩේ කැමත්තෙන් දහලන පුංචි ළදරුවෙක් වගේ. එතැනින් ගොඩට එන්න එයාට දැනුමක් අවබෝධයක් නැහැ. ළදරුවා එය සැපක් කරගෙනයි දකින්නේ.

ඔබ අහල ඇති සමහරු දේශපාලනයේදී කියනවා 'මම මැරුණත් කොළ පාටයි, නිල්පාටයි, රතුපාටයි. මම කැපුවොත් කොළ පාටයි ජාති ජාතීන් නිල් පාටයි' මේ වගේ දේශපාලනය මෝහයෙන් උපාදානය කරගත් පිරිසක් රටේ සිටිනවා. තමන් මැරුනත් කොළ, නිල් පාටයි කියන අය මැරුණත් එම පාටම තමයි. හිඤ්චට දර්ශනයවෙලා තිබෙනවා ඔය කොළ, නිල් කම්ස ඇදපු ප්‍රේතයෝ. ඔය කණ්ණාඩි ඉල්ලා හඬා වැටෙන ප්‍රේතියන් ඔය 'මම මැරුණත් කොළ පාටයි, නිල්පාටයි' කියපු ජාතියේ ප්‍රේතියක් තමයි. ඇයගේ කර්ම විපාකය තමයි මනුෂ්‍ය ලෝකයේ ජීවත්වෙනවිට ඇය දේශපාලන පක්ෂයක ප්‍රාදේශීය සංවිධායක වරියක් ලෙස කටයුතු කරන්න ඇති. ඔබ දැකලා ඇති ඇමැති වරුන්ගේ අනුග්‍රහයෙන් කණ්ණාඩි බෙදාදෙනවා. මේවා බෙදාදෙන්නේ ප්‍රාදේශීය සංවිධායකයින්ගේ ලැයිස්තුවලට. මේ විදියට කණ්ණාඩි දෙන අවස්ථාවක ශීල්පීන්, ගුණවත් කෙනෙක් අවංකවම තමන්ගේ පෙනීම අඩුනිසා කණ්ණාඩි දෙකක් ගන්න එනවා. එතකොට අර ප්‍රාදේශීය දේශපාලන සංවිධායකාව කියනවා ඔයා අපට ඡන්දෙදීල නැහැ, පෙළපාලි යන්න ඇවිත් නැහැ, ඒ නිසා කණ්ණාඩි දෙන්න බැහැ කියලා. ඔබ අහල ඇති අවංකවම එවැනි අයට කණ්ණාඩි දෙන්නේ නැහැ, දරුවෙක් පාසලකට ඇතුල්කර දෙන්නේ නැහැ, රක්ෂාවක් දෙන්නේ නැහැ. මෙන්න මේ වැරදිවල කර්ම විපාක තමයි අර ප්‍රේතිය අත්විඳින්නේ. අත්‍යාවශ්‍ය දෙයක් උදෙසා තමා ළඟට එන කෙනාට, තමන් වෙනුවෙන් යුතුකම් ඉටුනොකළ බව පෙන්නා අවශ්‍යතාවය ඉටුනොකර සිටිනවා. කණ්ණාඩි දෙකක් ගන්නයි ප්‍රේතිය නගර සභාවට යන්නේ. කර්මානුරූපව සකස්වුණු ස්වභාවයක් අනුව ප්‍රේතලෝකයේ නගර සභාව කියනවා ඔබේ

කටගඳ නිසා කණ්ණාඩි දෙන්න බැහැ කියලා. එය හරියටම ඡන්ද දායකයාට ඡන්දය නොදුන් නිසා කණ්ණාඩි දෙන්න බැහැ කියනවා වගේ. ප්‍රේතියගේ කටේ දුර්ගන්ධය නොයන්නේ ඇය මනුෂ්‍යලෝකයේ දේශපාලනය කළ කාලයේ අනුනට මුසාවාද, බොරු පොරොන්දු, මඩ ප්‍රභාර, වර්ත සාතන කළ නිසා. එය තමයි කර්ම විපාකයේ ස්වභාවය. ඡන්දය නොදීම හේතුවක් කරගනිමින් ජනතා උවමනාවන් ඉවත දමන දේශපාලන ක්ෂේත්‍රයේ නියැලෙන්නන්ට මෙය හොඳ පාඩමක්. මේ ප්‍රේතිය තම ප්‍රේත ජීවිත කාලය තුළදීම, මේ විදිහට කණ්ණාඩි නොලැබීමේ වේදනාවෙන්, ඒ දුක අත්විඳිමින් පෙර කර්මයේ විපාක විඳිනවා. හැම තත්පරයකම ප්‍රේතිය තුළ වැඩෙන්නේ වෛරය, ක්‍රෝධය. මේ හේතුවෙන් ඇය තව තව අකුසල් සිදුකරගෙන අවසානයේ වැටෙන්නේ නිරයට.

ප්‍රේත මව සමග පැමිණි ඉතා කළු, හින්දූරි, සාරියක් ඇඳගත් තරුණ ප්‍රේත දියණිය පෝලිමට පැමිණියේ ප්‍රේත ඇමැතිවරයා හමුවීමටය. හික්කුළු ඇය හඳුනාගත්තේ පෙර මනුෂ්‍ය ජීවිතයේදී මැති ඇමැතිවරුන් ඇසුරු කළ කාන්තාවක් ලෙසය. වර්තමානයේදීද මෙවැනි කාන්තාවන් මැති ඇමැතිතුමන්ලා ගැවසෙන තැන්වල ඔබ දැක ඇත. තමාගේ ඇමැති සම්බන්ධකම් නිසා මේ අය ගාම්භීරය. අභංකාරය. ඔය සමහර අය සිතන්නේ 'ලොක්කට වැඩිය අරයා ඉදිමිලා' කියලා. මෙන්න මේ ආකාරය උඩගුවුණු කෙනෙක් විය යුතුයි ඔය තරුණ ප්‍රේතිය. පෙර ජීවිතයේ දේශපාලනඥයින් ඇසුරු කළ පුරුද්දට ප්‍රේත ලෝකයේදීද ප්‍රේත ඇමැති සමග මිත්‍රවීමට ඇය උත්සහගතී. එහෙත් ඇයගේ කළු ස්වභාවය නිසා ප්‍රේත ඇමැතිද ඇයව මායිම් නොකරයි. මේ දෙදෙනා පෙර මනුෂ්‍ය ජීවිතයේදී එකට මුණගැසුණු අය නොවේ. ඇය කළුම කළු ප්‍රේතියක් වූයේ පෙර ජීවිතයේ අභංකාරව අනුන් පහත්කොට සැලකීම නිසා විය යුතුය. ඇය ප්‍රේත ලෝකය තුළදී හිමි, බලාපොරොත්තු කඩවීම සහ දුකමය. ඇය තුළ වැඩෙන්නේද වෛරය සහ ක්‍රෝධයයි. අවසානයේ නිරයට වැටීමයි. ඉහත කථාවෙන් කියවෙන සතර අපායේ අතිබිහිසුණු ත්‍රස්තවාදයෙන් මිදීමට ඔබ තවම ප්‍රමාද නොමැත. එය මනුෂ්‍ය ලෝකයේ යුද්ධ දිනනවාක් මෙන් අපහසුද නැත. එහෙත් මොකක්දෝ පුංචි කඩුල්ලක් ඔබ ඉදිරියේ මාර්ගය අහුරා ඇත. එම පුංචි කඩුල්ල ඔබව සංකීර්ණවූ ලෝකයේ සිරකරුවෙක් කර ඇත. එම පුංචි කඩුල්ල වෙත කිසිවෙක් නොව 'මම' ය. මමත්වයේ දැඩිභාවයමය. මමත්වයේ දැඩිභාවය යනු සතර අපායේ කිරීමවයි.

ලෝකය අයිති කාටද?

හික්කවක් දකුණු ප්‍රදේශයේ ආරණ්‍යයක වැඩසිටින විට වන්දනාවේ පැමිණි මැදිවියේ දායක මහත්මයෙක් ප්‍රශ්නයක් ඇසුවා 'හාමුදුරුවනේ ලෝකය අයිති දෙවියන්ටද? බ්‍රහ්මයාටද?' කියලා. එවිට හික්කව ඔහුගෙන් විමසුවා 'මහත්මයා මොකද මේ ලෝකයේ මැවුම්කරු සොයන්නේ?' කියලා. එතකොට ඒ මහත්මයා කියනවා 'හාමුදුරුවනේ, ජීවිතේ මතක තිබෙන දවසේ පටන්ම මම ප්‍රශ්නයක් සමගයි ජීවත් වුණේ. සෑම දේවාලයකටම ගියා, සෑම පන්සලකටම ගියා. ප්‍රශ්න වැඩිවුණා මිසක් අඩුවක් නම් සිදුවුණේ නැහැ'ය කියලා. 'කියලා කියලා දැන් මගේ ප්‍රශ්න කියන්න වෙනකෙනෙක් නැහැ. ඒ නිසා මම ඔබ වහන්සේගෙන් විමසන්නේ? කාගෙන්ද මම පිළිසරණක් පතන්නේ?' කියා ඔහු විමසුවා. හරිම ආවේගශීලී බවකින් නැගෙන ප්‍රශ්නයක්.

කාටද මම මේ දුක පිළිබඳ අවනඩුව කියන්නේ? කවුද ලෝකයේ අයිතිකරු? කවුද මේ දුක මට දුන්නේ?

මේ පිංවත් මහත්මයා අසන ප්‍රශ්නයයි.

හික්කව ඇසුවා ඔබ ඇයි මේ පුදබිමට පැමිණියේ කියලා. ඔහු කියනවා බෝධීන් වහන්සේට වෛත්‍යරාජයාණන් වහන්සේට භාරයක් වන්න කියලා. ඒ වෙලාවේ හික්කව ප්‍රකාශ කළා 'මහත්මයෝ, ලෝකය කවරුන් මැවුවේ නැහැ. ඔබතුමාගේ ප්‍රශ්න වෙන කවරුවත් ඇතිකළේත් නැහැ. ඔබ විසින්ම සසර කරන ලද අකුසල් හේතුවෙන් ඔබ ලබන ඵලය තමයි ඔය බලාපොරොත්තු කඩවීම' කියලා. මේ ප්‍රශ්නය සමාජයේ හුඟ දෙනෙකුට තිබෙනවා. සමහර දරුවෝ දෙමාපියන්ට චෝදනා කරනවා. දෙමාපියෝ දරුවන්ට චෝදනා කරනවා, බිරිඳ ස්වාමී පුරුෂයාට චෝදනා කරනවා. සමහරු රජයට චෝදනා කරනවා. ඔබ නිසාය මට මේ දුක කියලා. අතීතයේ යම් දවසක අනුන් නිසාම තමයි ඔබ මේ දුකට හේතුවනම් සකස්කරගත්තේ. තමන්ගේ සැපය උදෙසා තවත් කෙනෙකුට පීඩාකිරීමෙන් ඔබ ලබපු සැපය සෙවනැල්ලක්සේ පසුපසින් එනවා විපාක පිණිස. ඔබ මෙහෙම සිතන්න. පිංවත් අම්මා කෙනෙකුයි තාත්තා කෙනෙකුයි සිටිනවා. මේ දෙදෙනාම කළුපැහැතියි. ඒ කියන්නේ සමේ පැහැය කළුයි. මේ දෙදෙනාට දරුවෙක් උපදිනවා දරුවාගේ පැහැයත් කළුයි. මේ දරුවා ළමා වයසට පැමිණෙන කොට දෙමාපියන් කෙරෙහි ද්වේශයක් ඇතිකරගන්නවා ඔය දෙදෙනා නිසා මමත් කළුවුණාය කියලා. මෙතැනදී දරුවා කළුපැහැති වුණේ අම්මා තාත්තාට කළු පැහැති සමක් තිබුණ නිසා. එහි ජාන බලපෑම් හේතුවෙන්. නමුත් එවැනි කළුපැහැති සමක් ඇති අම්මා කෙනෙකුගේ මව් කුසකට දරුවා බැස ගන්නේ දරුවා පෙර ජීවිතයේ කරන ලද අකුසල කර්මයක් නිසා. ඊට විපාක වශයෙන්. පෙර ජීවිතයේදී දරුවා ද්වේශය වඩන්න ඇති. පරවුණ මල් බුදුසම්ප්‍රේමයට පුජාකරන්න ඇති. මෙවැනි හේතූන් නිසා අවලස්සනව ඉපැදීමට හේතු සකස්වෙමින් සම කළු පැහැති දෙමාපියන්ට දාව ඉපදුණා. මේක දෙමාපියන්ගේ වරද නොවේ. තමාගේ කර්ම විපාකය. සුදු පැහැති අම්මා කෙනෙක්ට දාව සුදු පැහැති ලස්සන

දරුවෙක් උපදිනවා. එම අම්මාගේ මව්කුසට දරුවා බැසගන්නේ කුසල විපාකයක් වශයෙන් වර්ණවත් සමක් ඇති ලස්සන දරුවෙක් ලෙස උපදින්න හේතු සකස්වී තිබුණ නිසා. ඒ හේතුව මෙමත්‍රිය වැඩීම, සිල්වතුන්ට ගරුකිරීම, සුවඳ මල් පුජාකිරීම. ආසන වැලි මළු ඇමදීම. මෙවැනි කුසල් විපාකයන් ඉස්මතුවී එම සැප විපාක සකස් වෙනවා. එතකොට මේ ස්වභාවයන් සකස් වුණේ ඔබ කරගත්ත කුසල් අකුසල් නිසා මිසක් අම්මා තාත්තා නිසා නොවේ. අම්මා තාත්තා පොහොසත් වත්කම් ඇති නිසාම නොවේ දරුවා පොහොසත් වෙන්නේ. එම දරුවා එවැනි සශ්‍රික ජීවිතයක් ලැබීමට පෙර ජීවිතයේ සම්පූර්ණ කරගත් කුසල් තිබුණ නිසායි. ඊට අනුරූපීව පොහොසත් දෙමාපියන්ට දාව දරුවා උපදින්නේ. දෙමාපියන් දුප්පත් වුණාය කියලා සමාජයේ පොහොසත් අය සමග සංසන්දනය කරලා දුප්පත් දෙමාපියන්ට චෝදනා කරලා එලක් නැහැ 'අම්මා තාත්තා නිසා මම දුක්විඳිනවා' කියලා. ඔබට සැප ලබන්න පෙර පිං අවම නිසයි ඔබ දුප්පත් මව්කුසක ප්‍රතිසන්ධිය ලබන්නේ. එම නිසා එම අභිංසක දෙමාපියන්ට චෝදනා කිරීම, දුක්දීම තව තවත් අකුසල් සකස්කරගැනීමක්. තමන්ට ලැබුණ දෙය තමන්මයි ලබාගන්නේ කියලා ධර්මානුකූලව ජීවිතයට ගලපාගන්න දක්ෂවෙන්න. අඩු තැන, වැරදුන තැන බලලා නිවැරදි කරගන්න.

ඔබේ ඔය දුක වෙන කවරුවත් මැව්වා නොවේ. ලෝකය දෙවියන්ටවත්, බ්‍රහ්මයන්ටවත් අයිති දෙයක් නොවේ. මොකද දෙවියොත්, බ්‍රහ්මයෝත් යම් මොහොතක තම දිව්‍ය බ්‍රහ්ම ජීවිත වලින් වුතව යනවා. තමාවත් තමාට අයිති නැති විට ඒ අය කොහොමද ලෝකයේ මැවුම්කරුවන් හිමිකරුවන් වෙන්නේ. එහෙම නම් කාටද ලෝකය ඇත්තටම අයිති?

ලෝකය අයිති සතර මහා ධාතූන්ටය. පඨවි, අපෝ, තේජෝ, වායෝ ඉහත ස්වභාවයන් හතර ද ලෝකයේ හිමිකරුවන්ය. නිරතුරුවම මහා ප්‍රවේශකාරී වේගයකින් අනිත්‍යභාවයට පත්වෙන සතරමහා ධාතුව ක්‍රියාත්මක භාවයට පත්කරන ක්‍රියාකරුවෙක් ද සිටිනවා. ඒ තමා විඤ්ඤාණ ධාතුව. මේ විඤ්ඤාණ ධාතුවට බැසගැනීමට නම් අත්‍යවශ්‍යයෙන්ම රූපයක් අවශ්‍යවෙනවා. විඤ්ඤාණයට බැස ගැනීමෙන් අනතුරුව සකස්වෙන නාම රූපයන්ගේ ස්වභාවයන් වේගයක්ම පමණයි. ඒ වේගය යනු අනිත්‍යභාවයයි. එසේ නම් මේ ලෝකධාතුව තුළ පරම හිමිකරු අන් කිසිවෙක් නොව අනිත්‍යයයි.

විද්‍යාවෙන් නොපෙනෙන ප්‍රඥාවේ විද්‍යාව

හික්‍ෂුවක් එක්තරා කැළැබද ආරණ්‍යයක වැඩ සිටියදී, සමාධියෙන් පසුවන විට විඤ්ඤාණ ධාතුවේ ප්‍රවේගකාරී බව පිංවත් ඔබට මැනවින් අවබෝධ කරගැනීමට හැකි ධර්මතාවයක් දර්ශනය වුණා. ඒ තමයි ඕපපාතිකව උපත ලබන යක්‍ෂයකුගේ ඉපදීම, එසේත් නැතිනම් පහළවීම.

පිංවත් ඔබ මවකට දරුවෙක් බිහිවන හැටි, තිරිසන් සතෙක් විසින් පැටවෙක් බිහිකරන සැටි. කිකිළියෙක් බිත්තර දමන හැටි දන්නවා. නමුත් මේ ජීවිතය සකස්වීම සඳහා මුල් හේතුකාරණය වූ සංස්කාර හේතුවෙන්, කර්ම ශක්තිය, විඤ්ඤාණය කොයි ආකාරයෙන් ද ඕපපාතිකව බ්‍රහ්මයෙක්, දෙවියෙක්, යක්‍ෂයෙක්, ප්‍රේතයෙක්, තිරිසන් සතෙක් උපදින්නේ, මවකුස ඇති කලල රූපයට කොහොමද විඤ්ඤාණය බැසගන්නේ කියලා දැකලා නැහැ. එය පියවි ඇසෙන් දකින්නත් බැහැ. අවිද්‍යාවක්ම වූ පෘතග්ජන ලෝකය විසින් 'විද්‍යාව' ලෙසින් හඳුන්වන දෙයටත් බැහැ. ප්‍රඥාවේ විද්‍යාවෙන් පමණයි එය දැකිය හැක්කේ. සමාධිය ප්‍රගුණ කළ සිතකින් පමණක් දැකිය හැකි විෂයක්මයි. මොකක්ද මේ විඤ්ඤාණය කියන්නේ? එහි හැඩය, වර්ණය, ස්වරූපය හැසිරීම් රටාව මොකක්ද? අපි මේවාට පිළිතුරු දකින්න හරි කැමතියි.

මේවා නිසාම නොයෙක් දෘෂ්ටිවල බැඳෙන්නත් හරිම කැමතියි. මේවා ගැන නොදැනීම නිසා සිදුකරගන්නා අකුසල්ද අප්‍රමාණයි. යක්‍ෂයාගේ ඕපපාතික පහළවීමේදී හික්‍ෂුවට මුළින්ම දර්ශනය වුණේ වේගයෙන් භ්‍රමනය වන සුළං සුළියක්. මෙය හරියට දිය සුළියක ස්වභාවයෙන් වේගයෙන් භ්‍රමනය වුණා. පොළොවේ සිට අඩි 6ක් පමණ ඉහළින් මෙම සුළිය ඇති වුණේ. මේ සුළං සුළියේ වේගය, ප්‍රවේගය කිසිදු යන්ත්‍රයකින් මැනිය නොහැකි තරම් අති ප්‍රවේගකාරියි. මෙම වේගය විසින් යක්‍ෂ රූපය නිර්මාණය වුණා. දැන් හික්‍ෂුව ඉදිරියේ සිදුවූ වේගවත් ක්‍රියාවලිය නිමාවී කළු පැහැති යක්‍ෂ රූපයේ කඳ කොටස පැහැදිලිව දර්ශනය වුණා. සියල්ල සිදුවීමට තත්පර දහයකට වඩා ගියේ නැහැ. මේ වේගය ඔබ සමාධිය තුළින්ම දැකිය යුත්තක්. මෙහිදී හික්‍ෂුවට දර්ශනය වූයේ ඕපපාතිකව උපත ලද යක්‍ෂයාගේ කඳ කොටස පමණයි. බෙල්ලෙන් ඉහළ කොටස ඒ මොහොතේ පහළවුණේ නැහැ. කළු පැහැති අඩි 7ක් පමණ උසැති හැඩ දැඩි යක්‍ෂ රූපයේ කය සහ මනස පහළවීම, ඉපදීම එම මොහොතේ සිදුවූව ද, ඇස, කන දිව, නාසය ඒ මොහොතේ පහළවුණේ නැහැ. මේ යක්‍ෂයාගේ පෙනුමෙන් හික්‍ෂුව අනුමාන කළේ මොහු සමාදෘෂ්ඨික යක්‍ෂයෙක් බවයි. හික්‍ෂුව අනුමාන කළේ ප්‍රේත ජීවිතයක් ගතකරමින් සිටි පිංගැනීමට හැකි ප්‍රේතයෙක්. හික්‍ෂුත්වහන්සේලා නිතිපතා අනුමෝදන් කළ පිං අනුමෝදන්ව ප්‍රේත ජීවිතයෙන් අතමිදී, ආරණ්‍ය ආරක්‍ෂක සමාදෘෂ්ඨික යක්ෂයෙක් ලෙස උපත ලද බවයි. ප්‍රේතයාගේ සිතේ ඇති වූ අවසාන චුති සිත, ඊට කැමති උපාදානය තුළ බැසගන්නා. නව යක්‍ෂ ප්‍රතිසංධිය සකස් වෙන මොහොතේ එම සිත අනිත්‍යභාවයට පත්වෙනවා

මොකද එම සිත ක්‍රියාත්මක වී අවසන්. ඒ ක්‍රියාත්මක භාවයම තමයි හිඤ්ඤාව දැක්කේ එම වුතිසිත ක්‍රියාත්මක භාවයට පත්වී අනිත්‍යාවනවිට යක්‍ෂයාගේ කය හෝ මනස බාහිර රූප සමග පස්සවීමෙන් නැවත නැවත සිත් සකස් වෙනවා හිඤ්ඤාව සමාධියෙන් මෙනනදි අත්දැක්කේ ඕපපාතික සත්වයෙක් මරණයට පත්වෙන විට සකස් වුණ අවසාන සිත ඊට උපාදානය වූ කර්මයට අනුරූපීව සකස් වුණ කර්මශක්තිය 'සංස්කාර පච්චයා විඤ්ඤාණා' කියන ධර්මතාවයට අනුවයි මේ උපත සකස්වුණේ. දැන් මොහු ජීවමාන යක්‍ෂයෙක්. මෙනනදි හිඤ්ඤාව ඉතාමත් පැහැදිලිව අරමුණු වුණා විඤ්ඤාණ ධාතුව හැඩයක් වර්ණයක් ඇති රූපයක් නොවේ. විඤ්ඤාණ ධාතුව වශයෙන් හිඤ්ඤාව දැක්කේ අති ප්‍රවේගකාරී වේගයක් පමණකි. වේගය නිසාම එතන ශක්තියක් ගැබ්වෙලා තිබෙනවා හරියටම සුළංසුළියක් වගේ වේගයෙන් හුමණය වෙමින් යක්‍ෂ රූපය නිර්මාණය වුණා. මේ මොහොතේ මේ සිද්ධිය මතකයට එනවිට හිඤ්ඤාව සිනභාවක් පහළවෙනවා. මොකද මෙනත ගතයුතු වන්ද රාගයෙන් උපාදානයකරගත් කිසිවක් තිබුණේ නැහැ. වේගයක් පමණක්මයි තිබුණේ. මේ වේගය කියන්නේ අනිත්‍යය. මේ අනිත්‍යය දකින පිංවතා විඤ්ඤාණයට බැඳෙන්නේ නැහැ. ඔහු අවබෝධයෙන් දන්නවා බැඳෙන දෙයක් එතන නැහැ කියලා. අල්ලාගන්න ස්ථිරත්වයක් එහි නැහැ කියලා. විඤ්ඤාණය කියන්නේ වීදුරු පෙට්ටියක් තුළ, ගල්ගුහාවක් තුළ, සිල් කරපු පෙට්ටියක් තුළ, සිදුරක් නැති කාමරයක් තුළ කොටුකරන්න සිරකරන්න පුළුවන් දෙයක් නොවේ. විඤ්ඤාණය කියන්නේ ධාතුවක්. එහි එකම ස්වභාවය වේගයෙන් අනිත්‍යභාවයට පත්වීමයි. එතකොට පයවි, ආපෝ, තේජෝ, වායෝ සතර මහා ධාතුවේ ස්වභාවයන් වේගයෙන් අනිත්‍යභාවයට පත්වීමයි. මේ ධාතූන් අනිත්‍යභාවයට පත්වීමේ වේගය තුළ, අවකාශ ධාතුවකුත් එහි සකස් වෙනවා. මේ අවකාශ ධාතුව තුළින් විඤ්ඤාණ ධාතුව ඕනෑම රූපයක් විනිවිද ගමන් කරනවා. අඩි 100ක් සහ කමැති ලෝහ කුට්ටි වලින් තැනූ සිදුරු නොමැති කාමරයක් තුළට නිමේශයකින් ගමන් කිරීමට විඤ්ඤාණ ධාතුවට හැකිය. මොකද ලෝහ කුට්ටියද නිරතුරුවම අනිත්‍යයේ වේගයට නතුව තිබෙන නිසා.

අපේ සමාජයේ සමහර පිංවතුන් විශේෂයෙන්ම යන්ත්‍ර, මන්ත්‍ර, ගුරුකම් කරන අයගේ මතයක් තිබෙනවා ප්‍රේතයෙක් , යක්‍ෂයෙක් බෝතලයක සිර කර තැබිය හැකිය කියලා. නොවිලයක් නටලා, රූපියල් දහස් ගණනක් වියදම් කරලා අමනුෂ්‍යයන්ව සිරකෙරුවා කියලා කට සිල් කරන ලද බෝතල් මුහුදට දමනවා ඔබ දැකලත් ඇති.

අමනුෂ්‍යයෙක් කියන්නේ ඇස, කන, නාසය, දිව, මනස , ශරීරය කියන ඉන්ද්‍රියන් හයෙන් පරිපූර්ණ සත්වයෙක්. එම ශරීරයේ සණභාවයක් නැහැ. සියුම් ශරීරයකුයි තිබෙන්නේ. මේ ඉන්ද්‍රියන් බාහිර රූප සමග එස්සය වීමෙන් අමනුෂ්‍යයින්ගෙන් පංච උපාදානස්කන්ධය සකස් වෙනවා. අමනුෂ්‍යයා තුළත් කාය සංස්කාර, වචි සංස්කාර, මනෝ සංස්කාර සිද්ධවෙනවා. මෙවැනි අමනුෂ්‍යයෙක් බෝතලයක් තුළ සිරකෙරුවොත් අනිවාර්යයෙන්ම කාය සංස්කාර,

ආශ්වාස-ප්‍රශ්වාස නොමැතිවීමෙන් පීඩා විඳිමින් මියයනවා. එහෙම මියගියා කියලා අවසාන වශයෙන් එම අමනුෂ්‍යයා තුළ සකස්වෙන වුනි සිත විඤ්ඤාණය බෝතලය තුළ සිරවී තිබෙන්නේ නැහැ. බෝතලය කියන්නේ සතර මහා ධාතූන්ගෙන් සෑදුන රූපයක්. එහි ස්වභාවය වේගයෙන් අනිත්‍යභාවයට පත්වීමයි. ඒ අනිත්‍යයේ වේගය තුළින් විඤ්ඤාණ ධාතුව ගමන් කරනවා, උපාදානය සකස් වුණ බැසගැනීම වෙන. මෙවැනි අවස්ථාවක අමනුස්සයා තමාව බෝතලයේ සිරකිරීමට කටයුතු කළ පුද්ගලයන් කෙරෙහි ද්වේශයක් සකස් කරගැනීම නිසා, වඩා නපුරු රෝදවූ ප්‍රේත යක්‍ෂ ජීවිතයක් ලබන්න පුළුවන්. එම අයගෙන් පළිගැනීම උදෙසා. ඒක නිසා වෙන්න ඇති යන්ත්‍ර, මන්ත්‍ර ගුරුකම් කරන අයත්, එම මිථ්‍යාදෘෂ්ටික සේවාවන් ලබන අයත්, දියුණුවක් නොමැති, පීඩාකාරී ජීවිත ගතකරන්නේ. මේවා තමාගේ මෝහය නිසා සිදුවන තත්ත්වයන්. මෙතැනදී වඩාත් බරපතළ තත්ත්වය නම් එවැනි අමනුෂ්‍යයෙක් බෝතලයක් තුළ සිරකොට මරාදැමීමේදී බරපතළ අකුසලයක්ද සිදුවීමයි.

පිංවත් ඔබ මෙහෙම සිතන්න. ඇමරිකාවේ ජීවත්වන ශ්‍රී ලාංකිකයෙක් සිටිනවා. මොහු රැකියාව සඳහා ඇමරිකාවේ ජීවත්වෙන්නේ මොහුගේ බිරිඳ, දරුවෝ ජීවත් වෙන්නේ ශ්‍රී ලංකාවේ. විශාල දේපලක්ද මවිරටේ මොහුට තිබෙනවා. මොහු හදිස්සි අනතුරකින් ඇමරිකාවේදී මියයනවා. මියයන මොහොතේ මොහු තුළ ඇතිවන්නේ බිරිඳ, දරුවන්, දේපල කෙරෙහි වන්ද රාගයක්. කුසල් සිතක් මතු වුණේ නැහැ. දීර්ඝ කාලයක් විදේශගතව සිටි නිසා කළ පිංකම් තිබුණේ නැහැ. ශීලයක පිහිටියෙන් නැහැ. එම නිසාම තෘෂ්ණාවෙන් තෙත් වුණ සිත ප්‍රේත ප්‍රතිසංධියක් ලබනවා. තමන්ගේ බිරිඳ, දරුවන් , දේපල සහිත නිවසේම මේ ජීවිත මාරුව තප්පර දහයක් තුළ සිදුවෙලා ඉවරයි. තප්පර දහයකට පෙර ඇමරිකාවේ සිටි මනුෂ්‍යයා ඊළඟ නිමේෂයේදී ශ්‍රී ලංකාවේ තම නිවසේ ප්‍රේතයෙක්. ඇමරිකාවේ මැරුණා කියලා පාර, මග, දිශාව සොයාගන්න අපහසු වුනේ නැහැ. එය තමයි විඤ්ඤාණ ධාතුවේ ප්‍රවේගකාරී චිතිවිද ගමන් කිරීමේ ශක්තිය. ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ විඤ්ඤාණය මැජික් කරුවෙක් යැයි උපමාකර ඇත්තේ මොනතරම් අර්ථයකින්ද? ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ නමකට හැර අන් කවරෙක් මෙම මැජික් කරු හඳුනාගන්නද. වතුරාරිය සත්‍ය ධර්මයන් ලෙස, පටිච්ච සමුප්පාද ධර්මයන් ලෙස උන්වහන්සේ දේශනා කර වදාළ එම මැජික් කරු නිරෝධය කිරීමේ මාර්ගය මොනතරම් නිරවුල්ද පැහැදිලිද අවබෝදාත්මකද. ඇසට නොපෙනෙන උපකරණයකට හසුනොවෙන විඤ්ඤාණ ධාතුවේ සියුම් ක්‍රියාකාරීත්වය ලෝකයේ නිර්මාණකරුවාය. මොහුගේ සුක්‍ෂමභාවය ලොවතුරා සම්මා සම්බුද්ධ ගුණයෙන් අවබෝධකර ලෝකයාට පහදා දුන්නා මිස වෙන කවරුන් කෙසේ නම් හඳුනාගන්නද? මෙම ඉහත කෙටි සටහන විඤ්ඤාණ ධාතුවේ ප්‍රවේගකාරී අනිත්‍යභාවය හඳුනාගැනීමට ඔබට ප්‍රයෝජනවත් වේවි. මෙම සටහනේ මූලින් සඳහන් කළ ඕපපාතික යක්‍ෂයාගේ උපතේදී එම යක්‍ෂයාගේ ඉපදීම සිදුවූයේ බෙල්ලෙන් පහළ කොටස් පමණි. එසේ වූයේ ඇයිද යන්න හික්‍ෂු ව නොදනී. එය අපට දැනගත හැක්කේ ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ නමකගෙන් පමණි. අපි කෙසේ නම් කියන්නද? නමුත් අපට මෙවැනි අනුමානයක් කරන්න පුළුවන් මේ ආකාරයේ

උදාහරණයකින්. මනුෂ්‍ය දුටුකගේ මව්කුසක ගර්භාෂයේ තැන්පත්ව ඇති උකුණුහිසක් තරම් කුඩා කලල රූපයට තමයි බාහිරින් පැමිණෙන විඤ්ඤාණය බැසගන්නේ එම කලල රූපයට විඤ්ඤාණය බැසගන්න අවස්ථාවේ එහි කන, නාසය, දිව, සකස් වෙන්නේ සති හතරක් පමණ ගතවෙලා. එතෙක් කලල රූපයේ කායවිඤ්ඤාණය පමණයි කලල රූපයේ ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ. මේ අනුසාරයෙන් බලනවිට ඉහත යක්ෂ උපතේදී සමහර විට ඇස, කන, නාසය, දිව පහළ වීම ඉතා කෙටි ප්‍රමාදවීමකින් සිදුවෙන්න පුළුවන් මෙය අනුමානයක් පමණයි. කෙසේ වෙතත් හිඤ්චට අරමුණුවූ ඕපපාතික යක්ෂයාගේ කය සහ මනස පමණයි එම මොහොතේ පහළ වුණේ.

සැපයෙන් එහා ගිය නිදහස්වීමක

හිමිකරුවෙකි ඔබ

විඤ්ඤාණධාතුවේ ආධිපත්‍යයට නතු වී ජීවත්වන ලෝකයේ බහුතරයක් ජනතාව අදහන ආගම්වල දෙවියන් බ්‍රහ්මයන් තමන්ගේ ගැලවුම්කරුවන් ලෙස දකිනවා. එම පිංවතුන් එහෙම කියන එක සාධාරණයි. මොකද එම ආගම්වල ශාස්තෘවරුන් ආගම් නායක උතුමන් පූජක උතුමන් බ්‍රහ්ම දිව්‍ය සංඥාවලින් ඔබ්බට ගිය පිංවත් පිරිසක් නොවේ. ඒ නිසා ඒ අය දිව්‍ය සැප රූපී අරූපී බ්‍රහ්ම සැප උපාදානය කොටගත්තා. ඉන් ඔබ්බට යන්න ඒවායේ අනිත්‍ය දකින්න එම පිංවතුන්ට හේතු සකස් උනේ නැහැ. ඉහත සැප කෙරෙහි ඇති කරගත් ඡන්දරාගය නිසා එම පිංවතුන් දිව්‍යතල බ්‍රහ්මතලවල කොටුවුණා හිරවුණා. එහි ප්‍රතිඵලය නැවත භවයක් සකස්වීමයි. ඒ කියන්නේ ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ වල හිමිකරුවන් වීම. ලෝකයේ යම් පුරුෂයෙක්, ස්ත්‍රියක් දෙවියෙක් ළඟට බ්‍රහ්මයෙක් ළඟට යන්න ප්‍රාර්ථනා කරනවා නම් ඔහු ප්‍රාර්ථනා කරන්නේ ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණවලින් යුත් භවයක්. මෙහි භයානක කම වන්නේ මොවුන්ට ලැබෙන්නේ මිථ්‍යාදෘෂ්ටික භවයක් වීමයි. අප බෝධිසත්වයන් වහන්සේද සංසාරයේ අනන්තවත් මිථ්‍යා දෘෂ්ටිකව ඉපදිලා තිබෙනවා. මේ යථාර්ථය ලොවතුරා බුදුරජාණන්වහන්සේ සම්මා සම්බුද්ධ ඥානයෙන් දැක්ක නිසයි දෘෂ්ටිත් හැටගණනාවක් තිබුණ ඉන්ද්‍රියාවේ මේ සෑම දෘෂ්ටියකටම එහි නිර්මාතෘවරුන්ට කරුණාව, මෛත්‍රිය දැක්වුවේ. අපටත් කරුණාව, මෛත්‍රිය දක්වන්න උගැන්නුවේ. මේවා ලෝකයේ ස්වභාවය. ලෝකයේ බහුතරයක් පිංවතුන් දිව්‍යතල, බ්‍රහ්මතල උපාදානය කරගැනීම සාධාරණයි. මන්ද දිව්‍ය, බ්‍රහ්ම සංඥාවලින් ඔබ්බට ගිය ලෝකය එම පිංවතුන් නොදැක්ක නිසා. ඒක එම පිංවතුන්ගේ වරදක් නොවේ. එයත් ජයග්‍රහණයක්. නමුත් මේ ජයග්‍රහණයේ ආශ්වාදය කෙලවර වන්නේ දුකෙන්. ඒ ඔවුන් සතර අපායෙන් නොමිදී ඇති නිසා.

මනුෂ්‍යයා ආශ්‍රිතව ජීවත්වන සතරඅපායෙන් නොමිදුනු දෙව්වරු හිඤ්ඤාත්ම අරමුණුවී ඇත. මේ දිව්‍යතල බ්‍රහ්මතලවලින් නවතින කථාවක්. ඉන් ඔබ්බට ගිය දර්ශනයක් මේවායේ නැහැ. ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ මේ දිව්‍යතල බ්‍රහ්මතල ඉක්මවා ගොස් ලෝකයෙන් එතෙරවන මාර්ගය දේශනා කළ ශාස්තෘන්වහන්සේ නමක්. ගෞතම බෝධිසත්වයන් වහන්සේ ජයශ්‍රීමා බෝධිමූලයේදී ඔය දිව්‍යතල බ්‍රහ්මතල සැපයන්ට මුලාවුණේ නැහැ. වසවර්ති මාරයාගේ මාර දූවරුන් නොඑක් කාමාභිනන්දන රැහුම් දර්ශන ඉදිරිපත් කරමින් මෙම දිව්‍යතල බ්‍රහ්මතල සශ්‍රීක බව සැපය ගැන විසිතුරු පෙන්නුවද උන්වහන්සේ ඒවාට මුලාවුණේ නැහැ. උන්වහන්සේ සෑම දිව්‍ය, බ්‍රහ්ම තලයක්ම ප්‍රඥාවෙන් පිර පිරා බැලුවා. යම්තැනක හෝ ඉදිකටු තුඩක් ගැසීමට තරම්වත් ප්‍රමාණයේ නිත්‍ය සැපයක් තිබෙනවාද කියලා. උන්වහන්සේ ප්‍රඥාවේ ඥානදර්ශනයන් ලබමින් අවබෝධ කළා මේ සියල්ල අනිත්‍ය බව. ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණවල තෝතැන්නක් බව. සියලු ලෝකයන්ගේ අනිත්‍යභාවය

ප්‍රඥාවෙන් අවබෝධ කර මේවාට ඇති කැමැත්තෙන් මිදෙන විට සිත පිහිටන්න උන්වහන්සේට වෙන තැනක් තිබුණේ නැහැ. ඒ සිත නැවතුනේ ලෝකයෙන් එරෙහි වුණ නිවන අවබෝධය තුළමය.

ඉහත සටහනට උපකාර වශයෙන් හික්කුළුවක් සමාධියෙන් පසුවෙන විට දුටු දර්ශනයක් මෙහි සටහන් තබනවා. හික්කුළුවක් සිංහරාජයට යාබද ආරණ්‍යයකට පැමිණි දෙවැනි දින රාත්‍රියේ සමාධියෙන් පසුවෙද්දී හික්කුළුව ඉදිරියේ හැඩිදැඩි අඩි හයාමාරක් පමණ උසැති හොඳින් මස්පිඬු තදින් පිහිටි තේජස් සහිත ව්‍යායාම කළ ශරීරයක් සේ ශක්තිමත් ශරීරයක් සහිත දිව්‍යරූපයක් දර්ශනය වුණා. සුදු අත්කොට කම්සයක් සහ සුදු සරමක් ඇඳගෙන සිටියා. ප්‍රභාෂ්වර, දිලිසෙන සුදු පැහැයක් ඇඳුමේ තිබුණා. ලා කහ පැහැති ප්‍රසන්න මනබදනා රූපයක්. ඔහු හික්කුළුව දෙස නොසෙල්වී සෘජුව විනාඩි තුනක් පමණ නිහඬව බලාසිට නොපෙනී ගියා. මේ දිව්‍යරූපය කාගේද කියන්න හික්කුළුව දන්නේ නැහැ. නමුත් එකක් විශ්වාසයි. මේ කන්දට ආරණ්‍යයට අධිපති අල්පේශාඛ්‍ය දෙවියෙක් බව. හික්කුළුව මේ ආරණ්‍යයට ආගන්තුක නිසාත් මෙවැනි දිව්‍ය ස්වභාවයන් මීට පෙර ආරණ්‍යයේ කිසිවෙක් දැක නොතිබූ නිසාත් මෙම දිව්‍යබලය කවරෙක්ද යන්න හික්කුළුව දන්නේ නැහැ.

සතියක් පමණ ගත වෙද්දී උදෑසන 4.30 ට පමණ හික්කුළුව පිටුපස විශාල ආලෝකයක් හැටියට ද දිව්‍ය ආලෝකයක් පැමිණියා. මෙම ආලෝකය බස් රථය ඉදිරි ප්‍රධාන විදුලි ලාම්පුව තරම් විශාල ආලෝකයක්. එහෙත් මොහොතකින් මෙම ආලෝකය අතුරුදන්වීම නිසා මෙම ආලෝක වශයෙන්ද පැමිණියේ ඉහත දිව්‍යස්වභාවයම බව හික්කුළුව අනුමාන කරයි. අවශ්‍ය විටක මනුෂ්‍ය ස්වරූපයේ සියුම් ස්වභාවයනුත් අවශ්‍ය විටක ආලෝකයක ස්වභාවයනුත් පෙනී සිටීමට මෙම දෙව්වරුන්ට හැකියාව ඇතැයි ඉහත සිද්ධියෙන් හික්කුළුව අනුමාන කරයි.

ඉහත ආරණ්‍යයේ සති දෙකක් පමණ වැඩසිටියදී දිනක් දහවල් දානය පූජා කළ පිරිස පිංඅනුමෝදන් කිරීමට අවශ්‍ය අයගේ නම් කොළ කැබැල්ලක සටහන් කළ නායක ස්වාමීන් වහන්සේ අතට දුන්නා. මෙහි සඳහන් වෙනවා මියගිය අම්මා, තාත්තාගේ නම් සහ විදියබණ්ඩාර සෙනවිතුමාට පිං පිණිසයි කියලා. අන්න ඒ අවස්ථාවේ හික්කුළුව සොයල බැලුවා කවුද මේ විදියබණ්ඩාර සෙනවිතුමා කියලා. මේ ආරණ්‍යයේ පිහිටි ගල්පර්වතයේ තමයි අතීතයේ විදියබණ්ඩාර සෙනවිතුමා තම හේවාබලඇණි සමග පලා ඇවිත් කඳවුරු බැඳගෙන තිබෙන්නේ. මේ ගමේ සමහරු එම හේවා හටයින්ගෙන් පැවතෙන අය. ඒ නිසා මොවුන් වර්තමානයේදීත් සෙනවිතුමා සිහි කරලා පිං දෙනවා. මේ කරුණු ටික ඇසෙනවිට හික්කුළුව අනුමාන කළා ඉහත ප්‍රතාපවත් දිව්‍ය ස්වභාවය සහ දිව්‍ය ආලෝකය විදියබණ්ඩාර සෙනවිතුමාගේ පරලොව දිව්‍ය ජීවිතය බව. එම සෙනවිතුමා ජීවත්ව සිටි ස්වරූපයේ රූපයට

සමාන ප්‍රත්‍යාවත් රූපයක් සහිත සමාදෘෂ්ටික අල්පේශාධ්‍ය දෙවියෙක් ලෙස ආරණ්‍යය පිහිටි කඳුපංතිය උපාදානය කරගෙන ජීවත්වෙනවා විය හැකියි.

දැන් අපි බලමු මේ දිව්‍ය ස්වභාවය ඇයි මේ කඳුගැටය උපාදානය කරගෙන මෙහි ආරක්‍ෂක දෙවියෙක් වශයෙන් ජීවත්වෙන්නේ කියලා. එයටත් අනුමාන වශයෙන් හේතුවක් හික්‍ෂුට්ව දැනගන්නට ලැබුණා. ඒ තමයි මේ කඳුපංතියේ යම් ආරක්‍ෂිත ස්ථානයක ආහරණ සහිත නිධානයක් ඇතැයි කියන විශ්වාසය. මෙය ඇත්තක් නම් මෙම ආහරණ නිදන් කරන්නට ඇත්තේ පරාජයවීමකදී හෝ පලායාමකදී ඒවයේ ආරක්‍ෂාවට වීමට පුළුවන. මැරෙන මොහොතේදී ඒවා කෙරෙහි ඇතිවූ ජන්දරාගයන් නිසා සෙනවිතුමා මරණින් මතු ආරක්‍ෂක දෙවියෙක් ලෙස මෙම කඳුපංතිය උපාදානය කර උපත ලැබුවාද විය හැකියි.

දිව්‍යජීවිත ගත කළද මේ සියල්ලෝම ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ සමග ලෝකය තුළම ජීවත්වන්නේය. සමහරවිටක මේ අය ඔබට ලෞකික වශයෙන් උපකාරයක් කළ හැකිය. නමුත් මේ කිසිවෙකුට අන් අයෙකුට සසරයකින් මිදීම සඳහා පිහිට විය නොහැක. මන්ද තමාද භවය උපාදානය කරගෙන ජීවත්වන නිසාය.

ඉහත දිව්‍ය ස්වභාවයන් සශ්‍රීක දිව්‍යලෝකවල ජීවත්වන දිව්‍ය ස්වභාවයන් නොවේ. යම් යම් කැමැත්තන් කෙරෙහි වන්දරාගය ඇතිකරගෙන ඒවා නිත්‍යභාවයෙන් ගැනීම නිසා මනුෂ්‍ය ලෝකයේම මනුෂ්‍යයන් ඇසුරේ පිරිසිදුභාවයෙන් ජීවත්වන දෙවිවරුන්ය. ලොව්තුරු බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ධර්මය ලෝකයාට ස්ථිර සැප ඇති තැනක් මේ ලෝකධාතුව තුළ නැතැයි පැහැදිලිව දේශනා කර ඇත. හේතුපල ධර්මයන් නිසා සකස් වූණ නිරතුරුවම අනිත්‍යභාවයට පත්වෙන ලෝකය උන්වහන්සේ ප්‍රඥාවේ අවබෝධයෙන් අභිබවා ගියහ. කවදාහරි දිනයක ඔබත් මමත් අපේක්‍ෂා කරන නිවීම තුළද ඇත්තේ සැපයක් නොව නිදහස්වීමක්මය. නිදහස ලබන්නේ දුක සහ සැපය යන දෙකින්මය. ලොව්තුරා සම්මාසම්බුද්ධ ඥානයෙන් අවබෝධ කර වදාළ මේ යථාර්ථය අන් දෘෂ්ටින් සමග කෙසේනම් සසඳන්නද? ගලපන්නද? ඉහත දෘෂ්ටින් සතර අපායවල් ඉක්මවා නොගිය ස්වභාවයක්ය. එහෙත් මේ සටහන කියවන ඔබ සැබෑම වාසනාවන්තයෙකි, දක්‍ෂයෙකි. සතර අපායෙන් මිදීමේ මාවත පිංවත් ඔබලාට තවම විවෘතය. සමහරවිට පිංවත් ඔබ දැනටමත් අවබෝධාත්මක සතර අපායෙන් එතෙරවූ දක්‍ෂයෙක් වීමටද එම මාර්ගයේ ගමන් කරන අයෙක් වීමටද පුළුවන. සැබවින්ම ඔබ එසේනම් කෝටි ප්‍රකෝටි ගණන් මිනිසුන් අදහන දෙවියන් බ්‍රහ්මයන්ට වඩා ඔබ වැදුම් පිදුම් ලැබීමට සුදුස්සෙකි. අන්‍යයන්ට මාර්ගය කියාදීමට සැබෑම ලොව්තුරු බුද්ධ වචනයම, අර්ථයම කියාදෙන කළ‍යාණ මිත්‍රයෙක් වීමට සුදුස්සෙකි.

එලය ගැන දුක්වීම පසෙක තබා

හේතුව ගැන සොයන්න

බෞද්ධයෙක් වේවා අබෞද්ධයෙක් වේවා කෙනෙක් මියයෑමෙන් අනතුරුව දෙවියෙක් බ්‍රහ්මයෙක් ලෙස ලබන උපත හව නිරෝධයට ඇති මාර්ගය ලෙස පිළිගන්නවා නම් ඔවුනට සසරින් ගැලවීමට ඇති දුර ද අසීමාන්තිකය. මන්ද ඔවුන් මනුෂ්‍ය ලෝකයේ මනුෂ්‍යයන් වශයෙන් ජීවත් වුවද සතර අපායෙන් ඔබ්බට සිත පිහිටුවීමට අපොහොසත් නිසාය. ඒත් මේ සෑම පිංවතෙක්ම ජීවත්වන ලෝකය තුළ ධර්මය සන්දිට්ඨිකව ඇත. මාර්ගඵල ලාභී දෙවියන් මාර්ගඵලලාභීන් බ්‍රහ්මයන් වීමට මාර්ගය විවෘතව ඇත. නමුත් බහුතරයක් අතරමග නවාතැන්පොළවල තාවකාලික සැපයන්ට මුලාවී නවාතැන්ගෙන ඇත. පිංවත් ඔබ කුමන ජාතියක ආගමක වුවද ධර්ම මාර්ගයේ නවාතැන් ගෙන නොගෙන අවංකවම වීර්යයෙන්, සතියෙන්, සිහියෙන් හිරිමතප් දෙක සහිතව පෙරට යන්න, ඔබට බොහෝ දේ හමුවනු ඇත. බොහෝ දේවල් යැයි සඳහන් කළේ රූප, වේදනා, සංඥා, සංඛාර, විඤ්ඤාණ යන සියල්ලන්මය. සිත ක්ෂණයෙන් අනිත්‍යාවී ගියද අනිත්‍යාවූ සිත තුළ මේ "ලොකු ගොඩ" ක්‍රියාත්මකව තිබිණි. භවය සඳහා මග වියදම් ඉතිරි කර දෙන්නේ මේ ක්‍රියාත්මක භාවයයි. ඇති වෙමින් නැති වෙන එක සිතකට ඔබට මහාදුකක් හෝ මහාසැපක් උරුමකර දීමේ හැකියාව ඇත. ඔබ කැමැති දෙය ඔබේ කැමැති පරිදි තෝරාගැනීමට ඔබට හැකිය. මේ කැමැත්ත අකැමැත්ත දෙක වගේම ඒ දෙක අඩු තැන ඇති උපේක්ෂාව තුළ ද ඇත්තේ අනිත්‍යභාවයට පත්වෙන දුකක් හෝ සැපයක් බව අවබෝධකර ගතහොත් ඔබට ඉහත සියල්ල අවබෝධයෙන් අතහැරෙනු ඇත. මන්ද ඔබ ගොඩම, දුකේ නිර්මාණකරුවන් ලෙස අවබෝධයෙන් හඳුනාගත් නිසාය.

සසර ඔබත් මමත් පැමිණි දුර ඉලක්කම්වලින් සටහන් කළ නොහැක්කකි. එහෙත් ඔබත් මටත් දැනෙන්නේ අපි මේ ජීවිතයේදීත් පෙර ජීවිතයේදීත් පමණක් පැමිණි ගමනය. භවයේ දුර ගැඹුර වසාදමන මාර අස්බැන්දුමෙන් අප මිදිය යුතුය. නිවීම ගැන සතර අපායෙන් මිදීම ගැන ධර්මය ඇසෙන, සැබෑම සද්ධර්මය සම්බුද්ධ වචනයම ඇසෙන මේ තීරණාත්මක අවස්ථාවේ පිංවත් ඔබ වීර්යය කළ යුත්තේ ලොචතුරා බුදුසම්ඳුන් දැක නිවන් දැකීමට නොවේ. නිවන් අවබෝධකර අවම වශයෙන් සතර අපායෙන් මිදී ලොචතුරා බුදුසම්ඳුන්ව දැකීමටය. මෙවැනි ශාසන පරිභානියක් කරායන යුගයක බුදුන් දැක නිවන් දැකීම යනු මාර ධර්මයකි. පිංවත් ඔබ දුකෙන් දුකට යෑමකි. මේ ලැබූ ජීවිතයේදී එහි දුක සැප ඔබ විසින්ම නිර්මාණය කරගත් එකකි. නිර්මාණය දුකනම් නිර්මාණය කළ නම් එහි සැබෑ නිර්මාපකයා සොයා පිළියම් කරනවා මිස තවත් පිටස්තරයකුට නිරපරාදේ චෝදනා නොකරන්න. එලය ගැන දුක්වීම පසෙක තබා හේතුව ගැන සොයා බැලීමෙන් ඔබට මේ තත්ත්වයෙන් මිදිය හැකිය. මේ මොහොතේ ඔබ ජීවිතය තුළින් අත්විඳින රූපයේ අවපැහැය, අල්පේශාඛ්‍යභාවය, වත්පොහොසත්කමේ අඩුව මේවා ගැන දුක්වීම පසෙක තබා මේවා මේ ජීවිතයේ නොලැබීමට හේතුවත් ඒවා ලැබීමට

මාර්ගයන් සොයා බලන්න. ඔබ කැමති සැප ලැබීමේ මාර්ගය ලබන්න නම් නොලැබීමට හේතුවන්නාවූ අකුසලයන් ජීවිතයෙන් අතහරින්න. බොහෝම නිරවුල්ව ඔබට මෙය තෝරාගන්න පුළුවන්.

බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනාකර වදාළ ධර්මය තුළ ඔබ ජීවිතයේ වැඩිම වුවහොත් අවුරුදු 100ක් ජීවත්වෙයි. එය තමයි උපරිමය. බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා මේ ගන්නාවූ හුස්ම පොදු ඉහළට අරගෙන පිටකරන මොහොතේ මරණය සිදුවිය හැකි බව. එය තමයි අවමය. ඒ නිසා ඔබට ජීවත්වීමට ඇති කෙටි කාලයේදී බොහෝම ඉවසීමෙන් ජීවිතය නිවැරදි මගට ගන්න. ඊළඟ සුගතිගාමී ජීවිතය සඳහා මේ කෙටි කාලය කළමනාකරණය කරගන්න. තමා පෙර ජීවිතයේ කරගත් දෙයට තමා වර්තමානයේ වෛර කරන්න යන්න එපා. මේ ජීවිතයේ ඔබට ලැබුණු දුර්වල රූපය, අධ්‍යාපනය, රැකියාව, විවාහය, සමාජ තත්ත්වය ගැන නැවත නැවත දුක්වීම පසෙක තබා දානය, ශීලය, මෙත්‍රිය තෙරුවන්ල ගුණ ගැනම සිතන්න. නොලැබූ දෙය ලබාගැනීමේ මාර්ගයට අවතීර්ණවන්න. ඉවත් වීමට ඉතිරිව ඇති ඉතිරි කෙටිකාලය අවුරුදු ලක්ෂ ගණනින් ආයුෂ විදින සශ්‍රික ප්‍රභාෂ්වර ආයුෂ, සැප, වර්ණ, බලයෙන් අනූන දෙවියෙක් දිව්‍යංගනාවක් වීම උදෙසා කැපකරන්න. මේ ජීවිතයේදී ඔබට අර්ථාන්විත ලෙස යෙදිය හැකි සැබෑම ලාභදායී ව්‍යාපාරය එය බව හඳුනාගන්න. පිංකම් සිදුකරමින් දේවානුස්සතිය වඩන්න. ඔබම වැටුණු වළෙන් ඔබම ගොඩච්ඡන්න. ද්වේශයේ, මෝහයේ උදැල්ලෙන් එම වළ තව තව ගැඹුරු නොකරගන්න. දානය, ශීලය, මෙත්‍රියෙන් එම වළ පුරවා ස්වඋත්සහයෙන් ඔබම වළෙන් ගොඩවී සුගතියේ සුරපුරයට ගොඩවදින්න. හැබැයි ඔබ සියලු යසඉසුරින් සපිරි දෙවියෙක් දිව්‍යංගනාවක් ලෙස සශ්‍රි දිව්‍යතලය උපත ලැබුවද එම දිව්‍යතලයේම ජීවත්වෙන මහේශ්වරයා දෙව්වරුන් දිව්‍යංගනාවන්ගේ රූපශ්‍රිය අසිරිය ප්‍රභාෂ්වර භාවය දැක එතැනදී ද ඔබට භීතමානය, ද්වේශය ඇතිවීම ස්වභාවයක්මය.

අතීතයේ මනුෂ්‍යයන් ලෙස බුදුරජාණන් වහන්සේලාට මහරහතන් වහන්සේලාට සියතින් සිව්පසය පූජාකර සිල් ආරක්ෂා කරලා මෙත්‍රිය වඩල එම පිනෙන් දෙවියෙක් වූ අප්‍රමාණ පිනෙන් පිරි දෙවියෙක් දිව්‍යතල වෙසෙයි. ඔවුනගේ සශ්‍රිකභාවයට ළංවීමට වර්තමානයේ හෝ අනාගතයේදී එම දිව්‍යතල උපත ලබන කිසිවකුට නොහැකිය. මන්ද අතීතයේ කළ අතිදුර්ලභ පිංකම් සිදුකරගැනීමට බුදුරජාණන් වහන්සේ ද, මහරහතන්වහන්සේලාද අපිට හමුනොවන නිසාය. එහෙත් ඔබ දක්ෂ නම් සතිය සිහිය තියුණුනම් ඔබට ප්‍රතිභාර්යයන් සිදුකරගත හැකිය. මේ යථාර්ථයන් ඔබ අවබෝධකර නොගතහොත් සුගතියද ඔබට දුක්විය හැකිය. මොකද ඔබ මනුෂ්‍යයෙක් ලෙස උපත ලබා තිබෙන්නේ සුගතියට අයත් වාසස්ථානයකය. එහෙයින් මෙතැන ඇත්තේ සුගතියේ ඔබ ඉපදෙන තැන ප්‍රශ්නයක් නොවේ. කොතනක ඉපදුනද එතැන දුකය කියන ප්‍රශ්නයය. කුමන අඩුපාඩු ජීවිතය තුළ තිබුණද ඔබ දුකට හඬන්න එපා. හඬන්න හඬන්න දුකමයි තවත් වැඩිවන්නේ දුකේ භීතවතා තමයි කඳුළු. කඳුළු තමයි දුකේ වටිනාකම

වැඩි කර දෙන්නේ. ඔබ හඬනවා පසුතැවෙනවා කියන්නේ දුක පිළිගන්නවා කියන එකයි. දුකට වටිනාකමක් දෙනවා කියන එකයි. සතුටත් මේ වගේම තමයි. සතුටේදීත් සැපයේදීත් ඔබ හෙළන්නේ සතුටු කඳුළු ඇලීමත් ගැටීමත් දෙකටම හේතුව තෘෂ්ණාව නිසාම එකම ස්වභාවයේ කඳුළු ඔබ දුකටත් සැපටත් දෙකටම හෙළනවා. මෙයින් ඔබ තේරුම් ගන්න දුකත් සැපත් අතර තිබෙන පරතරය සමීප බව කොතරම් කෙටිද කියලා. සිතක් අනිත්‍යභාවයට පත්වෙන වේගය යම්සේ ප්‍රවේගකාරීද දුක සහ සැපය අතර පරතරය එතරම්ම කෙටිය. මේ නිසාමයි පිංවත් ඔබ නිතරම දුක් සහ සැපවේදනාවන් අතර දෝලනය වන්නේ. මේ කෙටි බව ඔබට තාවකාලිකව ඇතිකරගන්න පුළුවන් මාර්ගය ධර්මය තුළ තිබෙනවා. ඔබේ ජීවිතය තුළින් කුසල් දහම් සිදුකරගැනීමෙන් දාන, ශීල, භාවනා පිංකම් සිදුකර ගැනීමෙන් මේ ආකාරයෙන් දුකත් සැපත් අතර තිබෙන පරතරය වැඩිකරගෙන සැප වැඩියෙන් විඳින පිරිසක් තමයි සශ්‍රික දිව්‍යතලවල ජීවත්වන දෙවියන් දිව්‍යංගනාවන්. ඒ අතීතයේ ධර්මානුකූල ජීවිත ගත කරලා එහි ප්‍රතිඵලය වශයෙන් දිව්‍යතලවල ඉපදිලා තාවකාලිකව දුක ඇතිකරගෙන ජීවත්වන පිරිසක්. දුකෙන් මිදිල නැහැ. දුක ජීවිතයෙන් ඇත්කරගෙන සැපමයි අත්විඳින්නේ. මේ අවස්ථාව තාවකාලිකයි. පිංවත් මනුෂ්‍ය ජීවිත ගතකරන ඔබ දක්ෂණම් ඔබට පුළුවන් මේ තාවකාලික සැපය නිවන් අවබෝධ කරගන්නා තෙක් ස්ථිර සැපයක් බවට පත්කර ගන්න. ඒ ඔබ මාර්ගඵලලාභී දෙවියෙක් දිව්‍යංගනාවක් බවට පත්වුවහොත්. ඊට අදාළ ධර්මයන් වැඩුවොත්.

එම නිසා දුකට පසුතැවෙන හඬන ලතවෙන ඔබ දුකට පඩුරු බඳින, කොඩි එල්ලන ඔබ ඔබේ ජීවිතයෙන් අර්ථවත් ලෙසට දුක දුරුකර ගැනීමට ඇත්කර ගැනීමට වෙහෙසවිය යුතුයි. සශ්‍රික දෙවියෙක් වීමට පෙර ඔවුන් මනුෂ්‍ය ලෝකයේදී ජීවිතයෙන් වැඩු සැබෑම ධර්ම ප්‍රතිපදාව නුවනින් හඳුනාගන්න. අතීතයේ කුසල් දහම් සිදුකරගෙන සශ්‍රික දිව්‍ය ජීවිත ගතකරන මහේශාඛ්‍ය දෙවිවරුන් පිංවත් ඔබලා දුකෙන් සහනය ලැබීමට පූජා වට්ටි ඔසවාගෙන යනවිට පඩුරු බඳිනවිට සිනාසෙනවා මිස අන්කුමක් කරන්නද? පිනම තමයි සැපය. එය ජීවිතයේ කොටසක් කරගන්න. කර්මය, කර්මඵල විශ්වාසයෙන් තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාවෙන් තෘෂ්ණාවෙන් තොරව ඔබ පූජා කරන දානවේලක ඔබට ආයුෂ, වර්ණය, සැපය, බලය මෙලොව පරලොව වශයෙන් ලැබෙන බව මෙනෙහි කරන්න. එහෙත් ඔබ කාමය උදෙසා තෘෂ්ණාවෙන් ගිල දමන ආහාරවේලක සැහවී ඇත්තේ ප්‍රේතයෙක්ම බව දකින්න. ඔබම කැමති දෙය තෝරාගන්න. හැබැයි ඔබ වැරදි දෙය තෝරාගතහොත් මතු ජීවිතයේදී ඔබ ප්‍රේතයෙක් නොවේ. අහම්බෙන්වත් මනුෂ්‍යයෙක්ව ඉපදුනහොත් දුකට හඬන්නෙක් වීමටද පඩුරු බඳින, කොඩි එල්ලන මනුෂ්‍යයෙකුවීම අනිවාර්ය බව දකින්න. පඩුරුත් කොඩියත් කඳුළත් තුළ සැහවුණ සංසාරික අකුසල් පිළිබඳ යථාර්ථය යම් මොහොතක ඔබ හෙළිකරගනීද ඒ හෙළිකරගන්නේ සැප ලැබීමේ සැබෑම මාර්ගයයි.

පඬුර බෙල්ලේ බැඳගන්න ශීලයේ කොඩිය අතට ගන්න

ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනාකර තිබෙන්නේ දුකට හේතුව වන කාමයන් කෙරෙහි ඇති තෘෂ්ණාව ලාමකයි, තුව්ඡයි කියලා. මේ කාමයන්ගෙන් ආශ්වාදයන්ගෙන් දුරස්ථවන්න කියලයි බුදුරජාණන් වහන්සේ ඔබලාට දේශනා කරන්නේ.

මේ ආශ්වාදයට ඇති ලොල් භාවය නිසාමයි සත්වයා අප්‍රමාණ අකුසල් සිදුකරගන්නේ. ඒ අකුසල්වල ප්‍රතිඵලය තමයි කායිකව මානසිකව ඔබ අත්විඳින දුක පසුතැවීම. මෙය හඳුනාගතහොත් ඔබලාට දේවාල ගාණේ පඬුරු බඳින්න, භාරභාර වෙන්න යන්න අවශ්‍ය නැහැ.

වර්තමානයේ සමහරක් පූජනීය බෝධීන් වහන්සේලාගේ බෝධි අතු භාරභාර සඳහා බැඳපු පඬුරුවලින් පිරිලා, එල්ලපු කොඩිවලින් පිරිලා, දේවාලවලත් එහෙමයි. ඔබේ ජීවිතයට බලපාන ප්‍රශ්න ඔබ හේතුඵලධර්මයන්ට අනුව ගලපාගතහොත් ඔබ නැවත පූජනීය බෝධීන්වහන්සේලාගේ බෝ අතුවල පඬුරු එල්ලන්නේ නැහැ. ඔබට පඬුරක් බඳින්න අවශ්‍යනම් ඊට සුදුසුම තැන ඔබේම අත හෝ බෙල්ලයි. මොකද ඔබ එහෙම බැඳගතහොත් ඔබට නිරතුරුවම සිහිය පිහිටනවා. ඔබ එය දකින, දකින මොහොතක් පාසාම. ඔබ තුළින් අකුසලයන් සිද්ධවෙන්න යනවිට එය වළක්වා ගැනීමට, කළ අකුසල් නැවත නොකිරීමට, නොකළ කුසල් සිදුකරගැනීමට..... මොකද ඔබ පඬුරු බඳින්නේ ඔබට තිබෙන ප්‍රශ්නයක් විසඳාගන්න භාරයක් ලෙසටයි. ඔය ප්‍රශ්න ඇති වුණේ අතීතයේ ඔබ අකුසල් නිසාමයි. ඒ නිසා අනුන්ට භාරවෙලා වැඩක් නැහැ. තමා තමාට භාරවෙන්න ඕනේ. සපට වෙන්න ඕනේ. අකුසලයෙන් දුරුවෙලා කුසල් වඩනවාය කියලා. ඒ මාර්ගය තුළයි ක්‍රියාත්මක වෙන්න ඕනේ. එවිටයි ඔබට අකුසල් යටපත් වෙලා කුසල් ඉස්මතු කරගන්න පුළුවන්කම ලැබෙන්නේ. පව යටපත් කරලා පින මතුකරගන්න පුළුවන්.

ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා පින කියලා කියන්නේ සැපයට කියන තව නමක්ය කියලා. සැපය හීනයි කියන්නේ පින හීනයි කියන එකයි. ඉවසීම තිබෙනවානම් තේරුම් ගැනීමට ඉතාමත් පහසු සමීකරණයක් මේක. ඉවසීම නැති තැනදී ඔබ ඔබගෙන්ම පළිගන්නවා. එයත් දිට්ඨදම්ම වේදනීය අකුසල විපාකයක්. ඔබ අතීතයේ කරන අකුසල්වලට ඔබ විසින්ම වැරදි දෘෂ්ටිත් ඇතිකරගෙන කායිකව මානසිකව දඬුවම් විඳිනවා. වෙනත් කෙනෙක් ඔබට දඬුවම් කරනවා නොවේ.

ඔබ ඔය දේවාල ගාණේද පිළිසරණ සොයා රස්තියාදුවන්ගේ පෙර ජීවිතයේදී ඔබ අනුනගේ බලාපොරොත්තු කඩකරලා තිබෙන නිසා වෙන්න පුළුවන්. අනුනගේ බලාපොරොත්තු කඩකරලා අනුන්ව අතරමං කළ නිසා වෙන්න පුළුවන්. ඔබේ මහේශාඛ්‍යභාවයෙන් අනුනට පිඩාකිරීමේ අකුසලයේ ප්‍රතිඵලය තමයි ඔබ අත්විඳින්නේ. ප්‍රතිඵලය කියන්නේ ඔබම හේතුවෙන් සැදුනක්. මේ සෑම දෙයක්ම ධර්මානුකූලව බැලුවහම, ඔබට සිතෙන්න ඕනේ, සැප හෝ දුක ගැන සිත සිතා සිටීම නොව, මේ දෙකෙන්ම මිදිය යුතුය කියලා. මිදීමේ මාර්ගයට අවතීර්ණ වීමය කියලා. දුක, සැප දකින, මනින, කිරන, ගණන් හදන මමත්වයේ දැඩිභාවයෙන් මිදීමය කියලා.

රෙදි කැබැල්ලක බැඳගත් රූපියල් දෙකේ කාසියකින්, පොප්ලින් යාරයකින් මසාගත් කොඩියකින්, දේවාලයේ ත්‍රිශූලය මත ගැටගසන පඬුරකින්, දුකින් මිදීමට හැකි බවට ඔබ තුළ ඇති දෘෂ්ටිය, විවිකිච්ඡාව, තෙරුවන් කෙරෙහි ඇති ශ්‍රද්ධාව තුළින්ම ඔබ නැතිකරගත යුතුය. තෙරුවන් වෙත ජීවිතය පුජාකර, ශීලයේ කොඩිය ඔබේ අතට ගෙන, කර්මය කර්මඵල විශ්වාසයෙන් හැකිතාක් පඬුරු දන්දෙමින්, දුකට හඬනා කඳුළු මෙමත්‍රියෙන් පිසදාගෙන, සැප ලබන සැබෑම මාර්ගයට අවතීර්ණ වෙන්න. මුලාවූ ලෝකයෙන් මිදී, සතර අපායෙන් නිදහස්වූ මනුෂ්‍යයෙක්, දෙවියෙක් වන්න ඔබත් වීර්යය වඩන්න.

ඔබේ තරුණ ලස්සන රුව

කවුද රැගෙන ගියේ...

ආදරය කියන වචනය පිංවත් ඔබට බොහෝම ප්‍රියමනාප හැඟීමක් දෙන වචනයක්. ඇසේ ආශ්වාදය උදෙසා තවත් ඇසකට බැඳුනොත්, කනේ ආශ්වාදය උදෙසා තවත් කනකට බැඳුනොත්, නාසය නිසා තවත් නාසයකට බැඳුනොත්, දිව නිසා තවත් දිවකට බැඳුනොත්, මනස නිසා, කය නිසා තවත් මනසකට කයකට බැඳුනොත් අපි එයට කියනවා ආදරය කියලා.

ඇසක් ඇසක් සමග බැඳෙනවා කියන්නේ දුකක්, දුකක් සමග බැඳෙනවා කියන කාරණයයි. කවරු කොහොම බැඳුනත් ඔබ බැඳෙන්නේ කරුණු පහකටය කියලා ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා. ඒ රූප, වේදනා, සංඥා, සංඛාර, විඤ්ඤාන කියන කරුණු පහයි. මේ කාරණා පහේ ස්වභාවය නිරතුරුවම අනිත්‍යභාවයට පත්වීමයි. යමක් ස්ථිරභාවයේ නොපවතී නම් එතැන ඇත්තේ දුකයි. ලොව්තුරා බුදුරජාණන්වහන්සේ දේශනා කරනවා 'පිංවත් මහණෙනි, කාමයේ ආශ්වාදයක් තිබෙනවා' කියලා. බුදුරජාණන්වහන්සේ කොතැනකදීත් දේශනා කරන්නේ නෑ කාමයේ ආශ්වාදයක් නැතිය කියලා. 'කාමයේ ආශ්වාදයක් තිබෙනවා. මහණෙනි, ඒ නිසාමයි සත්ත්වයා මේ තරමටම ඇස, කන, දිව, නාසය, මන, කය කියන ආයතන පිනවන්න උත්සහගන්නේ. ඒ උදෙසා දිවා රාත්‍රී වෙහෙසෙන්නේ. නමුත් පිංවත් මහණෙනි, කාමයේ ආශ්වාදය වගේම එහි ආදීනවයකුත් තිබෙනවා. කාමයේ ආශ්වාදය කෙටිය. ඒ උදෙසා විඳින්නට වන ආදීනවය අතිදීර්ඝයි, කටුකයි කියලයි බුදුරජාණන්වහන්සේ දේශනා කරන්නේ. එහෙමනම් යමෙක් ආදරයේ නාමයෙන් තව කෙනෙක් සමග බැඳෙනවා කියන්නේ කෙටි ආශ්වාදයක් උදෙසා අතිදීර්ඝ කටුක ආදීනවයකට බැඳෙනවා කියන එකයි.

කෙටි සැපයක් උදෙසා දීර්ඝ දුකක්.....

මේ සටහන කියවන පිංවත් ඔබ ආදරයේ නාමයෙන් කුමන හෝ බැඳීමකට ලක්වූ අයෙක් නේද? ඔබේ ජීවිතයට මේ උතුම් ධර්මය ගලපා බලන්න. ගෙදර සාලය මත, කුමක් හෝ රඳවනයක් මත තබා තිබෙන ඔබගේ සුන්දර මංගල ජායාරූපයේ හුරුබුහුටි මනාල මහත්මිය සහ කඩවසම් මනාල මහතා යන දෙපලගේ තාරුණ්‍යයේ ලස්සන, හැඩරුව මේ මොහොතේ ඔබේ ජීවිතය තුළ රැඳී තිබෙනවාද? ඒවාට මොකද වුනේ? කවද අරගෙන ගියේ? කොහෙටද අරගෙන ගියේ?...

ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ දෙසටම නේද?

මොකක්ද දැන් ඉතිරිව තිබෙන්නේ?

ශෝක, පරිදේව, දුක්ඛ, දෝමනස්සයන් නේද?

වර්තමාන සමාජයේ ඔබ සමග ජීවත්වන වයෝවෘධ ආච්චිලා, සීයලාත් අතීතයේ ඔබ වගේම තාරුණ්‍යයෙන් ඔදවැඩී ජීවත්වූන අය. ඒ අයගේ රූපය තුළත්, ඔය තාරුණ්‍යය ඔබට වැඩිය තිබුණා. ඒ අයත් අතීතයේ රූප රාජ්‍යේ තරගවලට ඉදිරිපත් වුණා. දැන් තමා දෙස බැලුවහම ඒ අයට තේරෙනවා මොකක්ද මම අතීතයේ ඉදිරිපත් කළේ කියලා. ඒ අතීතය මතකයට නගනකොට ඉතිරිව ඇත්තේ පංචඋපාදානස්කන්ධයක දුක පමණයි.

මංගල දිනයේ මනමාල මහත්මයෙකුට, මනමාලියකට ඇඳුම් අන්දවන්න, ලස්සන කරන්න පමණක් ලක්‍ෂ ගණන් වියදම් කරන සමාජයක් මේක. ලක්‍ෂ ගණන් වියදම්කොට කාටද මේ අන්දවන්නේ. අවිද්‍යාවටම නේද? තෘෂ්ණාවේ සඵපිළි, රන් රිදී තමයි මේ පළඳවන්නේ. ඇඳුම් පැළඳුම් ලස්සන බව ඇත්ත. සුවඳ විලවුන් සුවඳ බවත් ඇත්ත. මුහුණේ සිනහව ප්‍රසන්න බවත් ඇත්ත. ඒත් කවද මේවායේ හැඩ බලන්නේ? වෙන කවරුවත්ම නෙමෙයි, මාරයායි මේවායේ හැඩබලන්නේ.

මෙතැනදී මාරයා හැඩ බලන්නේ කාගේද? මාරයාගේ හැඩමයි මාරයා විසින්ම බලන්නේ. රූපයේ කියන්නෙත් මාරයාමය. රූපය ඇසුරින් සකස්වන පංචඋපාදානස්කන්ධයත් මාරයාමය. මාරයාගේ හැඩරුව මාරයාම බලනවා. පිංවත් ඔබට වැටහෙනවාද මේ කියන කාරණය.

තවත් තේරුම්කොට කියනවා නම් දුක විසින් දුකේ හැඩරුව බලනවා.

රූපය දුකක් වෙන්නේ, රූපය නිර්මාණය වෙලා තිබෙන්නේ නිරතුරුවම අනිත්‍යභාවයට පත්වෙන සතරමහා ධාතුවෙන්. ඒ නිසා නිරතුරුවම යමෙක් ජන්දරාගයෙන් අල්ලාගන්නේ ජාති, ජරා, ව්‍යාධි මරණයට අයත් රූපයක්මයි. එස්ස, වේදනා, සංඥා, සංඛාර, විඤ්ඤාණ කියන

ධර්මතාවයන් 5 ක් සකස්වෙන්නේ අනිත්‍යයට පත්වෙන රූපයක් හේතුවෙන්. රූපය අනිත්‍ය නම්, ඒ හේතුකොට සකස්වෙන යම් ධර්මතාවයක් වේ නම් ඒවාද අනිත්‍ය විය යුතුය.

ලොව්තුරා බුදුරජාණන්වහන්සේ දේශනා කරනවා රූපය නිරතුරුවම මැරෙමින් ඉපදෙමින් පවතිනවා කියලා. නමුත් ඒ බවක් ඔබ දන්නේ නැහැ. ඔබ මරණය ගැන සිතන්න කැමතිත් නැහැ. ගෙදර තමන්ගේ ඥාතියෙක් මියගියහොත් දේහය ගෙදර තිබෙන තාක්, මරණය ගැන සිතනවා. අනේ මමත් මැරෙනවා නේද? කියලා සිතනවා. මාව දාලා ගියේ ඇයි, මාවත් අරන් යන්න කියලා බලෙන් මරණය ගන්න හදනවා. මේ දින තුන හතර මරණානුස්සවය වැඩෙනවා. ඒත් ටික දවසයි ඒ උණුසුම තිබෙන්නේ. ඔබට මරණය අමතක වෙනවා. නැවත මරණය ගැන සිතන්න ඔබ කැමති නැහැ. මරණය ගැන සිතීම අසුබ දෙයක්, සෘණාත්මක දෙයක්, පසුගාමී දෙයක් හැටියටයි ඔබ දකින්නේ. යමෙක් මරණය ගැන නිරතුරුවම සිතනවා කියන්නේ, නුවණින් දකිනවා කියන්නේ ඇත්ත ඇති සැටියෙන් දකිනවා කියන එකයි. මෙතැන සෘණ හෝ ධන දැක්මක් නැහැ. මෙතැන තිබෙන්නේ යථාර්ථයයි. සිදුවෙමින් පවතින ඇත්තයි. ඔබ මරණය සිහිකිරීමට බියවෙනවා කියන්නේ ඇත්ත දැකීමට බියවෙනවා කියන එකයි. උදේ සිට රාත්‍රිය දක්වා මේ ශරීරයට ආහාර, ජලය, බෙහෙත් ලබාදෙමින් අපි කරන්නේ ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ වසන් කරන්නට හදන එකයි. ඔබ ඔය සැබෑ ඇත්ත වසංකරලා, මොකක්ද ඇත්ත හැටියට අරගන්නේ. මෝහයයි. මෙතැනදී ඔබ අධර්මයමයි ධර්මය හැටියට අරගන්නේ. මේ මෝහ මූලික දැක්ම පෝෂණය කරන්න ඕනෑ තරම් මාර බලවේග සමාජය තුළ තිබෙනවා. ජීවිතය අත්විඳින්න! මරණය ගැන නොසිතන්න!..... බොහෝම සුන්දර අදහස් ලෙසින් සමාජයට එනවා. ඒත් ඒවායේ සුන්දරත්වය වැඩි තරමටම එහි ඇති අර්ථය තුළ දුකද ගොඩගැසී තිබෙනවා.

ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා මේ ඇස නිරතුරුවම මැරෙමින් උපදිනවා කියලා. මේ කන, නාසය, දිව, මනස, කය නිරතුරුවම මැරෙමින් උපදිනවා කියලා. ඇසත්, බාහිර රූපයත්, විඥාණයත් එස්සය වීමේදී ඇස උපදිනවා. ඇස උපදිනවා කියන්නේ වක්ඛු විඥාණය උපදිනවා කියන එකයි. ඒ සැනින් ඇස මැරෙනවා. තවත් ආයතනයක් උපදිනවා. ඒ කියන්නේ මනෝ විඥාණය සකස් වෙනවා. මෙය බොහෝම වේගවත් ක්‍රියාවලියක්. සෑම මොහොතකදීම කුමක් හෝ ආයතනයක් ඉපදී පවතිනවා. එක ආයතනයක් ඉපදිලා, කියන්නේ අනෙක් ආයතන පහම මැරිලා කියන එකයි. ශරීරයේ උණුසුමත්, ආයුෂ්‍යත් තිබෙනවා. උපදින කුමන හෝ ආයතනයක් නිරතුරුවම ක්‍රියාත්මකභාවයේ පවතින නිසා විඥාණය ඇතිවෙමින් නැතිවෙමින් පවතිනවා. ඒ නිසා මරණයක් ගැන ඔබට පෙනෙන්නේ නැහැ. ඔබ මරණය හැටියට දකින්නේ ආයුෂ්‍යත්, උණුසුමත්, විඤ්ඤාණයත් පහව ගිය ශරීරයක මරණය ගැන පමණයි.

බලාගෙනයි!

දූකට පාර කියන ඒජන්තවරු එමටයි...

සිය මංගල උත්සවයේ හැඩවෙන්න මනාල යුවළක් ගන්නා වෙහෙස.....? අපි ඉකුත් සටහනේ කථාකළා. දැන් ඔබට තේරෙනවාද ඔබ මේ ලක්ෂ ගණන් වියදම් කරලා හැඩ බලන්නේ, සතුටුවෙන්නේ නිරතුරුවම මැරෙමින් උපදින මළකඳක් හැඩ වැඩ කරලාය කියන කාරණය. සම්මුතිය තුළ මේ අර්ථය වෙනස් වෙනවා. නමුත් ධර්මයට අනුව මීට වඩා මෙතන අර්ථයක් නැහැ. ඔබම මේ අර්ථය හොඳින් නිරීක්ෂණය කරන්න පුළුවන්. මේ මොහොතේ ඔබේ මංගල ඡායාරූපය හොඳින් බැලුවොත් ඔබට මේ යථාර්ථය වැටහෙන්නේ නැහැ. මේ යථාර්ථය දකින්නනම් ඔබේ දෙමාපියන්ගේ මංගල ඡායාරූපය දිහා හොඳින් බලන්න. ඔබට පෙනේවි රූපයේ ඉපදීම, දිරිම, මියයාම හොඳින්ම.

ඔබට අවශ්‍යනම් පුළුවන් ඔබේ ජීවිතයත් ඒ අනුව ගලපා බලන්න.

ඒෂත් ඔබ කැමති වෙන්නේ නැහැ.... මොකද ඒ කැමත්ත තමයි ලෝකයේ තිබෙන අති දුර්ලභම කැමැත්ත. ලෝකයේ පවතින අතිදුර්ලභම දෙය තමන්ගේ කැමත්ත බවට පත්කරගත් උත්තමයන් තමයි අතීතයේ වැඩසිටි අරහත් උත්තමයන් උත්තමාවියන්. මේ විරවරියන් විරවරියන් අරිහත් මාර්ග ඥානය අවබෝධයට පැමිණි ගමනේදී මැරෙමින් ඉපදෙමින් පවතින මළකඳක් සළපිළියෙන් රන්රිදියෙන් සරසන්න ගියේ නැහැ. ධර්මය තුළිනුයි ජීවිතය සරසන්නේ. ධර්මය තුළින් සරසාගත්තාය කියන්නේ අනිත්‍ය, දුක්ඛ, අනාත්ම භාවයේ අර්ථය ජීවිතයෙන් වටහාගත්තාය කියන කාරණයයි. ගොඩාක් දේවල් තිබුණේ නැහැ මෙහිදී අවබෝධ කරගන්න. ලෝකය කොතරම් සංකීර්ණ වුවද, අත්හැන වුවද, පුළුල් වුවද කාරණා දෙකක් අවබෝධ කරගැනීමෙන් ලෝකයම අවබෝධ කරගැනීමට හැකිබව ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනාකරනවා. ඒ කාරණා තමයි රූපයත් විඤ්ඤාණයත් කියන කාරණා දෙක. බලන්න මාරයා විසින් ලෝකය මේ තරම් සංකීර්ණභාවයට පත්කර ඇත්තේ, කාරණා දෙකක් අවබෝධකර ගැනීමෙන් ලෝකයෙන් එතෙරවීමට අවස්ථාව ඔබට ලැබෙන්නේ කොහොමද කියන කාරණය.

ලොවතුරා සම්මාසම්බුද්ධ ඥානයට පිංසිද්ධ වෙන්නමයි. ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ හැර වෙන කවරුත් නම් මාරයා විසින් පඬුගාලක්, කටු අකුලක් සේ සංකීර්ණභාවයට පත්කර ඇති මේ ලෝකයේ යථාස්ථභාවය අවබෝධ කරගන්නද? මෙය බුදුරජාණන්වහන්සේගේ ආශ්චර්යමවත් සම්මා සම්බුද්ධ ඥාණයේ බලමහිමයයි. ඔබට පුළුවන් මේ ධර්ම මාර්ගයේ ගමන් කරන්න. බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා ධර්මයේ සන්දිට්ඨික ගුණය ගැන. ඒ

නිසා ඔබ අවංකතාම් එහි ප්‍රතිඵලය ස්ථිරයි. බුදුරජාණන් වහන්සේමයි අපිට දුකෙන් මිදෙන පාර පෙන්වන්නේ. එසේ නොමැතිව හඳුනාගත් ග්‍රහයෙක් දේවාලයක දෙවියෙක් නොවේ ඔබට දුකෙන් මිදීමේ පාර පෙන්වන්නේ. අපි හැම මොහොතකම දුකෙන් මිදීමට පාර අසාගන්නේ දුක තුළම ජීවත් වෙන්නෙක්ගෙන්. එහෙම කෙනෙක් පාර කියන්නේ දුකටමයි.

පිංවත් ඔබට දැනෙනවානම් ඔබ අත්විඳින ජීවිත අත්දැකීම් නිසා 'අනේ මේ ජීවිතය දුකයි' කියලා, කවුද ඔතනට එන්න පාර පෙන්වුවේ. එකක් පැහැදිලියි ස්ථිරවම. ඒ බුදුරජාණන් වහන්සේනම් නොවේ. බුදුරජාණන් වහන්සේලා කවදාවත් දුකට පාර පෙන්වන්නේ නැහැ. ඒ උන්වහන්සේලා සතු මහා කරුණා සමාපත්ති ගුණය නිසා. පසේ බුදුරජාණන් වහන්සේ නමකට, මහාරහතන් වහන්සේ නමකට මහා කරුණා සමාපත්ති ඥානය පිහිටන්නේ නැහැ. ඒ නිසා බුදුරජාණන් වහන්සේලාගේ අසමසම කරුණා ඥානයට මෙලොව කිසිවෙකුට ළංවෙන්න බැහැ. ඇයි මේ උතුම් රැකවරණය ඔබ නොගන්නේ. අර්ථවත් ලෙස ඔබේ ජීවිතයට දායද කරගත හැකි මේ උතුම් ධර්ම මාර්ගය අතහැර, දුකට පාර පෙන්වන මාර නියෝජිතයන් ගෙන් පාර විමසන්නේ.

බුදුරජාණන් වහන්සේ පාර කියාදුන් පිංවත් තරුණයෙක් සිටියා ඔහුගේ නම ඡත්ත. මිථ්‍යාදෘෂ්ඨික බමුණු පවුලක තරුණයෙක්. දිසාපාමොක් ආචාර්යවරයා ළඟට ගොස් හොඳින් ශිල්ප හදාරලා බමුණු ගෙදරට පෙරලා පැමිණියා. දෙමාපියන්ට ඥාතීන්ට ශිල්ප පෙන්නලා ඒ අය සතුටු කළා. තම පුතුගේ හැකියාවන් ගැන සතුටු වුණ දෙමාපියන්ගේ ගුරුපඬුරු රැගෙන ශිල්ප ඉගැන්වූ ගුරුවරයාට ගුරු පූජාවක් කරන්න පිටත්වුණා. ගුරුගෙදරට මහා කැලය මැදින් වැටී ඇති මාර්ගයකයි යන්න තිබෙන්නේ. මේ අවස්ථාවේ බුදුරජාණන් වහන්සේ දිවැස් ඥානයෙන් දකිනවා ඡත්ත තරුණයා ගැන. ඡත්ත තරුණයාගේ ජීවිතයට අනතුරක් වෙනවාය කියලා. ඒ කියන්නේ කැලය මැදින් යනවිට සොරු රැකක් ඡත්තව මරාදමලා මුදල් පැහැරගන්නවාය කියලා. පෙර කර්ම විපාකයක් නිසා සිදුවෙන මේ සිද්ධිය දිවැසින් දැකලා බුදුරජාණන් වහන්සේ ඡත්ත තරුණයාට පිහිටිම සඳහා ඡත්ත ගමන් කරන කැලෑ මාර්ගයේ ගසක් මුල වැඩසිටිනවා. ඡත්ත බුදුරජාණන් වහන්සේ සමීපයට එනවා. තුරුණුවන් ගැන ඡත්ත මුකුත්ම දන්නේ නැහැ. මිථ්‍යාදෘෂ්ඨික පවුලක දරුවෙක් වුණත් පෙර කුසල් ශක්තියත් නිසාම ඡත්ත මුලින්ම බුදුරජාණන් වහන්සේ දකින මොහොතේම උන්වහන්සේ කෙරෙහි පහදිනවා.

බුදුරජාණන් වහන්සේ විමසනවා ඡත්ත ඔබ බුද්ධරත්නය, ධම්මරත්නය, සංසරත්නය ගැන දන්නවාද කියලා. ඡත්ත කියනවා නැහැය කියලා. බුදුරජාණන් වහන්සේ විමසනවා ඔබ කැමතිද තෙරුවන්ගේ ගුණයන් දැනගන්න කියලා. තෙරුවන් සරණ පිහිටන්න කියලා. මේ මිථ්‍යාදෘෂ්ඨික බමුණු තරුණයා කැමති වෙනවා. තෙරුවන්ගේ ගුණ ගැන දැනගන්න. බුදුරජාණන් වහන්සේ අර්ථ වශයෙන් තෙරුවන්ගේ ගුණ ගැන දේශනා කර තෙරුවන් සරණ

පිහිටවනවා. ඡන්ත තරුණයාගේ සංසාරික කුසලයක් නිසාම මේ මොහොතේ තෙරුවන් සරණ කෙරෙහි සද්ධාව ඇතිකර ගන්නවා. බුදුරජාණන් වහන්සේ පෙරලා වඩිනවා. ඡන්ත තරුණයා කැලය මැදින් ගුරුගෙදරට යනවා. බුදුරජාණන් වහන්සේ හොඳින්ම දන්නවා කැලය තුළදී ඡන්ත තරුණයා අනතුරට පත්වෙනවා කියලා. නමුත් ඡන්තගේ ගමන බුදුරජාණන් වහන්සේ වැලැක් වුවේ නැහැ. අවශ්‍ය නම් බුදුරජාණන් වහන්සේට තිබුණා 'ඡන්ත ඔබ දැන් ඔය ගමන කැලය මැදින් යන්න එපා. එය ඔබේ ජීවිතයට අවදානම පිණිස පවතිනවා. ඒ නිසා මා පසුපස ඔබ නැවත ගමට යන්න එන්න' කියලා කියන්න. බුදුරජාණන් වහන්සේ තෙරුවන් කෙරෙහි සද්ධාවට පැමිණි ඡන්ත තරුණයාගෙන් එහෙම ඉල්ලීමක් කළා නම් ඡන්ත එම අවවාදය පිළිගන්නවා. නමුත් බුදුරජාණන් වහන්සේ ඡන්ත තරුණයාගේ ගමන වැළැක්කුවේ නැහැ. ඡන්ත තරුණයා කැලය තුළදී සොරුන් අතින් මරණයට පත්වෙනවා. ඡන්ත තෙරුවන් කෙරෙහි ඇතිකරගත් ශ්‍රද්ධාව නිසාම මරණයෙන් පසු සශ්‍රීක දිව්‍යතලයක විශාල දිව්‍යවිමානයක පිරිවර සහිත අසිරිමත් දෙවියෙක් ලෙස උපත ලබනවා.

මෙහෙම අවස්ථාවකදී ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේගේ මහා කරුණා ඥානයේ හැඩතල හොඳින් ප්‍රකට වෙනවා. බුදුරජාණන් වහන්සේ යමෙකුට පාර පෙන්වන්නේ වඩාත් සැප ඇති තැනට යන්නමයි. ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ මරණය පෙනී පෙනී කැලයට යන ගමන නැවත්කුවේ නැත්තේ ඇයි? ඒ ගමන වැළැක්කුවා නම් ඡන්ත තරුණයාගේ ජීවිතය ආරක්ෂා වෙන්න තිබුණා. අවම වශයෙන් මරණය ප්‍රමාදවෙන්න හෝ තිබුණා. නමුත් ඡන්ත තරුණයාගේ ජීවිතය ආරක්ෂා වුණා නම් මොකද වෙන්නේ. මරණයෙන් බේරුණ ඡන්ත නැවත බමුණුගෙදරට ගිහිල්ලා ජීවිතය පවත්වාගෙන යන්න දුක්විඳින්න ඕන. රාජ්‍ය සේවයට යන්න ඕන. ගොවිතැන්බත් කරන්න ඕන. විවාහයක් වෙන්න, බිරිඳ දරුවන් පෝෂණය කරන්න ඕන. මේ කය ලෙඩ වනවිට බෙහෙත් කරන්නට ඕනේ. දෙමාපියන් රැකබලාගන්න ඕනේ. මේ කය මහඵවනවිට දුකට පත්වෙන්නට ඕන. බුදුරජාණන් වහන්සේ ඡන්ත තරුණයාට ගෙදර යන්න අවස්ථාව සලසා දුන්නා නම් ඉහත දුක තමයි ඡන්තට අත්විඳින්න වෙන්නේ. වැඩිම වුණොත් අවුරුදු සියයක් ජීවත්වෙයි. ඡන්ත තරුණයාට ඒ දුකට යන්න බුදුරජාණන් වහන්සේ පාර පෙන්වුවේ නැහැ. කොතනට යන පාරද පෙන්වුවේ කල්ප ගණනාවක් දිග, අප්‍රමාණ දිව්‍ය සශ්‍රීක දිව්‍ය සැපයක් අත්විඳීමට ලැබෙන පාරයි පෙන්වුවේ. නින්දෙන් පිබිදියාක් මෙන් ඡන්ත තරුණයා සොරු අතින් මියයන මොහොතේ බුදුරජාණන් වහන්සේ පෙන්වූ පාර ඔස්සේ සශ්‍රීක දිව්‍යවිමානයක යසඉසුරු හිමිකරගත්තා. මිථ්‍යාදෘෂ්ඨික තරුණයෙක්ව සිටි ඡන්ත බුදුරජාණන් වහන්සේව සැක කළේ නැහැ. සොරු විසින් මරාදමන මොහොතේ සිත කිලිටුකරගත්තේ නැහැ. තෙරුවන් කෙරෙහිම විශ්වාසය තහවුරු කර ගත්තා.

නමුත් ඔබ කල්පනාකර බලන්න. ඔබට පාර පෙන්වන, ඔබ පාර අසාගන්නා වැඩිහිටියෝ, ගුරුවරුන් ඔබට පාර පෙන්වන්නේ කොතැනකට යන්නද කියන වග.

උපාධියක්, රැකියාවක්, විවාහයක්, ගෙයක් දොරක්, බැංකු ගිණුමක්, දරු මුණුබුරන්, ව්‍යාපාරයක්, කොටින්ම විශ්‍රාමයක් නොමැති ගෞරවනීය විශ්‍රාමිකයෙක් වීමට නේද? උපරිම වසර 100ක මේ කසල ජීවිතයකට නේද?

'කසල' කියන වචනය පාවිච්චි කළේ ඡත්ත තරුණයා ලැබූ සශ්‍රීක දිව්‍ය ජීවිතය සමග මනුෂ්‍ය ජීවිතය සසඳලයි. ඒ දිව්‍ය සැපයන් සමග ඕනෑම ප්‍රමාදී මනුෂ්‍ය ජීවිතයක් කියන්නේ කසල ගොඩක්ම තමයි.

ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේලා ලෝකයට පාර පෙන්වන්නේ ඔබව උපරිම සැපයට ඔසවා තැබීමටයි. ඒ නිසා එම උත්තම ධර්ම මාර්ගය ඔබ ඔබේ මාර්ගය කරගැනීමට දක්ෂවෙන්න. මිථ්‍යාදෘෂ්ඨික ඡත්ත තරුණයා තෙරුවන් කෙරෙහි යම් ශ්‍රද්ධාවක් ඇතිකරගත්තා නම්, විශ්වාසයක් ඇතිකර ගත්තානම් ඔබද ජීවිතය ඉදිරියට එන ඕනෑම අභියෝගයක් හමුවේ එම විශ්වාසයෙන් නොමිඳෙන්න. ලොව්තුරා බුදුරජාණන්වහන්සේගේ මහා කරුණා ගුණය ඔබ ඔබේ ආරක්ෂකයා කරගන්න. රැකවරණය කරගන්න. වැරදි ආරක්ෂාවන්, රැකවලුන් සොයාගෙන නොයන්න. ජීවිතයේ එකම ආරක්ෂාව යැයි සිතා දෙදෙනා, දෙදෙනාගේ ආරක්ෂකයන් වන බවට සපථ වෙමින්, රන් නූලෙන් ඔබලාගේ දැහිලි බැඳුනත්, එම බන්ධනය දෙදෙනාටම හව අනාරක්ෂිත වීමටම හේතුවන බව දකින්න.

බුදු රජුන්ගෙන් පාර නැසූ

අවාසනාවන්තිය - I

අපි ඉකුත් සටහනක සඳහන් කළා ආදරය ගැන. ආදරයත් මාරයාත් මොනතරම් සමීප දෙදෙනෙක්ද කියලා පැහැදිලි කිරීමක් කළා. මාරයා ඔබව ලෝකය තුළ බැඳ තබන රන් නූල තමයි ආදරය. ආදරයට පුළුවන් සත්වයෙක්ව උම්මත්තකයෙක්, මිනීමරුවෙක්, සියදිවිනසාගන්නෙක්, යහපත් මනුෂ්‍යයෙක් කියන ඕනෑම වර්තකයකට ආරෝපනය කරන්න. රූපය හැටියට ගත්තත්, පංචඋපාදානස්කන්ධය හැටියට ගත්තත් මේ හේතූන් ප්‍රමාණවත් මාරයන්, ආදරයන් අතර තිබෙන සම්බන්ධය දැකගන්න.

රූපයට ද්වේෂ කරලා වගේම රූපයට මෛත්‍රිය කරලත් වැඩක් නැහැ. රූපය කියන්නේ ඇස් බැන්දුමක්. රූපය තිබෙන්නේ විඳීමට නොවේ. අවබෝධ කරගන්නයි. යමෙක් රූපය සතුවිත් ගනීනම්, ඒ ඔහු සතුවිත් ගන්නේ අනවබෝධයයි. සමාජය දෙස බැලීමේදී ජේනවා මේ අනවබෝධය කිරුළු පළඳවාගත් අප්‍රමාණ පිරිස්. මේ අයව අපට විවේචනය කරන්න බැහැ. මොකද කවදත් එය ලෝකයේ ස්වභාවයක්. ඒ කියන්නේ ධර්මතාවයක්.

ලොව්තුරා බුදුරජාණන්වහන්සේ දේශනා කරනවා සත්ත්වයා බැඳුනොත් බැඳෙන්නේ පංචඋපාදානස්කන්ධයටය කියලා. සත්ත්වයා නිදහස් වුණොත් ඒ නිදහස් වෙන්නෙත් පංචඋපාදානස්කන්ධයෙන්මය කියලා. රූප දෙකක් එකට තියලා මාරයා බඳින බැඳීම තමයි පංචඋපාදානස්කන්ධය කියලා කියන්නේ. ඔබ රැවටෙන්න පුළුවන් බඳින රන් නූලට. දැනෙන උණුසුමට. 'අහා... ආදරයේ වමන්කාරය' කියලා. නමුත් මේ වමන්කාරය පසුපස සැහවුණු සෙවනැල්ලක් තිබෙනවා. එයා ඉන්නේ නිතරම සැහවිලා. රූපලාවන්‍යයෙන් මුහුණේ තිබෙන ලප, කැළැල් වසා දමනවා වගේ, මෙයා ඉන්නේ යටපත් වෙලා. ඒ තමයි ද්වේෂය. නන්නාඳුනන බවක් පෙන්වුවද ආදරයත්, ද්වේෂයත් මොන තරම් සමීපද. මේ සමීපභාවය හඳුනානොගත් නිසා මනුෂ්‍යයා මොනතරම් පීඩාවන් අත්විඳිනවාද. අයාලයේ යන අකීකරු සිත ඔබ ධර්මයෙන් නතුකරගැනීමට අදක්ෂ වුවහොත් ආදරය නිසාම ඔබ තුළ ද්වේශයද සකස්වනු ඇත.

ආදරය නිසා ද්වේෂය සකස් වී තම සුන්දර පාසල් ජීවිතය. නිරයේ ගිනි ජාලාවක් මතට පත්කොටගත්, ලොව්තුරා බුදුරජාණන්වහන්සේගෙන් පාර අසා නොගත්, අවාසනාවන්තියකගේ කථාවක්, ඉහත සටහනේ අර්ථය ඔබට අවබෝධ කරගැනීම පිණිස සඳහන් කරනවා.

මේ තබන සටහන, පිංවත් තරුණ ඔබට ආදරයේ නාමයෙන් යම් තීරණයක් ගැනීමට ප්‍රථම, ධර්මයේ නාමයෙන් එම තීරණය ගැන දෙවරක් සිතා බලන්නට පොළඹවාවි.

ජීවිතයේ අතිදුෂ්කර අවස්ථාවකදී, තීරණාත්මක අවස්ථාවකදී, ඔබේ අකීකරු සිතට ඉඩ නොදී, බුදුරජාණන් වහන්සේ ජත්ත තරුණයාට පිහිටවූ ඒ මහා කරුණා ගුණයේ ආශ්වර්‍යයමත් රැකවරණය, පිළිසරණ ලැබීමට ධර්ම මනසිකාරයක්ම සිහිපත් කරගන්නට ඔබව පොළඹවාවි.

සිත කියන්නේ අංක එකේ රස්තියාදුකාරයෙක් කීවොත් එය වරදක් නැහැ. මේ ජීවිතයේදී පමණක් නොවේ. අතීත, අනාගත භවයන්හිදී, සත්වයාට දුකත් සැපත් උරුමකොට දෙමින් ඇවිද්දවන්නේ අවිද්‍යාවෙන් පෝෂණය වූ සිත විසින්මය. නොසන්සුන් සිතක ස්වභාවය ඔබ අත්විඳලා තිබෙනවනේ. එවැනි අවස්ථාවක ඔබට මොනතරම් ආවේගශීලී අදහස්ද ඇති වන්නේ. අතීතයේදී තම සිතේ ක්‍රියාකාරීත්වය සකස් වූ ස්වභාවය මතකයට නැගෙනකොට, මෙය සටහන් තබන හික්කුටට හිතෙනවා, මේ අකීකරු, රස්තියාදුකාර, මාන්තක්කාර නැහැදිව්ව සිත දමනය කරගත්තේ කොහොමද කියලා. එය මොනතරම් ආශ්වර්‍යයක්ද කියලා. ඒ උදෙසා කළ කැපකිරීම් කොතරම්ද කියලා. මෙහෙම හිතෙනකොට ලොව්තුරා බුදුරජාණන්වහන්සේට අප්‍රමාණ වාරයක් හදවතින් වන්දනා කරනවා. උන්වහන්සේමයි මාර්ගය වුණේ. උන්වහන්සේමයි පිළිසරණ වුණේ. උන්වහන්සේමයි රැකවරණය වුණේ. අන්න ඒ විශ්වාසය ජීවිතය තුළ ඇතිකර නොගත් සමරහක් දෙමව්පියන්ගේත්, එවැනි දෙමව්පියන්ගේ වරදින් විනාශය ඇතිකරගත් දරුවන්ගේත් කථාවක් දැන් පහත සටහන් තබනවා.

ග්‍රාමීය ප්‍රදේශයක ජීවත්වුණ පවුලක් සිටියා. පවුලේ සාමාජිකයන් හතරදෙනයි. මෙම කථාවේ ප්‍රධාන චරිතය තමයි පවුලේ බාල දියණිය. මේ දියණිය කුඩා වයසේදීම තම පියා මියයනවා. පියා මියයන්නේ වස පානය කර සියදිවිනසා ගැනීමෙන්. මේ නිසා ළදරු වයසේදීම මේ දියණියට පිය සෙනෙහස අහිමිවෙනවා. ස්වාමියාගේ වියෝවෙන් පසුව මව දැඩි ලෙස වෙහෙසක් ගෙන දරුවන් ලොකුමහත් කරගන්නවා. මෙහෙම කාලයක් ගතවෙනකොට මවට විදේශ රටක ගෘහ සේවිකා රැකියාවක් ලැබී විදේශගත වෙනවා. පහළොස් හැවිරිදි දියණියත්, ඇයගේ සොයුරාත් මිත්තනියගේ භාරයේ තබා මව විදේශයට යනවා. මවගේ විදේශගතවීමෙන් මෙම පහළොස් හැවිරිදි දියණියට මව සෙනෙහසද අහිමිවෙනවා. ආවිච්ඡේද නිවසේ සිට පාසල් යන දියණියට අවශ්‍ය සියලු වියහියදම් විදේශ රැකියාවේ නියුතු මව මාස්පතා එවනවා. නමුත් දියණියගේ මව විදේශ රැකියාව කෙරෙහි ඇතිකරගත් දැඩි තෘෂ්ණාව නිසාම, දීර්ඝ කාලයක් පුරා නැවත නැවත විදේශගත වෙනවා. මේ හේතුවෙන් කුඩා කාලයේදීම පිය සෙනෙහස සහමුළින්ම අහිමිවූ දියණියට මව සෙනෙහසද ඇත්ව යනවා.

මව්පිය සෙනෙහස අහිමිවීමෙන් මානසික පීඩනයට පත්වෙන මේ දියණිය පාසලේ සම වයසේ ශිෂ්‍යයෙක් සමග ප්‍රේම සම්බන්ධතාවකට මුලපුරනවා.

දැන් දෙදෙනා හොඳ පෙම්වතුන්. මේ යොවුන් පාසල් වයසේ ප්‍රේමය පළමුව පාසලේ අයත් දෙවැනුව ගමේ අයත් දැනගන්නවා. හොර රහසේ කරගෙන ගිය මේ ආදරය හෙළිවීමෙන් ගැහැනු දරුවාගේ වයසට වඩා වත්පොහොසත්කම්වලින් වැඩි පිරිමි දරුවාගේ දෙමාපියන්, ඥාතීන් පිරිමි දරුවාට මේ සම්බන්ධය නවතා දමන ලෙස අවවාද කරනවා. මේ බලපෑම් ඉවසාගත නොහැකිවූ තැන මේ පාසල් ශිෂ්‍යයා සියදිවි නසාගන්නවා. මේ ලාබාල පාසල් ශිෂ්‍යයාගේ සියදිවි නසාගැනීම ගැන ගමත්, පාසලත් දැඩි ලෙස කම්පාවෙනවා. මියගිය පිරිමි දරුවාගේ ඥාතීන් සැම දෙනාම තම පුතාගේ දිවිනසා ගැනීමට හේතුව වශයෙන් දකින්නේ, දෙමාපියන්ගේ රැකවරණය අහිමිවූ, වයෝවෘද්ධ මිත්තනිය භාරයේ සිටි යොවුන් පෙම්වතියවයි. මේ හේතුව නිසා පාසල් වයසේ පසුවූ මේ දියණියට පිරිමි දරුවාගේ පාර්ශ්වයෙන් දැඩි ලෙස විරෝධය, ඇනුම්බැනුම් එල්ලවෙනවා. පහළොස් හැවිරිදි වියේ පසුවූ පාසල් ශිෂ්‍යයෙක් වන ඇයට දරාගැනීමට නොහැකි ආකාරයෙන් චෝදනා එල්ලවෙද්දී, දෙමාපිය හවුභරණද නොමැති ඇය දැඩිව තීරණය කරනවා තමාද සියදිවිනසාගෙන තම පෙම්වතා ගිය ලෝකයටම යනවා කියලා.

මේ වනවිට ඇය සිය පාසල් මිතුරියන්ට පවසා තිබුණා, මියගිය තම පෙම්වතා රාත්‍රියේ සිහිනෙන් ඇවිත් තමන්ට කපා කරන බව. නිරතුරුවම ඔහු සිටින ලෝකයට එන්න කියලා අඬගසන බව. මේ මනෝභාවය නිසාත්, පෙම්වතාගේ පාර්ශ්වයෙන් එල්ලවන ඇනුම් බැනුම් විවේචන නිසාත්, සියදිවි නසාගැනීමේ තීරණය ඇය ඉක්මන් කරනවා. ආදරය කියන වචනයේ අර්ථයවත් නොදැන, හුදෙකලාභාවය නිසාම, දෙමව්පිය සෙනෙහස නොලැබුණු නිසාම, බොළඳ ප්‍රේමයක කටුකබව අත්විඳින මෙම පහළොස් හැවිරිදි දියණිය එක්තරා මොහොතක තීරණයක් ගන්නවා. ඒ තමා දැඩි ලෙස ආදරය කළ, තම ආදරය නිසාම සියදිවිනසාගත් තම පෙම්වතා වෙනුවෙන් ඔහුගේ ලෝකයට යන්නට. තමන් නොකළ වරදකට 'අපේ පුතා මරාගත්ත පව්කාරී' යැයි දැඩි ආකාරයෙන් ඇනුම්බැනුම් එල්ල කරන ලෝකයාගෙන් මිදිය යුතු යැයි සියදිවි හානිකර ගැනීමට ඇය ස්ථිරවම තීරණයකට එළඹියා .

ඇය පැනක් කොලයක් ගෙන බොහොම සංවේදීව ලිපියක් ලියනවා. මගේ ආදරණීය පෙම්වතා නිතරම සිහිනෙන් ඇවිත් මට එයාගේ ලෝකයට එන්න කියලා අඬගසනවා. මේ ලෝකයේ මා වෙනුවෙන් සිටියේ ඔහු පමණයි. ඒ නිසා මම ඔහුගේ ලෝකයට යනවා. මේ විෂම මිනිසුන්ගෙන් මිදිලා ඔහු සමග සතුටින් ජීවත්වීමට.

දෙවැනුව ඇය සටහන් කරනවා, නොකළ වරදකට මට චෝදනා කරන මේ සමාජයේ තවදුරටත් ජීවත්වෙන්න බෑ. මම මගේ පෙම්වතා ළඟට යනවා. මම මැරුණට පසුව මගේ දේහය සහිත පෙට්ටිය මත මල්වට්ටි දෙකක් තබන්න. ඉන් එකක් මට. අනික මගේ පෙම්වතාට. මගේ දේහය වළඳැමු පසු එම වළ මත සුදු මල්ගස් දෙකක් සිටුවන්න. එකක් මගේ නමින්. අනික මගේ පෙම්වතාගේ නමින්.

බොහෝම සංයමයෙන්, කලබලකාරීබවකින් තොරව, තමාට චෝදනා කරන මිනිසුන් කෙරෙහි දැඩි කලකිරීමකින්, තම මියගිය පිංවතා සිටින ලෝකය කෙරෙහි දැඩි උපාදානයක් සකස් කරගෙන, ඉහත සටහන කොලයක ලියා සුරැකිව මේසයක් මත තබා, මව විදේශගතවීම හේතුවෙන් වසාදමා තිබූ තම නිවසට ඇතුළුවී බාල්කයකට ලඟුපොටක් දමා සිය දිවි නසාගන්නවා. මේ සියල්ල සිද්ධවෙද්දී මෙම දියණියගේ මව සිටියේ විදේශගතව. ඉහත සිද්ධිය රටේ යම් ප්‍රදේශයක සිදුවූ අතිශයින් අවාසනාවන්ත, සත්‍ය සිදුවීමක්. මේ සිද්ධිය දැනගත් සෑම මනුෂ්‍යයෙක්ම අතිශය කම්පාවට පත්වුණා මේ යොවුන් වියේ දරුවා අකාලයේ මියයෑම ගැන.

දැන් ඔබට සිතෙන ආකාරයට, ඔබ කර්මය කර්මඵලය ගලපාගන්නා ආකාරයට දකින්න උත්සහගන්න මේ සියදිවි නසාගත් දියණිය කුමන ප්‍රතිසන්ධියක් ලබන්න ඇතිද කියලා.

බුදු රජුන්ගෙන් පාර නැසූ

අවාසනාවන්තිය - II

දැන් ඔබ ඔබට හිතෙන ආකාරයට කර්මය කර්මඵල ගලපාගන්නා ආකාරයට දකින්න උත්සහගන්න, මේ සියදිවි නසාගත් දියණිය කුමන ප්‍රතිසන්ධියක් ලබන්නට ඇති ද කියලා.

ඇය සියදිවිනසා ගැනීමට පෙර බොහෝම සංයමයෙන්, කලබලකාරී බවකින් තොරවයි අවසන් ලියුම ලියන්නේ. එම ලිපියෙන් ඇය කියනවා, ඇයට මියගිය පෙම්වතා සිහිනෙන් ඇවිත් අඬගහන බව. සුදුමල් වට්ටි, සුදුමල් ගස් ගැන කියනවා. ඇය කාටවත් දැඩි ආකාරයෙන් ද්වේශ කරන අයුරක් එම ලිපියෙන් හැඟෙන්නේ නැහැ. ඉහත කරුණු කාරනා ගලපාගැනීමෙන් ඔබ සිතන්නේ ඇය මරණින් මතු කුමන තැනක උපත ලබන්න ඇතැයි කියලාද?

දැන් පිංවත් ඔබ ඔබට දැනෙන ආකාරයට පිළිතුරක් සිතාගත්තාද?

ඔබ පිළිතුරක් සිතුවා නම් පහත සටහන කියවා එම පිළිතුර නිවැරදි දැයි දැනගන්න. ඔබේ පිළිතුර නිවැරදි නම් ඔබේ කර්මය, කර්මඵලය ගැන දැනීම නිවැරදි බව දැනගන්න. එහෙත් ඔබ ඔබට ලකුණු දෙන්න යන්න එපා. ලකුණු ගැනීමට ඇති කැමැත්ත අඩුකොට, ගුණාත්මක අවබෝධය දෙසටම යන්න. මෙම සටහනේ කරුණු පිංවත් ඔබ පිළිනොගන්නේ නම් එය ප්‍රතික්ෂේප කරන්න. පිළිගැනීමත් ප්‍රතික්ෂේප කිරීමත් ලෝක ධර්මයක් බව දකින්න.

එක් හික්කුවක් උතුම් සමාධියෙන් පසුවෙද්දී මේ මියගිය දියණියගේ නැවත උපත කිනම් ස්ථානයක සිදුවූවා දැයි අරමුණු කර බලනවා. එවිට හික්කුවට දර්ශනය වෙනවා හරි හතරැස් ගිනි ජාලාවක්. මේ ගිනිජාලාවේ ප්‍රමාණය ස්ථිරව කියන්න බැහැ. එය අඩි 10ක් දිගයි, අඩි 10ක් පළලයි කියලා ගත්තොත් ඒ ප්‍රමාණයටම පෙනෙනවා. එම ගිනි ජාලාව අඩි 100ක් දිගයි, අඩි 100ක් පළලයි කියලා ගත්තොත් එම ප්‍රමාණයට පෙනෙනවා. ඒ ස්වභාවය ආශ්චර්යයක්. දිගක්, පළලක් ප්‍රමාණය කරන්න බැහැ. මේ ගින්න තැඹිලිපාට සහ කහපාට මිශ්‍ර ගින්නක්. කිසිම දුමක්, අඟුරු කැබැල්ලක්, අළු ටිකක්, ඉතාමත් සියුම් වශයෙන් හෝ එම ගිනි ජාලාවේ පෙනෙන්නට නැහැ. කළු පැහැයත්, රතු පැහැයත්, නිල් පැහැයත් එම ගිනි ජාලාවේ පෙනෙන්නට නැහැ. ප්‍රභාශ්වර, ඉතාමත් ආලෝකමත් පිරිසිදු කහ සහ තැඹිලි පැහැති ගිනි දළ පමණයි. මේ ගිනිදළු අපිරිසිදු දේ පෙරාගත් පිරිසිදු ගිනිදළුයි. හික්කුව උතුම් සමාධියෙන් මේ දකින්නේ එක් ස්වභාවයක්.

ඒ කියන්නේ සියදිවි නසාගත් දියණිය මරණින් මතු නිරයේ ගිනි ජාලා මත උපත ලබා ඇති බවයි. මෙම සිද්ධියෙන් පැහැදිලිවන්නේ ඇය එම ගිනිදළු නිරයේ උපත ලබා අතිශය වේදනාත්මක දුකකට වැටී ඇති බවයි.

පිංවත් ඔබට දැන් ප්‍රශ්නයක් මතුවෙන්න පුළුවන් මෙම පාසල් දියණිය සියදිවි නසාගැනීමට පෙරාතුව බොහොම සංයමයෙන් සිය අවසාන ලිපිය ලියාපු කෙනෙක්. ඒ ලියන මොහොතේත් දරුණු ද්වේශයක් සිතේ තිබුණු බවක් ලිපියේ අදහස් තුළින් පෙනෙන්නේ නැහැ. එම ලිපියේ මල්වට්ටි ගැන, මල්ගස් ගැන සඳහන්ව තිබුණා. එහෙම සිතුවිලි සකස්වුණ කෙනෙක්ව කොහොමද මේ සා දරුණු නිරයකට වැටුණේ කියලා.

එම කාරණය පිංවත් ඔබ සතියෙන් සිහියෙන් යුතුව මෙහෙම තේරුම්ගන්න අවශ්‍යයි. ඇය අදාළ ලිපිය ලියන මොහොතේ තම මියගිය පෙම්වතා, තමාට ඔහුගේ ලෝකයට එන්න කියලා කථා කරනවා කියන තෘෂ්ණාව තුළ ඇති වූ සතුටින් තමයි සියදිවි නසාගැනීමට සූදානම් වෙන්නේ. තීරණය ගත්තාට පසුව පාඨ ගෙදර වහලයට ලණුව දමලා තොණ්ඩුව සකස් කරන්නෙන් බොහොම කැමැත්තෙන්. පෙම්වතාගේ ලෝකය කෙරෙහි ඇති ජන්ද රාගය නිසාමයි. ගමේ මිනිසුන්ගෙන් එල්ල වන චෝදනා නිසා ඇති වන කලකිරීම මතින් තම පෙම්වතා සිටින එම ලෝකය කෙරෙහි ඇති ජන්දරාගය තවත් වැඩිවෙනවා. ඒ එම චෝදනා අහියස ඇය තව තවත් හුදෙකලා වූ නිසයි. මෙන්න මේ මනෝභාවයෙන් තමයි සිය කැමැත්තෙන්ම තොණ්ඩුව ගෙලට දමාගන්නෙන්. තොණ්ඩුව ගෙලට දාගන්නෙන් සිය පෙම්වතා සිටින ලෝකයට යෑමේ තෘෂ්ණාවෙන්. නමුත් බෙල්ලට තොණ්ඩුව හිරවෙනකොට, එක් ඤාණයකින් මියයන්නේ නැහැ. ඇය දහලලා උගුරු දණ්ඩ කඩාගෙන ඕනේ මියයන්න.

තොණ්ඩුව බෙල්ලට දමා පහළට පැනීමත්, අවසන් හුස්ම පොදු නික්මීමත් අතර තිබෙන කාල පරාසය තුළ ඇය අත්විඳින්නේ මරණීය දරුණු වේදනාවක්. එම දැඩි මරණ වේදනාවේදී ඇයට මියගිය සිය පෙම්වතා පිළිබඳව තෘෂ්ණාවක් නොවෙයි සකස්වෙන්නේ. මරණීය වේදනාවෙන් තොණ්ඩුවේ එල්ලී වියරුවෙන් දහලනකොට තමා කෙරෙහිම තමාට ද්වේශයකුයි සකස්වෙන්නේ. තමාව එතැනට ඇද දැමූ තමාට වෛර කළ ඥාතීන්, ගම්වැසියන් ගැන ද්වේශයකුයි සකස්වෙන්නේ. ඒ වෙලාවට මල් වට්ටි, සුදුමල් ගස්, සුරංගනා ලොවක සිටිනවා යැයි සිතූ තම පෙම්වතා මතක්වෙන්නේ නැහැ. තමා කරගත් මෝහ මූලික ක්‍රියාව නිසා, තමා තුළම තමා කෙරෙහි ඇති වන්නාවූ ද්වේශය බොහොම භයානක අකුසලයක්. මෙන්න මේ ද්වේශ සහගත අවසාන වූනි සිත නිසාමයි මරණින් මතු ඇය නිරයේ ගිනිජාලාව මත උපත ලබන්නට ඇත්තේ.

ඉහත පිළිතුර සමග දැන් පිංවත් ඔබ දැන් ඔබ මුළින් අනුමාන කළ පිළිතුර හරිදැයි ගලපා බලන්න. පිංවත් ඔබ මෙවැනි යෙහවන වයසේ අයෙකුගේ මරණයකදී හුඟක් වේලාවට ඒ අය සුගතගාමී ජීවිත ලබන බවයි විශ්වාස කරන්නේ. එම සිතුවිල්ල ඔබ තුළ ඇතිවන්නේ මැරෙන අයගේත්, මැරෙන්න භාවිතා කරන ක්‍රමවේදයේත්, මරණයට හේතුවන අහිංසකභාවයත් නිසාමයි. නමුත් මෙම සිද්ධියෙන් පිංවත් ඔබට හොඳින් පැහැදිලියි එම මතය නිවැරදි නොවන බව.

හික්කු ව එම දියණිය ස්ථිර වශයෙන්ම නිරයේ ගිනිදැල් මත අපාදුක් විඳින බව දැනගත් පසුව මෙවැනි දරුණු, වියරු අපා දුකක් අත්විඳීමට හේතුවූ, එවැනි දුකකට වැටීමට හේතුවූ කරුණු ඇගේ ජීවිතයට ඇතුළු වූයේ, ඇය අතීතයේ කුමන අකුසල කර්මයක් කළ නිසාද යන්න දැනගැනීමට ඇයගේ පෙර ජීවිතය, ඒ කියන්නේ පාසල් දියණියක්ව ඉපදීමට පෙර ජීවිතය කුමක් ද කියලා අරමුණු කර බලනවා.

කර්මයක උරුමය සොයා

(බුදුරජුන්ගෙන් පාර නැසූ අවසනාවන්තිය III)

එහෙම අරමුණු කර බලන්න භික්ෂුවට අවශ්‍ය වුණේ ඇය පාසල් දියණියක්ව ඉපදුණු ජීවිතයේදී, ඇයට ඉතා දරුණු ආකාරයේ අකුසල කර්මයන් තම ජීවිතය තුළින් විපාක දීමට සිදුවීම නිසයි. පළවෙනි කාරණය තමයි දුප්පත් පවුලක ඉපදීම, කුඩා කාලයේදීම තම පියා සියදිවි නසාගැනීම නිසා අහිමිවීම, ඒ කියන්නේ පිය සෙනෙහස අහිමිවීම, පාසල් වයසේදීම මවද විදේශගත වීම නිසා මව සෙනෙහසද අහිමිවීම, ලාබාල වයසේදීම ප්‍රේම සම්බන්ධතාවක් ඇති කරගැනීම, කෙටි කලකින් එම පෙම්වතාද සියදිවි නසාගැනීම, සමාජයෙන්, ඥාතීන්ගෙන්, ගුරුවරුන්ගෙන් වෝදනා අපවාද එල්ලවීම, අවසානයේදී තමාගේ ජීවිතය තමා අතින්ම නැති කරගැනීම පිණිස කරුණු කාරණා සකස්වීම ආදී මේ සියලු කාරණා අහම්බයෙන් ඇයගේ ජීවිතයට පැමිණි දේවල් නොවේ.

ලොවතුරා බුදුරජාණන්වහන්සේ දේශනා කරනවා සත්වයා කර්මය දායාද කොටගෙන උපදී කියලා. කර්මය මගේකොටගෙන ජීවත්වෙයි කියලා. මේ කාරණයෙන් ඉතා පැහැදිලියයි, ඉහත ඇය මුහුණදුන් සියලු ජීවිත බාධක ඇගේ පෙර ජීවිත වල සිදුවූ අකුසලයන් බවට. ඒ නිසාමයි භික්ෂුව ඇයගේ පෙර ජීවිතය අරමුණු කර බලන්නේ. භික්ෂුවට අරමුණු වෙන්නේ ඇය පෙර ජීවිතයේදී භූත ස්වභාවයේ සත්වයෙක් ලෙස උපත ලබා සිටි බවයි. භික්ෂුවට ඉතා හොඳින්ම සමාධිය තුළදී දර්ශනය වෙනවා, අඩි 2 ක් පමණ දිගැති ශරීරයක් ඇති කුඩා බෝනික්කකුගේ ස්වරූපය සහිත කොණ්ඩය කරල් දෙකකට ඉතා හොඳින් ගොතා බැඳ ඇති ගැහැණු ළමා රූපයක් හිස් අවකාශයේ පාවෙමිනුයි මෙම භූත ගැහැණු දරුවා සිටින්නේ. ඇය ඇස, කණ, නාසය, දිව, මන, කය කියන ආයතන හය සහිත සත්ත්වයෙක්. නමුත් දෙපා බිම තබාගෙන නොවේ ඇය සිටින්නේ. භූත ස්වභාවයේම පාවෙන ළමා ගැහැණු ස්වරූපයේ සත්ත්වයෙක්. එම භූත ස්වභාවයේ සිහිති දැරිය අරමුණුවීමෙන් පසුව භික්ෂුව ඇගේ ඊටත් පෙර ජීවිතය අරමුණු කර බලනවා. මොකද මෙතෙක් භික්ෂුවට අරමුණු වුණේ නැහැ ඇය අතීතයේ කරන ලද අකුසල් විපාකය කුමක්ද කියලා. එම නිසාමයි භූත ස්වභාවයට පෙර ජීවිතය අරමුණු කර බලන්නේ.

එම අවස්ථාවේ උතුම් සමාධියේදී භික්ෂුවට අරමුණු වෙනවා වයස අවුරුදු හතේ පමණ ගැහැණු දැරියක්. දැන් පිටත් ඔබ හොඳින් සිතන්න මේ මොහොතේ ඇය අපායේ ගිණිදළු අතර දුක් විදින නිරි සතෙක්. ඊට පෙර ජීවිතය භූත ස්වභාවයේ පාවෙන ළදැරියක්. ඊටත් පෙර ජීවිතයේදී ඇය වයස අවුරුදු 7 ක පමණ වන මනුෂ්‍ය දියණියක්. තවමත් මුළින් සඳහන් කළ විපාකයන්ට හේතුවූ බරපතළ අකුසල කර්මය හෙළිවුණේ නැහැ. මෙම දියණියගේ ජීවිත 4 ක් අරමුණුවෙලාත්..... නැවතත් භික්ෂුව අරමුණුකර බලනවා වයස අවුරුදු 7 පමණ දැරියක්ව සිට

මියයැමට පෙර ජීවිතයේදී ඇය ලබා තිබූ ජීවිතය කුමක්ද කියලා. ඒ කියන්නේ ඇය පිළිබඳව 5 වැනි ආත්මභාවයත්.. අන්න එතැනදී තමයි හිඤ්චට ඉහත සියදිවි නසාගැනීමට හේතු සකස්වූ, දෙමාපියන් අහිමිවීමට හේතු සකස්වූ, පෙම්වතා සියදිවි නසාගැනීමට හේතු සකස්වූ අකුසල් කර්මය අරමුණු වෙන්නේ.

ඇගේ එම ජීවිතයේදී වයස අවුරුදු 25ක පමණ කාන්තාවක් ලෙසින් හිඤ්චට අරමුණු වෙනවා. සමාධියේදී දුටු එම කාන්තාවත් දරු ගැබක් කුසේ දරාගෙන සිටින කාන්තාවක්. ඇය සිය දැනින් කුස මිරිකමින් තම කුසේ සිටින දරුවා ගබ්සා කරනවා. හිඤ්චට හොඳින් දර්ශනය වෙනවා ඇය ගර්භාෂය දැනින් පොඩි කරන ආකාරය. මෙතැන තමයි මේ දරුණු අකුසලයේ ආරම්භය.

දැන් අපි එතැන ඉඳලා පහළට එමු. මනුෂ්‍ය ලෝකයේ කාන්තාවක්ව ඉපිද තමාගේම කුසේ ඇතිවූ කලල රූපය ගබ්සාකර, මරා දමනවා. එම අකුසලය නිසා නැවත මනුෂ්‍ය ලෝකයේම මිනිස් දියණියක්ව ඉපිද වයස අවුරුදු 7 දී පමණ අඩු වයසින් මියයනවා. වයස අවුරුදු 7 දී අඩු ආයුෂින් මියයැමේදී ශක්තිමත් කුසල් අකුසල් සිතක් සකස් නොවීම නිසාම භූත ස්වභාවයේ පාවෙන භූත දැරියක්ව ඉපදෙනවා. එම භූත දැරිය කුමක් හෝ පිනක් අනුමෝදන්ව නැවත දුප්පත් මව්කුසක දැරියක්ව උපත ලබනවා. මේ ලැබූ උපත තමයි පාසල් දැරියක් ලෙසින් දිවිනසාගත් දියණිය.

ඉහත සටහනේ ජීවිත 5ක් පිළිබඳ කථාවක් කියවෙනවා. ඒ කියන්නේ මෙයට ජීවිත 4 කට පෙර ඇය ලැබූ ඒ කාන්තා ජීවිතයේදී තමාගේ දරුගැබ තමා විසින්ම විනාශකර මරාදැමීම නිසා එහි අකුසල් විපාකය, ප්‍රාණඝාත අකුසලය ජීවිත 4 ක් පසුවටත් විපාක දෙමින් පැමිණ අවසානයේ එම අකුසලය විසින්ම ඇතිකරන විපාක හේතුවෙන් ඇයව නිරයේ ගිණිදළු මතට ඇද දමනවා. තමගේ කුසේ සිටින හයක් හතරක් නොදන්නා ලේ කැටි දරුවා තමා විසින්ම ගබ්සා කිරීමට ගැලපෙන ආකාරයටමයි ඇයට කර්මය විපාකදෙන්නේ අකුසලයේ ප්‍රතිබිම්භයමයි. විපාකයේ වෙනසක් නැහැ. සම්බුදු වදන ඉතා හොඳින් අර්ථවත් වෙනවා. තම කුස උන් දරුවා මරාදැමීම නිසා ඊළඟ ජීවිතයේදී වයස අවුරුදු 7 තරම් අඩු ආයුෂින් මිය යනවා. නැවත භූත ස්වභාවයේ සත්වයෙක්ව උපදිනවා. ඊළඟට මේ රටේ දුෂ්කර පෙදෙසක දුප්පත් අම්මා කෙනෙකුගේ මව් කුසේ ඉපදෙනවා. පුංචි කාලෙම තාත්තා සියදිවි නසා ගන්නවා. අම්මා ඇත්වෙනවා. පෙම්වතාද දිවිනසා ගන්නවා. සමාජයේ අපවාද, චෝදනා නැගෙනවා. අවසානයේ තමාත් සියදිවි නසාගෙන අපායේ ගිණිදළු මත අකුසල් විපාකය විඳිනවා. බලන්න, මෙයට ජීවිත 4 කට පෙර තම දරුගැබේ සිටි දරුවා මරාදැමුවා වගේම පියාත්, පෙම්වතාත්, අවසානයේ තමාත් සියදිවිනසා ගන්නා ඉරණමකට ලක්වෙනවා. මේ සිදුවීම් වල දුක පීඩනය තමා විසින් දරාගන්නවා.

දැන් පිංවත් ඔබට ජේනවාද අකුසල් විපාකවල බරපතලභාවය. එය විපාක දෙමින් පැමිණෙන දුර. පිංවත් ඔබ ජීවත්වන සමාජයේ ගබ්සාව කියන අති අමානුෂික මනුෂ්‍ය සාතනය නීතිගත කරන්න කියලා රාවයන් ඇසෙනවා නේද? ගබ්සාවක් සිදුකරන ආයතන අප්‍රමාණව රට තුළ ක්‍රියාත්මක වෙනවා නේද? මේවා නැති කරන්න පුළුවන් දේවල් නොවේ. මාරයාගේ ලෝකයේ කාමයේ, රාගයේ අස්වැන්න තමයි මේ ගබ්සාව. මනුෂ්‍යයාගේ සිත කාමයෙන් රාගයෙන් මත්වෙන්න මත්වෙන්න අස්වැන්න බහුල වෙනවා. සක්‍රිය වෙනවා. ඒකයි මේවා ලෝක ධර්මයන් කියලා සටහන් කළේ. මෙම සටහන කියවන ඔබ හික්මෙන්න. ජීවිතයේ කඩදාවක්වත් ඉහත අකුසලය සිදුනොකරන බවට සිතාගන්න. අසම්මත දරුගැබක් ඔබට ලැබුණොත් එය මරා නොදමන්න. ලෝකයා අවමන් කරපුවාවේ. නින්දා කරපුවාවේ. ගල් ගැසුවාවේ. තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාවෙන් එම දරුවා ඔබ හදාවඩාගන්න. එම දරුවාට මෙමත්‍රිය කරන්න. එහෙම කළොත් ඔබට ලෝකයාගෙන් අපවාද නින්දා පැමිණේවි. නමුත් එසේ කිරීමෙන් ඔබව නිරයට නොවැටෙන බවට ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ සහතිකයක් දෙනවා.

පිංවත් ඔබ ලොව්තුරා බුදුරජාණන්වහන්සේ පෙන්වූ පාර අමතකකොට, තෙරුවන් කෙරෙහි ඇති විශ්වාසයෙන් තොරව, ලෝකයාගෙන් නැගෙන අපවාද නින්දා වලට බියෙන් එම දරුගැබ මරාදැමුවොත් යම් දවසක නිරයේ වියරු ගිනිදැල් මතට පතිතවන බවට හොඳම උදාහරණය ඉහත සටහන තුළ තිබෙනවා. කැමති දේ ඔබ තෝරාගන්න. ශීලයේ අර්ථය ජීවිතයට එකතුකොටගෙන ඉහත අවදානමින් පිංවත් ඔබ මිදෙන්න. තෙරුවන් කෙරෙහි ඇතිකරගන්නා අවල ශ්‍රද්ධාවත්, දන්දීම තුළින් ඇතිකරගන්නා අත්හැරීමේ ශක්තියෙන් මෙන්ම මේ සියල්ල තුළින් මෝදුවන මෙමත්‍රී ශක්තියෙන් ඉහත සතර අපායේ අවදානමින් ඔබව මුදවන ලොව්තුරා බුදුරජාණන්වහන්සේ පෙන්වාදුන් මාර්ගයට පිංවත් ඔබ පියනගන්න.

මස් මාංශ අනුභවය

1.බෞද්ධ පිංචතුන්ගේ ජනප්‍රිය පැනය

වර්තමාන සමාජය තුළ බෞද්ධ ජනතාවට ගැටලුවක් තියෙනවා.ඒ තමයි මාංශ, නිර්මාංශ ප්‍රශ්නය.මේ ප්‍රශ්නය දැඩි දෘෂ්ඨියකට ගෙන සමහර පිංචතුන් තම මතයට විරුද්ධ කාණ්ඩයට එරෙහිව හැසිරෙනවා.කොහොම වුණත් සත්ව හිංසාවත්,සත්ව ඝාතනයත් නැවතිලා,මස් අනුභවය නිසා සෑදෙන සමහරක් රෝගවලින් තොරවෙලා,සමාජයේ මෙහිකරුණාව නිරෝගීභාවය පිරි ඉතිරි ගියොත්,එය මොන තරම් සුන්දර දෙයක්ද.එවැනි පරිසරයකදී ඔබට වටලප්පමක්,කේක් කැබැල්ලක්,කට්ටි එකක් අනුභව කරන්න පුළුවන් බියෙන් සැකෙන් තොරව. ඒ වගේම රටේ සිටින හරක්,එළුවෝ,ඌරෝ,කුකුලෝ ගහණය වැඩිවෙලා ඒ හේතුවෙන් හටගත් රෝගකාරක වසංගතයන් මිනිස් ප්‍රජාව විනාශකොට දමන්නත්පුළුවන්.මෙවැනි සමාජයක් සිහිනයක් මිස යථාර්ථයක් නම් වෙන්න බෑ.

ලෝකය ගොඩනැගිලා තිබෙන්නේ හේතු ධර්මතාවයන් අනුව.ඒ නිසා පැවැත්ම සකස්වෙන්නේ මෝහමූලික ලෝකය තව තවත් පුළුල් වෙන දිශාවටමය.අවිද්‍යාව තුළම උපන් අධ්‍යාපනය තම සුවච කීකරු ගෝලයන් හැඩගස්වන්නේද,අවිද්‍යා ගුරුකුලයේ ස්ථිර පැවැත්ම උදෙසාය.මෙතැනදී තිරිසන් සත්ත්වයාද,මනුෂ්‍යයාද යන්න ප්‍රශ්නයක් නොවේ.වැදගත් වන්නේ තම ගුරුකුලයේ පැවැත්මයි.සංවර්ධනයයි.අවිද්‍යා ගුරුකුලයේ ඉලක්කය,අරමුණ යනු උපදින හැම මනුෂ්‍යයෙකුම මරණින් මතු මිට්‍යාදෘෂ්ඨික මනුෂ්‍යයෙක්,ප්‍රේතයෙක් තිරිසන් සතෙක් නිරිසතෙක් අසුරයෙක් කිරීමය.මෙතෙක් ඔවුන්ගේ ප්‍රගති වාර්තාව, ඉලක්ක ඉක්මවා අනපේක්ෂිත ප්‍රගතියක් වාර්තාකොට ඇත. සැබෑ ධර්ම මාර්ගය කොන්ඩ් යන අනාගතයේදී අවිද්‍යා ගුරුකුලයේ සැලසුම්කරුවන්, ලෝකය සැලසුම් කරන්නේ මනුෂ්‍යයාත්, තිරිසන් සතාත් සත්වයින් දෙදෙනෙක් වශයෙන් සිතා නොව,එක සත්වයෙක් වශයෙන් සලකමින්ය.බුද්ධෝපන්නි කාලයක ලබන මනුෂ්‍යයන් ජීවිතයත්, තිරිසන් සත්වයාත් අතර වෙනස ඔවුන් නොහඳුනයි.එහෙයින් අනාගත ලෝකයේ උපදින මනුෂ්‍යයා තිරිසන් සතා සේම,තම අම්මා,තාත්තා,පුතා, දුව නොහඳුනන පිරිසක් වනු ඇත.කර්මය,කර්මඵල හඳුනන්නේ නැති පිරිසක් වනු ඇත.ධර්මය අධර්මය නොහඳුනන පිරිසක් වනු ඇත.ඔවුන් හඳුනනු ඇත්තේ තිරිසන් සත්වයා සේම කාමය,ආහාර සහ ආරක්ෂාව පමණක්ම වනු ඇත.මේ බිහිවන ලෝකයා අවිද්‍යා ගුරු කුලයේ ඉලක්කගත ලෝකයයි.ඔවුන් එම ලෝකයට 'නිදහස් ලෝකය' යන නම්බුනාමයද පටබදිනු ඇත.

එවිට ඔබ සීමා මායිම් නැති 'නිදහස් ලෝකයේ' නිදහසේ ජීවත්වන මිනිසුන්ය. සිරිත් විරිත්, වාරිත්‍ර අවශ්‍ය නැත. ඒවායින් නිදහස්ය. අවිද්‍යා ගුරුකුලයේ මේ ඊනියා නිදහස යනු ඔබව සතර අපායට වේගයෙන් පියමංකරවන නිදහසයි. දුක ත්‍රිව කරවන මාර්ගයේ නිදහසයි. අනාගත ලෝකයේ කවදාහරි දිනක සිදුවන කල්ප විනාශයත්, ලෝක විනාශයත් හා ඊට පෙර සිදුවන අතුරු විනාශයත් සඳහා මනුෂ්‍යයා විකෘතියක් විය යුතුය. විකෘතිය යනු ගුණධර්ම පිරිහී ගිය , එකිනෙකා ඇතකොටාගන්නා පිරිසක් විය යුතුය. තත්භා, මාන, දිට්ඨියෙන් පිරී ගිය පිරිසක් විය යුතුය. රාග, ද්වේෂ, මෝහයෙන් පිරීගිය පිරිසක් විය යුතුය. අවිද්‍යා ගුරුකුලය මේ ගොඩනගමින් පවතින්නේ එම සමාජ පසුබිමයි. අවිද්‍යා ගුරුකුලය යනු මෝහයෙන් බරිත 'ලෝකය සැපය' 'ලෝකය නිත්‍යය' යන මූලාවෙන් ඇතිවන මනුෂ්‍ය සිතමය. ඒ සිත නිසා අපි සැවොම මේ ගුරුකුලයේ ඒජන්තවරුය. සාමාජිකයෝය. එහෙයින් සද්ධර්මය පවතින වර්තමානය ඔබ කළ යුත්තේ අනාගතයේදී බිහිවන විෂම, දුක පිරි ලෝකයෙන් ඉක්මනින්ම නිදහස් වීමය. මේ මොහොතේ ඔබට විවරව ඇති ඒ නිදහස්වීම අහුරන එක් මාර්ගයකි මේ මාංශ නිර්මාංශ ප්‍රශ්නය .

සැබැවින්ම මේ ප්‍රශ්නය සුන්දරය. ශීලය පැත්තෙන්, කැපී පෙනීමෙන් ඉහළය. ඉලක්කගත පිරිසේ ආකර්ශනය ප්‍රබලය. එහෙත් කනගාටුවෙන් චූවද කිව යුත්තේ ඔබ අල්ලාගෙන සිටිනුයේ සම්මා සම්බුද්ධ දේශනාවට පටහැනි අන්තයක් බවය. ආමගන්ධ යනු මස් මාළු වල පිළි ගඳ නොව, තම කෙළෙස්වල ගඳ බව ආමගන්ධ සූත්‍රයේදී ලොචතුරා බුදු රජාණේ වහන්සේ පැහැදිලිව දේශනා කර ඇත. ඔබ තවමත් ලොචතුරා බුදු රජාණන් වහන්සේ දේශනා කොට වදාළ ධර්මයක් නොපිළිගන්නේ නම්, ඊට විරුද්ධ අර්ථයන් සපයන්නේ නම්, තවමත් ඔබ තෙරුවන් සරණ නොගිය අයෙකි.

හික්ෂුව මේ සටහන ලියන මොහොතේ වැඩසිටින්නේ හම්බන්තොට දිස්ත්‍රික්කයේ කුටියකයි. මේ ප්‍රදේශයේ විශාල වශයෙන් හරක් ගාල් ඇත. එක් රංචුවක හරකුන් සියය දෙසිය සිටිනවා. මේ හරක් වැඩි පිටිවල, වෙල් ලියැදිවල රංචු වශයෙන් හැසිරෙනකොට, එක රංචුවට වැතිරී ගිමන්හරිනකොට, මේ පාරේ එහා මෙහා යන දේශීය, විදේශීය සංචාරකයන් ඒ දර්ශනය දැකලා හරි තෘප්තියක් ලබනවා. ආශ්වාදයක් ලබනවා. වාහන නවතාගෙන බලා සිටිනවා. නමුත් ඔබ මේ දැකලා තෘප්තිමත් වන, ආශ්වාදය ලබන දර්ශනය යටින්, ඔබට නොපෙනෙන බේදවාචකයක් තිබෙනවා. ඔය හරක් රංචුවල වයසට ගිය එළදෙනුන් සහ සාමාන්‍ය තරුණ වයස ඉක්මවූ පිරිමි සතුන් නැහැ. රංචුවේ බෝවීම උදෙසා පිරිමි සතුන් දෙනුන්දෙනෙක් විතරයි සිටින්නේ. ඔය හරක් රංචුවල ඔබ දකින්නේ තරුණ, මධ්‍යම වයසේ පසුවන එළදෙනුන් සහ පැටවුන් පමණයි. වැඩිහිටි, පැටවුන් නොලබන එළදෙනුන් සහ පිරිමි සතුන් මසට විකුණනවා. හැබැයි සමහර කෙනෙක් එහෙම නොකරනවාත් වෙන්න පුළුවන්.

බලන්න ඔබ ආශ්වාදය ලබන දර්ශනය යට මොනතරම් දුක්ඛිත කථාවක් සැඟවිලා තිබෙනවාද කියලා.ඔබ ඔය දැකලා ආශ්වාදය ලබන හැම සතෙක්ම වගේ අනාගතයේ දවසක මසට විකිණෙනවා.මෙන්න මේ සිද්ධියට සමානයි ඔය මස් මාංශ ප්‍රශ්නයත්.බාහිරින් මේ ප්‍රශ්නය හොඳ ඉල්ලුමක් ඇති,ආකර්ශනීය,ජනප්‍රිය මාතෘකාවක් වුවද,මේ මස් මාංශ ප්‍රශ්නය තුළ, ඔබට නොපෙනෙන අති භයානක බේදවාචකයක් සැඟවී පවතිනවා.ඒ බේදවාචකය තමයි,සතර අපායෙන් ඔබ නිදහස ලබන තීරණාත්මක ධර්මතාවය වන,සක්කාය දිට්ඨිය,මමත්වයේ දැඩිභාවය,මේ මස් මාංශ ප්‍රශ්නය නිසා,ක්ෂය වීමේ පැත්තට නොගොස්,වර්ධනය වීමේ ස්වභාවයට පත්වීමයි. 'මම නිර්මාංශයි' 'මම දෘෂ්ඨීන්' 'අනෙක් අය දුසිල්වත්' 'මගේ කුස සුසානභූමියක් නොවේ' මේ ආදී දෘශ්ශීන් නිසා තත්භාවත්,මාන්තයත්, තමා කෙරෙහි නිරතුරුවම වර්ධනය කරගන්නවා.මේවා තුළින් වැඩෙන්නේ මමත්වයේ දැඩිභාවයමයි.ඔබ නිහතමානීව හොඳින් සිතන්න.ඔබට තේරුම්ගන්න බැරි වෙන්නේ නැහැ.ඔබ දක්ෂයි.

2.මෙම ත්‍රිය අනුභවකර

මස් මාංශ නොකෑමෙන් පලක් වේද?

එක්තරා ගිහි පිංවතෙක් හික්කුවගෙන් ඇහුවා 'හාමුදුරුවෝ මස් මාංශ අනුභවය ගැන ඔබ වහන්සේ දරන අදහස මොකක්ද?' කියලා. එම පිංවතාට හික්කුව දුන්න පිළිතුර මෙහි සඳහන් කරනවා. ඔබ ගිහි පිංවතෙක් නිසයි හික්කුව මෙහෙම පිළිතුරක් දෙන්නේ. හැබැයි මේ පිළිතුර සමාජයේ සැමටම එකඟ නැහැ. එම පුද්ගලයා ලබා ඇති ධර්මාවබෝධය මත, පිළිතුරේ ස්වභාවය වෙනස් වෙනවා. හික්කුව ගිහි කාලයේදී පැවිදිවීමට පෙරාතුව වසර 5ක් පමණ මස් මාලු අනුභව කළේ නැහැ. ඒ කාලයේ මස් මාලු අනුභව කරනකොට ඒ සතා මැව්ලා පෙනෙනවා. උදාහරණයක් කීවොත්, කුකුළු මස් අනුභව කරනකොට කුකුළා මැව්ලා පෙනෙනවා. ඒ නිසා මස් මාලු අනුභවයෙන් වැළකී සිටියේ බොහොම කැමැත්තෙන්. හැබැයි මාංශ අනුභව කරන අය විවේචනය කරන්න ගියේ නැහැ. නිර්මාංශ බව ලෝකයට පෙන්වීමට ගියේ නැහැ. කෑමට ගත්ත ආහාර පිඟානේ මස් මාලු බෙදලා තිබ්බොත්, එය පිඟානේ පැත්තකට කර ආහාර අනුභව කළා. ගිහි කාලයේදී, මහා සංසරත්තය උදෙසා දන්දෙන අවස්ථාවලදී දානයට මස් මාංශ පූජා කළා. නිර්මාංශ වුවද ඒ හේතුවෙන් දෘෂ්ටියක් හෝ අත්‍යයන්ගේ කැමැත්ත හෙළා දැක්කේ නැහැ.

හික්කුව පැවිදිවීමෙන් යම් කලකට පසුව මේ තත්ත්වය වෙනස් වුණා. මේ මොහොතේ මේ ප්‍රශ්නය අසන්නේ පිංවත් ගිහි මහත්තයෙක්. කවුරුත් හෝ ධර්ම මාර්ගයේ ගමන්කිරීමට අවතීර්ණ වනවිට මුලින්ම සිටින්නේ පෘතග්ජන ස්වභාවයේ. දෙවැනිව සෝවාන් මාර්ගය තුළ. මේ ප්‍රශ්න අහන පිංවතා ඉහත ස්වභාවය නියෝජනය කරන නිර්මාංශ පුද්ගලයෙක්. එහෙම ස්වභාවයේ අයෙකුට අපි අවවාද කළොත් 'ඔබ මස් මාලු බිත්තර අනුභව කළ යුතුයි. ඒවා නොකෑම වැරදියි' කියලා , අපි එම පිංවතාට කරන්නේ ලොකු වරදක්. ඔහු කෙරෙහි අනුකම්පාවෙන් තොරවීමක්මයි. ඒ වගේම එම පිංවතා, තමා නිර්මාංශව ජීවත්වෙමින් , අනුනට ද ඒ ගැන දේශනා කිරීම, පෙළඹවීම වරදක් නැහැ. මොකද තවම ඒ පිංවතුන්ගේ ස්වභාවය සෝවාන් මාර්ගයේ පෙරට යන ස්වභාවයයි. අනාගතයේ යම් දිනෙක මේ පිංවතුන් සෝවාන් ඵලය අවබෝධ කරගැනීමට නම් තෙරුවන් කෙරෙහි අවල ශ්‍රද්ධාව, ආර්යකාන්ත ශීලය තම ජීවිතවලට ගලපාගැනීම අත්‍යවශ්‍ය සාධකයක් වෙනවා.

තමාට සිතෙනවා නම්, මස් මාංශ අනුභව නොකිරීම නිසා තමා තුළ මෙම ත්‍රිය කරුණාව වර්ධනය වන බව, එම පිංවතා නිර්මාංශව සිටීම වරදක් යැයි හික්කුව මොනව හේතුවක් නිසාවත් කියන්නේ නැහැ. හැබැයි මෙතැනදී නිර්මාංශභාවය රකින පිංවතුන් සමහරෙක්ගෙන් නොදැනුවත්භාවය නිසා ලොකු වරදක් වෙනවා. තමාට නිර්මාංශ වීමට අවශ්‍යනම්, එය කළ

යුත්තේ තමා තුළ මෛත්‍රිය කරුණාව වැනි ධර්මයන් තව තවත් ශක්තිමත් කරගැනීමටත්, ඒ තුළින් තෙරුවන් කෙරෙහි අවල ග්‍රද්ධාව, ශීලය ශක්තිමත් කරගැනීමේත් පරමාර්ථයෙන්මය. එසේ නොමැතිව, තමා වර්ණනා කරගැනීම උදෙසා අනුන්ව හෙළාදැකීමට නොවේ. මෙතැනදී ඔබ තුළ වැඩෙන්නේ මෛත්‍රිය කරුණාව නොවේ. තමා කෙරෙහි මාන්තය, තන්හාව, දිට්ඨියයි. මේ නිසා ඔබ විරුද්ධ මතය සමග ගැටෙනවා. එතකොට ඔබේ මෛත්‍රියට මොකද වෙන්නේ. සියලු සත්වයෝ සුවපත් වේවා කියන සම්බුදු වදනට මොකද වෙන්නේ. ඔබ තිරිසන් සතුන්ව සුවපත් කරගැනීමට ගිහින්, තිරිසන් ලෝකයෙන් මිදී, මේ බුද්ධෝපාද කාලයේ උතුම් මිනිසක් බවක් ලැබූ පිංවත් මනුෂ්‍යයන්ව, ගිහි පැවිදි උතුමන්ව විවේචනය කරනවා. ගැටෙනවා. තිරිසන් සතුන්ගේ නිදහස උදෙසා පෙනී සිටින ඔබ, උතුම් මනුෂ්‍යයාගේ නිදහස සීමා කරනවා. මෙවැනි තත්ත්වයක් තුළ ඔබ මේ ධර්ම මාර්ගයේ කෙසේ නම් පෙරට යන්නද?

ඔබට ලෝකය හදන්න බැහැ. ලෝකයාව දුකෙන් මුදවන්නත් බැහැ. තිරිසන් ලෝකයේ සතෙකු ව ඉපදීමට හේතුව, එම කර්මය කර්මඵලයන් විඳීම වළක්වන්න අපිට බැහැ. ඔබ නිර්මාංශව සිටිමින් ඉන් ලබන ශක්තිය, තන්හාව මාන්තය සහ දිට්ඨියට හීන කිරීමට ඉඩනොදී ධර්ම මාර්ගයේ පෙරට යන්න. මෙයින් අදහස් වෙන්නේ නැහැ, මස් මාංශ අනුභව කරන අයට ධර්ම මාර්ගයේ ඉදිරියට යන්න බැහැය කියලා. මස් මාංශවලට ඇලුන කෙනෙකුට වඩා, වේගවත් ගමනක් දෘෂ්ටිගත නොවූ නිර්මාංශ කෙනෙකුට ධර්ම මාර්ගයේ තිබෙනවා. ඒ වගේ ම දෘෂ්ටිගත නිර්මාංශ පුද්ගලයෙකුට වඩා, මස් මාංශ අනුභව කරන මධ්‍යස්ථ පුද්ගලයෙකුගේ ධර්ම මාර්ගයේ ගමන වේගවත් වෙන්න පුළුවන්. මෙය බලපාන්නේ පුද්ගලයාගේ ඇලීමේ ගැටීමේ ස්වභාවය මතයි.

පිංවත් ඔබ වැරදි අර්ථකථන ගන්න එපා. මස් මාංශ කෑමත්, නොකෑමත්, ධර්මාවබෝධය ලැබීමත් අතර සම්බන්ධයක් තිබෙනවා කියලා. හික්කු ව මේ සටහන පුරාවට කියන්න උත්සහ කළේ, සෝවාන් මාර්ගය තුළ ගමන් කරන පිංවතුන් අභිංසක සතුන් කෙරෙහි මෙන්ම, මස් මාංශ අනුභව කරන මනුෂ්‍යයන් කෙරෙහින් මෛත්‍රිය කරුණාව පෙරදැරි කරගෙන කටයුතු කළහොත්, ඔබේ ධර්ම මාර්ගයේ ගමන ඉක්මන් වන බව පමණයි.

පිංවත් ඔබ මස් මාංශ අතහැරීම තුළින්, ඊට වඩා ශක්තිමත් යමක් අල්ලාගන්නේ නම්, මස් මාංශ සම්බන්ධයෙන් කළ ඒ අතහැරීම දුක පිණිසම හේතුවන්නේය. හික්කු ව මෙහිදී පැහැදිලි කරන්නේ මස් මාංශ කැපද, අකැපද කියන කාරණය නොවේ. හික්කු ව මේ සම්බන්ධව මතයක් නැහැ. මතයක් කියන්නේ දෘෂ්ටියක්. සියල්ල අනිත්‍ය වූ ලෝකයේ එක මතයක ඉන්න කාටවත්ම බැහැ. අපි යමක් දැඩිව අල්ලාගත්තානම් එතැන තියෙන්නේ අවිද්‍යාවයි.

හික්ෂුවගේ පාත්‍රයට කුමන තරාතිරමේ දායකයෙක්, ආහාරයක් පූජා කළත් එය මස්, මාලු, එළවළු, බත් වශයෙන් හික්ෂුව වර්ග කරන්නේ නැහැ. එය හික්ෂුවගේ කය පවත්වාගැනීමට ලැබුණු ආහාරයක් වශයෙනුයි හික්ෂුව දකින්නේ. හික්ෂුව අවබෝධයෙන් දකිනවා කුමන ආහාරයක් වුවත් අයිති වන්නෙය, රුධිරයට බව. ආහාරයත්, වමනයත්, රුධිරයත් අයිති සතර මහා ධාතූන්ට බව. ඕනෑම පිංවතෙක් ධර්මාවබෝධයෙන් පෙරට යනකොට, ඔබ ලබන අවබෝධය තුළින්ම ඔබට මේ ස්වභාවයන් පසක්කොට දේවි. නිරවුල්කර දේවි. ධර්ම මාර්ගය උත්සහවත්තව වඩා, ඔබ සතර අපායෙන් මිදුන අවස්ථාවක, ඔබේ වැඩෙන ප්‍රඥාව විසින්ම මේ ප්‍රශ්නය ඔබට විසඳලා දේවි. ඒ පිළිබඳව අමුතුවෙන් ආයාසයක් ගැනීමට, අනුන්ගේ උපදෙස් ගැනීමට ඔබට අවශ්‍ය නැහැ. නමුත් ඉන් මෙහා මේ ප්‍රශ්නය ඇතිවීම සාධාරණයි. මන්ද මෙවැනි ප්‍රශ්න මෙමත්‍රියේ, කරුණාවේ, ශීලයේ වේශයෙන් ඔබ ඉදිරියට එන, ඔබව සතර අපායෙන් මිදීම වලක්වන, පමාකරන මාර බලවේග හෙයින්. ඔබගේ ජීවිතය මෙමත්‍රිය කරුණාවෙන් ශීලයෙන් ශක්තිමත් නම් ඔබ නිර්මාංශවීම හේතුවෙන් ඔබගේ අදහසට විරුද්ධ අය සමග ගැටීමේ ස්වභාවයට ඔබ යන්නේ නැහැ. එහෙම කළොත් එතැන මෙමත්‍රියක් නැහැ. තිරිසන් යෝනියේ ඉපදෙන සතෙක් ඔබ මරණයෙන් බේරුවා කියලා, එම සතාගේ කර්ම විපාකයන්ගෙන් බේරාගන්න ඔබට බැහැ.

මෙසේ ඔබ ඔබේ අදහස දිනවීමට, සීමාව ඉක්මවා දෘෂ්ටිගත වුණොත්, ඔබ මස් මාලු බිත්තර කෑමෙන් වැලකුණත්, එස්ස ආහාර, මනෝ සංවේතනා ආහාර, විඤ්ඤාණ ආහාර කියන තුන් ආකාරය ආහාර බුද්ධි අයෙක් බවට පත්වුවහොත්, ඔබට ලෙහෙසියෙන් පහසුවෙන් පෙරට යා හැකිව ඇති මේ ධර්ම මාර්ගයේ ඔබ ආපස්සටමයි ගමන් කරන්නේ. ඔබ කැමති මස් මාංශ අනුභවයට ද, නිර්මාංශව සිටීමටද, ඔබ ඔබේ ස්වභාවයෙන් සිටින්න. ලද දෙයින් සතුටුවන්න.

3. මස් මාළුවල නොවෙයි කෙළෙස්වල පිළි ගඳෙන් මිඳෙන්

ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ ජීවමානව වැඩසිටි කාලවකවානුවේදී මෙන්, සම්බුදු බණ පදයක් අසා, ධර්මය දැකීමේ, අවබෝධකරගැනීමේ ස්වභාවයට පත්වීමට සමත්, පිනක් සහිත පිංවතුන් වර්තමානයේ විරලය. එහෙයින් නිවීමේ මග පෙරට යා යුත්තේ මෙමත්‍රිය, කරුණාව, ජීවිතය තුළ වඩවාගෙන, ඒ තුළින් තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාව, දානය , ශීලය වඩමින් උත්සහයෙන්ම වීම ඒකාන්තය.

ඒ විරියයෙන් යන ගමනේ ඔබට යම් සන්ධිස්ථානයකදී මස් මාංශද, නිර්මාංශද යන්න නොව ඉහත ස්වභාවයන් දෙකටම ඇලීමෙන්, ගැටීමෙන්, උපේක්ෂාවෙන් මිදී මස්මාංශ සහිත රූපයෙන් සදහටම මිදී, ඉපදීම නිරුද්ධ කරගැනීම එකම අරමුණ විය යුතු යැයි ඔබ දකිනවා ඇත. එය කළ හැක්කේ ඉහත තුන් ආකාරයේ බැඳීම, මස් මාළු කෙරෙහි නැතිකරගත්දාකමය. එතෙක් කුකුළෙක්, හරකෙක්, උරුරෙක්, එළුවෙක්, මාළුවෙක් වෙනුවෙන් සටන් කරන ඔබ, එම සතුන්ගේ නිදහස කැමති වුවද, ඔබ මරණින් පසු තිරිසන් යෝනියේ ඉපදීමේ ස්වභාවයෙන් තවම මිදී නොමැති බව මෙනෙහි කළ යුතුය.

තිරිසන් ලෝකයේ ඕනෑම සතෙකු එම ස්වභාවයේ උපතක් ලබන්නේ, එම සතුන් පෙර මනුෂ්‍ය ආත්මභාවවල ඉපද කරගන්නා ලද අනන්ත අප්‍රමාණ සත්ව ඝාතන නිසාමය. මසට මැරෙන තිරිසන් සතෙක් යනු පෙර භවයක පානාතිපාතා චේරමණි ශික්ෂාපදය දැඩි ලෙස කැඩූ මනුෂ්‍යයින්මය. මස් මාංශයෙන් වැලකීම මගින් එවැනි කර්ම විපාකයනගෙන් එම සතුන්ව ගලවාගැනීමට ඔබට හැකියැයි ඔබ සිතනවානම් එය මූලාවකි.

ගවයෙක්, එළදෙනෙක් උදාහරණයකට ගන්න. පිංවත් ඔබ බොහොම ශ්‍රද්ධාවෙන් කරුණාවෙන් මස් මඩුවට ගිහිත්, එම සතා නිදහස් කරගෙන ඇවිත් වත්තකට නැත්නම් ගව රැලකට දානවා. ඒ මොහොතේ පටන් ඒ සතා මොකද කරන්නේ. තම වර්ගයා බෝකරනවා. ඒ කියන්නේ මුලාවූ ලෝකයට දුක පැටව් ගසනවා. පිංවත් ඔබ ඔය නිදහස් කළේ තව තව මරණයට පැටවූ නිපදවන්නෙක්. ඔවුන් නිපදවයි. ඔබට තිබෙන්නේ නිදහස් කිරීමය. මේ පරස්පරයට තමයි අපි මෝහය කියන්නේ. අපිම සංවර්ධනයට දායක වෙමින් අපම සීමාකරනවා. මෝහයෙන් මිදුනු දිනක තමයි ඔබට මේ ධර්මතාවය වැටහෙන්නේ.

පිංවත් ඔබට, සතා නිදහස් කළ පින ලැබෙනවා. ඔබ තුළ මෙමත්‍රිය කරුණාව වැඩෙනවා. එය

නැතෙයි කියලා හික්කුව කියන්නේ නැහැ. සමහරවිට ඔබ ඔබේ අපලයකටය කියලා වෙන්න පුළුවන් සතුන් නිදහස් කරන්න ඇත්තේ. නමුත් තිරිසන් සතෙකුට, මනුෂ්‍යයෙකුට අපලයෙන් මුදවා දීර්ඝායුෂ්‍ය දෙන්න බැහැ. මෙතැනදී ඔබට අපලයෙන් මුදවන්නේ තිරිසන් සතා නෙවෙයි. එම ක්‍රියාව නිසා ඔබ තුළ ඇතිකරගන්නා කුසල් සිතයි. එම ශක්තිමත් කුසල් සිත නිසා අකුසල් කර්මයන් යටපත් වෙනවා. බලන්න, පිංවත් ඔබ තුළින්ම එම කුසල් සිත මතුකර ගැනීමටත්, ඔබට තිරිසන් සත්ත්ව සංඥාවක් ඊට හවුල්කරගන්න අවශ්‍ය වුණා. හික්කුව මේ කරුණු ඔබට දක්වන්නේ, පිංවත් ඔබට මේ තිරිසන් සත්ත්ව සංඥාවලින් ඉවත් වෙන්න කියලයි. සැබැවින්ම ඔබ විසින් වැඩිය යුත්තේ දිව්‍ය බ්‍රහ්ම සංඥායි.

පිංවත් ඔබ අභිංසක තිරිසන් සතුන් මරණින් මුදාගන්න. එවැනි පිංකම් වලින් වලකින්න කියා කියනවා නොවේ. නමුත් වඩා වැදගත් වෙන්නේ ලැබූ මේ බුද්ධෝත්පාද කාලයේ, තමා සිරගතව සිටියදී, අනුන්ව නිදහස් කිරීමට යැම නොවේ. තමා සතර අපායෙන් නිදහස් වීමට වෙරදැරීමයි. ඊට අවශ්‍ය ශක්තිය සැහවී ඇත්තේ තිරිසන් සතා තුළ නොව, ඔබ තුළමය.

ප්‍රමාදීභාවයකට පත්වී අපි තිරිසන් යෝනියක, උපතකට වැටුනොත්, අපිව නිදහස් කරගැනීමට කිසිවෙක් නොමැත. ඒ දුක අපම විදිය යුතුය.

ඉහතින් සඳහන් කළේ හරක් එළුවෝ ගැන. ඔබ මාළු ගැන සිතන්න. පිටකොටුව තොග මාළු වෙළඳපොලට යන්න. දස දහස් ගණනින්, ලක්ෂ ගණනින් මියගිය මාළුවෝ ඔබට දකින්නට පුළුවන්. පොඩි මාළු අසුවෙන කාලවලදී, දැල් වලට දස දහස් ගණනින්ම මාළු අහුවෙලා මියයන්නේ. මේ වගේ මාළු තොග ප්‍රමාණයෙන් දකිනකොට මිනිස්සුන්ට සිතෙනවද 'මේ මොන අපරාධයක්ද?' කියලා. එහෙම සිතෙන්නේ නැහැ. 'මේ මාළුවාත් පෙර ආත්මයක මනුෂ්‍යයෙක්, දැන් මේ තිරිසන් යෝනියේ ඉපදිලා' කියලා හැඟීමක් ඇතිවෙන්නේ නැහැ. ඒ මාළුවන්ගේ කර්ම විපාකයයි. ඔවුන් දස දහස් ගණනින් මුහුද මතුපිටට මතු වී එන්නේ මැරෙන්නමය. ඔවුන්ගේ ආයුෂ්‍ය එපමණය. මේ මාළු යෝනියේ මසුන් පෙර ජීවිතවල කළ කර්ම විපාකයන්ය. හේතුඑළ ධර්මයන්ය. භාල්මැස්සාගේ පටන් සෑම මාළුවෙක්ම කුස පුරවාගන්නේ තමන්ට වඩා කුඩා මාළු සිය දහස්ගණනින් ගිල දමාය. ඔබ ඔය මරණයෙන් මුදවන්නට හදන මාළුවාද මාංශ හක්ෂකයෙකි. කිලෝ දහයක් බරැති කෙළවල්ලෙක් ඔය තැනට එන්න, කුඩා මාළු ලක්ෂ ගණනක් ගිල දමන්න ඇත. ඒ කියන්නේ ප්‍රාණඝාත අකුසල් ලක්ෂ ගණනක් ඒ සතා අතින් සිද්ධ වෙලා. අපි හිතමු ඉහත කෙළවල්ලා මුහුදෙන් අල්ලාගෙන පැමිණෙනකොටම නිර්මාංශ ඔබ එය දැකලා එම කෙළවල්ලා නැවත මුහුදට නිදහස් කළා කියලා. ඒ නිදහස් කළ මොහොතේ පටන්ම ඒ සතා කරන්නෙන් ප්‍රාණඝාතයමයි. කුඩා මාළුන් දහස් ගණනින් ගිල දමනවා. කුඩා මාළුන් එම කෙළවල්ලාගේ කුස තුළ මැරෙන්නේ ඒ

ඔවුන්ගේ කර්ම විපාකය නිසයි. විපාක දීමට ඇති ස්වභාවය නිසා. මේකට තමයි ලෝකය කියන්නේ. ඉපදෙන, කැඩෙන බිඳෙන, විසිරෙන ස්වභාවය....

එක් කෙළවල්ලෙකුගේ කුස තුළ දිනකට තවත් කුඩා මාළු ජීවිත දස දහස් ගණනක් කැඩීලා බිඳීලා විසිරීලා යන ප්‍රමාණයට වඩා, සිය ගුණයකින් එම කෙළවල්ලා නැවත නැවත බිත්තර මගින් පැටවු, වර්ගයා බෝකරනවා. මේ සතුන් සැබැවින්ම අකුසල් නිධි. දිනපතා ලියලන, දළලන අකුසල් නිධි. මේ මරණ දුකට හේතුව තමාමය. ඒ දුක වෙනස් කරන්න මනුෂ්‍ය අපට බැහැ. ලියලන අකුසල් නිධි නැමැති හේතුව තිබෙන තාක්කල්, මරණ දුක නැමැති ඵලය නියතය. අවිද්‍යාව විසින් අයෙක් මාළු යෝනියට ඇද දමද්දී, අවිද්‍යාව විසින්ම තව අයෙක් මාළුවා බේරාගැනීම උදෙසා මෙහෙයවයි. මේ දෙකටම හේතුව ඔබ අවිද්‍යාවෙන් නිදහස් නොවීමයි. ඔබ කළ යුත්තේ සම්මා දිට්ටිය ඇතිකරගැනීම මිස, මාර ධර්මයන්ට රැවටී (සමාජයේ භාවිතා වන වචනයෙන්ම කියන්නේ නම්) මාරයාට 'කඩේ යැම' නොවේ. ඒ කියන්නේ ඔබට අයිති නොමැති සිතට රැවටී සතර අපායට නොයන්න කියලයි.

ඔබට ඔබේ ස්වභාවයෙන් සිටීමට නොහැක. ඔබ සිටින්නේ අවිද්‍යාසහගත සිතේ ස්වභාවයටය. මන්ද සිත ඔබේ ක්රියාකරුවාය. ඔබ ඔබේ ස්වභාවයට සිටිනවා යනු, ඔබ අවිද්‍යාසහගත සිතේ ස්වභාවයේ සිටීමයි. ඔබ විර්යය කළ යුත්තේ ධර්මයේ ස්වභාවයට පැමිණීමටය. එවිට සිතද ධර්මයේ ස්වභාවයට පැමිණෙනු ඇත. මේ තැනට පැමිණෙන තාක් ඔබව ඔය අවිද්‍යාසහගත සිත නොයෙක් ජනප්‍රිය දෘෂ්ටික් වල සිරකරුවෙක් කරනු ඇත. එහෙයින් මස්, මාළු, බිත්තර, කරවල කැබැල්ලකට ඇලීමෙන්, ගැටීමෙන්, උපේක්ෂාවෙන් ඔබ රකින උතුම් ශීලය, සමාධිය, තන්හාවෙන් මාන්තයෙන් දිට්ටියෙන් කිළිටි කිරීමට මාරයාට ඉඩ නොදෙන්න.

හික්ෂුව ඉහත සටහන සවස්වරුවේ ලියන විට හික්ෂුවට පෙනෙනවා, කුටිය අසළින් රතු පැහැ එළඳෙනක් කැලය තුළට යනවා. ඇය යන්නෙ බොහොම අමාරුවෙන්. කකුලක් කොරගසමින්. සමහරවිට වාහනයක ගැටිලා වෙන්න පුළුවන්. ඇය හොඳටම කෙට්ටු වෙලා. ආහාර නොලැබීමෙන් වෙන්න ඇති. ඇය පසුපසින් සති දෙකක් පමණ වයසැති සුරැබුහුටි වසු පැටවෙක් ගමන් කරනවා. ඒ ඇයගේ පැටවා. කොර ගසමින් යන මව් වැස්සිය පසුපසින් පැටවාද සතුටින් යනවා. මවගේ වේදනාව එයාට දැනෙන්නේ නැහැ. මව් වැස්සිය පැටවාත් අරගෙන මහා අවදානම් ගමනක් යන්නේ. ඇයට තේරුමක් නැහැ රාත්‍රී අඳුර වැටෙනවිට පැටවාත් සමග කැලයට යැම නුසුදුසුයි කියලා. නපුරු සතෙකුට ගොදුරුවෙන්න පුළුවන් කියලා. මව් වැස්සිය රෝගී තත්ත්වය වැඩිවී කැලයේ අතරමං වේවිය කියලා. මේවා ගැන කිසිම හැඟීමක් මව් වැස්සියට නැහැ. පැටවා සමග කැලය තුළට ගියා. මව් වැස්සියගේ අනවබෝධය නිසා දෙදෙනාගේම විනාශය කැලය තුළදී සිද්ධවෙන්න පුළුවන්. පැටවාට

කරන්න දෙයක් නැහැ. එයා මව් උණුසුමට, මව් කිරට ඇති ජන්දරාගය නිසා, අවදනම කරා කැමැත්තෙන් ගමන් කරනවා.

මේ සිද්ධිය අපටත් හොඳ පාඩමක්. අප හැම විටම අනුගමනය කළ යුත්තේ, ආදර්ශයට ගත යුත්තේ අපව සතර අපායේ අවදානම කරා රැගෙන යන පෙරගමන්කරුවෙක් නොවේ. නිවැරදි මාර්ගයට අපව මෙහෙයවන කළාණ මිත්‍රයෙක්මය. ඒ කළාණ මිත්‍රයා අත් කවරුවත් නොව ලොවතුරා බුදුරජාණන් වහන්සේමය. උන්වහන්සේ අපට වදාළේ පිළි ගඳ ඇත්තේ මස් මාංශ වල නොව, ශීලයක් නොරකින, සමාධියක් නොවඩන මනුෂ්‍යයා තුළ ඇති කෙළෙස්වල බවයි. ඔබ මස් මාංශ අනුභව නොකොට සිටියද, ඔබේ සිත කෙළෙස් වලින් බරින්නම්, සැබැවින්ම ඔබ තුළ පිළිගඳ ඇත. ඔබ මස් මාංශ අනුභව කළද සිත කෙළෙස් වලින් පිරිසිදු කිරීමට වෙහෙස වන්නේ නම් ඒ ඔබ වෙහෙසවන්නේ පිළි ගඳට එරෙහිවය.

මාළු යනු මාළුය. මස් යනු මස්ය. බිත්තර යනු බිත්තරය. මේවා රස අනුව, ගුණ අනුව, වර්ගය, හැඩරුව, ප්‍රමාණය, පිං පච්ඡ අනුව වර්ග කරන්නේ ඔබේ සිතමය. මේ විෂයන් පිළිබඳව ඔබව සංකීර්ණභාවයට පත්කරන්නේ ඔබගේ සිතය. මේ සංකීර්ණභාවය නිසාම, නොයෙක් දෘෂ්ඨි මතවාදවල ඔබ සිරකරුවෙක් වෙයි. ඉහත සිරකාර බවින් ඔබ නිදහස්වීමට නම් අවිද්‍යාසහගත සිත ඔබ අවබෝධ කරගත යුතුය.

4.මස් මාංශ අනුභව කරන කුස

සුසානයක් නම්

පිංචන් ඔබ මෙහෙම හිතන්න. මෙය සටහන් කරන හික්කුව දන් වළඳනවා. හික්කුවගේ පාත්‍රයේ තිබෙනවා පිසින ලද මාළු කැබැල්ලක්. දායක මහත්මයෙක් මේ මාළු කැල්ල දැක හික්කුවට කියනවා 'හාමුදුරුවනේ ඔබ වහන්සේ ඔය මාළු වළඳන එක පාපයක් නේද?' කියලා. මෙන්ම මේ ගැටලුවට හික්කුව දකින පිළිතුර ධර්මයට අනුව මෙහි සඳහන් කරනවා.

හික්කුවගේ පාත්‍රයේ තිබෙන පිසින ලද මාළුවා, මේ මොහොතේ කොහේ හරි උපත ලබායි තිබෙන්නේ. සමහර විටෙක මනුෂ්‍යයෙක්, දෙවියෙක්, එසේත් නැතිනම් නැවත මාළුවෙක් වෙලාද ඉපදිලා ඉන්න පුළුවන්. එය ධර්මතාවයක්. හික්කුව දකින්නේ පාත්‍රය තුළ තිබෙන්නේ සතර මහා ධාතුන්ගෙන් සෑදුන මාළු නැමැති සංයුතියෙන් හැඳින්වෙන රූපයක් පමණයි. හික්කුව පරිච්ඡා, පොළොස්, මැල්ලුම් දකින්නේ යම්සේද මාළු කැබැල්ලක් හික්කුව දකින්නේ එම අර්ථයෙන්මය.

පිංචන් ඔබ මාළු කැබැල්ල තුළ මාළුවෙක් දකිනවා නම්, මස් කැබැල්ල තුළ කුකුලෙක් දකිනවා නම් එය දැඩි ආත්මීය දෘෂ්ටියකි. අපි මේ ධර්ම මාර්ගයේ චීර්යයෙන් ගමන් කරන්නේ තමා තුළත් සත්ත්වයෙක් පුද්ගලයෙක් නැහැය කියන කාරණය අවබෝධයෙන් හේතුවල ධර්මයන්ට අනුව දැකීමටය.

එමනිසා භවයේ කොතැනක හෝ නැවත උපත ලබා ජීවත්වන සත්ත්වයකුගේ, අතීත රූපය මගේ කොටගෙන දෘෂ්ටී කාන්තාරවල අතරමං වීම ඔබ නැවත නැවත උනන්දුවෙන් මෙනෙහි කළ යුතු කරුණකි. හික්කුවගේ පාත්‍රයේ තිබෙන මාළුවා කවරුන් හෝ ධීවර මහතෙක් විසින් මරන ලද මාළුවෙකි. එම මාළුව මරපු අයට එම සත්ව ඝාතන, සත්ව හිංසා අකුසලය අනිවාර්යයෙන්ම විපාක දෙනු ඇත. ඔය ආකාරයට සත්තු මරන අයමයි නැවත එය මාළු වෙලා උපදින්නේ. පිංචන් ඔබ ඔය නොදැනුවත් කම නිසා පෙනී සිටින්නේ, පෙර ජීවිතයේ මාළු මරලා එහි කර්ම විපාකයෙන් මේ ජීවිතයේ මාළුවෙක්ව ඉපදුනු සතෙක් වෙනුවෙන්. ඒ විදිහට මැරුම්කන්නයි ඒ සතා මාළුවෙක්ව ඉපදෙන්නේ. එම සතා දැළට හසු නොවුනා නම්, ලොකු මාළුවෙක්ව අසුවෙලා, ගොදුරුවෙලා ජීවිතය පූජා කරාවී. සත්ත්වයාගේ කුසල් පාලනය කරන්න ඔබට මට බැහැ. ඒවා ධර්මතාවයන්. හෙට පටන් රජය නීතියක් පනවලා මුහුදු තීරයේ මාළු ඇල්ලීම තහනම් කළොත් මුහුදේ මාළු ගහනය ශීඝ්‍රයෙන් වැඩිවෙයි. තෝරු, මෝරු, තල්මසුන් වැනි විශාල මාළු සුවසේ සැපසේ පහසුවෙන් එම මාළු ගොදුරු කරගනී. පිංචන් ඔබ මාළු නොඇල්ලුවත්, පෙර කර්මය නිසා ආයුෂ අභවර වුණු මාළුවා, තව සතෙක්ට ගොදුරු වී

මියයාවි.

පිංචන් ඔබට ඉන් පසුව සිදුවන්නේ තෝරුමෝරු, තල්මසුන්ට නිර්මාංශ වීමට කියා බලකිරීමටයි. එය කළ හැකිද නොහැකිද යන්න පිංචන් ඔබම තීරණය කරන්න. හික්මුව සමග විරසක වෙන්න එපා. මම අතීත අකුසල් සංස්කාර හේතුවෙන් තව මොහොතකින් මාවත් කවරුහරි මරාදමන්න පුළුවන්. එම නිසා ඉහත අදහසට පිංචන් ඔබ එකඟ නැතිනම්, එම අදහස අත්හැර දමන්න.

පිංචන් ඔබට නැවතත් මතක් කරමි. ඔබ කැමතිනම් නිර්මාංශව ජීවත් වෙන්න. කැමතිනම් මස් මාංශ අනුභව කරන්න. ඔබේ කැමැත්තට පටහැනි අයව විවේචනය කරන්න යන්න එපා. එසේ කොට අකුසල් රැස්කරගන්න එපා.

පිංචතුන්ලාගේ ඉන්ද්‍රිය ධර්මයන්ගේ වැඩිමේ ස්වභාවය විවිධයි. ඒ නිසා දෘෂ්ඨි, මතවාද, පරස්පර අදහස් ඇතිවීම ධර්මතාවයක්. එහෙම නොවුනොත් තමයි පුද්ගලය. මතවාද දෘෂ්ඨි වලින් ගහන ලෝකයේ පිංචන් ඔබ ධර්මයේ විවෘත ස්වභාවයට එන්න. ආත්මීය ස්වභාවයෙන් බැහැරව පටිච්ඡ සමුප්පන්නව ලෝකය දකින්න. දැලට හසුවී මැරෙන මාළුවා මනුෂ්‍යයෙක්, දෙවියෙක්..... එසේත් නැතිනම් නැවත තිරිසන් ලෝකයේම උපත ලබනවා. ඒ මාළුවාගේ අතීත රූපය බදාගෙන අපි සන්ඩුවෙන්නවා.

ඊළඟ කාරණය තමයි, මස් මාළු අනුභව කරන අයගේ කුස සුසාන භූමියක් කියලා නගන චෝදනාව. ඒ කියන්නේ පිංචතුන් නිර්මාංශව ජීවත්වෙන පිංචතුන්ලාගේ කුස, සුවද දුම සුගන්ධය වහනය වන රත්තරං ගුහාවක්ද? මස් මාළු කෑවත් නොකෑවත් පිංචතුන් මේ කුස සුසාන භූමියක්ම තමයි. නිර්මාංශ පිංචතාගේ කුසත් ලේ, සැරව, මේදය, වමනය, අසුවි, මුත්‍ර බොකු බඩවැල් වලින්මයි පිරිලා තිබෙන්නේ. නිර්මාංශ පිංචතුන් ඔබ සිතනවා නම් ඔබගේ කුස සුසාන භූමියක් නොවේය, එය රත්තරං ගුහාවක් කියලා පිංචන් ඔබලාට කවදානම් සතර සතිපට්ඨාන ධර්මයක්, අසුභයක් පිළිබඳ දැනීමක් සකස්වෙන්නද? මන්ද ඔබ සුබ සංඥාවෙන්මයි මේ ජීවිතය දකින්නේ. මේ කය දකින්නේ. මගේ ශරීරය පිරිසිදුයි කියන නිත්‍ය සංඥාවමයි ඔබට වැඩෙන්නේ. අකුසල් සංස්කාර හේතුවෙන් මියයන සත්වයෙක් නිසා, පිංචන් ඔබ අහිමි කරගන්නා වූ ශාසනයේ අර්ථය මොන තරම් විශාලද.

ලොවතුරා බුදු සමිදුන් දේශනා කළ ධර්මය ඉක්මවා යන්න එපා. එසේ වුවහොත් නිර්මාංශ

වුවද, මස් මාළු වලට කැදර වුවද එය ප්‍රමාදයක්මය. නිර්මාංශ වීම තුළත්, මස් මාළු අනුභවය තුළත් නිත්‍ය සැප ආත්මීය වශයෙන් දෘෂ්ඨිගත වෙන්න එපා.

කෙනෙක් මස් මාළු කනවා ශරීරය නිරෝගී, ශක්තිමත් කරගන්න. තව කෙනෙක් නිර්මාංශ වෙනවා ශරීරය නිරෝගී, ශක්තිමත් කරගන්න. මේ කාරණා දෙකේදීම ඔබ තුළ වැඩෙන්නේ ආත්මීය දෘෂ්ඨියක්. මේ සා ශ්‍රේෂ්ඨ බුදුදහමක් අභියස දෘෂ්ඨි කාන්තාරවල අතරමං වෙන්න එපා. පිංවත් ඔබ කල්ප සියක්කෝටි ගණනාවක සිට, මස් මාංශ අනුභව කරලා ඇති. සිංහයෝ, කොටි, කිඹුල්ලු, මාළු වෙලා අනුන්ගේ මස් අපි කොච්චර කන්න ඇතිද? ඔබේ මස් අනුන් කොච්චර කන්න ඇතිද? මස් මාංශ නිසා දෘෂ්ඨිගත වෙලා කොච්චර සතර අපායන්ට වැටෙන්න ඇතිද? බත්, පරිප්පු, පොළොස්, මැල්ලුම්, තණකොළ මොන තරම් කන්දරාවක් අතීතයේ අපි කන්න ඇතිද?

ඒත් අපි දෙගොල්ලන්ටම තවම සුගතියක් නම් වෙලා නැහැ. මැරෙන ලෙඩවෙන නැවත ඉපදෙන ස්වභාවයෙන්මයි සිටින්නේ. කෙනෙක් මස් මාංශ වලට කැමතියි. තව කෙනෙක් මස් මාංශ වලට අකමැතියි. කැමැත්තත් , අකමැත්තත් විදීම කියන ධර්මතාවයේ කාසියේ දෙපැත්ත වගේ. මේ දෙපැත්ත තුළින්ම ඔබ අල්ලාගන්නේ සංස්කාරමයි. සංස්කාර ඔබව රැගෙන යන්නේ භවයටමයි. මාළු කැබැල්ලක්, පරිප්පු හොඳ්දක් කරන විකාරයක හැටි බලන්නකෝ. මනුෂ්‍යයාට ඇද දමන මුලාව දෙස බලන්නකෝ. එමනිසා මිත්පසු මාළු කැබැල්ල දෙස, පරිප්පු ව්‍යංජනය දෙස නොව, ඒවා කෙරෙහි ඔබ තුළ සකස්වෙන තෘෂ්ණාව දෙස බලන්න. තෘෂ්ණාවමයි දුක සකස් කරන්නේ. මේ ලැබුණු උතුම් ජීවිතයේදී ධර්මාවබෝධය, සම්මාදිට්ඨිය උදෙසා ගමන් කිරීමට අවශ්‍ය ජවය ශක්තිය ශරීරයට ලබාගැනීම උදෙසාම ආහාර අනුභව කරන්න. මාළු කැබැල්ල තුළ මාළුවෙක් නොව, පරිප්පු ව්‍යංජනය තුළ පරිප්පු නොව, ඒවා අසුවියක්, වමනයක්, මුත්‍රා කෝප්පයක්, රුධිරය කෝප්පයක් වශයෙන් දකින්න. ආහාරය කුමක් වුවද එහි එලය ආයුෂ, වර්ණය, සැපය, බලය, අනිත්‍ය බව සිතමින්ම, දකිමින්ම ඒවා ආහාරයට ගන්න. නිත්‍ය සංඥා, සැප සංඥා, ආත්මීය සංඥා මාළු නිසා ඇතිවුවද, පරිප්පු නිසා ඇතිවුවද ඒවා පිළිගද ඇති කෙළෙස්ම බව දකින්න.

මාංශයට ඇලී, මාංශයට ගැටී

තවත් මස් ගොඩක් දරාගෙනම ඉපදෙමුද?

මෙය සටහන් කරන හික්සුව හෙටත් උදෑසන පාත්‍රය රැගෙන ගමට පිණිඬපාතය වඩිනු ඇත. එහිදී පාත්‍රයට බත් ටිකකුයි පොල් සම්බෝල ස්වල්පයකුයි ලැබුණොත් ඇති. එය හික්සුවට හොඳටම ප්‍රමාණවත් පහුවදා උදෑසන දක්වාම. එය හික්සුව දකින්නේ බත් හෝ පොල් සම්බෝල හැටියට නොවේ. කය පවත්වා ගැනීමට ලැබුණු පිළිතුල සහිතවූ ආහාරයක් ලෙසය.

මස්, මාළු, බත්, පරිප්පු, පොලොස්.... මේවා මුලාවූ ලෝකයාට බඩ පිරෙන්න දෘෂ්ඨි සපයන මාර කෑම වට්ටෝරුවයි. මාරයාගේ වේටර්ලා රිදී බන්දේසියක තබා ඔබට පිළිගන්වන මාරයාගේ කෑම වට්ටෝරුව, විදීමෙන් බැහැරකොට ප්‍රත්‍යාවේක්ෂාවෙන් ආහාරයට ගන්න. ප්‍රත්‍යාවේක්ෂාව යනු මේ ශරීරයත්, ආහාරයත් දෙකම පිළිකුල් බව දකිමින්, ධර්ම මාර්ගයේ ගමන් කිරීම උදෙසා කය පවත්වාගැනීම අරමුණු කොට ආහාර ගැනීමයි.

පිංවත් ඔබගේ දිවට එස්සය වන ආහාරය මස් මාංශ වුවද, පරිප්පු වුවද, රසය-ගුණය පිං- පව් කියන සංඥාවන්ගෙන් මිදී අනිත්‍යයි කියන සංඥාවෙන් දකින්නට උත්සහ ගන්න. පිංවත් ඔබ ඒවා කෙරෙහි ඒවා කෙරෙහි ඇතිවන කැමැත්ත අකමැත්ත ඔබේ කර නොගෙන, ධම්මානුපස්සනාවට භාරදෙන්න. එවිට එස්සය නිත්‍යභාවයෙන් ගැනීම නිසා, දෘෂ්ඨියෙන් කිළිටුවන සිත විදර්ශනාවෙන් විනිවිද දකින්නට හැකිවේවි.

කොහොම ගත්තත් තිරිසන් සංඥා අනතුරුදායකයි. තිරිසන් ලෝකය යනු අකුසල කර්මයන්ගේ මව්බිමයි. අකුසල් මව්බිමේ ඉපදෙන සෑම තිරිසන් සතෙක්ම, පෙර ජීවිතයේ සත්ව ඝාතකයෙක්මයි. පාපකාරී ජීවිත ගතකළ එම සත්ත්වයින්ට තම අකුසල් සංස්කාර විපාක දෙන ධර්මතාවය අපට නවත්වන්න බැහැ. අපි සංස්කාරවලින් මිදෙන දිශාවටම ගමන් කරමු. පිංවත් ඔබ ව්‍යාපාර, රැකිරීම් කරමින් පංචශීලය තම නිත්‍ය ශීලය හැටියට සමාදන්ව ජීවත්වෙන්න. ශීලයක් සමාදන් වීමට පෙර එම ශීලයේ ඇති වටිනාකම මෙනෙහි කොට ශීලය කෙරෙහි ගෞරවය සකස්කොට ගන්න. කිසිම අවස්ථාවක සිල්පදයක අර්ථයට අඩු තක්සේරුවක් දෙන්න එපා. ඔබට සිතෙනවානම් අද දවසේ අදාළ සිල්පදය කිට්ටුවේය කියලා, සමාදන් වන ශීල්පද කිට්ටු කරගන්නවාට වඩා, ශීලයට ඇති ගෞරවයෙන්ම එම සිල්පදය සමාදන් නොවී සිටීම යෙහෙකි. නිර්මාංශ වීම හෝ මාංශ අනුභවය සිල්පදයක් නොවන බව විශ්වාස කරන්න. බුදුරජාණන්වහන්සේ දේශනාකර වදාළ ධර්මය අකීකරු ආකාරයෙන් ගලපා නොගන්න. එසේ වුවහොත් නිරතුරුවම දෘෂ්ඨි මතවාදවල හිමිකරුවෙකු වීමට ඔබට සිදුවනු ඇත.

ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා මස් මාංශ වෙළෙඳාම, මිනිසුන් ඇතුළු සත්ත්ව වෙළෙඳාම, අවි ආයුධ වෙළෙඳාම, සුරා වෙළෙඳාම සහ වස විශ වෙළෙඳාම මිච්ඡා ආජීවය වශයෙන්. ඉහත කාරණයේ" අනිවර්යයෙන්ම මස් මාලු වෙළෙඳාම මිච්ඡා ආජීවයට අසුවෙනවා. ඒ ගැන කිසිම සැකයක් නැහැ. හංදියේ හෝටලයේ මුදලාලි මහත්මයා මස් පිරිසයක්, මාලු පිරිසයක් විකිණීමේදී, බුරියානි එකක් කොත්තු රොටියක් විකිණීමේදී පවා මිච්ඡා ආර්ථයක් සිද්ධ වෙනවා. නමුත් ව්‍යාපාර, රැකිරිකර කරන, වගකීම් බහුල පිංවතුන්ලාගේ නිත්‍ය ශීලය පංචශීලයයි. එම නිසා ඔබේ ජීවිතය තුළින් පංචශීලය අර්ථවත් කරගන්න. එවිට ඔබ හෝටලයක, මාලු ලැල්ලක, ශීතකරණයක බහා මස් මංශ වෙළෙඳාම කරන විට ශිල්පදයක් බිඳගැනීමක් වෙන්නේ නැහැ. මොකද ඔබ සමාදන්ව සිටින්නේ පංචශීලයයි. නමුත් මිච්ඡා ආජීවයක් ඔබ අතින් සිද්ධවෙනවා. එය බුදුරජාණන්-වහන්සේ ඔබට එපා යැයි දේශනා කළ කාරණයක්. නමුත් ගිහි පිංවතුන් පංචශීලය සමාදන්වීමේදී මිච්ඡා ආජීව කියලා සිල්පදයක් සමාදන් වෙන්නේ නැහැ. පිංවත් ඔබ උපක්‍රමශීලීව ධර්මය ජීවිතයට ගලපාගන්න.

බුදුරජාණන් වහන්සේ ධර්මය දේශනා කර ඇත්තේ සියලුම සත්ත්වයන් කෙරෙහි මහා කරුණාවෙනි. අපේ ඉන්ද්‍රිය ධර්මයන්ගේ වැඩීමේ නොවැඩීමේ ස්වභාවය විවිධයි. ඒ නිසා හැමෝටම එකම තැන සිට ධර්මය දකින්න බැහැ. හෝටල් ව්‍යාපාරයක් කරන කෙනෙකුට, මාළු ලැල්ලක්, ශීතකරණයක මස් මාළු වෙළෙඳාම කරන පිරිසකට අපි කීවොත් ඔබ මස් මාංශ විකිණීමෙන් කරන්නේ මහා වරදක්, ඔබ මහා දුස්ශීලයෙක්, ඔබ අනිවාර්යයෙන්ම නිරයට යනවා කියලා, එය මහා ද්‍රෝහිකමක් වෙනවා. සම්බුදු වදනට පටහැනි ප්‍රකාශයක් වෙනවා. එහෙම වුණොත් අනේ ඒ අසරණ වන බෞද්ධයන් අන්‍යාගමිවලට යාම. මිථ්‍යාදෘෂ්ඨික භාවයට පත්වෙයි. ඒ නිසා ඒ අයට කියන්නට තිබෙන්නේ පිංවත් ඔබලා පංචශීලය නිත්‍ය ශීලය හැටියට සමාදන්ව, රැකගෙන ඔබේ ව්‍යාපාරය කරන්න කියලා. එවිට පුළුවන් ඔවුන්ටත් මේ ධර්මයේ සුරක්ෂිතභාවයක් ලබාගන්න. එතැන" ඔවුන් අතින් සිල්පදයක් බිඳෙන්නේ නැහැ. තමන් සමාදන්වූ පංච ශීලයට අගෞරවයක් වෙන්නේ නැහැ. නමුත් එම පිංවතුන්ට ශක්තිය තිබුණොත් මස් මාංශ විකිණීම මිච්ඡා ආජීවයක් නිසා, ඉන් මිදී ජීවත්වෙනවා කියලා තීරණයක් ගන්න, එය ඔහුගේ ජයග්‍රහණයක්.

එහෙම නොවුනා කියලා ඔහු දුස්ශීලයෙක් නොවේ. මොකද ඔහු තෙරුවන් සරණ ගිය පංචශීලය ක ගෙන ජීවත්වන සිල්වතෙක් නිසා. ඔහුද ධර්මය තුළ සුරක්ෂිතභාවය ලැබුවෙක්. වගකීම්වලින් බැඳුන ගිහි පිංවතුන්ලාගේ නිත්‍ය ශීලය පංචශීලය කියලයි බුදුරජාණන්වහන්සේ දේශනා කරන්නේ. ඒ නිසා බුදුරජාණන්වහන්සේ ඉක්මවා ගොස් තෙරුවන් සරණ ගිය පංචශීලය ආරක්ෂා කරගෙන ජීවත්වෙන මනුෂ්‍යයෙකුට දුස්ශීලයි කියන චෝදනාව නගන්න හොඳ නැහැ. පිංවත් ඔහුට තවදුරටත් ධර්මය ගැන සිතමින් , තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාව

ඇතිකරගනිමින්, ශීලයෙන් ශක්තිමත් වෙමින් ඉදිරියට පැමිණීමට, ඒ පැමිණීම තුළින්ම මිච්ඡා ආජීවයෙන් මිදීමට අවශ්‍ය රැකවරණය සත්පුරුෂභාවයෙන් යුතුව ලබාදෙන්නට අපි පාර පෙන්විය යුතු වෙනවා.

අවසාන වශයෙන්ද කියමි. පිංවත් ඔබ කැමතිනම් නිර්මාංශව ජීවත්වෙන්න. කැමතිනම් මස් මාංශ අනුභව කරන්න. මස් මාංශ කෑම, නොකෑම කෙනෙකුට ශීලයක් නොවන නමුත් මස් මාංශ කෑම, නොකෑම නිසා ඔබ තණ්‍යාභාව, මාන්තය, දිට්ඨි සකස් කොටගතහොත් එය බලවත් මනෝ කර්මයක් බව හොඳින් සිහිපත් කර ගතයුතු වෙනවා. මස්, මාංශ, නිර්මාංශ ලෝකයට අයිති දේවල්. ලෝකයට අයිති දේවල් ලෝකයේම තිබීමට ඉඩහැර, ලෝකයට ඔබ බැඳෙන, රූපය කෙරෙහි ඔබ ඇතිකරගන්නා, ඔබ තුළ සකස් වෙන තෘෂ්ණාවෙන් මිදෙන්න. මස් මාංශ කෙරෙහි සකස් වුවද, නිර්මාංශ කෙරෙහි සකස් වුවද තෘෂ්ණාව යනු දුකෙහි නිර්මාණකරුවාම බව දකින්න. ඔබ දරාගෙන සිටින ශරීරය නැමැති මස් ගොඩේ හිමිකාරීත්වය ඔබට ලබාදෙන්නේ සංස්කාර කෙරෙහි සකස්කොට ගන්නා තෘෂ්ණාව නිසාම බව දකින්න.

තිරිසන් සතුන්ගේ මස අතහැර, පරිප්පු ව්‍යංජනයේ රස අතහැර ශරීරය නැමැති ඔබේ මස් ගොඩෙන් මිදීමේ මාර්ගය දකින්න.

එවිට මෙතැන ඇත්තේ මස්, මාළු, පරිප්පු ප්‍රශ්නයක් නොව ඒවා කෙරෙහි ඇතිකරගන්නා ඇලීමේ ගැටීමේ ප්‍රශ්නයක් බව ඔබ දකිනු ඇත.

ලොච්තුරා බුදුරජාණන්වහන්සේගෙන් දේවදත්ත හිමියන් මස් මාංශ වැළඳීම තහනම් කරන ලෙස කළ ඉල්ලීමේදී බුදුරජාණන්වහන්සේ දේශනා කළේ කැමැති කෙනෙක් තමන්ට පූජා කරන මස් වැළඳුවාවේ, කැමති කෙනෙක් නිර්මාංශව පිණ්ඩපාතය වැළඳුවාවේ යන්නයි.

එතැනයි ඇලීමේ, ගැටීමේ ස්වභාවයෙන් මිදුණු උපේක්ෂාව. මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව. අපි ඒ සම්මා සම්බුදු වදන ඉක්මවා යා යුතු නැහැ. එහෙම වුණොත් අපිට කවදාකවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි, ධර්මරත්නය, සංඝරත්නය කෙරෙහි අවල ග්‍රද්ධාවට එන්න බැහැ. ලෝකය ලෝකයේ ස්වභාවයෙන් තිබුණාවේ. පිංවත් ඔබ ධර්මයේ ස්වභාවයට එන්න. මස් මාංශ නිසා, හේතුඵල ධර්මයන්ට අනුව නැවත මස් ගොඩකට බැසගන්න, එස්ස ආහාර, මනෝසංවේතනා ආහාර, විඤ්ඤාණ ආහාර යන ආහාර 3 ක් බුද්ධ ධර්මයේ රැකවරණය අහිමි කරගත් පිංවතෙක් වෙන්න එපා. අපි සියලුම දෙනා බුදුරජාණන්වහන්සේගේ දරුවෝ. එමනිසා බුදුරජාණන්වහන්සේ දේශනා කළ ධර්මයේ ඇසෙන් ලෝකය දකින්න. තමාගේ කැමැත්ත, අකමැත්ත තමාට අයිති නැති කොට, අනුන්ගේ කැමැත්ත අකමැත්ත ඔබ ඔබේ කරගන්න එපා. ඒ ඔබ ඔබේ කරගන්නේ දුකයි.

භාවනාවට පෙර...

1.භාවනාවට පෙර

භාවනාව වර්තමානයේ බොහෝ ජනප්‍රිය මාතෘකාවක්. වයස් හේදයකින් තොරව දෙස් විදෙස් පිංවතුන් විශාල පිරිසක් මේ ජනප්‍රිය මාතෘකාව තුළින් සැනසුම සොයනවා. ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ ජීවමානව වැඩ සිටින කාලයේ දඹදිව මිනිසාගේ විමුක්තිය අරමුණු කොට ගොඩනඟාගත් මිථ්‍යා දෘෂ්ටි හැට දෙකක් තිබුණු බව ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා. මේ සෑම දෘෂ්ටියක් ඇති වූයේ, වර්ධනය වුණේ, මනුෂ්‍යයාගේ ජීවිතවල සංකීර්ණභාවය වැඩි වූණ නිසා.

සංකීර්ණභාවය කියන්නේ දුක වැඩිවීම කියන කාරණයයි. වර්තමාන සමාජය තුළද මනුෂ්‍යයාගේ ජීවිතවල සංකීර්ණභාවය වැඩිවන්න, වැඩිවන්න සකස් වන විකෘති සමාජීය, අධ්‍යාත්මික, පාරිසරික ස්වභාවයන් හේතුවෙන් මනුෂ්‍යයා නිරතුරුවම අසහනයට පත්වෙනවා. මේ අසහනයෙන් මිදීමටත්, පිංවතුන්ලා වැඩි වැඩියෙන් භාවනාවට යොමුවෙනවා.

ඉහත කාරණය නිසා ඔබ භාවනාවට යොමු වනවා නම්, එම හේතුව සකස්වීම සඳහා බලපෑ සාධකයන්, ගැන පිංවත් ඔබ භාවනා කිරීමට පෙර දැනුවත් වෙන්න අවශ්‍යයි. ජීවිතයට බලපාන අසහනය නැමති ඵලය සකස්වීමට හේතු කාරණා වූ ධර්මතාවය කමටහනක් කොට ගත්තොත්, පමණක්මයි, භාවනාවක් තුළින් ඔබට සාර්ථක ප්‍රතිඵල ලබාගන්න පුළුවන් වෙන්නේ. අප ජීවත්වන සමාජය ඉබේ සංකීර්ණභාවයට පත්වන්නේ නැහැ. සමාජයේ සංකීර්ණභාවය කියන්නේ මනුෂ්‍යයාගේ අධිවේගී සිතුවිලිවල ඵලයකි. සඳ පායා ඇති එක්තරා සුන්දර රාත්‍රියකදී අජාසත්ත රජතුමාට සිතිවිල්ලක් පහලවෙනවා.මේ සුන්දර රාත්‍රිය වඩාත් අර්ථවත් වෙන්න නම්, ධර්ම සාකච්ඡාවක් කළොත් හොඳයි කියලා රජතුමා ඇමැතිවරුන් කැඳවලා විමසනවා. ඒ සුන්දර රාත්‍රියේ අර්ථවත් ධර්මයක් කිනම් ශාස්තෘවරයකුගෙන් ඇසුවොත් යහපත් වේවිද කියලා. ඇමැතිවරුන් තම තමන්ගේ මතයන් ප්‍රකාශය කරන අතරේ එක සිහිනුවන තිබෙන ඇමැතිවරයෙක් ප්‍රකාශ කරනවා. මගේ අඹ වනයෙහි ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ ප්‍රමුඛ පන්සියයක් ස්වාමීන් වහන්සේලා වැඩ සිටිනවා. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ, පිංවත් මහ රජතුමාගේ මේ සුන්දර රාත්‍රිය අර්ථවත් කරගැනීමට උතුම් හමුවක්ම වේය කියලා.

ඇමැතිවරයාගේ පැහැදිලි කිරීම ගැන රජතුමා සතුටුවෙලා. තම පිරිවර සමග අඹ වනයට ගමන්

කරනවා. අඹ වනය තුළට පැමිණියත්, කිසිවකුගේ කිවිසුමක් පමණකුදු හඬක් නොඇසෙන නිසා රජතුමා බියට පත් වෙනවා. තම ඇමැතිවරයා මේ රාත්‍රියේ තමා මරා දැමීම සඳහා සැලසුමක් කළාද කියලා. පන්සියක් දෙනා සිටින තැනක අඩු වශයෙන් කුඩා හෝ ශබ්දයක් නැහෙන්න ඕනේ. 'ඔබ මට වංචා කළා නේද?' කියලා රජතුමා විමසනවා. ඇමැතිවරයා ප්‍රකාශ කරනවා අර පෙනෙන ශාලාවේ බුදු රජාණන් වහන්සේ ප්‍රමුඛ මහා සංඝරත්නය වැඩ සිටිනවා කියලා. රජතුමා සතුට ප්‍රකාශ කරනවා. පන්සියයක් මහා සංඝරත්නය වැඩ සිටින ස්ථානයක් කෙසේ නම් මේසා නිහඬතාවයක් ඇති වන්නද කියලා. මේ උතුම් නිහඬතාවය ඒ උතුම් ජීවිතවල ගොඩනැගුණු සරලභාවය නිසාම හටගත් ස්වභාවයක්. පංච නිවරණ ජීවිතය තුළින් යටපත් වෙන්න, යටපත් වෙන්න ජීවිතය සරලභාවයට පත් වෙනවා. මේ සියල්ල හේතුඵල ධර්මයන්.

මේ හේතුඵල ධර්මයන් දකිමින් ඕනේ අපි භාවනාවට යොමු වන්න. මනුෂ්‍යයා රූපයක් කෙරෙහි ඇති කරගත්, තෘෂ්ණාව වැඩි වන්න, වැඩිවන්න ඒවා අයිතිකර ගැනීමට උපක්‍රම යොදනවා. වෙහෙස ගන්නවා. අර්බුද, ගැටලු, තරගය.... මේ හේතු නේද, සමාජයේ සංකීර්ණභාවය හැටියට අපි දකින්නේ. මනුෂ්‍යයා තෘෂ්ණාව පසු පස හඹා යන්න හඹා යන්න දුක වැඩි වෙනවා. සැප සොයන්නයි හඹා යන්නේ, නමුත් සකස් වෙන දුක? අප්‍රමාණ කැපවීම් කරලා සැපයක් ලැබුණත්, එය බොහෝම කෙටි ආශ්වාදයක්. ඒ ආශ්වාදය අහිමිවන ජරා ව්‍යාධි, මරණ, ශෝක පරදේව නැගී සිටිනවා. පිංවත් ඔබ සිහිනුවනින් බලන්න.

ලෝකය මොනතරම් අසාධාරණද කියලා. ප්‍රශ්නය තිබෙන්නේ මෙතරම් අසාධාරණ ලෝකයකට ඔබ මෙතරම් ආදරය කරන්නේ ඇයිද කියලා. පිංවත් ඔබට යමක් අසාධාරණයක් කරනකොට ඔහුගෙන් මිදියාමටයි ඔබ උත්සාහ ගන්නේ. නමුත් ඔබ මෙනෙදි ලෝකයේ කොටස්කරුවෙක් වෙමින්ම විසඳුම් සොයන්න උත්සාහ ගන්නේ. මෙය හරියට වැරද්ද තමා තුළ තබාගෙන අනුන් තුළින් වැරදි සොයනවා වගේ වැඩක්. ඔබ තුළින්ම සකස් වෙන තෘෂ්ණාව විසින්මයි. මේ අසහනය අසාධාරණය සකස්කොට තිබෙන්නේ.

පිංවත් ඔබ මොන භාවනා ක්‍රමවේදයකට යොමු වුණත්, දුක සකස් කර තෘෂ්ණාව පිළිබඳව නිරුතුව අවදියෙන් සිටින්න ඕනේ. මොකද පිංවත් ඔබ මේ ජීවිතයේදී පුරුදු වෙන්න භාවනා කරනවා නොවේ, අතීත සංසාරික හව ගමනේදී, පිංවත් ඔබ සැවොම සමථ භාවනාව පුරුදු පුහුණු කොට, ධාන්‍යලාභීත්ව අහසින් ගමන් කළ, පිරිසක්මයි. අතීතයේ ඔබලා රූපී අරූපී බ්‍රහ්මතලවල ඉපදිලා අප්‍රමාණ සමාධියේ ආශ්වාදය කල්ප ගණන් විදි පිරිසක්මයි. පිංවත් ඔබත් මමත් මනුෂ්‍ය ජීවිතවලදී මෙමඟි භාවනා වඩලා මරණින් මතු කල්ප ගණන් බ්‍රහ්ම සම්පත් ලැබූ පිරිසක්මයි. අපි සැමගේම යථාර්ථය මේක තමයි.

අතීතයේ සමාධි භාවනාවන්ගේ ආශ්වාදයේ අසිරියෙන්, සමාධියේ ලෝකය ජයගත් ඔබට, තමා තුළම දූෂ සකස් කිරීමට හේතු වන තෘෂ්ණාව හඳුනාගැනීමට තවම පුළුවන් වෙලා නැහැ. ඒ නිසාම පිංවත් ඔබ වර්තමානයේ නැවතත්, ස්වාමීන් වහන්සේන්මකගෙන්, ගුරුවරයෙක්ගෙන්, පතපොතීන්, සොයනවා. විමසනවා. කොහොමද ආශ්වාස ප්‍රාශ්වාසයට හිත යොමු කරන්නේ. කොහොමද විවාර විතර්ක සංසිද්දෙන්. කොහොමද හුස්ම දෙස බලා සිටින්නේ. කුමක්ද ධ්‍යාන කියන්නේ කියලා. බලන්නකෝ. අවාසනාවක මඟ, අතීත භවයන්හිද රූපි, අරූපි බ්‍රහ්මඵල ස්පර්ශ කළ අපි, තෘෂ්ණාව ගැන, නොතකා හැරීම නිසාම, මේ නිමේෂයේත් නැවතත් ආනාපානසති භාවනාව වඩන හැටි 'අ' යන්නේ සිට සොයනවා.

2.අතීත ශක්තීන් අවබෝධයෙන්

ආයෝජනයට ගන්න

අතීත හව කාන්තාරයේ ඔබ අයිති කොටගත්, දේ ගැන නැවත නැවත කමටහනක් කොට මෙනෙහි කරන්න. ඔබ අතීතයේ ධ්‍යානලාභීන් ලෙස, අහසින් ගමන් කළ හැටි, දියමත ගමන් කළ හැටි, මෙමත්‍රී ධ්‍යාන ලබා මනුෂ්‍යයින් දෙවියන් බ්‍රහ්මයින් වසභයට ගත් හැටි, මෙනෙහි කරන්න. මේ අතීත භවයන්හිදී ඔබ කළ දේවල් ගැනයි මෙනෙහි කරන්නේ.

අතීතයේ එහෙව් අසිරිමත් කෙනෙක් ඔබ.

මේවා මෙනෙහි කරමින් ආත්ම විශ්වාසය, ආත්ම ශක්තිය වර්ධනය කරගන්න. ඔබ කවුද කියන කාරණය අතිශෝක්තියෙන් තොරව ඔබ දකින්න. ඔබ අතීත භවයන්හිදී නවත්වපු තැන මෙනෙහි කරන්න. ඔබ තුළ සැඟවුණු අයෝමය ශක්තිය මෙනෙහි කරමින් මතු කොට ගන්න. පිංවත් ඔබට සුනීතට සෝපාකට, කිසාගෝතමියට පිහිට වුවා සේ ඔබව ආශ්වර්යමත් පෙළහර මතුකොට දී සත්‍ය පසක් කොට දෙන්න. වර්තමානයේ ජීවමාන ලොව්තුරා බුදුරජාණාන් වහන්සේ නමක් නැහැ. ඒ නිසා ඔබ කවුද කියන කාරණය ඔබ තුළින්ම මතු කොට ගන්න.

මාන්නයෙන් තොර වූ අයෝමය ආත්මශක්තියත් ඔබ තුළින්ම මතු කොටගෙන, භාවනාවට යොමු වෙන්න. සමාධියේ ආශ්වාදය උදෙසා නොව, වේදනාවේ නිරෝධය සඳහා ඉලක්කය යොමු කරන්න. අතීතයේ ඔබ දිග්විජය කළ ධ්‍යාන ඵලයන් ගැන නැවත වර්තමානයේ මොහොතක් හෝ, තෘෂ්ණාව ඇති නොකරගන්න. එවැනි සිතුවිල්ලක් සකස් වෙන මොහොතක සතුරා තෘෂ්ණාව නිසා අරමුණු වන, සෑම රූපයක්ම අනිත්‍ය සංඥාවෙන්ම මෙනෙහි කරන්න. කොතැනකවත් තෘෂ්ණාවට ඉඩක් සකස් කරන්න එපා. තෘෂ්ණාවට ඉඩක් සකස් කළොත් එහි ඵලය, දුකම බව දකින්න. අතීත භවයන්හිදී රූපි අරූපි බ්‍රහ්මතල ස්පර්ශ කිරීමට සමත් ධ්‍යාන ශක්තිය ඔබ ලැබුවත් එම සංස්කාරයෝ අනිත්‍ය බව මේ මොහොතේ ඔබේ ජීවිතය තුළින් දකින්න.

යමක් අනිත්‍ය නම්, එය දුකයි නේද? එසේනම් එම දුක පසුපස පරණ පුරුද්දට නැවත නොයන්න. මෙය සටහන් කරන හික්කුළු එක තත්පරයකදී හෝ ධ්‍යාන අවස්ථාවක් පිළිබඳ තෘෂ්ණාවක් සකස්කොට නොගත් බව කියමි. අනිත්‍යභාවයට පත්වන ධ්‍යානයන්, ධ්‍යාන ස්වභාවයෙන්ම තිබේවි. නැතිවේවි. ඔබ ඒ දුක කරට ගන්න යන්න එපා. දුක ප්‍රයෝජනයට ගෙන සැබෑම සැපය ලබාදෙන මාර්ගයට අවතීර්ණ වන්න. පිංවත් ඔබ භාවනාවට

යොමුවෙන්නේ හුදු කායික මානසික විවේකයක් සකස්කොට ගැනීමට නම් ඉහත අදහස් ඔබට නොගැලපෙනවා වෙන්න පුළුවන්. නමුත් එවැනි පිංවතුන් සිතන්න ඕනේ, අනිත්‍යභාවයට පත්වෙන විවේකයක් උදෙසා, අනිත්‍යභාවයට පත්වෙන සමාධියක් පසුපස යෑම අර්ථයක් නොවන බව.

සමාජය සංකීර්ණභාවයට පත්කර ඇත්තේ තෘෂ්ණාව විසින්මයි. එම සංකීර්ණභාවයෙන් ඔබ තුළ සකස්වෙන මානසික පීඩනයෙන් මිදීම සඳහා, ඔබ සමාධි භාවනාවක් කෙරෙහි තෘෂ්ණාව සකස්කොටගෙන භාවනාවට යොමුවෙනවා. එය බොහොම හොඳ දෙයක්. නමුත් මෙතැනදී ඔබ දක්ෂ නම්, ඔබ තුළ ඇතිවන මානසික පීඩනය සකස් කළෙන් තෘෂ්ණාවයි, ඉන් මිදීමට සමාධිභාවනාවත් කෙරෙහි සකස් වුණෙන් තෘෂ්ණාවමයි කියලා හිතන්න, ඒ ඔබ දකින්නේ තෘෂ්ණාවෙන් මිදීමේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගයයි. ඔබ එක සිතිවිල්ලක් නුවනින් සකස්කොටගත් සැනින්, අර්ථවත් ලෙස මාර්ගයට අවතීර්ණ වෙනවා. මොකද ඔබ අතීතයේ රූපී, අරූපී සංඥා ස්පර්ශ කර අත්දැකීම් තියෙන නිසා. ඒවා අනිත්‍යයි කියන සංඥාව මතුකරගැනීමට ඔබට අපහසු නැහැ. එසේ නොවුනහොත් ඔබ අතීත භවයන්හිදී පටලවාගත් සේ, මෙවරද පටලවාගනු ඇත. භාවනා කිරීමට කැමැත්ත අත්‍යවශ්‍යය. එහෙත් ඔබගේ සිත සමාධිමත් භාවයට පත්වූ සැනින්, එම කැමැත්ත අනිත්‍ය සංඥාවට යොමුකිරීමට ඔබ දක්ෂ විය යුතුය. කැමැත්තෙන්, අකමැත්තෙන් අනිත්‍යභාවය ඔබ විදර්ශනාවට ලක්කළ යුතුය. ඒ නිසා අනිත්‍යභාවයට පත්වෙන සමාධිමත් සිත උපයෝගීකරගෙන ප්‍රඥාවේ ඇත්ත සොයායැමයි ඔබ කළ යුත්තේ. ඔබ අතීතයේ නොකළ එකම දෙයත් එයමයි. එම නිසා අතීතයේ නොකළ එකම දෙය වර්තමානයේ කරන්න. තමා තමාව කමටහනක් කරගන්න.

දුර බලන්න අවශ්‍ය නැහැ. ළඟ බලන්න අවශ්‍යත් නැහැ. තමා තමා දෙස බලන්න. මොකද ඔබ ගොඩනගාගත් ලෝකය තිබෙන්නේ තමා තුළ නිසා. තෘෂ්ණාව නිසා තමා තුළ තමා සකස්කොටගෙන ඇති ලෝකය දෙස බලන්න. ඒ ලෝකය තුළ ඇස, කන, නාසය, දිව, මනස, කය තිබෙනවා. ඒ ලෝකය තුළ ඉර, හඳ, තරු, අම්මා, තාත්තා, දරුවා සිටිනවා. ඔබ මේ සියල්ල මගේ ලෝකය තුළ බැඳගෙන සිටින්නේ තෘෂ්ණාව නැමැති යදමින්. තෘෂ්ණාව නැමැති සංසාරයක් පුරාවට ශක්තිමත්ව වැඩුණු යදම ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගයේ ගමන්කර සිද දමා ගතහොත් ඔබට ඉහත ලෝකය අතහැරෙනවා.

නමුත් රහතන් වහන්සේටත් ඇසක්, කනක්, දිවක්, නාසයක්, මනසක්, කයක් තිබෙනවා. අහස, පොළොව, අම්මා, තාත්තා ඉන්නවා. නමුත් මේවා මගේ කරගත් තෘෂ්ණාව ක්‍ෂයවෙලා. ලෝකයට අයිති දුකෙන් නිදහස් වෙලා. ඔබ භාවනා කිරීමට පෙර, දුකත්, දුකට හේතුවත් වෙන්කොට හඳුනාගන්න. මේ දෙවල් මෙනෙහි කරන්න පිංවත් ඔබට ඵරමිතියා ගොතාගෙන ඉන්න අවශ්‍යම නැහැ. විවේක සෑම මොහොතකම මේ කාරණා ගැන මෙනෙහි කරන්න.

3. සිත තැන්පත් නොවීමත්

භාවනාවට ආයෝජනයක් කරගන්න

ආනාපාන සති භාවනාව කරන්න සුදුසු ඉරියව්වකින් වාඩිවුනාට පස්සේ පිංවතුන් විශාල පිරිසකට තිබෙන ප්‍රශ්නයක් තමයි ආශ්වාස ප්‍රශ්වාසයේ සිත නොපිහිටා භාහිර අරමුණක් ඔස්සේ සිත දිවයෑම. මෙතැනදී ඔබ නොසන්සුන් වෙන්න පුළුවන්. අලසවෙන්න පුළුවන්. භාවනාව කෙරෙහි උදාසීන වෙන්න පුළුවන්. මේ සියල්ල ඔබ තුළ සකස්වෙන්නේ පංච නීවරණ වශයෙන්. අරමුණු වේගයෙන් සකස් වෙනවාය කියන්නේ, ඔබ තුළ ඇලීම් ගැටීම්වල ස්වභාවය වැඩිය කියන කාරණයයි.

මෙතැනදී ඔබ ඇලෙන්නේ හෝ ගැටෙන්නේ රූපයකට. ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කරනවා සිත මාරයාය කියලා. එහෙම නම් ඔබ දක්ෂ වෙන්න ඕනේ තැනපත්භාවයෙන් තොර ඔබේ සිත මාරයා වශයෙන් දකින්න. දැන් මේ මාරයා තමයි ඔබට බාධා කරන්නේ, සිත සමාධිමත්භාවයට පත්වන්නට ඉඩ නොදී. මේ හඳුනාගැනීම ඔබ කළාට පස්සේ ආනාපානසති භාවනාවෙන් සිත බැහැර කරලා විවේකීව, වේගවත් සිතිවිලි දෙස බලා සිටින්න.

ඔබට ධර්ම මාර්ගයේ අවබෝධය කරා යෑම වැළැක්වීමට මාරයා උපක්‍රමශීලී වෙනකොට ඔබ දක්ෂ වෙන්න ඕනේ මාරයාට වඩා උපක්‍රමශීලී වීමට. මාරයාට මාර ධර්මයෙන්ම විරුද්ධ දිශාවට යෑමට මාර සිත රැවැටීමට ඔබ දක්ෂ විය යුතුයි. විවේකීව වාඩිවෙලා වේගයෙන් අරමුණු ගලාගෙන එන සැටි බලා සිටින්න. ඒවායේ ඇතිවීමත්, වැනසීමත්, එම සිතිවිලි සකස්වෙන වේගවත්භාවයත් දකිමින් ඔබ ඔබට චෝදනා කරගන්න. ගැටෙන්න එපා. ඔබ තව තව ප්‍රබෝධමත්ව සිතිවිලි දෙස බලන්න. සිතිවිලි සකස්වීමේ වේගවත්භාවය කියන්නේ මාරයාගේ වේගය බව දකින්න. මේ වේගවත්භාවයේ වේගයට සමාන වේගයකින් මාරයාගේ ලෝකයේ නැවත උපතකට අවශ්‍ය සංස්කාර ධර්මයන් තමන් රැස්කොට ගන්නා බව දකින්න. ඔබේ සිතිවිලි ඇලීම්, ගැටීම් ඔස්සේ වේගවත් වෙනවාය කියන්නේ අනාගත දුක් උදෙසා වේගවත්ව සංස්කාර රැස්කිරීම බව දකින්න. ඔබ මුලින්ම භාවනාවට වාඩි වුණේ ආනාපාන සති භාවනාව කරන්නයි. සිත තැන්පත් කරගන්න බැරිව ගියා. නමුත් ඔබේ දක්ෂභාවය නිසා දැන් කුමක්ද සිද්ධවෙන්නේ. ධම්මානුපස්සනාවයි, වේදනානුපස්සනාවයි, චිත්තානුපස්සනාවයි වැඩෙන්නේ.

ඔබ සිතේ සකස්වෙන ගොරහැඩි වංචල සිතිවිලි දෙස බලා සිටියදී එම සිතිවිලිවල වපල බව, රාගික බව, තෘෂ්ණාධික බව, මෛත්‍රීසහගත බව. මේවා දෙයාකාරයක සිතිවිලි. ඒවායේ

ඇතිවීම, නැතිවීම දකිනකොට ඔබ තුළ වැඩෙන්නේ විදර්ශනාවයි. ඔබ විනිවිද දකිනවා, සිත විමර්ශනයට ලක්කරනවා. මෙහෙම තමයි ඔබ මාර ධර්මයන්ට පහරදිය යුත්තේ.

මුලින්ම ඔබ ආනාපාන සති භාවනාව කරන්න ගිහින් පංච නිවරණ නිසා එයට අවස්ථාව ලැබුණේ නැහැ. ඔබ දක්ෂ වුණා එම බාධකය වඩාත් ඉහළ ජයග්‍රහණයක් කරා ඔසවා ගන්න. ඒ කියන්නේ විදර්ශනාවට සිත යොමුකරන්න. මේ දක්ෂභාවය ඔබ ලබන්න නම්, සිත කියන්නේ මාරයාය කියන කාරණය කමටහනක් ලෙස ජීවිතයට එකතුකරගන්න ඕනේ. එහෙම එකතුකර ගතහොත් ඔබට පුළුවන් භාවනාවට එරෙහිව එන පංච නිවරණයන් ලෙහෙසියෙන් යටපත්කොට දමන්න.

ඔබ උදාහරණයක් හැටියට හිතන්න, භාවනාව කියන්නේ ක්‍රීඩාවක්ය කියලා. ඔබේ ප්‍රතිවාදියා තමයි මාරයා. ප්‍රතිවාදියා නිරතුරුවම උපක්‍රම යොදන්නේ ඔබව පරාජයකොට, තමා ජයගන්න. මෙතැනදී ප්‍රතිවාදියා ඔබට එල්ල කරන උපක්‍රමය තමයි පංච නිවරණ. පංචනිවරණ වලින් මාරයා ඔබට දමා ගසද්දී, ඔබට තිබෙන්නේ සංසුන් ඉරියව්වෙන් මාරයාගේ ඉරියව් දෙස බලා සිටීම පමණයි. ඔබේ දැවියැම ගැන ඔබ සිතන්න එපා. පරාජය ජයග්‍රහණය ගැන ඔබ සිතිය යුතු නැහැ. මොකද පරාජයත්, ජයග්‍රහණයත් යන දෙකම අනිත්‍යභාවයට පත්වන ධර්මතාවයන්. ඒවා අයිති මාරයාටයි. ඔබ මේ උත්සහ ගන්නේ ජය පරාජය දෙකින්ම මිදී අවබෝධයෙන් නිදහස ලබාගැනීමටය. අවබෝධයෙන් නිදහස් වීම යනු ධර්මයේ අර්ථයයි.

ඔබ මේ ක්‍රමවේදය යොදාගනිමින් ආරක්ෂා වෙන තරමට, මාරායාට හනිවැටෙන බව ඔබ දැනගත යුතුය. පිංවත් ඔබ වේගවත්ව ඇතිවන අරමුණු දෙස, ඒවා ඇතිවීම, නැතිවීම දෙස බලා සිටින්න. මද සිතහ පහළකරමින් දකින්න. ප්‍රබෝධමත්ව දකින්න. මාර ධර්මයන් හේතුවෙන් මොහොතක් හෝ කම්පා නොවන්න. පසුතැවිලි නොවන්න. කෙළෙස් විඩාවට පත්කොට, තැන්පත් සිතක් සකස්කොටගෙන නැවත අවශ්‍ය භාවනාවට යොමුවන්න.

මොනම හේතුවකින්වත් මෙය මෙසේ වියයුතුයි කියා දෘෂ්ටිගත වන්න එපා. කාලසටහන් සාදාගෙන භාවනාවට යොමුවෙන්න එපා. සියලු සංස්කාරයෝ අනිත්‍යයි කියමින්, දකිමින් භාවනාවට යොමුවන්න. පිංවත් ඔබ භාවනා කරන විට ඉදිරියට එන පංච නිවරණයන්ගේ ස්වභාවය මත ඔබේ ක්‍රමවේදයන් වෙනස් කරගැනීමට දක්ෂ වෙන්න. එහෙම ක්‍රමවේදයන් වෙනස් කරගැනීමට ඔබ අදක්ෂ වුවහොත් ඔබ තුළ ඇතිවන ගැටලුවලදී ඔබ ගැටෙනවා. එය හරිම අවාසනාවක්. ඔබ මේ ඇලීම හැටියටත්, ගැටීම හැටියටත් අත්දකින්නේ ධම්මානුලපස්සනාවයි. වේදනානුපස්සනාවයි. නමුත් ඔබ මේ උතුම් විදර්ශනා දැක්ම

අතහැරලා, මගහැරලා ධර්මයත් සමග ගැටෙන දිශාවට යොමුවෙනවා. ධර්මය ඔබට ස්පර්ශ වෙන්නේ ගැටෙන්න නෙවෙයි. අවබෝධ කරගන්නයි.

මෙය සටහන් තබන හික්කුළු ලැබූ යම් අවබෝධයක් වෙන්නම්, ඒ අවබෝධයට මහෝපකාරී වූයේ සිතේ ඇතිවූ ඇලීම, ගැටීම ස්වභාවයන්ගේ තීව්‍රභාවයන්මය. මාරධර්මයන් නිසා හික්කුළුගේ සිතේ ඇති වූ ඇලීමේ, ගැටීමේ ස්වභාවයන් දෙස ධර්මානුකූලව විදර්ශනා ඥානයෙන් බලමින් එම ඇලීම ගැටීම මගේ කර නොගෙන, ඒවායේ නිර්මාතෘවරයා දෙසටම එල්ල කිරීමට හික්කුළු දක්ෂ විය. එම ක්‍රියාවලිය කොතෙක් සුක්ෂම, දක්ෂ ආකාරයට හික්කුළු කළාද කිවහොත් අවසානයේදී, මාරයාගේම ඇලීමේ ගැටීමේ ස්වභාවය තීව්‍රවී, මාරයා අමතක නොවන පාඩමක් හික්කුළු වෙතින් ඉගෙන ගත්තේය. ඔහු දැන් බියට පත්වී හමාරය. ඔහු බියට පත්කළේ ඔහුගේ ධර්මතාවයන් මගේ කර නොගෙන, ඔහුටම පෙරළා යෑවීම නිසාය. පෙරලා ගැසීම නොවේ. පෙරළා යෑවීම නිසාය. පෙරලා ගැසීම යනු මාරයා සතුටුවන දෙයයි. මොකද එතැන ඇත්තේ ගැටීමයි, ව්‍යාපාදයයි. මාර ධර්මයන් පැමිණි විලසින්ම පෙරළා යෑවීම මාරයා ගැටෙන ස්වභාවයයි. මාරයා පීඩාවට පත්කරන ස්වභාවයයි.

දකින්න!

ශීලයෙන් භාවනාවට දෙන ජවය

පිංචන් ඔබ භාවනාවට යොමුවන්න ඕනේ මොන තරම් පෙර සූදානමකින්ද. පෙර සූදානම කියන්නේ, නාලා පිරිසිදු වේලා, ඇල්වතුර වීදුරුවක් බිලා, වේගයෙන් හුස්මක් අරගෙන, දොර ජනෙල් ඇරලා..... කියන කාරණා නොවේ. මේවාත් අවශ්‍ය තමයි. වඩාත් වැදගත් වෙන්නේ, කුමක් උදෙසාද අපි භාවනා කරන්නේ, කුමක් නැති කිරීමට ද භාවනා කරන්නේ කියන කාරණාවත්, පංචනිවරණ යනු කුමක්ද? ඒවා ඔබ වෙත් වශයෙන් හඳුනා ගත්තාද?

කාමච්ඡන්ද, ව්‍යාපාද, ථීනමිද්ද, උද්ධච්ඡ, කකුක්ච්ඡ, විචිකිච්චා කියන කාරණාවල ස්වභාවය, හඳුනාගෙන භාවනාවට යොමු වෙන්න. එසේ නොවුණහොත්, ඔබ භාවනා කරන කාලවේලාවේදී වැඩි වශයෙන් වැඩෙන්නේ ඉහත මාර ධර්මයන්මයි.

භික්ෂුවට හමු වූ තරුණ දරුවන් පිරිසක් භික්ෂුවගෙන් විමසුවා මේකෙන් ගැලවෙන හැටි කියලා දෙන්න කියලා. ඒ දරුවන් පාවිච්චි කළ වචන ටිකයි ඉහත සඳහන් කලේ. කාගෙන් ගැලවෙන හැටි ද මේ දරුවන් අහන්නේ? බ්‍රහ්මයෙක්, දෙවියෙක්, යක්ෂයෙක්ගෙන්, ගැලවෙන හැටි ද මේ දරුවන් අහන්නේ? අපිට ගැලවෙන්න තිබෙන්නේ මේ කාගෙන්වත් නොවේ. ඔබලා තුළම සකස්වෙන්නා වූ තෘෂ්ණාවෙන්. දුකට හේතුවන තෘෂ්ණාව තමා තුළම තබාගෙන, භික්ෂුවගෙන් අසනවා මේකෙන් ගැලවෙන්නේ කොහොමද කියලා. මේ දරුවන් අවංකවමයි මේ ප්‍රශ්නය ඇසුවේ. එහෙම නම් ඇයි මේ ප්‍රශ්නය අසන්නේ ?

චතුරාර්ය සත්‍යය පිළිබඳ දැනුම අඩු නිසා. ඒ වෙලාවේ භික්ෂුව එම දරුවන්ට ප්‍රකාශ කළා චතුරාර්ය සත්‍යයේ දුක කියලා කියන්නේ ජාති, ජරා, ව්‍යාධි, මරණ, ශෝක පරදේව, දුක්ඛ දෝමනස්ස, උපායාස, පංච උපාදහස්කන්ධ දුක, ප්‍රියයන්ගෙන් වෙන්වීම, අප්‍රියන් හා එක්වීමේ දුක, මේ සියල්ලම දුක නම් මේ දුක සකස් වෙන්නේ ඔබලා තුළම නෙද? දෙවැනුව බුදුරජාණන් වහන්සේ සඳහන් කරනවා දුකට හේතුව තෘෂ්ණාව කියලා. දුක තමා තුළ නම් සකස් වෙන්නේ දුකට හේතුව තෘෂ්ණාවත් තමා තුළම නේද සකස් විය යුත්තේ? තුන්වන ආර්ය සත්‍යය, 'දුකෙන් මිදීම' කියන්නේ තෘෂ්ණාවෙන් මිදීම, කියන කාරණය. දුකත් තමා තුළම නම් සකස් වෙන්නේ දුකට හේතුව තෘෂ්ණාව, තමා තුළම නම් සකස් වන්නේ දුක නැති කිරීමට තෘෂ්ණාව නැති කළ යුත්තේ තමාම නේද? එහෙම නම් තෘෂ්ණාව නැති කිරීමට ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගයේ ගමන් කළ යුත්තෙත් තමාම නේද? එහෙම නම් චතුරාර්ය සත්‍ය තමා තුළින්ම නේද ක්‍රියාත්මක විය යුත්තේ. එනිසා ඉහත ධර්මයන් භාවනාවට පෙර නුවණින්

හැකිතාක් මෙනෙහි කරන්න. එවිට ඔබට හැකි වේවි ලෝකයෙන් ඔබව හුදකලා කොට තබාගන්න. ඔබ අත්විඳින දුකේ දිග පළල දකිමින් දුක සකස්වීමට හේතු වන තෘෂ්ණාව, කෙලෙස් බරිත සිතුවිලි, නුවණින් හඳුනාගෙන බැහැර කොට දමන්න.

මේ කාර්යය ඔබට පහසුවෙන් කරගැනීමට හැකියාව ලැබෙන්නේ ඔබ ශීලයට ඔබේ ජීවිතය තුළින් ලබාදී ඇති වටිනාකමේ ප්‍රමාණය මතයි. ඔබ ශීලයෙන් දුර්වල නම් ඉන්ද්‍රිය සංවරයක් ගැන සිතාගැනීමටවත් නොහැකි වනු ඇත. මෙවැනි අවස්ථාවක ඔබ කළ යුතුව ඇත්තේ බුදු ගුණ භාවනාවට වැඩිපුර යොමු වෙමින්, තෙරුවන් කෙරෙහි ශ්‍රද්ධාව දියුණු කරගනිමින් ශීලයෙන් ශක්තිමත් වීමට උත්සාහ ගැනීමයි. මේ ධර්ම මාර්ගයෙන් අර්ථවත් අවබෝධයක් ලබාගැනීමට ඔබට අවශ්‍ය නම් ලොව්තුරා බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනාකොට වදාළ අනුපිටිවෙලට මාර්ගය වඩන්න දක්ෂ වෙන්න. ඔබ ආහාර ගන්න කොට හැම ව්‍යාංජනයකින්ම ටික ටික බෙදාගෙන රස බලනවා වගේ, හැම දෙයකින්ම ටික ටික කරන්න යන්න එපා. හේතුඵල ධර්මයන්ට යටත්වයි ධර්මයේ සෑම පියවරක්ම සකස් වෙන්නේ. ඔබ තුළ සමාධියක් සකස් නොවේ නම්, එය කමටහනේ වරදක් නොව, ශීලයේ දුර්වලතාවයකි. සමාධියට ඔබ තවම සූදානම් නැහැ කියන කාරණයයි.

ධර්ම සාකච්ඡාවකදී පැමිණි පිංවතුන් සියලු දෙනාම ප්‍රශ්න යොමු කළේ භාවනාව සම්බන්ධව, භාවනා කිරීමේදී ඇති වන ගැටලු සම්බන්ධව, නමුත් එක මහත්මයෙක් පමණක් ප්‍රශ්න තුනක් යොමු කළා ශීලය සම්බන්ධව. පංච ශීලයට අදාළවයි එම ප්‍රශ්න තුනම. නමුත් එතන සිටිය අනෙක් පිංවතුන්ට පෙනුනේ එම ප්‍රශ්න ප්‍රාථමික ගතයේ ප්‍රශ්න හැටියට. මොකද ශීලය ගැනනේ කතා කළේ. භාවනාව ගැන නොවේ. නමුත් ඉහත පිංවතුන්ගෙන් හික්ෂුව වඩාත් පසසන්නේ, ගරු කරන්නේ, ශීලය පිළිබඳව ප්‍රශ්න කළ පිංවතාම, මොකද ශීලය පිරිසිදු කොටගෙන, නිරවුල් කොටගෙන, අහවර වෙලයි, භාවනාවක් අර්ථවත් වෙන්නේ. එතනයි භාවනාවේ ජයග්‍රහණය සඳහා සමාධිය සකස් වෙන්නේ. සමාධිමත් සිතයි යහපත් අයහපත් දෙකම විදර්ශනාවට ලක් කොට දෙන්නේ.

යමෙක් ශීලය ශක්තිමත් කිරීමට උත්සුක වෙනවා නම්, යම් දවසක ඔහු සමාධිය එතුළින් මතු කොට ගන්නවා. යම් දවසක ඔබ සතර අපායෙන් මිදෙනවා කියන්නේ ශීලය, ආර්යකාන්ත ශීලය හැටියට ආරක්‍ෂා වෙනවාය කියන කාරණයයි. ආර්යකාන්ත ශීලයට පැමිණි කෙනා සිල් පදයක් බිඳීම දකින්නේ පිරිසක් මැද නිරවස්ත්‍රව සිටීමටත් අන්ත අන්ත දෙයක් විඳිනටයි. ඒ නිසා කැඩුණු ශිල් පදය වහා නිවැරදි කරගන්නවා. වැරද්ද දකිමින් නැවත නොබිඳෙන ආකාරයෙන් නිවැරදි වෙනවා. සතර අපායෙන් මිදුන පිංවතා තුළින් සාමාන්‍ය කෙනෙකුට වඩා අර්ථවත් ආකාරයෙන් ශිල් පද ආරක්‍ෂා වෙන්නේ. පානාතිපතා වේරමණි ශිල් පදය ඔහුගෙන්

අර්ථවත් වෙන්නේ. මම නැවත සතර අපායන්ට වැටී හරකෙක් එළුවෙක්, කුක-ලෙක් මාළුවෙක් ලෙස මැරුම් කන්නේ පීඩාවට ලක් වන්නේ නැහැ කියන අර්ථයෙන්. එම විශ්වාසයෙන්. රහතන් වහන්සේ නමකගෙන් මුසා වාදා වේරමණී ශීල් පදය ආයාසයකින් තොරවම ආරක්ෂා වෙන්නේ, මේ ලෝකයේ ලොකුම බොරුව වන, ලෝකය සැපය කියන මුසාවාදය නොකියන, ලෝකය පංච උපාදායකත්වය දුකයි කියන අර්ථයම ප්‍රකාශ කරන උත්තමයා හැටියට. රහතන් වහන්සේ තුළින් අදින්නාදානා වේරමණී ශීල් පදය ආයාසයකින් තොරවම ආරක්ෂා වෙන්නේ අර්ථවත් වෙන්නේ මේ රූපය මට අයිති නැහැ, රූපය නිසා සකස් වෙන එස්ස වේදනා සංඥා සංඛාර විඤ්ඤාණය මගේ නොවෙන නිසා හේතුඵල ධර්මයන්ගෙන් සකස් වුණ රූපයක්, ඇසක්, කනක්, මගේ කියා අත්සතු දෙයක් මගේ කර ගන්නේ නැහැ කියන ඉහළම අර්ථයකින්.

පිංචන් ඔබ හොඳින් හිතලා බලන්න, අපි සියලු දෙනාම, මගේ කියලා අයිති කරගෙන සිටින, බැඳිලා සිටින, ඇස, කන, දිව, නාසය, මනස, කය ඔබේම නොවේ නේද? ඔබට අයිති නැති දෙයක් ඔබ අයිති කරගෙන සිටින්නේ. ඔබට අයිති නැති එස්ස වේදනා සංඥා සංඛාර විඤ්ඤාණ ධර්මයන් ඔබ ඔබේ කරගෙන සිටින්නේ. ඒක තමයි මේ ලෝකයේ තිබෙන බරපතළම සොරකම. මේ සොරකම නිසා නේද ඔබට සංස්කාර හේතුවෙන් භවයට රැගෙන යන බරපතළ වැඩ සහිත අත්හිට වූ සිරදඩුවම් නියම වෙන්නේ.

රහතන් වහන්සේ නමකගෙන් කාමේසුම්ච්චාවාර වේරමණී ශීල් පදය ආරක්ෂා වෙන්නේ, කාමය තිබෙන්නේ රූපය තුළ නොවේ, රූපය කෙරෙහි සකස්කොට ගන්නා වූ තෘෂ්ණාව නිසාය කියන කාරණය අවබෝධ කොට ගෙන, අනිත්‍ය භාවයට පත් වෙන රූපය, රූපයේ ස්වභාවයන් තිබීමට ඉඩහැර අනිත්‍ය වූ දෙයක් කෙරෙහි ඇති තෘෂ්ණාව තමා තුළින් ක්ෂය කිරීමෙන්ය.

රහතන් වහන්සේට ඇසක් ඇත. බාහිර රූපය අරමුණුවනු ඇත. එහෙත් තෘෂ්ණාව නැත. එස්සය සිදුවෙද්දීම රහතන් වහන්සේ අනිත්‍ය දකිනු ඇත. ශීල් පදවල ආශ්වර්ථයවත් අර්ථය, පිංචන් ඔබව ඔසවා තබන ලෝක ධාතුවේ උත්තරීතර අවබෝධයේ විජයග්‍රහණයන් ගැන භාවනාවට පෙර ඔබ මෙනෙහි කරන්න. එසේ මෙනෙහි කිරීමෙන් ඔබට අයිති ආජීව අශ්ශමක ශීලය අර්ථවත්ව රැක ගැනීමට යොමු වන්න. ශීල් පදවල අර්ථයන්ට ඇති දුරස්භාවය දකිමින් එම දුරස්භාවය අහෝසිකර ගැනීමට විරිය ගන්න.

පිංචන් ඔබ බිරිඳට, ස්වාමිපුරුෂයාට, දරුවන්ට දේපළට ඇති බැඳීම, ඒවා ආරක්ෂා කරගැනීමට

දරන විරියයට වඩා ශක්තියක් ශීලය ආරක්ෂාව උදෙසා යොමු කරන්න. ඔබත් එවැනි ආශ්වර්‍යවත් උත්තමයෙක් වෙනවාය කියන අධිෂ්ඨානය ඇති කරගන්න. අනිත්‍ය අකුසල් සංස්කාර, ඔබේ අයෝමය විරියයෙන් ශක්තිමත් කරගත් කුසල් ශක්තිය යොදාගනිමින් යටපත් කොට දමා, තෙරුවන් කෙරෙහි සද්ධාවෙන් ශීලයේ ශක්තියෙන් භාවනාව උදෙසා නැගී සිටින්න. ඔබ තුළ සකස්කොටගත් චේතනාව, විඤ්ඤාණයේ හැඩ රුව සකස් කොට දෙන බව හොඳින් දකින්න. හික්ෂුච මේ සටහන් කරන්නේ තවත් කතාවක් නොව පිංවත් ඔබට භාවනාවට (පෙර) පූර්වකෘතියක් බව නුවණින් දකින්න.....

අකුසලය යටපත් කරන්න

අමනුෂ්‍යයා අනිත්‍ය ලෙස දකින්න

හික්ෂුව හමුවීමට පැමිණි වයෝවාද්ධ යුවලක් ප්‍රකාශ කළේ තමන් තරුණ කාලයේ කර්මය, කර්මඵලය ගැන නොදැනීම නිසා, විවාහ වූ අලුත අනවශ්‍ය පිළිසිඳගැනීමක් යැයි සිතා, දරුවෙක් ගබ්සා කෙරු බවත්, එම සිද්ධිය දැන් නිරතුරුවම මතකයට නැගෙන බවත්ය.

එවිට හික්ෂුව ප්‍රකාශ කළේ, එම සිද්ධිය ඔබලාගේ මනසට නිතර පැමිණෙනවා නම් එය භයානක බවයි. මොකද යම් දවසක තමන් මියයන මොහොතේ, එවැනි ප්‍රබල අකුසලයක් මතකයට පැමිණීමේ ප්‍රවණතාව වැඩි නිසා. හික්ෂුව එම වයෝවාද්ධ දෙපළට ප්‍රකාශ කළේ, ඔබ දෙපළ වර්තමානයේ හොඳින් තෙරුවන් සරණ පිහිටා ශිල්පද ආරක්‍ෂාකරගෙන ජීවත්වන නිසා, එම ශක්තිය උපයෝගී කරගෙන අතීත අකුසලය යටපත්කොට දමන ලෙසයි.

එහෙත් එම යුවල ප්‍රකාශ කරනවා, කොතෙක් අමතක කරන්න උත්සාහ කළත් එය මතකයට එනවා කියලා. එවිට හික්ෂුව ප්‍රකාශ කළේ, එසේනම් ඔබලා එම අකුසලය යටපත් කිරීම සඳහා ඊට වඩා ශක්තිමත් කුසලයක් සිදුකරගන්නා ලෙසයි. ඔබ දෙදෙනා ළමා රෝහලට ගොස් එහි නේවාසිකව ප්‍රතිකාරගන්නා මරණාසන්න තත්ත්වයේ දරුවන් කිහිපදෙනෙක් වරින් වර තෝරාගෙන, එම දරුවන් මරණයෙන් බේරාගැනීමට අවශ්‍ය බෙහෙත්, ප්‍රතිකාර, සියලු විශේෂදම් දරන්න කියලා. ඔබේ උත්සාහයෙන් එම දරුවන් මරණයෙන් බේරාගන්නට පසුව, තමන් මරණයට පත්වීමට ගිය දරුවෙක් බේරාගන්නා කියලා ඔබ තුළ ඇතිවන ශක්තිමත් කුසල් සිත ප්‍රයෝජනයට ගෙන, දරුවෙක් ගබ්සා කළාය කියලා ඔබේ මතකයට නැගෙන අතීතයේ සිදුවූ කර්මය යටපත් කර අමතක කර දමන්න කියලා. චේතනාවයි කර්මයට මුල්වෙන්නේ. අතීත අකුසල් කර්මය, වර්තමාන කුසල් කර්මයෙන් යටපත් කළාය කියනා චේතනාව ඇතිකරගැනීමට ඔබ දක්‍ෂ වෙන්න කියලා. එවැනි මරණාසන්න දරුවන් මරණයෙන් බේරාගෙන ඔබ අදාළ පිංකම කළාට පස්සෙන්, ඔබලා අතින් සිදුවූ එම අකුසලය නැවත, නැවත මතකයට ගන්නවා නම් ඒ ඔබේ අදක්‍ෂභාවයයි. එම නිසා අතීත අකුසල්, වර්තමාන කුසල් ධර්මයන්ගෙන් යටපත්කොට නැගී සිටීමට ඔබ දක්‍ෂ විය යුතුයි. සෑම විටම චේතනාවේ හැඩරුව අනුවයි විඤ්ඤාණය සකස්වෙන්නේ කියන කාරණය පැහැදිලි කරදෙන්නයි ඉහත කාරණය සඳහන් කළේ.

සමහර පිංවතුන් සිටිනවා අතීතයේ තමන් අතින් සිදුවූ වැරදි ගැන පසුතැවෙන අය. අතීතයේ කළ වැරදි ගැන පසුතැවීමෙන් තව තවත් අකුසල්මයි සිදුවන්නේ. එනිසා ඔබ දක්‍ෂවෙන්න, හැකිතාක් කුසල් සිදුකරමින් අතීත අකුසල් යටපත්කොට දමන්න. මෙතැනදී ආනන්තරිය

පාපකර්ම ඇතුළුව යටපත් කිරීමට නොහැකි අකුසල් තිබෙනවා. ඔබ අතින් සිදුවූ කුමන අකුසල් කර්ම තිබුණද, දැනුවත්ව හෝ අනවබෝධය නිසා ඇති වූ වරදවල් තිබුණද, වෙච්ච දේ ගැන, අතීතයට ගිය දේ ගැන පසුතැවිලි නොවී වර්තමානයේ නිවැරදිව ජීවත්වෙන්න දක්ෂවෙන්න.

භාවනා කිරීමට යොමුවන පිංචතුන් අතීතයේ සිදුවූ සිදුවීම්, ක්‍රියාකාරකම් නිරතුරුවම මතකයට ගලාපිමෙන් සිත විසිරෙනවා. පිංචත් ඔබ ශීලයෙන් ශක්තිමත් නම්, ඒ කියන්නේ ඔබ තුළ ඉන්ද්‍රිය සංවරය තිබෙනවා. හිරි ඔතප් දෙක තිබෙනවා. මෙතැනදි 'හිරි ඔතප්' කියන්නේ ඔබ සතර අපායට වැටෙන්නට තිබෙන ලැජ්ජා බය දෙක. භාවනාවක් සාර්ථක කරගැනීමට ඉහත කාරණය අත්‍යවශ්‍ය වෙනවා. මෙතැනින් තමයි සංසාර බය සකස්කර දෙන්නේ, භවයෙන් ගැලවිලා යන්නට. සතර අපායේ නැවත උපතක් ලැබුවොත්, එය මොනතරම් දුකක්ද, ලැජාවක්ද, කුමන ගැලවීමක්ද?

මේ දුක ගැන නුවණින් මෙනෙහි කරමින් අසංවර ඔබේ සිත භාවනාවට පෙර නිශ්චල කරගන්න. අතීතයේ ඔබ හරකෙක්, ඌරෙක් ලෙස ඉපදිලා, අනුත් ඔබව මරාගෙන කෑ හැටි, ප්‍රේතයින් හැටියට උපත ලබලා, නිර්වස්ත්‍රව, කුසට අහරක් නැතිව, ශරීරය කුණුවෙලා, වනවෙලා.... , ඉඩකඩම්වලට තෘෂ්ණාවෙන් බැදිලා, මරණින් මතු එම ඉඩමේම ගල් ප්‍රේතයින්, බහිරවයින්, භූත ගෙම්බන් ලෙස ඔබත් මමත් ගත කළ ජීවිත ගැන මෙනෙහි කරන්න. නිරයට වැටී, ගින්දර, ලෝදිය, ගිනි අඟුරු මතින් ඔබව දැවුණු පිටිවුණු හැටි මෙනෙහි කරන්න. මේවා ගැන ඔබ ලැජ්ජාවෙන්න එපා. එහෙම ල-ජාවක් ඔබට සකස්වුණහොත් එයට කියන වචනය, ලැ-ජාව නොව 'සක්කාය දිට්ඨිය' බව හොඳින් නුවණින් දකින්න. යමෙක් තුළ සක්කාය දිට්ඨිය සකස්වෙනවා නම් ඔහු හෝ ඇය, තවම මාරයාගේ අත්සන් සහිත සතර අපායේ බදු ගිවිසුම අභවර නොකළ කෙනෙක් බව සිතන්න. සතර අපායේ අයිතිය පිළිබඳ බදු ගිවිසුම පස් අවුරුදු හෝ අනූනව අවුරුදු බදු ගිවිසුම් නොව, කල්ප ගණන් දීර්ඝ කාලයක් සඳහා ලියන බදු ගිවිසුමය. එහි 'බදුදෙන්නා' වශයෙන් මාරයාත්, 'බදුගන්නා' වශයෙන් ඔබත් අත්සන් කොට ඇත. මෙය තවත් නිරවුල් වශයෙන් කියනවා නම්, මාරයා වශයෙන් ඔබ තුළ ඇති ජන්ද රාගයත්, එම ජන්ද රාගය නිසා ඔබ තුළ ඇතිවන සක්කාය දිට්ඨිය බදුකරු වශයෙනුත් දැක්විය හැකිය.

සතර අපායේ සත්ත්වයා විඳින දුක ගැන අවබෝධයකින් තොරව, සතර අපායෙන් මිදීම යනු ප්‍රශ්නාර්ථයකි. තිරිසන්, ප්‍රේත, නිරය, අසුර ලෝකයේ දුක් විඳින සෑම සත්වයෙක්ම, පෙර ජීවිතයකදී ඔබත් මමත් වැනි මනුෂ්‍යයෙක්ම බව සිහිපත් කරගන්න. ඔබ තිරිසන් සතෙක් දුටුවහොත් එම තිරිසන් සතාගේ රූපය තුළින් දුසිල්වත් මනුෂ්‍යයෙකුගේ රූපයක් සිතින්

මවාගන්න දක්ෂවෙන්න. ඔබ ප්‍රේතයකුගේ රූපයක් දුටුවහොත්, මසුරුවීන් යුත් මිනිසකුගේ රූපයක් එම රූපය තුළින් මතුකරගැනීමට දක්ෂවෙන්න.

මේවා භාවනාව ක්‍රමවත්ව වඩවා ගැනීමට අවශ්‍ය උපක්‍රමය. මේ උපක්‍රම මාරයාට එරෙහිවමය. සමාජයෙන් ආශ්වාදය නැමැති සුදු පිරුවටයෙන්, මාරයා, සතර අපාය ඔබෙන් වසන්කොට, සතර අපායේ ජීවත්වන ප්‍රේත රූප, අමනුෂ්‍ය රූප පෙන්වා ඔබව නොමග යවනකොට, එම සුදුපිරුවටය විනිවිද සතර අපායේ අනතුර දැකීමට ඔබ දක්ෂ විය යුතුය. සමාධි භාවනාවේදී ඔබට හමුවෙන අමනුෂ්‍ය රූප, රූපයේ අනිත්‍ය දකිමින්, ඇති වූ ස්වභාවයෙන්ම අනිත්‍යභාවයට පත්වීමට ඉඩහරින්න. එම අමනුෂ්‍ය රූපයන් කෙරෙහි ආශ්වාදයක් සකස්කොටගන්න එපා. සමහර පිංවතුන් එම අමනුෂ්‍ය රූප දැකගැනීමට හැකිවීම ආශ්වාදයක් ලෙසින් ගෙන එම ආශ්වාදයේ බැඳී, සතර අපායේ ජීවත්වෙන සත්වයෙක් නිසා භාවනාවේ සැබෑ අර්ථය අහිමිකරගන්නවා.

භාවනා කරන විට ඔබට දර්ශනය වන අමනුෂ්‍ය රූප, බොහෝ අවස්ථාවල ඔබ නොදන්නා වූ අතීත ජීවිතවල ඥාති ප්‍රේතයින්. ඔබ එම ප්‍රේතයින් කවුරුන්දැයි කියා නොදන්නවා වුණත් එම ප්‍රේතයින් ඔබව දන්නවා. ඒ අය සතර අපායේ ජීවත්වන පිං මද පිනට අකමැති පිරිසක්. ඒ පිනට අකමැති ප්‍රේතයින් කැමති නැහැ ඔබ භාවනා කරනවට. ඔබ සතර අපායෙන් මීදෙනවට. එම ප්‍රේත පිරිස් උත්සාහගන්නේ තම ඥාති පිරිසත් තමන්ගේ ගොඩටම ඇදාගන්නයි. ඔබ ඒ අයගෙන් මිදී සුගතියට යනවට ඒ අය කැමති නැහැ. එම නිසා මෙවැනි අමනුෂ්‍ය රූප මාරයා වශයෙන් හඳුනාගෙන, අනිත්‍ය දැකීමට ඔබ දක්ෂ විය යුතුයි. එසේ නොවුන හොත් එම අමනුෂ්‍ය පිරිස් නැවත නැවත විවිධ ප්‍රේතයන් ඔබ ඉදිරියට පමුණුවනු ඇත. මෙම ක්‍රියාවන් ධර්මය නොදන්නා අමනුෂ්‍යයන්ගේ අසත්පුරුෂභාවයන්ය. පිංවත් ඔබ ශීලයෙන් පරිපූර්ණ නම් අමනුෂ්‍යයෙකුට ඔබට කළහැකි දෙයක් නොමැති බවට ධර්මයේ නාමයෙන් ඔබ තුළ විශ්වාසයක් තිබිය යුතුය. හැබැයි එම ශීලය තණ්හා, මාන්ත, දිට්ටවලින් අපිරිසිදු නොවිය යුතුය. මෙවැනි කරුණු නිරාකරණය කරගැනීමට අදාළ පිංවතා තුළ නිහතමානීකම අත්‍යවශ්‍යයෙන් තිබිය යුතුය.

2014/01/26 න් පසු ලිපි අන්තර්ජාලය හරහා පහත ලින්ක් එකෙන් කියවන්න

<http://waytonivana.blogspot.com/2013/01/2013.html>